

2018 – 2019

zbierka
disciplinárnych
rozhodnutí
slovenskej
advokátskej
komory

2018-19

ADVOKÁTSKÁ SLOVENSKÁ
KOMORA

PodĎakovanie za dôkladne zhromaždenie podkladov
pre Zbierku disciplinárnych rozhodnutí Slovenskej advokátskej
komory patrí pracovníčkam Slovenskej advokátskej komory
pani **Marte Chmeličkovej, Mgr. Júlii Dernerovej**
a **JUDr. Dominike Skurákovej.**

Ľ. Hreždovič - T. Frištiková - Z. Čížová -
P. Kerecman - J. Havlát - P. Štrpka

zbierka disciplinárnych rozhodnutí slovenskej advokátskej komory 2018-2019

SLOVENSKÁ ADVOKÁTSKA KOMORA
BRATISLAVA
2021

Ľubomír Hrežďovič – Tatiana Frištiková – Zuzana Čížová –
Peter Kerecman – Ján Havlát – Peter Štrpka

**Zbierka disciplinárnych rozhodnutí
Slovenskej advokátskej komory
2018 – 2019**

Vydala © Slovenská advokátska komora
v roku 2021 v náklade 5 000 ks
Nepredajné!

ISBN 978-80-99913-05-0

Obsah

6 Predslov

8 Použité skratky

I. časť

9 Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory

10 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi

215 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku Komore

255 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom

282 Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane

333 Disciplinárne previnenia týkajúce sa advokátskych koncipientov

II. časť

354 Rozhodnutia súdov v disciplinárnych veciach advokátov

Registre

378 Register rozhodnutí podľa ustanovení právnych predpisov

381 Vecný register

384 Register rozhodnutí podľa čísel rozhodnutí

Predslov

Slovenská advokátska komora vydáva v poradí piatu zbierku disciplinárnych rozhodnutí. Obsahuje právoplatné rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory z rokov 2018 – 2019 a viacero rozhodnutí správnych súdov týkajúcich sa disciplinárnych konaní, vydaných v rovnakom období. Kontinuálne tak pokračuje vo zvolenom spôsobe publikovania najvýznamnejších disciplinárnych rozhodnutí, ktoré bolo začaté historicky prvou zbierkou vydanou v roku 2012, ktorá mapovala rozhodovacia prax disciplinárnych orgánov z rokov 2007 – 2011.

Zverenie disciplinárnej právomoci nad advokátmi a koncipientmi samosprávnym orgánom advokátskej komory je tradičným znakom nezávislosti advokácie, ktorá advokáciu sprevádza na našom území už takmer stopäťdesiat rokov. V kombinácii s právom disciplinárne odsúdených domáhať sa preskúmania zákonnosti rozhodnutí komory správnymi súdmi garantuje nielen nezávislé rozhodovanie o vine a treste v disciplinárnom konaní a zákonnosť tohto rozhodovania, ale najmä ochranu práv advokátov pred zásahmi do slobody výkonu ich povolania, ktorá je základným predpokladom riadneho poskytovania právnych služieb klientom.

Slovenská advokátska komora počas svojej existencie výkon disciplinárnej právomoci zabezpečovala organizačne i materiálne. Členov disciplinárnych senátov a odvolacích disciplinárnych senátov priamo periodicky volia všetci advokáti na konferenciách advokátov z radov skúsených advokátov, ktorí požívajú dôveru svojich kolegov. S narastajúcim počtom advokátov boli posilňované disciplinárne orgány tak, aby boli schopné v primeranom čase a v potrebnej kvalite zabezpečiť výkon disciplinárnej právomoci, ktorá je komore zverená zákonom – zatiaľ čo v rokoch 1990 – 1993 pôsobilo päť trojčlenných disciplinárnych senátov, od roku 2002 ich pracuje desať; odvolaciu disciplinárnu komisiu, ktorá vznikla v roku 2013, vytvárajú tri odvolacie disciplinárne senáty. Pokiaľ v rokoch 1993 – 1996 tieto orgány právoplatne rozhodli spolu 25 vecí, v rokoch 2010 – 2013 to už bolo 313 vecí a v rokoch 2013 – 2017 spolu 375 vecí (odvolacia disciplinárna komisia v tomto období právoplatne rozhodla 123 vecí). V rokoch 2018 – 2019 bolo vydaných spolu 164 rozhodnutí, ktoré sú predmetom tejto zbierky. Možno konštatovať, že disciplinárne senáty právoplatne skončia každoročne viac než stovku konaní.

Slovenská advokátska komora popri tom naďalej priebežne uverejňuje najnovšie rozhodnutia svojich disciplinárnych orgánov v Bulletinе slovenskej advokácie. Rozhodovacia prax disciplinárnych orgánov je predmetom aj vzdelávacích podujatí – seminárov pre advokátskych koncipientov pravidelne organizovaných v súlade s plánom vzdelávania Slovenskou advokátskou komorou. S etickými princípmi výkonu advokácie oboznamuje na vstupných seminároch advokátskych koncipientov bezprostredne po tom, čo do advokácie nastúpia. Viaceré etické aspekty výkonu povolania sú témou prednášok a diskusií v priebehu cyklických seminárov organizovaných komorou pre advokátov.

Účelom vydávania týchto zbierok Slovenskou advokátskou komorou je nielen snaha zjednocovať rozhodovacu prax disciplinárnych senátov a zvyšovať tak predvídateľnosť rozhodovania, ale najmä posilňovať generálnu prevenciu disciplinárneho konania vo vzťahu k advokátom a advokátskym koncipientom. Všetky štyri dosiaľ vydané zbierky boli preto bezplatne distribuované všetkým slovenským advokátom.

Túto zbierku disciplinárnych rozhodnutí pripravil autorský kolektív v rovnakom zložení ako predchádzajúcu. Jeho členmi sú opäť predseda odvolacej disciplinárnej komisie JUDr. Ľubomír Hreždovič, predseda disciplinárnej komisie JUDr. Peter Štrpka a predsedníčka revíznej komisie JUDr. Zuzana Čížová. Aj táto zbierka zachováva doterajší osvedčený spôsob spracovania rozhodnutí, systematiku rozhodnutí známu advokátom z predchádzajúcich zbierok a obsahuje vecný register a register právnych predpisov, ktorý je kompatibilný s predchádzajúcimi zbierkami.

Veríme, že táto – v poradí piata – zbierka disciplinárnych rozhodnutí sa stane významnou pomôckou nielen pre advokátov pri skvalitňovaní ich každodennej práce, ale napomôže aj disciplinárnym orgánom v ich rozhodovacej činnosti.

Autori

Použité skratky

- AP SAK** Advokátsky poriadok Slovenskej advokátskej komory schválený Konferenciou advokátov 10. 6. 2017
- CMP** zákon č. 161/2015 Z. z., Civilný mimosporový poriadok
- CSP** zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok
- ČAK** Česká advokátska komora
- DK SAK** Disciplinárna komisia Slovenskej advokátskej komory
- DO** disciplinárne obvinený (v príslušnom gramatickom páde)
- DP SAK** Disciplinárny poriadok Slovenskej advokátskej komory schválený Konferenciou advokátov 10. 6. 2017
- ESĽP** Európsky súd pre ľudské práva
- EÚ** Európska únia
- ObchZ** zákon č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov
- OSP** zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov
- OZ** zákon č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov
- NS ČR** Najvyšší súd Českej republiky
- NS SR** Najvyšší súd Slovenskej republiky
- RK SAK** Revízná komisia Slovenskej advokátskej komory
- SAK** Slovenská advokátska komora
- SSP** zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok
- TP** zákon č. 301/2005 Z. z., Trestný poriadok v znení neskorších predpisov
- TZ** zákon č. 300/2005 Z. z., Trestný zákon v znení neskorších predpisov
- ÚS** Ústavný súd Slovenskej republiky
- ZoA** zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov

I. časť
Rozhodnutia
disciplinárnych orgánov
Slovenskej advokátskej komory

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi

1.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania klienta na základe odstúpenia klienta od zmluvy o právnej pomoci, vec s klientom bezodkladne písomne finančne nevyporiada, čo odôvodňuje neposkytnutím súčinnosti zo strany klienta, a vyúčtovanie klientovi zašle až po viac ako troch mesiacoch od skončenia zastupovania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 13 AP SAK.

Ustanovenie § 13 AP SAK treba vykladať aj vo vzťahu k ochrane samotného spotrebiteľa, kedy spotrebiteľ má nárok na to, aby mu po poskytnutí právnej služby bolo vydané vyúčtovanie vo forme faktúry. Podmienit vydanie vyúčtovania jeho osobným prevzatím klientom v kancelárii advokáta nie je etické. Výklad § 13 Advokátskeho poriadku neumožňuje advokátovi zbaviť sa svojej povinnosti, bezodkladne vec s klientom písomne finančne vysporiadať, ak klient neposkytne opakovane súčinnosť.

*Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 15. januára 2019, sp. zn. I. ODS-1/17:1953/2015
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 8. decembra 2016, sp. zn. DS VIII.-18/16:1953/2015*

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 8. decembra 2016, sp. zn. DS VIII.-18/16:1953/2015 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu z 15. januára 2019, sp. zn. I. ODS-1/17:1953/2015 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 13 AP SAK

tým, že

ako splnomocnený právny zástupca sťažovateľky A. B. na základe zmluvy o právnej pomoci zo dňa 18. 11. 2013 a plnomocenstva zo dňa 18. 11. 2013, po skončení zastupovania vo veciach vedených pred okresným súdom pod č. k. 5 P... a vo veci č. k. 4 P..., ktoré bolo skončené odstúpením sťažovateľky od zmluvy o právnej pomoci dňa 15. 12. 2014, vec s klientkou bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal, keď vyúčtovanie trov právneho zastúpenia zo dňa 15. 12. 2014 klientske zaslal mailom až dňa 31. 3. 2015 a poštou dňa 1. 4. 2015,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 8. decembra 2016, sp. zn. DS VIII.-18/16:1953/2015 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disc. senátu z 15. 1. 2019, sp. zn. I. ODS-1/17:1953/2015 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA, § 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť,

tým, že

ako splnomocnený právny zástupca sťažovateľky A. B. na základe zmluvy o právnej pomoci zo dňa 18. 11. 2013 a plnomocenstva zo dňa 18. 11. 2013 vo veci vedenej pred okresným súdom pod č. k. 5 P... podmieňoval odovzdanie originálu rozsudku v tejto veci zaplatením finančnej kompenzácie vo výške 200 eur, pretože

nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Z odôvodnenia:

Rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA pre zavinené porušenie povinností advokáta podľa 18 ods. 3 ZoA, § 13 AP SAK, že ako splnomocnený právny zástupca sťažovateľky A. B. na základe zmluvy o právnej pomoci zo dňa 18. 11. 2013 a splnomocnenia zo dňa 18. 11. 2013, po skončení zastupovania vo veciach vedených pred okresným súdom pod č. k. 5 P... a vo veci č. k. 4 P..., ktoré bolo skončené odstúpením sťažovateľky od zmluvy o právnej pomoci dňa 15. 12. 2014, vec s klientkou bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal, keď vyúčtovanie trov právneho zastúpenia zo dňa 15. 12. 2004 klientke zaslal mailom až dňa 31. 3. 2015 a poštou dňa 1. 4. 2015, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 100 eur. Týmto rozhodnutím bol DO advokát zároveň oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania na skutkovom základe, že ako splnomocnený právny zástupca sťažovateľky A. B. na základe zmluvy o právnej pomoci zo dňa 18. 11. 2013 a splnomocnenia zo dňa 18. 11. 2013 vo veci vedenej pred okresným súdom pod č. k. 5 P... podmieňoval odovzdanie originálu rozsudku v tejto veci zaplatením finančnej kompenzácie vo výške 200 eur z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že dňa 6. 7. 2015 bola RK SAK doručená sťažnosť A. B. na DO, v ktorej popisuje skutkové okolnosti právneho zastupovania v konaniach vedených pod sp. zn.: 4P... a 5P... V sťažnosti uvádza, že 24. 11. 2014 požiadala Centrum právnej pomoci o určenie advokáta, ktorý by ju zastupoval v konaní 5P... Centrum právnej pomoci rozhodlo rozhodnutím zo dňa 5. 12. 2014 o určení DO za advokáta sťažovateľky. Dňa 15. 12. 2014 doručila sťažovateľka DO odstúpenie od zmluvy o právnej pomoci zo dňa 18. 11. 2013, v ktorej uvádza, že odstupuje od zmluvy o poskytovaní právnej pomoci v konaniach pod sp. zn.: 5P... a 4P... Zároveň sťažovateľka ruší splnomocnenie na zastupovanie v týchto súdnych konaniach a žiada o vyúčtovanie odmeny a do vyúčtovania žiada zahrnúť poskytnutú zálohu vo výške 500 eur. Ďalej zo sťažnostného spisu vyplýva, že DO mal 16. 12. 2014 uzavrieť zmluvu o právnej pomoci v konaní 5P..., kde mal dohodnúť paušálnu odmenu vo výške 130 eur s tým, že je ich povinná zaplatiť sťažovateľka, ak mu nezaplatí Centrum právnej pomoci. Ďalej súčasťou sťažnostného spisu sú príjmové doklady zo dňa 18. 11. 2013 na 300 eur a príjmový doklad na 200 eur zo dňa 18. 11. 2013 za zastupovanie v trestnej veci.

Sťažovateľka uviedla, že napriek odstúpeniu od zmluvy o poskytovaní právnych služieb k vyúčtovaniu zo strany DO nedošlo a DO jej odmietol vydať originál rozsudku zo dňa 12. 1. 2015, podmieňujúc jeho odovzdanie zaplatením kompenzácie 200 eur, pretože mal od Centra právnej pomoci získať iba „smiešnu sumu“. Podľa tvrdenia sťažovateľky jej mal zaslať SMS správy, kde jej pripomínal zaplatenie 200 eur za služby pre Centrum právnej pomoci.

K sťažnosti sa DO vyjadril s tým, že ju považuje za vykonštruovanú a účelovú. Vo vyjadrení ďalej uviedol, že mal sťažovateľku zastupovať v dvoch civilných a jednom trestnom konaní,

pričom od nej prevzal zálohu 300 eur a 200 eur. V týchto konaniach ju riadne zastupoval a až koncom roka 2014 ho mala navštíviť sťažovateľka, že chce, aby ju ďalej zastupovalo Centrum právnej pomoci, pričom centrom môže byť určený aj DO ako advokát. Vo vyjadrení uviedol, že ihneď po vypovedaní zmluvy zo dňa 15. 12. 2014 jej vyúčtoval všetky právne služby a od vyúčtovania odpočítal poskytnutú zálohu, pričom predložil vyúčtovanie datované dňom 15. 12. 2014. Ďalej sa DO vyjadroval k vyúčtovaniu trov pre Centrum právnej pomoci a uviedol, že nevie nič o žiadnej kompenzácii vo výške 200 eur. Podľa neho mu mala sťažovateľka splácať po 200 eur mesačne, avšak išlo o vyúčtovanú sumu 700 eur, pričom mu ju mala zaplatiť v štyroch splátkach. Ďalej uviedol, že nie je pravdou, že by klientke neodovzdal pri podpísaní kópiu splnomocnení a dohody o právnej pomoci. Ďalej DO tvrdil, že si vyúčtoval úkony len do obdobia, kedy centrum vydalo rozhodnutie, po rozhodnutí centra už ďalšie úkony neúčtoval. K vyjadreniu priložil oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia adresované okresnému súdu ako aj príjmové doklady na sumu 200 eur a 300 eur.

Sťažovateľka predložila SMS s textom: Tých 200 eur je za služby pre Centrum právnej pomoci zo dňa 25. 2. 2015 a SMS s textom: Pripomínam sa zo dňa 25. 2. 2015.

Na pojednávaní dňa 16. 2. 2018 bolo vykonané dokazovanie formou výsluchu svedkýň. Disciplinárny senát vypočul C. D. a E. F. Svedkyňa E. F. uviedla, že u DO pracovala ako koncipientka od roku 2012 do konca februára 2015. Spomína si na to, že v roku 2014 pani A. B. zastupovali na základe plnej moci, ktorú mu udelila. Svedkyňa si spomenula, že sťažovateľka vypovedala plnú moc, že sa dá zastupovať Centrom právnej pomoci, potom jej DO vystavil faktúru na trovy právneho zastúpenia, ktorú si mala prísť pani A. B. osobne prevziať. Mala prísť niekoľkokrát, pričom ju čakali aj dlhšie, lebo potvrdila, že príde, ale neprišla. Takže potom sa s ňou už nestretla. Mala prísť koncom roka 2014 a začiatkom roka 2015, ale neprišla. Ďalej uviedla, že obsah faktúry jej nie je známy, ale mala ju doručiť sťažovateľke. Zástupkyňa RK SAK predložila svedkyňi faktúru vystavenú 24. 3. 2015, aby sa vyjadrila, či je to faktúra, ktorú mala doručiť sťažovateľke, svedkyňa uviedla, že sa nevie vyjadriť, lebo už v tej dobe tam nepracovala a pani A. B. mala doniesť nejaké peniaze a myslela si, že sú to peniaze za tú faktúru. Svedkyňa taktiež potvrdila, že sťažovateľka viackrát neprišla do kancelária DO pre doklady súvisiace zo zastupovaním a faktúru. Takéto doklady mali byť odložené na sekretariáte.

Svedkyňa C. D. uviedla, že čo sa týka vyúčtovania, vie, že mala byť vystavená klientke faktúra, bola v tom čase vedúca kancelárie a sekretárka DO. Sťažovateľka si mala prísť pre vyúčtovanie s tým, že DO uviedol, že keď klientka príde, mám jej to ja alebo kolegyňa odovzdať. Ani raz sa osobne nezastavila a bola som prekvapená, že prišla sťažnosť na DO. Keď si neprišla klientka pre túto faktúru a pre vyúčtovanie, bola jej zaslaná mailom a poštou. Svedkyňa potvrdila, že prvýkrát mala klientka prísť pre vyúčtovanie niekedy koncom decembra a potom v mesiacoch január a február. Minimálne 3-krát sľúbila, že príde. Na odovzdanie spisovej dokumentácie sa nepamätá presne, ak by sa dokumenty odovzdávali osobne, bol by podľa svedkyne v spise záznam. Ďalej uviedla, že si pamätá, že sme robili faktúru a vyúčtovanie a mohlo to byť v decembri 2014. Zhodne potvrdila ako predchádzajúca svedkyňa, že doklady zaslali sťažovateľke poštou a emailom. Svedkyňa výslovne potvrdila, že klientke poslala faktúru a rozsudok, vyúčtovanie trov konania. Taktiež zhodne potvrdila, že doklady sa nachádzali v kancelárii a sťažovateľka si viackrát neprišla vyzdvihnúť doklady. Vo svojej výpovedi vylúčila, aby si DO podmieňoval odovzdanie originálu rozsudku zaplatením finančnej kompenzácie 200 eur. Svedkyňa uviedla, že posledné pojednávanie bolo vo februári 2015 s tým, že do kancelárie prišiel aj rozsudok o rozvode a ona už osobne v našej kancelárii pani A. B. nevidela.

Disciplinárny senát nepovažoval za účelné vypočuť sťažovateľku. Pre objasnenie skutkového stavu veci postačovali dosiaľ vykonané dôkazy.

Na základe vykonaných dôkazov disciplinárny senát dospel k presvedčeniu, že skutok, označený v bode 1 návrhu na začatie disciplinárneho konania, sa stal. Z predložených listín je preukázané, že DO advokát vyúčtovanie trov právneho zastúpenia zaslal sťažovateľke až dňa 31. 3. 2015 mailom a dňa 1. 4. 2015 poštou a rovnako aj faktúra na sumu 700 eur, ktorá má predstavovať nedoplatok po odpočítaní zálohy vo výške 300 eur bola vystavená až dňa 24. 3. 2015. Teda, hoci vyúčtovanie trov právneho zastúpenia bolo vyhotovené s dátumom 15. 12. 2014, teda v deň, keď bolo advokátovi doručené sťažovateľkou odstúpenie od zmluvy, a tým došlo k skončeniu zastúpenia, toto vyúčtovanie jej zaslal po viac ako troch mesiacoch.

V druhom skutku bolo DO advokátovi kladené za vinu, že podmieňoval odovzdanie originálu rozsudku v tejto veci zaplatením finančnej kompenzácie 200 eur. Tento skutok nie je preukázaný vykonanými dôkazmi. DO vo svojej výpovedi uviedol, že originál rozsudku obdržal z okresného súdu dňa 16. 3. 2015, k čomu priložil knihu odoslanej a prijatej pošty, z ktorej je zrejmé, kedy bol rozsudok doručený, pričom SMS správy, na ktoré sa odvoláva sťažovateľka, prebehli dňa 25. 2. 2015. Z logického ako aj z gramatického výkladu je zrejmé, že v čase, keď boli zasielané predmetné správy, ešte nebol ani vyhotovený rozsudok okresného súdu a tento mu ani len nebol doručený. Podmieňovanie odovzdania originálu rozsudku zaplatením 200 eur nepotvrdili ani vypočuté svedkyne.

Disciplinárny senát taktiež poukázal na rozpor zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ktorú uzavrel DO advokát so sťažovateľkou, kde od nej požadoval úhradu trov právneho zastúpenia pokiaľ mu nebudú uhradené Centrom právnej pomoci, čo je v rozpore s ustanovením § 24 ods. 5 ZoA, podľa ktorého advokát nemôže požadovať ani prijať od klienta odmenu za právne služby, ktoré mu uhradí štát podľa § 25 ZoA.

Obrana DO ohľadne druhého skutku je v súlade s výpoveďami svedkýň, o ktorých dôveryhodnosti nemal disciplinárny senát dôvod pochybovať. V zásade možno skonštatovať, že z vykonaných dôkazov nebolo možné ustáliť, aby sa DO dopustil skutku, ktorý je uvedený v bode 2. návrhu na začatie disciplinárneho konania. Naopak, obrana DO voči návrhu na začatie disciplinárneho stíhania vo vzťahu k prvému skutku je neopodstatnená. Podľa názoru disciplinárneho senátu nebol dôvod vyčkávať tri mesiace na príchod sťažovateľky do kancelárie DO. Dokumentácia a vyúčtovanie trov jej malo byť zaslané ihneď po ukončení zastupovania.

Z vyššie uvedených úvah disciplinárneho senátu je zrejmé, že iba prvý skutok napĺňa skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia podľa § 56 ZoA a DO porušil § 13 AP SAK.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia vo forme peňažnej pokuty disciplinárny senát zohľadnil rozsah a povahu porušenej povinnosti, prihliadol na následok a mieru zavinenia. Disciplinárny senát je toho názoru, že postačuje disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty aj vzhľadom na charakter a závažnosť disciplinárneho previnenia.

V zákonom stanovenej lehote podal DO odvolanie proti tomuto rozhodnutiu v časti, kde bol uznaný za vinného, čo do viny ako aj trestu. Uvedenému rozhodnutiu vyčítal najmä, že disciplinárny senát nevyhodnotil dôsledne vykonané dôkazy a poukazoval na to, že z vykonaných dôkazov vyvodil disciplinárny senát právne nesprávny záver. Poukázal najmä na skutočnosť, že sťažovateľku zastupoval najprv na základe zmluvy o právnej pomoci, od ktorej sťažovateľka odstúpila dňa 15. 12. 2014, následne však v tej istej veci sťažovateľku zastupoval na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci. Keďže rozsudok v tejto veci mu bol doručený až dňa 16. 3. 2015 tak až po tomto termíne bol povinný písomne sa finančne vysporiadať so sťažovateľkou. Poukázal na fakt, že trovy právneho zastúpenia už mal vyúčtované dňa 15. 12. 2014, keďže sa však sťažovateľka, ktorá si mala vyúčtovanie osobne v advokátskej kancelárii prevziať, trikrát na dohodnutý termín nedostavila dňa 24. 3. 2015 jej DO vystavil vyúčtovaciu faktúru a túto jej mailom ako i poštou spolu s rozsudkom a vyúčtovaním zaslal. Toto sa malo udiť v lehote 15 dní odo dňa doručenia predmetného rozhodnutia, z čoho

vyvodzuje DO, že disciplinárneho previnenia sa nemohol dopustiť. Podľa názoru DO disciplinárny senát nesprávne aplikoval § 13 AP SAK, najmä s poukázaním na skutočnosť, že povinnosť advokáta finančne sa vysporiadať a vrátiť klientovi všetky doklady sa považuje za splnenú, ak je preukázané, že klient opakovane neposkytol súčinnosť. Ďalej vyčítal rozhodnutiu disciplinárneho senátu, že nie je riadne odôvodnené, najmä k výpovedi vypočutých svedkýň vo vzťahu k prvému skutku. Rovnako mu chýbalo vyhodnotenie ním predložených dôkazov – fotokópií diára a kalendára s konkrétnymi termínmi, v ktorých sa mala sťažovateľka dostaviť do jeho advokátskej kancelárie na prevzatie vyúčtovania.

Pokiaľ ide o jeho odvolanie čo do viny, poukázal aj na nesprávny postup disciplinárneho senátu o vyhodnotení situácie, kedy mal požadovať od klientky zaplatenie trov právneho zastúpenia, keďže podľa § 24 ods. ZoA – ak nezaplatí štát, má zaplatiť klient. Navyše, problematika požadovania úhrady trov právneho zastúpenia nebola ani predmetom skutku číslo 2. Poukázal na neprimeranú prísnosť trestu, keďže všetky predchádzajúce disciplinárne rozhodnutia, kde bol uznaný za vinného už sú zahladené, takže nie je dôvod použitia vyššej sankcie, v tomto prípade uloženia peňažnej pokuty, keď podľa názoru DO mohlo byť použité aj disciplinárne opatrenie, napríklad písomné napomenutie, alebo verejné napomenutie. DO poukázal na pochybenia vo vypracovaní rozhodnutia, keď disciplinárny senát na svojom pojednávaní rozhodol tak, v rámci vyhlásenia rozhodnutia, že mu ukladá disciplinárne opatrenie, peňažnú pokutu, vo výške 100 eur, pričom v písomnom vypracovaní rozhodnutia sa uvádza suma 300 eur. Samotné rozhodnutie o výške tohto trestu je však nepreskúmateľné, keďže absentuje odôvodnenie.

I. odvolací disciplinárny senát SAK na pojednávaní dňa 24. septembra 2018 konštatoval, že pred vecným prejednaním uvedeného odvolania je potrebné postupom podľa § 57 ods. 5 ZoA v spojení s § 174 ods. 1 TP odstrániť zrejme chyby v písaní v záhlaví i vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. Stalo sa tak opravným rozhodnutím predsedu VIII. disciplinárneho senátu SAK dňa 25. 10. 2018.

Po prejednaní veci I. odvolací disciplinárny senát rozhodnutím z 15. januára 2019, sp. zn. I. ODS-1/17:1953/2015 prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Pri vecnom prejednaní odvolania na pojednávaní dňa 27. 11. 2018 účastníci konania zotrvali na stanoviskách prezentovaných aj písomne do začatia tohto pojednávania.

Z odvolania DO vyplýva, že si mal splniť svoju povinnosť vyplývajúcu z § 13 AP SAK, a zakladá svoju obranu na právnom názore, že ak aj došlo k ukončeniu jeho zastúpenia, ktoré bolo pôvodne založené splnomocnením, neskôr jeho vypovedaním sťažovateľkou, kontinuálne ďalej pokračoval v zastupovaní sťažovateľky na základe poverenia o zastúpení Centra právnej pomoci, splnil si svoju povinnosť „bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať“, ak vec síce finančne nevysporiadal po ukončení zastúpenia vypovedaním splnomocnenia zo strany sťažovateľky, ale až po doručení rozsudku.

S takýmto právnym názorom nie je možné súhlasiť. Je nepochybné, že zastupovanie DO bolo skončené dňom 15. 12. 2014, kedy bolo DO doručené odvolanie splnomocnenia. Týmto momentom vznikla DO povinnosť vyplývajúca z § 13 AP SAK. Zastúpenie sťažovateľky na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci bolo novou právnou skutočnosťou, na základe ktorej došlo k novému zastúpeniu sťažovateľky, i keď to bolo v tej istej veci a šlo o kontinuálne zastúpenie.

Z konania a obrany DO vyplýva, že tento správne pochopil a vložil si § 13 AP SAK, keď momentom doručenia odvolania splnomocnenia okamžite vyhotovil vyúčtovanie pre sťažovateľku. Právna skutočnosť – doručenie rozhodnutia DO, voči ktorému už nebolo možné podať riadny opravný prostriedok vo vzťahu k povinnosti vyplývajúcej z § 13 AP SAK je preto právne bezvýznamná.

Odvolací disciplinárny senát nezastáva právny názor, že klient má povinnosť poskytnúť advokátovi súčinnosť aj v prípade doručovania, prípadne prevzatia písomného finančného vysporiadania.

Z § 13 AP SAK vyplýva pre advokáta povinnosť, aby po skončení zastúpenia a) písomne finančne vysporiadal vec s klientom a b) vrátil mu všetky doklady, ktoré mu klient zveril, alebo ktoré v mene klienta, počas zastupovania, prevzal.

a) Pod výrazom finančné vysporiadanie treba rozumieť kompletne ekonomické ukončenie poskytovania právnej služby, čo zrejme zahŕňa spísanie jednotlivých úkonov, priradenie jednotlivých finančných položiek k týmto úkonom, uvedenie nákladových položiek aj s finančným vyjadrením, priradenie k jednotlivým účtovaným úkonom paušál... Tento výraz obsahuje kompletne ekonomické vysporiadanie, to znamená zahrnutie vyššie uvedeného do účtovného dokladu – faktúry, kde advokát vyúčtuje klientovi k plateniu konečnú výslednú sumu. Súčasťou je, samozrejme, aj vyúčtovanie zálohy, pokiaľ bola poskytnutá, v prípade ak záloha pokrýva všetky právne úkony a náklady (či už účtované podľa skutočne vynaložených finančných prostriedkov, alebo na základe paušálu) a vrátenie prípadného preplatku klientovi.

Keďže ustanovenia Advokátskeho poriadku nestanovujú presne lehotu, v ktorej tak má advokát urobiť, ale uvádzajú výraz „bez zbytočného odkladu“ môžeme uvažovať o lehote troch pracovných dní. Odvolací senát zastáva názor, že tento výraz treba vykladať spolu s prihliadnutím na pracovné vyťaženie advokáta, ktorý toto povolanie vykonáva ako svoju jedinú a hlavnú činnosť, kedy by za primeranú lehotu mohla byť považovaná aj lehota 15 dní odo dňa ukončenia zastúpenia.

Finančné vysporiadanie medzi advokátom a klientom patrí k citlivým veciam v rámci poskytovania právnych služieb, a preto je v predmetnom ustanovení aj požiadavka, aby k finančnému vysporiadaniu došlo v písomnej forme. Toto má zrejme slúžiť na ochranu advokáta, aby vedel preukázať splnenie svojej povinnosti vyplývajúcej z tohto ustanovenia v prípade, ak by z akéhokoľvek dôvodu klient splnenie tejto povinnosti poprel.

b) Povinnosť advokáta vrátiť klientovi všetky doklady, ktoré mu klient zveril alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal, zrejme nevzbudzuje, pokiaľ ide o výklad tejto povinnosti, pochybnosti. Je nepochybné, že advokát si svoju povinnosť splní aj vtedy, ak je preukázané, že klient opakovane neposkytol súčinnosť.

DO postavil svoju obranu na vlastnom výklade § 13 AP SAK, a to vo vzťahu k splneniu si povinnosti advokáta. Odvolací senát sa preto podrobne venoval výkladu § 13 AP SAK, či dôjde k splneniu povinnosti advokáta pri opakovanom neposkytnutí súčinnosti len vo vzťahu k zvereným alebo získaným dokladom, alebo sa táto liberalizácia vzťahuje aj na písomné finančné vysporiadanie sa s klientom.

Požadovanie súčinnosti zo strany klienta pri preberaní dokladov má svoje logické opodstatnenie. V prvom rade ide o ochranu mlčanlivosti, kedy dokumenty obsahujúce citlivé informácie zrejme nie je možné bez obáv o stratu prípadne otvorenie zásielky zveriť na prepravu inštitúcii, ktorá sa takouto činnosťou profesionálne zaoberá. Táto požiadavka môže byť na mieste aj v prípade ak ide o veľké množstvo dokladov, kedy advokátska kancelária nemusí byť materiálne pripravená veľké množstvo písomných dokumentov zabaliť tak, aby počas prepravy nedošlo k poškodeniu obalu a tým k poškodeniu celej, alebo časti zásielky. Za nesprávnosť zvoleného obalového materiálu by tu jednoznačne zodpovedal advokát. Je potom na mieste požadovať od klienta súčinnosť, aby si dokumentáciu prišiel prevziať do priestorov, kde advokát túto dokumentáciu má uskladnenú.

Odvolací senát názor, že ak klient neposkytne opakovane súčinnosť na prevzatie dokumentov, ktoré predstavujú a) písomné finančné vysporiadanie, advokát sa v zmysle § 13 advokátskeho poriadku sa svojej povinnosti na neposkytnutie takejto súčinnosti nebude

môcť zbaviť. Pri formulácii tohto ustanovenia sa práve prihliadalo na dôležitosť riadneho a bezodkladného finančného vysporiadania s klientom, keď sa do tohto ustanovenia dostala aj formálna požiadavka písomnej formy.

Prípadná požiadavka advokáta na klienta, aby mu poskytol súčinnosť a osobne sa dostavil prevziať si finančné vysporiadanie – v tomto prípade zrejme faktúru postráda logiku. Advokát sa totiž svojej povinnosti vie veľmi ľahko zbaviť tým, že toto finančné vysporiadanie pošle klientovi, či už elektronicky alebo príslušnou inštitúciou vo forme listovej zásielky. Aj v prípade, ak oprávnené požaduje advokát od klienta súčinnosť pri prevzatí iných písomností, kedy mu chce zároveň odovzdať aj faktúru a klient sa opakovane nedostaví – neposkytne súčinnosť, nemôže sa na túto skutočnosť advokát odvolávať, pretože kedykoľvek mal možnosť tento dokument klientovi zaslať ako je vyššie uvedené. V konečnom dôsledku nevieme vymedziť žiadnym spôsobom právne ani logicky povinnosť klienta dostaviť sa k prevzatiu vyúčtovania – poskytnúť súčinnosť. Záujem klienta aj tu prevažuje nad záujmom advokáta.

Napokon, advokát má povinnosť riadiť sa aj inými zákonmi, kedy napríklad v zákone na ochranu spotrebiteľa je zakotvená povinnosť – § 16 ods. 1: predávajúci je povinný vydať spotrebiteľovi doklad o kúpe výrobku, alebo o poskytnutí služby...

Výklad § 13 AP SAK treba vykladať aj vo vzťahu k ochrane samotného spotrebiteľa, ktorý má nárok na to, aby mu po poskytnutí právnej služby bolo vydané vyúčtovanie vo forme faktúry. Nebolo by etické vyžadovať od klienta, aby sa dostavil do sídla advokáta osobne si prevziať takýto dokument.

Ak by nastal prípad, že advokát požiada klienta o súčinnosť pri prevzatí dokumentov a zároveň mu chce odovzdať aj finančné vysporiadanie, pričom klient opakovane súčinnosť neposkytne neznamená to, že advokát nemá povinnosť o poskytnutí právnej služby vyhotoviť faktúru. Táto jeho povinnosť priamo vyplýva zo zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov § 71 – § 76 zákona, z ktorého jednoznačne vyplýva, že povinnosť vyhotoviť faktúru s predpísanými náležitosťami má ako aj platiteľ DPH, ako aj zdaniteľná osoba, ktorá nie je platiteľom. Zákon pritom vyžaduje vystavenie faktúry do 15 dní odo dňa dodania služby... Nevystavenie faktúry advokátom s odvolaním sa na neposkytnutie súčinnosti klienta by pritom priamo odporovalo vyššie citovaným ustanoveniam zákona o dani z pridanej hodnoty.

V konečnom dôsledku advokát nie je oprávnený, ale ani odkázaný požadovať od klienta súčinnosť pri finančnom vysporiadaní, nakoľko sa advokát riadi advokátskou tarifikou vo vzťahu k poskytnutým úkonom, alebo dohodou uzatvorenou s klientom a klienta k tomuto úkonu nepotrebuje.

Aj logickým výkladom je možné dôjsť k záveru, že ak klient opakovane neposkytne súčinnosť povinnosť advokáta sa považuje za splnenú len vo vzťahu k predmetným dokladom: ... vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu zveril, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal; povinnosť sa nevzťahuje na vzájomnú elektronickú komunikáciu... Elektronická komunikácia má v tomto smere význam dokladov, ktoré v tomto prípade nemusí advokát vrátiť. Aj z tohto vyplýva, že zákonodarca, pokiaľ ide o uvedenú povinnosť, túto vzťahuje na dokumentáciu a nie na písomné finančné vysporiadanie.

Výklad § 13 Advokátskeho poriadku neumožňuje advokátovi zbaviť sa svojej povinnosti, bezodkladne vec s klientom písomne finančne vysporiadať, ak klient neposkytne opakovane súčinnosť. Takýto výklad by teoreticky v praxi umožnil advokátovi zbaviť sa svojej povinnosti s poukázaním na neposkytnutie súčinnosti zo strany klienta, čo vzhľadom na závislosť svojich zamestnancov (sekretariát, koncipient...) by (aj prípadným nepravdivým) svedectvom vedel preukázať. Požiadavka bezodkladného písomného finančného vysporiadania sa s klientom by vlastne v sporných prípadoch bola úplne zbytočná a nevyimáhateľná.

DO vo svojom odvolaní napadol aj druh uloženého disciplinárneho opatrenia ako aj výšku uloženej pokuty. Podľa názoru DO v tejto časti nebolo rozhodnutie riadne zdôvodnené a z tohto uhla pohľadu sa javí ako nepreskúmateľné.

Disciplinárny senát len stručne uviedol čo ho viedlo k uloženiu disciplinárneho opatrenia vo forme peňažnej pokuty. Samotný skutok a jeho závažnosť vyhodnotil v predchádzajúcom texte rozhodnutia. Odvolací senát, i keď toto zdôvodnenie je pomerne stručné, nezdieľa názor obvineného, že by v tomto bode išlo o nepreskúmateľnosť samotného rozhodnutia, čo by malo vyvolať dôvod na jeho zrušenie, prípadne zmenu.

V rámci odvolacieho konania odvolací disciplinárny senát nechal preveriť, či došlo k zahladeniu predchádzajúcich disciplinárnych opatrení DO, ako to uvádzal vo svojom podaní. Z platného registra disciplinárnych opatrení vyplýva, že DO bol disciplinárne prejednávaný celkovo šesťkrát (mimo tohto predmetného disciplinárneho konania), kedy v troch prípadoch bol uznaný za vinného, ktoré rozhodnutia nadobudli právoplatnosť dňa 26. 5. 2010, 8. 2. 2012 a 17. 1. 2014. V ostatných konaniach, ktoré voči nemu boli vedené, bol DO oslobodený.

Odvolací disciplinárny senát nie je povinný ani oprávnený preskúmať správnosť zápisu disciplinárnych opatrení v registri disciplinárnych opatrení SAK. Napriek tomu, aby nedošlo k ujme na právach DO zisťoval či z jeho strany nedošlo k doručeniu žiadosti o zahľadanie a vymazanie disciplinárnych opatrení z registra disciplinárnych opatrení v zmysle disciplinárneho poriadku. Podľa informácie komora zo strany DO takýto návrh neevidovala a neeviduje. Vzhľadom na túto skutočnosť preto nemohol prihladiť na obranu DO a konštatoval, že zo strany DO ide o opakované porušenie stavovských predpisov. Ďalej sa odvolací senát zaoberal aj primeranosťou výšky peňažnej pokuty, ktorá bola DO uložená. S prihladením na § 27 ods. 2 písm. a); § 28 písm. a); § 29 písm. d); § 30 ods. 2 písm. c), d), j) DP SAK zastáva odvolací disciplinárny senát názor, že uloženie disciplinárneho opatrenia vo forme peňažnej pokuty 100 eur je primeraným disciplinárnym opatrením.

2.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako súdom ustanovený obhajca klienta v ústave na výkon väzby ani raz do termínu verejného zasadnutia nenavštívi za účelom prerokovania spôsobu obhajoby, čo vedie k rozdielom odvolania advokáta a obvineného klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 26. februára 2019, sp. zn. I. ODS-26/2018:2680/2017

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 28. septembra 2018, sp. zn. DS VII.-7/2018:2680/2017

Rozhodnutím VII. dis. senátu SAK z 28. septembra 2018, sp. zn. DS VII.-7/2018:2680/2017 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 26. februára 2019, sp. zn. I. ODS-26/2018:2680/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA

tým, že

hoci bol opatrením predsedníčky senátu krajského súdu zo dňa 8. 11. 2016 ustanovený za obhajcu sťažovateľa A. B. v trestnej veci vedenej na okresnom súde, ktorý sa v danej dobe

nachádzal v ÚVTOS, tohto do termínu verejného zasadnutia, ktoré sa konalo dňa 29. 11. 2016 ani raz nenavštívil a neprerokoval s ním spôsob obhajoby.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania zo dňa 11. 1. 2018, sa začalo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, za porušenie povinností advokáta v zmysle § 18 ods. 1 ZoA.

DO vo svojich písomných podaniach doručených SAK 6. 10. 2017 a dňa 5. 2. 2018 uviedol, že pri zastupovaní sťažovateľa postupoval s odbornou starostlivosťou a rešpektujúc všetky povinnosti advokáta, obhajobu prevzal v štádiu odvolacieho konania, kedy bolo písomne odôvodnené odvolanie, toto po nahliadnutí do spisu doplnil o dôvody, v ktorých upozornil na právne vady napadnutého rozsudku prvého stupňa, ktoré odvolací súd akceptoval a trest sťažovateľa bol výrazne zmiernený z 21 na 12 rokov trestu odňatia slobody. Dňa 29. 11. 2016 sa osobne zúčastnil na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, kde sťažovateľ pred jeho zahájením vyhlásil, že trvá na podanom odvolaní a poradu s obhajcom si nežiadal. DO vo svojom vyjadrení zo dňa 5. 2. 2018 zdôraznil, že povinnosti advokáta nie je možné vykladať formálne a paušálne, ale každú vec je potrebné posúdiť zvlášť, vo svojich súvislostiach, vzhľadom na okolnosti prípadu. V predmetnej veci nezostal nečinný, v krátkom časovom rozpätí, od 11. 11. 2016 do 29. 11. 2016, vykonal nahliadnutie do spisu, ktoré už bolo v štádiu odvolacieho konania, vypracoval písomné podanie za sťažovateľa a zúčastnil sa na verejnom zasadnutí a dosiahol zmenu rozsudku výrazne v prospech sťažovateľa.

Na disciplinárnom pojednávaní DO nad rámec svojich písomných vyjadrení uviedol, že je prekvapený, že bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania, lebo v záujme sťažovateľa urobil všetko, čo ako advokát v prospech klienta urobiť mal a mohol. Doplnil odvolanie o ďalšie dôvody, aj vďaka ktorým krajský súd zrušil I. stupňové rozhodnutie, a sťažovateľovi uložil oveľa miernejší trest. DO položil rečnícku otázku, v čom mal ako advokát poškodiť svojho klienta, keď s ním nevykonal poradu, o ktorú ho sťažovateľ ani nežiadal.

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 28. septembra 2018, sp. zn. DS VII.-7/2018:2680/2017 bol DO advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Senát sa pri vykonaní dokazovania zameral na posúdenie spornej otázky, či nevykonanie návštevy DO u sťažovateľa v danom prípade je disciplinárnym previnením, ako to tvrdil navrhovateľ a súčasne popieral DO.

Senát z vykonaného dokazovania vyvodil, že DO postupoval pri obhajobe sťažovateľa s náležitou odbornou starostlivosťou a vykonal všetko, čo pre ochranu klienta a jeho práv vykonať mal a mohol. Po ustanovení za obhajcu vykonal bezodkladne štúdium spisu, oboznámil sa s písomným odôvodnením odvolania a so znením napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, tieto dôvody kvalifikovane písomne doplnil, osobne sa zúčastnil na verejnom zasadnutí, kde odvolací súd zmenil rozsudok výrazne v prospech sťažovateľa. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by sťažovateľ písomne požiadal svojho obhajcu o osobnú návštevu a konzultáciu vo veci, z obsahu sťažnosti senát vyvodil, že sťažovateľ uvádzal, že advokát s ním poradu nevykonal, čo považoval senát za nespornú skutočnosť, netvrdil však, že sa tejto porady dožadovoval, preto senát, zohľadniac aj znalosť trestného procesu, uveril výpovedi DO o tom, že sťažovateľ pred začatím verejného zasadnutia dostal možnosť porady

s obhajcom, ktorú však nevyužil, preto ďalšie dokazovanie na objasnenie týchto okolností senát nevykonával.

Senát mal za to, že je právom a súčasne povinnosťou advokáta, po prevzatí obhajoby rozhodnúť, ktoré úkony musí vykonať pri riadnej obhajobe klienta, pričom musí zohľadniť aj účelnosť a hospodárnosť poskytovania právnych služieb, štádium konania a pokyny klienta. Senát sa postavil za stanovisko, že advokát nie je mechanickým vykonávateľom zoznamu úkonov, ktoré sú ako úkony právnej služby demonštratívne vymenované napríklad vo vyhláske MS SR číslo 655/2004 Z. z., bez ohľadu na ich zmysel, účel a hospodárnosť. Návštevu klienta vo väzbe senát nepovažoval za tak dôležitý úkon pri riadnej obhajobe klienta, že by jej nevykonanie zo strany obhajcu v konkrétnom prípade dosahovalo intenzitu disciplinárneho previnenia advokáta. Zároveň mal senát za to, že ak je tento úkon vykonaný len formálne, odporuje to materiálnemu chápaniu práva na obhajobu, kedy úkony právnej pomoci nemajú byť vykonávané len formálne, ale majú byť vykonávané zmysluplne tak, aby smerovali k riadnej ochrane práv klienta.

Senát pri posudzovaní okolností navrhovateľom tvrdených porušení povinností advokáta zohľadnil štádium trestného konania, v ktorom obhajca obhajobu prevzal, čas medzi jeho ustanovením a naplánovaným termínom verejného zasadnutia, reálne uskutočnené úkony zo strany DO, a ich výsledok z pohľadu sťažovateľa, ako aj to, že sťažovateľ sa osobitnej porady so svojím obhajcom nedomáhal, a na základe takýchto úvah dospel k záveru, že DO svoje povinnosti pri obhajobe sťažovateľa neporušil.

Senát sa v celom rozsahu stotožnil s obranou DO, že vykonanie návštevy klienta by nebol v tomto konkrétnom prípade účelný a hospodárny úkon právnej služby, a na žiadosť klienta sa mohol uskutočniť pred začatím verejného zasadnutia, čo však vzhľadom na charakter odvolacieho konania nepovažoval za potrebné ani sťažovateľ ani DO ako jeho obhajca.

Senát poukázal na jednu z najdôležitejších povinností advokáta, ktorou je nezávislosť pri výkone jeho povolania. Jednou z charakteristík nezávislosti advokáta je, že musí byť nezávislý aj od svojho klienta v tom smere, že je jeho odborným poradcom, ktorý si musí zachovať od prípadu profesionálny odstup, vo vzťahu klient – advokát je odborníkom, ktorý má povinnosť pripraviť si svoj postup, taktiku obhajoby a následnosť krokov, pri ktorých zohľadňuje svoje povinnosti počínať si hospodárne, účelne a efektívne, nie je povinný rešpektovať všetky pokyny klienta, len tie, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Senát z vykonaného dokazovania vyvodil, že sťažovateľ sa primárne nesťažoval na to, že ho DO nenavštívil, ale na túto okolnosť poukazoval v kontexte ním, v sťažnosti, tvrdenej celkovej zlej obhajoby zo strany DO, teda sťažnosť je výsledkom následnej nespokojnosti sťažovateľa s celkovým výsledkom trestného konania, a nie je dôvodná z hľadiska pochybení DO.

Senát z vykonaného dokazovania vyvodil, že sťažovateľovi konaním DO nevznikla žiadna ujma. Naopak, v dôsledku podaného odvolania došlo k zmene rozsudku v prospech sťažovateľa. Rozhodnutie odvolacieho súdu vo vzťahu k vine sťažovateľa bolo jednoznačné, a preto nemožno súhlasiť so sťažovateľom, ktorý v sťažnosti naznačuje, že ak by konal DO podľa predstáv sťažovateľa, ktoré ale DO vôbec nekonkretizoval, tak by mohol byť spod obžaloby oslobodený. V tejto situácii je potrebné podotknúť, že advokát negarantuje úspech v spore, o uznaní viny a uložení trestu môže rozhodnúť jedine súd. Advokát má povinnosť využiť všetky legálne prostriedky na bránenie práv a oprávnených záujmov klienta, a túto povinnosť si advokát musí plniť s maximálnou mierou odbornej starostlivosti aj bez osobitného pokynu klienta a porady s ním. Absencia osobnej porady s klientom nie je dôkazom o zanedbaní obhajoby zo strany advokáta.

Proti tomuto rozhodnutiu dňa 29. 11. 2018 podala odvolanie navrhovateľka z dôvodu, že prvostupňový disciplinárny senát pri rozhodovaní o tom, či v návrhu uvedené konanie DO je

disciplinárnym previneným vec nesprávne posúdil a odchytil sa od doterajšej rozhodovacej praxe disciplinárnych orgánov SAK. V tejto súvislosti uviedla citácie z rozhodnutí disciplinárnych senátov SAK sp. zn. DS II.-167/1701/2012 z 28. 1. 2013 a sp. zn. DS I.-1/12:2656/2012 zo dňa 27. 4. 2012 (v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí SAK 2012 – 2013 pod č. 51, resp. č. 40). V týchto rozhodnutiach sa zdôrazňuje, že v prípade odvolaní v trestnom konaní proti i odsudzujúcemu rozsudku môže advokát splniť svoje povinnosti podľa § 18 ods. 1 ZoA len tak, že s klientom vopred osobne podrobne prerokuje dôvody odvolania, alebo po písomnom vyhotovení odvolania tieto dá klientovi posúdiť a prípadne doplniť či zmeniť tak, aby sa vylúčila akákoľvek pochybnosť o tom, v akej miere klient akceptuje, resp. súhlasí s odôvodnením odvolania a návrhom na rozhodnutie odvolacieho súdu. V prípade klienta vo väzbe na tento účel slúži práve jeho návšteva advokátom a porada v mieste výkonu väzby. Navrhovateľka pripomenula, že takto realizovaný úkon advokáta má významný vplyv aj na psychický stav osoby obžalovaného klienta. Z týchto dôvodov v záverečnom návrhu žiadala, aby odvolací disciplinárny senát prvostupňové rozhodnutie podľa § 44 písm. a) DP SAK zmenil tak, že DO uzná za vinného a uloží mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 480 eur.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenené tak, že DO advokát bol uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania s tým, že odvolací disciplinárny senát podľa § 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho previnenia.

Po prejednaní veci odvolací senát ustálil, že VII. disciplinárny senát SAK v prvostupňovom konaní dostatočne zistil a v rozhodnutí aj definoval skutkový stav veci a zrozumiteľne vyjadril svoje právne závery. Odvolací senát sa stotožnil s jeho závermi ohľadne nezávislosti advokáta uvedenými v ods. 20. napadnutého rozhodnutia, rovnako aj s upozornením na možnosť „formalizmu“ v prípade absolutizovania potreby osobného kontaktu v každom z takýchto prípadov. Na druhej strane samostatnosť a odbornosť advokáta nemôže z jeho strany viesť až k vylúčeniu, resp. negácii akýchkoľvek aktivít a požiadaviek klienta bez potrebného vysvetlenia a presvedčania o potrebe postupu v zmysle advokátovho návrhu či rozhodnutia.

Podnetom na začatie tohto disciplinárneho konania bola sťažnosť klienta doručená SAK dňa 5. 9. 2017. Sťažovateľ v nej poukázal aj na pripojenú kópiu odôvodnenia jeho odvolania na 14 stranách proti prvostupňovému odsudzujúcemu rozsudku, ktoré napísal vo väzbe dňa 24. 10. 2016. V prvom rade vytkol prvostupňovému súdu, že porušil zásadu ne bis in idem, keď ho odsúdil za skutok, pre ktorý už bol právoplatne odsúdený v inom konaní. Z tohto dôvodu požadoval zastavenie konania pre prekážku veci rozhodnutej, resp. oslobodenie spod obžaloby. Ako alternatívu žiadal upustiť od uloženia súhrnného trestu, keďže tu prvostupňový súd pochybil, keď pri ukladaní trestu odňatia slobody vo výmere 21 rokov neprávne aplikoval zásadu trikrát a dosť. Sťažovateľ si bezprostredne uvedomoval závažnosť veci vyžadujúcu odborne kvalifikovanejšiu a aktívny prístup zo strany obhajoby. Preto v tomto podaní zároveň požiadal súd o ustanovenie iného obhajcu, od 11. 11. 2016 sa ním stal DO advokát. Podľa sťažovateľa sa mu však „náležitej odbornej starostlivosti“ nedostalo ani od tohto advokáta. Podľa odvolacieho senátu je zo sťažnosti nesporné, že obhajcovi vytyka absenciu osobného kontaktu tak pred odvolacím konaním (k dôvodom odvolania a postupu na pojednávaní), ako aj po rozhodnutí odvolacieho súdu ohľadne poučenia, či odborných vysvetlení ohľadne ďalších možností nápravy nesprávneho a nespravodlivého výsledku predmetného trestného konania (dovolania, sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky). Úkony vykonané DO ako obhajcom akceptoval, ale nepovažoval ich za postačujúce, najmä keď obhajca v písomnom doplnení dôvodov odvolania navrhoval „len“ vrátenie veci prvostupňovému súdu, t. j., nepodporil návrhy obžalovaného.

Z týchto dôvodov sa odvolací senát nestotožnil so záverom prvostupňového senátu, že absenciu návštevy osobnej a odbornej porady sťažovateľ len zahrnul do celkového kontextu svojej nespokojnosti s výsledkom trestného konania (v ods. 21 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Naopak, podľa odvolacieho senátu tento nedostatok prispel k porušeniu povinnosti advokáta „riadiť sa pokynmi klienta“, ktoré sa prejavilo v rozdieloch záverečného návrhu odvolania zo strany obžalovaného a jeho obhajcu. Tento rozpor musel rozpoznať aj DO. Odvolací senát v žiadnom ohľade nemá ambíciu polemizovať o výsledku porady obhajcu a klienta o tomto probléme. Dôvodne však predpokladal, že takáto porada by určite prispela k vysvetleniu želaného a možného v danej veci a aj k prevencii prehnaných očakávaní zo strany klienta, či vzájomného nepochopenia, akou cestou zhodný, respektíve dohodnutý cieľ dosiahnuť. Podľa odvolacieho senátu aj tieto skutočnosti bolo a je potrebné brať do úvahy pri posudzovaní takzvaných hraničných prípadov a dať na misku váh, ktoré sa v tomto prípade priklonili k záveru, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Pri posudzovaní jeho závažnosti podľa § 26 a nasl. DP SAK odvolací senát vzal do úvahy, že DO nebol ešte disciplinárne stíhaný, jeho konaním nevznikla sťažovateľovi ujma, keďže zhodný alternatívny odvolací návrh na radikálne zníženie dĺžky trestu odňatia slobody bol dosiahnutý a ani aktivita obžalovaného k osobnej porade s obhajcom nezodpovedala vážnosti situácie pred odvolacím pojednávaním. Odvolací disciplinárny senát preto považoval za dostačujúce na nápravu DO už samotné prejednanie veci bez uloženia disciplinárneho opatrenia.

3.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nezašle jemu doručené uznesenie Ústavného súdu SR o odmietnutí ústavnej sťažnosti sťažovateľovi s odôvodnením, že advokát nikdy neprijal splnomocnenie sťažovateľa na zastupovanie v konaní o ústavnej sťažnosti, keď podanie ústavnej sťažnosti sťažovateľ riešil len s advokátskym koncipientom, ktorého mal uviesť do omylu o prevzatí zastupovania advokátom, v dôsledku čoho koncipient podľa požiadavky klienta odoslal ústavnú sťažnosť pod hlavičkou advokátskej kancelárie Ústavnému súdu SR, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 1 ods. 5, § 2 ods. 2 AP SAK.

Advokát má povinnosť správať sa korektne voči občanom a inštitúciám nie len pri samotnom zastupovaní klienta na základe riadne uzatvoreného splnomocnenia, ale vždy, keď vystupuje na verejnosti. Výkon advokácie je širší pojem než zastupovanie klientov na základe splnomocnenia.

Advokátsky koncipient ani iný zamestnanec advokáta nie je oprávnený prevziať zastupovanie klienta a svojimi úkonmi nie je spôsobilý bez súhlasu advokáta platne založiť vzťah klient a advokát, a to ani konkludentným spôsobom len na základe úkonov zamestnancov advokáta bez jeho vedomia a súhlasu alebo len na základe dohody zamestnancov kancelárie s klientom a na základe požiadaviek klienta.

*Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 27. mája 2019, sp. zn. I. ODS-15/2018:963/2017
Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 10. decembra 2018, sp. zn. DS VII.-77/2017:963/2017*

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 10. decembra 2018, sp. zn. DS VII.-77/2017:963/2017 v spojení s rozhodnutím I. odv. disc. senátu z 27. mája 2019, sp. zn. I. ODS-15/2018:963/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 1 ods. 5, § 2 ods. 2 AP SAK,

tým, že

ako advokát nezaslal sťažovateľovi A. B., uznesenie Ústavného súdu SR o odmietnutí ústavnej sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí zo dňa 1. 12. 2015, hoci toto mu bolo doručené dňa 10. 2. 2016, a zaslal mu ho až na základe písomnej žiadosti sťažovateľa zo dňa 29. 11. 2016,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**. Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 10. decembra 2018, sp. zn. DS VII.-77/2017:963/2017 v spojení s rozhodnutím I. odv. disc. senátu z 27. mája 2019, sp. zn. I. ODS-15/2018:963/2017 bol DO advokát zároveň

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa A. B., v konaní pred Ústavným súdom SR, po skončení zastúpenia, doručením uznesenia ÚS SR zo dňa 1. 12. 2015, doručeného advokátovi dňa 10. 2. 2016, vec bez zbytočného odkladu s klientom finančne nevysporiadal, pretože

nebolo dokázané, že skutok spáchal DO.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu predsedu RK SAK zo dňa 12. 10. 2017, z podnetu sťažovateľa A. B.

VII. disciplinárny senát DK SAK rozhodnutím číslo DS VII.-77/2017:963/2017 zo dňa 12. 3. 2018, rozhodol, že DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 25 písm. c) DP SAK prijatého konferenciou advokátov oslobodil, pretože nebolo dokázané, že DO skutok spáchal.

Rozhodnutie DS bolo dňa 18. 6. 2018 na základe odvolania podaného navrhovateľom podľa § 59 ods. 2 ZoA s použitím § 45 písm. c) DP SAK, zo strany I. odvolacieho disciplinárneho senátu číslo I. ODS-15/18:963/2017 zrušené a vrátené DS na nové prerokovanie a rozhodnutie z dôvodu potreby doplnenia dokazovania za účelom odstránenia protichodných dôkazov.

Odvolací disciplinárny senát sa v rozhodnutí zo dňa 18. 6. 2018 postavil za stanovisko, že nebolo dostatočne vykonané dokazovanie na všetky okolnosti prípadu, ktoré zostali sporné pred prvostupňovým senátom, a preto bolo predčasné rozhodovať. Disciplinárny senát mal vypočuť sťažovateľa, či priniesol listiny podpísané do advokátskej kancelárie, alebo ich podpísal niekto z zamestnancov kancelárie, a že mal uviesť do omylu Mgr. E. F. tým, že je dohodnutý s DO advokátom a vzhľadom na možné uplynutie lehoty tieto listiny treba čo najskôr podať, ako svedkov sťažovateľa A. B. a Mgr. E. F. Vzhľadom na rozporné tvrdenia obsiahnuté vo vyjadrení k sťažnosti a vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania považoval odvolací disciplinárny senát za potrebné vykonať dokazovanie výsluchom svedka JUDr. G. H. k okolnostiam vypracovania vyjadrenia k sťažnosti a zdroju informácií, ktoré v tejto sťažnosti boli uvedené.

Podľa názoru odvolacieho senátu sa disciplinárny senát veľmi nejasne vysporiadal s vyhodnotením protichodných dôkazov – vyjadreniu k sťažnosti zo strany DO, ktorej pravdivosť považoval za vysoko pravdepodobnú a na druhej strane v bode 30 rozhodnutia uviedol, že jedno z tvrdení je v celom rozsahu nepravdivé a zavádzajúce, a svoje rozhodnutie potom

oprel na zásade „in dubio pro reo“, preto bolo povinnosťou disciplinárneho senátu ustáliť skutkový stav a vyhodnotiť riadne aj predmetné listinné dôkazy.

Disciplinárny senát opomenul vyhodnotiť rozporné tvrdenia DO pokiaľ ide o jeho postoj k sťažovateľovi, keď na jednej strane tvrdil, že naňho ako na klienta nereagoval, keďže mu nepodpisoval splnomocnenie, na druhej strane sa v rámci svojej obrany odvolával na listinný dôkaz – obálku adresovanú sťažovateľovi, z ktorého malo vyplývať, že DO mal predmetné rozhodnutie ÚS SR zaslať sťažovateľovi listovou zásielkou doporučené do vlastných rúk.

V rámci doplnenia dokazovania výsluchom svedkyne Mgr. E. F. bolo potrebné zistiť, či bola poverená určitými úkonmi vo veci predmetnej sťažnosti, či bola uvedená do omylu vo veci prevzatia zastupovania medzi DO a sťažovateľom alebo nie. V tejto súvislosti potom DS vyhodnotil celkové obdobie od podania sťažnosti a správanie sa jeho zamestnancov k DO, či k zastúpeniu sťažovateľa nemohlo dôjsť konkludentne, tým, že DO, i keď cestou zamestnancov komunikoval so sťažovateľom. Disciplinárny senát potreboval odstrániť rozpor vyplývajúci z obrany DO, ktorý napriek skutočnosti, že komunikoval elektronicky so sťažovateľom (cestou zamestnancov) a tomuto mal doručovať predmetné rozhodnutie ÚS, na druhej strane tvrdil, že po doručení tohto rozhodnutia sa s týmto nič nerobilo, keďže si bol vedomý toho, že sťažovateľ mu nepodpísal plnomocnenstvo, a preto mu nevznikli voči sťažovateľovi ani žiadne povinnosti.

Disciplinárny senát sa mal vysporiadať so skutočnosťou, že po doručení predmetného rozhodnutia do kancelárie DO toto nebolo vrátené ÚS s tým, že DO nie je právnym zástupcom sťažovateľa. V neposlednom rade mal disciplinárny senát žiadať od sťažovateľa predloženie odborného posudku Mgr. C. D., na ktorý sa DO v rámci svojej obrany odvolával a rovnako ho uvádzal vo svojom rozhodnutí aj disciplinárny senát, keďže tento nebol doložený do spisu, a tento dôkaz nie je menovite uvedený v texte tohto podania, a nebol spomenutý ani v rámci oboznamovania s písomnými dôkazmi na pojednávaní.

VII. disciplinárny senát po vrátení veci, riadiac sa vysloveným právnym názorom odvolacieho disciplinárneho senátu, v prvom rade objasnil okolnosti chýbajúceho odborného posudku Mgr. C. D., ktorý bol súčasťou spisu v čase rozhodovania disciplinárneho senátu, na pojednávaní, konanom dňa 12. 3. 2018, bol oboznámený medzi listinnými dôkazmi, keďže bol oboznámený celý obsah disciplinárneho spisu, ktorého súčasťou bol aj tento listinný dôkaz, a následne sa naň disciplinárny senát odvolal aj v písomnom vyhotovení svojho rozhodnutia v bode 12 odôvodnenia, tak, že zistil, že odborný posudok omylom nebol predložený odvolaciemu disciplinárnemu senátu spoločne s disciplinárnym spisom, nakoľko ostal súčasťou kópie spisu jedného z členov senátu a na toto pochybenie sa, pred predložením spisu odvolacieho disciplinárneho senátu, neprišlo, v ďalšom konaní bolo pripojením posudku k spisu odstránené.

Disciplinárny senát ďalej doplnil dokazovanie výsluchom svedka, sťažovateľa A. B., ktorý na pojednávaní dňa 19. 10. 2018 uviedol, že bol len tesne pred začatím svojho výsluchu oboznámený so skutkom, ktorý je predmetom disciplinárneho návrhu, a nemal dostatočný časový priestor na prípravu svojej výpovede, čo vníma ako formálne bránenie objektívnemu procesu, aj s ohľadom na slovnú predprípravu, ktorú predviedol pred pojednávacou miestnosťou DO.

K námietke svedka disciplinárny senát uvádza, že disciplinárne konania sú podľa § 18 ods. 8 DP SAK neverejné, a preto sťažovateľ, predvolaný na výsluch svedka k podanej sťažnosti, nebol oboznamovaný s tým, čo je predmetom disciplinárneho návrhu, senát ho chcel vypočuť ku skutočnostiam, ktoré boli predmetom sťažnosti, s dôrazom na okolnosti, ktoré sa mali podľa vysloveného názoru odvolacieho disciplinárneho senátu jeho svedeckou výpoveďou objasniť. Až na základe intervencie DO, ktorú podporil aj navrhovateľ, disciplinárny senát oboznámil svedka pred jeho výsluchom s tým, čo je predmetom disciplinárneho návrhu, čo bolo podľa názoru senátu prelomením zásady neverejnosti konania, avšak k tomu došlo so súhlasom

a na návrh osôb, v prospech ktorých je neverejnôst konania garantovaná (DO, jeho klient), preto senát s navrhovaným postupom súhlasil.

Sťažovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že DO mu povedal, že nemá čas vypracovať ústavnú sťažnosť, na čo si svedok sám vypracoval ústavnú sťažnosť, ktorú poslal mailom advokátskej kancelárii, znenie konzultoval s Mgr. E. F., ktorej zaradenie v kancelárii neskúmal, pri osobnom rozhovore s DO s ním plnú moc nepodpisoval, ani raz s ním ohľadom sťažnosti a po jej podaní telefonicky nekomunikoval, plnú moc udelil DO ústne pri ich osobnom rozhovore, pričom si svedok presne spomenul, že písomne udelil DO plnú moc len na zastupovanie v trestnom konaní a nevedel, že je potrebné udelenie plnej moci aj na konanie pred Ústavným súdom SR. Svedok potvrdil, že na plnej moci, ktorá je súčasťou sťažnostného spisu č. I. 19 sa nachádza jeho podpis, pričom na okolnosti podpisu plnej moci si nevedel spomenúť, predpokladá, že mu ju dala podpísať kancelária DO, keď bol v kancelárii vo veci sťažnosti. Svedok uviedol, že nemal pochybnosti o tom, že ho kancelária vo veci sťažnosti zastupuje, nemal informácie o priebehu konania pred ÚS, kancelária aktívne spolupracovala pri vypracovaní sťažnosti, pričom uviedol, že kancelária ho informovala o tom, že o sťažnosti nebolo rozhodnuté a to aj v čase, keď mal svedok vedomosť od ÚS, že jeho sťažnosť bola odmietnutá. Svedok uviedol, že s DO sa počas celej doby ani raz nerozprával, pretože DO zásadne nechodil k telefónu a väčšinou sa s ním rozprávali ženy.

Svedkyňa JUDr. G. H. vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že dlhodobo spolupracuje s DO, kedy ho pravidelne zvykne zastupovať na základe substituenej plnej moci, a tak to bolo aj v prípade obhajoby sťažovateľa A. B., kde pre sťažovateľa urobili v rámci jeho obhajoby všetko, rešpektujúc jeho záujem na dosiahnutí oslobodzujúceho rozsudku, hoci dôkazná situácia podľa jej odborného posúdenia takému výsledku nenasvedčovala. Vo veci ústavnej sťažnosti s DO nespupracovala a nemala ani vedomosť o tom, že by takáto sťažnosť bola podávaná. DO požiadala svedkyňu, aby sa vyjadrila k sťažnosti sťažovateľa na výzvu revíznej komisie, pretože vyjadrenie bolo potrebné predložiť v krátkej lehote a DO mal pracovné povinnosti mimo kancelárie. Vyjadrenie vypracovala bez konzultácie s DO, vychádzalo z obsahu klientskeho spisu, ktorý bol v kancelárii, z ktorého fotila prílohy, obálky. Vyjadrenie podpisoval DO, pričom svedkyňa uviedla, že je možné, že sa pred podpisom s jeho obsahom neoboznámil, nakoľko jej plne dôveruje, keďže spolupracujú spolu už dlhé roky. Svedkyňa sa domnievala, že DO ju požiadala o vypracovanie vyjadrenia k sťažnosti z dôvodu, že sťažovateľa substituene zastupovala a poznala okolnosti obhajoby v trestnom konaní, ktoré sa spomínali v sťažnosti. Svedkyňa uviedla, že trestná vec aj ústavná sťažnosť boli súčasťou jedného spisu a skutočnosť, že sťažovateľ bol upozornený na to, že ústavná sťažnosť nebude mať úspech, jej bola známa už z osobnej komunikácie so sťažovateľom. Svedkyňa uviedla, že ústavné sťažnosti sa v kancelárii DO podávali podľa jej vedomostí len v súvislosti s trvaním väzby u klientov. O podaní sťažnosti v tejto veci nemala bližšie informácie.

Svedkyňa Mgr. E. F. uviedla, že v čase, ktorého sa týka skutok, ktorý je predmetom návrhu, pôsobila v advokátskej kancelárii DO ako koncipientka, bola najmladšou pracovnou silou a kvôli odchodu dlhoročnej administratívnej sily sa musela ujať aj vybavovania administratívnej agendy pre troch advokátov vrátane svojej vlastnej práce. Prípád sťažovateľa osobne neriešila, s týmto sa zaoberal DO alebo kolegyňa JUDr. G. H. So sťažovateľom jednala osobne len raz, kedy priniesol do kancelárie vypracované podania pod hlavičkou kancelárie a plnú moc, tvrdiac, že vec je veľmi súrna žiadal, aby odoslala podanie faxom na príslušný súd. Podanie bolo vypracované pod hlavičkou kancelárie, prílohou bola riadne podpísaná plná moc, s DO sa snažila spojiť telefonicky, ale bezúspešne, preto sťažovateľovi vyšla v ústrety, vychádzajúc z toho, že je s DO dohodnutý. Svedkyňa si spomenula, že plná moc, ktorú priniesol sťažovateľ bola už podpísaná, preto sa snažila o čo najlepšie vybavenie veci, obsah listín nekontrolovala,

vychádzala z toho, že tento bol už odsúhlasený. Svedkyňa ústavnú sťažnosť nevypracovala, a ak posielala sťažovateľovi mail dňa 31. 10. 2014 o 13.48 hodine, ktorého obsahom mala byť ústavná sťažnosť s prílohami uvádza, že k tomu mohlo dôjsť v rámci zabezpečovania administratívnej agendy, a na bližšie okolnosti odoslania mailu si nespomína.

Disciplinárny senát po doplnení dokazovania rozhodnutím z 10. decembra 2018, sp. zn. DS VII.-77/2017:963/2017 DO advokáta oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutky spáchal DO advokát.

Disciplinárny senát sa pri tomto rozhodnutí zameril na zistenie okolností prevzatia zastupovania sťažovateľa zo strany DO. K prevzatiu zastúpenia ako aj k vypracovaniu sťažnosti na ÚS SR malo dôjsť dňa 28. 10. 2014, pričom DO sa v tento deň nachádzal mimo kancelárie, čo potvrdila aj vypočutá svedkyňa Mgr. E. F.

Súčasne z vykonaného dokazovania vyplynulo, že malo dôjsť k podpísaniu ďalšej, totožnej plnej moci s dátumom 31. 10. 2014, v ktorý deň bolo písomne odoslané podanie ústavnému súdu, avšak bez podpisu DO.

V prípade prevzatia plnej moci na zastupovanie pred ústavným súdom zo strany DO až dňa 28. 10. 2014, vzhľadom na predmet konania, by DO prijímal plnú moc od klienta po uplynutí dvojmesačnej prekluzívnej lehoty na podanie sťažnosti proti rozsudku súdu v trestnom konaní, ktoré chcel sťažovateľ napádať. Samotný obsah sťažnosti je sporný a bol podrobený odbornej kritike zo strany ústavného súdu v uznesení o jej odmietnutí.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že sťažovateľ mal záujem na podaní ústavnej sťažnosti, doručenie jej návrhu potvrdil aj DO vo svojom vyjadrení k návrhu, že ju sťažovateľ doručil na jeho mailovú adresu a tiež to, že DO voči podaniu sťažnosti namietal, čo potvrdila aj svedkyňa JUDr. G. H.

Podľa odborného vyjadrenia znalkyne, podpis DO na dvoch splnomocneniach doručených ústavnému súdu, ako aj sťažnosti odoslanej z kancelárie DO faxom, nie je jeho vlastný. Pôvod podpisov na týchto dokumentoch sa dokazovaním nepodaril objasniť.

Rovnako zostávajú nejasné okolnosti odoslania písomného podania poštou na ÚS SR, kedy vypočutá svedkyňa Mgr. E. F. uviedla, že podanie mohlo byť odoslané z ich kancelárie, ale jeho odoslanie mohol zabezpečiť aj sám sťažovateľ. Neobjasnená zostáva aj okolnosť absencie podpisu DO na sťažnosti odoslanej ústavnému súdu v písomnej podobe, hoci na faxovom podaní sa údajný podpis DO nachádzal.

DS mal za jednoznačne preukázané, že z kancelárie DO bola 28. 10. 2014 faxom odoslaná sťažnosť na ústavný súd spoločne s prílohami.

Ďalej, že kancelária DO komunikovala so sťažovateľom, ktorý posielal svedkyňi E. F. mailovú správu dňa 30. 10. 2014 s upozornením, že z kancelárie DO nič nedostal, a svedkyňa E. F. svedkovi dňa 31. 10. 2014 odpovedala, že mail posielala opätovne a sťažnosť je vypracovaná na základe jeho požiadaviek, pričom táto komunikácia mala prebiehať v čase, kedy bolo podanie už odoslané faxom ústavnému súdu, a to, ako vyplýva zo zhodných vyjadrení sťažovateľa aj svedkyne po osobnej návšteve sťažovateľa v kancelárii DO dňa 28. 10. 2014, kedy mal priniesť spracovanú sťažnosť aj s podpísanou plnou mocou. V kontexte ostatných dôkazov nie je možné jednoznačne dospieť k záveru, že mailová komunikácia sa týkala práve sťažnosti zaslanej ústavnému súdu, ktorá bola predmetom návrhu v disciplinárnom konaní.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že kancelária DO komunikovala so sťažovateľom vo veci ústavnej sťažnosti, avšak sťažovateľ od poslednej porady, po rozhodnutí o podanom odvolaní, s DO viac osobne nekomunikoval.

Z vyššie uvedených dôkazov senát vyvodil, že DO neprevzal zastupovanie klienta v konaní o podanie sťažnosti na ÚS, odborné vyjadrenie znalkyne z odboru písomoznalectvo preukázalo, že podpisy DO na splnomocneniach neboli jeho vlastné, sťažovateľ uviedol, že si

sťažnosť vypracoval sám, pripustil, že jednal a konzultoval so zamestnancami kancelárie, nie však s DO. S DO sa mal dohodnúť na podaní sťažnosti len ústne, žiadne vykonané dôkazy nepreukazujú, že by medzi DO a sťažovateľom ako klientom došlo k osobnej komunikácii vo veci prevzatia zastupovania a podania sťažnosti na ÚS, a sťažovateľ nevyužíval na ďalšiu komunikáciu mailovú adresu DO, ale zamestnancov kancelárie.

Ďalej vyvodil, že kancelária DO zabezpečila odoslanie sťažnosti na ÚS faxom, opakovane komunikovala so sťažovateľom na tému sťažnosti, pokus o doručenie uznesenia ÚS sťažovateľovi 16. 12. 2016 na jeho písomnú výzvu – originálom vrátenej obálky senát nemohol vykonať, pretože DO opakovane predložil len fotokópiu obálky, tento dôkaz senát teda vyhodnotil tak, že naozaj došlo k pokusu doručiť nejakú listinu sťažovateľovi, ale fotokópia obálky nie je spôsobilým dôkazom, čo v skutočnosti tvorilo obsah neúspešne doručovanej zásielky.

Obranu DO v tom, že Mgr. E. F. bola zavedená zo strany sťažovateľa o tom, že súhlas na podanie sťažnosti a zastupovanie vo veci dal DO, vyhodnotil ako pravdivú, pričom vychádzal z vyjadrenia DO v disciplinárnom konaní, odborného posudku, svedeckej výpovede samotného sťažovateľa, svedkyne Mgr. E. F. ako aj svedkyne JUDr. G. H.

Omyl, že podanie na ústavný súd bolo odoslané bez dohody s DO mohol pretrvávajúť počas celej doby od podania sťažnosti na ÚS až do rozhodnutia o nej, pričom ak DO považoval prípad sťažovateľa za ukončený, nemal dôvod sledovať priebeh v ukončenej kauze, a ak zamestnanci kancelárie opomenuli sťažovateľa informovať o doručení rozhodnutia z ÚS, alebo ho informovali v súlade so zaužívanou praxou kancelárie telefonicky, bolo to zanedbaním povinnosti zamestnancov kancelárie a nie disciplinárnym previnením advokáta na tom skutkovom základe, ako je uvedený v návrhu. Rovnako bolo povinnosťou zamestnancov DO informovať ho o podaniach, ktoré sú jeho kancelárii doručované, a za účelom dodržiavania takejto praxe, bol a je DO povinný urobiť vo svojej kancelárii príslušné opatrenia. Ak však DO nemal informáciu o tom, že prevzal plnú moc na zastupovanie sťažovateľa pred ÚS, ako ani o doručení príslušného uznesenia zo strany ÚS, nemohol reagovať ani voči ÚS námietskou, že sťažovateľa nikdy nezastupoval.

Disciplinárny senát sa už v skoršom rozhodnutí postavil za stanovisko, že koncipient ani iný zamestnanec advokáta nie je oprávnený prevziať zastupovanie klienta a svojimi úkonmi nie je spôsobilý bez súhlasu advokáta, daného vopred alebo následne, platne založiť vzťah klient a advokát. V otázke možnosti vzniku takéhoto zastúpenia konkludentne tým, že zamestnanci komunikovali so sťažovateľom, ktorý sa potom domnieval, že je klientom kancelárie, senát zastáva stanovisko, že k uzatvoreniu zmluvy o poskytovaní právnych služieb, udeleniu plnej moci nemôže dôjsť konkludentne len na základe úkonov zamestnancov advokáta bez jeho vedomia a súhlasu, len na základe dohody zamestnancov kancelárie s klientom a na základe požiadaviek klienta. Advokát sa však v takomto prípade nemôže zbaviť zodpovednosti za škodu spôsobenú klientovi konaním jeho zamestnancov, prípadne disciplinárnej zodpovednosti za zanedbanie povinností pri organizácii práce a vedení svojej kancelárie. Takéto konanie zamestnancov kancelárie však nemôže platne založiť vzťah klient a advokát bez osobného vkladu advokáta do tohto vzťahu, jeho súhlasu a záujmu o vybavenie právnej služby, na ktorú sa mal klientovi zaviazat.

Rozpor medzi obsahom písomného vyjadrenia DO k sťažnosti sťažovateľa na výzvu RK SAK a obsahom písomného vyjadrenia DO k návrhu na začatie konania senát odstránil tým, že na základe svedeckej výpovede svedkyne JUDr. G. H., ktorá uviedla, že sa k sťažnosti vyjadrila bez konzultácie s DO kvôli krátkosti času a čerpala len z informácií, ktoré boli súčasťou trestného spisu, v ktorom boli aj listiny týkajúce sa ústavnej sťažnosti, uveril obrane DO, že sťažovateľ nebol jeho klientom, listiny týkajúce sa ústavnej sťažnosti sa mohli stať súčasťou spisu výlučne z iniciatívy sťažovateľa a zamestnancov DO, ktorí neboli správne informovaní.

Senát opakovane, rovnako ako v skoršom rozhodnutí konštatuje, že DO si počínal hrubo nedbanlivým spôsobom, keď podpisoval vyjadrenie k sťažnosti bez toho, že by sa oboznámil s jeho obsahom a riadne verifikoval jeho pravdivosť. Takáto nedbanlivosť však nezbavuje DO práva, ktoré má ako DO advokát v disciplinárnom konaní, vedenom voči nemu, uvádzať skutočnosti a dôkazy, ktorými sa v tomto konaní bráni, aj keď sú tieto v rozpore s jeho skoršími vyjadreniami. Rozpory medzi vyjadrením DO k návrhu RK SAK a k návrhu na začatie disciplinárneho konania mal senát za odstránené výsluchom svedkyne JUDr. G. H. a vychádzal z toho, že za vierohodné považoval tvrdenia DO po začatí disciplinárneho konania, ktoré v tomto konaní produkoval a navrhovateľ ich nevyvrátil.

Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by DO prevzal zastupovanie sťažovateľa pred ÚS, preto senát nemohol vyvodiť záver o tom, že by DO a sťažovateľ boli navzájom vo vzťahu klient – advokát, a teda, pri absencii takéhoto vzťahu, nemohol DO porušiť tie svoje povinnosti advokáta voči klientovi, ktoré sú uvedené v návrhu na začatie konania.

Voči tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podal navrhovateľ odvolanie a domáhal sa zmeny napadnutého rozhodnutia tak, že DO uzná za vinného a uloží mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA – písomné napomenutie. V dôvodoch odvolania navrhovateľ vychádzal zo skutočnosti, že poverenie na zastúpenie pred ÚS SR prevzal DO prostredníctvom svojho zamestnanca, prípadne inej poverenej osoby, kedy zodpovedá za chod advokátskej kancelárie. Posúdenie veci tak, ako to spravil disciplinárny senát je nesprávne a názor disciplinárneho senátu je zjavne neudržateľný. Navrhovateľ poukázal na fakt, že tým, že ústavná sťažnosť aj s plnou mocou bola nepochybne zasielaná z kancelárie DO na ÚS SR, ktorý správne doručil rozhodnutie priamo advokátovi, tento mal povinnosť, keďže nenamietal ÚS SR, že by sťažovateľa nezastupoval, ho po doručení predmetného rozhodnutia z ÚS SR informovať. Sťažovateľ potom, vzhľadom na komunikáciu so zamestnancami advokáta mohol mať legitímne za to, že ho advokát zastupuje. Navrhovateľ zastáva názor, že advokát sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti voči klientovi ani svojej zodpovednosti za spáchanie disciplinárneho deliktu tým, že v tejto veci zrejme došlo k pochybeniu zo strany jeho zamestnancov. Navrhovateľ poukazuje na fakt, že doručením rozhodnutia Ústavného súdu SR došlo k ukončeniu zastupovania a advokát mal teda povinnosť vec s klientom finančne vysporiadať a vydať mu všetky doklady.

Po prejednaní odvolania I. odvolací disciplinárny senát SAK rozhodnutím z 27. mája 2019, sp. zn. I. ODS-15/2018:963/2017 odvolaním napadnuté rozhodnutie v časti skutku, ktorého sa mal DO dopustiť tým, že ako advokát nezaslal sťažovateľovi A. B., uznesenie Ústavného súdu SR o odmietnutí ústavnej sťažnosti pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí zo dňa 1. 12. 2015, hoci toto mu bolo doručené dňa 10. 2. 2016, a zaslal mu ho až na základe písomnej žiadosti sťažovateľa zo dňa 29. 11. 2016, zmenil tak, že uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia a uložil mu disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia. V časti druhého skutku napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

S poukazom na znenie skutkovej vety pod bodom 1. návrhu na začatie disciplinárneho konania sa zaoberal odvolací disciplinárny senát v prvom rade otázkou, či medzi sťažovateľom a disciplinárne obvineným vznikol právny vzťah klient – advokát, či tu došlo k vzniku právneho zastúpenia.

Z pôvodne vykonaného dokazovania ani z doplňujúcich výsluchov svedkov a DO nevyplynulo, že by bol vôbec sťažovateľ niekedy komunikoval s DO tak, aby z toho mohol nadobudnúť dojem, že DO jeho vec prevzal ako advokát. Jeho jediná komunikácia bola s pracovníčkami advokátskej kancelárie. Nebolo preukázané, že DO by bol poveril či už svoju koncipientku, alebo niektorú z pracovníčok advokátskej kancelárie, aby v jeho mene uzatvorili splnomocnenie

so sťažovateľom. Ak potom nechal niekto z pracovníkov advokátskej kancelárie podpísať plnú moc sťažovateľa bez vedomia DO, ide o zrejmy exces, ktorý však nemohol mať za následok vznik právneho zastúpenia sťažovateľa, i keď môže mať ďalšie právne následky. Tým skôr, ak uviedol pracovníkov advokátskej kancelárie do omylu tvrdením, že na zastúpenie s DO bol dohodnutý, čo tento poprel.

Je nepochybné, že pre vznik platného a účinného poverenia na zastupovanie advokátom je v tomto prípade potrebné písomné poverenie – splnomocnenie. Ide o dvojstranný právny akt, kedy na jednej strane klient poveruje advokáta na zastúpenie a advokát takéto poverenie musí akceptovať a akcept potvrdzujú zúčastnené strany svojím podpisom.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že sťažovateľ mal záujem o poverenie advokáta zastúpením vo veci podania sťažnosti na ÚS SR. Ani sťažovateľ však nepotvrdil, že by mu bol v čase keď o to žiadal DO výslovne potvrdil zastúpenie pred ÚS SR. Keďže samotné ústne poverenie v tejto veci v zmysle zákona nepostačuje na preukázanie vzniku právneho zastúpenia, bolo potrebné produkovať dôkaz – písomné splnomocnenie podpísané sťažovateľom a akcept podpísaním DO. Takýto dôkaz však v tomto konaní nebol prezentovaný. Listinné dôkazy tak, ako sú uvádzané vyššie, jednoznačne v zmysle odborného stanoviska nie sú podpísané DO.

Odvolačný disciplinárny senát sa zaoberal aj otázkou, či k vzniku právneho vzťahu klient – advokát nemohlo dôjsť konkludentným spôsobom. Tým však, že ani v jednom prípade nerokoval sťažovateľ s DO, ale vždy s tretími osobami v rámci advokátskej kancelárie, sťažovateľ síce mohol tento dojem nadobudnúť, ale fakticky k vzniku takéhoto právneho vzťahu nedošlo, keďže zastúpenie musí byť dohodnuté s advokátom.

Je nepochybné, že bez vedomia advokáta koncipient, prípadne zamestnanec advokátskej kancelárie, alebo kolega nemôžu uzatvoriť zmluvu o právnom zastúpení. Najmä koncipient v zmysle § 64 ods. 1 ZoA je v pracovnom pomere vo vzťahu k advokátovi, pričom výkon koncipientskej praxe v sebe nezahŕňa oprávnenie prijímať poverenie na zastúpenie v mene advokáta. K takémuto záveru dospel odvolací disciplinárny senát bez ohľadu na to, že z jednotlivých úkonov kancelárie DO v súvislosti s touto sťažnosťou mohol nadobudnúť sťažovateľ dojem, že advokátska kancelária DO jeho zastúpenie pred ÚS SR prevzal.

Odvolačný disciplinárny senát sa potom zaoberal otázkou, či uvedeným konaním zamestnancov advokátskej kancelárie, prípadne aj samotným konaním, v tomto prípade skôr pasivitou DO, nedošlo k porušeniu iných ustanovení stavovských predpisov vo vzťahu k skutku tak, ako bol vymedzený pod bodom 1 v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Odvolací disciplinárny senát zastáva názor, že advokát má povinnosť zachovávať vážnosť a dôstojnosť, ktorú vyžaduje postavenie advokáta a dbať na dôstojnosť advokátskeho stavu nie len od momentu vzniku právneho vzťahu klient – advokát, ale má túto povinnosť aj pred vznikom tohto právneho vzťahu, najmä vtedy, ak predmetom komunikácie má byť realizácia výkonu advokátskeho povolania. Ak preto DO neoznámil ÚS SR, že nie je advokátom sťažovateľa ani nevrátil doručené rozhodnutie ÚS SR, čo by v tejto veci bol správny postup (toto však nie je súčasťou skutkovej vety bodu 1 návrhu na začatie disciplinárneho konania), mal DO oboznámiť sťažovateľa s touto situáciou a najmä predmetné rozhodnutie mu doručiť. V tomto štádiu bol totiž ÚS SR presvedčený, že svoju povinnosť doručiť rozhodnutie príslušnému subjektu si splnil, keďže nevedel o tom, že nedošlo k riadnemu prevzatiu zastúpenia sťažovateľa a ÚS SR sa oprávnene domnieval, že rozhodnutie doručuje oprávnenej osobe.

Keďže sa sťažovateľ domnieval (či už oprávnene alebo neoprávnene), že je zastúpený DO očakával doručenie rozhodnutia ÚS SR z kancelárie DO, čo sa nielenže v riadnom čase nestalo, ale sťažovateľ bol opakovane uvádzaný do omylu, že predmetné rozhodnutie do kancelárie DO doručené vôbec nebolo.

Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu sa tak DO dopustil porušenia stavovských predpisov nie síce v právnom vzťahu klient – advokát, ale vo vzťahu občan – advokát, tento vzťah je pokrytý § 1 ods. 5, aj § 2 ods. 2 AP SAK.

Napriek tomu, že prvostupňový disciplinárny senát, ako aj odvolací disciplinárny senát vyhodnotili danú situáciu tak, že k zastúpeniu sťažovateľa DO neprišlo, keďže z jeho strany chýbal akcept plnej moci, je potrebné s poukazom na vyššie uvedené stavovské predpisy vyhodnotiť konanie, respektíve pasivitu DO v rozpore so stavovskými predpismi.

Obrana DO, ktorá spočívala v tom, že v danom období bol mimoriadne pracovne vyťažený a kancelária bola personálne poddimenzovaná síce môže do určitej miery vysvetliť takéto správanie, nie je však možné ho ospravedlniť. Advokát má povinnosť správať sa korektne voči občanom aj voči štátnym inštitúciám, nie len pri samotnom zastupovaní klienta na základe riadne uzatvoreného plnomocenstva, ale vždy keď vystupuje na verejnosti. Výkon advokácie je širší pojem len ako zastupovanie klientov na základe plnomocenstva. Výnimočnosť advokátskeho povolania je formálne determinovaná aj právne, kedy výkon advokácie sa uskutočňuje na základe *lex specialis*, ktorým nepochybne Zákon o advokácii je a takto sa odlišuje od podnikateľskej praxe na základe Živnostenského zákona, prípadne Obchodného zákonníka. Advokát je preto na verejnosti oveľa citlivejšie vnímaný, ako bežný podnikateľ. Preto je dôvodné a oprávnené zo strany stavovských orgánov, ako aj verejnosti očakávanie, že správanie advokáta bude pod väčšou sebakontrolou, tak, aby toto zodpovedalo dôstojnosti advokátskeho stavu a bežným uznávaným pravidlám slušného spoločenského správania.

Aj keď nebolo preukázané, že by DO osobne dopustil porušenia stavovských predpisov (vo vzťahu k skutkovej vete), je nepochybné, že takto postupoval jeho zamestnanec. Advokát však nesie zodpovednosť za svojho zamestnanca, ktorý je uňho v pracovnom pomere a povinnosti, ktoré má advokát voči koncipientovi, zahŕňajú aj kontrolu jeho práce.

Pokiaľ ide o skutok uvedený pod bodom 2 návrhu na začatie disciplinárneho konania, keďže nebolo preukázané, že došlo k vzniku vzťahu klient – advokát, nevznikla DO ani povinnosť bez zbytočného odkladu s klientom písomne finančne vec vysporiadať. Vzhľadom na túto skutočnosť preto odvolací disciplinárny senát oslobodzovací rozsudok VII. disciplinárneho senátu SAK potvrdil ako vecne správny.

Odvolací disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia postupoval v súlade s § 27 a nasl. DP SAK, keď konštatoval, že konanie DO je v zmysle § 27 ods. 2 a) DP SAK konaním závažným, pretože znižuje dôstojnosť advokácie. Odvolací disciplinárny senát sa ďalej pri ukladaní disciplinárneho opatrenia riadil § 30 ods. 1 písm. f) DP SAK, keď za poľahčujúcu okolnosť považoval, že je malá pravdepodobnosť, že by DO skutok opakoval. Za priťažujúcu okolnosť v zmysle § 30 ods. 2 DP SAK potom odvolací disciplinárny senát považoval naplnenie citovaného ustanovenia pod písm. a), keďže vyjadrenie, ktoré poslal DO RK SAK bez toho, aby sa oboznámil s jeho obsahom a následne jeho obsah poprel, treba považovať za neschopnosť, respektíve odmietnutie spolupráce DO s orgánmi komory počas disciplinárneho konania. Rovnako došlo k naplneniu ustanovenia pod písmenom i), keďže zo strany DO išlo o hrubo nedbanlivé konanie. Odvolací disciplinárny senát prihliadol aj na skutočnosť, že DO už bol v minulosti právoplatne uznaný za disciplinárne vinného, kde došlo k upusteniu od uloženia disciplinárneho opatrenia. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28. 5. 2018. DO je v právnickej aj laickej verejnosti známy ako renomovaný odborník v oblasti trestného práva, ktorý pri obhajobe svojich klientov využíva svoje bohaté skúsenosti a všetky zákonom povolené prostriedky. Širokou verejnosťou je vnímaný ako advokát, ktorý sa seriózne venuje svojim klientom. Odvolací disciplinárny senát preto prijal vysvetlenie DO obsiahnuté v jeho prejavoch, že v danom období bol pracovne veľmi zaťažovaný a jeho kancelária bola personálne poddimenzovaná. S poukazom na vyhodnotenie disciplinárneho previnenia zo strany DO

považuje odvolací disciplinárny senát za primerané verejnému záujmu a závažnosti disciplinárneho previnenia uloženie disciplinárneho opatrenia – písomné napomenutie, čo podľa názoru odvolacieho senátu bude disciplinárnym opatrením postačujúcim na dosiahnutie účelu prevýchovy DO.

4.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý autorizuje kúpnu zmluvu na prevod nehnuteľnosti, ktorú uzatvára jeho advokátska kancelária (spoločnosť s ručením obmedzeným) v postavení kupujúceho bez toho, aby bol predávajúci vôbec prítomný pri podpise zmluvy, a tak mohol zistiť jeho totožnosť, posúdiť, za akých okolností predávajúci zmluvu podpisuje, v akých podmienkach a v akom rozpoležení, teda bez toho, aby riadnym spôsobom posúdil, či zmluva neodporuje zákonu, neobchádza zákon, neprieči sa dobrým mravom a posúdil, či uzatvorením zmluvy nedôjde k skutočnosti zakladajúcej vznik škody, ďalej bez toho, aby predávajúci vyjadril svojím podpisom svoj súhlas so zisťovaním a uchovávaním osobných údajov v Knihe o autorizácii, aby v nej uviedol vyhlásenie účastníkov zmluvy o oboznámení sa s platobnými podmienkami kúpnej ceny a bez toho, aby oznámil predávajúcemu výšku poistného krytia a poisťovňu, v ktorej je poistený pre prípad škody v súvislosti s autorizáciou zmluvy o prevode nehnuteľnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 1a ods. 4 a 18 ods. 3 ZoA, čl. 2, čl. 5, čl. 11 a čl. 16 uznesenia Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 3/13/2009 zo 7. augusta 2009.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK zo 14. novembra 2017, sp. zn. I. ODS-22/17:1712/2016

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK zo 4. septembra 2019, sp. zn. I. ODS-22/2017:1712/2016

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 22. marca 2017, sp. zn. DS I.-81/16:1712/2016

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 5. novembra 2018, sp. zn. DS I.-81/16:1712/2016

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2017, sp. zn. DS I.-81/16:1712/2016 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 14. novembra 2017, sp. zn. I. ODS-22/17:1712/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 1a ods. 4 a 18 ods. 3 ZoA, čl. 2, čl. 5, čl. 11 a čl. 16 uznesenia Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 3/13/2009 zo 7. augusta 2009

tým, že

1.) dňa 10. 12. 2014 autorizoval kúpnu zmluvu medzi predávajúcim A. B. a kupujúcim Advokátska kancelária A. s. r. o. bez toho, aby bol vôbec prítomný pri podpise zmluvy predávajúcim a teda zmluvu autorizoval bez žiadosti predávajúceho,

2.) dňa 10. 12. 2014 autorizoval kúpnu zmluvu medzi predávajúcim A. B. a kupujúcim Advokátska kancelária A., s. r. o. bez toho, aby bol vôbec prítomný pri podpise zmluvy predávajúcim a teda zmluvu autorizoval bez zistenia totožnosti predávajúceho,

3.) dňa 10. 12. 2014 autorizoval kúpnu zmluvu medzi predávajúcim A. B. a kupujúcim Advokátska kancelária A., s. r. o. bez toho, aby bol vôbec prítomný pri podpise zmluvy predávajúcim, a teda aby predávajúci vyjadril svojím podpisom svoj súhlas so zisťovaním a uchovávaním osobných údajov v Knihe o autorizácii,

4.) dňa 10. 12. 2014 autorizoval kúpnu zmluvu medzi predávajúcim A. B. a kupujúcim Advokátska kancelária A., s. r. o. bez toho, aby bol vôbec prítomný pri podpise zmluvy predávajúcim, a tak mohol posúdiť, za akých okolností predávajúci zmluvu podpisuje, v akých podmienkach a v akom rozporení, teda bez toho, aby riadnym spôsobom posúdil, či zmluva neodporuje zákonu, neobchádza zákon, neprieči sa dobrým mravom a posúdil, či uzatvorením zmluvy nedôjde ku skutočnosti zakladajúcej vznik škody,

5.) dňa 10. 12. 2014 autorizoval odplatnú kúpnu zmluvu medzi predávajúcim A. B. a kupujúcim Advokátska kancelária A., s. r. o. bez toho, aby v nej uviedol vyhlásenie účastníkov zmluvy o oboznámení sa s platobnými podmienkami kúpnej ceny dohodnutej v zmluve,

6.) dňa 10. 12. 2014 autorizoval kúpnu zmluvu medzi predávajúcim A. B. a kupujúcim Advokátska kancelária A., s. r. o. o prevode nehnuteľnosti bez toho, aby oznámil predávajúcemu výšku poistného krytia a poisťovňu, v ktorej je poistený pre prípad škody v súvislosti s autorizáciou zmluvy o prevode nehnuteľnosti,

za čo mu bolo uložené

rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 5. novembra 2018, sp. zn. DS I.-81/16:1712/2016 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 4. septembra 2019, sp. zn. I. ODS-22/2017:1712/2016 podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **10 000 eur** a podľa § 56 ods. 2 písm. e) ZoA **vyčiarknutie zo zoznamu advokátov SAK**, pričom výkon tohto disciplinárneho opatrenia sa DO advokátovi **podmienečne odkladá na dobu troch rokov**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda Revíznej komisie SAK podal dňa 2. 12. 2016 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO na výzvu predsedu DK SAK zo dňa 2. 12. 2016 písomne vyjadril písomným podaním zo dňa 23. 12. 2016.

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2017, sp. zn. DS I.-81/16:1712/2016 bol DO advokát za uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia vo všetkých bodoch návrhu na začatie disciplinárneho konania s tým, že disciplinárny senát podľa § 56 ods. 6 ZoA rozhodol o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia.

V odôvodnení tohto rozhodnutia vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu bolo zdôraznené, že DO skutok nepoprel a nenapadol ani jeho kvalifikáciu tak, ako bola uvedená v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 27. 7. 2016 a 20. 12. 2016, ako aj na pojednávaní prvostupňový senát dňa 22. 3. 2017 potvrdil, že skutok sa stal tak, ako je opísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania, DO svoje konanie doznal a uznal, že pochybil. Zároveň veľmi podrobne vysvetlil dôvody svojho konania, kedy poukázal na dlhodobú osobnú známosť s pánom A. B., vzájomnú telefonickú komunikáciu v tejto veci, kedy bol presvedčený, že vôľa pána A. B. previesť nehnuteľnosť na neho bola jednoznačne prejavovaná (i keď v konečnom dôsledku táto bola prevedená na Advokátsku kanceláriu A., s. r. o.). Sestra pána A. B. tiež potvrdila, že vie o tom, že pán A. B. telefonicky komunikoval s DO ohľadom predaja domu a potvrdila, že bola pri podpise kúpnej zmluvy a že pán A. B. túto zmluvu podpísal osobne.

V rámci dokazovania prvostupňový senát oboznámil aj výsledky začatého trestného konania pre podozrenie z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 a ods. 2 TZ, kedy vec okresné

riaditeľstvo Policajného zboru odboru kriminálnej polície odmietlo, keďže podľa ich názoru nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 TP.

V rámci trestného konania bolo vykonané dokazovanie na priebeh komunikácie medzi DO advokátom a pánom A. B., pričom súčasťou trestného spisu bola aj posledná vôľa pána A. B. spísaná nemeckým notárom zo dňa 27. 11. 2014, v ktorej nehnuteľnosť odkázal Domovu dôchodcov a domovu sociálnych služieb B.

Po vykonanom dokazovaní dospel disciplinárny senát k záveru, že DO dňa 10. 12. 2014 autorizoval kúpnu zmluvu medzi predávajúcim A. B. a kupujúcim Advokátska kancelária A., s. r. o. bez toho, aby bol predávajúcí vôbec prítomný pri podpise zmluvy, a tak vôbec mohol zistiť jeho totožnosť, posúdiť, za akých okolností predávajúcí zmluvu podpisuje, v akých podmienkach a v akom rozporení, teda bez toho, aby riadnym spôsobom posúdil, či zmluva neodporuje zákonu, neobchádza zákon, neprieči sa dobrým mravom a posúdil, či uzatvorením zmluvy nedôjde ku skutočnosti zakladajúcej vznik škody, ďalej bez toho, aby predávajúcí vyjadril svojím podpisom svoj súhlas so zisťovaním a uchovávaním osobných údajov v Knihe o autorizácii, aby v nej uviedol vyhlásenie účastníkov zmluvy o oboznámení sa s platobnými podmienkami kúpnej ceny a bez toho, aby oznámil predávajúcemu výšku poisťného krytia a poisťovňu, v ktorej je poistený pre prípad škody v súvislosti s autorizáciou zmluvy o prevode nehnuteľnosti.

Vo vzťahu k sankcii prvostupňový senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu vzhliadaného porušenia povinnosti, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia DO advokáta, zdravotné pomery DO, skutočnosť, že DO má tri maloleté deti, nezamestnanú manželku a jeho mesačný príjem je cca 500 eur, priznanie sa obvineného ako aj preukázanie ľútosti nad spáchanými skutkami, na základe čoho rozhodol o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, navrhoval, aby rozhodnutie prvostupňového senátu bolo podľa § 44 písm. d) DP SAK zmenené tak, že DO advokátovi bude uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 25 000 eur. Pokiaľ ide o dôvody samotného odvolania, navrhovateľ poukázal na mimoriadne závažné porušenie právnych predpisov, keď DO autorizoval podpis predávajúceho bez jeho prítomnosti, bez zistenia totožnosti a bez ďalších náležitostí, ktoré vyžaduje zákon a uznesenie Predsedníctva SAK č. 3/13/2006 zo dňa 7. 8. 2009. Vo svojom odvolaní poukázal navrhovateľ najmä na dôvodovú správu viažucu sa k novelizácii Zákona o advokácii č. 304/2009 Zbierky zákonov, kedy vlastne advokátom bolo umožnené autorizovať podpis na zmluvách o prevodoch nehnuteľností preto, aby nedochádzalo k neplatným prevodom, či už z dôvodu zneužitia totožnosti, pre rozpor s dobrými mravmi alebo pre obchádzanie zákona. Autorizácia advokátom mala zabezpečiť odbornú starostlivosť vo vzťahu k celému prevodu tak, aby nedochádzalo k ujme na vlastníckych právach či už jednej alebo druhej zmluvnej strany. Osobná účasť pri autorizovaní podpisu je pritom mimoriadne dôležitá, pretože bez osobnej komunikácie s účastníkmi zmluvy nie je možné rozpoznať nečestnosť úmyslu a vadnosť zmluvy. Navrhovateľ vo svojom odvolaní poukázal na to, že DO svojím postupom porušil práve zásadné a základné princípy postupu pri autorizácii a práve táto skutočnosť bola dôvodom, prečo sa domáhal uloženia prísneho peňažného disciplinárneho opatrenia.

K odvolaniu sa podaním zo dňa 15. 8. 2017 vyjadril DO a zotrval na vysvetleniach, ktoré už uviedol v písomných podaniach, ako aj v disciplinárnom konaní. Zdôraznil, že celý prevod bol na podnet pána A. B. Poukázal aj na neprimeranosť navrhovanej finančnej pokuty vo vzťahu k jeho osobným pomerom a prostrediu, kde advokáciu vykonáva. Žiadal, aby bolo vo veci spravodlivo rozhodnuté.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 14. novembra 2017, sp. zn. I. ODS-22/17:1712/2016 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenené podľa § 59 ods. 2 ZoA, v spojitosti s § 44 písm. d) DP SAK tak, že DO advokátovi bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZoA – verejné napomenutie.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že odvolací disciplinárny senát sa priklonil k názoru navrhovateľa a súhlasil s jeho argumentmi obsiahnutými v odvolaní, že ide o mimoriadne závažný prípad porušenia stavovských predpisov viažucich sa na postup pri autorizácii vykonávanú advokátom.

Z listinných dôkazov mal I. odvolací disciplinárny senát SAK za preukázané, že sám pán A. B. vyčíslil trhovú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti na 15 000 eur vzhľadom na skutočnosť, že išlo o veľmi starú nehnuteľnosť s pomerne malou úžitkovou plochou, ktorá si vyžaduje investície, pokiaľ ide o jej rekonštrukciu, aj s prihliadnutím na to, že ide o nehnuteľnosť podliehajúcu dozoru Úradu pamiatkovej starostlivosti. Pokiaľ ide o majetkový prospech vo vzťahu k DO, tento síce môže byť tušený, ale skutočná trhovú hodnota nehnuteľnosti zo strany navrhovateľa nebola nijakým spôsobom preukázaná či už znaleckým alebo odborným posudkom, prípadne vyjadrením realitnej kancelárie, preto I. odvolací disciplinárny senát SAK nemal motiváciu peňažným prospechom na strane DO za preukázanú.

I. odvolací disciplinárny senát SAK vzhľadom na závažnosť porušenia stavovských predpisov zmenil napadnuté rozhodnutie prvostupňového senátu tak, že DO uložil disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZoA verejné napomenutie, kedy takýto postup zodpovedá stavovským predpisom a zároveň by mal slúžiť aj ako prevencia pre ostatných advokátov, ktorí autorizáciu vykonávajú.

Dňa 22. 1. 2018 predsedníčka RK SAK podala Predsedníctvu SAK podnet na zrušenie právoplatného rozhodnutia disciplinárneho senátu sp. zn. DS I.-81/16:1712/2016 zo dňa 22. 3. 2017 a právoplatného rozhodnutia odvolacieho disc. senátu sp. zn. I. ODS-22/17:1712/2016 zo dňa 14. 11. 2017 v zmysle § 49 ods. 1 DP SAK z dôvodu, že prvostupňový disciplinárny senát ako aj odvolací disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia vychádzali z nesprávnej aplikácie právnych predpisov, ktorými sa vo svojom rozhodovaní mali riadiť.

Rozhodnutím P SAK z 5. februára 2018 boli rozhodnutia sp. zn. DS I.-81/16:1712/2016 zo dňa 22. 3. 2017 a sp. zn. I. ODS-22/17:1712/2016 zo dňa 14. 11. 2017 v časti výroku o disciplinárnom opatrení podľa § 49 ods. 1 ZoA zrušené a vec bola vrátená predsedovi disciplinárnej komisie na pridelenie disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie, pretože týmito rozhodnutiami boli porušené § 58 ods. 4 ZoA v spojení s 56 ods. 4 ZoA, ako aj § 26 ods. 2 DP SAK v prospech DO advokáta.

Predsedníctvo SAK vo svojom rozhodnutí konštatovalo, že disciplinárne opatrenia uložené disciplinárnym a odvolacím disciplinárnym senátom vychádzali z nesprávnej aplikácie právnych predpisov, ktorými sa vo vzťahu k uloženiu opatrení mali riadiť a zároveň, že uložené disciplinárne opatrenia nespĺňajú preventívnu a ani sankčnú funkciu, neberú na zreteľ vážnosť konania advokáta a intenzitu porušenia jeho povinností, verejný záujem na riadnom výkone oprávnenia autorizácie advokátmi a na zodpovedajúcej sankcii v prípade porušenia a svojím nepomerom k disciplinárnym opatreniam v iných disciplinárnych veciach.

Vo vzťahu k uloženiu zákonného a primeraného disciplinárneho opatrenia disc. senátom P SAK zaviazalo disciplinárny senát postupovať v súlade s právnym názorom P SAK, a uložiť DO opatrenie podľa § 26 ods. 2 DP SAK účinného do 10. júna 2017 s prihliadnutím na závažnosť zisteného disciplinárneho previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo previnenie spáchané, na osobu DO a na jeho osobné a majetkové pomery. Ako zodpovedajúcim opatrením sa v súlade s názorom P SAK javilo uloženie pokuty vo výške presahujúcej polovicu prípustnej výšky v zmysle § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, alebo prísnejšie opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. d) alebo e) ZoA.

Po vrátení veci vo vzťahu k disciplinárnemu opatreniu bolo opätovne rozhodnuté rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 5. novembra 2018, sp. zn. DSI-81/16:1712/2016 tak, že podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA v spojení s § 56 ods. 3 ZoA bolo DO advokátovi uložené disciplinárne opatrenie – pozastavenie výkonu advokácie na dobu 6 mesiacov s podmieneným odkladom na 6 mesiacov.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že senát považuje previnenie DO aj naďalej za závažné previnenie advokáta najmä prihladnuc na skutočnosť, že ide o citlivý inštitút autorizácie zmlúv, pri ktorom je advokát povinný striktne dodržiavať všetky právne predpisy tak, aby nebola žiadna pochybnosť o tom, že samotný inštitút autorizácie zmlúv je v rukách advokátov oprávnené, a že zo strany advokátov nebude dochádzať k zneužívaniu tohto inštitútu. V tomto smere sa senát stotožnil s názorom vyjadreným v rozhodnutí Predsedníctva SAK.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia senát vzal do úvahy okolnosti, za ktorých došlo k autorizovaniu zmluvy, a teda na jednotlivé porušenia zákona, ku ktorým sa DO priznal a z ktorých bol právoplatne uznaný vinným. Pre posúdenie okolností, za akých došlo k disciplinárnemu previneniu, senát zobral do úvahy aj záver preverovania trestného oznámenia pre podozrenie z trestného činu podvodu v zmysle § 221 ods. 1 a 2 TZ, podľa ktorého zo spisového materiálu nevyplýva, že by došlo konaním DO k spáchaniu uvedeného trestného činu, preto bola vec postúpená na disciplinárne konanie SAK, ďalej výpoveď DO a predložené písomné sestry poručiťľa/predávajúceho, z ktorých vyplývalo, že predaj predmetnej nehnuteľnosti DO ako kupujúcemu inicioval poručiťľ/predávajúci a sám poručiťľ mal vôľu previesť kúpnu zmluvou nehnuteľnosť na DO za sumu 15 000 eur. Ďalej senát zohľadnil testament predávajúceho doložený do konania, v ktorom poručiťľ (predávajúci) sám ocenil nehnuteľnosť, ku ktorej predaju na základe autorizácie zmluvy DO došlo, na sumu 15 000 eur. Podľa názoru senátu vykonané dôkazy spochybnili tvrdenia uvedené navrhovateľom pri určení výšky peňažnej pokuty ako navrhovaného disciplinárneho opatrenia ohľadom výlučnej peňažnej motivácie DO pri autorizácii predmetnej kúpnej zmluvy. DS mal za to, že v prípade posudzovania disciplinárneho opatrenia, ktorým by malo byť uloženie peňažnej pokuty v zmysle § 56 ods. 2 písm. c) ZoA v rozsahu hornej polovice sadzby, v spojení s § 27 a nasl. (vrátane § 32 DP SAK) upravujúcimi kritériá ukladania disciplinárnych opatrení, vrátane peňažnej pokuty, musia byť okolnosti odôvodňujúce použitie peňažnej pokuty v hraničnej výške preukázané jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností, čo v danom prípade nenastalo. Senát sa nestotožnil s názorom RK SAK o škode spôsobenej tretej osobe, v tomto prípade BBSK. Podľa dostupných informácií je kúpna cena, ktorú uhradil za predmetnú nehnuteľnosť, uložená aj naďalej na bankovom účte poručiťľa a pripravená na jej vydanie BBSK, ktorý sám mal pred nadobudnutím danej nehnuteľnosti od poručiťľa uprednostniť získanie peňažných prostriedkov.

Podľa názoru senátu neboli splnené ani predpoklady na uloženie najprísnejšieho disciplinárneho opatrenia – vyčiarknutie zo zoznamu advokátov, pretože nejde zo strany DO o opakované závažné porušovanie advokátskych predpisov, existuje pravdepodobnosť, že DO bude práve v dôsledku tohto disciplinárneho konania čestne a svedomito plniť povinnosti advokáta, z registra disciplinárnych opatrení komory bolo zistené, že DO nebolo uložené dosiaľ žiadne disciplinárne opatrenie, DO s orgánmi komory pri prejednávaní disciplinárneho skutku plne spolupracoval a je predpoklad, že zo strany DO dôjde k náprave jeho konania uložením iného, miernejšieho disciplinárneho opatrenia.

Vykonaným dokazovaním vo vzťahu k majetkovým pomerom DO mal senát za preukázané, že DO ako fyzická osoba nevlastní žiadny majetok okrem obchodného podielu v spoločnosti advokátskej kancelárie A., s. r. o., ktorej účtovný majetok je vo výške 63 853 eur, z čoho v hodnote 15 000 eur je účtovaná nehnuteľnosť, ktorú nadobudol na základe autorizácie kúpnej

zmluvy, ktorej sa týka disciplinárne konanie, 23 000 eur je účtované na náklady na zhodnotenie nehnuteľnosti vynaložené spoločnosťou DO a 25 853 eur je účtované na ostatné hnutelné veci (autá, motorka, a vybavenie kancelárie). Z daňového priznania DO mal senát za preukázané, že tržby advokátskej kancelárie A., s. r. o. boli v roku 2017 vo výške 25 075 eur, pričom iný príjem a ani majetok nebol pri DO zistený. Vykonaným dokazovaním vo vzťahu k osobným pomerom DO mal senát za preukázané, že DO je otcom troch maloletých detí, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť a zároveň manželom, ktorý je povinný si plniť vyživovaciu povinnosť k svojej manželke, ktorá tá je toho času nezamestnaná.

S prihliadnutím na závažnosť zisteného disciplinárneho previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo previnenie spáchané, na osobu DO a na jeho osobné a majetkové pomery, priznanie DO o pochybení pri autorizácii predmetnej kúpnej zmluvy a s prihliadnutím na skutočnosť, že nebolo preukázané, že by konanie DO bolo výlučne motivované peňažným prospechom a že by tretej osobe vznikla škoda, dospel senát k záveru, že uloženie navrhovaného opatrenia peňažnej pokuty, ani disciplinárne opatrenie vyčiarknutia zo zoznamu advokátov by u DO nespĺňalo sankčný a prevenčný charakter, ale malo by vo vzťahu k DO skôr likvidačnú povahu. Uloženie pokuty vo výške navrhovanej P SAK a RK SAK (25 000 eur) by mohlo mať za následok aj ohrozenie vyživovacej povinnosti DO k svojim maloletým deťom a manželke.

Vzhľadom na závažnosť previnenia a ochranu inštitútu autorizácie zmlúv advokátmi ako takého senát rozhodol o uložení prísnejšieho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA v podobe pozastavenia výkonu advokácie DO na dobu 6 mesiacov. Po zohľadnení osoby DO, ktorý sa ku skutku priznal, oľutoval ho a zároveň sa v minulosti nijako disciplinárne neprevinil a prihliadnuc k okolnostiam, za ktorých k previneniu došlo, ako aj majetkovým a osobným pomerom DO, ako aj vzhľadom na možnosť očakávania nápravy DO a na malú pravdepodobnosť, že by sa skutok opakoval, rozhodol senát o podmiennečnom odložení podľa § 56 ods. 3 ZoA na dobu 6 mesiacov.

Voči tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie zo dňa 29. 1. 2019, v ktorom sa domáhal zmeny napadnutého rozhodnutia vo výroku ohľadom disciplinárneho opatrenia a požadoval, aby odvolací senát DO advokátovi uložil disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA a to peňažnú pokutu vo výške 25 000 eur, alebo alternatívne disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. e) ZoA – vyčiarknutie zo zoznamu advokátov.

Rozhodnutím odvolací disciplinárny senát zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, že DO uložil disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 10 000 eur a podľa § 56 ods. 2 písm. e) ZoA disciplinárne opatrenie – vyčiarknutie zo zoznamu advokátov SAK, pričom výkon tohto disciplinárneho opatrenia sa DO podmiennečne odložil na dobu troch rokov.

S poukazom na rozhodnutie Predsedníctva SAK, ktoré poukázalo na mimoriadnu závažnosť protiprávneho konania DO preto odvolací disciplinárny senát dal čiastočne za pravdu navrhovateľovi, ktorý sa v odvolaní domáhal použitia prísnejšieho disciplinárneho opatrenia. Odvolací disciplinárny senát sa priklonil k názoru navrhovateľa, že v tomto prípade je potrebné na splnenie generálnej prevencie, ako aj naplnenie represívnej funkcie disciplinárneho opatrenia uložiť DO disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty, kedy túto považoval primeranú vo výške 10 000 eur.

I. odvolací disciplinárny senát sa zároveň nestotožnil s názorom navrhovateľa obsiahnutom v odvolaní, že vzhľadom na závažnosť celého skutku nie je možné prihliadať na skutočnosť, že DO advokátovi neboli dosiaľ uložené iné disciplinárne opatrenia. Takýto postup by bol v priamom rozpore s ustanoveniami DP SAK. Pokiaľ ide o majetkové pomery DO, tieto podľa názoru disciplinárneho senátu boli riadne zistené, Odvolací disciplinárny senát však nepovažoval majetkové pomery DO za také, ktoré by odôvodňovali uloženie peňažnej pokuty vyššej

ako 10 000 eur. Práve s prihliadnutím na osobné pomery DO – nezamestnaná manželka, voči ktorej má vyživovaciu povinnosť, ako aj vyživovaciu povinnosť voči trom maloletým deťom boli tieto hlavným kritériom pre zvolenú výšku peňažnej pokuty. Ani samotná výška majetku DO zistená cez FINSTAT, 63 853 eur, nepredstavuje takú ekonomickú základňu DO, kedy uloženie vyššej finančnej pokuty by neohrozilo základné potreby osôb, ku ktorým má DO vyživovaciu povinnosť. Odvolací disciplinárny senát rovnako prihliadal aj na región, v ktorom vykonáva DO advokáciu, a ktorý sa z hľadiska ekonomickej výkonnosti považuje za slabý.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní poukazuje na prípady, kedy podľa neho v menej závažných porušeníach stavovských predpisov boli disciplinárne obvineným ukladané oveľa vyššie peňažné pokuty. Neuviedol však žiadny konkrétny prípad. Odvolací disciplinárny senát a jeho členovia aj zo svojej trestnoprávnej praxe majú skôr opačnú skúsenosť, kedy ani trestnoprávne súdy neukladajú také vysoké peňažné tresty ako to navrhuje navrhovateľ. A to vo vzťahu k zistenej majetkovej podstate DO, ako aj z možného majetkového prospechu – z domu, a to bez ohľadu na to, či ide o čiastku 15 000 eur, alebo 85 000 eur, za čo ale nehnuteľnosť zrealizovaná nebola.

Odvolací disciplinárny senát zastáva názor, že peňažná pokuta vo výške 10 000 eur je disciplinárnym opatrením, ktoré plní generálnu ako aj sankčnú rovinu a od DO sa bude vyžadovať mimoriadne úsilie, aby pri svojich vyživovacích povinnostiach túto peňažnú pokutu uhradil. Odvolací disciplinárny senát má za to, že kombinácia peňažnej pokuty vo výške 10 000 eur s vyčiarknutím zo zoznamu advokátov SAK s podmieneným odkladom na dobu 3 rokov je prísny disciplinárnym opatrením, ktoré, ako to je vyššie uvedené plní v plnom rozsahu preventívnu ako aj sankčnú funkciu. Pokiaľ ide o ďalšie vyhodnotenie podmienok ukladania disciplinárneho opatrenia odvolací disciplinárny senát sa stotožnil s argumentáciou I. disciplinárneho senátu.

Disciplinárny senát sa nestotožnil s názorom navrhovateľa obsiahnutým v odvolaní, že Predsedníctvo SAK podľa svojho rozhodnutia neumožnilo uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. d) okrem prípadu, ak by ani uloženie peňažnej pokuty vo výške presahujúcej polovicu prípustnej výšky v zmysle § 56 ods. 2 písm. c) ZoA nebolo v súlade so sledovaným záujmom.

Z tohto rozhodnutia predsedníctva vyplýva principiálne len to, že disciplinárne opatrenie, ktoré bolo v predchádzajúcich konaniach aplikované nie je primerané vo vzťahu k závažnosti skutku DO, a preto má byť prísnejšie. Predsedníctvo SAK vo svojom rozhodnutí neuložilo disciplinárnemu senátu rozhodnúť o disciplinárnom opatrení – peňažnej pokute v konkrétnej výške. Toto by ani nemohlo spraviť, nakoľko by týmto neoprávnene zasahovalo do rozhodovacej činnosti disciplinárneho senátu. Z uvedeného rozhodnutia Predsedníctva SAK vyplýva jednoznačne, že disciplinárny senát môže uložiť peňažnú pokutu v celom rozsahu tak, ako mu to umožňuje § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, pričom len v prípade, ak by podľa názoru disciplinárneho senátu nedošlo k naplneniu účelu uloženej peňažnej pokuty nad polovicou prípustnej výšky stanovenej zákonom a disciplinárny senát nadobudol presvedčenie, že konanie DO treba potrestať prísnejšie, uloží disciplinárne obvinenému prísnejšie disciplinárne opatrenie, a to podľa § 56 ods. 2 písm. d), alebo e) ZoA.

Odvolací disciplinárny senát dospel k názoru, že na naplnenie účelu generálnej prevencie ako aj sankčného charakteru vo vzťahu k DO bude dostatočné uloženie peňažnej pokuty vo výške 10 000 eur v kombinácii s ďalším disciplinárnym opatrením podľa § 56 ods. 2 písm. e) a § 3 ZoA. Z predmetného rozhodnutia Predsedníctva SAK nevyplýva, že by disciplinárny senát nemohol použiť kombináciu disciplinárnych opatrení vedúcich k náprave DO ako aj k naplneniu generálnej prevencie. Podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu

kombinácia oboch disciplinárnych opatrení v plnom rozsahu splní vyššie uvedený účel disciplinárneho opatrenia.

I. odvolací disciplinárny senát preto z vyššie uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie zmenil a uložil DO kombináciu disciplinárnych opatrení, ktoré lepšie zabezpečia generálnu prevenciu aj sankčnú funkciu vo vzťahu k DO.

5.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vo veci klienta napriek pokynu klienta, vyplývajúceho z mailovej správy, nepodá vyjadrenie k odvolaniu protistrany proti rozsudku vo veci samej, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA, § 2 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 20. novembra 2019, sp. zn. I. ODS-16/2019:199/2018

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2019, sp. zn. DS II.-42/2018:199/2018

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK zo 4. apríla 2019, sp. zn. DS II.-42/2018:199/2018 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 20. novembra 2019, sp. zn. I. ODS-16/2019:199/2018 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA, § 2 ods. 1 AP SAK

tým, že

vo veci zastupovania svojho klienta A. B., v právnej veci zníženia výživného na maloletú B. B., vedenej pred okresným súdom – napriek pokynu klienta vyplývajúceho z e-mailovej správy zo dňa 19. 6. 2017 – nepodala vyjadrenie k odvolaniu matky voči rozsudku okresného súdu zo dňa 21. 3. 2017.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA (odvolací) disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2019, sp. zn. DS II.-42/2018:199/2018 bola DO advokátka oslobodená spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že prejednávaný skutok nie je disciplinárnym previnením v zmysle § 56 ods. 1 ZoA.

V disciplinárnom konaní mal disciplinárny senát za preukázané, že disciplinárne obviňovaná plnila pri výkone advokácie svoju povinnosť chrániť a presadzovať práva a záujmy svojho klienta. Sťažovateľka riadne informovala o doručení rozsudku prvoinštančného súdu

a hoci jej sám sťažovateľ nedal pokyn vyjadriť sa k odvolaniu matky voči tomuto rozsudku, ona sama z pozície právnej zástupkyne vyzvala sťažovateľa, aby sa k jeho obsahu vyjadril. Po tom, čo sťažovateľ e-mailom na adresu DO zaslal svoje vyjadrenia, komunikovala DO so sťažovateľom s tým, že si zaslané vyjadrenia „prejde a dá to dokopy“. Disciplinárny senát sa stotožnil s postojom DO, že z tohto jej slovného spojenia, ktoré možno voči sťažovateľovi považovať za konverzačne bežne vyjadrenú informáciu, potvrdenie o prijatí mailu, ešte nevyplýval automaticky záväzok DO vypracovať vyjadrenie na súd, keďže logicky ešte ani nebola oboznámená s obsahom mailu. Po preštudovaní vyjadrení sťažovateľa k odvolaniu matky maloletej DO vyhodnotila vypracovanie vyjadrenia ako neúčelné. Využívajúc pri výkone svojho povolania svoje vedomosti a praktické skúsenosti, reflektujúc skutkový a právny stav konkrétneho prípadu, považovala tvrdenia matky, ako aj následnú reakciu sťažovateľa ako tie isté, resp. identickej povahy, ako už boli použité a súdom známe už v konaní pred súdom prvej inštancie. Obsahom odvolania na strane matky boli tie isté skutkové tvrdenia ako pôvodne uvádzala pred súdom prvej inštancie, a preto aj následné vyjadrenia otca k týmto skutkovým tvrdeniam vyhodnotila ako neopodstatnené, nakoľko sa k nim už v rámci prvoinstančného konania DO vyjadrovala. DO vyhodnotila, že matka v odvolaní neuviedla žiadne nové relevantné dôkazy, ktoré by spôsobili zmenu skutkového stavu a ktorých dôsledkom by mohlo dôjsť k zmene rozhodnutia odvolacieho súdu. Disciplinárny senát považoval za relevantné aj odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý konštatoval, že súd prvej inštancie potrebné dokazovanie vo veci vykonal, avšak vo veci rozhodol nesprávne, odvolací súd sa teda len nestotožnil so závermi súdu prvej inštancie. Rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo postavené na dôkazoch produkovaných, resp. tvrdených matkou v odvolaní. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie skutkový stav zistil správne a v dostatočnom rozsahu. Disciplinárny senát, v nadväznosti na vyššie uvedené, presvedčilo tvrdenie DO o vysokej nepravdepodobnosti toho, že by vyjadrenie k odvolaniu matky zo strany otca zásadne ovplyvnilo právny názor krajského súdu a že by v konečnom dôsledku znamenalo zmenu jeho rozhodnutia vo veci samej.

DO vzhľadom na skutkový stav veci uplatnila svoje odborné znalosti a vedomosti o tom, že v konaní o výživnom (ako v beznávrhovom konaní) súd nie je viazaný návrhom alebo vyjadrením, resp. odvolaním, smerodajné sú iba dôvody, ktoré by preukazovali zmenu pomerov, za ktorých sa môže výživné na maloleté dieťa znížiť. Ako vyplýva z vyjadrenia DO, o tejto skutočnosti viackrát telefonicky s klientom hovorila, viackrát mu vysvetlila, že nie je účelné sa vyjadrovať k tým istým skutočnostiam, ktoré boli prednesené v konaní pred súdom prvej inštancie. Tvrdenie sťažovateľa, ktoré uvádza v sťažnosti, že DO sa rozhodla nepodať vyjadrenie „bez akejkoľvek komunikácie s ním“, má v tomto prípade rovnakú relevanciu ako tvrdenie DO, že o tom s klientom viackrát telefonicky hovorila a sťažovateľ na podaní vyjadrenia k odvolaniu matky napokon netrval.

Disciplinárny senát má teda za to, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané tvrdenie sťažovateľa o tom, že by DO nepostupovala v zmysle jeho pokynu. Je nepochybné, že DO bola počas celého súdneho konania vo veci aktívna, spolupracovala so sťažovateľom, oboznámila ho s doručením odvolania, ako aj s jeho obsahom, iniciatívne vyzvala sťažovateľa na vyjadrenie sa k jeho obsahu. Nebol preukázaný opak tvrdenia DO, že so sťažovateľom uskutočnila viaceré telefonické porady, na základe ktorých došlo k dohode medzi DO a sťažovateľom o nepodaní vyjadrenia k odvolaniu.

Vo veci sťažovateľa postupovala DO s odbornou starostlivosťou, svedomito, primeraným spôsobom využila všetky právne prostriedky a uplatnila v jeho záujme všetko, čo podľa svojho presvedčenia považovala za prospešné. Pritom tiež dbala na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. Tým si DO plnila práva a povinnosti advokáta uložené v § 18 ZoA.

Obdobne to platí aj v prípade § 2 ods. 1 AP SAK, pretože vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by DO nepostupovala s odbornou starostlivosťou alebo nevyužila argumenty a možnosti dané právnym poriadkom v prospech sťažovateľa.

Pri rozhodovaní v predmetnej veci disciplinárny senát zobral do úvahy výsledky vykonaného dokazovania. Disciplinárny senát nemal za preukázané, že by nepodaním vyjadrenia zo strany DO k odvolaniu matky voči rozsudku súdu prvej inštancie došlo k zavinenému porušeniu povinnosti podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Voči tomuto rozhodnutiu, v zákonom stanovenej lehote, podala predsedníčka RK SAK odvolanie zo dňa 1. 7. 2019, v ktorom navrhla, aby odvolací disciplinárny senát ako odvolací orgán napadnuté rozhodnutie podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 44 písm. a) DP SAK zmenil vo výroku, ktorým disciplinárny senát disciplinárne obvinenú spod návrhu oslobodil tak, že DO uzná za vinnú v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania a uloží jej disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške jeden násobku minimálnej mzdy (520 eur) a zaviaže DO na náhradu trov disciplinárneho konania.

Z dôvodov odvolania vyplýva, že navrhovateľka považuje oslobodzujúci výrok za nesprávny a v ďalšom považuje napadnuté rozhodnutie za vnútorne rozporné, nejasné a nezrozumiteľné. Kým na jednej strane disciplinárny senát konštatuje, že konanie DO nemožno považovať za disciplinárne previnenie, nakoľko nepodaním vyjadrenia zo strany DO k odvolaniu matky voči rozsudku súdu prvej inštancie nedošlo k zavinenému porušeniu povinností DO podľa § 56 ods. 1 ZoA, čo bolo dôvodom na oslobodenie disciplinárne obvinenej spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, na druhej strane zároveň disciplinárny senát uvádza, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno v tom zmysle, že nie je nad všetky pochybnosti dokázané, že skutok, kladený za vinu DO, sa stal. Nie je teda možné jednoznačne určiť, či disciplinárny senát oslobodil DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že nemá za preukázané, že sa skutok stal alebo z dôvodu, že skutok sa síce stal, ale nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia. Uvedená vnútorná rozpornosť v ustálení, z akého dôvodu vlastne disciplinárny senát oslobodil disciplinárne obvinenú spod návrhu na začatie disciplinárneho konania spôsobuje nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia.

Na základe prejednania veci na odvolacom pojednávaní sa odvolací disciplinárny senát nestotožnil s napadnutým rozhodnutím II. disciplinárneho senátu, ktorý DO spod návrhu oslobodil. Z dôvodov odvolania podaného navrhovateľom proti rozhodnutiu II. disciplinárneho senátu zistil, že toto odvolanie je dôvodné a argumentácia DO o tom, že vyjadrenie k odvolaniu matky by nezmenilo názor odvolacieho súdu, je vo vzťahu k § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 1 AP SAK absolútne irelevantná, pretože práva a povinnosti advokáta, ktoré vyplývajú z § 18 ods. 1 ZoA, sú jednoznačne dané. Z prvej vety § 18 ods. 1 ZoA je jednoznačne preukázané, že DO sa neriadila pokynom klienta, ktorý bol jednoznačný a nezakladal dôvodnú pochybnosť, či je alebo nie je potrebné tento pokyn rešpektovať DO. DO nevyužila možnosti, ktoré jej ukladá § 2 ods. 1 AP SAK, podľa ktorého advokát je povinný na prospech klienta využívať svoje vedomosti a skúsenosti, skutkové a právne argumenty. Nepodaním vyjadrenia túto povinnosť DO porušila.

Na základe týchto skutočností odvolací disciplinárny senát mal za preukázané, že odvolanie navrhovateľa bolo v celom rozsahu dôvodné. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia odvolací disciplinárny senát zohľadnil viacero skutočností, z ktorých zistil, že DO nebola disciplinárne trestaná a zhodnotil jej sebakritický postoj k prejednávanej veci, a preto podľa § 56 ods. 6 ZoA, upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, pretože prerokovanie disciplinárneho previnenia považoval za postačujúce, vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti.

6.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v rámci vyúčtovania právnych služieb účtuje aj právny úkon, ktorého vyúčtovanie nemá oporu v platnom právnom poriadku (oznámenie o zmene identifikačných úkonov klienta) a za úkon právnej služby bez dohody s klientom účtuje čiastku vo výške, ktorá je v rozpore s výškou vyplývajúcou z vyhlášky č. 655/2004 Z. z., dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2, 3, § 24 ods. 3 ZoA, § 1 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Vyúčtovanie poskytnutých právnych služieb advokátom klientovi v rozsahu štyroch úkonov právnej služby v situácii, keď advokát sám deklaroval klientovi vykonanie len troch úkonov a po upozornení zo strany klienta vyúčtovanie opravil, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko toto nedorozumenie a nepresnosť pri účtovaní právnych služieb s vykonaním bezodkladnej korekcie nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 21. novembra 2017, sp. zn. II. ODS-14/17:1650/2016

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 31. mája 2017, sp. zn. DS VII.-7/2017:1650/2016

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 31. mája 2017, sp. zn. DS VII.-7/2017:1650/2016 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 21. novembra 2017, sp. zn. II. ODS-14/17:1650/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2, 3, § 24 ods. 3 ZoA, § 1 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., **tým, že** ako právny zástupca svojho klienta spoločnosti A. s. r. o., ktorého zastupoval na základe plnej moci zo dňa 3. 2. 2016 v splnomocnení označenej právnej veci proti žalovanému B. o zaplatach 377 185,12 eur vedenej pred okresným súdom, po vypovedaní plnej moci zo strany klienta listom zo dňa 10. 3. 2016 doručeným dňa 5. 4. 2016, právnu vec zaslaním zo dňa 18. 4. 2016 vyúčtoval bez predchádzajúcej dohody s klientom spôsobom, ktorý je v rozpore s výškou vyplývajúcou z vyhlášky č. 655/2004 Z. z., nakoľko

- účtoval úkon právnej služby „vypracovanie a podanie písomného oznámenia o zmene identifikačných údajov žalobcu a prevzatí zastupovania zo dňa 2. 3. 2016“ v sume 1 176,85 eur a paušálnu náhradu v sume 8,39 eur bez DPH,
- účtoval bez osobitnej dohody za zastupovanie vo veci, v ktorej nie je možné vyjadriť hodnotu vecí v peniazoch a to vo veci spísania podnetu na Štátnu komisiu pre voľby a financovanie politických strán dňa 3. 2. 2016 sumu 1 176,85 eur a paušálnu náhradu v sume 8,39 eur bez DPH,

teda účtoval aj také úkony právnej služby a v takej výške, ktorých vyúčtovanie nemá oporu v platnom právnom poriadku.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho previnenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 31. mája 2017, sp. zn. DS VII.-7/2017:1650/2016 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 21. novembra 2017, sp. zn. II. ODS-14/17:1650/2016 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2, 3, § 24 ods. 3 ZoA, § 1 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z., ktorých sa mal dopustiť,

tým, že

napriek tomu, že klientovi deklaroval poskytnutie právnych služieb v rozsahu troch úkonov právnej služby, účtoval klientovi poskytnutie právnej služby v rozsahu štyroch úkonov právnej služby a paušálnej náhrady, spolu vo výške 4 740,96 eur + DPH, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.**Z odôvodnenia:**

Disciplinárne konanie proti DO sa začalo na návrh predsedu RK SAK, doručený dňa 25. 1. 2017 DK SAK. Predmetom tohto návrhu boli skutky popísané vyššie. Podaniu návrhu predchádzala sťažnosť sťažovateľa.

DO advokát vo svojom vyjadrení k sťažnosti poukázal na to, ako bol splnomocnený a v akom rozsahu. V závere svojho vyjadrenia sformuloval presvedčenie, že zo strany sťažovateľa ide o účelové konanie, s cieľom vyhnúť sa plateniu odmeny.

DO poslal k návrhu na začatie disc. konania vyjadrenie doručené SAK 2. 3. 2017, v ktorom zotrval na svojej argumentácii prezentovanej vo vyjadrení k sťažnosti zo dňa 14. 9. 2016. Zdôraznil, že keďže nebola uzatvorená žiadna osobitná dohoda o odmene, aby sa predišlo prípadným sporom a nedorozumeniam ohľadom jej výšky a splatnosti, pretože bola táto spochybnená a rozporovaná, do dnešného dňa ani nevystavil konečný daňový doklad. DO odkázal na § 71 ods. 1, 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, kedy až v lehote do 15 dní od realizácie úhrady bude vystavený riadny daňový doklad (faktúra) a zákonom predpísanými náležitosťami.

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 31. mája 2017, sp. zn. DS VII.-7/2017:1650/2016 bol DO advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu z dôvodu, že skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Z predloženého splnomocnenia, ktoré udelil sťažovateľ (A. s. r. o.) DO advokátovi dňa 3. 2. 2016 vyplýva, že DO advokát bol splnomocnený na zastupovanie sťažovateľa v súdnom konaní A. s. r. o. c/a B., o zaplatenie 377 185,12 eur s prísl. vedenej pred okresným súdom, vrátane podania predbežného opatrenia na majetok B.

V samotnom splnomocnení bol sťažovateľ upozornený, že udelením plnej moci alebo podpisom zmluvy o poskytnutí právnej pomoci alebo právnych služieb prislúcha advokátovi za poskytnutie právnej pomoci a zastupovanie odmena spolu s náhradou hotových výdavkov a náhradou za stratu času v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení. Súčasne v splnomocnení splnomocniteľ vyhlasuje, že túto odmenu spolu s náhradami je povinný a zaviazaný zaplatiť, kedykoľvek mu bude vyúčtovaná bez ohľadu na to, či bola prisúdená z dôvodov náhrady trov právneho zastúpenia voči protistrane a že je povinný zložiť na požiadanie primeraný preddavok na trovy právneho zastúpenia v závislosti od rozsahu prác.

Disciplinárny senát z predložených dôkazov a z vyjadrení strán zistil, že po udelení splnomocnenia sťažovateľom DO advokátovi, tento vypracoval podnet na Štátnu komisiu pre voľby a kontrolu financovania politických strán zo dňa 3. 2. 2016, ktorý na uvedený úrad podal pod svojím menom sťažovateľ. Súčasne podaním zo dňa 2. 3. 2016 DO advokát oznámil okresnému súdu prevzatie právneho zastúpenia sťažovateľa ako žalobcu a oznámil tiež zmenu obchodného mena a sídla sťažovateľa ako žalobcu.

Disciplinárny senát zo sťažovateľom predloženého písomného Odvolania plnej moci zo dňa 10. 3. 2016, ktoré bolo doručené DO advokátovi a ním prevzaté dňa 5. 4. 2016 zistil, že

ku dňu 5. 4. 2016 sťažovateľ odvolal DO advokátovi udelené splnomocnenie zo dňa 3. 2. 2016 na zastupovanie sťažovateľa v súdnom konaní A. s. r. o. c/a B., o zaplatenie 377 185,12 eur s prísl. vedenej pred okresným súdom, vrátane podania predbežného opatrenia na majetok B. DO advokát podaním zo dňa 18. 4. 2016 oznámil okresnému súdu ukončenie právneho zastupovania sťažovateľa ako žalobcu v konaní a súčasne v tomto podaní si uplatnil a vyčíslil v súdnom konaní trovy právneho zastúpenia za úkony právnej služby poskytnuté sťažovateľovi podľa § 13a ods. 1 písm. a), b), c), d) a ods. 2 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., ktoré označil ako prevzatie právneho zastúpenia a udelenie plnej moci 3. 2. 2016, spísanie podnetu dňa 3. 2. 2016, vypracovanie a podanie písomného oznámenia 2. 3. 2016, oznámenie o ukončení právneho zastúpenia 8. 4. 2016.

Za uvedené úkony právnej služby vyšpecifikoval odmenu spolu vo výške 5 698,15 eur vrátane DPH, pričom odmenu za každý úkon vyčíslil podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ktorá pri jednom úkone činila sumu 1 176,85 eur, spolu za štyri úkony 4 707,40 eur k jednotlivým uvedeným úkonom vyčíslil paušálnu náhradu prislúchajúcu ku každému jednému úkonu vo výške 8,39 eur, spolu tak za 4 úkony 33,56 eur.

Listom zo dňa 18. 4. 2016 adresovaným sťažovateľovi DO advokát výšku vzniknutých trov právneho zastúpenia 5 689,15 eur s DPH tak, ako si ich uplatnil pred súdom a ako je uvedené vyššie súčasne oznámil i sťažovateľovi.

Sťažovateľ následne listom zo dňa 12. 5. 2016 DO advokátovi oznámil, že nesúhlasí s výškou vyúčtovaných právnych služieb a žiadal o odstránenie nezrovnalostí v zmysle obsahu svojho listu, ktoré rozporoval a o nové riadne vyúčtovanie trov právneho zastúpenia.

Na list sťažovateľa zo dňa 12. 5. 2016 reagoval DO advokát listom zo dňa 8. 6. 2016, v ktorom okrem iného sťažovateľovi uviedol, že trovy právneho zastúpenia vo výške 5 689,15 eur si primárne uplatnil na súde pre prípad jeho úspechu v spore, aby sťažovateľovi v prípade úspechu v spore tieto náklady uhradila protistrana. Súčasne sťažovateľovi uviedol, že súhlasí s vyplatením odmeny a náhrad len za tri úkony právnej služby v celkovej sume 3 555,72 eur bez DPH s tým, že ak sťažovateľovi v budúcnosti protistrana v spore vyplatí titulom náhrady celé trovy právneho zastúpenia uplatnené pred súdom sťažovateľ DO advokátovi doplatí zvyšok obdržaných finančných prostriedkov od protistrany.

Svoje oslobodzujúce rozhodnutie založil prvostupňový disciplinárny senát na závere, že vyčíslenie trov právneho zastúpenia vykonané DO advokátom podaním zo dňa 18. 4. 2016, ktoré si uplatnil na okresnom súde v celkovej výške 5 689,15 eur s DPH a ktorých výšku oznámil i sťažovateľovi listom zo dňa 18. 4. 2016 síce nebolo vyčíslené v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z., ale vzhľadom na to, že disciplinárny senát v disciplinárnom konaní nezistil, že by DO advokát tieto trovy sťažovateľovi vyúčtoval daňovým dokladom – faktúrou, na základe ktorej by vznikla sťažovateľovi aj povinnosť trov právneho zastúpenia v takejto výške uhradiť DO advokátovi, dospel k názoru, že je namieste DO spod návrhu na začatie disciplinárneho návrhu oslobodiť.

Prvostupňový disciplinárny senát v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že trovy právneho zastúpenia vo výške 5 689,15 eur s DPH za štyri úkony právnej služby spolu s režijným paušálom DO uplatnil v súdnom konaní vedenom pred okresným súdom a na základe výsledku tohto sporu, pre prípad, že v ňom bude sťažovateľ ako žalobca úspešný, súd sa bude zaoberať odôvodnenosťou výšky uplatnených trov právneho zastúpenia v konaní, v rámci čoho bude skúmať, či jednotlivé úkony právnej služby boli skutočne vykonané a či sú uplatnené v súlade s ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z. z., prípadne, či boli účelne vykonané v súvislosti s bránením práva sťažovateľa na súde. V danom prípade však sťažovateľ nemal na základe čoho trovy právneho zastúpenia DO advokátovi zaplatiť, pretože tento mu trovy právneho zastúpenia nevyúčtoval účtovným dokladom, na základe ktorého by mal možnosť a povinnosť

trovy právneho zastúpenia v lehote splatnosti uhradiť. DO listom zo dňa 18. 4. 2016 oznámil sťažovateľovi výšku trov právneho zastúpenia bez toho, aby ich sťažovateľovi vyúčtoval účtovným dokladom – faktúrou, ktorých výšku mal sťažovateľ možnosť namietať, čo aj urobil listom zo dňa 12. 5. 2016. DO sa vyjadril, že trovy právneho zastúpenia sťažovateľovi nevyúčtoval daňovým dokladom, ale výšku týchto mu len oznámil s cieľom ustáliť výšku odmeny tak, aby sťažovateľ v prípade obdržania daňového dokladu túto už nenamietal a zaplatil ju. Na základe námietok sťažovateľa, k listu DO advokáta zo dňa 18. 4. 2016, nakoniec DO advokát výšku vyčíslených trov aj upravil na sumu 3 555,72 eur bez DPH za tri úkony právnej služby.

Prvostupňový disciplinárny senát na základe vyššie uvedených úvah dospel k názoru, že skutky, ktoré sú kladené DO advokátovi za vinu, nie sú disciplinárnym previnením podľa § 18 ods. 2 a 3, § 24 ods. 3 ZoA, pretože DO advokát sťažovateľovi nevyúčtoval daňovým dokladom – faktúrou trovy právneho zastúpenia za zastupovanie v súdnom konaní vedenom pred okresným súdom, a teda sťažovateľ tieto trovy právneho zastúpenia nemal ani na základe čoho DO advokátovi uhradiť a sťažovateľ žiadnu sumu titulom úhrady trov právneho zastúpenia DO advokátovi ani neuhradil.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal dňa 4. 7. 2017 odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol prvostupňové rozhodnutie zmeniť. Svoje odvolanie odôvodnila predsedníčka RK SAK tým, že prvostupňový disciplinárny senát vec nesprávne právne posúdil a vyvodil nesprávny právny záver, pretože skutky uvedené v návrhu sú disciplinárnym previnením a vykonaným dokazovaním sa aj preukázali. Odvolateľ zdôraznil, že nemožno súhlasiť s právnym záverom prvostupňového disciplinárneho senátu, že sťažovateľovi vzniká povinnosť zaplatiť odmenu za poskytnuté právne služby až po vystavení daňového dokladu – faktúry, pretože podľa názoru odvolateľa je okamih vzniku nároku potrebné viazať na poskytnutie právnych služieb, nie na vystavenie faktúry. Odvolateľ poukázal aj na povinnosť vyúčtovania právnych služieb, čo sa v tomto prípade udialo výzvou.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril DO vyjadrením k odvolaniu doručeným SAK dňa 31. 7. 2017. V predmetnom vyjadrení DO poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia, ako aj na svoj ústny prednes na prvostupňovom disciplinárnom pojednávaní. Súčasne zdôraznil, že podľa jeho názoru ide zo strany sťažovateľa o obštrukciu, lebo nechcel platiť za vykonané právne služby.

Odvolačný disciplinárny senát dospel k záveru, že pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu, tento bol zistený náležitým spôsobom a nie je preto potrebné dopĺňať dokazovanie, prípadne využiť kasačnú právomoc odvolacieho disciplinárneho senátu, teda vec zrušiť a vrátiť na opätovné konanie prvostupňovému disciplinárnemu senátu. Navyše, pohybujúc sa aj v intenciách odvolania, nedostatočné zistenie skutkového stavu ani nebolo odvolateľom namietané a ani z vyjadrenia DO k podanému odvolaniu nevyplývala potrebnosť doplnenia dokazovania.

V odvolacom disciplinárnom konaní sa javilo ako podstatné zamerať sa na právne posúdenie zisteného skutkového stavu, resp. aj na otázku skutkových záverov, ktoré by bolo možné vyvodiť zo zisteného skutkového stavu.

Treba poukázať na to, že prvotnú selekciu tvrdení, ktoré prezentoval sťažovateľ, vykonal už navrhovateľ, ktorý sa nezaoberal tvrdeniami sťažovateľa, že on splnomocnil DO len na podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ďalej, že DO nemal viesť rokovania a pod., ktoré tvrdenia sa skutočne javili len ako účelové. Navrhovateľ sústredil svoju pozornosť na otázku vyúčtovania právnych služieb.

Odvolačný disciplinárny senát potvrdil časť rozhodnutia prvostupňového disc. senátu, i napriek tomu, že klientovi deklaroval poskytnutie právnych služieb v rozsahu troch úkonov právnej služby, účtoval klientovi poskytnutie právnej služby v rozsahu štyroch úkonov právnej služby a paušálnej náhrady, spolu vo výške 4 740,96 eur + DPH, ako vecne správne. K možným

nedorozumeniam a nepresnostiam pri účtovaní právnych služieb v zásade aj nezriedka dochádza a nemusí ísť o disciplinárne previnenie, najmä ak advokát následne vykoná korekciu. V tomto odvolací disciplinárny senát dospel k zhodnému záveru, ako prvostupňový disciplinárny senát a v tejto časti podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 43 DP SAK rozhodnutie potvrdil.

Prvostupňový disciplinárny senát dospel k nesprávnemu skutkovému záveru, že DO advokát trovy právneho zastúpenia nevyúčtoval účtovným dokladom. Predmetná výzva na zaplatenie totiž predsa obsahovala informácie, za čo a koľko má sťažovateľ DO platiť. Len to, že by táto výzva nemala všetky náležitosti faktúry, ešte neznamená, že by nemohla byť pre sťažovateľa účtovným dokladom. Navyše, predsa do súdneho konania pri uplatnení náhrady trov konania sa ani faktúra doložiť nemusí. To, či ako by správca dane tento „doklad“ posúdil, je bezpredmetné, pretože sťažovateľ by si mohol platbu advokátovi zaúčtovať aj ako nedaňový výdavok. Ak by ale takýto „doklad“ ešte spôsobil sťažovateľovi problémy vo vzťahu k správcovi dane, znamenalo by to, že DO ani len nevystavil riadny daňový doklad.

Konštrukcia ohľadom dane z pridanej hodnoty (ďalej aj DPH), ktorú prezentoval DO, sa zakladá na právnom omyle. Lehotu na vystavenie faktúry neupravuje § 71 ods. 1 a 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH, ale § 73 predmetného zákona, podľa ktorého faktúra podľa § 72 musí byť vyhotovená do 15 dní a) odo dňa dodania tovaru alebo služby, b) odo dňa prijatia platby pred dodaním tovaru alebo služby alebo do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom bola platba prijatá, c) od konca kalendárneho mesiaca, v ktorom bol dodaný tovar oslobodený od dane podľa § 43, d) od konca kalendárneho mesiaca, v ktorom bola dodaná služba alebo prijatá platba pred dodaním služby s miestom dodania podľa § 15 ods. 1 v inom členskom štáte, e) od konca kalendárneho mesiaca, v ktorom nastala skutočnosť rozhodná pre vykonanie opravy základu dane podľa § 25 ods. 1.

Ak teda DO advokát ukončil službu, dodal službu klientovi, bol povinný do 15 dní odo dňa ukončenia (teda dodania) služby vyhotoviť faktúru, pričom dátumom vzniku daňovej povinnosti by bol deň dodania služby.

DO by mal povinnosť vyhotoviť faktúru do 15 dní odo dňa prijatia platby v tom prípade, ak by služba ešte nebola dodaná [viď § 73 písm. b) zákona o DPH]. To by sa týkalo prípadu, ak by advokát ešte pred dodaním služby obdržal napr. preddavok.

Odvolací disciplinárny senát vyhodnotil ako skôr špekulatívne tvrdenie DO, že by neuhradenú platbu riešil neskôr v palmárnom spore. Povinnosťou advokáta bolo vyhotoviť riadne klientovi faktúru, ako to ostatne vyplýva zo zákona o DPH. Ak by sa bol názor klienta a advokáta líšil, advokát mohol zažalovať klienta o zaplatenie dlžnej čiastky. Ak by bol advokát skutočne presvedčený, že mu táto odmena aj naozaj patrí, tak by sa toto presvedčenie prejavilo aj v tom, že by znášal momentálnu finančnú záťaž vo forme DPH, o ktorú by sa mu zvýšila daňová povinnosť v príslušnom zdaňovacom období. Ale je zrejmé, že aj DO mal pochybnosť, či mu „vyúčtovaná“ suma prináleží a obával sa výdavku v podobe uhradenej DPH. Teda postupoval tak, že ak mu klient peniaze uhradí, tak DPH odvedie, ak nie, tak neodvedie. Bez ohľadu na to, že konštrukcia DPH skutočne ráta aj s povinnosťou odvieť DPH ešte aj z neobdržanej úhrady, tak takýto postup DO je neprijateľný a skutočne nepôsobí ani dôstojným dojmom a neoprávňuje ho k tomu ani viackrát (vo vyjadrení, pred odvolacím disciplinárny senátom) zdôrazňovaná okolnosť, že advokácia je zdrojom jeho príjmov.

Navyše, ak by bol advokát zažaloval sťažovateľa o zaplatenie ním nárokovanej sumy, bol by tým deklaroval jasný postoj, že je presvedčený o správnosti svojho postupu a teda, že ide o jeho právny názor, za ktorým si stojí. Ale argumentácia DO smerovala k tomu, že ak by uspel v disciplinárnom konaní, tak vtedy by išiel do palmárneho sporu, čo spolu s tým, že už po ukončení služby vlastne žiadal od klienta akoby preddavok, celú obranu DO stavia do veľmi vratkej pozície.

Preto odvolací disciplinárny senát využil svoje apelačné oprávnenie vyplývajúce z § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 44 písm. a) DP SAK tak, že zmenil rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu a uznal DO za vinného za to, že:

- účtoval úkon právnej služby „vypracovanie a podanie písomného oznámenia o zмене identifikačných údajov žalobcu a prevzatí zastupovania zo dňa 2. 3. 2016“ v sume 1 176,85 eur a paušálnu náhradu v sume 8,39 eur bez DPH,
- účtoval bez osobitnej dohody za zastupovanie vo veci, v ktorej nie je možné vyjadriť hodnotu vecí v peniazoch a to vo veci spísania podnetu na Štátnu komisiu pre voľby a financovanie politických strán dňa 3. 2. 2016 sumu 1 176,85 eur a paušálnu náhradu v sume 8,39 eur bez DPH,

pretože skutky sú disciplinárnym previnením, a teda neboli splnené podmienky na oslobodenie uvedené v § 25 DP SAK.

Pri rozhodnutí o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia zohľadnil odvolací disciplinárny senát aj to, že niektoré tvrdenia sťažovateľa, ktoré sa napokon ani nepremietli do návrhu na začatie disciplinárneho konania, napr., že sťažovateľ chcel splnomocniť DO len na podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nepôsobia dôveryhodne. Advokát bol splnomocnený v konaní procesným splnomocnením, ktoré nebolo možno obmedziť na jednotlivé úkony. Navyše nedáva zmysel, prečo by mal byť jeden z advokátov splnomocnený len na podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Celkovo možno prisvedčiť obrane DO, že k nedorozumeniu medzi ním a sťažovateľom došlo až po tom, ako DO „vyúčtoval“ odmenu za právne služby. Tieto mu napokon ani sťažovateľ v advokátom požadovanej výške neuhradil, teda mu žiadna ujma nevznikla.

To, čo by bolo skutočne závažné a v sťažnosti uvedené bolo – teda, že by bol advokát konal v rozpore s dohodou alebo sťažoval činnosť iného advokáta sťažovateľa, nebolo vôbec preukázané, a preto sa ani nepremietlo do návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Advokát navyše vychádzal pri otázke vyhotovenia faktúry z chybnjej interpretácie zákona o DPH, čo síce neznižuje jeho vinu, ale svedčí skôr o nedbanlivosti ako o úmysle.

Prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje odvolací disciplinárny senát za postačujúce, vzhľadom na charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a na mieru zavinenia.

Vzhľadom na zmenu rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho senátu, rozhodol odvolací disciplinárny senát podľa § 58 ods. 6, druhá veta ZoA aj o súvisiacom výroku o náhrade paušálnych trov konania, ktoré sú podľa § 57 ods. 5 ZoA vo výške minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom, ktorým je na základe zákona č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2017. Ustanovenie § 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z. z. ustanovuje sumu minimálnej mzdy na rok 2017 vo výške 435 eur. Výška trov konania sa určuje podľa minimálnej mzdy záväznej v čase vydania rozhodnutia. Odvolací disciplinárny senát preto uložil DO povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 435 eur.

7.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klientovi nezašle súdne rozhodnutia, ktorými mu bola priznaná náhrada trov konania, po skončení právneho zastupovania vec s klientom bez zbytočného odkladu finančne nevysporiada, napriek e-mailovému dopytu klienta neinformuje klienta

o výške sumy trov konania prijatej od protistrany ani o aktuálnom stave právnej veci klienta a pri prešetrovaní sťažnosti klienta sa na výzvu SAK bezodkladne nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3, § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a), c) a § 13 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 22. marca 2018, sp. zn. II. ODS-25/17:2937/2015

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 29. mája 2017, sp. zn. DS VI.-46/16:2937/2015

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 22. marca 2018, sp. zn. II. ODS-25/17:2937/2015 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2018, sp. zn. II. ODS-25/17:2937/2015 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3, § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a), c), § 13 AP SAK

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľky A. B.:

1. sťažovateľke neposlal uznesenie okresného súdu zo dňa 26. 3. 2014, ktorým súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť sťažovateľke ako navrhovateľke trovy prvostupňového konania titulom nákladov znaleckého dokazovania 92,96 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia,
2. sťažovateľke neposlal uznesenie krajského súdu zo dňa 19. 2. 2014, ktorým krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu zo dňa 24. 10. 2013, ktorým okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť sťažovateľke ako navrhovateľke trovy prvostupňového konania titulom zaplateného súdneho poplatku 125 eur a titulom trov právneho zastúpenia 1 590,71 eur na účet právneho zástupcu, ako aj povinnosť zaplatiť sťažovateľke ako navrhovateľke trovy odvolacieho konania titulom zaplateného súdneho poplatku 99,50 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia,
3. po skončení právneho zastúpenia sťažovateľky v konaní vedenom pred okresným súdom, ku ktorému došlo 14. 3. 2014 – dňom právoplatnosti uznesenia krajského súdu, vec so sťažovateľkou bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal,
4. po skončení právneho zastúpenia sťažovateľky v konaní vedenom pred okresným súdom a pred krajským súdom, ku ktorému došlo dňa 21. 9. 2015 dorúčením odvolania plnej moci datovaného dňom 7. 9. 2015 advokátovi zo strany sťažovateľky vec so sťažovateľkou bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal,
5. napriek e-mailovému dopytu sťažovateľky zo dňa 7. 10. 2015 ju neinformoval ako svoju bývalú klientku, akú sumu trov právneho zastúpenia prijal od protistrany v právnej veci vedenej pred okresným súdom,
6. písomne nereagoval na e-mailový dopyt sťažovateľky zo dňa 5. 2. 2015, ktorým ho žiadala o oznámenie aktuálneho stavu prípadu vedeného na krajskom súde v právnej veci odstránenia garáže,
7. na výzvu SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľky, ktorú výzvu prevzal 20. 11. 2015, sa bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 31. 5. 2016 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.¹

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO advokát nevyjadril.

DO sa vyjadril len k sťažnosti sťažovateľky, a to tiež len oneskorene, až 1. 3. 2017. Vo svojom vyjadrení DO zhrnul priebeh konaní, v ktorých zastupoval sťažovateľku. Na svoju obranu uviedol, že so sťažovateľkou komunikoval štandardne, čo preukázal emailovou komunikáciou zo dňa 30. 12. 2013, 29. 1. 2014, 13. 5. 2014 a 5. 2. 2015. Ďalej poukázal na nezrovnalosť v tvrdeniach sťažovateľky, ktorá mala od DO požadovať vyplatenie trov konania vo výške 424,50 eur, no nevedela preukázať ich úhradu. Preto jej DO vrátil len preukázateľne uhradené trovy konania vo výške 224,50 eur.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 22. marca 2018, sp. zn. II. ODS-25/17:2937/2015 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutky uvedené pod bodmi 1. až 7. návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo DO advokátovi bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 1 000 eur.

Vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 1. až 2. disciplinárny senát mal za preukázané, že DO zastupoval matku sťažovateľky. Jej procesnou nástupníčkou v sporoch vedených na okresnom súde sa stala sťažovateľka. Z dôkazov, ktoré sťažovateľka predložila, bolo zrejmé, že dňa 26. 3. 2014 bolo vydané uznesenie okresného súdu, a dňa 19. 2. 2014 bolo vydané uznesenie krajského súdu, ktorými bolo odporkyni v konaní uložené zaplatiť sťažovateľke ako navrhovateľke trovy konania a trovy právneho zastúpenia. DO advokát však nepreukázal, že by sťažovateľke poslal na vedomie tieto rozhodnutia alebo ju iným spôsobom o týchto rozhodnutiach a ich obsahu informoval. Ani nepreukázal, že by bol so sťažovateľkou písomne dohodnutý na úprave uvedených povinností inak.

Na základe vyššie uvedeného mal disciplinárny senát za preukázané, že predmetné rozhodnutia DO sťažovateľke nedoručil, ani ju inak o nich neinformoval, čím sa podľa názoru senátu dopustil porušenia § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel senát k záveru, že skutky uvedené v bode 1 a 2 návrhu sa stali, spáchal ich DO a skutky sú disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože DO advokát porušil § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 3. a 4. DO opäť nepreukázal, že by sa, po skončení právneho zastúpenia sťažovateľky (i) v konaní vedenom pred okresným súdom, ku ktorému došlo 14. 3. 2014 – dňom právoplatnosti uznesenia krajského súdu a v konaní vedenom pred okresným súdom a pred krajským súdom, ku ktorému došlo dňa 21. 9. 2015 doručením odvolania plnej moci datovaného dňom 7. 9. 2015 advokátovi zo strany sťažovateľky, so sťažovateľkou bez zbytočného odkladu písomne finančne vysporiadal.

Disciplinárny senát má za preukázané, že sťažovateľka (i) dňa 7. 10. 2015 vyzvala DO prostredníctvom emailu, aby ju informoval, akú sumu trov právneho zastúpenia prijal od protistrany v právnej veci vedenej na okresnom súde a (ii) dňa 5. 2. 2015 ho vyzvala prostredníctvom emailu, aby jej oznámil aktuálny stav prípadu vedeného na krajskom súde, v právnej veci

¹ Predmetom návrhu na začatie konania bol aj skutok, ktorého sa mal DO advokát dopustiť tak, že napriek opakovaným telefonickým pokusom, e-mailom a SMS správam, zo strany sťažovateľky o skontaktovanie sa, bol od marca 2011 až do odvolania plnej moci zo strany sťažovateľky zo dňa 7. 9. 2015 ako advokát pre sťažovateľku ako klientku nezastihnuteľný, vo vzťahu ku ktorému bol DO advokát rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2018, sp. zn. II. ODS-25/17:2937/2015 spod návrhu oslobodený, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutok stal.

odstránenia garáže, pričom DO na emailové správy nereagoval a sťažovateľke informácie ani inak neposkytol.

Podľa názoru senátu DO týmto konaním, resp. nekonaním porušil § 13 AP SAK.

DO síce predložil kópie špecifikácií trov konania v konaní vedenom na okresnom súde zo dňa 24. 9. 2010 a 20. 2. 2013, ktoré predložil okresnému súdu, ale vzhľadom na ich datovanie je zrejme, že nejde o vyúčtovanie po skončení právneho zastúpenia, keďže toto skončilo v konaní až 14. 3. 2014. V súvislosti s druhým konaním DO žiadne vyúčtovanie nepredložil, iba skonštatoval, že v tomto konaní neboli platené žiadne platby za právne zastúpenie ani neboli platené žiadne trovy konania a viac nevie k tomuto konaniu pre krátkosť času uviesť.

Disciplinárny senát bol preto toho názoru, že skutok uvedený v bode 3 a 4 návrhu sa stal, spáchal ho DO a skutok je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože DO porušil § 13 AP SAK.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 5., z písomností predložených sťažovateľkou vyplýva, že dňa 7. 10. 2015 sa e-mailom dopytovala DO na sumu trov právneho zastúpenia, ktoré prijal od protistrany v právnej veci vedenej pred okresným súdom. DO však nepredložil žiadny dôkaz, že by na tento dopyt akokoľvek reagoval. Na základe uvedeného mal disciplinárny senát za preukázané, že DO na tento dopyt nereagoval, čím porušil § 18 ods. 3 ZoA. Nie je totiž etické, aby advokát na dopyty, najmä keď sa týkajú pre klientov takých dôležitých informácií, ako je suma peňazí, ktoré advokát prijal pre klienta, nereagoval.

Disciplinárny senát bol preto toho názoru, že skutok uvedený v bode 5 návrhu sa stal, spáchal ho DO a skutok je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA, nakoľko DO porušil § 18 ods. 3 ZoA. Podľa názoru disciplinárneho senátu je v takomto konaní možné vidieť aj porušenie § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK.

K skutku pod bodom 6. z písomností predložených sťažovateľkou vyplýva, že dňa 5. 2. 2015 emailom žiadala DO o oznámenie aktuálneho stavu prípadu vedeného na krajskom súde v právnej veci odstránenia garáže. DO však nepredložil žiadny dôkaz, že by na tento email akokoľvek reagoval a sťažovateľke poskytol požadované informácie, čím podľa názoru disciplinárneho senátu porušil § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK.

Na základe vyššie uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že skutok uvedený v bode 6 návrhu sa stal, spáchal ho DO a skutok je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA nakoľko DO porušil § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK.

Vo vzťahu k poslednému skutku DO vo svojom ospravedlnení neúčasti na disciplinárnom pojednávaní konanom dňa 1. 3. 2017 doručenom na SAK faxom dňa 1. 3. 2017 uviedol, že skutočnosť, že sa neskoro vyjadril k sťažnosti sťažovateľky je faktom, ktorý nespochybňuje.

Na základe vyššie uvedeného mal disciplinárny senát za preukázané, že DO na výzvu SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti sťažovateľky, ktorú výzvu prevzal 20. novembra 2017, sa bezodkladne nevyjadril, čím porušil § 28 ods. 4 ZoA.

Pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia senát prihliadal na závažnosť previnenia, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, ako aj na osobu DO. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že DO bol v uplynulom období disciplinárne stíhaný.

Čo sa týka osobných a rodinných pomerov DO, senát nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mohli byť v tomto smere pri rozhodovaní o druhu a výške disciplinárneho opatrenia relevantné a ktoré by odôvodňovali upustenie od potrestania alebo uloženie iba napomenutia. Vzhľadom na mieru zavinenia a charakter disciplinárneho previnenia senát uložil DO disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 1 000 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO advokát v zákonnej lehote odvolanie zo dňa 21. augusta 2017 (podané na pošte 22. augusta 2017, doručené SAK dňa 24. augusta 2017), v ktorom

žiadal vo veci primerane rozhodnúť, so zohľadnením všetkých skutkových a právnych okolností. Takéto okolnosti však DO advokát v odvolaní vôbec nešpecifikoval a v odôvodnení odvolania uviedol len, že je pravdou, ako je stanovené právnymi predpismi, nereagoval na zaslanú výzvu SAK. DO advokát taktiež uviedol, že túto objektívnu skutočnosť nemôže a ani nechce rozporovať a rovnako sa ani vyhovárať na subjektívne (súkromné) dôvody.

Rozhodnutím II. odv. disc. senátu SAK z 22. marca 2018, sp. zn. II. ODS-25/17:2937/2015 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového senátu ako vecne správne potvrdené.

II. odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že prvostupňový disciplinárny senát dostatočne zistil skutkový stav potrebný na rozhodnutie, vykonal procesne správne dokazovanie a vo veci prijal správny záver, ktorý rezultoval do výroku o uznaní viny. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že DO advokát porušil povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o advokácii, ako aj z Advokátskeho poriadku SAK. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, ktoré skutočnosti považoval VI. disciplinárny senát za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, a ako aj právne vec posúdil.

Odvolací disciplinárny senát považuje za primerané aj disciplinárne opatrenie uložené napadnutým rozhodnutím, vzhľadom na povahu porušených povinností, spôsob konania i mieru zavinenia, ako aj na skutočnosť, že DO advokát bol v uplynulom období disciplinárne stíhaný.

Odvolací disciplinárny senát sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi VI. disciplinárneho senátu a jeho rozhodnutím z 29. mája 2017 a po oboznámení sa so všetkými listinnými dôkazmi má za to, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací disciplinárny senát má tak isto za preukázané, že DO advokát sa dopustil skutkov uvedených v bodoch 1 – 6 návrhu a v bode 8 návrhu a tieto skutky sú disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože DO advokát závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta uložené § 18 ods. 3 a § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) a c) a § 13 AP SAK.

DO advokát navyše v odvolaní nešpecifikoval, v čom považuje odvolaním napadnuté rozhodnutie za nesprávne a nezúčastnil sa ani na odvolacom pojednávaní. V odvolaní ako aj e-mailovom podaní zo dňa 22. marca 2018 sa vyjadril výlučne ku skutku uvedenému v bode 8 návrhu a uznal, že nereagoval na výzvu SAK (ako je stanovené právnymi predpismi), že uvedenú skutočnosť nespochybnuje a za uvedené sa ospravedľuje.

8.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý postúpi svoju pohľadávku voči klientovi, vzniknutú titulom trov právneho zastúpenia, na tretiu osobu, ktorá nemá povinnosť zachovávať advokátske tajomstvo, pričom v zmluve o postúpení pohľadávky označí svojho klienta, druh právneho zastupovania i výšku trov právneho zastúpenia bez toho, aby bol klientom pozbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 23 ods. 1 ZoA.

*Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 13. novembra 2018, sp. zn. II. ODS-18/2018:2072/2017
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2018, sp. zn. DS VI.-76/2017/2072/2017*

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2018, sp. zn. DS VI.-76/2017/2072/2017 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu z 13. novembra 2018, sp. zn. II. ODS-18/2018:2072/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 23 ods. 1 ZoA,

tým, že

dňa 10. 3. 2017 ako postupca uzatvoril so spoločnosťou A. s. r. o. zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou postúpil peňažné pohľadávky z titulu trov právneho zastúpenia voči svojmu klientovi A. B.:

- v sume 2 303,33 eur s prísl. z titulu faktúry č. 2016/42 zo dňa 6. 12. 2016 splatnej dňa 16. 12. 2016 v právnej veci žalobcu B. proti A. B. o zaplatenie 8 711,18 eur s príslušenstvom vedenej pred okresným súdom a
- v sume 1 283,62 eur s prísl. z titulu faktúry č. 2017/21 zo dňa 1. 3. 2017 splatnej dňa 7. 3. 2017 v exekučnej veci oprávneného A. B. proti C. D. a spol. vedenej pred súdnou exekútkou JUDr. E. F.,

pričom v zmluve o postúpení pohľadávky označil svojho klienta, o aký druh právneho zastupovania išlo, ako aj výšku trov právneho zastúpenia, bez toho, aby klient pozbavil advokáta povinnosti zachovávať mlčanlivosť,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **300 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu navrhovateľa zo dňa 29. 9. 2017 bolo začaté disciplinárne konanie voči DO na vyššie uvedenom skutkovom základe.

Na výzvu predsedu RK SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti sa dňa 16. 8. 2017 DO advokát uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami uvedenými sťažovateľom a tieto popiera. Disciplinárne obvinený advokát popiera okolnosť, že sú kamarátmi a že mal zastupovať sťažovateľa bez nároku na odmenu. Uvedenú sťažnosť považoval za výsledok osobnej animozity medzi sťažovateľom a pánom, ktorý sťažovateľa zoznámil s disciplinárne obvineným advokátom, ako aj zo vzťahov s pánom S. Medzi nimi neskôr vznikli rôzne vzájomné spory, čo napokon vyústilo do trestného oznámenia podaného DO advokátom na pána S. ohľadom spáchania trestného činu, na ktorého páchatelstve sa mal podieľať aj sťažovateľ. Ďalej DO advokát uvádzal na podporu svojich tvrdení (viacmenej však nesúvisiacich s predmetom disciplinárneho konania) rôzne listiny, napr. vyhlásenie pána S., ktorý uviedol, že bol svedkom toho, že disciplinárne obvinený advokát sťažovateľa riadne poučil o zastúpení, o odmene, a že sa toto udialo nie v kaviarni, ale v kancelárii DO advokáta.

Ďalej sa dňa 20. 10. 2017 DO advokát vyjadril nesúhlasne aj k návrhu na začatie disciplinárneho konania vo veci, pričom odmietol zodpovednosť za porušenie mlčanlivosti advokáta uvedeným skutkom. Postúpenie pohľadávok z odmeny advokáta nepovažuje za previnenie, navyše nie je preukázané, že sa stalo, keďže je založené iba na pravdepodobnostiach či domnienkach a nie na dôkazoch. Vylučuje aj porušenie mlčanlivosti, pretože k tomu nikdy nedošlo, lebo okrem neho sú v orgánoch spoločnosti postupníka A. s. r. o. už len jeho syn ako spoločník a dcéra ako druhá konateľka, a nik z menovaných sa okrem DO advokáta s ničím, čo podlieha advokátskej mlčanlivosti nikdy neoboznámil. K tomuto vyjadreniu pripojil aj čestné vyhlásenie spoločnosti postupníka A. s. r. o. zo dňa 12. 10. 2017, podľa ktorého spoločník a druhá konateľka vyhlásili, že sa nijako nepodieľajú na vedení spoločnosti, ale že sa o toto výlučne stará iba disciplinárne obvinený advokát, čo sú ochotní mu dosvedčiť.

VI. disciplinárny senát SAK napadnutým rozhodnutím uznal DO za vinného zo skutku tak, ako sa mu kládlo za vinu v návrhu a podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA uložil DO disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie. Zároveň podľa § 57 ods. 5 ZoA zaviazal DO znášať paušálne trovy konania.

Tomuto rozhodnutiu predchádzalo pojednávanie disciplinárneho senátu dňa 4. 4. 2018, na ktorom sa DO pridržieval svojich písomných vyjadrení, žiadal, aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený. Uvedené odôvodňoval tým, že namietal a polemizoval materiálnu hodnotnosť príslušnej judikatúry a jej použiteľnosť. Napríklad judikát DS III.-702/07:3063/2007 zverejnený v Zbierke rozhodnutí SAK 2007 – 2011 pod č. 39 podľa DO advokáta neobsahuje žiadne relevantné odôvodnenie a nespĺňa základné náležitosti rozhodnutia a odôvodnenia podľa civilného procesu. Ďalší judikát II. ODS-23/13:1225/2012 zverejnený v Zbierke rozhodnutí SAK 2014 – 2015 pod č. 11 podľa DO advokáta odkazuje na stanovisko pracovnej skupiny z 12. 3. 2009, čo považuje za nelegitímne, aby judikát preberal iba záver nejakej pracovnej skupiny. Ďalej sa DO advokát odvolával na znenie § 524 Obč. zák., podľa ktorého veriteľ môže aj bez súhlasu dlžníka postúpiť svoju pohľadávku, pričom § 525 Obč. zák. stanovuje, ktoré pohľadávky sú vylúčené z postúpenia, pričom medzi takýmito pohľadávkami nie je pohľadávka advokáta voči klientovi. Rovnako ani zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii mu nezakazuje postúpiť pohľadávku voči klientovi. Podľa DO advokáta, ak by boli takéto pohľadávky z postupovania vylúčené, bolo by to v zákonoch výslovne uvedené, pričom zdôraznil, že postupovanie pohľadávok je čisto vecou zmluvnej slobody. Ďalej poukazoval aj na verejnosť súdneho konania, v ktorom sťažovateľa zastupoval a ktorého trovy právneho zastúpenia postupoval. Namietal, že v Zmluve o postúpení pohľadávky sú len údaje, ktoré sa dajú zistiť napr. z úradnej tabule súdu či z internetu. Napokon vytykal návrhu nekonkrétne skutkovej vety vo vzťahu k tomu, pod aké ustanovenia zákona sa má konanie subsumovať a skutkovej vete vytykal, že nebolo v skutku nijako konkretizované, ako mal týmto spôsobom – postúpením pohľadávky – znížiť stavovskú česť advokátov a porušiť pravidlá profesijnej etiky.

Na základe vykonaných dôkazov mal disciplinárny senát za preukázané, že DO advokát zastupoval sťažovateľa vo veciach uvedených v Zmluve o postúpení pohľadávky. Tiež nebolo sporné, že v Zmluve o postúpení pohľadávky je obsiahnutá identifikácia sťažovateľa (vrátane jeho dátumu narodenia a bydliska), ako aj identifikácia vecí, v ktorých disciplinárne obvinený advokát sťažovateľa zastupoval, a tiež odmena – výška trov, ktoré DO advokát postúpil na spoločnosť A. s. r. o. V prípade tejto spoločnosti nebolo sporné, že nie je oprávnená poskytovať právne služby podľa zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 10. 3. 2017, najmä z jej čl. III. ods. 4 vyplýva, že DO advokát sa zaviazal voči tretej osobe – spoločnosti A. s. r. o., že jej sprístupní a odovzdá všetky potrebné podklady a informácie na uplatnenie pohľadávky a jej príslušenstva, ako aj práv s ňou spojených, a v prípade nevyhnutnej potreby bude s ňou spolupracovať pri uplatňovaní pohľadávky. V podstate išlo o záväzok, ktorý kedykoľvek, a to aj v súdnom konaní, môže postupník od neho vymôcť a DO advokát bude musieť tento svoj záväzok splniť.

Odôvodnenie DO advokáta, že spoločnosť A. s. r. o., založil a vedie ju iba on a že spoločník a druhá konateľka sú jemu podriadení rodinní príslušníci, ktorí svoje práva v spoločnosti nevyužívajú, disciplinárny senát nepovažoval za okolnosť, ktorá by pozbavovala DO advokáta povinnosti zachovávať mlčanlivosť voči svojmu klientovi, t. j. sťažovateľovi. Podľa názoru senátu sa DO advokát nemôže spoliehať na to, že povinnosť mlčanlivosti u postupníka zabezpečí tým, že osoba postupcu a postupníka je de facto tá istá osoba, pretože stále existuje potencionálny okruh osôb (spoločník, druhá konateľka), ktorí sa môžu s informáciami chránenými povinnosťou mlčanlivosti oboznámiť. Navyše, nie je vylúčené ani do budúcnosti, že túto spoločnosť prevezmú iné fyzické osoby, a dokonca, že sa ním môžu stať aj osoby priamo

nepriateľské voči bývalému klientovi DO advokáta, ktoré by situáciu navodenú konaním DO advokátom mohli takto zneužiť. Zároveň existuje aj riziko následných cesií, ako na to v dôvodoch upozorňuje rozhodnutie II. ODS-23/13:1225/2012. Týmto cesiám nemôže DO advokát zabrániť, nakoľko za terajšej situácie môže druhá samostatne konajúca konateľka kedykoľvek pohľadávky voči sťažovateľovi ďalej postúpiť.

Ustanovenie § 23 ods. 1 ZoA prikazuje advokátovi dodržiavať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie, ak osobitný predpis na úseku predchádzania a odhaľovania legalizácie príjmov z trestnej činnosti a financovania terorizmu neustanovuje inak. S poukazom na toto ustanovenie dospel disciplinárny senát k záveru, že bližšia konkretizácia skutkovej vety požadovaná disciplinárne obvineným advokátom nebola potrebná, nakoľko skutková veta chybu nemala, najmä s poukazom na aplikovateľnú judikatúru DK SAK. V skutkovej vete v návrhu boli uvedené všetky potrebné náležitosti (označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonné pomenovanie disciplinárneho previnenia, o ktoré v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušných ustanovení zákona, či predpisov SAK a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie disciplinárneho obvinenia.).

Disciplinárny senát sa ďalej plne stotožňuje s rozhodnutím DS III.-702/07:3063/2007, ktoré citoval navrhovateľ, a z ktorého vyplýva podmienka súhlasu klienta s postúpením pohľadávky advokáta voči klientovi. Podľa názoru disciplinárneho senátu na tejto požiadavke nemení nič ani skutočnosť, že postupca je konateľom postupníka, resp. iným spôsobom vykonáva kontrolu nad postupníkom a de facto nedochádza k sprístupneniu údajov týkajúcich sa prípadu klienta tretej osobe, inej ako advokátovi.

Na základe uvedeného dospel VI. disciplinárny senát SAK k záveru, že disciplinárne obvinený advokát porušil § 23 ods. 1 ZoA.

Čo sa týka tvrdeného porušenia § 18 ods. 1 ZoA, podľa disciplinárneho senátu samotným postúpením pohľadávky advokáta voči jeho klientovi nedochádza k porušeniu tohto ustanovenia. Postúpenie pohľadávky advokáta voči klientovi podľa názoru senátu možné je a ide o úkon smerujúci k uspokojeniu pohľadávky advokáta voči klientovi, kedy sú záujmy advokáta a klienta zjavne v rozpore, a od advokáta by nebolo spravodlivé požadovať, aby svoju pohľadávku nevymáhal, ak mu klient nedá k takémuto úkonu pokyn, resp. mu dá pokyn pohľadávku nevymáhať.

Čo sa týka § 18 ods. 3 ZoA, (pozn. v návrhu na začatie disciplinárneho konania je uvedený § 18 ods. 2, čo bolo vyhodnotené ako zrejماً chyba v písaní, keďže § 18 ods. 2 zákona nie je daný skutkový stav aplikovateľný), podľa disciplinárneho senátu k porušeniu tohto ustanovenia nedošlo, pretože nebolo preukázané, že by skutkom popísaným v návrhu došlo zároveň aj k porušeniu zásad profesijnej etiky, a teda že by týmto konaním došlo k zneváženiu advokátskeho stavu.

Disciplinárny senát k tomuto záveru dospel s prihliadnutím na skutočnosť, že osoba postupníka bola osoba spriaznená s DO advokátom, a nebolo preukázané, že by okrem údajov o osobe dlžníka a o výške trov konania došlo k poskytnutiu iných citlivých údajov týkajúcich sa sťažovateľa alebo by s údajmi o sťažovateľovi bolo naložené spôsobom, poškozujúcim klienta alebo by inak bola neeticky zhoršená pozícia sťažovateľa, a samotné postúpenie pohľadávky voči klientovi nie je nezákonné ani neetické. Je však potrebné pri ňom dbať na dodržiavanie povinnosti mlčanlivosti ako aj iných povinností v zmysle iných právnych predpisov upravujúcich nakladanie s osobnými údajmi týkajúcimi sa fyzických osôb.

Po rozhodnutí o vine z disciplinárneho previnenia sa teda pri úvahách o disciplinárnom opatrení VI. disciplinárny senát SAK dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami

pre ukladanie druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na následok disciplinárneho previnenia, na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu disciplinárne obvineného a na jeho osobné a rodinné pomery a boli vzaté do úvahy pohľadujúce a prifažujúce okolnosti. Disciplinárny senát dospel k záveru, že v tomto prípade nemohol rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, pretože prerokovanie disciplinárneho previnenia advokáta nepovažuje, aj vzhľadom na charakter porušenej povinnosti, za dostačujúci.

VI. disciplinárny senát SAK sa ďalej zaoberal možnosťou uložiť peňažný trest, ktorý je však limitovaný § 32 ods. 2 a ods. 3 DP SAK. Disciplinárny senát mal za to, že hoci jednou z možných pohnútok DO advokáta k postúpeniu pohľadávky bol možný majetkový prospech, ktorý mohol DO advokát získať z titulu zastupovania spoločnosti A. s. r. o. v konaní o zaplatenie dlžnej sumy, tento prospech by bol na úrovni jedného úkonu právnej pomoci vo výške 131,13 eur, a navyše DO advokát zatiaľ nebol disciplinárne postihovaný, a preto disciplinárny senát nepovažoval túto skutočnosť za odôvodňujúcu uloženie peňažného trestu. VI. disciplinárny senát SAK prednostne rozhodol o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA s ohľadom na osobu DO advokáta a to aj s prihliadnutím na závažnosť previnenia, ako aj účel disciplinárneho opatrenia v zmysle § 31 DP SAK.

Voči rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu podali odvolanie navrhovateľ aj DO.

Navrhovateľ podal odvolanie zo dňa 29. 5. 2018, ktoré bolo SAK doručené dňa 29. 5. 2018. Odvolanie navrhovateľa bolo podané čo do výroku, ktorým VI. disciplinárny senát uložil DO disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie, pričom navrhovateľ sa svojím odvolaním domáhal zmeny rozhodnutia VI. disciplinárneho senátu v napadnutej časti tak, že odvolací disciplinárny senát uloží DO disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii – peňažnú pokutu vo výške 300 eur.

DO podal odvolanie zo dňa 1. 6. 2018, ktoré bolo SAK doručené dňa 4. 6. 2018. Disciplinárne obvinený napadol prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu, pričom sa domáhal zrušenia rozhodnutia VI. disciplinárneho senátu a oslobodenia spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

II. odvolací disciplinárny senát SAK po prejednaní podaných odvolaní dospel k záveru, že odvolanie disciplinárne obvineného je nedôvodné, a že dôvodným je odvolanie navrhovateľa, preto napadnuté rozhodnutie vo výroku o vine ako vecne správne potvrdil a vo výroku o disciplinárnom opatrení zmenil tak, že DO uložil peňažnú pokutu vo výške 300 eur.

Nemožno akceptovať obranu DO, že osoby, ktoré sú uvedené v obchodnom registri ako spoločník spoločnosti a konateľ spoločnosti sa na riadení tejto spoločnosti, či na „akejkoľvek činnosti danej obchodnej spoločnosti“ vôbec nezúčastňujú. A nič na tom nemení, že o tom predložili čestné vyhlásenie. Zaiste si je disciplinárne obvinený vedomý toho, že právne konformným spôsobom nemá prečo a ako brániť riadne ustanovenému konateľovi spoločnosti v oboznamovaní sa so zmluvnými vzťahmi, do ktorých vstupuje spoločnosť, ktorej je konateľom, bez ohľadu na to, že tento konateľ je jeho dcérou.

Pokiaľ disciplinárne obvinený vo svojej odvolacej argumentácii poukazuje na rozhodnutie II. ODS-23/13:1225/2012, tak predmetné rozhodnutie sa týka veci, ktorá nemá dostatočne podobný skutkový základ. V disciplinárnej veci vedenej pod sp. zn. II. ODS-23/13:1225/2012 rozhodoval odvolací disc. senát – ako to vyplýva z odôvodnenia predmetného rozhodnutia – o skutkovo a právne výnimočnej situácii, kedy časť pohľadávky voči dlžníkovi bola postúpená na konateľku dlžníka, ktorá sa tak mohla oboznamovať so skutočnosťami, ktoré podliehali

režimu povinnosti advokáta zachovávať mlčanlivosť. To znamená, že v tomto rozhodnutí sa II. odvolací disciplinárny senát neodkláňa od predošlej rozhodovacej činnosti ODS prezentovanej v rozhodnutí sp. zn. II. ODS-23/13:1225/2012 zo dňa 22. 11. 2013. Vzhľadom na odlišný skutkový, a teda aj právny stav nemožno rozhodnutie sp. zn. II. ODS-23/13:1225/2012 zo dňa 22. 11. 2013 na účely tejto disciplinárnej veci sp. zn. II. ODS-18/2018:2072/2017 zohľadniť.

Pri odvolacej argumentácii DO týkajúcej sa domnieok o možnom budúcom cedovaní predmetných pohľadávok, je potrebné poukázať na to, že k porušeniu povinnosti mlčanlivosti by nedošlo až ďalším postúpením pohľadávky, ale došlo k nemu už postúpením pohľadávok na spoločnosť A. s. r. o.

Čo sa týka rozhodnutia o vine DO, II. odvolací disciplinárny senát SAK sa plne stotožňuje so závermi VI. disciplinárneho senátu SAK, uvedenými v bodoch 10. až 15. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Nad rámec uvedených záverov II. ODS dopĺňa nasledovné: z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že disciplinárne obvinený uzatvoril dňa 10. 3. 2017, ako postupca zmluvu o postúpení pohľadávky so spoločnosťou A. s. r. o., ako postupníkom. Na základe uvedenej zmluvy DO postúpil svoje peňažné pohľadávky z titulu advokátskej odmeny voči svojmu klientovi – dlžníkovi A. B. (sťažovateľovi) na spoločnosť A. s. r. o. V predmetnej zmluve o postúpení pohľadávky DO označil svojho klienta, uviedol, o aký druh právneho zastúpenia išlo, ako aj výšku trov právneho zastúpenia bez toho, aby ho jeho klient A. B. pozbavil povinnosti mlčanlivosti. V zmluve o postúpení pohľadávky bolo okrem iného uvedené (v čl. III., vo štvrtom odseku), že postupca odovzdá postupníkovi všetky potrebné podklady a informácie potrebné k uplatneniu pohľadávky a jej príslušenstva, ako aj práv s ňou spojených, a v prípade nevyhnutnej potreby s ním bude spolupracovať pri uplatňovaní pohľadávky. Jediným spoločníkom spoločnosti A. s. r. o. bol pritom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky syn disciplinárne obvineného, konateľmi tejto spoločnosti boli v danom čase disciplinárne obvinený a dcéra disciplinárne obvineného a každý z konateľov bol v mene tejto spoločnosti oprávnený konať samostatne. Spoločnosť A. s. r. o. nebola spoločnosťou, ktorá by bola oprávnená poskytovať právne služby podľa zákona o advokácii.

Podľa II. odvolacieho disciplinárneho senátu k porušeniu povinnosti mlčanlivosti zo strany DO advokáta došlo už len tým, že uzatvoril zmluvu o postúpení pohľadávky z titulu odmeny voči svojmu klientovi s trefou osobou – obchodnou spoločnosťou, ktorej spoločníkom a druhým konateľom boli osoby, na ktoré sa nevzťahuje povinnosť mlčanlivosti v rozsahu § 23 ods. 1 ZoA, pričom v zmluve špecifikoval svojho klienta, uviedol, o aký druh právneho zastúpenia išlo, ako aj výšku trov právneho zastúpenia, teda skutočnosti, ktoré sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie bez toho, aby ho jeho klient pozbavil povinnosti mlčanlivosti. K porušeniu povinnosti mlčanlivosti zo strany DO advokáta došlo už tým, že skutočnosti, o ktorých bol povinný zachovávať mlčanlivosť, poskytol (sprístupnil) takejto tretej osobe.

Pokiaľ sa DO advokát bránil tým, že ani jeho syn, ako v tom čase jediný spoločník, ani jeho dcéra, ako v tom čase druhá konateľka sa na riadení, či na akejkoľvek činnosti spoločnosti A. s. r. o. vôbec nezúčastňujú, a že spoločnosť A. s. r. o. je pod jeho (DO) absolútnou kontrolou, tieto tvrdenia považuje II. ODS za irelevantné a poukazuje na § 122 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého má spoločník právo požadovať od konateľov informácie o záležitostiach spoločnosti a nahliadať do dokladov spoločnosti, ako aj na § 135a Obchodného zákonníka, podľa ktorého je konateľ, resp. každý z konateľov povinný vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov, najmä je povinný zaobstaráť si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie, týkajúce sa predmetu rozhodnutia a pri výkone svojej funkcie nesmie uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti. Pri

štandardnom fungovaní spoločnosti A. s. r. o. a pri štandardnom správaní sa druhej konateľky a spoločníka tejto spoločnosti sa títo (druhá konateľka a spoločník) – hoci v danom čase neboli osobami, na ktoré by sa vzťahovala povinnosť mlčanlivosti v rozsahu § 23 ods. 1 ZoA – so skutočnosťami, o ktorých bol DO advokát povinný zachovávať mlčanlivosť, avšak ktoré disciplinárne obvinení spoločnosti A. s. r. o. oznámil (sprístupnil), oboznámiť nepochybne mohli.

Čo sa týka disciplinárneho opatrenia, VI. disciplinárny senát svoje rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia v podobe písomného napomenutia odôvodnil tým, že neboli splnené podmienky pre uloženie peňažnej pokuty uvedené v § 32 ods. 2 a ods. 3 DP SAK, a že s ohľadom na zákonné kritériá pre ukládanie druhu a výmery disciplinárneho opatrenia vyplývajúce z § 56 ods. 4 ZoA primeraným disciplinárnym opatrením je písomné napomenutie.

S uvedenými závermi sa II. odvolací disciplinárny senát SAK nestotožňuje. Keďže mlčanlivosť je jednou zo základných zásad, na ktorých je postavená advokácia ako taká, porušenie tejto povinnosti samo osebe považuje za závažné konanie, ktoré je v hrubom rozpore s predpismi upravujúcimi výkon advokácie. Pri rozhodovaní o druhu disciplinárneho opatrenia prvostupňový senát podľa názoru II. ODS nedostatočne zohľadnil motív konania disciplinárne obvineného. Keďže disciplinárne obvinený sa k motívu svojho konania vyjadriť odmietol, resp. na disciplinárnom pojednávaní dňa 4. 4. 2018 uviedol, že k dôvodom postúpenia nemá potrebu nič uvádzať, je to jeho slobodná vôľa, a keďže z obsahu spisu vyplýva, že disciplinárne obvinený advokát postúpil pohľadávky voči svojmu klientovi spoločnosti A. s. r. o., následne prevzal zastúpenie tejto spoločnosti, podal ako právny zástupca tejto spoločnosti proti klientovi návrh na vydanie platobného rozkazu a uplatnil si trovy právneho zastúpenia, žiadny iný ako peňažný (majetkový) motív konania DO sa z obsahu disciplinárneho spisu vyvodíť nedá. Takéto konanie DO považuje II. ODS voči jeho klientovi za nekorektné a dospel k záveru, že uloženie disciplinárneho opatrenia vo forme písomného napomenutia nebolo postačujúce, že verejnému záujmu a závažnosti disciplinárneho previnenia je primerané disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty, a že na dosiahnutie účelu prevýchovy disciplinárne obvineného je primeraným a postačujúcim druhom disciplinárneho opatrenia peňažná pokuta. Pokiaľ ide o výšku peňažnej pokuty, II. odvolací disciplinárny senát sa stotožňuje s argumentáciou navrhovateľa obsiahnutou v odvolaní navrhovateľa, že minimálna výška peňažného prospechu by v danom prípade mohla zodpovedať sume 262,26 eur bez DPH, resp., že v závislosti od počtu úkonov právnej služby by mohla byť ešte vyššia. S ohľadom na kritériá, na ktoré je senát povinný prihliadať pri ukladaní disciplinárneho opatrenia (§ 32 ods. 4 DP SAK) preto II. ODS uložil DO peňažnú pokutu vo výške 300 eur.

9.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý po tom, čo prevezme právne zastúpenie klienta vo veci podania žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia na základe plnej moci, zaslanej mu klientom, žalobu v mene klienta nepodá, nakoľko zistí, že klient si medzičasom sám podal žalobu na rozhodcovský súd, čo zakladá prekážku litispendencie, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože za týchto okolností nedošlo k porušeniu § 18 ods. 2 ZoA, lebo advokát využil všetky svoje vedomosti a presvedčenie, dbal na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných služieb tým, že žalobu nepodal, nespôsobil klientovi žiadnu škodu.

Advokát, ktorý po tom, čo prevezme právne zastúpenie klienta vo veci podania žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia na základe plnej moci, zaslanej mu klientom, až

do podania sťažnosti klientom orgánom SAK, písomne neinformuje klienta, ako postupuje pri vybavení jeho veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 12. novembra 2018, sp. zn. II. ODS-34/17:1732/2016

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 9. októbra 2017, sp. zn. DS X.-10/2017:1732/2016

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 9. októbra 2017, sp. zn. DS X.-10/2017:1732/2016 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 12. novembra 2018, sp. zn. II. ODS-34/17:1732/2016 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 2 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

po tom, ako na základe splnomocnenia zo dňa 26. 10. 2015, ktoré mu sťažovateľka A. B. zaslala dňa 27. 10. 2015 e-mailom a toho istého dňa aj doporučenou listovou zásielkou, prevzal právne zastúpenie sťažovateľky na podanie žaloby proti spoločnosti A., s. r. o. alebo B., s. r. o. o vydanie bezdôvodného obohatenia a ochranu spotrebiteľa, až do dňa, kedy na neho sťažovateľka podala sťažnosť SAK (do 10. 6. 2016)

1.) žalobu v mene sťažovateľky nepodal, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 9. októbra 2017, sp. zn. DS X.-10/2017:1732/2016 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 12. novembra 2018, sp. zn. II. ODS-34/17:1732/2016 bol DO advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK

tým, že

po tom, ako na základe splnomocnenia zo dňa 26. 10. 2015, ktoré mu sťažovateľka A. B. zaslala dňa 27. 10. 2015 e-mailom a toho istého dňa aj doporučenou listovou zásielkou, prevzal právne zastúpenie sťažovateľky na podanie žaloby proti spoločnosti A., s. r. o., alebo B., s. r. o., o vydanie bezdôvodného obohatenia a ochranu spotrebiteľa, až do dňa, kedy na neho sťažovateľka podala sťažnosť SAK (do 10. 6. 2016)

2.) sťažovateľku písomne neinformoval, ako postupuje pri vybavovaní jej právnej veci,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 17. 2. 2017 návrh na začatie disciplinárneho konania. Predmetom návrhu boli skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Na výzvu predsedu RK SAK na podanie vysvetlenia a predloženie kompletnej spisovej dokumentácie vo veci sťažovateľky sa DO vyjadril dňa 18. 6. 2016 Uviedol, že e-mail sťažovateľky neobsahoval všetky potrebné podklady pre podanie žaloby, nemal k dispozícii zmluvu, ani zmluvné podmienky spoločnosti A., s. r. o. Preto ďalej komunikoval s klientkou telefonicky a e-mailom, uznal, že niekoľkokrát sa mu sťažovateľka nedovolala, uviedol však,

že nie je možné byť k dispozícii 24 hodín denne. DO sa nevyjadril, aké úkony právnej služby vykonal a kedy o nich písomne informoval sťažovateľku. Na výzvu RK predložil vo fotokópii listiny, ktoré mu odovzdala samotná sťažovateľka.

Po podaní návrhu bol DO vyzvaný na vyjadrenie k tomuto návrhu, čo zrealizoval podaním zo dňa 14. 3. 2017, ktoré bolo doručené disciplinárnemu senátu 20. 3. 2017, kde nevzniesol námietku zaujatosti voči disciplinárnemu senátu, uviedol, že disciplinárny návrh považuje v celom rozsahu za neopodstatnený, že sťažovateľka ešte predtým ako došlo k prevzatíu zastúpenia z jeho strany podala žalobu dňa 6. 9. 2015 na Stály rozhodcovský súd v Bratislave, pričom vo veci sťažovateľky podala žalobu aj spoločnosť A., s. r. o. a poukázal aj na uznesenie okresného súdu z 12. 5. 2016. V tomto vyjadrení ďalej uviedol, že SAK ho viní z porušenia zákona na základe hmlistých dôvodov, dovoľával sa aplikácie princípu proporcionality a žiadal o oslobodenie od disciplinárneho obvinenia.

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 9. októbra 2017, sp. zn. DS X.-10/2017:1732/2016 bol DO advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku pod bodom 1.) návrhu z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením. Týmto rozhodnutím bol DO zároveň uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v časti skutku pod bodom 2.) návrhu, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 200 eur.

Disciplinárny senát vo vzťahu ku skutku 1.) disciplinárneho návrhu považuje za potrebné uviesť, že advokát – DO správne zhodnotil situáciu, za ktorej by mohlo dôjsť nepochybné k zamietnutiu žaloby, oboznámil sa so skutočnosťou, že sa viedli dve konania na Rozhodcovskom súde, informoval telefonicky klientku, že pre úspešnosť žaloby je potrebné rozhodcovskú žalobu zobrať späť. Disciplinárny senát v tomto smere považuje za potrebné poukázať na to, že nedošlo k porušeniu § 18 ods. 2 ZoA, lebo DO využil všetky svoje vedomosti a presvedčenie, a dbal na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných služieb tým, že žalobu nepodal, nespôsobil sťažovateľke žiadnu škodu, práve naopak, nevznikli jej trovy v prípade neúspešného konania na Rozhodcovskom súde. Ani samotná sťažovateľka neuviedla, žeby aj napriek poučeniu trvala na zjavne neúspešnej žalobe. Skutočnosť, že k nijakému konaniu nedošlo nie je možné dokazovať, pokiaľ takýmto nekonaním nedošlo k spôsobeniu následku pre sťažovateľku. Disciplinárny senát dospel k záveru, že vo vzťahu k tomuto skutku treba postupovať v zmysle § 25 písm. b) DP SAK, pretože konanie nie je disciplinárnym previnením

Disciplinárny senát ďalej skúmal dôvodnosť návrhu RK vo vzťahu ku skutku 2.). Z vykonaného dokazovania tak, ako je popísané vyššie, ako aj zo samotného vyjadrenia DO vzal za preukázané, že došlo k disciplinárnemu previneniu DO v rozsahu § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, podľa ktorého je advokát povinný riadne a včas písomne informovať klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci a posilať mu všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, ak sa s klientom písomne nedohodne inak.

DO nepredložil žiaden doklad, z ktorého by bolo možné uzavrieť, že svoju povinnosť uloženú priamo AP SAK splnil, uviedol, že nemá k dispozícii žiaden doklad, z ktorého by bolo možné vyvodiť záver, že došlo k splneniu tejto povinnosti a priamu komunikáciu e-mailom ukončil so sťažovateľkou dňa 27. 10. 2015.

Senát pri úvahách o druhu disciplinárneho opatrenia postupoval v súlade s § 56 ods. 4 ZoA, prihliadol na rozsah a povahu porušenia povinnosti, na spôsob konania, na následok ako aj na mieru zavinenia DO. Pri hodnotení všetkých zásad pre ukladanie opatrení potom mal za to, že disciplinárne opatrenie v zmysle § 56 ods. 2 písm. c) je primeraným postihom. Pri výške peňažnej pokuty zohľadnil skutočnosť, že absencia písomného vyznenia o postupe vo veci nespôsobil sťažovateľke žiadny finančný ani iný následok, ktorým by došlo k výraznejšej ujme na jej právach, na skutočnosť, že dosiaľ DO nebol postihnutý žiadnym disciplinárnym opatrením. Disciplinárny senát má za to, že peňažná pokuta vo výške 200 eur je primeraná.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal DO v zákonnej lehote dňa 1. 12. 2017 odvolanie, ktorým napadol druhý výrok napadnutého rozhodnutia o vine, tretí výrok o uložení disciplinárneho opatrenia a súvisiaci štvrtý výrok o náhrade paušálnych trov konania.

DO v odvolaní namietol, že orgány SAK konajúce v doterajšom konaní neaplikovali zásadu vyplývajúcu z § 2 ods. 10 TP, pričom poukázal na to, že žiadny predpis nedefinuje presne povinnosť informovať klienta riadne a včas. Má za to, že informoval klientku v rámci sťažnostného konania. Ďalej poukázal na to, že dané ustanovenie (teda § 6 ods. 1 AP SAK) si žiada náležitý výklad, aby sa z neho mohla vyvodiť zodpovedajúca právna norma, pričom výklad aplikovaný disciplinárnym senátom by viedol k takej administratívnej záťaži, ktorá by nebola akceptovateľná pre advokátsku činnosť. Namietol aj odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, kedy sa do úvahy nebralo to, že informáciu klientke poskytol prostredníctvom RK SAK. Ďalšia časť odvolacej argumentácie sa týkala disciplinárneho opatrenia a paušálnych trov disciplinárneho konania. Napadnuté rozhodnutie žiadal zmeniť a oslobodiť spod návrhu RK SAK a alternatívne navrhol vec zrušiť a vrátiť na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Navrhovateľka sa vyjadрила k odvolaniu DO vyjadrením zo dňa 12. 12. 2017. V plnom rozsahu sa stotožnila s dôvodmi a východiskami napadnutého rozhodnutia. Poukázala na to, že po dobu viac ako sedem mesiacov DO preukázateľne písomne neinformoval klientku, ako postupuje pri vybavovaní jej právnej veci.

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 12. novembra 2018, sp. zn. II. ODS-34/17:1732/2016 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát sa pri svojom rozhodovaní a pri svojich úvahách dôkladne zaoberal obsahom sťažnostného spisu, ako aj obsahom disciplinárneho spisu, dôkaznou situáciou, aj obranou DO. Zameral sa najmä na posudzovanie napadnutého rozhodnutia v kontexte odvolacích dôvodov uvádzaných DO.

Argumentácia DO spočíva v tom, že z ustanovenia AP SAK nemožno vyvodíť takú normu, pod ktorú by bolo možné subsumovať to, že neinformoval klientku riadne a včas. S touto odvolacou argumentáciou DO sa nemožno stotožniť. Informovať klientku cestou RK SAK po podaní sťažnosti zaiste nie je včasným informovaním, pretože DO viac ako sedem mesiacov preukázateľne písomne neinformoval, ako postupuje pri vybavovaní jej právnej veci. Odvolací disciplinárny senát nedospel k takej novej interpretácii príslušného ustanovenia, ktorá by viedla k záveru odlišnému od záveru prvostupňového disciplinárneho senátu, rovnako ani v kontexte v odvolaní spomínanej administratívnej záťaži.

Skutočnosť, že administratívna záťaž výrazne a azda až neprimerane hypertrofuje má na kontext rozhodovania ten vplyv, že sa odvolací senát stotožnil s druhom disciplinárneho opatrenia a výškou uloženej peňažnej pokuty, ktorú nepovažoval v kontexte uvedených okolností za potrebné zvýšiť. Peňažnú pokutu a jej výšku odvolací disciplinárny senát považuje za primeranú a podľa jeho názoru boli splnené podmienky pre uloženie peňažnej pokuty uvedené v § 32 ods. 4 DP SAK, s ohľadom na zákonné kritériá pre ukládanie druhu a výmery disciplinárneho opatrenia vyplývajúce z § 56 ods. 4 ZoA.

Pokiaľ ide o paušálne trovy konania, ich výška vyplýva z právneho predpisu. Trovy disciplinárneho konania normuje § 57 ods. 5 ZoA, podľa ktorého, ak disciplinárny senát rozhodne, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia, uloží mu povinnosť zaplatiť komore paušálne trovy konania vo výške minimálnej mesačnej mzdy stanovenej osobitným predpisom, ktorým je na základe zákona č. 663/2007 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2017. Paragraf 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z. z. ustanovil sumu minimálnej mzdy na rok 2017 vo výške 435 eur. Výška trov konania sa určuje

podľa minimálnej mzdy záväznej v čase vydania rozhodnutia. Prvostupňový disciplinárny senát preto správne uložil DO správne povinnosť zaplatiť SAK trovy konania vo výške 435 eur.

10.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po poskytnutí právnych služieb klientovi bez zbytočného odkladu nezašle písomné finančné vysporiadanie veci ani klientovi písomne neodpovedá na jeho písomné otázky, súvisiace s poskytovaním právnych služieb a následne sa pri prešetrovaní sťažnosti klienta na výzvu predsedu SAK v stanovenej lehote nevyjadrí k obsahu sťažnosti ani neposkytne potrebné vysvetlenie a požadovanú súčinnosť, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2, 3 a § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a), § 13 AP SAK.

Aj po skončení zastupovania, resp. poskytovania právnej pomoci má klient právo na informácie, týkajúce sa jeho zastupovania, vrátane vyúčtovania odmeny za zastupovanie. Nereagovaním na písomné otázky klientov zo strany advokáta dochádza v očiach klientov k znížovaniu dôstojnosti advokátskeho stavu.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 27. júna 2019, sp. zn. II. ODS-5/18:2927/2015

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 27. februára 2017, sp. zn. DS II.-42/16:2927/2015

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 27. februára 2017, sp. zn. DS II.-42/16:2927/2015 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 27. júna 2019, sp. zn. II. ODS-5/18:2927/2015 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2, 3, § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. c), § 13 AP SAK

tým, že

1. klientke A. B., ktorej dňa 2. 9. 2015 poskytol právne služby vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov:
 - a) bez zbytočného odkladu nezaslal písomné vysporiadanie veci,
 - b) písomne neodpovedal na písomné dopyty zo dňa 7. 9. 2015, zo dňa 17. 9. 2015 a zo dňa 1. 10. 2015, súvisiace s poskytovaním právnych služieb.
2. v sťažnostnej veci vedenej RK SAK pod sp. zn. 328/2927/2015 sa na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 15. 12. 2015 v poskytnutej lehote nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľky zo dňa 12. 10. 2015 a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú dokumentáciu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 26. 5. 2016 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 2, 3 a § 28 ods. 4 ZoA a § 6 ods. 1 písm. c) a § 13 AP SAK.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 27. februára 2017, sp. zn. DS II.-42/16:2927/2015 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 1 000 eur.

Po právnej stránke senát vyhodnotil, že u DO advokáta bezpochyby došlo k spáchaniu skutku, ktorý je mu kladený za vinu v bode 1. písm. a) výrokovej časti rozhodnutia, t. j. porušení § 13 AP SAK a § 18 ods. 2 ZoA. DO po uskutočnení právnej konzultácie sťažovateľke dňa 2. 9. 2015 ďalšie právne služby vo veci vyporiadania BSM sťažovateľke neposkytol. Na písomné dopyty sťažovateľky, opísané vyššie, reagoval dvoma e-mailovými výzvami (zo dňa 9. 10. 2015 a 12. 9. 2015), v ktorých sťažovateľku vyzval na zaplatenie odmeny za právne služby, vo výške 50 eur; pre prípad nezaplatenia tejto odmeny, DO uviedol iniciovanie súdneho konania z jeho strany voči sťažovateľke. Je namieste dať za pravdu navrhovateľovmu názoru, vyjadrenému v návrhu na začatie disciplinárneho konania, že tieto e-maily DO sťažovateľke nemožno považovať za riadne písomné finančné vysporiadanie, keďže neobsahovali ani špecifikáciu vykonaných úkonov právnych služieb, ani uvedenie ich hodnoty. Takýto postup DO je v rozpore s úpravou § 13 AP SAK. Nezaslanie písomného finančného vysporiadania klientke DO advokátom po poskytnutí právnych služieb nemožno označiť ani za konanie čestné a svedomité (§ 18 ods. 2 ZoA).

Čo sa týka skutku uvedeného v bode 1. písm. b) výrokovej časti rozhodnutia, z SMS a e-mailovej komunikácie sťažovateľky s DO vyplýva, že DO skutočne neodpovedal písomne na písomné dopyty sťažovateľky z dní 7. 9. 2015, 17. 9. 2015 a 1. 10. 2015, čo je v rozpore s § 6 písm. c) AP SAK. Aj po skončení zastupovania, resp. poskytovania právnej pomoci má klient právo na informácie, týkajúce sa jeho zastupovania, vrátane vyúčtovania odmeny za zastupovanie. Tieto informácie môže klient získať jedine od advokáta, ktorý je povinný mu ich poskytnúť. DO sťažovateľkou písomne požadované informácie jej neposkytol, na jej e-maily a SMS-ku neodpovedal, čím došlo k porušeniu vyššie uvedeného ustanovenia AP SAK. Je v súlade s pravidlami profesijnej etiky, aby advokát na písomné dopyty klientov reagoval a vecne ich zodpovedal takisto v písomnej forme. Opačný prístup, ako tomu bolo aj u DO, vedie tiež k porušeniu § 18 ods. 3 ZoA.

Zo sťažnostného spisu bezpochyby vyplýva, že DO sa dopustil aj skutku popísaného v bode 2. výrokovej časti rozhodnutia. DO sa k sťažnosti písomne do 7 dní od doručenia žiadosti nevyjadril a nepredložil spisový materiál, týkajúci sa sťažovateľky A. B., hoci ho na to predseda RK SAK vyzval písomnou výzvou z 15. 12. 2015, ktorá bola DO doručená dňa 28. 12. 2015, ako to vyplýva z ním podpísanej doručky. Z postupu DO je zrejmé, že napriek poučeniu, až do podania návrhu na začatie disciplinárneho konania (a aj po jeho podaní) úplne ignoroval vlastnú stavovskú organizáciu, čo je najvyšším prejavom neúcty k svojim kolegom a stavu ako takému. Treba zdôrazniť, že v danom prípade ide o zákonom uloženú povinnosť (§ 28 ods. 4 ZoA). Senát poznamenáva aj tú skutočnosť, že ignorovanie sťažností klientov či tretích osôb advokátmi, ktorí nijako nereagujú na výzvy SAK, sťažuje prácu Slovenskej advokátskej komore (Revíznej komisii, sťažnostnému oddeleniu SAK), pretože nie je možné dostatočne prešetriť obsah sťažností, ustáliť, či advokáti svojím postupom, opísaným v sťažnostiach, porušili stavovské predpisy a prijať opatrenia na nápravu tohto stavu. Bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť, obsahujúcej predloženie spisovej dokumentácie, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, SAK často môže advokáta disciplinárne sťahovať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta, čím zostávajú iné prípadné disciplinárne previnenia advokáta nedošetrené a bez postihu. Nemožno vylúčiť ani schematické využívanie takéhoto postupu v záujme vyhnutia sa prísnejším postihom. Podľa disciplinárneho senátu preto nadobúda potreba prísnejšieho sankcionovania disciplinárnych previnení takýchto

advokátov čoraz väčší význam; okrem uloženia primeraného trestu (čo do druhu i výmery) totiž Slovenská advokátska komora má iba obmedzené nástroje na vedenie svojich členov k rešpektovaniu výziev na vyjadrenie, adresovaných vlastným členom.

Pri ukladaní druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO. Finančné nevysporiadanie sa advokáta s klientom a nereagovanie na písomné dopyty klienta, súvisiace s právnymi službami, patria medzi závažnejšie disciplinárne previnenia. DO sa po poskytnutí právnej služby finančne nevysporiadal so sťažovateľkou, neodpovedal písomne na jej dopyty a odignoroval vlastnú stavovskú organizáciu pri vyšetrowaní sťažnosti (nereagovanie na výzvu predsedu RK SAK, nepredloženie spisu, nevyjadrenie sa k sťažnosti). Navyše, DO advokát bol v priebehu ostatných dvanástich rokov (2005 – 2017) niekoľkokrát disciplinárne sťažovaný zo strany SAK; pričom šesťkrát bola uznaná jeho vina a z toho štyrikrát mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta. V tomto prípade ide teda o opakované disciplinárne sťažovanie, kedy miernejší druh trestu už nie je namieste. V osobe DO ide o advokáta, u ktorého možno vidieť istú „sústavnosť“ pri porušovaní povinností určených mu stavovskými predpismi; v danom prípade treba uňho prihliadať skôr na sankčnú úlohu disciplinárneho opatrenia, než na úlohu preventívnu a výchovnú. Čo sa výšky uloženej peňažnej pokuty týka, senát dodáva, že pokuta odráža stupňovanie sa pokút, ktoré boli DO ukladané v priebehu ostatných rokov za ním spáchané disciplinárne previnenia (od sumy 5 000 Sk [166 eur] do 600 eur). Senát vyslovuje pranie, aby ukladané pokuty viedli DO k riadnemu plneniu si jeho stavovských povinností advokáta, čím sa vyhne ďalším disciplinárnym postihom.

DO podal proti rozhodnutiu DS II.-42/16:2927/2015 zo 7. 11. 2017 odvolanie zo dňa 12. 2. 2018, zrušil podľa § 36 písm. b), c) DP SAK a vrátil disciplinárnemu senátu na nové konanie a rozhodnutie z dôvodu nasledovných tvrdení DO:

1.) záhlavie a výroková časť rozhodnutia DS II.-42/16:2927/2015 zo 7. 11. 2017 sú neurčité a nevykonateľné, pretože v záhlaví napadnutého rozhodnutia sa najskôr uvádza, že ide o rozhodnutie „II. Disciplinárneho senátu pri Slovenskej advokátskej komore“ a následne sa uvádza, že ide o rozhodnutie „II. Disciplinárneho senátu Slovenskej advokátskej komory“, čím nemá byť zjrejmé, ktorý orgán SAK vydal toto rozhodnutie (ďalej aj „bod 1 odvolania“);

2.) k dátumu podania odvolania, napriek viacerým písomným žiadam, nebol DO doručený návrh predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania zo dňa 26. 5. 2016 (ďalej len „návrh“), čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces; návrhy na začatie disciplinárnych konaní predsedu RK SAK boli opatrené len faksimile podpisom prostredníctvom pečiatky, a preto DO odôvodnene predpokladá, že aj návrh obsahuje len faksimile podpisu predsedu RK SAK, a preto nemá náležitosti predpísané DP SAK, a tak sa ani nemalo začať disciplinárne konanie, resp. disciplinárne konanie malo byť zastavené podľa § 14 písm. g) DP SAK. Na preukázanie svojich tvrdení, že návrhy na začatie disciplinárnych konaní spisovali a podpisovali pracovníčky oddelenia sťažností SAK žiadal vypočuť ako svedkyňu – pracovníčku oddelenia sťažností SAK, pričom k vykonaniu tohto dôkazu nedošlo. Rovnako konštatoval, že predseda RK SAK podáva bezdôvodné návrhy na začatie disciplinárnych konaní opakovane voči DO z dôvodu jeho zaujatosti, nakoľko medzi nimi došlo v minulosti k slovnému konfliktu, ktorý popísal a k preukázaniu tvrdení o zaujatosti žiadal disciplinárne obvinený vypočuť predsedu RK SAK ako svedka, pričom k vykonaniu tohto dôkazu nedošlo (ďalej aj „bod 2 odvolania“);

3.) predseda RK SAK podával zmätočné a nepreskúmateľné návrhy na začatie disciplinárnych konaní, a preto je DO názoru, že predmetný návrh je takisto zmätočný. V tejto súvislosti odkazuje na výrok z rozhodnutia VII. disc. senátu SAK sp. zn. DS VII.-17/12:3428/2011 z 26. 6. 2012 o tom, že nedostatočný všeobecný popis skutku v návrhu na začatie disciplinárneho konania, v ktorom chýbajú konkrétne skutočnosti, ktorými malo dôjsť k porušeniu

stavovských predpisov, je prekážkou meritórneho prejednanie skutku v disciplinárnom konaní a dôvodom na zastavenie konania z dôvodu absencie náležitostí disciplinárneho návrhu podľa § 5 ods. 3 DP SAK a zameniteľnosti skutku v zmysle § 235 písm. c) TP v spojení s § 57 ods. 7 ZoA (ďalej aj „bod 3 odvolania“);

4.) splnomocnenia predsedu RK SAK na zastupovanie v disciplinárnom konaní inými členmi RK SAK označuje za neplatné, neurčité, neobsahujúce podpis predsedu RK SAK (ďalej aj „bod 4 odvolania“);

5.) disciplinárny senát vydaním prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia porušil prezumpciu nevinu DO, navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno, a napriek tomu bol uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia. V tejto súvislosti rovnako uviedol, že disciplinárny senát sa vôbec nezaoberal vznesenou námietkou premlčania pre uplynutie subjektívnej lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, keďže nedošlo k podaniu riadneho návrhu na začatie disciplinárneho konania (ďalej aj „bod 5 odvolania“);

6.) skutkové vety rozhodnutia nie sú pravdivé, preto žiadal na disciplinárnom pojednávaní vypočuť sťažovateľa, pričom k vykonaniu dôkazu nedošlo, k doručeniu listov sťažovateľa zo dňa 7. 9. 2015, 17. 9. 2015 a 1. 10. 2015 nedošlo, boli doručené len e-mailové žiadosti, na ktoré DO vždy reagoval, hoci sa na elektronickej komunikácii so sťažovateľom nikdy nedohodol. Sťažovateľ mal byť podľa názoru DO navedený na podanie sťažnosti pracovníkmi SAK. DO súčasne uviedol, že sa so sťažovateľom stretol len dňa 2. 9. 2015, kedy ústne, na základe predložených listinných dokladov poskytol právnu pomoc vo veci vyporiadania BSM, za ktorú bola dohodnutá odmena vo výške 50 eur. DO uviedol, že mu sťažovateľ nikdy neodovzdal a nezaslal žiadne listinné doklady, k doručeniu dokladov došlo len elektronicke na e-mailovú adresu DO, pričom tieto doklady boli sťažovateľovi vrátené. Písomné vysporiadanie veci DO nemohol urobiť, pretože sťažovateľovi nemohol vrátiť žiadne písomnosti. Okrem toho uviedol, že sťažovateľ mal účelovo zatajiť, že mu nemohol vyhotoviť písomnú dohodu o vysporiadaní BSM, pretože manželstvo nebolo dňa 2. 9. 2015 právoplatne rozvedené (ďalej aj „bod 6 odvolania“);

7.) v zákone o advokácii nie je uvedená žiadna konkrétna lehota, dokedy sa má advokát vyjadriť k obsahu sťažnosti a že lehota, ktorá mu bola poskytnutá na vyjadrenie bola neprimerane krátka; v tejto súvislosti DO poukázal na rozhodnutie III. disciplinárneho senátu SAK, sp. zn. DS III.-103/12:972/2012 zo 7. 2. 2015, podľa ktorého opomenutie advokáta spočívajúce v nevyjadrení sa k obsahu sťažnosti sťažovateľa podľa § 28 ods. 4 ZoA v lehote určenej SAK, ktorá bola pomerne krátka, nie je disciplinárnym previnením, pretože nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia. 7-dňová lehota na vyjadrenie je podľa názoru disciplinárneho senátu neprimerane krátka. Výkon advokácie je zodpovedným a náročným povolaním a advokát si v priebehu časového úseku 7 dní nemusí nájsť dostatok času na to, aby sa bez narušenia plnenia iných povinností mohol plne venovať jemu sa týkajúcej sťažnostnej agende. A rovnako poukázal na rozhodnutie Predsedníctva SAK, sp. zn. P-44/12:3933/2011 z 11. 12. 2012, podľa ktorého nepodanie vyjadrenia advokátom, bezodkladne po zaslaní výzvy SAK k obsahu sťažnosti, ktorej podanie sa následne ukázalo ako neopodstatnené, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia. DO súčasne konštatoval, že SAK v sťažnostných veciach a v disciplinárnych veciach zasiela listy s 10-dňovou úložnou dobou, čo nie je podporené žiadnym všeobecne záväzným právnym predpisom, a preto ako neoprávnená nemôže zakladať fikciu doručenia v prípade neprevzatia zásielky. Podľa názoru DO ide o účelový postup pracovníkov SAK, s cieľom „vyrobiť“ disciplinárne konanie, keď v prípade neprevzatia poštovej zásielky advokátom, už SAK nedoručuje podanie na jeho e-mailovú adresu, hoci ju má k dispozícii, vrátane elektronickeho spisu (ďalej aj „bod 7 odvolania“);

8.) podľa rozhodnutia VII. disciplinárneho senátu SAK, sp. zn. DS VII.-77/10:3046/2010 z 1. 4. 2011, v spojení s § 57 ods. ZoA, je podľa názoru DO potrebné subsidiárne aplikovať a rešpektovať základné zásady trestného konania podľa TP, pričom v zmysle zásady zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností, na vynesenie odsudzujúceho rozhodnutia sa vyžaduje istota a presvedčenie o tom, že skutok bol spáchaný, k čomu nestačí len jeden dôkaz, a to tvrdenie sťažovateľa ako jedinej fyzickej osoby, ktorá navyše môže mať z rôznych dôvodov záujem na potrestaní advokáta. Súčasne DO poukázal na rozhodnutie I. disciplinárneho senátu SAK, sp. zn. DS I.-71/10:1634/2010 zo 17. 10. 2011, podľa ktorého, ak v prípade existencie viacerých variant skutkového stavu veci nie je možné bezpečne určiť, ktorý z variantov skutkového stavu zodpovedá skutočnosti, je nutné vychádzať z variantu, ktorý je pre DO priaznivejší (ďalej aj „bod 8 odvolania“).

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 27. júna 2019, sp. zn. II. ODS-5/18:2927/2015 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Vzhľadom na viaceré vznesené námietky zaujatosti DO najprv predseda Odvolacej disciplinárnej komisie SAK rozhodol rozhodnutím zo dňa 18. 6. 2018, zo dňa 21. 11. 2018 a rozhodnutím zo dňa 1. 4. 2019 v predmetnej disciplinárnej veci DO o nevyhlúčení označených osôb, nakoľko námietky zaujatosti DO boli preukázané ako nedôvodné.

II. odvolací disciplinárny senát SAK sa s argumentami uvedenými v odvolaní DO vysporiadal nasledovne:

Vo vzťahu k námietke v bode 1 odvolania sa II. odvolací senát nestotožňuje s tvrdeniami DO, že prvostupňové disciplinárne rozhodnutie je vzhľadom na svoje záhlavie a výrokovú časť neurčité a nevykonateľné. Možno jednoznačne vyhodnotiť, že napadnuté rozhodnutie obsahuje označenie disciplinárneho senátu, o rozhodnutie ktorého ide, mená a priezviská všetkých členov disciplinárneho senátu zúčastnených na rozhodovaní, dátum a miesto vyhlásenia rozhodnutia, výrok rozhodnutia o vine, vrátane príslušných zákonných ustanovení použitých pri rozhodnutí, označenie skutku, ktorého sa výrok týka zákonným pomenovaním aj právnu kvalifikáciu, ako aj miesta, času a spôsobu spáchania skutku tak, aby nemohol byť zamenený s iným skutkom. Rovnako je obsahom výrok o disciplinárnom opatrení a náhrade trov disciplinárneho konania, s neopomenutím odôvodnenia a poučenia o opravnom prostriedku. Vzhľadom na uvedené má preto odvolací senát za preukázané, že napadnuté rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti dané § 21 ods. 3 DP SAK. Neexistuje žiadny predpoklad zameniteľnosti disciplinárneho senátu, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni, s iným orgánom SAK vedúcim k preukázaniu prípadnej tvrdenej neurčitosti alebo nevykonateľnosti napadnutého rozhodnutia tak, ako to tvrdí DO. Senát má za preukázané, že námietka uvedená v bode 1 odvolania nie je dôvodná.

Vo vzťahu k námietke v bode 2 odvolania sa odvolací senát nestotožňuje s tvrdením DO, že mu návrh na začatie disciplinárneho konania nebol doručený, nakoľko stavovské predpisy SAK upravujú vyčerpávajúco doručovanie písomností v disciplinárnych konaniach. V tejto súvislosti ODS poukazuje na to, že doručovanie písomností sa v predmetnom čase aplikovali stavovské predpisy SAK schválené konferenciou advokátov 15. 6. 2013.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno vyhodnotiť, že návrh bol DO doručovaný na adresu sídla jeho advokátskej kancelárie v súlade s § 25 ods. 2 AP SAK schváleného konferenciou advokátov 15. júna 2013, pričom povinnosťou advokáta podľa § 39 AP SAK schváleného konferenciou advokátov 15. 6. 2013 bolo mať zabezpečené preberanie zásielok v mieste sídla advokátskej kancelárie. Odvolací senát je presvedčený, že nemôže obstať argument DO, že mu návrh adresovaný do vlastných rúk v súlade s § 13 ods. 2 DP SAK nebol doručený. DO ako adresát zásielky bol za účelom doručovania na adrese svojho sídla známy a keďže

v odbernej lehote stanovenej v § 41 ods. 2 DP SAK (ktorý bol v čase predmetného doručovania účinný) návrh neprevzal, v spojení s § 25 ods. 2 veta druhá AP SAK schváleného konferenciou advokátov 15. 6. 2013 platí, že k doručeniu návrhu došlo účinkami fikcie doručenia, t. j. márnym uplynutím lehoty na prevzatie zásielky, aj keď sa s obsahom zásielky DO neoboznámil. Za účelom záujmu oboznámiť sa so spisom bol DO oprávnený do tohto nahliadnúť v súlade s § 13 ods. 4 DP SAK. Odvolací senát z obsahu spisu zistil, že DO v priebehu disciplinárneho konania do spisu nenahliadol. Spis obsahuje originál vrátenej zásielky s poznámkou, že si ju adresát nevyzdvihol v odbernej lehote.

Pri námietke opatrenia návrhu faksimile podpisom predsedu RK SAK, odvolací senát uvádza, že ide o opakujúcu sa námietku DO z predchádzajúcich disciplinárnych konaní vedených proti DO, ktorý má vedomosť, že použitie faksimile podpisu na návrhu je plne v súlade s úpravou § 5 ods. 3 DP SAK schváleného konferenciou advokátov 15. 6. 2013. Čo sa týka návrhu vykonať dokazovanie výsluchom vyžiadanych svedkov senát uzatvára, že výsluch navrhnutých osôb nie je v odvolacom disciplinárnom konaní nevyhnutný pre rozhodnutie o odvolaní. Po lustrácii spisov má senát za to, že v prvostupňovom konaní boli vykonané všetky dôkazy podstatné pre zistenie, či sa DO dopustil spáchania disciplinárneho previnenia za skutky, ktoré sa mu návrhom kládli za vinu.

V prípade námietky v bode 3 odvolania odvolací senát uvádza, že možno jednoznačne vyhodnotiť, že návrh po obsahovej, formálnej aj skutkovej stránke má všetky náležitosti, ktoré DP SAK schválený konferenciou advokátov 15. 6. 2013 vyžadoval v § 5 ods. 3 a neexistuje odôvodnený predpoklad o zameniteľnosti skutku s iným skutkom, ako tvrdí DO.

Vzhľadom na bod 4 odvolania odvolací senát vychádza z dikcie § 10 DP SAK (dikcia predmetného ustanovenia je zhodná v DP SAK schválenom konferenciou advokátov 15. 6. 2013 ako aj v DP SAK schválenom konferenciou advokátov 10. 6. 2017), podľa ktorého je účastníkom disciplinárneho konania tiež poverený člen RK SAK, pričom formálne ani obsahové náležitosti poverenia stavovské predpisy SAK priamo nešpecifikujú – odvolací senát sa tak stotožňuje s argumentáciou uvedenou v stanovisku predsedu RK SAK zo dňa 7. 8. 2015, ktoré bolo predložené na disciplinárnom pojednávaní vo veci DO konanom dňa 7. 11. 2017.

V prípade bodu 5 odvolania odvolací senát s poukazom na vyššie uvedené konštatuje, že návrh preukazuje splnenie všetkých predpokladov vyžadovaných stavovskými predpismi SAK a bol riadne doručený (doručenie podľa § 25 ods. 2 AP SAK schváleného konferenciou advokátov 15. 6. 2013, § 39 AP SAK schváleného konferenciou advokátov 15. 6. 2013, § 41 ods. 1 a ods. 2 DP SAK schváleného konferenciou advokátov 15. 6. 2013, obsahová, formálna a skutková súladnosť § 5 ods. DP SAK schváleného konferenciou advokátov 15. 6. 2013 a pod.).

Odvolací senát dospel k záveru, že princíp prezumpcie neviny bol v disciplinárnom konaní plne rešpektovaný.

V prípade bodu 6 odvolania odvolací senát uvádza, že z obsahu spisov má za preukázané, že sťažovateľka skutočne kontaktovala DO dňa 2. 9. 2015 so žiadosťou o poskytnutie právnych služieb vo veci vysporiadania BSM, pričom k vyhotoveniu dohody o vysporiadaní BSM zo strany DO v žiadanom termíne nedošlo, preto sťažovateľka ďalej nemala záujem o poskytovanie právnych služieb a kontaktovala DO za účelom písomného finančného vysporiadania a vrátenia zverených dokladov, niekoľkokrát – dňa 7. 9. 2015 (SMS), dňa 17. 9. 2015 (e-mail) a 1. 10. 2015 (e-mail). Zo sťažostného spisu vyplýva, že DO nereagoval na dopyty sťažovateľky, t. j. nevrátil požadované doklady, ale požiadal o zaplatenie sumy 50 eur za poskytnutie právnych služieb. K úhrade odmeny sťažovateľkou na bankový účet DO došlo dňa 12. 10. 2015, pričom však nedošlo k písomnému finančnému vysporiadaniu veci.

V prípade bodu 7 odvolania má odvolací senát z obsahu disciplinárneho spisu za jednoznačne preukázané, že DO sťažnosť zo dňa 15. 12. 2015 prevzal dňa 28. 12. 2015, pričom

k vyjadreniu mu bola poskytnutá 7-dňová lehota. Aj v prípade vyhodnotenia, že ide o krátku lehotu na vyjadrenie, je nutné uviesť, že DO nevyvinul žiadnu snahu o poskytnutie súčinnosti RK SAK za účelom prešetrovania obsahu sťažnosti, k dátumu podania návrhu RK SAK nedoručil žiadne vyjadrenie, ktorého účelom by bolo zvrátiť možný následok podania návrhu na začatie disciplinárneho konania pri preukázaní disciplinárneho previnenia advokáta. Súčasne, čo sa týka tvrdenia DO, že 10-dňová úložná doba na prevzatie doručovanej písomnosti nevyplýva zo žiadneho všeobecne záväzného právneho predpisu odvolací senát poukazuje na § 41 ods. 1 DP SAK schváleného konferenciou advokátov 15. 6. 2013, v ktorom je uvedená úložná lehota na odber písomnosti doručovanej DO na adresu sídla advokátskej kancelárie v trvaní 10 dní.

V prípade bodu 8 odvolania, aj vzhľadom na vyššie uvedené odvolací senát hodnotí, že z obsahu sťažnostného aj disciplinárneho spisu možno považovať za skutkovo preukázané, že DO v žiadnom podaní nevyvrátil (nepredložil dôkaz), že by požadované doklady sťažovateľke bez zbytočného odkladu vrátil a zabezpečil písomné finančné vysporiadanie veci po skončení zastupovania. Odvolací senát považuje za preukázané, že disciplinárny senát vykonal označené dôkazy tak, aby prispeli k náležitému objasneniu veci, bez akýchkoľvek pochybností.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací senát SAK konštatuje, že disciplinárny senát náležite zistil skutkový stav, na základe dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a právne správne vyvodil záver, že skutky kladené DO za vinu sa stali a sú disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA. DO mal a mohol mať vedomosť, aké sú následky nesplnenia povinností advokáta stanovené stavovskými predpismi SAK, predovšetkým vo vzťahu ku klientovi (písomné finančné nevysporiadanie veci, nevrátenie dokladov odovzdaných klientom na účely poskytnutia právnej služby, nezachovávanie odborného prístupu k veci klienta, či vážnosti a dôstojnosti postavenia advokáta, neplnenie povinnosti reagovať na písomné dopyty klienta), ale aj voči orgánom SAK, vzhľadom na neposkytnutie súčinnosti pri prešetrovaní sťažnosti (nepodanie vyjadrenia a požadovanej spisovej dokumentácie), ale aj následky neprevzatia doručovanej zásielky v odbernej lehote na adrese sídla advokátskej kancelárie, nevyužití práva nahliadnuť do spisu, a tiež aký význam majú argumentačne sa opakujúce podania vyhodnotené v predchádzajúcich konaniach. Odvolací senát považuje postup disciplinárneho senátu za vecne správny a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

11.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý pri zastupovaní v konaní pred súdom v rámci odôvodnenia námietky zaujatosti voči sudcovi, ktorý je jeho bývalým klientom, použije časť komunikácie medzi advokátom a sudcom z obdobia, kedy bol jeho klientom, v ktorej cituje expresívne až urážlivé výrazy, použité sudcom ako klientom na jeho adresu, nie je disciplinárnym previnením advokáta, ak použitá časť komunikácie medzi advokátom a bývalým klientom neobsahuje dôverné informácie, týkajúce sa priamo zastupovania klienta v zmysle § 23 ods. 1 ZoA, ale poukazuje na negatívny osobný postoj a vzťah sudcu ako bývalého klienta k advokátovi.

Nie každá komunikácia a informácia medzi klientom a advokátom môže byť považovaná za takú skutočnosť, o ktorej sa advokát dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie. Informáciu, ktorú nadobudol advokát od klienta je potrebné posúdiť jednak z hľadiska

kontextu jej odznenia pri nadobudnutí, či získaní, no najmä z hľadiska jej hodnotového a výpovedného obsahu.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 27. júna 2019, sp. zn. II. ODS-5/2019:2950/2017

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 12. december 2018, sp. zn. DS X.-50/2018:2950/2017

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 12. december 2018, sp. zn. DS X.-50/2018:2950/2017 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 27. júna 2019, sp. zn. II. ODS-5/2019:2950/2017 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 23 ods. 1 ZoA, § 9 ods. 1, 3 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

napriek tomu, že nebol svojou bývalou klientkou JUDr. A. B. pozbavený povinnosti zachovávať mlčanlivosť, v odôvodnení podania označenom ako námietka zaujatosti zo dňa 3. 10. 2017 voči sudkyňi JUDr. A. B., v sporovej veci žalobcu C. D., proti žalovanému E., vedenej okresným súdom, použil dôverné informácie z e-mailovej komunikácie s konajúcou sudkyňou v označenej veci, JUDr. A. B. z obdobia, keď bola jeho klientkou, v nasledovnom znení: „Ste sa úplne zbláznili?“ (mail zo dňa 10. 10. 2014); „... toto napíše človek, ktorý sa živí ako advokát? ... ste nezvládli ani tú najjednoduchšiu vec...“ (mail zo dňa 16. 3. 2015), pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 27. 6. 2018 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 12. december 2018, sp. zn. DS X.-50/2018:2950/2017 bol DO advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

DO advokát na pojednávaní dňa 12. 12. 2018 uviedol, že považuje za nesprávne, že jeho konanie má byť kvalifikované ako spáchanie disciplinárneho previnenia a zdôraznil, že s posúdením jeho konania a skutočnosťami uvedenými v návrhu na začatie disciplinárneho konania sa nestotožňuje. Predniesol argumentáciu, uvedenú v písomnom podaní zo dňa 19. 7. 2018 – vyjadrenie k disciplinárnej veci k návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorá okrem iného spočívala aj v tom, že sťažovateľkou uvedené invektívy na jeho adresu nemožno považovať za dôvernú informáciu, pretože sa netýkajú klienta a jeho prípadu, ale jeho osoby (advokáta) a ide o skutočnosti oznámené o jeho osobe (advokátovi); z mailovej komunikácie medzi sťažovateľkou a ním (advokátom) dôsledne vynechal akékoľvek informácie či kontext prípadu sťažovateľky, aby sa ani nepriamo nedala vyvodiť žiadna informácia, ktorá je predmetom mlčanlivosti a týka sa prípadu klienta; poukázal na komentár k Zákonu o advokácii, ktorý uvádza že predmetom mlčanlivosti sú dôverné informácie klienta, nie akýkoľvek slovný prejav, ktorý prebehne v komunikácii medzi klientom a advokátom; uviedol, že nepoužil akékoľvek informácie, ktoré by mohli ohroziť sťažovateľku a ktoré by akokoľvek naznačili charakter či obsah právnych služieb, ktoré jej poskytol; postupoval tak, že radšej vystavil svoju osobu do negatívneho svetla, pretože citoval negatívne hodnotenie svojej osoby zo strany sťažovateľky, ktorá je sudkyňou; poukázal na znenie § 23 ods. 1 ZoA a slovné spojenie dozvedieť sa o skutočnosti s dovetkom, že invektívy klientky na osobu advokáta nespĺňajú rozmer získania nového poznatku advokátom o skutočnosti týkajúcej sa klienta, či jeho právnej veci, ale ich cieľom je uraziť adresáta. Do pozornosti dal skutočnosť, že zákonným postupom a spôsobom bola uznesením nadriadeného súdu sťažovateľka ako

zákonná sudkyňa v danej veci napriek jej nesúhlasu vylúčená z prejednávania a rozhodnutia o veci pre zaujatosť a poukázal na rozhodnutie VII. disciplinárneho senátu SAK publikované v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí SAK vydané v roku 2017, týkajúcej sa rozhodnutí z obdobia rokov 2014 – 2015. Nad rámec svojho písomného podania na pojednávaní uviedol, že právny zástupca protistrany v konaní, v ktorom rozhodovala sťažovateľka a v ktorom vzniesol námietku zaujatosti, bol JUDr. G. H., ktorý je partnerom pána JUDr. I. J., ktorý zastupuje v tomto disciplinárnom konaní RK SAK a vzhľadom na túto situáciu je možné, že disponuje informáciami nad rámec zistení uvedených v sťažnostnom a disciplinárnom spise. DO advokát bol následne opätovne poučený o svojich právach v disciplinárnom konaní, najmä bol poučený vo vzťahu k možnosti namietať len člena disciplinárneho senátu podľa § 9 a § 11 písm. c) DP SAK, nie však RK SAK, či zastupujúceho člena RK SAK, čo DO advokát vzal na vedomie. DO advokát zdôraznil, že zo strany sťažovateľky, ako zákonnej sudkyne v predmetnom konaní, bolo vypracované pre súd vyššej inštancie pomerne rozsiahle vyjadrenie s netradičným obsahom, keďže zákoná sudkyňa uvádzala, že zaujatá sa necíti byť a trvá na tom, aby vec prejedнала a rozhodla ona. Toto písomné vyjadrenie je obsahom disciplinárneho spisu. Ďalej zopakoval, že rozhodnutím krajského súdu došlo k vylúčeniu zákonnej sudkyne z prejednávania predmetnej veci, čo len preukazuje, že riadne a správne bránil záujmy svojho klienta, najmä vo vzťahu k právu na spravodlivý súdny proces a právu na nestranného sudcu. Záverom ešte DO advokát dodal, že jeho prednes vo vzťahu k priebehu súdneho konania, na ktorom bola prejednávaná vznesená námietka zaujatosti je preto v takom rozsahu, že prítomnosť člena RK SAK v osobe JUDr. G. H., ktorý bol partnerom JUDr. I. J., vzbudzuje jeho pochybnosti v tom, či člen RK SAK pri posúdení daného návrhu koná objektívne.

Z vykonaného dokazovania má senát za preukázané, že DO advokát neporušil povinnosť uloženú ZoA. Skutok kladený mu za vinu v disciplinárnom návrhu nie je disciplinárnym previnením. Advokát postupoval vo veci v súlade so ZoA a advokátskymi predpismi. Na základe vykonaného dokazovania a hodnotenia dôkazov možno konštatovať, že advokát v danom prípade postupoval tak, že neporušil svoju povinnosť advokáta vo vzťahu k zachovaniu mlčanlivosti o všetkých skutočnostiach a o všetkých veciach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie a pri výkone advokácie.

Disciplinárny senát sa nestotožnil s návrhom a argumentom RK SAK, že predmetná komunikácia s klientkou, ktorá síce nemala zasiahnuť do práv klientky vo veci, v ktorej ju advokát právne zastupoval, mala byť použitá v prospech práv iného klienta (účastníka sporového konania, ktoré prejednávala a mala ako zákoná sudkyňa rozhodnúť).

Z povinnosti zachovávať mlčanlivosť advokáta vyplýva zákaz použiť dôverné informácie klienta v jeho neprospech, použiť alebo prezradiť dôverné informácie klienta v prospech tretej osoby. Za dôverné informácie sa považujú ústne alebo písomné informácie, o ktorých sa advokát dozvedel od klienta alebo inej osoby, ktorých prezradenie si klient neželá, alebo zverejnenie ktorých by mohlo byť na ujmu klienta. Povinnosť mlčanlivosti sa netýka verejne známych, notorických či bagatelných skutočností. Do rozsahu a obsahu povinnosti zachovávať mlčanlivosť patria nielen tie informácie, ktoré sa týkajú priamo výkonu mandátu, ale aj iné súkromné, osobné, daňové či politické súvislosti týkajúce sa klienta. Informácia v neprospech záujmov klienta je informácia, ktorá by jej zverejnením bola spôsobilá objektívne spôsobiť možnú ujmu na právach a záujmoch klienta (Olej, J., Kerecman, P., Kalata, P. a kol., *Zákon o advokácii. Komentár. 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2013, str. 214 – 215*). Podľa Etického kódexu advokátov v EÚ v čl. 2.3.1, ktorý ustanovuje, že z podstaty výkonu povolania advokáta vyplýva, že klient advokátovi poskytne informácie, ktoré by inému neposkytol, a že klient advokátovi poskytuje informácie na z základe vzájomnej dôvery. Dôvera nemôže existovať

bez istoty mlčanlivosti o zverených informáciách. Mlčanlivosť je teda primárnym a základným právom a zároveň povinnosťou advokáta.

V návrhu uvedený výňatok z e-mailovej komunikácie a konanie advokáta posudzované disciplinárnym senátom – zverejnenie komunikácie v konkrétnom znení: „Ste sa úplne zbláznilí?“ (mail zo dňa 10. 10. 2014); „... toto napíše človek, ktorý sa živí ako advokát? ... ste nezvládli ani tú najjednoduchšiu vec...“ (mail zo dňa 16. 3. 2015), za takú informáciu od klienta, ktorá mala byť spôsobilá na použitie v prospech práv iného klienta, disciplinárny senát v prejednávanej veci nepovažuje. Disciplinárny senát sa pri vyhodnotení tejto nepochybne nie jednoduchej veci z hľadiska predmetu posudzovania napriek tomu, že má plne za to, že povinnosť mlčanlivosti advokáta je prioritným právom klienta, ktoré advokát musí dodržiavať a nesmie ho porušiť, rozhodol prikloniť k akceptácii obrany DO advokáta spočívajúcej na argumentácii, že nie každá komunikácia a informácia medzi klientom a advokátom môže byť považovaná za takú skutočnosť, o ktorej sa advokát dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie. Informáciu, ktorú nadobudol advokát od klienta je potrebné posúdiť jednak z hľadiska kontextu jej odznenia pri nadobudnutí, či „získaní“, no najmä z hľadiska jej hodnotového a výpovedného obsahu. Časť e-mailovej komunikácie, ktorú použil na účely súdneho konania a odôvodnenie uplatnenej námietky zaujatosti zákonnej sudkyne advokát nemožno vzhľadom na jej obsah považovať za takú informáciu (skutočnosť), ktorá má sama osebe povahu, či spôsobilosť byť označená ako predmet povinnosti zachovávať mlčanlivosť, teda objekt (v zmysle záujmu na ochrane práv a záujmov klientov) profesijného tajomstva, a za takú informáciu, z ktorej bez ďalšieho plynie povinnosť dodržania povinnosti zachovávať mlčanlivosť ako profesijného tajomstva advokáta o informáciách dôverného charakteru. Nakoniec aj zo SAK publikovanej rozhodovacej praxe disciplinárnych senátov, na ktorú DO advokát poukázal vyplýva, že nie každá informácia (rozhodnutie uverejnené pod č. 72/2014 v Zbierke disciplinárnych rozhodnutí SAK týkajúce sa informácie, ktorá obsahuje výhradu voči činnosti advokáta), má charakter dôvernej informácie, ktorá požíva ochranu prostredníctvom inštitútu povinnosti zachovávať mlčanlivosť advokátom, vzhľadom na svoju tzv. výpovednú hodnotu. Ak teda DO advokát použil pri koncipovaní predmetnej námietky zaujatosti zo dňa 3. 10. 2017 ako jeden zo zdrojov informácií pri jej koncipovaní aktuálnu rozhodovaciu prax disciplinárnych orgánov a riadil sa výkladom predmetného advokátskeho predpisu, rozhodovacou praxou, jeho konanie materiálne ani nevykazuje znaky porušenia povinnosti advokáta zachovávať mlčanlivosť. Vo vzťahu k ďalšej argumentácii navrhovateľa a k rozhodnutiu, na ktoré RK SAK na pojednávaní poukazovala, disciplinárny senát uvádza, že je nepochybné, že § 23 ZoA – povinnosť mlčanlivosti advokáta – ukladá danú povinnosť advokátom vo vzťahu k právam klienta, a teda ide o povinnosť advokáta umožňujúcu aplikovať jedno zo základných občianskych práv klienta vyplývajúceho a garantovaného čl. 19 Ústavy SR spolu s čl. 47 ods. 2 a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR. Je však v každom prípade nevyhnutné súvisiace ustanovenia ZoA a AP SAK aplikovať v súlade s jeho významom a cieľom sledovaným zákonodarcom. Disciplinárny senát sa, samozrejme, stotožňuje s rozhodnutím a odôvodnením uvedeným v rozhodnutí evidovanom pod č. 39/2017, no vo vzťahu ku skutkovej stránke nejde o totožnú, či aspoň podobnú vec, akú teraz prejednáva, keďže vo veci č. 39/2017 skutočne išlo, na rozdiel od tejto veci, o informácie zverejnené advokátom týkajúce sa klienta.

V tejto veci advokát súdu na účely súdneho konania zverejnil odvolaciemu súdu komunikáciu s klientkou, ktorá sa týkala nie osoby, práv, či záujmov klientky, ale osoby zákonnej sudkyne a vzťahu sudcu k veci, či účastníkovi konania a jeho právneho zástupcovi. Predmetná a iste obsahovo jednostranná komunikácia, ktorej časť bola zverejnená iba odvolaciemu súdu a len na účely rozhodnutia o námietke zaujatosti sa týkala výlučne a len samotnej osoby DO advokáta, nie práv či záujmov klientky. Bez ohľadu na skutočnosť, že klientkou advokáta bola

v danom prípade fyzická osoba, ktorá ako občianske povolanie aktívne vykonáva funkciu sudkyne, mala a musela si byť klientka, komunikujúca s advokátom prezentovaným spôsobom, vedomá, že každá forma sociálnej komunikácie má svoje limity. A to aj za situácie prirodzenej a pochopiteľnej dobrej viery klientky v povinnosť zachovávať mlčanlivosť advokátom. V tejto konkrétnej veci bola daná časť komunikácie advokátom zverejnená síce spôsobom indikujúcim aj možný záver, že sa tak stalo v prospech práv iného klienta, no stalo sa tak za iste výnimočnej situácie prebiehajúceho súdneho konania a len pre účel istej fázy tohto súdneho konania a za účelom zachovania procesných práv iného klienta ako účastníka konania (právo na spravodlivý súdny proces), no následok tohto konania advokáta sa týkal nepochybne samotného výkonu funkcie sudkyne a nie práv klientky advokáta. Výnimočnosť je daná tým, že išlo o sporové konanie, v ktorom zhodou okolností klientka advokáta a sťažovateľka bola pri výkone funkcie sudcu zákonnou sudkyňou (samosudkyňou), ktorá navyše sama bola zo zákona ako sudkyňa povinná zákonom predpokladaným spôsobom neopomenúť reagovať na danú vzniknutú procesnoprávnu situáciu.

Disciplinárny senát má na základe vykonaného dokazovania za to, že spôsob, akým bola advokátom časť tejto jednostrannej komunikácie zverejnená, možno označiť za zrealizovaný výlučne za podmienok stanovených procesným poriadkom a za zákonom predpokladaných podmienok, a ktorý ako taký nemožno kvalifikovať ako porušenie povinnosti advokáta vo vzťahu k povinnosti zachovávať mlčanlivosť. Primárne sa predmetná komunikácia týkala vzťahu zákonnej sudkyne k prejednávanej veci a vzťahu zákonnej sudkyne k právnenému zástupcovi účastníka súdneho konania, nie vzájomného vzťahu klientov advokáta, či vzájomných práv klientov advokáta. Navyše, zo strany advokáta išlo o komunikáciu so súdom, kde obdobne platia zákonom ustanovené pravidlá týkajúce sa komunikácie o daných veciach navonok [§ 30 ods. 10, § 147 ods. 3 a § 149 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a § 111 ods. 1 písm. c) v spojení s § 1 ods. 4 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe]. Vzhľadom na súvisiacu zákonnú úpravu (Vylúčenie sudcov a iných osôb podľa § 49 a nasl. CSP) a najmä na obsah samotného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval o uplatnenej námietke zaujatosti podľa § 52 CSP nemožno jednoznačne skonštatovať to, čo uviedla v návrhu RK SAK, že advokátom sledovaný cieľ mohol byť v danom prípade dosiahnutý aj iným spôsobom, a to poukázaním na vzťah advokáta a sudkyne, ktorá bola jeho klientkou a aj len všeobecným poukázaním na urážlivý obsah komunikácie medzi advokátom a klientkou, samozrejme, zo strany klientky. Odvolací súd v uznesení zo dňa 16. 10. 2017 na odôvodnenie vylúčenia zákonnej sudkyne okrem iného uviedol: Objektívna nestrannosť sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Práve tu sa uplatňuje teória zdania nestrannosti... Subjektívna stránka nestrannosti sudcu sa týka jeho osobných prejavov vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu a k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom. Medzi zákonnou sudkyňou a právnym zástupcom žalobcu existuje aj v súčasnosti vzťah, ktorý možno kvalifikovať ako objektívne vzbudzujúci pochybnosti o nezaujatosti menovanej zákonnej sudkyne, a ktorý je spôsobilý ohroziť základné právo strán sporu na spravodlivý súdny proces ... je nepochybné, že sama subjektívne pociťuje negatívny postoj k advokátovi a jej konfliktný vzťah s ním za natoľko závažný, že nemôže konať nestranne a nezaujato...

Klientka advokáta (sťažovateľka) a zákonná sudkyňa, teda tá istá osoba, naopak, odvolaciemu súdu v písomnosti zo dňa 9. 10. 2017 označenej Vec: Vyjadrenie zákonného sudcu k námietke zaujatosti zo dňa 3. 10. 2017, argumentovala svoj postoj nezaujatosti sudkyne. Navrhovateľom označená vyššia miera zavinenia vo vzťahu k tomu, že dané informácie mali byť využité v prospech aktuálneho klienta a okrem odvolacieho súdu sa o tejto komunikácii konaním advokáta dozvedel aj aktuálny klient, či administratíva súdu, podľa disciplinárneho senátu, nie je na základe už vyššie uvedenej platnej právnej úpravy úvahou dôvodnou.

Disciplinárny senát vec vyhodnotil tak, že sa čiastočne stotožnil s obranou DO advokáta, že odvolaciemu súdu sprístupnil len tú časť komunikácie s klientkou, ktorá sa netýkala merita veci, v ktorej ju právne zastupoval. Invektívy klientky na osobu advokáta nespĺňajú rozmer získania nového poznatku advokátom o skutočnosti týkajúcej sa klienta, či jeho právnej veci. Ak sa povinnosť mlčanlivosti netýka verejne známych, notorických či bagateľných skutočností, podľa disciplinárneho senátu do tejto množiny patria aj invektívy klienta voči osobe advokáta, ktoré nespĺňajú rozmer získania nového poznatku advokátom o skutočnosti týkajúcej sa klienta, či jeho právnej veci.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie navrhovateľ, čo do výroku, ktorým X. disciplinárny senát DO oslobodil spod návrhu. Navrhovateľ sa svojím odvolaním domáhal zmeny napadnutého rozhodnutia X. disciplinárneho senátu tak, že odvolací disciplinárny senát uzná DO za vinného a uloží mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške dvojnásobku minimálnej mzdy. Dôvody odvolania navrhovateľa možno zhrnúť do nasledovných bodov:

1) Disciplinárny senát DO advokáta oslobodil spod návrhu, hoci neboli splnené podmienky uvedené v § 25 DP.SAK.

2) Záver disciplinárneho senátu, že skutok nie je disciplinárnym previnením advokáta nie je správny.

3) DO advokát zverejnil v podaní označenom ako námietka zaujatosti písomný prejav dôvernej povahy adresovaný sťažovateľkou DO advokátovi, takže tento je prístupný nielen súdu, ale aj stranám sporu.

4) Výňatky z e-mailovej komunikácie, ktorú DO použil vo svojom podaní, sú svojou povahou dôverné a sú predmetom povinnosti mlčanlivosti, nakoľko ponúkajú pohľad na osobnosť klienta v často vypätých situáciách, aké prináša poskytovanie právnych služieb.

5) Navrhovateľ je presvedčený, že už samotná skutočnosť, že DO advokát poskytoval sťažovateľke právne služby zakladá dôvodnú pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu, preto DO advokát ani za účelom vyhovenia námietke zaujatosti nemal dôvod používať dôverné informácie poskytované sťažovateľkou – klientkou DO advokátovi.

6) Podľa rozhodnutia sp. zn. DS IV.-39/2017:3342/2016 za dôverné informácie, na ktoré sa vzťahuje povinnosť mlčanlivosti advokáta sa považujú ústne alebo písomné informácie, rovnako tak informácie získané elektronicky a patria sem všetky informácie, ktoré sa týkajú priamo výkonu mandátu, rovnako aj všetky súkromné, osobné, obchodné, daňové informácie či súvislosti týkajúce sa klienta.

7) Obsahom povinnosti mlčanlivosti sú všetky informácie o skutočnostiach, o ktorých sa advokát pri poskytovaní právnych služieb od klienta o klientovi dozvedel.

8) Konanie DO advokáta vrhá na advokátsky stav negatívny pohľad, kde v ponímaní sťažovateľky porušil povinnosť mlčanlivosti, ktorá je ťažiskovou úpravou a súčasne východiskovou pre činnosť a postavenie advokátov.

DO sa k podanému odvolaniu vyjadril svojím vyjadrením zo dňa 14. 2. 2019, v ktorom navrhol, aby odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 27. júna 2019, sp. zn. II. ODS-5/2019:2950/2017 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Čo sa týka výroku rozhodnutia, ktorým bol DO oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, odvolací senát sa plne stotožnil so záverom X. disciplinárneho senátu, že skutok, opísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania, nie je disciplinárnym previnením. Odvolací senát sa rovnako stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti dopĺňa nasledovné:

Z dokazovania vykonaného v tomto disciplinárnom konaní vyplýva, že DO advokát prevzal právne zastúpenie klienta, že následne – po tom, ako mu klient predložil spis – zistil, že v danej právnej veci je zákonnou sudkyňou osoba, ktorú v predchádzajúcom období zastupoval, resp. ktorej v predchádzajúcom období poskytoval právne služby, a že išlo o bývalú klientku, ktorá sa s ním ako s advokátom „rozišla v zlom“, teda, ktorá bola s ním, ako s advokátom nespokojná a svoju nespokojnosť vyjadrila okrem iného aj viacerými invetívami, expresívnymi až urážlivými výrazmi na jeho adresu obsiahnutými v jej viacerých e-mailoch. DO advokát sa tak ocitol vo veľmi komplikovanej situácii, pretože na jednej strane bol presvedčený o tom, že zákonná sudkyňa má k nemu ako k advokátovi vyslovene negatívny a konfliktný vzťah, z ktorého dôvodu bol na ochranu práv svojho klienta (tzn. v záujme zachovania práva svojho klienta na spravodlivý proces a na nezávislého a nestranného sudcu) povinný voči zákonnej sudkyňi podať a kvalifikovane odôvodniť námietku zaujatosti a zároveň si bol vedomý, že vo vzťahu k zákonnej sudkyňi, ako k svojej bývalej klientke je povinný zachovávať povinnosť mlčanlivosti.

Ak by DO advokát námietku zaujatosti voči sudkyňi nepodal, vo vzťahu k jeho aktuálnemu klientovi by sa dopustil porušenia povinností vyplývajúcich z § 18 ods. 1, 2 ZoA. Ak by námietku zaujatosti podal a odôvodnil by ju uvedením komplexných skutočností a súvislostí, z ktorých odvodzuje svoje presvedčenie o zaujatosti sudkyne voči jeho osobe, vo vzťahu k zákonnej sudkyňi, ako k svojej bývalej klientke, by sa dopustil porušenia povinnosti mlčanlivosti vyplývajúcej z § 23 ods. 1 ZoA. Ak by námietku zaujatosti DO advokát odôvodnil „len“ všeobecným poukázaním na urážlivý obsah komunikácie zo strany zákonnej sudkyne ako bývalej klientky voči jeho osobe (pozn.: na čo poukazoval v rámci svojej argumentácie o dôvodnosti návrhu na začatie disciplinárneho konania a v rámci svojho odvolania navrhovateľ, keď o. i. uviedol, že „cieľ vylúčiť sudkyňu z prejednávania veci pre vzťah advokáta a sudkyne bolo možné dosiahnuť aj len všeobecným poukázaním na urážlivý obsah komunikácie medzi advokátom a klientkou, samozrejme zo strany klientky“), alebo keď uviedol, že „výňatky z e-mailovej komunikácie, ktoré advokát použil vo svojom podaní, sú svojou povahou dôverné a sú predmetom povinnosti mlčanlivosti, nakoľko ponúkajú pohľad na osobnosť klienta v často vypätých situáciách, aké prináša poskytovanie právnych služieb“, alebo ak by námietku zaujatosti odôvodnil len tým, že zákonnú sudkyňu zastupoval (pozn.: na čo poukazoval v rámci svojej argumentácie o návrhu na začatie disciplinárneho konania navrhovateľ, keď o. i. uviedol, že „Okrem toho už samotná skutočnosť, že DO advokát poskytoval sťažovateľke právne služby zakladá dôvodnú pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu, preto DO advokát ani za účelom vyhovenia námietke zaujatosti nemal dôvod používať dôverné informácie poskytované sťažovateľkou DO advokátovi“ – podľa názoru odvolacieho senátu by ako právny zástupca aktuálneho klienta riskoval, že takéto všeobecné zdôvodnenie súd nebude považovať za postačujúce, a že zákonnú sudkyňu z prejednávania veci nevylúči. Toto by pre jeho aktuálneho klienta mohlo mať v konaní nepriaznivé dopady. Navyše, DO advokát by tak či tak išiel do rizika, že aj takéto všeobecné poukázanie na urážlivú komunikáciu voči nemu zo strany zákonnej sudkyne ako bývalej klientky alebo, že aj samotné oznámenie, že zákonná sudkyňa bola jeho klientkou, bude zo strany zákonnej sudkyne vnímané ako porušenie jeho povinnosti mlčanlivosti.

Z obsahu disciplinárneho spisu vyplýva, že DO advokát námietku zaujatosti proti zákonnej sudkyňi podal, pričom v rámci odôvodnenia tejto námietky uviedol, že sudkyňi poskytoval v r. 2013 – 2015 právne služby. Citoval tiež niektoré expresívne až urážlivé výrazy, použité zákonnou sudkyňou na jeho adresu obsiahnuté v jej e-mailoch. DO advokát na viacerých miestach odôvodnenia svojej námietky zaujatosti zdôraznil, že z dôvodu jeho povinnosti mlčanlivosti nie je oprávnený oznámiť žalobcovi ani súdu v danom konaní ďalšie okolnosti poskytovania právnych služieb, pričom žiadny z dotknutých e-mailov súdu nepredložil a uviedol, že ich predloží ihneď po tom, ako ho zákonná sudkyňa písomne zbaví povinnosti

mlčanlivosti. Z obsahu disciplinárneho spisu ďalej vyplýva, že zákonná sudkyňa sa po podanej námietke zaujatou byť necítila a že so svojím vylúčením z prejednávania a rozhodovania danej veci nesúhlasila, avšak krajský súd ju napriek tomuto jej nesúhlasu z prejednávania a rozhodovania danej veci vylúčil.

Odvolací senát uvádza, že bezvýhradne rešpektuje to, že zachovávanie povinnosti mlčanlivosti je jednou zo základných zásad, na ktorých je postavený výkon advokácie. Odvolací senát zastáva názor, že inštitút povinnosti mlčanlivosti je potrebné s ohľadom na ochranu práv klienta vykladať v zásade extenzívne, na druhej strane má za to, že mlčanlivosť advokáta nemusí byť vždy a za každých okolností absolútna. Odvolací senát je toho názoru, že otázku povinnosti mlčanlivosti je potrebné posudzovať v každom jednotlivom prípade veľmi individuálne, s prihliadnutím na konkrétne okolnosti.

V tomto konkrétnom prípade je potrebné konštatovať, že DO advokát sa v jeho námietke zaujatosti skutočne veľmi dôsledne vyhol uvedeniu akejkoľvek skutočnosti, z ktorej by sa dala čo i len nepriamo vyvodiť akákoľvek informácia, ktorá by sa týkala prípadu zákonnej sudkyne, ako jeho bývalej klientky, a ktorá by bola predmetom povinnosti mlčanlivosti (napr. aký druh právnych služieb DO advokát sudkyňi poskytoval, čo konkrétne bolo predmetom právnej služby, otázky týkajúce sa odmeny za právne služby, konkrétny dôvod nespokojnosti klientky a pod.).

Ako už bolo uvedené, DO advokát použil na odôvodnenie námietky zaujatosti okrem iného citácie časti e-mailov, obsahujúce výlučne invektívy zákonnej sudkyne smerujúce na jeho osobu. Podľa názoru odvolacieho senátu sú predmetné invektívy takého charakteru a takej intenzity, že z nich bez ďalšieho (bez potreby oznamovania a poznania akýchkoľvek detailných súvislostí) vyplýva, že vzťah zákonnej sudkyne k DO advokátovi je ďaleko za hranicou, v rámci ktorej by bolo možné očakávať zo strany zákonnej sudkyne k DO advokátovi, ako právnomu zástupcovi sporovej strany objektívny, nezaujatý a nestranný prístup. DO advokátovi sa teda podľa názoru odvolacieho senátu podarilo dosiahnuť zachovanie práva jeho klienta na spravodlivý proces (vylúčenie zjavne zaujatej sudkyne) bez toho, aby porušil povinnosť seba ako advokáta zachovávať mlčanlivosť.

Pri rozhodovaní o odvolaní navrhovateľa zoberal odvolací senát do úvahy aj to, že predmetné úryvky z e-mailovej komunikácie zákonnej sudkyne ako bývalej klientky boli DO advokátom použité len na odôvodnenie námietky zaujatosti podanej z dôvodu negatívneho vzťahu zákonnej sudkyne voči advokátovi a adresovanej súdu, keď dôvodom (motívom) ich „zverejnenia“ bola výlučne snaha DO advokáta zabezpečiť právo jeho klienta na spravodlivý proces. DO advokát teda uvedené časti komunikácie zo strany zákonnej sudkyne ako svojej bývalej klientky nepochybné neoznámil nejakej tretej osobe „len tak“, napr. z dôvodu nejakej pomstychtivosti, v snahe zákonnú sudkyňu v očiach nejakej tretej osoby vykresliť v negatívnom svetle a pod.

Záver, že v tomto prípade zo strany DO advokáta skutočne nedošlo k porušeniu povinnosti mlčanlivosti je podľa názoru odvolacieho senátu plne v súlade aj s doterajšou rozhodovacou praxou disciplinárnych orgánov SAK. Predovšetkým je v tomto smere potrebné poukázať na rozhodnutie sp. zn. DS VII.-77/14:726/2014, na ktoré poukazoval aj DO v rámci svojej obrany, podľa ktorého rozhodnutia nie je porušením povinnosti mlčanlivosti, ak advokát k žiadosti o oslobodenie od povinnosti obhajovať klienta, adresovanej súdu, pripojí za účelom preukázania dôvodnosti tejto žiadosti list klienta, adresovaný advokátovi, obsahujúci výhrady voči obhajobe, urážky na osobu advokáta, invektívy na jeho neschopnosť a nekompetentnosť a pod.

Odvolací senát v tejto súvislosti dáva do pozornosti aj § 23 ods. 5 ZoA, podľa ktorého advokát nemá povinnosť zachovávať mlčanlivosť v konaní pred súdom alebo iným orgánom, ak predmetom konania je spor medzi ním a klientom alebo jeho právnym nástupcom. Ustanovenia § 23 ZoA je podľa názoru odvolacieho senátu potrebné aplikovať v súlade s ich

významom a cieľom sledovaným zákonodarcom. Konanie o námietke zaujatosti založenej na existencii negatívneho vzťahu zákonného sudcu, ako bývalého klienta advokáta k advokátovi, ako aj konanie o žiadosti advokáta o oslobodenie od povinnosti obhajovať klienta podanej advokátom z dôvodu negatívneho vzťahu klienta k advokátovi je podľa názoru odvolacieho senátu možné vnímať ako konania, ktorých predmetom je do určitej miery „spor“ medzi advokátom a klientom, resp. medzi advokátom a bývalým klientom. Otázku povinnosti mlčanlivosti advokáta je preto v takýchto prípadoch potrebné posudzovať a vyhodnocovať o to dôkladnejšie a citlivejšie tak, aby boli chránené práva klienta (bývalého klienta) advokáta, ktoré klientovi (bývalému klientovi) garantuje § 23 ods. 1 ZoA, ale zároveň, aby boli chránené aj práva dotknutého advokáta, prípadne iné právom chránené záujmy, ako napr. právo na spravodlivý proces.

Odvolací senát po dôkladnom preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a po dôkladnom preskúmaní odôvodnenia odvolania navrhovateľa dospel k záveru, že DO advokát v tomto prípade postupoval plne v súlade s § 52 ods. 2 CSP, upravujúcim postup pri podávaní námietky zaujatosti a zároveň dôsledne v súlade s ustanovením § 18 ods. 1, 2, 3 ZoA a § 23 ods. 1 ZoA.

12.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa pri zastupovaní klienta neriadi jeho pokynom na podanie žaloby v stanovenom čase a klienta klamlivo informuje, že žaloba vo veci bola podaná a následne riešená v exekučnom konaní, čo nezodpovedá skutočnosti, a po skončení zastupovania vec bez zbytočného odkladu s klientom písomne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) a c), § 13 AP SAK.

*Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK zo 6. decembra 2017, sp. zn. III. ODS-9/17: 2959/2015
Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 22. marca 2017, sp. zn. DSI.-31/16:2959/2015*

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2017, sp. zn. DSI.-31/16:2959/2015 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK 6. decembra 2017, sp. zn. III. ODS-9/17: 2959/2015 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) a c), § 13 AP SAK

tým, že

pri zastupovaní svojho klienta A. B., ktorého zastupoval na základe plnomocenstva zo dňa 30. 11. 2012 vo veci náhrady škody a ochrany osobnosti:

- neriadil sa písomným pokynom klienta udeleným listom zo dňa 1. 10. 2014, aby v mesiaci október 2014 podal žalobu na súd a klamlivo informoval klienta o stave veci, keď klienta ubezpečoval, že vec podal na okresný súd a následne exekútorovi C., pričom podľa úradného potvrdenia okresného súdu zo dňa 25. 4. 2014 na súde sa nevedelo žiadne konanie na návrh navrhovateľa A. B. a podľa potvrdenia Exekútorského úradu C. zo dňa 9. 9. 2014 sa v prospech oprávneného A. B. nevedelo žiadne exekučné konanie.
- po skončení zastupovania klienta, ku ktorému došlo dňa 16. 10. 2015, vec bez zbytočného odkladu s ním písomne finančne nevysporiadal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 15. 3. 2016 disciplinárnej komisii SAK návrh na začatie disciplinárneho konania.²

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO na výzvu predsedu Disciplinárnej komisie SAK zo dňa 15. 3. 2016 vyjadril písomným podaním zo dňa 5. 4. 2016.

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu z 22. marca 2017, sp. zn. DS I.-31/16:2959/2015 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že DO pri zastupovaní svojho klienta A. B., ktorého zastupoval na základe splnomocnenia zo dňa 30. 11. 2012 vo veci náhrady škody a ochrany osobnosti neriadil sa písomným pokynom klienta udeleným listom zo dňa 1. 10. 2014, aby v mesiaci október 2014 podal žalobu na súd a klamlivo informoval klienta o stave veci, keď klienta ubezpečoval, že vec podal na okresný súd a následne exekútorovi C., pričom podľa úradného potvrdenia okresného súdu zo dňa 25. 4. 2014 na súde sa nevedlo žiadne konanie na návrh navrhovateľa A. B. a podľa potvrdenia Exekútorského úradu C. zo dňa 9. 9. 2014 sa v prospech oprávneného A. B. nevedlo žiadne exekučné konanie; po skončení zastupovania klienta, ku ktorému došlo dňa 16. 10. 2015, vec bez zbytočného odkladu s ním písomne finančne nevysporiadal, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 1 500 eur.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s disciplinárnym a sťažnostným spisom. Pojednávanie sa konalo v neprítomnosti DO, pretože napriek tomu, že sa ospravedlnil zo zdravotných dôvodov a trval na pojednávaní v jeho prítomnosti, k svojmu ospravedlneniu nepripojil potvrdenie o práceneschopnosti. Ospravedlnenie neprítomnosti zo závažných dôvodov nepriložil ani pred pojednávaním, ktoré sa malo konať 19. 10. 2016.

Po oboznámení sa s obsahom sťažnostného a disciplinárneho spisu disciplinárny senát skonštatoval nasledovné zistenia:

Dňa 5. 11. 2015 a 19. 1. 2016 vyzval predseda RK SAK DO na vyjadrenie sa k sťažnosti. Vo svojom vyjadrení zo dňa 16. 11. 2015 a 8. 2. 2016 DO uviedol, že s klientom sa finančne vysporiadal, žiadne preddavky od klienta neprevzal a na listy klienta nereagoval, lebo sa s ním osobne stretával, boli v telefonickom kontakte a na požiadanie klienta veci mimosúdne doriešil.

Na výzvu predsedu Disciplinárnej komisie SAK zo dňa 15. 3. 2016 sa DO vyjadril dňa 5. 4. 2016 písomným podaním, v ktorom uviedol, že od klienta žiadny preddavok neprevzal, písomne neodpovedal, pretože bol s klientom v stálom kontakte, žalobu nepodal z dôvodu chýbajúcich dokladov a keďže nemal súdne rozhodnutie, nemohol ani podať návrh na začatie exekučného konania, s klientom sa finančne vysporiadal, keď mu odovzdal 1 500 eur.

2 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok spočívajúci v tom, že DO pri zastupovaní svojho klienta A. B., ktorého zastupoval na základe plnomocnenstva zo dňa 30. 11. 2012 vo veci náhrady škody a ochrany osobnosti 1. po prevzatí zastupovania na základe plnomocnenstva zo dňa 30. 11. 2012 prevzal od klienta preddavok na právne služby v sume 340 eur bez vydania potvrdenia o prijatí platby, 2. neodpovedal písomne na písomný dopyt klienta zo dňa 3. 12. 2013 súvisiaci s poskytovaním právnych služieb. Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2017, sp. zn. DS I.-31/16:2959/2015 bolo konanie v tejto časti podľa § 14 písm. a) v spojení s § 22 písm. a) zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie disciplinárneho konania zo strany navrhovateľa.

Po vykonanom dokazovaní dospel disciplinárny senát k záveru, že DO sa ako právny zástupca A. B. na základe splnomocnenia 30. 11. 2012 neriadil písomným pokynom klienta udeleným listom zo dňa 1. 10. 2014, aby v mesiaci október 2014 podal žalobu na súd a klamlivo informoval klienta o stave veci, keď klienta ubezpečoval, že vec podal na okresný súd a následne exekútorovi C., pričom podľa úradného potvrdenia okresného súdu zo dňa 25. 4. 2014 na súde sa nevedelo žiadne konanie na návrh navrhovateľa A. B. a podľa potvrdenia Exekútorského úradu C. zo dňa 9. 9. 2014 sa v prospech oprávneného A. B. nevedelo žiadne exekučné konanie, a ďalej že po skončení zastupovania klienta, ku ktorému došlo dňa 16. 10. 2015, vec bez zbytočného odkladu s ním písomne finančne nevysporiadal. DO žiadnym spôsobom nepreukázal, že by pri riešení veci uzatvoril akúkoľvek mimosúdnu dohodu a ani listinu označenú ako „Finančné vyporiadanie a ukončenie právneho zastúpenia zo dňa 16. 10. 2015“ nemožno považovať za splnenie povinnosti advokáta v zmysle § 13 AP SAK. Finančné vysporiadanie musí obsahovať vyúčtovanie vykonaných úkonov za právne služby obsahujúce ich konkretizáciu s určením odmeny za poskytnutie právnej služby v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO došlo k disciplinárnemu previneniu porušenia predpisov o výkone advokácie ako aj interných predpisov komory, pričom sa skúmaním listín stotožnil s tvrdením navrhovateľa o vytykanom skutku. Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, že skutok sa stal, že ho spáchal DO, a preto uznal DO za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V rozhodnutí o návrhu v disciplinárnej veci senát dôsledne vyhodnotil všetky okolnosti posudzovaného prípadu, rozsah a povahu vzhliadaného porušenia povinnosti, spôsob konania advokáta, následok a mieru prípadného zavinenia DO advokáta, zdravotné pomery DO ako aj skutočnosť, že DO sa bez náležitého ospravedlnenia 2-krát nedostavil na pojednávanie. Ochrana záujmov klienta, presadzovanie a ochrana práv klienta patria medzi najdôležitejšie princípy výkonu advokátskeho povolania, bez ktorých by nemohla existovať ani nevyhnutná dôvera medzi advokátom a klientom. Z vykonaného dokazovania bolo taktiež preukázané, že DO bol v uplynulom období viackrát disciplinárne stíhaný, za čo mu bola uložená peňažná pokuta. Všetky vyhodnotené okolnosti a kritériá viedli disciplinárny senát k záveru, že na osobu DO advokáta je vzhľadom na opakované porušovanie povinností advokáta nutné pôsobiť uplatnením prísnejšej peňažnej pokuty vo výške 1 500 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO riadny opravný prostriedok – odvolanie podľa § 27 ods. 1 a v lehote stanovenej v § 27 ods. 4 DP SAK účinného do 9. 6. 2017. V súlade s doterajšími vyjadreniami namieta, že nie sú pravdivé tvrdenia, že nedoriešil pohľadávku sťažovateľa, požadoval od neho, aby mu predložil doklad o poškodení motorového vozidla a taktiež mu neudal svedkov, ktorí by potvrdili jeho verbálne napádanie – urážanie. Žalobu preto nemohol podať, ale i napriek tomu pohľadávku vo výške, ktorú požadoval t. j. 1 500 eur mimosúdne doriešil. Od sťažovateľa žiadne zálohy neprevzal, ako už uviedol, 1 500 eur od p. D., ktorý si bol vedomý skutku, mu za poškodenie vozidla odovzdal, čo potvrdil sťažovateľ svojím podpisom. Vyúčtovanie s ním neurobil, lebo žiadne zálohy neprevzal. Na pojednávaniach v predmetnej veci sa nezúčastnil, vždy sa riadne písomne ospravedlnil, z vážnych zdravotných dôvodov a nesúhlasil s tým, aby bolo pojednávané v jeho neprítomnosti. Z týchto dôvodov navrhuje, aby bolo rozhodnutie voči jeho osobe zrušené.

Odvolacie disciplinárne pojednávanie nariadené na deň 11. 10. 2017 bolo odročené z dôvodu ospravedlnenia neúčasti DO na pojednávaní. Pozvánku na pojednávanie – termín pojednávania prevzal 14. septembra 2017, písomné podanie vykonal 4. októbra 2017 (doručené SAK 9. 10. 2017), ako Žiadosť vo veci č. III. ODS-9/17:2959/2015-dr.Šv/Fá, v ktorom požiadal o ospravedlnenie jeho osoby z účasti na pojednávaní na deň 11. 10. 2017 a taktiež

o odročenie predmetného konania z dôvodu, že má neustále veľké zdravotné problémy a je t. č. PN. Zdravotný stav, po konzultácii s lekárom, mu nedovoľuje sa zúčastniť na pojednávaní a trvá na tom, aby bolo pojednávané v jeho prítomnosti. Odvolací disciplinárny senát odvolacie disciplinárne konanie odročil na neurčito s tým, že po nariadení nového termínu odvolacieho pojednávania bude DO povinný predložiť originál potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, zároveň bude vyzvaný, aby preukázal hodnoverným spôsobom, že sa nemohol zúčastniť na nariadenom odvolacom konaní dňa 11. 10. 2017 pre ochorenie, ktoré by ohrozovalo jeho život alebo závažne zhoršilo jeho zdravotný stav, resp. že by účasťou na pojednávaní rozširoval nebezpečnú nákazlivú ľudskú chorobu.

Na nariadené odvolacie pojednávanie dňa 6. 12. 2017 sa dostavil zástupca navrhovateľky, DO prevzal pozvánku dňa 9. 11. 2017, čím bola lehota v zmysle § 40 DP SAK zachovaná. DO zaslal písomnú žiadosť (totožnú s písomnou žiadosťou, ktorú zaslal k vytýčenému pojednávaniu dňa 10. 10. 2017) 22. novembra 2017 (doručené SAK 24. 11. 2017), ktorou požiadal o ospravedlnenie jeho osoby z účasti na pojednávaní na deň 6. 12. 2017 a taktiež odročenie predmetného konania, z dôvodu, že má neustále veľké zdravotné problémy a je t. č. PN, jeho zdravotný stav, po konzultácii s lekárom, mu nedovoľuje sa zúčastniť na pojednávaní a trvá na tom, aby bolo pojednávané v mojej prítomnosti. Prílohou žiadosti bolo: Potvrdenie o PN, vyjadrenie lekára. Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti R159617 bolo vystavená 21. septembra 2017 s diagnózou I10 (esenciálna hypertenzia), s textom: tlačivo na žiadosť pacienta, vzhľadom zdravotný stav pacienta nedoporučujem väčšie psychické vypätie, nariadená kontrola 14. decembra 2017, vystavené 22. 11. 2017.

DO bol písomne 7. novembra 2017 upovedomený o odvolacom konaní s poukazom na § 18 ods. 7 DP SAK a oznámením, že v prípade jeho žiadosti o odročenie pojednávania, z dôležitého dôvodu súvisiaceho s jeho zdravotným stavom je povinný predložiť vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav mu neumožňuje účasť na pojednávaní bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. S poukazom na § 17 ods. 1 ZoA „Ak bráni advokátovi, ktorý vykonáva advokáciu samostatne, vo vykonávaní advokácie akákoľvek prekážka, a ak neurobí iné opatrenia na ochranu práv alebo záujmov svojho klienta, je povinný bezodkladne, najneskôr do jedného mesiaca odo dňa, keď takáto prekážka vznikla, po dohode s iným advokátom ustanoviť ho za svojho zástupcu, o tom je povinný bezodkladne upovedomiť klienta. Ak advokát túto povinnosť nesplní, zástupcu určí komora.“ V zmysle uvedeného bol vykonaný písomný dopyt 27. novembra 2017 u riaditeľky odboru matriky SAK, ktorá sa vyjadрила, že DO zástupcu nenahlásil, ani oň komoru nepožiadala. DO zaslal dňa 27. novembra 2017 e-mail, ktorým oznámil, že bol dňa 27. 11. 2017 u odborného lekára vo veci jeho zdravotného stavu, po konzultácii s odborným lekárom bude schopný sa zúčastniť na konaní v mesiaci február 2018 (PN bude ukončená 1. februára 2018).

Odvolací disciplinárny senát, s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, s prihliadnutím na oznámenie z 22. 10. 2017 konštatoval, že je zistiteľné, že ospravedlnenie o dočasnej pracovnej neschopnosti z 21. 9. 2017 nepreukazuje, že súčasný zdravotný stav DO mu neumožňuje účasť na odvolacom konaní, na ktorý bol predvolaný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo, z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Z obsahu tohto potvrdenia vyplýva, že lekárka iba nedoporučuje u DO, ako svojho pacienta, väčšie psychické vypätie.

Aplikujúc § 57 ods. 7 ZoA, s prihliadnutím na § 120 ods. 2 TP, III. odvolací disciplinárny senát prijal záver, že v prípade DO tento nesplnil povinnosť ustanovenú v citovanom § 120 ods. 2 TP a zároveň nevyhovel výzve III. odvolacieho disciplinárneho senátu na preukázanie skutočnosti potrebných pre vykonanie odvolacieho disciplinárneho konania v jeho

neprítomnosti, a preto podľa § 18 ods. 7 DP SAK rozhodol, že odvolacie disciplinárne konanie vykoná v neprítomnosti disciplinárne obvineného DO, pretože dôvody, ktoré tento advokát opakovane uviedol vo svojej písomnej žiadosti z 22. 11. 2017 nie sú hodné osobitného zreteľa na odročenie odvolacieho disciplinárneho konania.

Na odvolacom disciplinárnom pojednávaní bol oboznámený disciplinárny spis, navrhovateľ žiadal v záverečnom návrhu napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Odvolačný disciplinárny senát prejednal odvolanie disciplinárne obvineného a dospel k záveru, že odvolaniu nevyhovuje.

Pri svojej prieskumnej činnosti III. odvolací disciplinárny senát SAK najprv zistil, že procesným postupom I. DS SAK na disciplinárnom pojednávaní dňa 22. 3. 2017 nedošlo k porušeniu § 18 ods. 7 DP SAK účinného do 9. 6. 2017, ktoré by malo za následok porušenie práv DO advokáta. Z dikcie tohto ustanovenia stavovského predpisu vyplýva, aké sú predpoklady odročenia pojednávania, či už z dôležitého dôvodu (veta prvá), resp. z dôvodov hodných osobitného zreteľa (veta druhá). Je autonómny rozhodnutím konajúceho senátu prezentované dôvody vyhodnotiť a rozhodnúť, či je možné konať v neprítomnosti, s čím sa I. DS SAK na tomto pojednávaní náležite vysporiadal a vo svojom rozhodnutí zo dňa 22. 3. 2017 zdôvodnil. Odvolačný disciplinárny senát v tejto veci poukazuje na ustálenú judikatúru, z ktorej plynie, že každý demokratický štát ochranu subjektívnych práv len ponúka, ale nevnučuje, do pozornosti dáva zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní procesných ustanovení (rozsudok NS SR 5Sžo/6/2011, rozsudok NS SR 5Sžo/44/2011).

Ďalej odvolačný disciplinárny senát konštatoval, že nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia, lebo tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a z týchto výsledkov je jednoznačne a nepochybné preukázané, že skutkov podľa enunciatu napadnutého rozhodnutia sa DO advokát dopustil v mieste, čase a spôsobom tam uvedeným.

Je potrebné pripomenúť, že disciplinárne konanie podľa právnej úpravy disciplinárneho poriadku SAK účinného do 9. 6. 2017 (§ 5 ods. 1 a nasl.) začalo v posudzovanom prípade podaním návrhu na disciplinárne konanie, pričom súčasťou tohto návrhu je aj sťažnostný spis a v ňom obsiahnuté listinné dôkazy.

Všetky dostupné dôkazy zaobstarané v disciplinárnom konaní vytvorili podľa odvolacieho disciplinárneho senátu spoľahlivý základ na objasnenie, ustálenie a vyhodnotenie skutkového stavu, pričom tieto dôkazy jednotlivo a v súhrne predstavovali náležitý podklad pre rozhodnutie so všetkými integrálnymi náležitosťami v zmysle § 21 ods. 3 DP SAK. S ohľadom na to, že na skutkové zistenia a na právne posúdenie konania DO advokáta podrobne a presvedčivo poukazuje disciplinárny senát I. stupňa, odvolačný disciplinárny senát si tieto úvahy a závery v celom rozsahu osvojuje a na ich správnosť, celistvosť, úplnosť a objektívnosť poukazuje.

DO na podporu svojich tvrdení uvedených v odvolaní nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by bol spôsobilý vyvrátiť skutkové okolnosti a to predovšetkým, že nie sú pravdivé tvrdenia, že nedoriešil pohľadávku sťažovateľa, požadoval od neho, aby mu predložil doklad o poškodení motorového vozidla a taktiež mu neudal svedkov, ktorí by potvrdili jeho verbálne napádanie – urážanie, z čoho mu vyplynul záver, že nemohol podať žalobu. Pokiaľ ide o tvrdenie DO, že pohľadávku sťažovateľa vo výške 1 500 eur mimosúdne doriešil a vyúčtovanie

nevykonával z dôvodu, že žiadne zálohy neprevzal, aj v tomto bode sa odvolací disciplinárny senát stotožnil so záverom prijatým I. stupňovým disciplinárnym senátom (str. 4. rozhodnutia).

Pri preskúmaní a vyhodnotení výroku o uloženom druhu a výške uloženej sankcie je z napadnutého rozhodnutia zistiteľné, že I. disciplinárny senát SAK uložil za disciplinárne previnenie disciplinárne obvineného advokáta disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu 1 500 eur. Vychádzal pritom zo všetkých okolností posudzovaného prípadu, rozsahu a povahy vzhliadaného porušenia povinností, charakteru porušenia povinností advokáta, spôsob konania advokáta, následok a mieru zavinenia, prihliadol na osobu DO advokáta.

Odvolací disciplinárny senát zastáva názor, že druh uloženého disciplinárneho opatrenia bol zvolený správne, s ohľadom na všetky kritériá uvedené v § 56 ods. 4 ZoA. Tieto všeobecné kritériá ukladania disciplinárnych opatrení zostali zachované v nezmenenom znení § 56 ods. 4 ZoA, avšak DP SAK účinný od 10. 6. 2017 precizuje kritériá ukladania disciplinárneho opatrenia tak, že pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení je v širšom rozsahu potrebné prihliadnuť na závažnosť konania disciplinárne obvineného – vymedzené v § 27 DP SAK, rozsah a povahu porušenej povinnosti – vymedzené v § 28 DP SAK, následok disciplinárneho previnenia – vymedzený v § 29 DP SAK, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti – vymedzené v § 30 DP SAK, prihliadajúc pritom aj na § 31 DP SAK, ktoré upravuje primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia. Všetky tieto atribúty potom podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu založili spravodlivé rozhodnutie o druhu a výške disciplinárneho opatrenia, ktorá výška je primeraná, má represívnu a preventívnu funkciu. Túto peňažnú pokutu je DO advokát povinný zaplatiť spôsobom uvedeným v enunciate tohto rozhodnutia.

V spojení s rozhodnutím o disciplinárnom previnení bolo obligatórnou povinnosťou odvolacieho disciplinárneho senátu aplikovať § 57 ods. 5 ZoA, podľa ktorého je disciplinárne obvinený advokát povinný zaplatiť paušálne trovy konania vo výške 435 eur do 15 dní taktiež spôsobom obsiahnutým v enunciate tohto rozhodnutia.

III. odvolací disciplinárny senát SAK preto rozhodol tak, že odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

13.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený obhajca klienta vo väzbe navštívi klienta v ústave na výkon väzby po uplynutí doby takmer štyroch mesiacov od odoslania žiadosti klienta o vykonanie návštevy a následne sa na základe výzvy SAK bezodkladne nevyjadrí k sťažnosti klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK zo 6. decembra 2017, sp. zn. III. ODS-26/17:1133/2016

Rozhodnutie III. disciplinárneho senátu SAK z 5. júna 2017, sp. zn. DS III.-3/17:1133/2016

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 5. júna 2017, sp. zn. DS III.-3/17:1133/2016 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 6. decembra 2017, sp. zn. III. ODS-26/17:1133/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 a 3 a § 28 ods. 4 ZoA

tým, že

1. ako obhajca ustanovený obv. A. B. opatrením okresného súdu zo dňa 2. 2. 2016 v trestnej veci vedenej v ÚVTOS D. napriek písomnej žiadosti klienta o vykonanie jeho návštevy odoslanej DO dňa 24. 3. 2016 klienta v ÚVTOS a ÚVV navštívil až 11. 7. 2016,
2. na výzvu SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti sťažovateľa A. B., ktorú výzvu prevzal dňa 10. 6. 2016, sa bezodkladne nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok vyššie popísaný na podklade sťažnosti sťažovateľa A. B.

Rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 5. júna 2017, sp. zn. DS III.-3/17:1133/2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v zmysle podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 200 eur a v súlade s § 57 ods. 5 ZoA zároveň povinnosť zaplatiť paušálne náklady disciplinárneho konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia senát I. stupňa poukázal na to, že na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 12. 1. 2017 na podklade sťažnosti A. B. (ku ktorému sa DO advokát nevyjadril) vykonal na disciplinárnom pojednávaní dňa 5. 6. 2017 dokazovanie spôsobom a v rozsahu uvedeným na str. 2 – 3 tohto rozhodnutia a z dôkazného súboru vyvodil záver, že vykonané dôkazy jednotlivo a v súhrne, ako aj vo vzájomnom kontexte DO usvedčujú z vyššie uvedeného disciplinárneho previnenia na podklade skutkov, ktoré sa stali.

Z ďalšieho odôvodnenia vyplýva, že sťažovateľovi A. B. bol opatrením okresného súdu z 2. 2. 2016 DO ustanovený za obhajcu, keďže uňho existovali dôvody povinnej obhajoby. Ešte pred podaním obžaloby na obv. A. B. (dňa 31. 3. 2016) tento dňa 24. 3. 2016 požiadal ustanoveného obhajcu, aby ho navštívil vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS, čo dokazuje potvrdenie tohto ústavu zo dňa 29. 9. 2016. ÚVV a ÚVTOS, ktorý zároveň predložil listinný dôkaz, podľa ktorého DO navštívil obv. A. B. sťažovateľa, v dňoch 17. 3. 2016, 11. 7. 2016, 15. 7. 2016 a 18. 7. 2016.

Disciplinárny senát vyslovil záver, že DO advokát porušil zákonom stanovenú povinnosť chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta, keďže sa neriadil jeho pokynmi a nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Návšteva klienta (sťažovateľa) v ústave na výkon trestu po uplynutí doby takmer štyroch mesiacov od odoslania žiadosti o vykonanie návštevy, nemožno vyhodnotiť ako výkon advokácie v záujme klienta. Naopak, DO takýmto svojím konaním znižoval dôstojnosť advokátskeho stavu.

Disciplinárny senát pri úvahe o výške disciplinárneho opatrenia prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie vo forme preukázanej vedomej nedbanlivosti, rozsah a povahu porušenia povinnosti, ako aj predpoklad nápravy DO. Prihliadol predovšetkým na spôsob spáchania skutku v tých intenciách, že potom, čo bol DO na vyjadrenie sa k podanej sťažnosti sťažovateľa vyzvaný, zostal naďalej pasívnym, svoje konanie neolutoval, keďže vyjadrenie ľútosti dáva väčší priestor pre predpoklad nápravy u DO, čo sa však nestalo. Napokon disciplinárny senát prihliadol na predchádzajúce disciplinárne odsúdenie DO, teda, že v jeho prípade nešlo o ojedinelý exces. Preto uloženie peňažnej pokuty vo výške 200 eur

považuje disciplinárny senát za primerané tak z hľadiska individuálnej prevencie, ako aj z hľadiska výchovného pôsobenia takéhoto opatrenia na ostatných advokátov, ktorú je povinný zaplatiť spôsobom a na účet uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia.

Rozhodnutie DS III.-3/17:1133/2016 z 5. júna 2017 prevzal DO advokát dňa 11. 8. 2017 a dňa 25. 8. 2017, teda v lehote stanovenej v § 36 ods. 4 DP SAK uplatnil svoje právo odvolať sa proti tomuto rozhodnutiu v zmysle § 36 ods. 1 DP SAK. V odvolaní uviedol, že žiada vo veci primerane rozhodnúť so zohľadnením všetkých skutkových a právnych okolností, akceptujúc najmä to, že nereagoval na výzvu SAK v lehote stanovenej stavovskými predpismi, za čo sa ospravedlňuje, túto skutočnosť nerozporuje a nemieni sa vyhovárať na svoje súkromné dôvody. Preto žiada vec primerane posúdiť.

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 6. decembra 2017, sp.zn. III. ODS-26/17:1133/2016 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát zistil, že prvostupňový senát vykonal v rámci prvostupňového disciplinárneho konania všetky známe, dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie a ustálenie skutkového stavu, dôkazy vyhodnotil na základe riadne zisteného skutkového stavu jednotlivo, v súhrne a vzájomnej súvislosti a dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru, že skutky, ktoré sa stali tak, ako sú uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, sa ich DO dopustil, a náležitá je aj právna kvalifikácia konania DO advokáta.

Prvostupňový disciplinárny senát sa v súlade s § 21 ods. 3 DP SAK požadovaným spôsobom vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami a okolnosťami posudzovaného prípadu, rozhodnutie má všetky kritériá zrozumiteľnosti odôvodnenia, presvedčivosti skutkovej a právnej argumentácie. V tejto súvislosti poukazuje odvolací disciplinárny senát na to, že skutkové zistenia a vyvodený právny záver o disciplinárnej zodpovednosti DO advokáta, ako aj na to nadväzujúce výroky o uloženom disciplinárnom opatrení a povinnosti nahradiť trovy konania sú správne, objektívne a spravodlivé.

Vo vzťahu ku skutku 1 je zistený skutkový stav založený na úplnom a nespornom dôkaznom súbore, pričom proti spáchaniu disciplinárneho previnenia a právnej kvalifikácie konania DO advokát nebrojil relevantnými a odôvodnenými odvolacími námietkami. Konanie advokáta, ako ustanoveného obhajcu v trestnom konaní, spočívajúc v tom, že po žiadosti klienta o vykonanie návštevy v ÚVV a ÚVTOS zo dňa 24. 3. 2016 vykonal napriek podanej obžalobe na klienta dňa 31. 3. 2016 návštevu až 11. 7. 2016 vytvára bezpochyby stav, že klient v procesnom postavení obvineného (v podmienkach výkonu väzby) bol v určitej časovej a právnej neistote, nevediac, aký postup obhajoby a právnej obrany ustanovený obhajca po podaní obžaloby zvolí, je disciplinárnym previnením.

Vo vzťahu k skutku 2) možno rovnako konštatovať, že skutok je bezpečne preukázaný a konanie DO advokáta je disciplinárnym previnením, ak advokát na výzvu SAK, aby sa vyjadril o sťažnosti sťažovateľa, ktorú prevzal dňa 10. 6. 2016, sa bezodkladne k tejto nevyjadril, konal proti stavovským predpisom, navyše, ak mu v podaní vyjadrenia k sťažnosti nebránili žiadne objektívne príčiny alebo dôvody, resp. skutočnosti osobitného významu (porovnaj rozhodnutie P SAK sp. zn. P-37/2010:2827/2009).

Záverom odvolací senát uvádza, že nepochybil disciplinárny senát ani vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení, lebo uložená peňažná pokuta vo výške 200 eur (ktorú je povinný DO zaplatiť podľa výrokovvej časti rozhodnutia prvostupňového senátu), zodpovedá všetkým okolnostiam posudzovaného prípadu a všetkým kritériám ustanoveným v § 56 ods. 4 ZoA, teda rozsahu a povahe porušenia povinnosti, spôsobu konania advokáta, následku a miere zavinenia, pričom prihliadol na osobu DO advokáta, ale aj na potrebu represívneho a preventívneho pôsobenia na osobu DO advokáta.

Keďže odvolací disciplinárny senát bol pri tomto výroku povinný prihliadať aj na ďalšie kritériá ustanovené v DP SAK účinnom od 10. 6. 2017, konkrétne závažnosť konania DO – vymedzené v § 27 DP SAK, rozsah a povahu porušenej povinnosti – vymedzené v § 28 DP SAK, následok disciplinárneho previnenia – vymedzený v § 29 DP SAK, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti – vymedzené v § 30 DP SAK prihliadajúc pritom aj na § 31 DP SAK, ktoré upravuje primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia je uložená sankcia aj s ohľadom na predchádzajúce disciplinárne potrestania DO primeraná a spravodlivá. V tomto smere sú odvolacie výhrady DO advokáta o potrebe zmiernenia uloženého druhu a výšky disciplinárneho opatrenia nedôvodné, nakoľko v prípade DO išlo o spáchanie dvoch disciplinárnych previnení, ktorými porušil pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory a v konečnom dôsledku mali za následok zásah do dôstojnosti advokátskeho stavu.

Na margo výhrady navrhovateľa, že nemožno prihliadať na neskôr vyjadrenú ľútosť DO advokáta, ktorá je účelová, vedená snahou privodiť si miernejšie disciplinárne opatrenie považuje odvolací disciplinárny senát za potrebné poznamenať, že § 30 ods. 1 písm. b) DP SAK považuje za poľahčujúcu okolnosť okamžité priznanie disciplinárneho previnenia. Preto je správny názor navrhovateľa vo vzťahu k výkladovým hľadiskám tejto poľahčujúcej okolnosti, lebo v posudzovanom prípade došlo k priznaniu a oľutovaniu disciplinárneho previnenia u skutku 2) až po doručení rozhodnutia DS III.-3/17:1133/2016 z 5. júna 2017, čo nemožno považovať za okamžité, hoci nie sú pochybnosti o takto prejavenej vôli DO advokáta smerujúcej k priznaniu a oľutovaniu disciplinárneho previnenia.

14.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý po vypovedaní plnej moci klientovi na obhajobu v trestnom konaní nevykoná obhajobu klienta na hlavnom pojednávaní, uskutočnenom v období 15-dňovej lehoty od doručenia vypovedania plnej moci klientovi, keď na tomto pojednávaní za účasti advokáta klient požiada o jeho odročenie za účelom zvolenia si nového obhajcu a pojednávanie je súdom odročené na iný termín, nie je disciplinárnym previnením advokáta, s prihliadnutím na to, že nešlo o prípad povinnej obhajoby. Takýmto postupom advokáta nedošlo k poškodeniu záujmov klienta ani k vzniku hroziaceho nebezpečenstva alebo inej ujme na právach klienta.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 12. júna 2018, sp. zn. III. ODS-29/17: 2824/2016

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 28. septembra 2017, sp. zn. DS IX.-9/17:2824/2016

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 28. septembra 2017, sp. zn. DS IX.-9/17:2824/2016 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 12. júna 2018, sp. zn. III. ODS-29/17: 2824/2016 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 1 a § 22 ods. 5 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

počas 15-dňovej lehoty odo dňa doručenia vypovedania plnej moci na obhajobu v trestnom konaní vedenom pred okresným súdom klientovi – A. B., nevykonal neodkladné úkony vo veci, a to obhajobu na hlavnom pojednávaní v hore uvedenej trestnej veci uskutočnenom dňa 7. 9. 2016 o 8.30 hod, na ktorom uviedol, že sa k veci nevyjadruje, pretože klientovi vypovedal

plnú moc z dôvodu straty dôvery a na hlavnom pojednávaní sa nezúčastní a následne opustil pojednávaciu miestnosť, napriek tomu, že klient mu neoznámil, že na splnení povinnosti vykonať neodkladné úkony netrvá, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Dňa 17. 2. 2017 podal predseda RK SAK DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Týmto konaním sa menovaný advokát mal podľa navrhovateľa dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože porušil povinnosti advokáta uložené mu v § 18 ods. 1 ZoA a § 22 ods. 5 ZoA.

Na podklade podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania IX. disciplinárny senát SAK svojím rozhodnutím DS IX.-9/17: 2824/2016 z 28. septembra 2017 DO advokáta podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. b) DP SAK spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia je zistiteľné, že dňa 22. 9. 2016 bola SAK doručená sťažnosť krajskej prokuratúry na DO z dôvodu, že ako obhajca obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní vo veci dňa 7. 9. 2016 po otvorení hlavného pojednávania, overení totožnosti osôb, po výzve predsedu senátu na možnosť vykonať pojednávanie sa nevyjadril, avšak uviedol, že vypovedal plnú moc obžalovanému A. B. z dôvodu straty dôvery a podľa jeho názoru na hlavnom pojednávaní nemá čo robiť, a § 43 ods. 3 TP sa nevzťahuje na tento prípad. Obhajca následne napriek upozorneniu na povinnosti vyplývajúce z § 43 ods. 3 ako aj § 36 ods. 4 TP opustil pojednávaciu miestnosť o 8.43 hod. V dôsledku takéhoto postupu DO advokáta vznikla procesná prekážka ďalšieho postupu v konaní a hlavné pojednávanie bolo nevyhnutné odročiť.

Podľa RK SAK týmto konaním DO preukázateľne nedodrжал 15-dňovú lehotu na vykonanie neodkladných úkonov vo veci, keďže vypovedanie plnej moci doručil klientovi dňa 2. 9. 2016 a dňa 7. 9. 2016 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie vo veci, na ktorom sa odmietol zúčastniť a opustil pojednávaciu miestnosť, pričom žiadnym spôsobom nepreukázal, že by ho klient zbavil povinnosti účasti na hlavnom pojednávaní vo veci – táto skutočnosť nevyplýva ani z vyjadrenia DO, ani zo zápisnice z hlavného pojednávania predloženej sťažovateľom. Na tomto základe ide podľa navrhovateľa u DO o prekročenie rámca povinností advokáta podľa § 22 ods. 5 ZoA. Z vyjadrenia DO advokáta vyplynulo, že dňa 30. 8. 2016 vypovedal plnú moc svojmu klientovi A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom z dôvodu narušenia nevyhnutnej dôvery medzi klientom a advokátom, pričom vypovedanie plnej moci bolo klientovi doručené dňa 2. 9. 2016 a súdu dňa 31. 8. 2016. Vo výpovedi plnej moci upozornil klienta na termín hlavného pojednávania, pričom keď sa s klientom spojil telefonicky, ten mu oznámil, že z dôvodu zabezpečenia obhajoby požiadal o odročenie hlavného pojednávania, na čo mu súd oznámil, že žiadosť o odročenie neakceptuje. Dva dni pred hlavným pojednávaním ho kontaktovali zo súdu telefonicky, pričom mu bolo oznámené, že predseda senátu nebude rešpektovať jeho neúčast na hlavnom pojednávaní; dňa 7. 9. 2016 sa preto dostavil na okresný súd na hlavné pojednávanie vo veci obž. A. B., kde po výzve predsedu senátu na vyjadrenie sa, či možno vykonať hlavné pojednávanie napriek neprítomnosti predvolaných osôb uviedol okolnosti, ktoré mu podľa jeho názoru bránia zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní ako obhajca obž. A. B. a opustil pojednávaciu miestnosť. Vyjadril názor, že podľa § 3 AP SAK sa vzťah advokáta a klienta zakladá na vzájomnej dôvere a v posudzovanom prípade (trestnej veci) celkom zjavne nešlo o povinnú obhajobu v zmysle § 37 TP a nestotožňuje sa s postojom a tvrdením uvedeným v sťažnosti krajskej prokuratúry.

V reakcii na podaný návrh na začatie disciplinárneho konania uviedol DO vo vyjadrení zo dňa 7. 11. 2016, že hlavné pojednávanie nepovažuje za úkon, ktorý spĺňa kritériá neodkladnosti podľa § 22 ods. 5 ZoA a § 10 ods. 17 TP a ktorého vykonanie by neznieslo odklad a jeho nevykonanie by sa akýmkoľvek spôsobom dotklo práv klienta. Poukázal na to, že porušenie práv zo strany obhajcu v danom prípade nenamietal klient žiadnym spôsobom. Samotný obžalovaný (klient DO advokáta) požiadal súd o odročenie pojednávania na účel zabezpečenia si obhajcu, z čoho vyplýva, že klient neprejavil záujem byť ďalej zastúpený pri obhajobe DO. Jediný dôvod, prečo nebolo vykonané hlavné pojednávanie v danej trestnej veci na okresnom súde dňa 7. 9. 2016 bol návrh prokurátora na odročenie pojednávania, s ktorým sa senát stotožnil. Na tejto skutkovej a právnej argumentácii zotrval DO advokát aj na vykonanom pojednávaní pred IX. disciplinárnym senátom SAK dňa 28. 9. 2017, poukazujúc na to, že návrh na odročenie hlavného pojednávania podal intervenujúci prokurátor a nie klient DO, ktorý od neho nikdy nežiadal, aby ho na hlavnom pojednávaní dňa 7. 9. 2016 zastupoval.

Z hľadiska vyhodnotenia skutkových okolností a na to nadväzujúceho právneho posúdenia podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania prvostupňový senát poukázal na dikciu § 18 ods. 1 ZoA, prvá veta, § 22 ods. 5 ZoA a § 10 ods. 17 TP a zaujal nasledovné základné postuláty, ktoré ho viedli k vydaniu oslobodzujúceho verdiktu.

Základnou povinnosťou advokáta pri výkone svojej činnosti je ochrana práv klienta a presadzovanie jeho záujmov, pričom § 22 ods. 5 ZoA ukladá advokátovi osobitné povinnosti, ktoré vznikajú, ako dôsledok jednostranného ukončenia zmluvy o poskytovaní právnych služieb advokátom odstúpením od zmluvy (pozri *Olej, J., Kerecman, P., Kalata, P. a kol. Zákon o advokácii, komentár, 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2013, 206 s.*).

Povinnosť uložená advokátovi je z hľadiska obsahu definovaná tak, že advokát je povinný vykonať všetky *neodkladné úkony* v *zastupovanej veci* a z hľadiska času tak, že táto jeho povinnosť trvá *15 dní od doručenia oznámenia klientovi o odstúpení od zmluvy* o poskytovaní právnych služieb, vykonaním *neodkladných úkonov* advokátom treba rozumieť všetky také úkony, ktorými môže advokát zabrániť hroziacej škode alebo inej ujme klienta, najmä úkony, ktorých potreba vykonania je spätá a limitovaná plynutím času (pozri *Olej, J., Kerecman, P., Kalata, P. a kol. Zákon o advokácii, komentár, 1. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2013, 207 s.*).

Zákon o advokácii neustanovuje výpočet úkonov, ktoré je možné vo vzťahu k plneniu povinnosti advokátom podľa § 22 ods. 5 ZoA považovať za neodkladné úkony, pôjde vždy o taký úkon, ktorého vykonanie je nevyhnutné z dôvodu zabránenia hroziacej škody alebo inej ujmy klientovi, najmä z hľadiska plynutia času (napr. podanie odvolania v odvolacej lehote).

V prípade, ak iný právny predpis ustanovuje definíciu neodkladného úkonu, je potrebné neodkladný úkon na účely § 22 ods. 5 ZoA vykladať okrem vyššie uvedených všeobecných princípov aj cestou tohto iného právneho predpisu, v posudzovanom prípade je takýmto predpisom § 10 ods. 17 TP, ktoré definuje neodkladný úkon, ktorého vykonanie vzhľadom na nebezpečenstvo zmarenia, resp. zničenia neznesie z hľadiska účelu trestného konania odklad na čas, kým sa začne trestné stíhanie. Neodkladný úkon na účely trestného konania je možné vykonať len pred začatím trestného stíhania, resp. spolu so začatím trestného stíhania (§ 199 TP). Hlavné pojednávanie, ako časť trestného konania pred súdom nie je neodkladným úkonom podľa § 10 ods. 17 TP a zároveň nemá charakter nevyhnutnosti, resp. neodkladnosti tak, aby spĺňalo všeobecné požiadavky na neodkladný úkon, k vykonaniu ktorého je advokát podľa § 22 ods. 5 ZoA povinný.

Podľa IX. disciplinárneho senátu SAK preto neobstojí, aby skutok DO advokáta identifikovaný vo výrokovej časti návrhu na začatie disciplinárneho konania bol disciplinárnym previnením.

Rozhodnutie DS IX.-9/17:2824/2016 z 28. 9. 2017 napadla v lehote a spôsobom upraveným v § 36 a nasl. DP SAK dňa 13. 11. 2017 predsedníčka RK SAK (rozhodnutie prevzala

30. 10. 2017), v ktorom zásadne tvrdí, že senát I. stupňa konanie DO advokát nesprávne právne posúdil, lebo podľa jej názoru sa skutok stal a je disciplinárnym previnením. Čiastkový záver prvostupňového senátu o tom, že hlavné pojednávanie nemá byť neodkladným úkonom v zmysle § 10 ods. 17 TP je podľa odvolateľky na účely posúdenia povinností advokáta v nadväznosti na § 22 ods. 5 ZoA nepoužiteľné. V tomto kontexte je potrebné upriamiť pozornosť na § 43 ods. 3 TP, podľa ktorého skôr zvolený obhajca alebo ustanovený obhajca je povinný plniť svoje povinnosti až do skutočného prevzatia obhajoby iným zvoleným alebo ustanoveným obhajcom.

Ďalšou odvolacou námietkou je, že DO advokát preukázateľne nedodrжал 15-dňovú lehotu na vykonanie neodkladných úkonov vo veci, keďže vypovedanie splnomocnenia klientovi doručil 2. 9. 2016 a dňa 7. 9. 2016 sa uskutočnilo hlavné pojednávanie, na ktorom sa DO advokát odmietol zúčastniť a opustil pojednávaciú miestnosť, mal plniť povinnosti zvoleného advokáta na tomto hlavnom pojednávaní až do skutočného prevzatia obhajoby klienta iným obhajcom, zvlášť keď sa obž. A. B. v jeho priebehu vyjadril, že si chce zvoliť nového obhajcu.

Nesprávnosť právneho posúdenia veci prvostupňovým senátom vidí predsedníčka RK SAK aj v tom, že výkladové hľadiská § 22 ods. 5 ZoA je potrebné v posudzovanom prípade aplikovať tak, že vykonaním neodkladných úkonov treba rozumieť všetky úkony, ktorými môže advokát zabrániť hroziacej škode alebo inej ujme klienta, najmä úkony, ktorých potreba vykonania je spätá a limitovaná plynutím času. Konaním DO advokáta došlo k zmareniu hlavného pojednávania dňa 7. 9. 2016 v danej trestnej veci, nakoľko DO v rozpore s povinnosťami advokáta nevykonal neodkladný úkon na nariadenom hlavnom pojednávaní, na ktorom mal presadzovať záujmy klienta, čo vyplýva aj z definície neodkladného úkonu podľa rozhodnutia sp. zn. DS III.-93/11:1627/11. Navrhla v odvolacom konaní postupovať tak, aby bolo rozhodnutie senátu I. stupňa zmenené, aby bol DO advokát uznaný za vinného disciplinárnym previnením a bolo mu uložené primerané disciplinárne opatrenie.

III. odvolací disciplinárny senát SAK v rámci splnenia svojich povinností vyplývajúcich mu z dikcie § 39 ods. 5 DP SAK preskúmal výrok napadnutý odvolaním, ako aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a postup prvostupňového disciplinárneho senátu, na chyby, ktoré neboli odvolaním napadnuté prihliada iba vtedy, ak mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie. Odvolací disciplinárny senát v postupe a aplikácii procesných ustanovení DP SAK nezistil u IX. disciplinárneho senátu SAK žiadne pochybenia, ktoré by mali za následok nepreskúmateľnosť, či nezákonnosť prvostupňového konania. Senát I. stupňa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy potrebné na riadne objasnenie a ustálenie skutkového stavu vyhodnotil jednotlivo, v súhrne a vzájomnej súvislosti a rozhodnutie náležite odôvodnil v súlade s § 21 ods. 3 DP SAK.

Odvolací disciplinárny senát sa stotožnil s právnym posúdením konania DO, lebo jeho konanie nemožno vyhodnotiť ako disciplinárne previnenie, čo potom logicky vyústilo do oslobodzujúceho verdiktu senátu I. stupňa. Prvostupňový disciplinárny orgán v rámci svojich hodnotiacich úvah správne vyložil § 18 ods. 1 a § 22 ods. 5 ZoA nezistiac, že by DO pri výkone svojej činnosti obhajcu obž. A. B. v trestnom konaní po vypovedaní splnomocnenia klientom konal v rozpore s jeho záujmami, jeho postup na hlavnom pojednávaní vo veci dňa 7. 9. 2016 nemal primárne za následok ohrozenie práv a záujmov obž. A. B. v trestnom konaní a sekundárne nespôsobil pre tohto obžalovaného v označenom trestnom konaní žiadne reálne nebezpečenstvo hroziacej škody alebo inej ujmy v jeho neprospech.

III. odvolací disciplinárny SAK prijal právny názor, že nemôže ísť o disciplinárne previnenie pre porušenie povinností advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA a § 22 ods. 5 ZoA spôsobom uvedeným v návrhu na začatie disciplinárneho konania, ako stavovskými predpismi predpokladaného zavineného porušenia povinností vyplývajúcich zo zákona o advokácii alebo predpisov

komory, ak v príčinnej súvislosti s konaním advokáta ako obhajcu klienta v trestnom konaní (v ktoromkoľvek štádiu trestného konania) nedôjde k následku predpokladaného týmito ustanoveniami, teda nechráneniu a nepresadeniu práv a záujmov klienta a vzniku hroziaceho nebezpečenstva alebo inej ujme na právach klienta. V posudzovanom prípade nebolo preukázané, že konaním DO na označenom hlavnom pojednávaní dňa 7. 9. 2016 vznikol pre obž. A. B. akýkoľvek škodlivý následok zásahom do jeho práv obžalovaného alebo obmedzením týchto práv. V prípade obž. A. B. nešlo o prípad povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 a nasl. TP, čo má zásadný vplyv na zodpovedanie otázky, či bolo po zániku splnomocnenia disciplinárne obvineného na obhajobu obž. A. B. na tomto hlavnom pojednávaní vôbec potrebné vykonávať neodkladné úkony obhajoby, lebo súd I. stupňa v plnom rozsahu akceptoval prejav obž. A. B. na zvolenie nového obhajcu a termín hlavného pojednávania odročil na určitý termín.

K odvolacím námietkam odvolací disciplinárny senát na doplnenie uviedol:

Opis konania DO podľa skutkovej vety návrhu ma disciplinárne konanie zodpovedá v porovnaní s obsahom zápisnice z hlavného pojednávania pred okresným súdom dňa 7. 9. 2016 o 8.35 hod. iba čiastočne reálnemu priebehu tohto procesného úkonu, pretože z tejto zápisnice je preukázané, že obž. A. B. sa na tomto hlavnom pojednávaní vyjadril na konštatáciu intervenujúceho prokurátora „v prípade že obž. A. B. trvá na zastúpení právnym zástupcom (správne má byť obhajcom), navrhujem mu súdom uložiť lehotu na oznámenie mena novozvoleného obhajcu a odročiť hlavné pojednávanie“ sa obž. A. B. vyjadril, že si chce zvoliť nového právneho zástupcu (správne má byť obhajcu), na otázku predsedu senátu „pán prokurátor, aký je teraz váš názor, navrhol prokurátor odročiť hlavné pojednávanie a súdom určiť obžalovanému lehotu na oznámenie novozvoleného obhajcu.

V posudzovanom prípade teda došlo k vzniku situácie, keď sa DO riadne a včas dostavil na hlavné pojednávanie pred okresným súdom dňa 7. 9. 2016 a preukázal pred konajúcim senátom vypovedanie plnomocnenstva klientovi A. B., z dôvodu straty dôvery a preto sa naň nevzťahuje povinnosť vyplývajúca z § 43 ods. 3 TP, načo sa obž. A. B. nevyjadril tak, že trvá alebo netrvá na vykonaní obhajoby DO, uviedol, že si chce zvoliť nového obhajcu.

Po takomto vyjadrení obž. A. B. na otázku predsedu senátu prezentoval intervenujúci prokurátor návrh na odročenie hlavného pojednávania a súdom určiť lehotu na oznámenie novozvoleného obhajcu, načo prvostupňový súd po vyjadrení procesných strán termín hlavného pojednávania (v zmysle § 277 ods. 1 TP) odročil na určitý termín. Takýto procesný postup súdu I. stupňa bez bližšej špecifikácie prekážky, pre ktorú nemohlo byť pokračované v hlavnom pojednávaní okresného súdu nedáva za pravdu názoru krajského prokurátora prezentovaného v sťažnosti, že „v dôsledku uvedeného postupu obhajcu vznikla procesná prekážka ďalšieho postupu v konaní a hlavné pojednávanie bolo nevyhnutné odročiť, pretože prítomný splnomocnený obhajca bol povinný plniť svoje povinnosti až do skutočného prevzatia obhajoby iným zvoleným obhajcom, teda už na nariadenom termíne hlavného pojednávania dňa 7. 9. 2016“ lebo v označenej trestnej veci, kde nebol založený dôvod povinnej obhajoby obž. A. B. a na základe procesného návrhu intervenujúceho prokurátora na odročenie hlavného pojednávania došlo k rozhodnutiu súdu podľa § 277 ods. 1 TP (odročenie termínu hlavného pojednávania na určitý termín), z obsahu zápisnice o tomto procesnom úkone súdu nemožno vyvodiť záver, že rozhodnutie o odročení bolo vyvolané zavineným konaním disciplinárne obvineného, resp., že takýmto zavineným konaním menovaného došlo k zmareniu tohto procesného úkonu súdu I. stupňa.

Súhrn týchto skutočností nevytvára správnosť celkového obrazu návrhu na začatie disciplinárneho konania v tom, že účasť obhajcu, u ktorého došlo k zániku mandátu na výkon obhajoby ku dňu konania hlavného pojednávania v trestnej veci je neodkladným úkonom, z hľadiska plnenia povinností advokáta, a že v takomto špecifikovanom prípade je potrebné

advokátom vykonávať povinnosti obhajcu v trestnom konaní až do skutočného prevzatia obhajoby iným zvoleným alebo ustanoveným obhajcom.

Takýto výklad povinností advokáta v procesnom postavení obhajcu v zmysle § 43 ods. 3 TP aj s poukazom na rozhodnutie sp. zn. DS III.-93/11:1627/11 je možný podľa III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK len pre prípad, ak by neplnenie týchto povinností akútne ohrozilo alebo zhoršilo postavenie obžalovaného pred súdom, teda znamenalo by významný zásah do jeho práv, nie však v prípade že autonómny procesný postupom súdu dôjde k akceptácii žiadosti obžalovaného na voľbu nového obhajcu, na ten to účel k odročeniu hlavného pojednávania a v konečnom dôsledku dôjde k situácii, že až do určenia nového termínu hlavného pojednávania nie je potrebné vykonávať úkony spojené s povinnosťami obhajcu k osobe obžalovaného.

V tomto smere poukázal III. odvolací disciplinárny senát SAK na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp.zn.II. ÚS 50/01, podľa ktorého je vždy nevyhnutné vychádzať z konkrétnych skutkových zistení v každej súdom prejednávanej veci. Preto aj výklad jednotlivých ustanovení stavovských predpisov SAK, resp. jednotlivých ustanovení subsidiárne aplikovaného TP nemôže byť jednosmerný, vždy musí reflektovať potrebu spravodlivého posúdenia každého prípadu, teda aj prípadu DO advokáta. Spravodlivosť je aj pri procese rozhodovania v disciplinárnych konaniach SAK (či už v I. alebo II. stupni) základným hodnotovým princípom, teda každé rozhodnutie musí byť nielen zákonné, ale predovšetkým spravodlivé. Z týchto dôvodov odvolací disciplinárny senát napadnuté disciplinárne rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

15.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri výkone advokácie ako konateľ spoločnosti poskytujúcej právne služby uzatvorí v postavení postupcu zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej postúpi pohľadávku voči bývalému klientovi, spočívajúcu v odmene za poskytnuté právne služby, a to na postupníka, ktorý nie je oprávnený na poskytovanie právnych služieb, pričom súčasne sa zaviazne postupníkovi poskytnúť všetky doklady nevyhnutné pre vymáhanie tejto pohľadávky, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 23 ods. 1 ZoA.

Advokát, ktorý pri výkone advokácie v spoločnosti poskytujúcej právne služby, rozhodne ako jej konateľ a jediný spoločník o zrušení tejto spoločnosti bez likvidácie a jej zlúčení s inou obchodnou spoločnosťou, ktorá v čase zlúčenia nebola založená podľa zákona o advokácii ani nebola oprávnená poskytovať právne služby, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 33 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 13. júna 2018, sp. zn. III. ODS-3/18:4039/2016

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK zo 7. novembra 2017, sp. zn. DS II.-22/17:4039/2016

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK zo 7. novembra 2017, sp. zn. DS II.-22/17:4039/2016 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu z 13. júna 2018, sp. zn. III. ODS-3/18:4039/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 23 ods. 1 ZoA a § 33 ods. 1 AP SAK

tým, že

- 1.) vykonávajúc advokáciu ako konateľ za spoločnosť A. s. r. o., uzatvoril dňa 15. 4. 2016 v postavení postupcu zmluvu o postúpení pohľadávky s postupníkom, spoločnosťou B. s. r. o., na ktorú postúpil pohľadávky vo výške 3 574,29 eur voči bývalému klientovi A. B. predstavujúce časť jeho odmeny za poskytované právne služby a súčasne sa zaviazal postupníkovi poskytnúť všetky doklady nevyhnutné pre vymáhanie predmetných pohľadávok, hoci tento postupník nebol oprávnený poskytovať právne služby, a teda ani povinný zachovávať mlčanlivosť podľa zákona o advokácii,
- 2.) v spoločnosti A. s. r. o., pôvodne zapísanej v obchodnom registri, založenej podľa zákona a poskytujúcej právne služby, v ktorej bol konateľom a jediným spoločníkom, rozhodol o jej zrušení bez likvidácie a jej zlúčení do inej spoločnosti C. s. r. o., ktorá nebola v čase zlúčenia založená podľa zákona o advokácii a ani nebola oprávnená poskytovať právne služby podľa zákona, a ktorá bola od 9. 6. 2016 „ex offio“ vymazaná z obchodného registra,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia pre závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 23 ods. 1 ZoA a § 33 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK zo 7. novembra 2017, sp. zn. DS II.-22/17:4039/2016 bol DO uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 1 000 eur.

V odôvodnení tohto rozhodnutia II. disc. senát zhrnul skutkový a právny stav nasledovne:

Sťažovateľ v sťažnosti poukázal na dlhotrvajúce kontroverzie s DO, pričom tieto vyústili aj k podaniu žaloby o zaplatenie neuhradenej časti odmeny DO vykonávajúcemu advokáciu ako konateľ v spoločnosti A. s. r. o. Počas konania požiadala o vstup do konania na strane žalobcu spoločnosť B. s. r. o., a to z dôvodu postúpenia pohľadávky, t. j. neuhradenej časti odmeny za právne služby na uvedenú spoločnosť ako postupcu a to zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15. 4. 2016. Postupca, na rozdiel od A. s. r. o., však nemal právo poskytovať právne služby. Z obsahu zmluvy vyplýva, že DO sa zaviazal poskytnúť postupcovi všetky doklady nevyhnutné na preukázanie a vymáhanie postúpených pohľadávok. Preto namietal, že takýmto postupom môže dôjsť k ohrozeniu mlčanlivosti, ktorej DO nikdy nezbadil. Sťažovateľ sa v tomto konaní domáhal zaplatenia 4 306,65 eur od DO, z dôvodu nesprávneho vyúčtovania zálohy za poskytnuté právne služby a realizovanými úkonmi právnej pomoci DO. Logickým následkom zániku A. s. r. o. zlúčením a následným zánikom právneho nástupcu, spoločnosti C. s. r. o., bolo zastavenie predmetného súdneho konania a nevyožiteľnosť jeho nároku. Vzhľadom na uvedené kroky DO, najmä postúpenie pohľadávky na obchodnú spoločnosť, ktorá nie je oprávnená poskytovať právne služby a zánik A. s. r. o. zlúčením s obchodnou spoločnosťou C. s. r. o., ktorá následne zanikla, sťažovateľ hodnotil postup DO ako klamlivý, neetický, v rozpore so zákonom.

DO vo svojom písomnom vyjadrení k sťažnosti uviedol, že je podľa jeho názoru nedôvodná. Poukázal na čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je

zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Uviedol, že Obchodný zákonník nezakazuje zlučovanie obchodných spoločností. Právny nástupca zlúčených spoločností, spoločnosť C. s. r. o., zanikla 8. 6. 2016. Pokiaľ v dôsledku zlúčenia a následne zániku právneho nástupcu zanikla možnosť pokračovať v predmetnom súdnom konaní, nie je to v rozpore so zákonom a nemožno dovodiť protiprávnosť konania jedného z konateľov. Uviedol, že žiaden zákon nezakazuje obchodnej spoločnosti postúpiť pohľadávku inému, resp. niet osobitného zákona, ktorý by to zakazoval obchodnej spoločnosti poskytujúcej právne služby. Samotné postúpenie pohľadávky spoločnosťou poskytujúcou právne služby neznamena porušenie mlčanlivosti ani poskytnutie dôverných informácií o osobe klienta. V predmetnom súdnom konaní je žalobcom už spoločnosť, ktorej bola pohľadávka postúpená, a preto je vecou dokazovania pred súdom, či žalobca bude alebo nebude v konaní úspešný.

Vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania DO zotrval na svojej argumentácii uvedenej vo vyjadrení k sťažnosti. Poukázal na skutočnosť, že nebolo v konaní preukázané, aké konkrétne doklady mal postupníkovi poskytnúť a nebolo preukázané žiadne porušenie povinnosti mlčanlivosti. Postupníkovi predložil len dôkaz o výške dlžnej sumy, nie špecifikáciu položiek, z ktorých by sa dala dedukovať výsledná pohľadávka. Zdôraznil, že právny nástupca nemohol poskytovať právne služby, nakoľko tento zanikol deň nasledujúci po zlúčení s A. s. r. o. V žiadosti o vykonanie disciplinárneho pojednávania bez osobnej účasti DO uviedol, že všetky dokumenty, týkajúce sa klientov a právnych zastupovaní ostali v jeho držbe.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že skutok pod bodom 1 sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a tento je potrebné posúdiť ako disciplinárne previnenie v zmysle § 56 ods. 1 zákona o advokácii.

DO nepoprel skutočnosť, že uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 15. 4. 2016 s obchodnou spoločnosťou B. s. r. o., priznal ju vo svojich vyjadreniach. V predmetnej zmluve sa v zmysle článku V. zaviazal odovzdať všetky doklady nevyhnutné na preukázanie a vymáhanie pohľadávok. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti B. s. r. o. vyplýva, že táto nemala nikdy v predmete činnosti podnikania zahrnuté poskytovanie právnych služieb. Podaním zo dňa 6. 9. 2016 spoločnosť B. s. r. o. požiadala o vstup do konania vedenom na okresnom súde, v ktorom sa DO vykonávajúci advokáciu ako konateľ v spoločnosti A. s. r. o. domáhal zaplatenia časti odmeny za poskytované právne služby od sťažovateľa, pričom z návrhu na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 3 574,29 eur je zrejмый rozsah dokladov, ktoré majú preukázať oprávnenosť žalovanej sumy a sú teda aj súčasťou súdneho spisu. Okrem splnomocnení k jednotlivým druhom konaní, kde sťažovateľa zastupoval, predložil faktúry a vyúčtovania, ktoré obsahujú špecifikáciu výšky trov právneho zastúpenia v jednotlivom druhu konania ako aj osobné údaje sťažovateľa.

Neobstojí teda tvrdenie DO, že samotné spisy, ktoré mal v dispozícii pri zastupovaní sťažovateľa, ostali v jeho držbe. Nezodpovedá skutočnosti tvrdenie DO, že spoločnosti B. s. r. o. predložil len dôkaz o výške dlžnej sumy, nie špecifikáciu položiek, z ktorých by sa dala dedukovať výsledná pohľadávka, nakoľko zo súdneho spisu konania vedenom na okresnom súde bezpochyby vyplýva, že postúpením pohľadávky DO umožnil spoločnosti B. s. r. o. prístup k takým dôverným informáciám, ktoré podliehajú povinnosti advokáta zachovávať mlčanlivosť. Žiadnym dôkazom nebolo vyvrátené tvrdenie sťažovateľa o tom, že nezbavil DO mlčanlivosti.

Senát mal tak za preukázané, že jednoznačne došlo k porušeniu § 23 ods. 1 ZoA, podľa ktorého „advokát je povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie, ak osobitný predpis na úseku predchádzania a odhaľovania legalizácie príjmov z trestnej činnosti a financovania terorizmu neustanovuje inak.“

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že aj skutok pod bodom 2 sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a tento je potrebné posúdiť ako disciplinárne previnenie v zmysle § 56 ods. 1 zákona o advokácii.

Senát mal preukázané, že A. s. r. o. bola založená podľa zákona o advokácii, bola oprávnená poskytovať právne služby, pričom z výpisu z obchodného registra spoločnosti A. s. r. o. bezpochyby vyplýva, že na základe rozhodnutia spoločníkov o zrušení obchodnej spoločnosti podľa § 68 ods. 3 písm. b) Obchodného zákonníka došlo 7. 6. 2016 k zrušeniu bez likvidácie a zlúčeniu do spoločnosti C. s. r. o., ktorá nebola v čase zlúčenia založená podľa zákona o advokácii a ani nebola oprávnená poskytovať právne služby. Následne bola spoločnosť C. s. r. o. od 9. 6. 2016 vymazaná z obchodného registra. Samotný DO uvedené skutkové tvrdenia týkajúce sa zlúčenia obchodných spoločností potvrdil.

Senát neakceptoval obranu DO, že Obchodný zákonník nezakazuje zlučovanie obchodných spoločností. V zmysle § 25 ods. 1, prvá veta Advokátskeho poriadku „Advokát je povinný dodržiavať predpisy a uznesenia schválené konferenciou advokátov (ďalej len „konferencia“) a uznesenia predsedníctva komory, pokiaľ mu boli oznámené.

V zmysle § 33 ods. 1 Advokátskeho poriadku SAK „Spoločnosť založená podľa § 14 alebo § 15 zákona môže byť zrušená bez likvidácie podľa § 69 Obchodného zákonníka iba v prípade, ak k jej zlúčeniu alebo splynutiu dochádza so spoločnosťou, ktorá je v čase zlúčenia alebo splynutia spoločnosťou podľa § 14 alebo 15 zákona (pozn. Zákona o advokácii).“

Advokátsky poriadok SAK bol schválený konferenciou advokátov dňa 15. 6. 2013 a niet pochyb o povinnosti DO dodržiavať predpisy Slovenskej advokátskej komory.

Pozornosti senátu neuniklo plánovité založenie a vznik novej advokátskej kancelárie DO (kde je jediným konateľom a spoločníkom), ktorá má sídlo na rovnakej adrese ako bolo sídlo zaniknutej obchodnej spoločnosti a to k 1. 6. 2016, t. j. o 6 dní skôr, ako došlo k zániku spoločnosti A. s. r. o.

V kontexte existencie súdneho sporu vedenom sťažovateľom voči pôvodnej advokátskej kancelárii DO, kde v dôsledku zániku advokátskej kancelárie sa stala jeho pohľadávka nevyožiteľná, ako aj postúpenie pohľadávky DO voči sťažovateľovi na spoločnosť B. s. r. o., senát vníma plánovitosť a účelovosť konania DO, ktorá evokuje pochybnosť nad dodržiavaním pravidiel profesijnej etiky DO vo vzťahu k sťažovateľovi.

Senát mal tak za preukázané, že jednoznačne došlo k porušeniu § 33 ods. 1 AP SAK.

Vzhľadom na skutkové zistenia mal disciplinárny senát za preukázané, že zo strany DO minimálne išlo o vedomú nedbanlivosť, nakoľko tento vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosti uložené v § 23 ods. 1 zákona o advokácii, v § 33 ods. 1 Advokátskeho poriadku SAK ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. To znamená, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie.

Podľa výpisu z matriky a výpisu z registra disciplinárnych opatrení, týkajúcich sa DO, tento bol celkom štyrikrát disciplinárne stíhaný, pričom v troch prípadoch bol uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, pričom v roku 2008 a 2011 bolo upustené od uloženia disciplinárneho opatrenia, v roku 2010 mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažný trest vo výške 615,40 eur.

Pri rozhodovaní o druhu disciplinárneho opatrenia senát prihliadol na všetky okolnosti prípadu, postoj DO ku skutkom kladeným mu za vinu, na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok disciplinárneho previnenia, mieru zavinenia ako aj na osobu DO. Senát mal za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia vo forme peňažnej pokuty je primerané zavineniu disciplinárne obvineného. Pri rozhodovaní o výške peňažnej pokuty senát zobral do úvahy § 32 ods. 4 DP SAK. Nestotožnil sa s výškou peňažnej pokuty 3 000 eur navrhovanej navrhovateľom, nakoľko ju považoval za neprimerane prísnu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie, a to proti všetkým jeho výrokom. Svoje konanie (tvoriace predmet jeho disciplinárneho stíhania) považoval z hľadiska časovej nadväznosti za súladné s platným právom, neporušil povinnosť zachovania mlčanlivosti o skutočnostiach zaväzujúcich advokáta, zdôraznil časovú nemožnosť prípadného zneužitia informácií, keďže nástupnícka organizácia zanikla nasledujúcim dňom, pri postúpení pohľadávky postupoval v súlade so zákonom a pokiaľ sa pohľadávka sťažovateľa stala nevyožiteľná len preto, že advokát konal v súlade so zákonom, nemožno dodržanie zákona hodnotiť ako jeho účelové porušenie, ako konanie protiprávne, resp. konanie, ktoré je disciplinárnym previnením. Peňažnú pokutu 1 000 eur považoval za neadekvátnu, lebo od doby uloženia peňažnej pokuty vo výške 615,40 eur v roku 2010 uplynula doba 7 rokov, čo je značný odstup a má sa naňho hľadieť ako na netrestaného. Navrhol napadnuté zrušiť a disciplinárne konanie proti nemu zastaviť.

K odvolaniu DO advokáta sa písomným podaním zo dňa 2. 2. 2018 vyjadрила predsedníčka Revízejnej komisie SAK. Plne sa v ňom stotožnila s napadnutým rozhodnutím s jeho dôvodmi a východiskami, najmä v tom, že pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti advokáta je zákon o advokácii vo vzťahu k civilným a obchodným kódexom *lex specialis* a prednostne pristupuje k všeobecnej úprave. Je preukázané konanie advokáta so všetkými požadovanými znakmi disciplinárneho previnenia, stavovským predpisom zodpovedá aj uložené disciplinárne opatrenie. Navrhla rozhodnutie II. DS SAK sp. zn. DS II.-22/17:4039/2016 ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací disciplinárny senát pre preskúmaní podaného odvolania napadnuté rozhodnutie rozhodnutím z 13. júna 2018, sp. zn. III. ODS-3/18:4039/2016 ako vecne správne potvrdil.

Stavovský predpis, konkrétne § 39 ods. 5 Disciplinárneho poriadku SAK ukladá odvolaciemu disciplinárnemu senátu povinnosť (v rámci odvolacieho konania) preskúmať výrok napadnutý odvolaním, ako aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a postup disciplinárneho senátu. Na chyby, ktoré neboli odvolaním napadnuté prihliada iba vtedy, ak mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie. Riadiac sa týmito povinnosťami preskúmal odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie komplexne, so zreteľom najmä na to, či bol postup prvostupňového senátu z hľadiska náležitého objasnenia veci a takého zistenia skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie zákonné a správne. Pri svojej prieskumnej povinnosti sa zameral tiež na to, či v konaní pred senátom I. stupňa boli dodržané všeobecné zásady uplatňovania princípu spravodlivého konania a rozhodnutia aj vo vzťahu k zabezpečeniu práva DO advokáta na spravodlivé konanie v spojení s právom na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd vrátane dodatkových protokolov (*droit á un procès équitabel*).

Odvolací disciplinárny senát zistil, že II. disciplinárny senát SAK vykonal v rámci prvostupňového disciplinárneho konania všetky známe, dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie a ustálenie skutkového stavu, dôkazy vyhodnotil na základe riadne zisteného skutkového stavu jednotlivito, v súhrne a vzájomnej súvislosti a dospel bez akýchkoľvek dôvodných pochybností k záveru, že skutky sa stali tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, dopustil sa ich DO a náležitá je aj právna kvalifikácia konania DO advokáta.

V tejto súvislosti III. odvolací disciplinárny senát SAK uvádza, že prvostupňový disciplinárny senát sa v súlade s § 21 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SAK vysporiadal so všetkými dôležitými a relevantnými skutočnosťami a okolnosťami posudzovaného prípadu, rozhodnutie má všetky kritériá zrozumiteľnosti odôvodnenia, presvedčivosti skutkovej a právnej argumentácie. Vo všeobecnosti v rozhodovacej praxi nie je odvolací orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia dať stanovisko a právny výklad na každú odvoláciu námietku, tvrdenie alebo úvahu a nie je povinný sa nimi zaoberať, ak tieto, či už samostatne alebo v súhrne nijako výrazným spôsobom nespochybňujú skutkový a právny základ napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

To, že sa DO advokát nestotožňuje so skutkovými zisteniami a vyvedenou právnou kvalifikáciou jeho konania ako disciplinárneho previnenia nemôže viesť odvolací disciplinárny senát k záveru, že napadnuté rozhodnutie prvostupňového senátu je neodôvodnené, arbitrárne a nepreskúmateľné. S jeho tvrdeniami a námietkami sa prvostupňový senát riadne a dôsledne vysporiadal a dôsledne ich vyhodnotil, čo uviedol III. odvolací disciplinárny senát SAK vyššie.

Podľa III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK je nad akúkoľvek pochybnosť, že spôsob konania DO advokáta tak, ako je identifikovaný vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia pod bodmi 1 a 2 je podľa stavovských predpisov nedovolený a je disciplinárnym previnením jednak pre porušenie povinnosti advokáta zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie, keďže advokát za žiadnych okolností nesmie pri akomkoľvek právnom úkone, teda aj pri postúpení pohľadávky inému subjektu poskytovať doklady, informácie alebo iné právne relevantné skutočnosti viažuce sa k právam a záujmom hoc aj bývalého klienta, navyše ak tento subjekt, ktorému bola postúpená pohľadávka nie je oprávnený poskytovať právne služby.

Advokát je nositeľom povinnosti zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie pri zastupovaní akéhokoľvek klienta, túto povinnosť mlčanlivosti nesmie porušiť iba s výnimkou zákonom predpokladaných dôvodov, čo však nebol posudzovaný prípad DO jednak preto, že advokát, ktorý koná za spoločnosť poskytujúcu právne služby ako konateľ nemôže za žiadnych okolností postupovať pri akýchkoľvek právnych úkonoch za túto spoločnosť v rozpore s § 33 ods. 1 Advokátskeho poriadku, ktorý ako správne uviedla predsedníčka Revízejnej komisie SAK vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 2. 2. 2018 *expressis verbis* t. j. výslovne stanovuje zrušenie spoločnosti založenej podľa § 15 zákona o advokácii bez likvidácie podľa § 69 Obch. zák. iba v prípade jej zlúčenia alebo splynutia so spoločnosťou, ktorá je v čase zlúčenia alebo splynutia spoločnosťou podľa § 14 alebo § 15 zákona, pričom spoločnosť C. s. r. o., v čase opísaného zlúčenia nebola právnickou osobou so statusom vyžadovaným v § 15 zákona o advokácii.

Iný než stanovený postup upravený zákonnou normou – § 33 ods. 1 Advokátskeho poriadku ako ho v posudzovanom prípade aplikoval DO je potrebné klasifikovať ako konanie *contra legem*, teda ako konanie, ktoré je rozporné s právnymi predpismi a v žiadnom prípade ho pojmomologicky nemožno podriaďiť ako konanie súladné s platným právom resp. konanie, ktoré nie je zákonom zakázané, ako to uvádzal vo svojom odvolaní DO. V tejto súvislosti je potrebné odvolacím disciplinárnym senátom dodať, že prvostupňový senát neporušil žiadne práva DO advokáta, pokiaľ sa nestotožnil s jeho právnou argumentáciou a neakceptovaním ním produkovaného spôsobu hodnotenia skutkových zistení a hodnotenia právnej kvalifikácie jeho konania.

III. odvolací disciplinárny SAK po preskúmaní výroku o uloženom disciplinárnom opatrení považuje odvolanie DO advokáta proti tomuto výroku za nedôvodné a úplne sa stotožnil s výrokom senátu I. stupňa o uložení peňažnej pokuty 1 000 eur. Podľa názoru III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK takáto sankcia zodpovedá všetkým okolnostiam posudzovaného prípadu a všetkým kritériám uvedeným v § 56 ods. 4 zákona o advokácii, teda rozsahu a povahe porušenia povinnosti, spôsobu konania advokáta, následku a miere zavinenia, pričom prihliadol na osobu DO advokáta, ale aj na potrebu represívneho a preventívneho pôsobenia na osobu DO advokáta.

Nemožno prehliadnúť, že DO advokát štyrikrát čelil návrhu na začatie disciplinárneho konania, z toho bol v troch prípadoch uznaný za vinného, naposledy bol v roku 2010 postihnutý peňažnou pokutou vo výške 615,40 eur. Aj keď možno čiastočne prisvedčiť názoru DO, že od obdobia tohto disciplinárneho opatrenia uplynula doba 10 rokov, na strane druhej išlo v posudzovanom prípade o kumuláciu dvoch disciplinárných previnení spôsobom,

ktorý predstavuje vyššiu formu zásahu do stavovských predpisov a to porušenie povinnosti zachovávanía mlčanlivosti advokáta a konania contra legem, ako to bolo vysvetlené vyššie.

III. odvolací disciplinárny senát SAK prihliadal pritom aj na ďalšie kritériá ustanovené v Disciplinárnom poriadku SAK účinnom od 10. 6. 2017, konkrétne závažnosť konania DO – vymedzené v § 27 Disciplinárneho poriadku SAK, rozsah a povahu porušenej povinnosti – vymedzené v § 28 Disciplinárneho poriadku SAK, následok disciplinárneho previnenia – vymedzený v § 29 Disciplinárneho poriadku SAK, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti – vymedzené v § 30 Disciplinárneho poriadku SAK prihliadajúc pritom aj na § 31 Disciplinárneho poriadku SAK, ktoré upravuje primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia. Súhrn týchto zákonných kritérií, ktoré boli prvostupňovým senátom správne zhodnotené a náležite odôvodnené dáva rámec, že takto uložené disciplinárne opatrenie je spravodlivé a primerané, keďže uložená peňažná pokuta nespôsobí negatívny dopad na osobné a majetkové pomery DO advokáta.

Pri preskúmaní výroku prvostupňového disciplinárneho senátu o povinnosti disciplinárne obvineného advokáta zaplatiť v zmysle § 57 ods. 5 ZoA paušálne trovy konania vo výške 435 eur v lehote a spôsobom uvedeným v enunciaci napadnutého rozhodnutia zistil III. odvolací disciplinárny senát SAK, že aj tento výrok je správny, zodpovedajúci doslovej dikcii uvedeného ustanovenia stavovského predpisu.

Pre vyššie uvedené dôvody preto III. odvolací disciplinárny senát SAK rozhodol tak, že odvolanie DO proti rozhodnutiu sp. zn. DS II.-22/17:4039/2016 zo 7. novembra 2017 je nedôvodné, a preto ho ako vecne správne potvrdil.

16.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý ako ustanovený obhajca klienta v trestnom konaní vo vyjadrení k žiadosti klienta o ustanovenie iného obhajcu, adresovanom súdu, uvedie za účelom vysvetlenia jeho problematického vzťahu s klientom skutočnosti súdu známe zo súdneho spisu, v reakcii na dôvody uvádzané klientom, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože s prihliadnutím na obsah týchto informácií nejde o dôverné informácie, ktorými by mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti mlčanlivosti advokáta, a advokát vzhľadom na všetky okolnosti rozsahom ani formou svojho vyjadrenia neprekročil prípustnú mieru spôsobu podania informácií súdu.

*Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK zo 16. októbra 2018, sp. zn. III. ODS-19/18:2576/2017
Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 11. apríla 2018, sp. zn. DS IX.-19/2018:2576/2017*

Rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 11. apríla 2018, sp. zn. DS IX.-19/2018:2576/2017 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disc. senátu SAK zo 16. októbra 2018, sp. zn. III. ODS-19/18:2576/2017 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených podľa § 18 ods. 1, 2, 3, § 23 ods. 1 ZoA, § 5 ods. 1, § 38 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako ustanovený obhajca p. A. B. v konaní vedenom okresným súdom v reakcii na „žiadosť o oslobodenie od povinnosti obhajovania ustanoveného obhajcu a ustanovenie iného obhajcu“ p. A. B. zo dňa 29. 9. 2016 doručil dňa 12. 10. 2016 konajúcemu súdu vyjadrenie zo dňa

11. 10. 2016, v ktorom na adresu svojho klienta o. i. uviedol: „Nakoľko obžalovaný nechápe podstatu a zmysel trestného konania voči jeho osobe, snaží sa vinu hľadať vo všetkých, len nie vo svojom nezodpovednom konaní. Dôvodom straty jeho dôvery je pravdepodobne skutočnosť, že som osobne nepresvedčil svedkov, ktorých navrhoval vypočuť, ako majú na pojednávaní vypovedať. ... Tvrdenia obžalovaného považujem za kontroverzné a nedôveryhodné s tým, že sa radikálne líšia od jeho pôvodných prejavov, názorov a našich vzájomných konzultácií, ktoré v rámci jeho obhajoby mali byť preferované, avšak v rámci zákonných možností noriem trestného práva, ktoré mu boli viackrát jednoznačne vysvetlené“ a to bez toho, aby mal na uskutočnenie takýchto vyjadrení konajúcejmu súdu od p. A. B. pokyn a súčasne bez toho, aby p. A. B. ho pre uvedené tvrdenia zbavil povinnosti mlčanlivosti, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu predsedu RK SAK zo dňa 22. 1. 2018.

DO vo svojom vyjadrení uviedol, že vo vyjadrení zo dňa 11. 10. 2016, ktoré adresoval súdu za účelom objasnenia, aby tento mohol posúdiť, či dôvody v žiadosti sú pravdivé, aby ich súd mohol objektívne vyhodnotiť ako dôvodné alebo nedôvodné obhajovať sťažovateľa, pretože výhrady voči vykonávanej obhajobe v prospech sťažovateľa boli súdom nepreskúmateľné a ich pôvod spočíval iba na osobnom názore a výklade práva sťažovateľa a nemali charakter dôverných informácií týkajúcich sa trestného konania. V tomto vyjadrení neuviedol žiadne konkrétne informácie z trestného konania, ktoré by súdu neboli notoricky známe. Sťažovateľovi bol ustanovený za obhajcu opatrením okresného súdu zo dňa 12. 5. 2014 a viedol ju až do 8. 11. 2016 v troch veciach, pričom sťažovateľ počas celého obdobia neuplatnil § 48 ods. 1 TP, resp. súd nevydal opatrenia príslušného obsahu. DO ďalej vo vyjadrení uviedol, že z povinnosti zachovávať mlčanlivosť advokáta vyplýva jeho zákaz použiť dôverné informácie klienta v jeho neprospech, alebo použiť, alebo prezradiť dôverné informácie klienta tretej osobe. Za dôverné informácie sa pritom môžu považovať ústne, alebo písomné informácie, o ktorých sa advokát dozvedel od klienta, alebo inej osoby, ktorých prezradenie si klient neželá, alebo zverejnenie ktorých by mohlo byť na ujmu klienta. Podľa jeho názoru v tomto konaní nejde o takéto dôverné informácie.

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 11. apríla 2018, sp. zn. DS IX.-19/2018:2576/2017 bol DO advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát v tomto rozhodnutí vychádzal z nasledovných zistení:

Dňa 21. 8. 2017 podal sťažovateľ sťažnosť na DO, ktorý ho zastupoval v trestnom konaní na porušenie povinnosti mlčanlivosti. Podľa sťažovateľa DO porušil povinnosť mlčanlivosti vzhľadom na jeho výroky uvedené vo vyjadrení, ktoré DO adresoval okresnému súdu a sú uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Navrhovateľ si osvojil názor sťažovateľa a vo veci podal dňa 22. 1. 2018 návrh na začatie disciplinárneho konania.

DO vo svojom vyjadrení uviedol, že z povinnosti zachovávať mlčanlivosť advokáta vyplýva jeho zákaz použiť dôverné informácie klienta v jeho neprospech, použiť, alebo prezradiť dôverné informácie klienta tretej osobe. Za dôverné informácie sa pritom môžu považovať ústne, alebo písomné informácie, o ktorých sa advokát dozvedel od klienta, alebo inej osoby, ktorých prezradenie si klient neželá, alebo zverejnenie ktorých by mohlo byť na ujmu klienta. Podľa jeho názoru v tomto konaní nejde o takéto dôverné informácie.

Podľa názoru senátu, výrokmi uvedenými vo vyjadrení pre okresný súd, sa DO nedopustil porušenia vyššie uvedených ustanovení ZoA a AP SAK.

Disciplinárny senát posudzoval výroky DO v celom kontexte predmetného vyjadrenia. Predmetnými výroky nedošlo k porušeniu zákazu použiť dôverné informácie klienta v jeho neprospech, ani neboli použité alebo prezradené dôverné informácie v prospech tretej osoby. Podľa názoru senátu výroky uvedené vo vyjadrení DO nie sú dôvernými informáciami. Nemožno tiež neviať do úvahy, že vyjadrenia DO boli uskutočnené v rámci podania, ktorým na základe výzvy súdu len reagoval na dôvody uvádzané sťažovateľom, resp. na dôvody pre zbavenie obhajoby – obzvlášť v prípadoch, kedy klient uvádza argumenty „osobnej“ povahy (kvalita práce advokáta, znevažovanie jeho práce a podobne), nemožno objektívne od advokáta požadovať, aby v primeranej miere neopísal skutočnosti týkajúce sa jeho vzťahu s klientom, prípadne opisujúce aj dôvody, ktoré v tomto vzťahu spôsobili nehody, musí to však urobiť vhodným spôsobom. Ako už bolo uvedené, v danom prípade sa nejednalo o dôverné informácie a advokát vzhľadom na všetky okolnosti rozsahom ani formou svojho vyjadrenia neprekročil prípustnú mieru. Disciplinárny senát konštatoval, že v posledných dvoch rokoch vzrástol počet sťažností zo strany obžalovaných, ktorí sa nachádzajú v ústave na výkon väzby, prípadne si už odpykávajú trest za iný trestný čin v ústave na výkon trestu odňatia slobody voči svojim ustanoveným obhajcom. V prípade, ak sú advokáti disciplinárnym senátom uznaní za vinných, tak obžalovaní, resp. odsúdení podávajú návrhy na výmenu ustanovených zástupcov, resp. návrhy na obnovu konania z dôvodu, že bolo porušené ich právo na obhajobu.

Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie predsedníčka RK SAK, ktorá žiadala, aby odvolací orgán napadnuté prvostupňové rozhodnutie podľa § 44 písm. a) DP SAK zmenil tak, že DO uzná za vinného a uloží mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2, písm. c) ZoA. Svoje odvolanie navrhovateľka odôvodnila tým, že takéto vyjadrovanie sa ustanoveného obhajcu na adresu vlastného klienta je hrubo neprofesionálne a úplne sa vymykajúce obhajcu v trestnom konaní. Pokiaľ advokát odmieta tvrdenia klienta v jeho žiadosti o pozbavenie povinnosti obhajoby, bolo by náležité a profesionálne, aby jednoducho napísal, že tieto tvrdenia odmieta a na pozbavenie povinnosti obhajovania nevidí vecný dôvod. Obhajca však svojimi vyjadreniami v trestnom procese podľa presvedčenia navrhovateľky nemôže sa dopustiť absolútne žiadneho vyjadrenia voči vo veci konajúcemu súdu, ktoré by malo akýkoľvek (hoci aj emocionálny) potenciál poškodiť klienta. Navrhovateľka sa nemôže stotožniť s napádaným rozhodnutím, toto je zjavne nesprávne, advokát ako obhajca sa takýchto vyjadrení na adresu svojho klienta pred súdom dopustiť nemôže.

K odvolaniu sa vyjadril DO e-mailom dňa 4. 6. 2018 v tom smere, že odvolanie navrhovateľky nie je postavené na faktoch, ale na údajných indíciách navrhovateľa. Záver navrhovateľa na disciplinárnom pojednávaní bol taký, že síce navrhol uznať ho za vinného, ale zároveň navrhol upustiť od potrestania. V odvolaní však v závere opäť žiada o uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2, písm. c) ZoA. K tomu už ozaj nevie zaujať relevantné stanovisko. Vo svojom vyjadrení ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v dovolacom konaní, z ktorého je zrejmé, že pri vedení obhajoby nepochybil.

Rozhodnutím III. odv. disc. senátu SAK zo 16. októbra 2018, sp. zn. III. ODS-19/18:2576/2017 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Po oboznámení sa so všetkými relevantnými dôkazmi, ako aj stanoviskami navrhovateľky a DO odvolací senát konštatoval, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so stavovskými predpismi a stotožňuje sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. DO už vo vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol, že vo svojom vyjadrení zaslanom konajúcemu súdu dňa 11. 10. 2016 v konaní vedenom na okresnom súde, ktorého obsah je predmetom disciplinárneho konania, uviedol iba to, čo bolo známe súdu zo súdnych spisov, sťažovateľ sa ku spáchania skutku priznal v priebehu trestného konania a usmernil DO k úkonom na začatie konania o dohode o vine a treste. Z povinnosti zachovávať mlčanlivosť advokáta vyplýva jeho

zákaz použiť dôverné informácie klienta v jeho neprospech alebo použiť alebo prezradiť dôverné informácie klienta tretej osobe. Za dôverné informácie sa pritom môžu považovať ústne alebo písomné informácie, o ktorých sa advokát dozvedel od klienta alebo inej osoby, ktorých prezradenie si klient neželá alebo zverejnenie ktorých by mohlo byť na ujmu klienta. Vychádzajúc z obsahu vyjadrenia odvolací disciplinárny senát nezistil, že by DO porušil povinnosti advokáta uložené mu v ustanovení § 18 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 ZoA. Taktiež nebolo v konaní preukázané, že by DO advokát postupoval v rozpore s ustanovením § 23 ods. 1 ZoA, § 5 ods. 1 a § 38 APSAK.

Odvolací disciplinárny senát záverom dospel k názoru, že navrhovateľ v disciplinárnom konaní neunesol dôkazné bremeno, preto rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

17. ROZHODNUTIE

Nevykonanie návštevy klienta vo väzbe zo strany advokáta v situácii, keď klient je vo väzbe v súvislosti s inou trestnou vecou a v zastupovanej trestnej veci klient neprejavil záujem o prerokovanie zmeny spôsobu obhajoby, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože za týchto okolností nie je daný reálny dôvod na vykonanie návštevy klienta vo väzbe, nesúvisiacej so zastupovanou trestnou vecou, za účelom prejednávania spôsobu obhajoby.

*Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 28. februára 2019, sp. zn. III. ODS-29/2018:3552/2017
Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2018, sp. zn. DS VI.-56/2018:3552/2017*

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2018, sp. zn. DS VI.-56/2018:3552/2017 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 28. februára 2019, sp. zn. III. ODS-29/2018:3552/2017 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 5 ods. 2, § 6 ods. 1 písm. a) ZoA, ktorých sa mal dopustiť, **tým, že**

napriek tomu, že bol opatrením okresného súdu zo dňa 1. 6. 2017, ktoré mu bolo doručené dňa 5. 6. 2017, ustanovený za obhajcu obvineného A. B. v trestnej veci vedenej pred okresným súdom:

1. s obvineným A. B. ako svojím klientom riadne neprejednal spôsob jeho obhajoby v trestnej veci vedenej pred okresným súdom pred pojednávaniami vo veci, konanými v dňoch 26. 6. 2017, 2. 11. 2017 a 28. 11. 2017 (skutok 1),
2. obvineného A. B. ako svojho klienta nenavštívil v Ústave na výkon väzby L. bezodkladne po tom, ako sa najneskôr dňa 2. 11. 2017 dozvedel, že A. B. bol vzatý do väzby, (skutok 2),

pretože **vo vzťahu ku skutku 1 nebolo dokázané, že sa skutok stal, a skutok 2 nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 17. 8. 2018 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, na základe sťažnosti sťažovateľa A. B.

DO advokát sa vyjadril k sťažnosti písomným vyjadrením zo dňa 10. 4. 2018, v ktorom uviedol, že DO advokát bol ustanovený za obhajcu sťažovateľa v trestnej veci vedenej na okresnom súde opatrením okresného súdu zo dňa 1. 6. 2017, opatrenie súdu spolu s upovedomením o termíne hlavného pojednávania bolo DO advokátovi doručené 5. 6. 2017. V čase ustanovenia DO advokáta za obhajcu sťažovateľa bol sťažovateľ na slobode. DO advokát vyzval sťažovateľa na prejednanie veci a prípravu obhajoby listom zo dňa 5. 6. 2017. Na túto výzvu sťažovateľ nereagoval. DO advokát sa prvýkrát stretol so sťažovateľom na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dňa 26. 6. 2017, kde s ním mal krátky rozhovor pred hlavným pojednávaním. Sťažovateľ nežiadal súd, aby mu umožnil pred pojednávaním krátky rozhovor s DO advokátom. Dňa 11. 9. 2017 bol sťažovateľ vzatý do väzby v inej trestnej veci. O tejto skutočnosti DO advokát nemal vedomosť. Dňa 2. 11. 2017 sa vo veci konalo ďalšie pojednávanie pred okresným súdom. Na toto pojednávanie sa DO advokát ako ustanovený obhajca sťažovateľa osobne dostavil, pričom sťažovateľ bol na toto pojednávanie predvedený z väzby. Sťažovateľ ani na tomto pojednávaní nežiadal súd, aby mu umožnil krátky rozhovor s DO advokátom, ani DO advokáta nepožiadala, aby ho navštívil vo väzbe. DO advokát mal so sťažovateľom počas pojednávania krátky rozhovor, na základe ktorého navrhol doplnenie dokazovania. Pojednávanie bolo nemeritórne. Dňa 28. 11. 2017 sa vo veci konalo ďalšie pojednávanie pred okresným súdom. Na toto pojednávanie sa DO advokát ako ustanovený obhajca sťažovateľa osobne dostavil, pričom sťažovateľ bol na toto pojednávanie predvedený z väzby. Sťažovateľ ani na tomto pojednávaní nežiadal súd, aby mu umožnil krátky rozhovor s DO advokátom ani DO advokáta nepožiadala, aby ho navštívil vo väze.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2018, sp. zn. DS VI.-56/2018:3552/2017 bol DO advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu, pretože vo vzťahu ku skutku 1 nebolo dokázané, že sa stal, a skutok 2 nie je disciplinárnym previnením.

Svoje rozhodnutie VI. disciplinárny senát vo vzťahu k prvému skutku odôvodnil tak, že DO riadne informoval sťažovateľa listom zo dňa 5. 6. 2017 o možnosti prejednať spôsob jeho obhajoby vopred a včas. Sťažovateľ ho mal možnosť navštíviť v sídle jeho kancelárie. Sťažovateľ na pojednávaniach vo veci, konanými v dňoch 26. 6. 2017, 2. 11. 2017 a 28. 11. 2017, ako aj DO pred pojednávaním 26. 6. 2017 tvrdil, že pri páchaní skutku kladenému za vinu nebol a ani o veci nič nevie. Z toho dôvodu ani nebolo vo veci spôsobu jeho obhajoby čo prejednať. Z týchto dôvodov dospel disciplinárny senát k záveru, že nebolo dokázané, že skutok 1 sa stal. Pokiaľ ide o 2. skutok, disciplinárny senát ustálil, že sťažovateľ neprejavil žiadnym spôsobom na pojednávaniach, či priamo vo vzťahu k advokátovi, napríklad na pojednávaniach dňa 2. 11. 2017 alebo dňa 28. 11. 2017, že by chcel zmeniť spôsob svojej obhajoby, a preto nemal DO dôvod navštíviť sťažovateľa vo väzbe nesúvisiacej s trestnou vecou, v ktorej ho DO zastupoval. DO stále vychádzal z prejavu vôle sťažovateľa spočívajúcej v tom, že sťažovateľ tvrdil, že pri páchaní skutku nebol, a o veci nič nevie. Z týchto dôvodov dospel disciplinárny senát k záveru, že hoci DO nenavštívil sťažovateľa vo výkone trestu, takýto jeho postup, a teda skutok 2, nie je disciplinárnym previnením.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že DO uzná za vinného zo skutkov 1 a 2 návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 17. 8. 2018 a uloží mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 200 eur. Vo svojom odvolaní vo vzťahu ku skutku 1 poukázal na to, že DO nepreukázal, že by prejavil akúkoľvek snahu (okrem údajného zaslania jedného listu obyčajnou poštovou zásielkou dňa 5. 6. 2017) skontaktovať sa s klientom na účel vykonania porady. DO teda nevykonal prvú poradu s klientom riadne, pretože uskutočnil iba „krátku poradu“ na hlavnom pojednávaní a teda tento

úkon nevykonal prakticky vôbec. Keďže nevykonal prvú poradú s klientom, nepostupoval s odbornou starostlivosťou a takto vykonaná obhajoba nemohla byť uskutočnená riadne, DO nemohol chrániť a presadzovať záujmy klienta a nemohol postupovať s odbornou starostlivosťou. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 2. 11. 2017 navyše vyplýva, že DO predniesol návrhy na vykonanie dokazovania, pričom z vyjadrenia DO nevyplývalo, že by návrhy na vykonanie dokazovania boli prejednané s jeho klientom. Je preto zjavné v rozpore so skutkovým stavom konštatovanie disciplinárneho senátu, že vo veci spôsobu obhajoby sťažovateľa sa nemalo čo prejednať. Vo vzťahu ku skutku 2 má navrhovateľka za to, že disciplinárny senát dospel k nesprávnemu záveru, že skutok, ktorý je kladený DO za vinu nie je disciplinárnym previnením. Záver disciplinárneho senátu, že DO nemal mať dôvod navštíviť sťažovateľa vo väzbe nesúvisiacej s trestnou vecou, v ktorej ho DO nezastupoval, nie je správny. V danom smere navrhovateľka poukázala na rozhodovaciu prax SAK, podľa ktorej na účel zabezpečenia riadnej a účelnej obhajoby v trestnom konaní je nevyhnutné, aby advokát navštívil klienta vo výkone väzby spravidla už pred prvým pojednávaním vo veci, v ktorej klienta zastupuje, inak vznikajú pochybnosti, či advokát môže dostatočne dobre viesť obhajobu na prvom pojednávaní a využívať všetky potrebné prostriedky na ochranu práv klienta. Na podporu svojho právneho názoru navrhovateľ poukázal vo svojom odvolaní aj na rozhodnutia disciplinárnych senátov SAK.

K odvolaniu sa disciplinárne obvinený vyjadril dňa 31. 12. 2018 a uviedol, že vo vzťahu ku skutku 1 navrhovateľ v odvolaní uvádza, že DO mal listom zo dňa 5. 6. 2017, zaslaným obyčajnou poštovou zásielkou, informovať sťažovateľa o možnosti prejednať obhajobu, avšak zo sťažnostného spisu nevyplýva, či sa tento list dostal aj do sféry dispozície sťažovateľa. Navrhovateľ však nemá preukázaný opak, a preto je potrebné vychádzať z predpokladu doručenia listu zo dňa 5. 6. 2017 do sféry dispozície sťažovateľa. DO vyjadril presvedčenie, že advokát nie je povinný pátrať po telefónnych číslach vypočítaných osôb tak, ako je to uvedené v odvolaní. Obvinený by sa mal kontaktovať na advokáta, nakoľko je to v jeho záujme. K tvrdeniu navrhovateľa v odvolaní v tom smere, že DO nemal žiadnu vedomosť o tom, akým spôsobom si sťažovateľ želá, aby bola vedená jeho obhajoba, DO vo vyjadrení uviedol, že s touto úvahou kategoricky nesúhlasí, nakoľko mu bola doručená obžaloba, z ktorej vyplývalo, že sťažovateľ poprel spáchanie trestného činu a následne pri svojom opakovanom výsluchu využil svoje zákonné právo a odoprel vypovedať. Z obžaloby zároveň vyplývalo, že sťažovateľ bol 9-krát súdne trestaný a 2-krát priestupkovo právoplatne postihnutý, tak že mal skúsenosti s trestným stíhaním, s obhajobou, s konaním v rámci prípravného konania, s konaním pred súdom a s advokátmi, a preto je DO presvedčený, že keby sťažovateľ chcel, vyhľadal by ustanoveného advokáta na účel prejednania obhajoby a stanovenia jednotného postupu. Po krátkom rozhovore pred hlavným pojednávaním, v ktorom prebral so sťažovateľom obhajobu, mu sťažovateľ povedal, že sa cíti byť nevinný, skutky nespáchal a že pri údajnom páchaní skutkov zo strany obžalovaného nebol prítomný, pričom na pojednávaní vypovedal v tejto línii, o čom svedčí obsah zápisnice z hlavného pojednávania konaného dňa 26. 6. 2017. DO vyjadril presvedčenie, že v rámci obhajoby prejednal so sťažovateľom to, čo bolo potrebné prejednať, rešpektoval ním zvolenú obhajobu a navrhol vykonať dôkazy, s ktorými sťažovateľ súhlasil a sám nemal návrhy na doplnenie dokazovania. Vo vzťahu ku skutku 2 navrhovateľ v odvolaní uviedol, že nevykonanie porady s klientom predstavuje závažné konanie DO; takéto konanie znižuje dôstojnosť advokácie, keď sťažovateľ si toto môže vykladať ako nezaujem advokáta o poskytnutie právnej pomoci v jeho veci. Na pojednávaní dňa 2. 11. 2017, kedy sa DO dozvedel, že sťažovateľ bol vzatý do väzby v inej trestnej veci, sťažovateľ nepožiadaval predsedu senátu o umožnenie rozhovoru s DO, nevzniesol voči nemu žiadne námietky a ani nežiadal, aby ho navštívil vo väzbe. Sťažovateľ navrhol,

aby odvolací disciplinárny senát potvrdil napadnuté rozhodnutie, nakoľko je v zmysle § 43 DP SAK vecne správne.

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 28. februára 2019, sp. zn. III. ODS-29/2018:3552/2017 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Po oboznámení sa so všetkými relevantnými dôkazmi, ako aj stanoviskami navrhovateľa a DO, odvolací senát konštatuje, že rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu SAK je v súlade so stavovskými predpismi. Odvolací orgán konštatuje, že prvostupňový disciplinárny senát v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. a) a b) DP SAK, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vysporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Disciplinárny senát v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa disciplinárny senát nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia disciplinárneho senátu je vecne správne, pričom v jednotlivých súvislostiach naň poukazuje aj odvolací disciplinárny senát.

18.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania odvolaním splnomocnenia zo strany klienta vec s klientom bezodkladne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 13 AP SAK.

Neinformovanie klienta v postavení spotrebiteľa právnej služby advokátom o výške odmeny za úkon právnej služby pred začatím úkonu v zmysle § 18 ods. 4 ZoA, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože vychádzajúc z účelu právnej normy § 18 ods. 4 ZoA, histórie vzniku právnej normy, jej civilnoprávneho charakteru, prísnej civilnoprávnej sankcie (poskytnutie právnych služieb advokátom bez nároku na odmenu) ako aj z toho, že žiadne nepriaznivé dôsledky pre spotrebiteľa v prípade jej porušenia nevznikajú (naopak, porušenie má za následok zlepšenie postavenia spotrebiteľa, keďže právne služby má zadarmo), porušenie § 18 ods. 4 ZoA nie je možné považovať za disciplinárne previnenie, keďže vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti za týchto okolností by bolo prejavom nadmerného formalizmu.

*Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 28. februára 2019, sp. zn. III. ODS-22/18:243/2016
Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 21. marca 2018, sp. zn. DS IV.-54/2016:243/2016*

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 21. marca 2018, sp. zn. DS IV.-54/2016:243/2016 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 28. februára 2019, sp. zn. III. ODS-22/18:243/2016 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako právny zástupca klientov A. B. a spol., ktorých zastupoval na základe splnomocnení zo dňa 14. 9. 2015 a 16. 9. 2015 vo veci vysporiadania pozemkov po poručiteľovi C. D., pri prevzatí zastupovania klientov dňa 16. 9. 2015 neinformoval klientov o výške odmeny za úkon právnej služby pred začatím úkonu, (skutok 1), pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 21. marca 2018, sp.zn. DS IV.-54/2016:243/2016 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 28. februára 2019, sp.zn. III. ODS-22/18:243/2016 bol DO advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 13 AP SAK

tým, že

ako právny zástupca klientov A. B. a spol., ktorých zastupoval na základe splnomocnení zo dňa 14. 9. 2015 a 16. 9. 2015 vo veci vysporiadania pozemkov po poručiteľovi C. D., po skončení zastupovania klientov, ku ktorému došlo najneskôr dňom doručenia odvolania plnomocenstva zo dňa 2. 11. 2015 zo strany klienta Ing. A. B. adresovaného advokátovi, t. j. dňom 19. 11. 2015, vec bez zbytočného odkladu s klientmi písomne finančne nevysporiadal, (skutok č. 2),

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 7. 7. 2016 na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 18 ods. 4 ZoA a § 13 AP SAK.

IV. disciplinárny senát rozhodol tak, že DO oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za skutok, že ako právny zástupca klientov A. B. a spol., ktorých zastupoval na základe splnomocnení zo dňa 14. 9. 2015 a 16. 9. 2015, vo veci vysporiadania pozemkov po poručiteľovi C. D., pri prevzatí zastupovania klientov dňa 16. 9. 2015 neinformoval klientov o výške odmeny za úkon právnej služby pred začatím úkonu, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením a zároveň ho uznal za vinného, že ako právny zástupca klientov A. B. a spol., ktorých zastupoval na základe splnomocnení zo dňa 14. 9. 2015 a 16. 9. 2015 vo veci vysporiadania pozemkov po poručiteľovi C. D., po skončení zastupovania klientov, ku ktorému došlo najneskôr dňom doručenia odvolania plnej moci zo dňa 2. 11. 2015 zo strany klienta A. B. adresovaného advokátovi, t. j. dňom 19. 11. 2015, vec bez zbytočného odkladu s klientmi písomne finančne nevysporiadal, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože porušil povinnosti advokáta uložené v § 13 AP SAK. Za disciplinárne previnenie uložil disciplinárny senát podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie, a to peňažnú pokutu vo výške 500 eur.

Vykonaným dokazovaním ustálil disciplinárny senát skutkový stav tak, že vo vzťahu ku skutku 1, kde považoval za spornú skutočnosť, či DO informoval sťažovateľa, resp. ostatných klientov ako spotrebiteľov o výške odmeny za úkony právnej služby pred ich začatím. Z dôkazov vykonaných na disciplinárnom pojednávaní nemal disciplinárny senát za preukázané,

že by si DO túto povinnosť splnil vo vzťahu ku klientom. V konaní neboli produkované žiadne dôkazy, z ktorých by objektívne vyplývalo, že by klienti v pozícii spotrebiteľov boli vopred pred začatím poskytovania právnych služieb informovaní o výške odmeny za právne služby. V konaní síce boli predložené listiny týkajúce sa odmeny, resp. jej časti za právne služby, a to faktúra č. XX DO advokáta na sumu vo výške 1 000 eur zo dňa 16. 9. 2015 a potvrdenie o vklade tejto sumy sťažovateľom na účet DO, avšak z týchto listín nevyplýva skutočnosť, že by DO informoval sťažovateľa, resp. ostatných klientov pred poskytovaním právnych služieb o výške odmeny za právne služby. Ak navrhovateľ v disciplinárnom konaní tvrdí, že DO neinformoval sťažovateľa a ostatných klientov o výške odmeny pred poskytnutím právnej služby, t. j. ide o negatívnu skutočnosť, potom je dôkazné bremeno na DO, aby preukázal opak, t. j., aby uniesol tvrdenie, že sťažovateľa a ostatných klientov o výške odmeny za právne služby vopred pred jej poskytnutím informoval. DO však svoje bremeno tvrdenia neuniesol, pretože neprodukoval žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že uvedenú informáciu sťažovateľovi, resp. ostatným klientom poskytol. Disciplinárny senát mal za nepochybne preukázané, že skutok č. 1 uvedený v návrhu predsedu RK SAK, ktorý kladie DO za vinu sa stal, a že ho spáchal DO a zaveroval, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát rozsiahlym vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlil, prečo takéto konanie nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát považoval za potrebné objasniť v prvom rade účel a históriu vzniku právnej normy týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa obsiahnutej v § 18 ods. 4 ZoA. Predmetná právna norma bola zavedená do zákona o advokácii na základe novely zákona o advokácii, a to zákonom č. 304/2009 Z. z. účinným od 1. 9. 2009. To znamená, že ide o relatívne novú právnu normu, ktorá predtým v advokátskych stavovských predpisoch nebola zakotvená. Účelom tejto normy je predovšetkým ochrana spotrebiteľa, ktorá sa za posledné roky začína favorizovať v civilnoprávných vzťahoch. Zákonodarca touto normou teda jednoznačne chráni spotrebiteľa ako slabší subjekt neznalý spôsobu kontrahovania odmeny v oblasti právnych služieb. Až dovedy kým nebola prijatá novela zákona o advokácii zákonom č. 304/2009 Z. z. (t. j. do 31. 8. 2009) platil právny stav aj pre kontrahovanie odmeny za právne služby na základe všeobecnej normy o odmene za právne služby normovanej v § 24 ods. 3 ZoA, podľa ktorého odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena. To znamená, že v prípade neexistencie dohody o výške odmeny spája zákon o advokácii (§ 24 ods. 3 ZoA) nevyvrátiteľnú domnienku, že došlo k dohode o odmene, a to k dohode na výške tarifnej odmeny, ktorú presne stanovuje vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. To znamená, že v prípade poskytovania právnych služieb je postačujúce, aby sa advokát dohodol na predmete právnej služby, dohoda by bola z hľadiska určitosti platná, aj keď sa nedohodol na odmene za právne služby. V prípade „nedohody“ o odmene má sa ex lege za to, že došlo k dohode na tarifnej odmene. Zákonodarca zrejme nepovažoval takýto stav za priaznivý pre spotrebiteľa, a preto s účinnosťou od 1. 9. 2009 (zákonom č. 304/2009 Z. z.) prijal špeciálnu normu (§ 18 ods. 4 ZoA) týkajúcu sa normovania odmeny za právne služby vo vzťahu medzi advokátom a spotrebiteľom, t. j. na právny vzťah medzi advokátom a spotrebiteľom sa neaplikuje všeobecná norma týkajúca sa normovania odmeny (§ 24 ods. 3 ZoA). Z hľadiska účelu spotrebiteľskej normy (§ 18 ods. 4 ZoA) spotrebiteľ v pozícii slabšieho by mal vopred vedieť, za akých podmienok týkajúcich sa odmeňovania vstupuje do právneho vzťahu s advokátom.

Na základe vyššie uvedeného disciplinárny senát vychádzajúc z účelu právnej normy (najmä ochrana spotrebiteľa v civilnoprávnom vzťahu medzi advokátom a klientom), histórie jej vzniku (výrazný vplyv práva EÚ pri ochrane spotrebiteľa) a časovej súvislosti (zavedená

relatívne v nedávnom období – v roku 2009), má za to, že nejde o typickú advokátsku stavovskú normu.

Ďalej je potrebné uviesť, že právna norma (§ 18 ods. 4 ZoA) v prípade naplnenia hypotézy „neinformovanie spotrebiteľa o výške odmeny za právne služby pred začatím vykonávania právnych služieb“ obsahuje už v samotnej dispozícii zároveň aj sankciu „advokát nemá právo na žiadnu odmenu“. Uvedené nie je tradičné, pretože právne normy zvyčajne bez ďalšieho nesankcionujú subjekty ihneď, bez toho, že by im umožnili inú nápravu porušenia povinnosti. Z charakteru tejto právnej normy teda vyplýva prísna sankcia pre advokáta v rovine civilného práva, pretože za právne služby, hoci by ich advokát vykonal v stopercentnej kvalite v prospech klienta, nemá právo na žiadnu odmenu.

Disciplinárny senát má za to, že na základe vyššie uvedených hľadísk histórie a účelu vzniku právnej normy, jej prísnej sankcie v oblasti civilného práva, ide o typickú civilnoprávnu normu vytvorenú na sankcionovanie advokáta v civilnoprávnom vzťahu medzi advokátom a spotrebiteľom, pričom prísnosť tejto normy sa prejavuje v tom, že v prípade, ak advokát neinformuje spotrebiteľa o výške odmeny za právne služby pred poskytovaním právnych služieb, vykonáva právne služby ex lege zadarmo, t. j. nie je oprávnený vôbec žiadať od spotrebiteľa žiadnu odmenu za právne služby. Disciplinárny senát má za to, že účelom uvedenej normy je sankcionovať advokáta v rovine civilného práva, pričom zároveň ide aj o dostatočnú sankciu pre advokáta. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že „nedohoda“ o odmene za právne služby medzi advokátom a spotrebiteľom nemá absolútne žiadne nepriaznivé právne dôsledky na postavenie spotrebiteľa ako konzumenta právnych služieb, t. j. advokát takouto „nedohodou“ o odmene neporušuje žiadne iné právne normy týkajúce sa advokátskych stavovských predpisov, a teda ani žiadnym spôsobom nezhoršuje postavenie spotrebiteľa pri poskytovaní právnych služieb. Paradoxne naopak postavenie spotrebiteľa ako konzumenta právnych služieb v prípade „nedohody“ o odmene sa zlepšuje (!), pretože právne služby advokát musí poskytnúť spotrebiteľovi zadarmo.

Disciplinárny senát má na zreteli, že disciplinárnym previnením advokáta podľa § 56 ods. 1 ZoA je vo formálnom zmysle každé porušenie povinnosti advokáta podľa zákona o advokácii, avšak pokiaľ by sa podoň subsumovalo aj porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 4 ZoA, išlo by v materiálnom poňatí o prepiaty formalizmus vedúci k extrémnej nespravodlivosti, čo je aj z hľadiska interpretácie právnych noriem ústavne neudržateľný stav. V tejto súvislosti disciplinárny senát vychádzal aj z aktuálnej judikatúry Ústavného súdu SR rešpektujúcej ústavne konformný výklad právnych noriem advokátskeho disciplinárneho práva, podľa ktorej súd sa musí odchýliť od doslovného znenia právneho textu v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky). V takýchto prípadoch sa musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07 z 1. júla 2008 zverejnený v Zbierke nálezov a rozhodnutí ÚS SR pod č. 36/2008).

Na základe uvedeného vychádzajúc z účelu právnej normy (§ 18 ods. 4 ZoA), histórie vzniku právnej normy, civilnoprávny charakter právnej normy, prísnu civilnoprávnu sankciu, žiadne nepriaznivé dôsledky pre spotrebiteľa v prípade jej porušenia (naopak porušenie má za následok zlepšenie postavenia spotrebiteľa, keďže právne služby má zadarmo), disciplinárny senát zastáva názor, že porušenie povinnosti advokátom uvedené v § 18 ods. 4 ZoA, nie je možné považovať za disciplinárne previnenie v zmysle § 56 ods. 1 ZoA.

Disciplinárny senát má za to, že je jeho ústavnou povinnosťou odchýliť sa od doslovného znenia § 56 ods. 1 ZoA, že disciplinárne previnenie je každé porušenie povinnosti podľa

zákona o advokácii, t. j. aj porušenie povinnosti advokáta vyjadrené v hypotéze právnej normy uvedenej v § 18 ods. 4 ZoA. Pokiaľ by totiž disciplinárny senát § 56 ods. 1 ZoA v spojení s § 18 ods. 4 ZoA interpretoval doslovne, viedol by takýto výklad k nadmernému formalizmu a nezmyselnému šikanovaniu advokátov v rovine disciplinárneho konania, hoci advokáti už raz boli potrestaní zákonodarcom prísnou sankciou v duchu hesla: „Ak sa nedohodneš na odmene za právne služby so spotrebiteľom, pracuješ zadarmo“.

Vo vzťahu ku skutku č. 2 vykonaným dokazovaním disciplinárny senát ustálil, že ku skončeniu zastupovania klientov došlo najneskôr dňom doručenia odvolania splnomocnenia zo dňa 2. 11. 2015 zo strany klienta A. B. adresovaného DO, t. j. dňom 19. 11. 2015. DO mal preto vykonať písomné finančné vysporiadanie s klientom bez zbytočného odkladu odo dňa 19. 11. 2015. Z obsahu sťažnosti sťažovateľa vyplývalo, že k písomnému finančnému vysporiadaniu medzi ním a DO po skončení zastupovania neprišlo vôbec. Tak ku sťažnosti, ako aj k návrhu na začatie disciplinárneho konania mal možnosť vyjadriť sa DO, ktorý teda mohol uviesť skutočnosti, ako aj predložiť dôkazy, že k písomnému finančnému vysporiadaniu s klientom po skončení zastupovania prišlo. DO vo svojich podaniach neuviedol žiadne skutočnosti ani nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by čo i len naznačovali tomu, že k písomnému finančnému vysporiadaniu po skončení zastupovania došlo. Disciplinárny senát mal za to, že v prípade, ak by k písomnému finančnému vysporiadaniu medzi klientom a DO po skončení zastupovania prišlo, DO by o tejto skutočnosti predložil dôkaz, ktorým by muselo byť samotné písomné finančné vysporiadanie. Uvedenému nasvedčuje aj to, že DO bol v disciplinárnom konaní aktívny a predložil pomerne rozsiahle vyjadrenia a viaceré listiny, avšak uvedené písomné finančné vysporiadanie nepredložil. Pokiaľ ide o obsah vyjadrení DO, disciplinárny senát mal za to, že tieto nie sú relevantné vo vzťahu ku spáchaniu skutku č. 2, a žiadnym spôsobom nepreukazujú, že DO by tento skutok nebol býval spáchal. Disciplinárny senát ustálil, že na základe ustáleného skutkového stavu, kedy DO písomne finančne nevysporiadal veci s klientom po skončení zastupovania, došlo k porušeniu jeho povinnosti podľa § 13 AP SAK. V zmysle dikcie § 13 AP SAK, liberačným dôvodom porušenia povinnosti nevysporiadať písomne finančne vec s klientom po skončení zastupovania, je v tomto prípade výlučne skutočnosť, ak je preukázané, že klient opakovane neposkytol súčinnosť. Disciplinárny senát skúmal skutočnosť, či nedošlo k naplneniu tohto liberačného dôvodu, avšak dospel k záveru, že k jeho naplneniu nedošlo. Disciplinárny senát nemal na základe vykonaných dôkazov za to, že by klient (sťažovateľ) neposkytol DO súčinnosť. Práve naopak, klient DO sa viackrát dopytoval ohľadom finančného vysporiadania veci, pričom neoznámene presnej hodnoty sporu na účely určenia výšky odmeny za každý úkon, ktorú žiadal od klienta DO, nie je v skutkových okolnostiach tohto prípadu možné považovať za neposkytnutie súčinnosti. Uvedené dáva disciplinárny senát do súvislosti s ustáleným skutkovým stavom skutku č. 1, kedy bolo preukázané, že DO pri prevzatí zastupovania klientov dňa 16. 9. 2015 neinformoval klientov o výške odmeny za úkon právnej služby pred začatím úkonu, čo má podľa § 18 ods. 4 ZoA za následok, že mu žiadna nepatrí. V zmysle uvedeného DO nemôže odôvodňovať nevykonanie finančného vysporiadania po skončení zastupovania tým, že nepozná hodnotu predmetu sporu, keďže za zastupovanie mu žiadna odmena nepatrí (išlo o spotrebiteľskú zmluvu, predmetom ktorej bolo právne poradenstvo, a ako bolo vyššie uvedené disciplinárny senát zistil, že DO neinformoval klientov vopred o odmene za právne služby), a teda nie je potrebné pre neho poznať hodnotu predmetu sporu. Disciplinárny senát pre doplnenie uvádza, že poskytovanie právnych služieb bezplatne ani právne zastupovanie bez nároku na odmenu sa žiadnym spôsobom nedotýkajú povinnosti advokáta po skončení zastupovania vec písomne finančne vysporiadať. Aj v prípade právneho zastupovania bez nároku na odmenu je povinnosťou advokáta po skončení

zastupovania vec písomne finančne vysporiadať, a to napr. aj spôsobom, že advokát nemá voči klientovi žiadne nároky a opačne. Na základe vyššie uvedeného disciplinárny senát ustálil, že skutok č. 2 má znaky disciplinárneho previnenia. DO, ako osoba znalá práva a taktiež predpisov SAK vedel, že svojím konaním bude konať v rozpore s predpismi SAK a zároveň aj so zákonom o advokácii, čo svedčí o vedomosti DO o jeho protiprávnom konaní. Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že DO vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosť uloženú mu v § 13 AP SAK a pre prípad, že také porušenie spôsobí, bol s tým uzrozmeneý. To znamená, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie s nepriamym úmyslom.

Proti tomuto rozhodnutiu podal disciplinárne obvinený včas odvolanie dňa 29. 6. 2018 proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného a zaviazaný k úhrade paušálnych trov konania. Odvolanie opiera o skutočnosť, že napadnutý výrok rozhodnutia je nejasný, čo sa týka popisu jeho údajného protiprávneho konania, pretože mu dáva za vinu: ... po skončení zastupovania ku ktorému došlo najneskôr dňom doručenia odvolania plnomocenstva zo dňa 2. 11. 2015 zo strany klienta A. B. adresovaného advokátovi, t. j. dňom 19. 11. 2015 vec bez zbytočného odkladu s klientmi písomne finančne nevysporiadal, teda k odvolaniu ktorého splnomocnenia malo dôjsť, keď splnomocnenia boli zo dňa 14. 9. 2015 a 16. 9. 2015 a ani vo výroku ani v návrhu na začatie konania sa to neuvádza. S poukazom na zaužívanú prax nebola zachovaná totožnosť skutku, pretože výroky napadnutého rozhodnutia, ako aj samotného návrhu na začatie disciplinárneho rozhodnutia zo dňa 7. 7. 2016 týkajúce sa odvolania plnomocenstva sú nejasné a nepresné, pretože z ich obsahu nie je zrejmé, k odvolaniu ktorého z dvoch plnomocnenstiev malo dôjsť. Poukazuje na obsah svojho vyjadrenia k návrhu na začatie konania, s ktorým nesúhlasí, poukazuje na množstvo nepresností (nie plnomocnenstvá, ale splnomocnenia), chýbajúci register disciplinárnych opatrení na jeho osobu, nepovažuje za návrh na vykonanie dôkazov oboznámenie sa so sťažnostným spisom atď. Ďalej disciplinárne obvinený odkázal na komunikáciu so sťažovateľom, ktorý mu ani po vypovedaní plnej moci nepredložil presnú hodnotu „predmetu sporu“ v eurách, aby mu mohol vystaviť faktúru. Jeho výzvy sťažovateľ prevzal, avšak písomnú odpoveď od neho nedostal. V odvolaní niekoľkokrát poukazuje na to, že mu bolo odňaté právo konať a brániť sa v konaní pred prvostupňovým senátom pretože aj napriek jeho písomnému ospravedlneniu a žiadosti o zmenu termínu disciplinárneho pojednávania v predmetnej veci dňa 21. 3. 2018 a vyjadrenému nesúhlasu, aby sa disciplinárne pojednávanie konalo, disciplinárny senát konal a vo veci rozhodol. Nesúhlasí s vyjadrením nachádzajúcim sa na strane 12 bod 40, že sa mal dopustiť dvojnásobného porušenia svojich povinností, pričom skutok 1 nie je a nebol disciplinárnym previnením, čo je konštatované v obsahu napadnutého rozhodnutia. Konštatovanie v bode 42, o tom, že viac skutočností svedčí v jeho neprospech, než v jeho prospech, bez toho, aby sa osobne mohol vyjadriť pred senátom, považuje za predčasné a uloženie pokuty 500 eur považuje za neprimeranú sankciu, keďže v zmysle § 56 ods. 2 ZoA mu mohol senát uložiť sankciu aj pod písm. a) alebo b). Disciplinárny senát pri výške peňažnej pokuty nebral jej primeranosť k jeho majetkovým pomerom, bolo mu odňaté právo osobne konať a osobne sa brániť pre senátom a tento nemohol mať vedomosť o jeho majetkových pomeroch. Bolo mu upreté právo na spravodlivý proces a uvádza, že jeho manželka je onkologickým pacientom, poberá iba nemocenské dávky a sú potrebné nemalé finančné prostriedky na lieky a stravu. K odvolaniu prikladá kópiu detailu potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov za rok 2017. V ďalšom poukazuje aj na dĺžku disciplinárneho konania, ktoré trvalo skoro dva roky, a aj napriek tomu mu bolo odňaté právo osobne sa brániť a konať, teda odňaté právo na spravodlivý proces. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že vo veci neboli vykonané všetky dôkazy, na základe ktorých by mohol byť uznaný za vinného

za jemu kladenú vinu a navrhuje, aby odvolací disciplinárny senát SAK zrušil napadnuté rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu SAK s poukazom na § 45 písm. c) DP SAK vo výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a aby vec vrátil disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 28. februára 2019, sp. zn. III. ODS-22/18:243/2016 bolo rozhodnutie prvostupňového senátu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdené.

III. odvolací senát takto rozhodol na pojednávaní dňa 28. 2. 2019, ktoré sa konalo v neprítomnosti DO, ktorý síce opakovane požiadal o jeho odročenie z dôvodu kolízie s iným pojednávaním DO advokáta, avšak odvolací senát uzavrel, že DO nepožiadal aspoň jeden pracovný deň pred určeným termínom pojednávania z dôležitého dôvodu, ani nepreukázal dôvody hodné osobitného zreteľa, aby bolo možné odvolacie konanie odročiť.

Odvolací disciplinárny senát sa po prejednaní odvolania stotožnil so skutkovými i právnymi závermi IV. disciplinárneho senátu a odvolacie námietky disciplinárne obvineného nepovažoval za opodstatnené.

Pokiaľ ide o námietky uvedené v odvolaní, odvolací disciplinárny senát, zohľadňujúc skutočnosť, že v procese celého disciplinárneho konania, vrátane sťažnostného konania, preukázal DO elementárne nedostatky v poznaní predpisov, ktorými sa ako advokát má riadiť a keďže tieto námietky nemajú žiaden rozhodujúci vplyv na zmenu prvostupňového rozhodnutia, už aj s ohľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia disciplinárneho senátu, s ktorým sa odvolací orgán zhoduje, vyslovuje stručné závery:

K ad. 1) DO prevzal iba jedno splnomocnenie, a to dňa 16. 9. 2015 (list 4 sťaž. spisu). Splnomocnenie zo dňa 14. 9. 2015 bolo udelené sťažovateľovi, t. j. A. B. (list 3 sťaž. spisu), teda ani navrhovateľ ani disciplinárne senáty nemali dôvod sa zaoberať nijakým iným, ako DO daným a ním prevzatým splnomocnením. Nie je jasné, na akom základe dospel DO k záveru, že v spise absentuje výpis z registra disciplinárnych opatrení. Toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, keďže aktuálny register trestov sa v spise nachádza.

K ad. 2) Prvostupňový senát dostatočne vyhodnotil skutkový a právny stav vyúčtovania právnych služieb, odvolací disciplinárny senát sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje. Nestotožňuje sa však s tvrdením, že bolo DO odňaté právo konať a brániť sa v konaní pred IV. disciplinárnym senátom dňa 21. 3. 2018. Naopak, stotožňuje sa s tvrdením jednak prvostupňového disciplinárneho senátu, ako aj s názorom navrhovateľky, že z dôvodov na strane DO boli odročené pojednávania nariadené na 17. 10. 2016, 24. 10. 2017, 29. 11. 2017 a jednanie jeho klienta s obchodným partnerom dňa 21. 3. 2018 nebolo neodkladným konaním, ktoré by bolo mohlo naplňať dôvody odročenia termínu pojednávania. V tomto kontexte uvádzame z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR: „Každý demokratický štát ochranu subjektívnych práv len ponúka, ale nevnučuje, do pozornosti dáva zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. to platí obdobne aj o využívaní procesných ustanovení.“ (rozsudok NS SR 5Sžo/6/2011).

K nesúhlasu DO s uloženým disciplinárnym opatrením, opätovne sa odvolávajúc na to, že sa nemohol osobne vyjadriť pred disciplinárnym senátom považuje za predčasné a uloženie peňažnú pokutu 500 eur považuje za neprimeranú sankciu, pričom poukazuje na možnosť uloženia sankcie aj pod písm. a) alebo b), odvolací disciplinárny senát navyiac k odôvodneniu

prvostupňového senátu uvádza, že v neprospech DO je potrebné vyhodnotiť aj motiváciu peňažného prospechu.

K ad. 3) K námietke týkajúcej sa výšky peňažnej pokuty, jej primeranosti k majetkovým pomerom a opätovnej námietke osobne sa brániť pred IV. disciplinárnym senátom, odvolací disciplinárny senát konštatuje, že z daňového priznania priloženého k odvolaniu samotným DO, ako aj zisťovaním z verejne dostupných zdrojov zistil, že je vlastníkom niekoľkých nehnuteľností, preto aj v tejto časti považuje prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne. V konečnom dôsledku, vo veci boli vytýčené pojednávania šesťkrát, DO žiadal ospravedlnenia svojej účasti z dôvodu výkonu práce pre klientov, teda je tu dôvodný predpoklad, že advokátsku prácu vykonáva tak, ako je upravené v § 24 ZoA, t. j. za odmenu.

19.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý bez súhlasu a vedomia klienta vezme žalobu klienta ako žalobcu v celom rozsahu späť, nezašle klientovi uznesenie o zastavení konania a priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanej strane a uznesenie, ktorým súd rozhodol o výške náhrady trov konania, zašle klientovi až po uplynutí lehoty na podanie sťažnosti a následne po ukončení zastupovania vec bezodkladne finančne s klientom nevysporiada ani mu nevydá prevzaté doklady, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) a § 13 AP SAK.

Z pohľadu § 18 ods. 1 ZoA je konanie advokáta (vnútorný vzťah klient – advokát) bez preukázania konkrétneho pokynu klienta na tento úkon zavineným porušením právneho predpisu v zmysle § 56 ods. 1 ZoA, nakoľko späťvzatie žaloby je úplnou negáciou pôvodne udelenej plnej moci na podanie žalobného návrhu, a teda na začatie konania pred súdom so všetkými právnymi dôsledkami pre klienta, t. j. aj s rizikom neúspechu vo veci, o ktorom mal byť poučený (preukázateľne) a je k takémuto úkonu advokáta potrebný bezpochyby pokyn klienta.

Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 28. februára 2019, sp. zn. III. ODS-25/2018:2260/2017

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK zo 4. októbra 2018, sp. zn. DS V.-35/18:2260/2017

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK zo 4. októbra 2018, sp. zn. DS V.-35/18:2260/2017 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu z 28. februára 2019, sp. zn. III. ODS-25/2018:2260/2017 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) a § 13 AP SAK

tým, že

ako právna zástupkyňa svojich klientov pani A. B. a pána B. B., žalobcov v spore vedenom pred okresným súdom:

- 1.) bez súhlasu svojich klientov a bez ich vedomia zobrala žalobný návrh v tejto veci podaním zo dňa 10. 1. 2017, doručeným súdu dňa 11. 1. 2017, v celom rozsahu späť,
- 2.) nezaslala svojim klientom uznesenie okresného súdu zo dňa 12. 1. 2017, ktoré bolo advokátke doručené dňa 13. 2. 2017, ktorým súd konanie v tejto veci zastavil a žalovanej priznal náhradu trov konania v plnej výške,

- 3.) uznesenie okresného súdu zo dňa 22. 3. 2017, ktoré bolo advokátke doručené dňa 28. 3. 2017, ktorým súd rozhodol o výške náhrady trov konania v tejto veci, zaslala klientom až po uplynutí lehoty na podanie sťažnosti proti tomuto uzneseniu.
- 4.) po ukončení zastupovania vec bezodkladne riadne finančne nevysporiadala a nevydala svojim klientom všetky doklady, ktoré jej títo zverili alebo ktoré v ich mene počas zastupovania prevzala,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 10. 4. 2018 podala predsedníčka RK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti advokátke podľa § 57 a nasl. ZoA pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK zo 4. októbra 2018, sp. zn. DS V.-35/18:2260/2017 bola DO uznaná za vinnú z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, za čo jej bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme písomného napomenutia podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA.

Prvostupňový senát rozsiahle a štruktúrovane odôvodnil pri jednotlivých bodoch dôslednou analýzou genézy čiastkových konaní DO advokátky so zameraním sa na rozhodujúce skutkové okolnosti posudzovaných skutkov. Mal za jednoznačne preukázané, že DO:

– v bode 1.) nepreukázala, že dostala pokyn od klientov zobrať návrh na začatie konania, vo veci vedenej na okresnom súde späť, nepreukázala, že by pred nariadeným pojednávaním na deň 12. 1. 2017 vykonala poradu s klientmi a informovala ich o tomto termíne pojednávania a žiadala alebo prijala pokyn od klientov na späťvzatie žaloby. Konala síce v mene klientov navonok, pričom z pohľadu súdu je späťvzatie žaloby advokátom v mene klientov legálnym právnym úkonom. Z pohľadu zákona o advokácii (§ 18 ods. 1) je však konanie advokátky (vnútorný vzťah klient – advokát), bez preukázania konkrétneho pokynu klientov na tento úkon zavineným porušením právneho predpisu v zmysle § 56 ods. 1 ZoA, nakoľko späťvzatie žaloby je úplnou negáciou pôvodne udelenej plnej moci na podanie žalobného návrhu, a teda na začatie konania pred súdom so všetkými právnymi dôsledkami pre klienta, t. j. aj s rizikom neúspechu vo veci, o ktorom mal byť poučený (preukázateľne) a je k takémuto úkonu advokáta potrebný bezpochyby pokyn klienta. Advokátka takýto pokyn, dokonca ani vedomosť klienta o tomto úkone právnej služby nepreukázala, rovnako tak ako nepreukázala, že by sa riadila vopred dohodnutým postupom v zmysle čl. II bod 2.6. Zmluvy o poskytnutí právnych služieb (č. listu 53 spisu), ku ktorej sa klientom sama zaviazala;

– v bode 2.) ako právna zástupkyňa svojich klientov pani A. B. a pána B. B., žalobcov v spore vedenom pred okresným súdom nezaslala svojim klientom uznesenie okresného súdu zo dňa 12. 1. 2017, ktoré bolo advokátke doručené dňa 13. 2. 2017. Týmto uznesením súd konanie v tejto veci zastavil a žalovanej priznal náhradu trov konania v plnej výške. Z označeného uznesenia vyplynuli pre žalobcov práva a povinnosti tam uvedené, najmä však právo podať proti tomuto uzneseniu odvolanie. V dôsledku nepodania opravného prostriedku splnomocnenou advokátkou predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3. 3. 2017 a až z jeho obsahu sa žalobcovia dodatočne dozvedeli, že došlo k zastaveniu konania, na základe späťvzatia žaloby. Takýto postup advokátky je v rozpore s § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK. Neobstojí obrana DO advokátky, že na podanie odvolania proti uzneseniu o zastavení konania nebol žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa a podaním nadbytočných opravných prostriedkov by sa navyšovali

trovy právneho zastúpenia, čo by bolo v priamom rozpore so zvoleným postupom žalobcov. DO advokátka totiž ani v tomto prípade nedisponovala preukázateľným pokynom klientom na vzdanie sa opravného prostriedku proti rozhodnutiu súdu, ktorý v dôsledku nepodania odvolania znamenal pre klientov nielen zánik dispozície s predmetom spore, ale sekundárne aj povinnosť náhrady trov konania protistrane;

– v bode 3.) ako právna zástupkyňa svojich klientov pani A. B. a pána B. B., žalobcov v spore vedenom pred okresným súdom zaslala svojim klientom uznesenie okresného súdu zo dňa 22. 3. 2017, ktoré jej bolo doručené dňa 28. 3. 2017, ktorým súd rozhodol o výške náhrady trov konania v tejto veci, až po uplynutí lehoty na podanie sťažnosti proti tomuto uzneseniu. Aj tu vznikla situácia, že opísané konanie DO bolo len dôsledkom jej postupu v bode 2.). Ani tu nepreukázala, že by mala pokyn klientov na nepodanie opravného prostriedku proti tomuto uzneseniu súdu. Aj v tomto prípade si DO nesplnila povinnosť v zmysle § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, keď uznesenie zo dňa 22. 3. 2017, ktoré jej bolo doručené 28. 3. 2017 zaslala klientom až 26. 5. 2017, teda po uplynutí zákonnej lehoty na podanie opravného prostriedku do 12. 4. 2017 a tiež po uplynutí vykonateľnosti dňa 19. 4. 2017. Týmto konaním klientom celkom odňala možnosť podať opravný prostriedok proti tomuto uzneseniu. Nemožno akceptovať tvrdenie DO advokátky, že na základe splnomocnenia zo dňa 25. 11. 2014 sa v mene klientov mohla vzdávať opravných prostriedkov, lebo podľa názoru senátu I. stupňa akúkoľvek dispozíciu s opravnými prostriedkami proti rozhodnutiam adresovaným klientom môže splnomocnená advokátka vykonať len za podmienky včasného oznámenia obsahu týchto rozhodnutí klientom a ich pokynu na ďalší postup;

– v bode 4.) ako právna zástupkyňa svojich klientov pani A. B. a pána B. B., žalobcov v spore vedenom pred okresným súdom po ukončení zastupovania vec bezodkladne riadne finančne nevysporiadala a nevydala svojim klientom všetky doklady, ktoré jej zverili alebo ktoré v ich mene počas zastupovania prevzala. Takýto záver vyplynul z výsledkov dokazovania, pretože advokátka síce telefonovala s klientmi po ukončení sporu, avšak sa s nimi písomne finančne nevysporiadala a senátu nepredložila dôkaz o takomto vysporiadaní. Absentuje tu klientom zaslané a pochybnosti nevzbudzujúce vyúčtovanie poskytnutých právnych služieb a odovzdané doklady, ktoré jej počas poskytovania právnych služieb zverili, resp., ktoré v ich mene počas zastupovania prevzala.

V. disciplinárny senát SAK vyslovil záver, že je namieste uznať DO za vinnú vo všetkých bodoch návrhu predsedníčky RK SAK, správna je aj právna kvalifikácia skutkov. Konanie advokátky je zavineným disciplinárnym previnením, v zmysle § 56 ods. 1 ZoA. V rámci svojich hodnotiacich úvah o uložení druhu disciplinárneho opatrenia aplikoval výklad § 26 ods. 2, § 27 ods. 1, 2, § 28 písm. a), d), § 29 písm. a), § 30 ods. 1 písm. d) a e) a § 31 ods. 2 písm. c) DP SAK a uloženie disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie je podľa názoru senátu postačujúcim na dosiahnutie účelu prevýchovy DO advokátky v zmysle § 31 DP SAK. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol aj na § 32 ods. 2 DP SAK, že v konaní DO nezistil motiváciu peňažným prospechom a že by išlo o opakované konanie advokátky.

Rozhodnutie DS V.-35/2018:2260/2017 zo 4. 10. 2018, ktoré prevzala dňa 7. 11. 2018 napadla riadnym opravným prostriedkom – odvolaním podaným dňa 15. 11. 2018, v zmysle § 36 a nasl. DP SAK predsedníčka RK SAK a to proti výroku o uložení disciplinárneho opatrení. Navrhla, aby odvolací disciplinárny senát túto časť výroku napadnutého rozhodnutia DS V.-35/2018:2260/2017 zo 4. 10. 2018 podľa § 44 písm. c) DP SAK zmenil a uložil DO advokátke za skutky 1 – 4 disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 1 000 eur.

Odvolaateľ poukázal najmä na to, že z pohľadu stavovských predpisov ide v prípade DO, o závažné porušenie povinností advokáta štyrmi skutkami, kde DO dôsledne nechránila práva

a záujmy klientov, naopak svojim svojvoľným postupom, spočívajúcim v späťvzatí žaloby bez toho, aby disponovala pokynom alebo súhlasom klientov im odňala možnosť konania pred súdom a sama nemohla rozhodnúť o tom, či je jej zvolený postup pre klientov výhodný. Pri nedoručení dvoch súdnych rozhodnutí, z ktorých pre klientov vyplývali určité práva a povinnosti, im zmarila zákonom dané právo podať opravný prostriedok proti týmto rozhodnutiam bez ohľadu na to, aký by bol výsledok podania opravného prostriedku.

Keďže u DO došlo k porušeniu jednej zo základných povinností advokáta, ktorou je ochrana práv a záujmov klienta, čo vrhá na advokátsky stav negatívny pohľad, je uložené disciplinárne opatrenie príliš mierne. Predsedníčka RK SAK poukázala na postoj DO advokátky, ktorá sa vyjadřila tak, že si nie je vedomá toho, čo vlastne svojím konaním, či skôr nekonaním spôsobila a v rámci svojej obhajoby sa usilovala preniesť bremeno svojho konania na sťažovateľov – klientov tvrdením, že ňou zvolený postup nenamietali, mala mandát aj na späťvzatie žaloby. Neprejavila žiadnu sebareflexiu a uvedomenie, že v konečnom dôsledku právnej veci rozhoduje klient.

Podľa právneho názoru odvolateľa nemožno uloženým disciplinárnym opatrením sledovať len jeho výchovnú funkciu, je potrebné na osobu DO advokátky pôsobiť aj represívne, lebo v jej prípade ide o viacnásobné porušenie stavovských predpisov. Táto skutočnosť nebola v rozhodovaní prvostupňového senátu zohľadnená, ako príťažujúca okolnosť podľa § 30 ods. 2 písm. d) DP SAK, rovnako tak do úvahy prichádza aj aplikácia § 30 ods. 2 písm. e) DP SAK, teda príťažujúca okolnosť spočívajúca vo vzniku škody alebo straty spôsobenej disciplinárnym previnením. V ďalšom argumentuje tým, že okrem možnej finančnej straty (ujmy) sťažovateľov je tu aj negatívny následok v podobe narušenia dôvery klientov voči advokátke pre jej svojvoľný postup spočívajúci v späťvzatí žaloby a následného nedoručovania uznesení súdu klientom, čo tvorí príťažujúcu okolnosť podľa § 30 ods. 2 písm. f) DP SAK. Súhrn vyššie naznačených odvolacích námietok a výhrad podľa predsedníčky RK SAK logicky vytvára potrebu sprísnenia uloženého disciplinárneho opatrenia a to peňažnou pokutou berúc do úvahy naplnenie kritérií ustanovených v § 32 ods. 4 písm. a), b), c) a f) DP SAK.

DO sa k podanému odvolaniu predsedníčky RK SAK z 15. 11. 2018 v žiadanej 10-dňovej lehote nevyjadřila.

Na podklade podaného odvolania predsedníčky RK SAK konal v odvolacom stupni III. odvolací disciplinárny senát SAK. Na nariadenom odvolacom disciplinárnom pojednávaní dňa 28. 2. 2019 zistil, že sú splnené všetky podmienky na jeho vykonanie v zmysle § 40 a nasl. DP SAK, čomu nebránila ani neprítomnosť DO advokátky, lebo táto prevzala termín nariadeného odvolacieho disciplinárneho konania dňa 31. 1. 2019 a nepožiadala o jeho odročenie, z dôvodov uvedených v § 18 ods. 7 prvej a druhej vety DP SAK, rovnako tak neboli zistené žiadne iné procesné alebo právne prekážky na nevykonanie odvolacieho disciplinárneho pojednávania.

III. odvolací disciplinárny senát SAK postupujúc podľa § 39 ods. 5 DP SAK preskúmal výrok napadnutý odvolaním, ako aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a postup prvostupňového disciplinárneho senátu. Na chyby, ktoré neboli odvolaním napadnuté prihliada iba vtedy, ak mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie. V rámci plnenia svojej prieskumnej povinnosti zistil, že senát I. stupňa vec náležite objasnil, jednotlivé dôkazy vyhodnotil jednotlivo, v súhrne a vzájomnej súvislosti a ním produkované skutkové zistenia sú správne, úplné, nevzbudzujúce žiadne pochybnosti a postačujúce na prijatie právneho záveru o tom, že disciplinárne obvinená sa v bodoch 1 – 4 dopustila disciplinárnych previnení v mieste, čase a spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia DS V.-35/2018:2260/2017.

V preskúmanom konaní V. disciplinárneho senátu SAK nezistil senát II. stupňa nedostatky proti základným zásadám disciplinárneho konania ani pochybenia porušujúce právo

disciplinárne obvinenej advokátky na uplatnenie jej práva na spravodlivé konanie v spojení s právom na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, vrátane dodatkových protokolov. Tu je potrebné poukázať na fakt, že výrok prvostupňového senátu o disciplinárnom previnení nenapadla riadnym opravným prostriedkom žiadna z procesných strán a preto nie je zo strany odvolacieho disciplinárneho senátu potrebné osobitne sa týmto výrokom zaoberať.

Odvolačný disciplinárny senát pri preskúmaní a vyhodnotení napadnutého výroku prvostupňového rozhodnutia, teda výroku o uložení druhu a výmere uloženej sankcie zistil, že odvolanie predsedníčky RK SAK proti výroku rozhodnutia DS V.-35/2018:2260/2017 o uložení disciplinárneho opatrení je dôvodné a ňou uvedené odvolacie námietky a výhrady majú opodstatnenie. V tejto nadväznosti konštatuje III. odvolací disciplinárny senát SAK, že V. disciplinárny senát SAK sa pri ukladaní disciplinárneho opatrenia síce riadil všeobecnými zásadami ustanovenými v § 26 ods. 2 DP SAK, avšak v napadnutom rozhodnutí tieto opomenul komplexne a konkrétne vyhodnotiť, z hľadiska výkladu týchto zásad aj v zmysle § 27 DP SAK – závažnosť konania disciplinárne obvinenej, § 28 DP SAK – rozsah a povaha porušenej povinnosti, § 29 DP SAK – následok disciplinárneho previnenia, § 30 DP SAK – poľahčujúce okolnosti a priťažujúce okolnosti, § 31 DP SAK – primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia a § 32 DP SAK – kritéria uloženia peňaznej pokuty.

Je nesporné, že konania DO advokátky špecifikované v bodoch 1 – 3 rozhodnutia V. DS sú vo svojom súhrne porušením základnej povinnosti advokáta ustanovenej v § 18 ods. 1 ZoA, totiž chrániť a presadzovať práva záujmy klienta, lebo advokát za žiadnych okolností nesmie bez priameho pokynu alebo prinajmenšom uzrozumenia klienta postupovať pri jeho právnom zastupovaní pred súdom svojvoľne z akýchkoľvek príčin či pohnútok. V posudzovanom prípade v bodoch 1 – 3 DO tak postupovala, keď dispozitívnym úkonom – späťvzatím žaloby bez vedomia a súhlasu klientov pani A. B. a pána B. B., žalobcov v spore vedenom pred okresným súdom (podanie zo dňa 10. 1. 2017 čl. 78 spisu) ich úplne zbavila možnosti uplatniť svoje práva garantované Ústavou SR a zákonmi na riadny súdny proces, a neskôr im odňala možnosť uplatniť svoje právo na podanie opravných prostriedkov voči rozhodnutiam súdu, čo bolo taktiež ich zákonným právom a znamenalo nemožnosť akejkoľvek reparácie týchto rozhodnutí. V tejto súvislosti potom rozsah a povaha porušenej povinnosti, ako aj vzniknutý následok zvyšuje závažnosť konania disciplinárne obvinenej advokátky do takej miery, že takéto konanie znižuje dôstojnosť advokácie, vážnym spôsobom poškodilo záujmy klientov (senát I. stupňa to opomenul), čo je naplnením znakov závažnosti konania disciplinárne obvinenej podľa § 27 ods. 2 písm. a), b) DP SAK. Podľa právneho názoru III. ODS sú tieto kritériá posúdenia závažnosti konania DO naplnené aj tým, že svojím konaním vyvolala u klientov, ktorých zastupovala v konaní pred okresným súdom stav právnej neistoty a spôsobila u nich oprávnené pochybnosti o tom, či ich práva a záujmy boli riadne chránené a rešpektované. V konečnom dôsledku takéto konanie DO advokátky znamenajú negatívny dopad na výkon advokácie nielen u dotknutých osôb, ale aj u verejnosti a narúšajú poslanie advokácie koncipované a uplatňované podľa § 1 ods. 1 ZoA.

Kvantitatívny rozsah a povaha porušených povinností DO pri hodnotení jej zavineného konania je potrebné podriaďiť nielen pod § 28 písm. a) a d) DP SAK, ako to učinil senát I. stupňa, totiž, že porušila povinnosti vyplývajúce jej zo ZoA a iných stavovských predpisov (čo bolo uvedené vyššie), ale aj pod § 28 písm. c) DP SAK, pretože porušila povinnosti vyplývajúce z profesionálnej etiky. Povinnosťou každého advokáta je riadiť sa tak zákonnými, ale aj morálnymi povinnosťami a zásadami, najmä vo vzťahu ku klientovi. Každý advokát je pri výkone advokátskej činnosti povinný dodržiavať etické pravidlá tvorené nielen stavovskými predpismi SAK v podobe § 3 a § 5 AP SAK, ale aj príslušnými ustanoveniami Etického kódexu

advokátov Európskej únie z 28. 10. 1988. Advokátka svojimi konaniami demonštrovala, že sa pri právnom zastupovaní, v konaní pred okresným súdom neriadila prvoradým záujmom klientov, čo o. i. demonštrovala aj tým, že sa nedostavila na pojednávanie v tejto veci dňa 12. 1. 2017, hoci bola o ňom riadne upovedomená (čl. 19 spisu). Následkom opísaných disciplinárnych previnení DO advokátky, na ktoré je pri ukladaní disciplinárneho opatrenia potrebné prihliadnúť je to, že pre klientov pani A. B. a pána B. B. znamenal výsledok súdneho konania finančnú ujmu v podobe povinnosti zaplatiť priznané trovy konania žalovanej vo výške 502,16 eur – § 29 písm. a) DP SAK.

Odvolačný disciplinárny senát sa nestotožňuje s priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 30 ods. 1 písm. e) DP SAK tak, ako ju vyhodnotil senát I. stupňa, pretože DO advokátka plne nespolupracovala s orgánmi komory, čo možno oprieť o to, že v jej prípade absentuje priame a úplné skutkové doznanie a prejavenie ľútosti nad spôsobeným následkom. Z obsahu jej vyjadrenia k sťažnosti zo dňa 27. 9. 2017 (čl. 31 – 34 spisu) vyplýva taký postoj, že nijakým spôsobom neporušila žiadne ustanovenie AP SAK a vo vzťahu k sťažovateľom postupovala s odbornou starostlivosťou v súlade so zákonom. Z obsahu jej vyjadrenia k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 30. 4. 2018 je o. i. zistiteľné, že zvolila u klientov postup v ich najlepšom záujme a títo proti nemu nevzniesli žiadne výhrady.

Pri skúmaní a vyhodnotení existencie príťažujúcich okolností je zo strany III. ODS potrebné prisvedčiť odvolateľovi, že okrem príťažujúcej okolnosti podľa § 30 ods. 2 písm. c) DP SAK, keďže DO preukázala nezalostnosť zákonných povinností advokáta a stavovských predpisov, čo determinovalo spáchanie disciplinárnych previnení jej príťažuje aj to, že v posudzovanom prípade sa skutkami 1 – 3 dopustila závažného viacnásobného disciplinárneho previnenia, lebo každý skutok bol samostatne spáchaný a nemal povahu pokračujúceho deliktu – § 30 ods. 2 písm. d) DP SAK. Pri posudzovaní konaní DO advokátky z hľadiska naplnenia ďalších príťažujúcich okolností nie je namieste aplikovať § 30 ods. 2 písm. e) DP SAK, lebo táto príťažujúca okolnosť je subsumovaná samotným následkom disciplinárnych previnení DO advokátky, na ktoré je pri ukladaní disciplinárneho opatrenia potrebné prihliadnúť – § 29 písm. a) DP SAK, nie je naplnená príťažujúca okolnosť podľa § 30 ods. 2 písm. f) DP SAK – zneužitie dôvery klienta, nakoľko takáto vyššia forma zavineného konania voči klientom z hľadiska intenzity a stupňa preukázaná nebola.

S ohľadom na vyššie uvedené prijal III. ODS záver, že uložené disciplinárne opatrenie pri kumulácii štyroch disciplinárnych previnení nezodpovedá všeobecným kritériám ukladania disciplinárneho opatrenia uvedeným v § 26 ods. 2 DP SAK a ďalším kritériám upraveným v §§ 27, 28, 29, 30 a 31 DP SAK a na DO je potrebné pôsobiť uložením peňažnej pokuty. Pri uložení tohto druhu disciplinárneho opatrenia vzal do úvahy a vyhodnotil všetky kritéria uloženia peňažnej pokuty. Riadiac sa ustanovením § 32 DP SAK dospel k záveru, že uloženie peňažnej pokuty vo výške 1 000 eur zohľadňuje všetky aspekty disciplinárnych previnení DO advokátky, najmä z hľadiska skúmania ich rozsahu, závažnosti a následku a okolností ich spáchania a toho, že disciplinárne previnenia neboli motivované získaním peňažného prospechu. Uložená peňažná pokuta je primeraná druhu disciplinárnych previnení, spôsobenému následku a priamo spôsobenej škode. V konečnom dôsledku je primeraná majetkovým pomerom DO advokátky a všetkým okolnostiam posudzovaného prípadu, zohľadňujúc postoj DO advokátky ku skutkom, ktoré sú predmetom disciplinárneho konania a potrebu represívneho a preventívneho účinku uloženého disciplinárneho opatrenia pre disciplinárne obvinenú a tretie osoby.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto III. odvolací disciplinárny senát rozhodnutie prvostupňového senátu zmenil tak, že podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil DO peňažnú pokutu vo výške 1 000 eur.

20.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po prevzatí rozsudku vo veci samej, napriek výslovnému pokynu klienta na podanie odvolania, podá odvolanie proti tomuto rozsudku až po uplynutí odvolacej lehoty, v dôsledku čoho je toto odvolanie odmietnuté, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2 ZoA.

*Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK z 28. februára 2019, sp. zn. III. ODS-31/2018:3507/2017
Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 24. októbra 2018, sp. zn. DS III.-53/2018:3507/2017*

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 24. októbra 2018, sp. zn. DS III.-53/2018:3507/2017 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 28. februára 2019, sp. zn. III. ODS-31/2018:3507/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA

tým, že

ako právny zástupca klienta, pani A. B., v konaní vedenom na okresnom súde, prevzal dňa 1. 10. 2016 rozsudok zo dňa 9. 9. 2016, a napriek pokynu klienta podal odvolanie proti predmetnému rozsudku až dňa 25. 10. 2016, teda po uplynutí lehoty na jeho podanie, v dôsledku čoho krajský súd uznesením zo dňa 30. 12. 2016 odvolanie odmietol ako oneskorene podané,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 24. októbra 2018, sp. zn. DS III.-53/2018:3507/2017 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie § 18 ods. 2 ZoA na tom skutkovom základe, že ako právny zástupca klienta, pani A. B., v konaní vedenom na okresnom súde, prevzal dňa 1. 10. 2016 rozsudok zo dňa 9. 9. 2016, a napriek pokynu klienta podal odvolanie proti predmetnému rozsudku až dňa 25. 10. 2016, teda po uplynutí lehoty na jeho podanie, v dôsledku čoho krajský súd uznesením zo dňa 30. 12. 2016 odvolanie odmietol ako oneskorene podané, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 2 000 eur.

Disciplinárny senát takto rozhodol o návrhu predsedníčky RK SAK zo dňa 20. 7. 2018 za závažné porušenie povinnosti advokáta uložené v § 18 ods. 2 ZoA, ktorý bol podaný na podnet sťažovateľky A. B., ktorú disciplinárne obvinený zastupoval v konaní vedenom na okresnom súde. Konajúci súd vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 9. 9. 2016, ktorým okrem iného znížil výživovaciú povinnosť otca na maloletú dcéru sťažovateľky. Rozsudok bol DO advokátovi doručený dňa 1. 10. 2016. Napriek výslovnému pokynu sťažovateľky, advokát podal odvolanie proti predmetnému rozsudku až dňa 25. 10. 2016, teda po uplynutí lehoty na jeho podanie v zmysle § 362 ods. 1 Civil. sporového poriadku. Krajský súd uznesením zo dňa 30. 12. 2016 odvolanie odmietol ako oneskorene podané. Disciplinárny senát tak, ako i RK SAK z uvedeného dospela k záveru, že DO sa dopustil spáchania disciplinárneho previnenia v zmysle § 18 ods. 2 ZoA, pretože podal odvolanie proti rozsudku po uplynutí zákonnej

lehoty, a teda odvolací súd odvolanie odmietol ako oneskorene podané. DO advokát sám vo svojom vyjadrení, zo dňa 7. 3. 2018 k sťažnosti sťažovateľky, uznal námietku k podanému odvolaniu, a síce že odvolanie bolo podané oneskorene, a preto bolo odmietnuté, je dôvodná a opodstatnená, za ktorú ako advokát nesie plnú zodpovednosť, a to aj napriek tomu, že táto chyba sa nestala úmyselne, ale nedopatrením, čo ho však nezabavuje povinnosti konať s odbornou starostlivosťou. Podľa výpisu z matriky, týkajúceho sa DO a výpisu z registra disciplinárnych opatrení, týkajúceho sa DO, na DO advokáta nebola v priebehu ostatných 5-tich rokov podaná žiadna sťažnosť a ani nebol v minulosti disciplinárne potrestaný. Disciplinárny senát vyhodnotil všetky priložené listinné dôkazy a zistil, že niet najmenších pochybností, že skutok sa stal tak, ako bol vymedzený v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania a že DO porušil vyššie citované ustanovenia stavovských predpisov advokácie. Samotným konaním DO advokáta došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia povinnosti advokáta postupovať v súlade s pokynmi klienta a pri zachovaní odbornej starostlivosti, keď nerešpektoval pokyny klienta, resp. rešpektoval, ale oneskorene, ohľadom uskutočnenia podania, na ktoré bol klientom poverený, teda nepostupoval so zachovaním odbornej starostlivosti.

Postup advokáta pri poskytovaní právnych služieb sa viaže na pojem odborná starostlivosť, ktorú treba chápať ako súhrn všetkých predpokladov na výkon advokátskej činnosti, od základných podmienok pre možnosť vykonávať advokáciu, až po osobnostné predpoklady, viažuce sa na právnu erudovanosť. Na to nadväzuje aj svedomitosť a čestnosť pri využívaní všetkých právnych prostriedkov na presadzovanie záujmov klienta. Od advokáta sa očakáva, že ak má presadzovať záujmy klienta vystupovaním priamo pred orgánmi a súdmi alebo prostredníctvom ním vyhotovených písomností, bude to na úrovni stavu, ktorý advokát reprezentuje.

Vzťah advokáta a klienta je založený na dôvere. Klient si ho vyberá preto, aby chránil a presadzoval jeho práva a oprávnené záujmy. Klient si volí takého advokáta, o ktorom si myslí, že bude najlepšie chrániť jeho práva a oprávnené záujmy. Advokát je pri výkone svojho povolania povinný dbať na dôstojnosť advokátskeho stavu a je povinný konať čestne a svedomito.

Disciplinárny senát pri úvahe o druhu disciplinárneho opatrenia prihliadol na rozsah a povahu porušenej povinnosti, ako aj na to, že DO svojím konaním, resp. opomenutím konania porušil povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o advokácii, pričom svojím konaním (nekonaním) porušil aj povinnosti vyplývajúce z profesijnej etiky. DO svojím konaním, resp. nekonaním vo vzťahu ku skutku, spôsobil sťažovateľke ujmu na ich právach, resp. škodu v podobe zníženého výživného na maloleté dieťa. V tomto prípade sa zo strany DO jednalo o hrubú nedbanlivosť. DO tak svojím konaním znížil dôstojnosť advokácie a poškodil záujmy svojho klienta (sťažovateľky). A navyše DO advokát neprevzal opäť ďalšiu zásielku, tentoraz zo SAK, obsahujúcu predvolanie na pojednávanie, ktorá sa vrátila späť SAK dňa 11. 10. 2018, z dôvodu jej neprevzatia v odbornej lehote. Vzhľadom na mieru závažnosti disciplinárneho previnenie senát mal za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia v podobe peňažnej pokuty vo výške 2 000 eur je adekvátne. V prospech DO vyhodnotil disciplinárny senát, že dosiaľ nebol disciplinárne stíhaný, ako i fakt, že priznal pochybenie zo svojej strany. V neprospech DO vyhodnotil disciplinárny senát, že bez vážneho dôvodu a ospravedlnenia sa disciplinárne obvinený nezúčastnil na disciplinárnom pojednávaní ako aj to, že jej konaním (nekonaním) vznikla sťažovateľke škoda.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal DO dňa 13. 12. 2018 (rozhodnutie prevzal dňa 30. 11. 2018) odvolanie a navrhol, aby odvolací senát postupoval podľa § 44 písm. c) DP SAK a rozhodnutie zmenil, alternatívne podľa § 45 písm. c) zrušil a vec vrátil disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodovanie. Vo svojom odvolaní tak, ako počas predchádzajúcich prednesov uvádza, že si v plnom rozsahu uvedomuje závažnosť svojho konania

(opomenutia) a spôsobeného následku vo vzťahu ku klientke. V odôvodnení odvolania vysvetlil takisto jeho neprítomnosť na disciplinárnom pojednávaní, ktorá nebola spôsobená tým, že o termíne pojednávania vedel a napriek tomu sa ho bez vážneho dôvodu na pojednávanie nedostavil, ale z dôvodu neprevzatia zásielky v odbernej lehote. Zmenou pracoviska, pričom na doručovanej adrese sídla AK sa v tom čase nezdržoval.

III. odv. disc. senát rozhodnutím z 28. februára 2019, sp. zn. III. ODS-31/2018:3507/2017 rozhodnutie v napadnutej časti o uložení disciplinárneho opatrenia zmenil tak, že DO podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 500 eur.

Postupujúc podľa § 39 ods. 5 DP SAK konal III. odvolací disciplinárny senát na podklade podaného odvolania DO tak, že preskúmal výrok napadnutý odvolaním, ako aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a postup prvostupňového disciplinárneho senátu. Pri tomto postupe prihliada na chyby, ktoré neboli odvolaním napadnuté vtedy, ak mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie. Odvolací disciplinárny senát, keďže skutkový stav bol v prvostupňovom disciplinárnom konaní ustálený a odvolanie smerovalo iba proti výroku o výške disciplinárneho opatrenia, v súlade s § 39 ods. 4 veta tretia DP SAK doplnil dokazovanie a to majetkové a osobné pomery DO prezentované na pojednávaní dňa 28. 2. 2019.

Odvolací disciplinárny senát, v zhode s DO, sa nestotožnil s uloženým disciplinárnym opatrením a dospel k záveru, že je potrebné zmeniť výrok o disciplinárnom opatrení. Predovšetkým sa nestotožnil so záverom prvostupňového senátu, ktorý síce rozhodol podľa § 26 ods. 1 DP SAK, ale vôbec sa nevysporiadal s § 26 ods. 2 toho istého stavovského predpisu, vôbec nerešpektoval § 32 DP SAK a prijal predčasné rozhodnutie. Uložené disciplinárne opatrenie je neprimerané a je v nesúlade so zaužívanou praxou disciplinárnych senátov Slovenskej advokátskej komory – viď Zbierka disciplinárnych rozhodnutí SAK za roky 2014/2015 – rozhodnutia č. 3, 4, 10, 13, 18 a 19.

Zohľadňujúc všetky okolnosti posudzovaného prípadu mal odvolací disciplinárny senát za to, že v tomto prípade je disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 2 000 eur neprimerané a uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 500 eur.

21.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po tom, čo poskytoval právne služby otcovi maloletých detí v konaní o zvýšenie výživného, prevezme právne zastúpenie matky maloletých detí v konaní o zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3, § 21 písm. a) ZoA.

Časové hľadisko je pre posúdenie existencie konfliktu záujmov medzi bývalým klientom advokáta a novým záujemcom o právne služby v zmysle § 21 písm. a) ZoA irelevantné. Existenciu konfliktu záujmov nerelativizuje plynutie času.

*Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK zo 4. júna 2019, sp. zn. III. ODS-3/2019:3420/2017
Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 10. decembra 2018, sp. zn. DS VII.-57/2018:3420/2017*

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 10. decembra 2018, sp. zn. DS VII.-57/2018:3420/2017 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu zo 4. júna 2019, sp. zn. III. ODS-3/2019:3420/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3, § 21 písm. a) ZoA

tým, že

po tom, ako poskytoval právne služby sťažovateľovi A. B., v právnej veci starostlivosti o maloleté deti B., deti rodičov C. D. a A. B., o návrhu matky na zvýšenie výživného, vedenej pred okresným súdom, ktorá vec bola rozhodnutá rozsudkom zo dňa 3. 7. 2013, prevzal právne zastúpenie a najneskôr do 29. 9. 2017 poskytoval právne služby protistrane – matke maloletých detí C. D. v právnej veci starostlivosti o maloleté deti B., deti matky C. D. a otca A. B., o návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi, vedenej pred okresným súdom, ktorá vec bola rozhodnutá rozsudkom okresného súdu zo dňa 29. 9. 2017,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **520 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči disciplinárne obvinenému advokátovi bolo začaté na základe návrhu predsedu RK SAK zo dňa 17. 8. 2018, pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, za porušenie povinností advokáta uložených mu v § 21 písm. a) a § 18 ods. 3 ZoA.

DO sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril, že svoje konanie nepovažoval za disciplinárne previnenie tak, ako je uvedené v návrhu. Okolnosti prípadu mu dovolili vystupovať najprv ako mediátor v situácii, keď sa medzi rodičmi objavili rozdielne záujmy vo veci návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi a ako advokát im poskytol právne služby. Usúdil, že nie je daný konflikt záujmov, a preto prevzal právne zastúpenie matky. Do úvahy vzal časový odstup a predovšetkým okolnosť, že zastupovanie matky nebude mať za následok narušenie alebo ohrozenie nestranného a objektívneho poskytovania právnej služby a samozrejme ani následok straty, ujmy a tiež škody protistrane. Takýto následok ani nenastal. Nebolo preukázané zavádzanie, klamlivé konanie ani zneužitie informácií. Mal za to, že pomyselný konflikt záujmov a etická rovina konania má širší kontext a takto je potrebné vykladať aj § 21 písm. a) ZoA. V tejto súvislosti poukázal na Chartu kľúčových princípov európskeho advokátskeho povolania schválenú 24. 11. 2006 Radou európskych advokátskych komôr, bod 3 – Predchádzanie konfliktu záujmov medzi klientmi navzájom alebo medzi klientom a advokátom. Vylučuje sa zastupovanie nového klienta, ak sa advokát o ňom dozvedel dôverné informácie od svojho bývalého a súčasného klienta a tiež v prípade hrozby konfliktu záujmov medzi ním a klientom. Je potom na samostatnom advokátovi, aby správne vyhodnotil, či prevezme zastupovanie, čo vyplýva aj z nezávislosti advokáta a slobody advokáta pri zastupovaní klienta (bod 1 Charty). Na základe uvedeného navrhol, aby ho disciplinárny senát oslobodil, lebo uvedený skutok nie je disciplinárnym previnením.

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 10. decembra 2018, sp. zn. DS VII.-57/2018:3420/2017 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania. VII. disciplinárny senát podľa § 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Senát po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že DO svojím konaním, ktoré je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, porušil základné povinnosti advokáta, ktoré sú uvedené v § 18 ods. 3 a § 21 písm. a) ZoA.

Senát z vykonaného dokazovania vyvodil, že konanie o zvýšenie výživného a konanie o úpravu styku týkajúce sa toho istého maloletého dieťaťa sú veci súvisiace v zmysle ustanovenia § 21 písm. a) ZoA, ďalej mal za nepochybne preukázané, že DO poskytol právne služby najprv otcovi, neskôr matke maloletého dieťaťa, pričom z podstaty veci (spor o výživné, úpravu styku) plynie, že ich záujmy sú protichodné. DO teda prevzatím právneho zastúpenia matky maloletých detí, po ukončení zastúpenia sťažovateľa, ako otca maloletých detí, naplnil objektívnu stránku disciplinárneho previnenia advokáta.

Obranu DO v tom smere, že uplynuli 4 roky od poskytovania služby sťažovateľovi, senát nepovažoval za právne významnú, keďže časové hľadisko je pre posúdenie existencie konfliktu záujmov irelevantné. Existenciu konfliktu záujmov nerelativizuje plynutie času. Rovnako nie je dôvodnou obrana DO, že ním získané informácie zo zastúpenia sťažovateľa nezvýhodňovali matku detí, keďže veci spolu skutkovo nesúviseli a v konaní neboli použité informácie, ktoré od sťažovateľa získal v konaní, v ktorom ho zastupoval. Disciplinárny senát vo vzťahu k tejto námietke uvádza, že zneužitie poskytovaných informácií, za účelom zvýhodnenia klienta, sa podaným návrhom navrhovateľa nekládlo DO za vinu a tvorí samostatnú skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia [§ 21 písm. d) ZoA], preto senát v tomto smere dokazovanie nevykonával.

K obrane DO, odvolaním sa na Chartu kľúčových princípov európskeho advokátskeho povolania schválenú 24. 11. 2006 Radou európskych advokátskych komôr, senát uvádza, že § 21 písm. a) ZoA koncipuje konflikt záujmov advokáta širšie a dôvodová správa k § 21a ZoA uvádza, že sa rozširuje doterajší počet zákonných dôvodov na odmietnutie poskytovania právnej pomoci (oproti zneniu § 16 písm. a) zákona 132/1990 Zb. o advokácii „Advokát je povinný odmietnuť právnu pomoc inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o právnu pomoc žiada“).

Z hľadiska subjektívnej stránky DO konal vo vedomej nedbanlivosti, keď zastupoval najprv sťažovateľa, otca maloletých detí a neskôr matku maloletých detí, hoci musel vedieť, že neplnením a nedôsledným plnením svojich povinností môže porušiť alebo ohroziť záujem upravený v ZoA, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Senát pri rozhodovaní o uložení sankcie DO zohľadnil, že tento je zapísaný v zozname SAK od 18. 7. 1991 a dosiaľ nebol disciplinárne potrestaný. Na základe uvedeného má disciplinárny senát za to, že upustenie od potrestania je primerané, spravodlivé a zodpovedajúce zásadám pre ukládanie disciplinárnych opatrení.

Proti tomuto rozhodnutiu podala v lehote a spôsobom upraveným v § 36 a nasl. DP SAK, ako oprávnená osoba dňa 29. 1. 2019 riadny opravný prostriedok predsedníčka RK SAK proti výroku, ktorým disciplinárny senát podľa § 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia. Navrhla, aby odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie v dotknutej časti podľa § 44 písm. d) DP SAK zmenil a DO advokátovi uložil disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) posledne citovaného právneho predpisu – peňažnú pokutu vo výške dvojnásobku minimálnej mzdy. V písomných dôvodoch podaného odvolania sústredila pozornosť na to, že prvostupňový disciplinárny senát uznal DO za vinného zo spáchania skutku v celom rozsahu podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania, pričom má za to, že DO advokát porušil jednu z najzákladnejších zásad vyplývajúcich z § 21 písm. a) ZoA, ktorú je advokát povinný pri poskytovaní právnych služieb dodržiavať. Označený advokát svojím konaním postupoval spôsobom absolútne nezlučiteľným s výkonom advokácie a zároveň poškodil dobré meno advokácie a znížil dôstojnosť advokátskeho stavu. Vo vzťahu k výroku rozhodnutia, ktorý je odvolaním napadnutý je potrebné vychádzať z toho, že nie sú splnené obligatórne podmienky na takéto rozhodnutie, lebo jadro disciplinárneho konania advokáta

vyžaduje adekvátnu sankciu aj s prihliadnutím na spôsob obrany advokáta, vykazujúcej hrubú neznalosť predpisov a základných zásad upravujúcich výkon advokácie a na skutočnosť, že pri rozhodovaní v obdobných veciach s ohľadom na závažnosť skutku je uplatňované disciplinárne opatrenie v zmysle § 56 ods. 2 písm. c) ZoA aj s ohľadom na preventívny účinok sankcie voči ostatným advokátom, aby sa títo pro futuro vyvarovali obdobného závažného porušenia svojich povinností.

III. odvolací disc. senát rozhodnutím zo 4. júna 2019, sp. zn. III. ODS-3/2019:3420/2017 odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového senátu vo výroku o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia zmenil tak, že DO advokátovi podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil peňažnú pokutu vo výške 520 eur.

Odvolací disciplinárny senát konštatoval, že VII. disciplinárny senát riadne, náležite a zákonným spôsobom zistil skutkový stav, keď sa dôsledne vysporiadal s jednotlivými dôkazmi, tieto vyhodnotil jednotlivo, v súhrne a vzájomnej súvislosti. Svojím postupom neobmedzil právo DO advokáta na spravodlivé konanie v spojení s právom na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd vrátane dodatkových protokolov. Nemožno mať žiadne výhrady, že na základe vykonaného dokazovania dospel prvostupňový senát k správne záveru, že DO advokát sa dopustil inkriminovaného disciplinárneho previnenia v mieste, čase a spôsobom uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia VII. DS Výrok o disciplinárnom previnení DO senát I. stupňa vo svojom rozhodnutí podrobne odôvodnil, pričom neopomenul vyhodnotiť právnu obranu DO advokáta, ktorú nepovažoval za takú, ktorá by mohla viesť k iným skutkovým záverom a právnenému posúdeniu skutku, než to vyjadril vo svojom rozhodnutí. V tejto súvislosti druhostupňový senát uvádza, že hoci žiadna z procesných strán výrok rozhodnutia VII. DS o disciplinárnom previnení DO nenapadla opravným prostriedkom, je potrebné dať do pozornosti nasledovné:

Hoci nie je povinnosťou odvolacieho senátu sa týmto výrokom osobitne a podrobne zaoberať nemožno akceptovať obhajobné úvahy DO o tom, že stavovské predpisy neporušil a nedopustil sa disciplinárneho previnenia, keďže vyhodnotil situáciu tak, že prevzatím právneho zastúpenia nedošlo k žiadnemu škodlivému následku, resp. zneužitiu informácie v neprospech A. B., ktorého predtým právne zastupoval, lebo sú zjavne nesprávne a v rozpore s doslovnou dikciou § 21 písm. a) ZoA. Podľa tohto ustanovenia citovaného stavovského predpisu je totiž každý advokát povinný odmietnuť poskytnutie právnych služieb, ak v tej istej veci alebo vo veci s ňou súvisiacej poskytol právne služby inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada. Je nad akúkoľvek pochybnosť (čo vyplynulo z vykonaného dokazovania), že v posudzovanom prípade prevzal DO advokát právne zastupovanie matky mal. detí v právnej veci starostlivosti o tieto maloleté deti, hoci predtým, v inom konaní právne zastupoval otca mal. detí, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti. Advokát teda prevzal právne zastupovanie vo veci, ktorá úzko súvisela so skôr súdne prejednávanej vecou, kde bol okruh účastníkov konania totožný a kde bol v podstate totožný aj predmet konania, lebo konanie o zvýšenie výživného a neskoršie konanie o zmene úpravy styku otca s maloletými deťmi sú konaniami starostlivosti o maloleté deti. Z tohto vyplýva, že už v čase prevzatia právneho zastupovania C. D. bol indikovaný stav preukázaného konfliktu záujmov medzi rodičmi maloletých detí a DO mal postupovať odmietnutím poskytovania právnych služieb menovanej, lebo záujmy predtým právne zastupovaného A. B. boli v rozpore so záujmami C. D. V tomto smere je rozhodovacia prax disciplinárnych orgánov SAK jednotná v právnom názore, že prevzatie právneho zastupovania klienta a presadzovanie jeho práv a záujmov oproti protistrane, ktorej advokát predtým poskytoval právne služby a presadzoval jej práva a záujmy v súvisiacich veciach je naplnením všetkých obligatórnych znakov disciplinárneho previnenia podľa § 21 písm. a)

ZoA a logicky aj § 18 ods. 3 ZoA – porovnaj rozhodnutie sp. zn. DS III.-83/08:2536/2008, sp. zn. DS I.-31/13:3726 a sp. zn. DS X.-18/07:2846/2006.

V rámci preskúmania a vyhodnotenia výroku rozhodnutia VII. DS o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia odvolací disciplinárny senát vyslovuje záver, že je nesprávny, lebo použitie § 56 ods. 6 ZoA je u DO nedôvodné a nezodpovedajúce zákonným kritériám inštitútu upustenia od uloženia disciplinárneho opatrenia. Navyiac zásadným pochybením senátu I. stupňa pri tomto výroku je aj to, že nie je dostatočne odôvodnené až nepreskúmateľné, s ohľadom na zákonné požiadavky odôvodnenia každého výroku rozhodnutia disciplinárneho senátu.

Zákonnými predpokladmi rozhodnutia o upustení disciplinárneho opatrenia po uznaní disciplinárneho previnenia je menej závažný charakter porušenej povinnosti, spôsob konania alebo miera zavinenia DO advokáta. V prípade DO nie sú tieto predpoklady naplnené, pretože uňho ide o závažné porušenie stavovských povinností vyplývajúcich zo stavovských predpisov a všeobecných princípov výkonu advokácie takým spôsobom konania, ktoré má prvky ohrozenia dôstojnosti advokátskeho stavu a porušenia profesijnej etiky. Žiadny advokát zapísaný v zozname SAK totiž nesmie prevziať právne zastúpenie klienta, proti ktorému bol v minulosti v pozícii právneho zástupcu protistrany bez ohľadu na to, či bola alebo nebola porušená mlčanlivosť, zneužitá akákoľvek informácia od klienta alebo spôsobený iný nežiadúci následok pre klienta, lebo ide o neprípustný exces. Okrem toho v prejednávanej príhode u DO advokáta absentuje čo aj čiastočné priznanie disciplinárneho previnenia a prejavenie ľútosti nad spôsobeným následkom (čo potvrdil aj v rámci odvolacieho disciplinárneho konania), ako aj ďalšie predpoklady na rozhodnutie o upustení disciplinárneho opatrenia. Preto III. odvolací senát vyhodnotil odvolanie predsedníčky SAK proti výroku rozhodnutia sp. zn. DS VII.-57/2018:3420/2017 o upustení od disciplinárneho opatrenia za dôvodné, stotožňujúc sa s jej názorom, že na DO je potrebné pôsobiť uložením disciplinárneho opatrenia, teda vznikla potreba revidovať rozhodnutie senátu I. stupňa.

Riadiac sa kritériami ukladania disciplinárneho opatrenia – § 27 DP SAK – závažnosť konania DO, § 28 DP SAK – rozsah a povaha porušenej povinnosti, § 29 DP SAK – následok disciplinárneho previnenia, § 30 DP SAK – poľahčujúce okolnosti a priťažujúce okolnosti, § 31 DP SAK – primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia a § 32 DP SAK – kritéria uloženia peňaznej pokuty a ich výkladovými hľadiskami rozhodol senát II. stupňa o sankcionovaní DO disciplinárnym opatrením – peňažnou pokutou vo výške 520 eur.

Pri uložení tohto disciplinárneho opatrenia prihliadol III. odvolací senát SAK na to, že DO advokát znížil dôstojnosť advokácie, lebo porušil povinnosti vyplývajúce mu zo zákona a vyplývajúce z profesionálnej etiky – § 28 písm. a) a c) DP SAK, lebo každý advokát SAK je pri výkone advokátskej činnosti povinný dodržiavať etické pravidlá tvorené nielen stavovskými predpismi SAK v zmysle § 3 a § 5 Advokátskeho poriadku, ale aj príslušnými ustanoveniami Etického kódexu advokátov Európskej únie z 28. 10. 1988. Pri hodnotení všetkých okolností posudzovaného prípadu a existencie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bolo DO namieste priznať to, že doteraz nebol disciplinárne potrestaný a ako advokát požíva dobrú povesť. Je málo pravdepodobné, že by sa skutok opakoval – § 30 ods. 1 písm. f) DP SAK. Na strane druhej je tu preukázaná priťažujúca okolnosť podľa § 30 ods. 2 písm. c) DP SAK, keďže DO advokát preukázal neznalosť zákonných povinností advokáta a stavovských predpisov, a priťažujúca okolnosť podľa § 30 ods. 2 písm. j) DP SAK, lebo disciplinárne previnenie advokáta má negatívny dopad na dôveru verejnosti v advokáciu.

Podľa odvolacieho disciplinárneho senátu na rozdiel od právneho názoru navrhovateľky nebolo bez pochybností preukázané naplnenie priťažujúcej okolnosti podľa § 30 ods. 2 písm. a) DP SAK, pretože spôsob a rozsah právnej obrany DO advokáta nemožno vykladať ako jeho neschopnosť alebo odmietnutie spolupracovať s orgánmi komory počas disciplinárneho

konania, ako aj naplnenie prítiažujúcej okolnosti podľa § 30 ods. 2 písm. f) DP SAK, keďže advokát svojím disciplinárnym previnením nezneužil dôveru klienta.

Na základe týchto právnych úvah prihliadajúc na prevýchovný účel disciplinárneho opatrenia a potrebu individuálnej a generálnej prevencie rozhodol III. odvolací disciplinárny senát SAK uložiť DO advokátovi peňažnú pokutu vo výške 520 eur prihliadajúc pritom na rozsah, závažnosť, okolnosti a následok jeho konania. Zohľadnil pritom aj to, že konanie DO nebolo motivované získaním finančného prospechu v priamej alebo nepriamej súvislosti s disciplinárnym previnením a výška uloženej pokuty je primeraná majetkovým pomerom advokáta a nespôsobí neprímeraný zásah do týchto majetkových pomerov advokáta.

22.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý si so svojím klientom v zmluve o poskytovaní právnych služieb dohodne zmluvnú pokutu za porušenie jednotlivých ustanovení zmluvy a následne si faktúrou, vystavenou klientovi uplatní nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti klienta zaplatiť paušálnu odmenu, neudelí počas platnosti zmluvy splnomocnenie na zastupovanie inej advokátskej kancelárii a dodržať trojmesačnú výpovednú dobu v prípade výpovede zmluvy, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 5 ods. 1 AP SAK.

*Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK zo 4. júna 2019, sp. zn. III. ODS-35/2017:1160/2017
Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 26. septembra 2017, sp. zn. DS VII.-57/2017:1160/2017*

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 26. septembra 2017, sp. zn. DS VII.-57/2017:1160/2017 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu zo 4. júna 2019, sp. zn. III. ODS-35/2017:1160/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 5 ods. 1 AP SAK,

tým, že

- 1.) si so svojím klientom A. B. dohodol v čl. IV. bod 4 zmluvy o poskytovaní právnych služieb, uzatvorenej dňa 18. 8. 2016 medzi ním a klientom zmluvnú pokutu za porušenie jednotlivých ustanovení zmluvy,
- 2.) si voči svojmu klientovi – A. B. uplatnil faktúrou, vystavenou dňa 21. 3. 2017, splatnou dňa 4. 4. 2017, znejúcou na sumu 3 600 eur vrátane DPH nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty za trojnásobné porušenie povinností klienta zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb, a to za:
 - porušenie povinnosti klienta uhradiť advokátovi paušálnu odmenu vo výške 5 000 eur s DPH,
 - porušenie povinnosti klienta neudelí počas platnosti zmluvy o poskytovaní právnych služieb plnomocnenstvo na zastupovanie v súvislosti s predmetom zmluvy inej advokátskej kancelárii, resp. inému advokátovi,
 - porušenie povinnosti klienta dodržať trojmesačnú výpovednú dobu, v prípade výpovede zmluvy o poskytovaní právnych služieb,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **400 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu predsedu RK SAK zo dňa 1. 6. 2017, z podnetu sťažovateľa A. B., a to pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 26. septembra 2017, sp. zn. DS VII.-57/2017:1160/2017 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 400 eur.

Prvostupňový disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že DO uzatvoril so sťažovateľom, ako svojím klientom, zmluvu o poskytovaní právnych služieb dňa 18. 8. 2016, kde v článku IV. bod 4 zmluvy dojednal s klientom zmluvný záväzok nasledovného znenia: „Zmluvné strany sa dohodli, že porušením jednotlivých ustanovení tejto zmluvy, vzniká zmluvnej strane nárok na zmluvnú pokutu vo výške 1 000 eur.“ Disciplinárny senát mal tiež za preukázané, že DO vystavil dňa 21. 3. 2017, faktúru číslo 2017060, splatnú dňa 4. 4. 2017, ktorou si uplatnil voči sťažovateľovi odmenu za právne služby vo výške 3 600 eur s DPH. Z listiny zo dňa 20. 3. 2017, ktorú predložil DO, ako vyúčtovanie za poskytovanie právnych služieb sťažovateľovi vyplynulo, že fakturovaná suma 3 600 eur bola uplatnená ako úhrada za porušenie zmluvných podmienok, spolu vo výške 3 000 eur bez DPH. Porušenie zmluvných podmienok zo strany sťažovateľa malo podľa vyúčtovania zo dňa 20. 3. 2017 spočívať v porušení povinnosti podľa článku III. bod 3 zmluvy, v ktorom je dojednaná splatnosť odmeny advokáta na 13. 9. 2016, ďalej v porušení povinnosti podľa článku IV. bod 2 zmluvy, kde je uložená povinnosť klientovi neudeliť splnomocnenie, v súvislosti s predmetom zmluvy inej advokátskej kancelárii alebo advokátovi a napokon za porušenie povinnosti podľa článku IV. bod 3 zmluvy, podľa ktorého bola dojednaná výpovedná lehota 3 mesiace so začiatkom plynutia prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená

Prvostupňový senát sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom navrhovateľa, ktorý je podopretý aj viacerými rozhodnutiami disciplinárnych senátov SAK, že dojednanie povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu zo strany klienta v zmluve o poskytovaní právnych služieb je porušením povinností advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA neznižovať dôstojnosť advokátskeho stavu, ako aj povinnosti podľa § 5 ods. 1 AP SAK, uprednostniť záujem klienta pred svojím vlastným. Senát sa nestotožnil s obranou DO, že dojednanie zmluvnej pokuty, pokiaľ bola dojednaná v prospech oboch strán, nie je znížením dôstojnosti advokátskeho stavu. V plnom rozsahu poukázal na citované dôvody rozhodnutia disciplinárneho senátu v bode 5 rozhodnutia, pričom nad rámec uvádza, že tieto nezaniknú len z dôvodu, že zmluvná pokuta je dojednaná aj v prospech klienta. Senát uviedol, že vo vzťahu s klientom platí pre advokáta povinnosť primárne dodržiavať pravidlá výkonu profesie, a pokiaľ je príkaz alebo pokyn klienta v rozpore s nimi, nie je nimi advokát viazaný, a to ani v prípade, keď by o klienta prišiel, pretože sa tým dopúšťa disciplinárneho previnenia advokáta.

Senát osobitne zdôraznil, že v prospech klienta by bolo dojednanie povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu len zo strany advokáta klientovi, pri porušení povinností advokáta, ktorým dojednaním by advokát mohol vyjsť klientovi v ústrety a hájiť by jeho záujem, preto túto

obranu DO vyhodnotil senát ako účelovú a málo presvedčivú. Obranu DO v tom smere, že nezaplatenú zmluvnú pokutu voči klientovi nevyháňa, dal pokyn na jej stornovanie, senát vyhodnotil ako následok podanej sťažnosti zo strany klienta a vývoja udalostí, pričom ju vnímal ako poľahčujúcu okolnosť na strane DO, snahu o nápravu škodlivého následku, ktoré svojím porušením povinnosti spôsobil.

Uplatnenie zmluvnej pokuty zo strany DO považoval senát za závažné porušenie povinností advokáta aj z toho dôvodu, že samotné ustanovenia zmluvy o poskytovaní právnych služieb, za porušenie ktorých bol klient zo strany advokáta sankcionovaný, sú dojednané v rozpore s advokátskymi predpismi, a preto podľa názoru senátu aj neplatné.

Zákaz zvolíť si na zastupovanie v trestnom konaní ďalšieho obhajcu, popri DO, je porušením práva obvineného zvolíť si na svoju obhajobu viacej advokátov. V tomto práve nemôže advokát svojho klienta obmedzovať a už vôbec nie hrozbou zmluvnej pokuty. Klient môže kedykoľvek ukončiť zmluvný vzťah s advokátom, odvolať mu plnú moc, a to aj bez uvedenia dôvodu, s okamžitou platnosťou, pričom pri využití tohto svojho práva tiež nemôže byť zo strany advokáta limitovaný, ani zaň sankcionovaný. Dojednanie o trojmesačnej výpovednej lehote je v rozpore s advokátskymi predpismi, podľa ktorých je vzťah klienta a advokáta založený na vzájomnej dôvere, a pri jej narušení, má každá zo strán možnosť zmluvný vzťah ukončiť a to bez obmedzenia. Nútená spolupráca počas plynutia výpovednej lehoty je porušením základu tohto princípu.

Senát postupoval pri ukladaní disciplinárneho opatrenia v súlade s § 27 až 32 DP SAK, pričom konanie DO vyhodnotil ako značne znižujúce dôstojnosť advokátskeho stavu, zvyšujúce advokáta na úkor klienta a poškodzujúce jeho záujmy, advokát porušil nielen svoje zákonné povinnosti, ale aj povinnosti vyplývajúce z profesijnej etiky, konanie advokáta voči klientovi senát vyhodnotil ako zavádzajúce a klamlivé.

Ako prirážajúcu okolnosť senát hodnotí stanovisko DO k podanému návrhu, skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako aj opakovane vysloveným názorom disciplinárnych senátov, z ktorých vyvodzuje neznalosť zákonných povinností advokáta a stavovských predpisov zo strany DO. Za poľahčujúcu okolnosť považoval senát skutočnosť, že advokát upustil od vymáhania zmluvnej pokuty od klienta, ako aj jeho vyjadrenie, že takéto zmluvné dojednania nevyužíval bežne vo vzťahu ku klientom a do budúcnosti ich využívať nemieni. Senát rozhodol o uložení disciplinárneho opatrenia vo forme peňažnej pokuty z dôvodu, že disciplinárne previnenie bolo motivované výlučne peňažným prospechom advokáta, pričom jej výšku považuje za primeranú vo vzťahu k závažnosti porušenej povinnosti a následkom, ktoré ňou boli spôsobené a tomu, že DO napokon upustil od zamýšľaného získania peňažného prospechu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO včas odvolanie dňa 7. 12. 2017 (rozhodnutie prevzal dňa 24. 11. 2017), ktoré odôvodnil v troch bodoch:

1. Senát svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dokazovaním mal za preukázané, že skutok, ktorý je uvedený v návrhu sa stal. V tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že disciplinárny senát sa nezaoberal obsahom podnetu, ktorý zaslal na SAK sťažovateľ, ale riešil návrh RK SAK zo dňa 1. 6. 2017, ktorý nevychádzal z uvedeného podnetu sťažovateľa, hoci v bode 1. odôvodnenia rozhodnutia sa uvádza, že návrh RK SAK vychádzal z podnetu sťažovateľa. Navrhovateľ zneužil podkladový materiál, ktorý v tejto súvislosti dobrovoľne a z vlastnej iniciatívy zaslal príslušnému orgánu SAK, aby preukázal, že sťažnosť A. B. je vyriešená.

2. Nestotožňuje sa s odôvodnením rozhodnutia pod bodom 13, nakoľko senát nevykonal dokazovanie výsluchom sťažovateľa a ani nepostupoval v zmysle § 27, § 28, § 29, § 31 a § 32 DP SAK.

3. Je toho názoru, že sa nedopustil disciplinárneho previnenia v zmysle § 18 ods. 3 ZoA, lebo svojím konaním neznižil dôstojnosť advokátskeho stavu a podľa jeho vedomia a svedomia

neporušil pravidlá profesijnej etiky. Taktiež je presvedčený, že neporušil § 5 ods. 1 AP SAK, pretože v tomto prípade naopak, dbal pri poskytovaní právnych služieb zabezpečiť prvoradý záujem klienta a jeho oprávnené záujmy uprednostnil pred jeho záujmami ako advokáta. Konkrétne poukazuje na skutočnosť, že do dnešného dňa mu sťažovateľ neuhradil ani 1 euro z vystavených faktúr a dokonca vystavenú faktúru, ktorá sa uvádza v bode 9 odôvodnenia rozhodnutia disciplinárneho senátu nebola vymáhaná od klienta a bola stornovaná a to ešte predtým, ako začalo prebiehať disciplinárne konanie.

DO podal odvolanie aj proti disciplinárnemu opatreniu, peňažnú pokutu 400 eur považuje za neprimeranú.

Rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 4. júna 2019 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

III. odvolací disciplinárny senát napriek žiadosti DO advokáta o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov rozhodol, že bude pojednávať podľa § 18 ods. 7 DP SAK v neprítomnosti DO advokáta. Pri svojom rozhodnutí pojednávať v neprítomnosti DO advokáta odvolací disciplinárny senát skonštatoval, že DO si nespĺnil povinnosť predložiť relevantné listinné dôkazy o nemožnosti zúčastniť sa odvolacieho konania tak, ako sú taxatívne uvedené § 120 ods. 2 TP. Odvolací disciplinárny senát takisto prihliadol ku skutočnosti, že DO riadne vykonáva advokátsku prax a riadne sa zúčastňuje úkonov na súdoch, čo je všeobecne známa skutočnosť z médií, v matrike nie je vedené žiadne oznámenie DO o tom, že by nemohol vykonávať advokátsku prax a že by bol využil § 17 ods. 1 ZoA. V neposlednom rade prihliadol odvolací orgán k tomu, že DO využil svoje práva dňa 26. 9. 2017 tak, ako mu ich zaručuje § 11 písm. f) DP SAK.

Odvolací disciplinárny senát konštatuje, že prvostupňový disciplinárny senát v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 58 ods. 6 ZoA v spojení s § 21 ods. 3 DP SAK, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vysporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia.

Disciplinárny senát v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Odvolateľ v podanom písomnom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa disciplinárny senát nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijať právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia disciplinárneho senátu je vecne správne, pričom v jednotlivých súvislostiach naň poukazuje aj odvolací disciplinárny senát.

Pokiaľ ide o námietky uvedené v odvolaní, odvolací disciplinárny senát, zohľadňujúc skutočnosť, že v procese celého disciplinárneho konania, vrátane sťažnostného konania, preukázal DO elementárne nedostatky v poznaní predpisov, ktorými sa ako advokát má riadiť a keďže tieto námietky nemajú žiaden rozhodujúci vplyv na zmenu prvostupňového rozhodnutia, už aj s ohľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia disciplinárneho senátu, s ktorým sa odvolací orgán zhoduje, vyslovuje k týmto námietkam záver:

K ad. 1) V súlade s čl. 26 napadnutého rozhodnutia, aj odvolací orgán konštatuje absenciu DO o neznalosti právnych predpisov, ktorými sa má advokát pri výkone povolania riadiť. V zmysle § 58 ZoA (§ 5 DP SAK) sa disciplinárne konanie nezačína na návrh sťažovateľa, ale na návrh RK SAK, ktorá pri šetrení skutkov postupovala v súlade s § 3 a nasl. DP SAK a to na podklade sťažovateľom zaslanej žiadosti o prešetrenie postupu advokáta.

K ad. 2) Z listinných dôkazov založených v spise, ako aj z výsluchu DO na disciplinárnom pojednávaní dňa 26. 9. 2017 jednoznačne vyplýva, že skutok tak, ako je popísaný v návrhu a v odvolaní napadnutom rozhodnutí sa stal a že sa ho dopustil DO.

K ad. 3) Odvolací disciplinárny senát sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového senátu v bode 21. napadnutého rozhodnutia a zároveň vyslovuje nesúhlas s tvrdením DO, že mu nebolo zo strany sťažovateľa zaplatené ani 1 euro, keď z listinných dôkazov, ako aj výpovede samotného DO na disciplinárnom pojednávaní dňa 26. 9. 2017 vyplýva, že odmena bola advokátovi zaplatená v celom rozsahu.

K odvolaniu DO proti disciplinárnemu opatreniu s prihladnutím na námietku neprimeranosti peňažnej pokuty vo výške 400 eur odvolací disciplinárny senát konštatuje, že prvostupňový disciplinárny senát vyčerpávajúco vyhodnotil v bodoch 25. – 28. svoje rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia a vyslovuje nesúhlas s tvrdením DO v podanom odvolaní, že neprešetroval skutočnosti, ktoré by mohli byť na jeho prospech, keďže v bode 27. a 28. rozhodnutia poľahčujúce okolnosti v prospech DO disciplinárny senát vyhodnotil.

23.

ROZHODNUTIE

Vystavenie faktúry obchodnej spoločnosti v súvislosti so zastupovaním tejto spoločnosti pri mimosúdnom riešení sporu, vzniknutého z konkurenčnej činnosti jedného z konateľov, v situácii, keď splnomocnenie bolo advokátovi udelené druhým konateľom s tým, že za spoločnosť mali konať obaja konatelia spoločne, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože za situácie, keď záujmy oboch konateľov boli odlišné, nebolo možné zabezpečiť súladné konanie oboch konateľov.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 22. mája 2017, sp. zn. DSI.-21/17:3389/2016

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 22. mája 2017, sp. zn. DSI.-21/17:3389/2016 bola DO advokátka

oslobodená

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 a 3 ZoA, ktorých sa mala dopustiť

tým, že

dňa 31. 8. 2016 spoločnosti A., s. r. o. vystavila faktúru za poskytnuté právne služby na sumu 626,47 eur, ktorá jej bola uhradená dňa 31. 8. 2016, napriek tomu, že právne služby spoločnosti A., s. r. o. neposkytla, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 2. marca 2017 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s disciplinárnym a sťažnostným spisom. Po oboznámení sa s obsahom sťažnostného a disciplinárneho spisu disciplinárny senát skonštatoval nasledovné zistenia:

DO zastupovala spoločnosť A., s. r. o. na základe splnomocnenia zo dňa 11. 8. 2016 (podpísané jedným konateľom – A. B.), vo všetkých právnych veciach, predovšetkým vo veci mimosúdnych rokovaní s p. C. D. – spoločníkom a konateľom spoločnosťou A. s. r. o. za účelom vyriešenia sporov medzi konateľom a spoločnosťou.

DO zastupovala p. A. B., konateľku spoločnosti A., s. r. o. na základe (generálneho) splnomocnenia zo dňa 11. 8. 2016 na zastupovanie vo všetkých právnych veciach. Ďalej, DO zastupovala aj p. E. F., spoločníka spoločnosti A., s. r. o., na základe splnomocnenia zo dňa 11. 8. 2016.

DO vystavila dňa 31. 8. 2017 faktúru na spoločnosť A., s. r. o. za poskytnuté právne služby v sume 626,47 eur (úkony právnej služby vyúčtované podľa advokátskej tarify).

DO sa k sťažnosti vyjadrila dňa 16. 12. 2016 na základe výzvy RK SAK zo dňa 29. 11. 2016. Vo vyjadrení uviedla, že právne služby poskytuje konateľke, p. A. B. (fyzickej osobe), ako aj spoločnosti A., s. r. o. nakoľko medzi p. C. D. na jednej strane a druhou konateľkou, spoločnosťou resp. spoločníkom na druhej strane existoval spor ohľadom výkonu konkurenčnej činnosti voči spoločnosti zo strany konateľa p. C. D. a nekalosúťažného konania voči spoločnosti A., s. r. o.

Účelom poskytnutia právnych služieb spoločnosti A., s. r. o. malo byť mimosúdne vyriešenie vznikajúceho sporu. Konkurenčnú podnikateľskú činnosť mal p. C. D. umožniť tým, že ukončil nájomnú zmluvu spoločnosti A., s. r. o. ako nájomcu výpovedou a zároveň prenajal (ako spoluvlastník nehnuteľnosti) priestory prevádzky autoservisu spoločnosti B., s. r. o., v ktorej spoločníkom bol syn p. C. D. Tieto mimosúdne rokovania mali prebiehať v mesiaci august 2016, avšak dopadli neúspešne a neskôr spoločnosť A., s. r. o. podala voči p. C. D. (ako aj spoločnosti B., s. r. o.) aj príslušné návrhy na súd, (i) v zastúpení p. A. B. žalobu o určenie neplatnosti výpovede nájomnej zmluvy spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia (dňa 5. 9. 2016 na okresný súd) a (ii) v zastúpení A., s. r. o. (konajúca konateľkou p. A. B. a v zast. spoločníkom p. E. F.) žalobu o splnenie povinnosti zdržať sa nekalosúťažného konania (dňa 11. 11. 2016 na okresný súd) a (iii) v zastúpení spoločnosti A., s. r. o. žalobu o vylúčenie spoločníka p. C. D. zo spoločnosti (dňa 13. 1. 2017 na okresný súd).

DO uviedla, že v čase mimosúdnych rokovaní nemal sťažovateľ p. C. D. námietky voči tomu, aby zastupovala spoločnosť A., s. r. o., ani voči fakturácii a k preplateniu jej faktúry došlo aj na základe súhlasu p. C. D. Súhlas so zastupovaním spoločnosti A., s. r. o. DO advokátkou vyjadrený p. C. D. (ústnou formou) potvrdili dvaja svedkovia čestným vyhlásením.

DO sa na výzvu predsedu DK SAK zo dňa 6. 3. 2017 vyjadrila k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadrením zo dňa 20. 3. 2017. Vo vyjadrení doložila splnomocnenie od spoločnosti A., s. r. o. z 11. 8. 2016 a uviedla, že druhý konateľ – p. C. D. nemohol konať v mene spoločnosti, keďže jeho záujmy boli v rozpore so záujmami spoločnosti.

Predmetnú situáciu posúdil disciplinárny senát aj s prihliadnutím na hmotnoprávne § 122 ods. 3 Obchodného zákonníka v spojení s § 136 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého môže nároky voči konateľovi uplatňovať spoločnosť, ako aj spoločník, ak by spoločnosť tieto nároky neuplatňovala. Bez snahy prejudikovať hmotnoprávny výsledok sporu vyslovil disciplinárny senát nasledovný názor: vzniknutý spor z možnej konkurenčnej, resp. nekalosúťažnej činnosti sa týkal p. C. D. ako spoločníka a aj konateľa spoločnosti A., s. r. o. a z tohto dôvodu je na účely disciplinárneho konania možné konštatovať, že záujmy oboch konateľov boli odlišné a tento rozpor mal za následok aj problematickú situáciu s konaním v mene spoločnosti A., s. r. o., keďže v zmysle výpisu z obchodného registra za spoločnosť A., s. r. o. konajú dvaja konatelia spoločne. Za takýchto okolností by získanie písomného plnomocenstva na zastupovanie spoločnosti od druhého konateľa bolo obtiažne, resp. nepravdepodobné. Nároky z nekalosúťažného konania a nároky z porušenia zákazu konkurencie voči konateľovi je v zmysle právnych predpisov spoločnosť oprávnená uplatňovať, advokátka predložila príslušné plnomocenstvá, a preto v tomto zmysle disciplinárny senát nezistil porušenie povinností DO advokátky pri výkone advokácie.

Disciplinárny senát po oboznámení sa s obsahom disciplinárneho spisu dospel k záveru, že konaním DO advokátky nedošlo k zavinenému porušeniu predpisov o výkone advokácie, ako aj interných predpisov komory a konanie DO nie je disciplinárnym previnením.

24.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý nepoukáže klientovi celé peňažné plnenie, ktoré prijal od protistrany a ktoré patrí klientovi, ale ponechá si jeho časť a túto klientovi splatí v splátkach až po podaní trestného oznámenia voči advokátovi, pričom pri prešetrovaní sťažnosti klienta sa k sťažnosti na výzvu SAK nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA, § 11 ods. 2 a ods. 3 AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 19. marca 2018, sp. zn. DS I-31/2017:2467/2016

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 19. marca 2018, sp. zn. DS I-31/2017:2467/2016 bola DO advokátka **uznaná za vinnú** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA, § 11 ods. 2 a ods. 3 AP SAK,

tým, že

- 1.) v právnej veci vedenej na okresnom súde prijala od protistrany svojho klienta A. B. jemu prisúdené peňažné plnenie vo veci samej vo výške 25 000 eur, ktoré však tomuto klientovi v celosti nevyplatila, pretože si z neho ponechala sumu vo výške 13 232,61 eur, a až potom ako klient podal o tejto skutočnosti trestné oznámenie, mu z tohto plnenia postupne splatila v štyroch splátkach sumu spolu vo výške 11 767,39 eur,
- 2.) na výzvu predsedu RK SAK, aby sa k sťažnosti písomne vyjadrila, tak do podania tohto návrhu sa k sťažnosti nevyjadrila,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **3 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátke uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 15. 5. 2017 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO advokátka sa písomne nevyjadrila ani na výzvu DK SAK zo dňa 10. 6. 2017 k návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorá jej bola doručená na adresu sídla jej advokátskej kancelárie dňa 12. 7. 2017 a na korešpondenčnú adresu DO uvedenú v matrike, ktorú však v odbernej lehote neprevzala.

Po oboznámení sa s obsahom sťažnostného a disciplinárneho spisu disciplinárny senát skonštatoval nasledovné zistenia:

Z disciplinárneho spisu a sťažnostného spisu vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola doručená SAK dňa 22. 8. 2016. Zo sťažnosti vyplýva, že DO zastupovala sťažovateľa ako žalovaného v konaní na okresnom súde, o zrušenie vecného bremena. V konaní bola sťažovateľovi od žalobkyne priznaná náhrada vo výške 25 000 eur na základe rozsudku z 12. 11. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15. 1. 2016. Žalobkyňa zaplatila uvedenú sumu bezodkladne po právoplatnosti rozsudku na účet DO ako právnej zástupkyne žalovaného (sťažovateľa), o čom DO cca. 2 mesiace neinformovala klienta a peniaze mu ani nepoukázala. Sťažovateľ vyzval DO na vydanie uvedenej sumy prostredníctvom SMS správy, ako aj písomnou výzvou na vysporiadanie – vydanie bezdôvodného obohatenia listom zo dňa 18. 5. 2016, ktorý DO

neprevzala a na list nereagovala. Sťažovateľ podal následne 9. 5. 2016 trestné oznámenie. Ďalej zo sťažnosti vyplýva, že v rámci vyššie uvedeného súdneho konania nebolo právoplatne rozhodnuté o trovách konania, nakoľko DO podala dňa 24. 5. 2016 voči uzneseniu zo dňa 24. 4. 2016 o trovách konania odvolanie v zastúpení odporcu.

Tým, že sa DO nevyjadřila k sťažnosti sťažovateľa, ani k návrhu na začatie disciplinárneho konania a ani sa nedostavila na pojednávanie, disciplinárny senát pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti DO v ďalšom vychádzal zo skutkových tvrdení sťažovateľa v podanej sťažnosti, a navrhovateľa v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Disciplinárny senát považoval za preukázané, že DO v období od 15. 1. 2016 do 15. 3. 2016 zinkasovala na svoj bankový účet finančné prostriedky vo výške 25 000 eur určené sťažovateľovi ako náhrada od žalobkyne vo veci zrušenia vecného bremena, o zaplatení sťažovateľa bezodkladne neinformovala ani mu ich nepoukázala, tieto peňažné prostriedky sťažovateľovi na svojom účte zadržovala a podľa vyjadrenia sťažovateľa mu poukázala sumu 500 eur dňa 10. 5. 2016, 3 000 eur dňa 11. 5. 2016, 3 000 eur dňa 24. 5. 2016 a sumu 5 267,39 eur dňa 26. 5. 2016, t. j. spolu 11 767,39 eur. Zvyšnú sumu vo výške 13 232,61 eur si podľa sťažnosti sťažovateľa DO ponechala, pričom z tejto sumy v časti 5 000 eur malo ísť o dohodnutú zmluvnú odmenu (ako vyplýva z odôvodnenia uznesenia okresnej prokuratúry z 18. 7. 2016) a v časti sumy 8 232,61 eur o trovy právneho zastúpenia vyčíslené DO, ktoré však boli predmetom odvolania sťažovateľa a neboli toho času súdom právoplatne priznané sťažovateľovi.

Disciplinárny senát mal za zistené, že DO neoprávnene zadržovala a nevyplatila finančné prostriedky svojho klienta vo výške 25 000 eur priznané mu právoplatným súdnym rozhodnutím ako náhrada žalovanému vo veci žaloby o zrušenie vecného bremena, o prijatí ktorých ho mala bezodkladne informovať a ktoré mu bola povinná bezodkladne vydať. Nakoľko DO sa nevyjadřila k sťažnosti ani k návrhu na začatie disciplinárneho konania, mal disciplinárny senát za preukázané, že DO nebola oprávnená použiť tieto peňažné prostriedky na úhradu svojej pohľadávky z odmeny za právne služby, náhrady hotových výdavkov či náhrady za stratu času, a to ani dohodnutej zmluvnej podielovej odmeny, ani odmeny vo forme trov právneho zastúpenia priznaných súdom, keďže ohľadom trov konania nebolo v danom čase ani súdom právoplatne rozhodnuté.

Uvedeným konaním DO závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta uložené § 56 ods. 1 a § 11 ods. 2 a ods. 3, prvá veta AP SAK, a preto disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia predpisov o výkone advokácie, vrátane interných predpisov SAK, pričom sa skúmaním listín stotožnil s tvrdením navrhovateľa o vytýkanom skutku. Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu v bode 1.), sa stal, že ho spáchala DO, a preto uznal DO za vinnú a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Konanie DO vyhodnotil senát ako závažné, s prihliadnutím na § 27 ods. 2 písm. a), písm. b) a písm. c) DP SAK.

Keďže sa DO nevyjadřila k sťažnosti sťažovateľa ani k návrhu na začatie disciplinárneho konania a ani sa nedostavila na pojednávanie, disciplinárny senát, pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti za porušenie § 28 ods. 4 ZoA, mal za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu podľa bodu 2.), sa stal, že ho spáchala DO, a preto uznal DO za vinnú a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Takýmto konaním taktiež sťažila možnosť prešetrovania opodstatnenosti samotnej sťažnosti a obhajovania záujmov nielen seba ako advokáta, ale advokátskeho stavu ako takého, voči sťažovateľovi, ale aj voči ostatnej verejnosti.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia – peňažnej pokuty, prihliadol disciplinárny senát na rozsah a povahu porušených povinností, na skutočnosť, že DO porušila povinnosti vyplývajúce zo ZoA ako aj z predpisov SAK, jej konanie malo za následok škodu spôsobenú tretej

osobe (t. j. klientovi), konanie bolo zavádzajúcim a klamlivým vo vzťahu ku klientovi a takéto konanie podľa vyhodnotenia senátu znižuje dôstojnosť advokácie a dôveryhodnosť v očiach verejnosti. V konaní disciplinárny senát v spojení s § 30 ods. 1 DP SAK nezhliadol poľahčujúce okolnosti, a vyhodnotil prifažujúce okolnosti s poukazom na § 30 ods. 2 DP SAK, a to: písm. a) neschopnosť DO spolupracovať s orgánmi komory, písm. b) neúčast DO na disciplinárnom pojednávaní bez vážneho dôvodu a ospravedlnenia, písm. e) škoda alebo strata spôsobená disciplinárnym previnením, písm. f) zneužitie dôvery klienta, písm. i) úmyselné konanie, písm. j) negatívny dopad konania DO na dôveru verejnosti v advokáciu.

Disciplinárny senát sa zhodol, že konanie DO bolo vedomé a bolo motivované výlučne peňažným prospechom, pretože DO nevyplatením sumy 25 000 eur, resp. zadržaním čiastok vo výške 13 232,61 eur zo sumy 25 000 eur priamo uhradila svoju odmenu pri zastupovaní klienta. V súlade s § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, možno za disciplinárne previnenie uložiť peňažnú pokutu až do výšky 100-násobku minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom. Pri výške uloženej pokuty zoberal disciplinárny senát do úvahy kritériá uvedené v § 32 ods. 4 písm. a) až f) DP SAK a rozhodol o pokute vo výške 3 000 eur (t. j. 6,25-násobku minimálnej mzdy na rok 2018) v súlade s advokátskymi predpismi tak, ako je uvedené vyššie.

25.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý bezodkladne nevyplatí klientovi peňažné prostriedky, vymožené v prospech klienta ako pohľadávku na výživnom pre maloleté dieťa v exekučnom konaní, ale urobí tak až po niekoľkých rokoch, pričom pri prešetrovaní sťažnosti klienta sa k sťažnosti na výzvu SAK nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA, § 11 ods. 2 a ods. 3 AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 19. marca 2018, sp. zn. DS I.-41/2017:161/2017

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 19. marca 2018, sp. zn. DS I.-41/2017:161/2017 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA (v bode 2.), § 11 ods. 2 a ods. 3 prvá veta AP SAK (v bode 1.),

tým, že

- 1.) prijala v rámci právneho zastúpenia klientky A. B. v exekučnom konaní vymoženú pohľadávku výživného na maloleté dieťa klientky vo výške 2 735 eur, zaslanú na jej bežný účet súdnym exekútorom JUDr. C. D. dňa 24. 10. 2012, ktorú však už tejto klientke bezodkladne nevyplatila, ale tak urobila až dňa 19. 1. 2017, a
- 2.) na výzvu predsedu RK SAK, aby sa k sťažnosti písomne vyjadřila, tak do podania tohto návrhu sa k sťažnosti nevyjadřila,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur** a podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 56 ods. 3 ZoA **pozastavenie výkonu advokácie na dobu 2 rokov s podmieneným odkladom na dobu 2 rokov.**

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátke uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 15. 5. 2017 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke.

DO advokátka sa písomne nevyjadrila ani na výzvu DK SAK zo dňa 10. 6. 2017 k Návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorá jej bola doručovaná na adresu sídla jej advokátskej kancelárie a na korešpondenčnú adresu DO uvedenú v matrike, ktorú však v odbernej lehote neprevzala.

Vo veci bolo na 19. 3. 2018 nariadené pojednávanie, ktoré sa podľa § 18 ods. 7 DP SAK uskutočnilo v neprítomnosti DO advokátky.

Po oboznámení sa s obsahom sťažnostného a disciplinárneho spisu disciplinárny senát skonštatoval nasledovné zistenia:

Z disciplinárneho spisu a sťažnostného spisu vyplýva, že sťažnosť sťažovateľky bola doručená SAK dňa 8. 1. 2017. Zo sťažnosti vyplýva, že DO ako advokátka prijala v rámci právneho zastúpenia klientky A. B. v exekučnom konaní vymoženú pohľadávku výživného na maloleté dieťa klientky vo výške 2 735 eur, ktorá jej bola zaslaná na jej bežný účet súdnym exekútorom JUDr. C. D. dňa 24. 10. 2012. Uvedenú sumu však už tejto klientke napriek jej urgenciám bezodkladne nevyplatila, ale tak urobila až dňa 19. 1. 2017.

Keďže sa DO nevyjadrila k sťažnosti sťažovateľa ani k návrhu na začatie disciplinárneho konania a ani sa nedostavila na pojednávanie, disciplinárny senát pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti DO vychádzal zo skutkových tvrdení sťažovateľa a zistení navrhovateľa.

Disciplinárny senát považoval za preukázané, že DO zinkasovala finančné prostriedky určené sťažovateľke vo výške 2 735 eur a tieto sťažovateľke na svojom účte zadržovala a poukázala ich na účet sťažovateľky až platobným príkazom dňa 19. 1. 2017, t. j. až po podaní sťažnosti na SAK. Disciplinárny senát ďalej zistil, že DO dlhodobo zadržovala finančné prostriedky svojej klientky, ktoré jej bola povinná bezodkladne vydať, pričom intenzitu spáchaného skutku umocňuje skutočnosť, že finančné prostriedky boli určené ako výživné pre maloleté dieťa klientky DO. Uvedeným konaním disciplinárne obvinená závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta uložené § 56 ods. 1 ZoA a § 11 ods. 2 a ods. 3 prvá veta AP SAK, a preto disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia predpisov o výkone advokácie, vrátane interných predpisov SAK, pričom sa skúmaním listín stotožnil s tvrdením navrhovateľa o vytykanom skutku. Disciplinárny senát mal tak za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu v bode 1.) sa stal, že ho spáchala DO, a preto uznal DO za vinnú a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO nevyjadrila k sťažnosti sťažovateľa ani k návrhu na začatie disciplinárneho konania a ani sa nedostavila na pojednávanie, disciplinárny senát pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti za porušenia § 28 ods. 4 ZoA mal za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu podľa bodu 2.), sa stal, že ho spáchala DO, a preto uznal DO za vinnú a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Takýmto konaním dala najavo neúctu ku komore, k svojim kolegom, k predpisom komory a tiež k sťažovateľovi a taktiež sťažila možnosť prešetrenia opodstatnenosti samotnej sťažnosti a obhajovania záujmov nielen seba ako advokáta, ale advokátskeho stavu ako takého, voči sťažovateľovi, ale aj voči ostatnej verejnosti.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia – peňažnej pokuty a pozastavenia výkonu advokácie, prihliadol disciplinárny senát na rozsah a povahu porušených povinností, na skutočnosť, že DO opakovane porušila povinnosti vyplývajúce zo ZoA ako aj z predpisov SAK, jej konanie malo za následok škodu spôsobenú tretej osobe (t. j. klientovi), konanie bolo zavádzajúcim a klamlivým vo vzťahu ku klientovi a takéto konanie podľa vyhodnotenia senátu znižuje dôstojnosť advokácie a dôveryhodnosť v očiach verejnosti. Z vykonaného dokazovania bolo

taktiež preukázané, že DO bola v uplynulom období už disciplinárne stíhaná, za čo jej bola uložená peňažná pokuta. V konaní disciplinárny senát s poukazom na § 30 ods. 2 DP SAK prihliadol na príťažujúce okolnosti, a to písm. a) neschopnosť DO spolupracovať s orgánmi komory, písm. b) neúčast DO na disciplinárnom pojednávaní bez vážneho dôvodu a ospravedlnenia, písm. d) opakované disciplinárne previnenie, písm. e) škoda alebo strata spôsobená disciplinárnym previnením, písm. f) zneužitie dôvery klienta, písm. i) úmyselné konanie, písm. j) negatívny dopad konania DO na dôveru verejnosti v advokácii.

Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárnych opatrení DO dospel k záveru, že jej konanie bolo vedomé a motivované výlučne peňažným prospechom, keďže si ponechala peňažnú sumu vo výške 2 735 eur vymoženú pre svoju klientku exekútorom. Keďže išlo o závažné porušenie povinností advokáta s vážnym následkom, najmä s ohľadom na čas (4 roky) a charakterom peňažnej sumy (výživné pre maloleté dieťa), disciplinárny senát rozhodol súčasne aj o pozastavení výkonu advokácie na 2 roky s podmieneným odkladom na 2 roky s očakávaním nápravy DO.

26.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený obhajca klienta vo väzbe prvýkrát navštívi až po písomnej žiadosti v deň konania výsluchu klienta a ďalšie návštevy klienta vo väzbe za účelom porady s klientom pred verejným zasadnutím a pred hlavným pojednávaním neuskutoční, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA.

Pri poskytovaní obhajoby je zásadnou povinnosťou advokáta ihneď po ustanovení prejednať spôsob obhajoby so svojim klientom, najmä zistiť jeho stanovisko a zaobstarať si podklady k vznesenému obvineniu, je povinný oboznámiť sa s verzou prípadu priamo od klienta, prejednať s ním vykonávanie dôkazov, dohodnúť taktiku; samotná účasť na výsluchu klienta alebo svedkov nemôže nahradiť prvotné úkony v rámci obhajoby.

Počet návštev advokáta u klienta vo výkone väzby, resp. frekvenciu týchto návštev počas trestného konania a časový rozostup medzi jednotlivými návštevami nemožno paušalizovať, avšak na poskytnutie riadnej právnej pomoci musí advokát uskutočniť návštevu svojho klienta v ústave na výkon väzby aj pred samotným pojednávaním a uskutočniť s ním aj dostatočnú prípravu a poradu, ktorá je nevyhnutnou podmienkou obhajoby.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 19. marca 2018, sp. zn. DS I.-11/2018:3027/2017

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 19. marca 2018, sp. zn. DS I.-11/2018:3027/2017 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA,

tým, že

ako právna zástupkyňa sťažovateľa A. B., na základe ustanovenia za obhajcu opatrením okresného súdu z 10. 2. 2017,

- 1.) napriek tomu, že jej bolo uvedené opatrenie okresného súdu doručené dňa 14. 2. 2017, vykonala prvú návštevu klienta, A. B., vo výkone väzby až na klientovu písomnú žiadosť z 11. 4. 2017, a to až v deň 24. 5. 2017, na ktorý bol určený výsluch klienta vyšetrovateľom,

2.) nevykonala v trestnej veci klienta, A. B., vedenej na okresnom súde návštevu klienta vo výkone väzby za účelom uskutočnenia porady s ním pred verejným zasadnutím okresného súdu, konaným dňa 20. 7. 2017 a pred hlavným pojednávaním na okresnom súde, konaným dňa 28. 9. 2017,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predsedníčka RK SAK podala dňa 17. 1. 2018 na základe sťažnosti p. A. B. zo dňa 12. 10. 2017 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke.

Zo sťažnostného spisu vyplýva, že DO sa podaním zo dňa 26. 10. 2017 doručeným SAK 30. 10. 2017 vyjadrila k sťažnosti na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 23. 10. 2017.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO na výzvu predsedu DK SAK zo dňa 17. 1. 2018 písomne vyjadrila písomným podaním zo dňa 5. 2. 2018 doručeným SAK dňa 12. 2. 2018.

DO sa na disciplinárne pojednávanie dňa 19. 3. 2018 nedostavila. Vo svojom vyjadrení zo dňa 5. 2. 2018 však súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti, a preto disciplinárny senát pojednával podľa § 18 ods. 6 DP SAK v jej neprítomnosti.

Disciplinárny senát vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s disciplinárnym a sťažnostným spisom a vypočutím navrhovateľa a skonštatoval nasledovné zistenia:

DO vo svojom vyjadrení zo dňa 26. 10. 2017 na výzvu predsedu RK SAK uviedla, že dňa 14. 2. 2017 jej bolo doručené opatrenie okresného súdu, ktorým ju súd ustanovil za obhajkyňu sťažovateľa v trestnej veci. Dňa 11. 4. 2017 jej bol sťažovateľom doručený list, v ktorom ju žiadal o návštevu. Na uvedený list mu odpovedala až 15. 5. 2017, kde sa mu ospravedlnila, že za ním nemohla prísť z vážnych rodinných dôvodov a uviedla, kedy ho príde najbližšie navštíviť. Sťažovateľa navštívila vo väzbe až 24. 5. 2017, kedy sa konal výsluch samotného sťažovateľa, avšak pred výsluchom mala možnosť rozprávať sa s klientom, keďže im vyšetrovateľka vytvorila na to priestor. Verejného zasadnutia na okresnom súde sa síce z dôvodu čerpania plánovanej dovolenky nezúčastnila, ale substitučne splnomocnila odborne zdatného trestného obhajcu. Na hlavnom pojednávaní dňa 28. 9. 2017 sa DO zúčastnila, kde sťažovateľ vyjadril nespokojnosť s DO advokátkou. Napriek uvedenému DO požiadala sťažovateľa o usmernenie, či chce v predmetnej veci vzhľadom na svoj postoj k rozsudku podať odvolanie, keďže obhajoba v trestných veciach nespočíva len v návštevách v nemocnici. V tejto súvislosti od nej sťažovateľ požadoval, aby za ním prišla do väzby a spísala sťažnosť na ministerstvo, prezidentovi a generálnemu prokurátorovi, čo však odmietla. DO považovala požiadavky sťažovateľa, vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania, ako iracionálne a odporujúce zásadám výkonu obhajoby podľa § 36 a nasl. TP. Disciplinárne obvinená zároveň uviedla, že žiadny predpis jej neukladá počet návštev klienta vo väzbe. Vo svojom vyjadrení DO advokátka taktiež uviedla, že sťažovateľ bol opakovane liečený na psychiatrii a v dôsledku neužívania potrebných liekov sa u neho prejavovala emocionálna labilita, instabilita a afektívna dráždivosť.

Na výzvu predsedu DK SAK sa DO vyjadrila dňa 5. 2. 2018 písomným podaním, v ktorom uviedla, že svojho klienta bola navštíviť vo väzbe až 24. 5. 2017 z rodinných dôvodov, keďže jej dcéra mala v tom čase vážnu autonehodu s polytraumatickými následkami. Napriek tejto situácii sa zúčastnila na úkonoch vo veci, a to výsluchu samotného klienta ako aj svedkov – jeho

matky a sestry. Klient sa s ňou odmietal baviť o skutku samotnom, rozprával o spiknutí jeho sestry a policajtov voči jeho osobe, žiadal ju písať sťažnosti na generálnu prokuratúru a prezidentovi. Zápisnicu o ukončení vyšetrovania podpísal bez donútenia a vyšetrovatelka jemu aj jej poskytla dostatočné množstvo času na oboznámenie sa s celým spisovým materiálom. Od ukončenia vyšetrovania nedošlo k žiadnej zmene právnej kvalifikácie, ani inej podstatnej zmene, ktorá by odôvodňovala návštevu klienta vo väzbe. Pokiaľ ide o verejné zasadnutie ohľadne trvania väzby, substitučne poverený advokát poučil klienta (v rámci možností klienta), čo je predmetom a účelom tohto verejného zasadania. V dôsledku nespokojnosti klienta s rozhodnutím o mimoriadne zníženom treste, spísala DO dňa 30. 10. 2017 odvolanie, a to aj napriek tomu, že klient na ňu podal sťažnosť na SAK. Dňa 30. 11. 2017 podala DO na okresný súd žiadosť o oslobodenie od povinnosti obhajovať svojho klienta. Podľa vyjadrenia DO podstupovala v predmetnej veci s odbornou starostlivosťou, čestne, svedomito a uplatnila v záujme klienta všetko, čo podľa presvedčenia považovala za prospešné. V tejto súvislosti zároveň uviedla, že advokát nie je viazaný pokynmi klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, o čom klienta vhodným spôsobom poučí. Taktiež pri výkone advokácie dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovania právnych služieb. V danej veci sa preto necíti byť vinná, pretože chránila a presadzovala práva a záujmy klienta, o čom svedčí výsledok v predmetnej veci.

Po vykonanom dokazovaní dospel disciplinárny senát k záveru a mal dostatočne za preukázané, že dňa 14. 2. 2017 bolo DO doručené opatrenie okresného súdu, ktorým ju súd ustanovil za obhajkyňu sťažovateľa v trestnej veci. Dňa 11. 4. 2017 jej bol sťažovateľom doručený list, v ktorom ju žiadal o návštevu. Na uvedený list mu odpovedala až 15. 5. 2017 (doručeným sťažovateľovi 22. 5. 2017), kde sa mu ospravedlnila, že za ním nemohla prísť z vážnych rodinných dôvodov a uviedla, kedy ho príde najbližšie navštíviť. Sťažovateľa navštívila vo väzbe 24. 5. 2017, kedy sa konal výsluch samotného sťažovateľa. DO sa rozprávala so sťažovateľom prvýkrát až pred samotným výsluchom, keď im vyšetrovatelka vytvorila na to priestor. Dňa 25. 5. 2017 napísal sťažovateľ DO advokátke list, v ktorom ju žiadal o jej ďalšiu návštevu, pretože v zápisnici z výsluchu boli veci, s ktorými nesúhlasil. Napriek uvedenému listu sa DO do ÚVV nedostavila. Na verejnom zasadnutí na okresnom súde dňa 20. 7. 2017, na ktorom sa malo rozhodovať o väzbe sťažovateľa, sa vzhľadom na dlhodobu plánovanú dovolenku DO nezúčastnila, poverila však zastupovaním vo veci odborne zdatného trestného obhajcu. Dňa 28. 9. 2017 sa DO zúčastnila na hlavnom pojednávaní, kde bol vypočutý samotný klient i svedkovia. Sťažovateľovi následne okresný súd uložil mimoriadne znížený trest v trvaní 48 mesiacov so zaradením do NVS s minimálnym stupňom stráženia a ochranné liečenie ambulantnou formou.

Disciplinárny senát sa nestotožnil s obranou DO, že v deň, kedy mala navštíviť sťažovateľa vo väzbe a kedy sa zároveň konal výsluch sťažovateľa, mala možnosť sa so sťažovateľom rozprávať osamote, pretože jej vyšetrovatelka vytvorila na to priestor, a teda uvedený časový rámec považovala za dostatočný na poradu a prípravu klienta, a tým si splnila svoju povinnosť kontaktovať svojho klienta vo väzbe po prevzatí obhajoby. Pri poskytovaní obhajoby je zásadnou povinnosťou advokáta ihneď po ustanovení prejednať spôsob obhajoby so svojím klientom, najmä zistiť jeho stanovisko a zaobstarať si podklady k vznesenému obvineniu, je povinný oboznámiť sa s verziou prípadu priamo od klienta, prejednať s ním vykonávanie dôkazov, dohodnúť taktiku a pod. Pokiaľ toto DO bezodkladne nevykonala, nespĺnila si svoje povinnosti vyplývajúce z § 18 ods. 1 a ods. 2 ZoA. Samotná účasť na výsluchu klienta a príp. svedkov nemôže nahradiť prvotné úkony v rámci obhajoby tak, ako je vyššie uvedené. Bez samotného osobného styku advokáta a klienta nemožno plnohodnotne presadzovať a chrániť práva a záujmy klienta. Navyše v trestnom konaní je advokát pre klienta jediným subjektom,

ktorý má za úlohu presadzovať záujmy klienta, či už pri realizovaní dôkazov, pri vysvetľovaní podstaty a významu úkonov v trestnom konaní alebo pri sledovaní procesnej stránky konania z hľadiska dodržiavania zákona pri zastupovaní záujmov klienta. Disciplinárny senát sa ďalej zaoberal aj otázkou počtu návštev klienta vo väzbe. Disciplinárny senát pripúšťa, že žiadne právne predpisy upravujúce povinnosti advokáta mu neukladajú časový horizont, v akom by mal navštíviť klienta vo väzbe. Počet návštev advokáta u klienta vo výkone väzby, resp. frekvenciu týchto návštev počas trestného konania a časový rozstup medzi jednotlivými návštevami nemožno paušalizovať. Každé trestné konanie (vrátane trestného konania vedeného proti obžalovaným, ktorí sú stíhaní vo väzbe) je osobitné, má svoje znaky a pokiaľ sa samotný klient nedožaduje návštevy advokáta vo výkone väzby, potrebu vykonania návštev, čo do ich frekvencie, určuje advokát s prihliadnutím na potreby klienta a v závislosti od vývoja trestného konania. Samotný advokát nesie zodpovednosť za svoje úkony pri zastupovaní klienta. Advokát však na druhej strane musí veľmi starostlivo zvažovať všetky okolnosti, ktoré môžu prispieť k ochrane práv a záujmov klienta, k jeho účelnej obhajobe a tiež musí konať tak, aby mohol vylúčiť zanedbanie akejkoľvek záležitosti, ktorá by mohla pomôcť jeho klientovi v trestnom konaní. Je však nepochybné, že na poskytnutie riadnej právnej pomoci musí advokát uskutočniť návštevu svojho klienta v ústave na výkon väzby ako aj pred samotným pojednávaním a uskutočniť s ním aj dostatočnú prípravu a poradu, ktorá je nevyhnutnou podmienkou obhajoby. Podľa názoru disciplinárneho senátu stretnutie DO s klientom pred výsluchom v časovom rámci určenom vyšetrovatelkou nevytvára dostatočný priestor na poradu a prípravu klienta v trestnom konaní a ani dostatočné podmienky na riadny výkon obhajoby a postup advokáta s odbornou starostlivosťou. Podobne je tomu aj v prípade, ak advokát nevykoná poradu pred samotným pojednávaním, ako tomu bolo v prípade DO. Vzhľadom na vyššie uvedené možno konanie DO hodnotiť ako nesvedomité a nie dostatočne starostlivé, najmä s ohľadom na skúsenosti DO advokátky v trestných veciach.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním disciplinárne obvinenej došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia predpisov o výkone advokácie, pričom sa skúmaním listín stotožnil s tvrdením navrhovateľa o vytykanom skutku. Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu, sa stal, že ho spáchala disciplinárne obvinená, a preto uznal disciplinárne obvinenú za vinnú a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že uložené disciplinárne opatrenie je primerané. Pri rozhodovaní o druhu disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát postupoval podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA a uložil disciplinárne obvinenej písomné napomenutie. Disciplinárny senát má za to, že vzhľadom na osobu disciplinárne obvinenej, ktorej ešte nebolo uložené disciplinárne opatrenie, je potrebné preferovať skôr preventívnu a výchovnú stránku disciplinárneho konania, ako jeho sankčnú povahu. Senát pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy tú skutočnosť, že disciplinárne obvinená sa pri zastupovaní sťažovateľa riadne (buď sama alebo prostredníctvom substitúta) zúčastnila na verejnom zasadnutí a hlavnom pojednávaní (zastupovanie sťažovateľa bolo teda vždy zabezpečené), na pojednávaní vystupovala na obhajobu práv klienta, o čom svedčí aj mimoriadne znížený trest sťažovateľa potvrdený krajským súdom. V rozhodnutí v disciplinárnej veci ďalej senát dôsledne prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na následok disciplinárneho previnenia, na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu disciplinárne obvinenej a na jej osobné a rodinné pomery (nehoda dcéry a následná starostlivosť o ňu) a boli vzaté do úvahy poľahčujúce a priťažujúce okolnosti uvedené v § 27 ods. 2 písm. a), § 28 písm. a), písm. b) a § 30 ods. 1 písm. e) a písm. f) DP SAK.

27.

ROZHODNUTIE

Nevykonanie vyúčtovania právnych služieb po skončení zastupovania klienta v situácii, keď sa advokát s klientom dohodol na bezodplatnom zastupovaní a od klienta z tohto dôvodu neprijal žiadne finančné prostriedky, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože pri bezodplatnom zastupovaní nevzniká advokátovi povinnosť bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 6. marca 2019, sp. zn. DS I.-61/2018:990/2018

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 6. marca 2019, sp. zn. DS I.-61/2018:990/2018 bol DO advokát **oslobodený** spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 ZoA a § 13 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že** klientovi A. B., ktorého obhajoval v trestnej veci vedenej pred okresným súdom po skončení zastúpenia dňa 23. 8. 2017 rozhodnutím krajského súdu vec bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadal, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predsedníčka RK SAK podala dňa 5. 9. 2018 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.³

Na výzvu predsedníčky RK SAK sa DO dňa 3. 5. 2018 vyjadril ku sťažnosti, kedy uviedol, že sťažovateľa zastupoval od 26. 10. 2016 v trestnej veci vedenej na okresnom súde. Vec bola právoplatne skončená uznesením krajského súdu zo dňa 23. 8. 2017 – oslobodením sťažovateľa. Predmetné uznesenie mu bolo doručené 24. 10. 2017. Dňa 15. 11. 2017 telefonicky kontaktoval sťažovateľa a dohodol sa s ním na osobnom stretnutí v jeho advokátskej kancelárii. Stretnutie sa uskutočnilo 16. 11. 2017, kde sťažovateľovi odovzdal aj požadované vyúčtovanie trov obhajoby v jeho trestnej veci, pričom toto tvrdenie preukázal printscreenom výpisu hovorov so sťažovateľom.

Následne sa DO písomne vyjadril k podanému návrhu na začatie disciplinárneho konania dňa 27. 9. 2018, v ktorom uviedol, že sťažovateľ je rodinným príslušníkom člena rodiny, s ktorým má priateľské prepojenie iný člen rodiny DO a vzhľadom na osobné pomery, ale aj na majetkové pomery sťažovateľa, s ktorými sa DO zveril, sa DO so sťažovateľom dohodol, že právne služby budú sťažovateľovi poskytované bezplatne. O vyúčtovanie trov obhajoby sťažovateľ požiadal DO priamo dňa 23. 8. 2017 po skončení verejného zasadnutia na krajskom súde v jeho trestnej veci. DO sťažovateľovi vysvetlil, že nie je jeho povinnosťou odovzdať mu vyúčtovanie trov obhajoby z dôvodu, že právne služby boli poskytované bezplatne a zároveň, že od sťažovateľa nebola prijatá žiadna záloha na hotové výdavky, a teda nie je v čom sa so sťažovateľom finančne vysporiadať. Sťažovateľ požadoval vyúčtovanie trov za informatívnym

³ Predmetom disciplinárneho konania proti DO advokátovi bol aj skutok, ktorého sa mal DO dopustiť tým, že klientovi A. B., ktorého obhajoval v trestnej veci vedenej pred okresným súdom po skončení zastúpenia dňa 23. 8. 2017 rozhodnutím krajského súdu b.) neodpovedal na písomné dopyty klienta zo dňa 6. 4. 2018 a zo dňa 17. 4. 2018 súvisiace s obhajobou a vyúčtovaním právnych služieb, vo vzťahu ku ktorému bol DO advokát oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutok stal.

účelom, aby vedel, koľko by bola hodnota finančného zastúpenia. DO ďalej uviedol, že počas obhajoby mal sťažovateľ rozporuplné postoje k prejedávanej veci, domáhal sa neopodstatnených nárokov, tvrdil, že sa bude domáhať finančnej i nemateriálnej ujmy, menil svoje postoje a vzhľadom na skutok, ktorý sa mu kládol za vinu a vzhľadom na jeho zdravotný stav (PN z dôvodu psychiatrickej diagnózy), DO prizval na stretnutie so sťažovateľom dňa 16. 11. 2017 svoju koncipientku. Na tomto stretnutí dňa 16. 11. 2017 v čase o 13.15 hod. DO odovzdal do rúk sťažovateľa požadované vyúčtovanie trov obhajoby v trestnom konaní spolu s originálmi rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu. Potvrdenie od odovzdania absentuje, čo DO prikladá k skutočnosti, že sťažovateľ nedopatrením vzal obe kópie potvrdenia, pričom poukázal na skutočnosť, že neodovzdanie dokumentov klientovi mu za vinu kladené nie je. DO poukázal na screenshot výpisu hovorov so sťažovateľom, ktoré preukazujú telefonický kontakt so sťažovateľom dňa 15. 11. 2017 v čase o 15.50 hod., t. j. deň pred stretnutím sťažovateľa s DO a 16. 11. 2017 o 12.16 hod., t. j. v deň stretnutia sťažovateľa s DO. Ďalej uviedol, že nikdy nedisponoval e-mailovou adresou sťažovateľa a od sťažovateľa mu nebol doručený, resp. neprijal žiadny e-mail, ktorý sťažovateľ predkladal, a teda nemohol na taký reagovať.

Na pojednávaní dňa 30. novembra 2018 DO uviedol, že vyúčtovanie nie je faktúrou a ani nebolo zaradené do účtovníctva. Čiastka uvedená vo vyúčtovaní nebola od sťažovateľa nikdy požadovaná, či vymáhaná.

Z vykonaného dokazovania mal senát za preukázané, že DO právne zastupoval sťažovateľa v trestnej veci vedenej pred okresným súdom a krajským súdom. Vo vzťahu ku skutku, ktorý sa DO kládol za vinu, sa potom disciplinárny senát zaoberal najmä zisťovaním, či služby poskytované sťažovateľovi DO boli odplatné, alebo bezodplatné, či DO vznikla povinnosť sťažovateľovi doručiť vyúčtovanie a finančne sa s ním vysporiadať a či DO prijal e-mail od sťažovateľa, na ktorý vzápätí nereagoval.

Senát vyhodnotil ako rozporné tvrdenia sťažovateľa s tvrdeniami DO, v ktorých sťažovateľ uvádzal, že za svoju obhajobu platil neadekvátne veľa, pričom však DO vo svojom vyjadrení uviedol, že právne služby sťažovateľovi poskytoval bezplatne, nikdy od sťažovateľa žiadnu zálohu nezobral a naďalej v súlade s dohodou o bezplatnom právnom zastúpení od sťažovateľa nič nežiada.

Senát nemal za preukázané tvrdenia sťažovateľa, že by DO uhradil akúkoľvek zálohu a v tomto smere do konania nebol doložený dôkaz, ktorý by úhradu pre DO preukazoval. Naopak tvrdenie DO, že zastupoval sťažovateľa bezplatne a vyúčtovanie trov pre sťažovateľa, ktoré do konania doložil, bolo vyhotovené pre sťažovateľa na základe jeho požiadavky, aby mohol vyúčtovanie použiť ako podklad pre vymáhanie majetkovej, resp. inej ujmy, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku trestného konania, sa javilo, vo vzťahu k jednotlivým vyjadreniam sťažovateľa, ako logické. Sťažovateľ sám v sťažnosti zo dňa 19. 4. 2018, ako aj ďalšom podaní zo dňa 6. 3. 2019 totiž uvádzal, že vyúčtovanie trov právneho zastúpenia potrebuje od DO k vymáhaniu odškodného za ujmu, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku trestného konania. DS prihladol aj na tvrdenie DO, že samotné vyúčtovanie trov právneho zastúpenia DO nie je daňovým dokladom, daňový doklad k vyúčtovaniu vyhotovený nebol a nie je o vyúčtovaní účtované v účtovníctve DO.

Senát mal za to, že v konaní nebolo preukázané, že by sťažovateľ DO za právne služby platil, resp. bol povinný ich zaplatiť a aj napriek tomu, že počas konania neboli doložené dôkazy, ktoré by jednoznačne preukázali dohodu o bezplatnom právnom zastúpení DO so sťažovateľom, senát v tomto smere poukázal na okolnosť, že ak proti sebe stoja dve protichodné tvrdenia a aj po vykonaní dokazovania zostanú pochybnosti, musí sa vychádzať z variantu v prospech DO.

Senát ustálil, že právne služby DO boli poskytované sťažovateľovi bezodplatne, v dôsledku čoho DO nevyplynula povinnosť bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať. Senát ďalej skonštatoval, že pri bezodplatnom poskytnutí právnej pomoci je vo vzťahu k namietanému nedoručeniu vyúčtovania sťažovateľovi irelevantné, či toto sťažovateľovi doručené bolo alebo nebolo, preto senát nemal za potrebné viesť dokazovanie k okolnosti doručovania vyúčtovania sťažovateľovi svedeckou výpoveďou koncipientky DO.

Pri hodnotení dôkazov senát vychádzal najmä zo zásady voľného hodnotenia dôkazov ako aj zo zásady prezumpcie neviny, pričom dospel k záveru, že podľa vykonaných dôkazov nie je konanie DO disciplinárnym previnením.

28.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v právnej veci klienta vezme späť návrh na začatie konania bez vedomia klienta a bez toho, aby mal na späťvzatie návrhu od svojho klienta udelený pokyn, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 21. novembra 2017, sp. zn. DS II.-52/2017:471/2017

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 21. novembra 2017, sp. zn. DS II.-52/2017:471/2017 bol DO advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA,

tým, že

ako právny zástupca sťažovateľa A. B. ako žalobcu v konaní vedenom proti žalovanému spol. A., s. r. o. pred okresným súdom Trebišov, o zaplatenie 200 000,00 eur s prísl. – zobrať dňa 20. 6. 2016 svojím písomným podaním zo dňa 20. 6. 2016 späť návrh na začatie konania bez vedomia svojho klienta a bez toho, aby mal na späťvzatie návrhu od svojho klienta udelený pokyn.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 3. 2. 2017 bola SAK doručená sťažnosť A. B. na postup a správanie jeho DO advokáta, vo veci vedenej na okresnom súde.

Predseda RK SAK vyzval advokáta na vyjadrenie k sťažnosti v lehote 7 dní (výzva bola prevzatá dňa 3. 3. 2017).

Dňa 6. 3. 2017 DO požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie k sťažnosti z dôvodu jeho nástupu na vopred plánovanú kúpeľnú liečbu. K sťažnosti sa písomne vyjadril dňa 15. 3. 2017, kde podrobne opísal rozhodujúce skutočnosti so záverom, že sa necíti byť vinným.

Dňa 23. 5. 2017 predseda RK SAK oznámil sťažovateľovi, že podáva návrh na disciplinárne konanie proti DO advokátovi.

Dňa 25. 5. 2017 bol podaný predsedom RK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania.⁴

V predmetnej veci DO bolo nariadené dňa 21. 11. 2017 disciplinárne pojednávanie, ktorého sa osobne zúčastnil DO advokát.

Po vykonanom dokazovaní listinnými dôkazmi, ktoré boli prečítané, výsluchu DO disciplinárny senát rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Pri rozhodovaní v predmetnej veci disciplinárny senát zobral do úvahy výsledky vykonaného dokazovania, závažnosti disciplinárneho previnenia s tým, že preukázaný bol len skutok č. 1 (uvedený v bode 1) tohto rozhodnutia. Preto disciplinárny senát vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností uznal za vinného DO advokáta v rozsahu skutku č. 1. Upustil však od uloženia disciplinárneho opatrenia, pretože už samotné prejednanie veci pred disciplinárnym senátom, za účasti zástupcu RK SAK splnil účel disciplinárneho konania v zmysle pôsobenia na DO preventívne.

29.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa bez informovania klienta nezúčastní na pojednávaní na súde v právnej veci klienta po ospravedlnení svojej neúčasti súdu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 3. mája 2018, sp. zn. DS II.-72/2017:1124/2017

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 3. mája 2018, sp. zn. DS II.-72/2017:1124/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK,

tým, že

sa bez informovania svojej klientky A. B. v právnej veci o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedenej na okresnom súde, nezúčastnil na pojednávaní vytyčenom na deň 31. 1. 2017 o 14:30 hod. na okresnom súde.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO advokátovi návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1 a 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO prevzal dňa 15. 2. 2016 právne zastupovanie sťažovateľky A. B. vo veci určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, konanie vedené pred okresným súdom. Žiadosťou zo dňa 13. 10. 2016 požiadal DO o čo najskoršie vytyčenie termínu pojednávania.

-
- 4 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania bol aj skutok, ktorého sa mal DO advokát dopustiť tým, že riadne a včas písomne neinformoval sťažovateľa o tom, že dňa 14. 9. 2016 mu bolo doručené uznesenie okresného súdu zo dňa 9. 9. 2016, ktorým súd konanie zastavil a toto uznesenie sťažovateľovi neposlal, vo vzťahu ku ktorému bol DO advokát rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK z 21. novembra 2017, sp. zn. DS II.-52/2017:471/2017 oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Konajúci súd vytýčil termín pojednávania vo veci na deň 31. 1. 2017 o 14:30 hod., na ktoré sa DO nedostavil. Ten poslal na súd tesne pred pojednávaním dňa 31. 1. 2017 o 11:21 hod. e-mailom bez ZEP ospravedlnenie svojej neúčasti na pojednávaní bez doloženia dokladu o svojej práceneschopnosti. Sťažovateľka sa o podaní žiadosti DO o odročenie pojednávania dozvedela až od zákonnej sudkyne. Konajúci súd žiadosti DO vyhovel a pojednávanie odročil. Následne sťažovateľka dňa 14. 2. 2017 odvolala DO plnú moc na zastupovanie v predmetnom konaní.

DO vo svojom písomnom vyjadrení k sťažnosti zo dňa 22. 5. 2017 uviedol, že sťažnosť je podľa jeho názoru neopodstatnená a nedôvodná. Poukázal na skutočnosť, že pri zastupovaní sťažovateľky bol preňho prvoradáý záujem klienta, pristupoval k nemu s veľkou svedomitou a starostlivosťou, chránil a presadzoval práva sťažovateľky. Z dôvodu náhlej nevoľnosti advokátska kancelária zaslala dve hodiny pred pojednávaním na súd ospravedlnenie, pričom z časových, ako aj zdravotných dôvodov nezabezpečil substitučné zastupovanie v predmetnej veci.

Vo vyjadrení zo dňa 1. 8. 2017 DO zopakoval argumenty, ktoré uviedol vo vyjadrení k sťažnosti. Poukázal na skutočnosť, že lekárske ošetrenie nevyhľadal z dôvodu, že jeho zdravotný problém nepretrvával dlhodobejšie, a preto nie je možné z jeho strany predložiť doklad preukazujúci jeho práceneschopnosť v deň 31. 1. 2017. Uviedol, že súd pojednávanie odročil, teda klientke nevznikla žiadna ujma.

DO pred začatím pojednávania dňa 3. 5. 2018 uviedol, že súhlasí, aby sa pojednávalo bez jeho prítomnosti, na základe čoho sa, v zmysle § 18 ods. 6 DP SAK pojednávalo v neprítomnosti DO.

Na pojednávaní konanom dňa 3. 5. 2018 sa zástupca predsedu RK SAK pridržiaval návrhu na začatie disciplinárneho konania z 28. 9. 2017.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie oboznámením sa so spisovým materiálom, najmä s návrhom predsedu RK SAK zo dňa 28. 9. 2017, obsahom sťažnostného spisu, obsahom sťažnosti a jej príloh, sťažovateľky A. B., doručenej na SAK dňa 30. 3. 2017, najmä plnomocenstvom udeleným na zastupovanie DO, žiadosťou o vytýčenie termínu pojednávania, ospravedlnením neúčasti na pojednávaní na deň 31. 1. 2017, odvolaním plnej moci sťažovateľkou DO, s obsahom písomného vyjadrenia DO k sťažnosti zo dňa 22. 5. 2017 a k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 1. 8. 2017, informáciou SAK o matričných zápisoch a predchádzajúcich sťažnostiach voči DO, korešpondenciou zasielanou zo strany SAK DO v predmetnej veci.

Disciplinárny senát po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že skutok spočívajúci v neinformovaní klientky o neúčasti na pojednávaní dňa 31. 1. 2017 spáchal DO a tento sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a je potrebné posúdiť ako disciplinárne previnenie v zmysle § 56 ods. 1 ZoA.

DO vo svojich písomných podaniach nespochybnil skutkové tvrdenia, že sa nezúčastnil na pojednávaní vytýčeného na deň 31. 1. 2018 z dôvodu ospravedlnenia svojej neúčasti zo zdravotných dôvodov a nespochybnil ani fakt, že klientku o podaní ospravedlnenia na súd riadne a včas neinformoval.

Disciplinárny senát neakceptoval obranu DO, že sa ospravedlnil len dve hodiny pred pojednávaním, a preto nebolo možné zabezpečiť z časového, ako aj zdravotného hľadiska substitučné zastúpenie ani s argumentom, že jeho konaním nevznikla sťažovateľke žiadna ujma, keďže súd pojednávanie odročil.

DO teda potvrdil, že o vzniknutej prekážke na jeho strane a prípadných následkoch absencie na pojednávaní klienta včas a v potrebnom rozsahu neinformoval.

Konanie DO nemožno považovať za súladné so záujmom klienta, zohľadňujúc i zákonné ustanovenia Civilného sporového poriadku. Pre posúdenie disciplinárneho previnenia nie je

rozhodujúce, či DO sťažovateľke svojou neúčastou na pojednávaní spôsobil alebo nespôsobil škodu. Poskytovanie právnych služieb advokátom je službou klientovi, a teda advokát je povinný chrániť a presadzovať záujmy klienta, čo sa realizuje aj osobnou účasťou advokáta na pojednávaní. Senát mal tak za preukázané, že jednoznačne došlo k porušeniu § 18 ods. 1, 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Vzhľadom na skutkové zistenia má disciplinárny senát za preukázané, že zo strany DO išlo o vedomú nedbanlivosť, pretože tento vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosti uložené v § 18 ods. 1 a 2 ZoA, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí. To znamená, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie.

Podľa výpisu z matriky a výpisu z registra disciplinárnych opatrení DO advokát nebol disciplinárne stíhaný.

Disciplinárny senát nevyhovел návrhu zástupcu RK SAK na uloženie disciplinárneho opatrenia v zmysle § 56 ods. 2 písm. a) ZoA, nakoľko ho považoval za neprimerane prísny.

Disciplinárny senát prihliadol na všetky okolnosti prípadu, postoj DO ku skutku kladenému mu za vinu, na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok disciplinárneho previnenia, a teda vplyv na prospech klienta v samotnom meritórnem súdnom konaní, mieru zavinenia, ako aj na osobu DO.

Disciplinárny senát má, vzhľadom na závažnosť disciplinárneho previnenia, ako aj osobu DO, zvýrazniť skôr preventívnu a výchovnú stránku disciplinárneho konania.

30.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri zastupovaní neinformuje klientov o pribratí znalca do konania za účelom vypracovania znaleckého posudku, napriek prísľubu klientov nekontaktuje ani nereaguje na ich otázky, na výzvu súdu nepodá vyjadrenie vo veci ani o tejto výzve neinformuje klientov a po skončení zastupovania vec s klientmi bezodkladne finančne nevysporiada ani im nevráti všetky prevzaté doklady, pričom pri prešetrovaní sťažnosti klientov sa k sťažnosti na výzvu SAK nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2, § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) a c), § 13 AP SAK.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 11. decembra 2018, sp. zn. DS II.-52/2018:3242/2017

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 11. decembra 2018, sp. zn. DS II.-52/2018:3242/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2, § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) a c), § 13 AP SAK,

tým, že

- ako právny zástupca pani A. B. a pani C. D. v konaní pred okresným súdom, o určení, že zomrelý E. F. bol v čase úmrtia vlastníkom nehnuteľnosti, neinformoval klientky o uznesení, ktorým bol do konania pribratý znalec G. H., ktorý mal vypracovať znalecký posudok na preverenie pravosti podpisov na dokumentoch – kúpno-predajnej zmluvy a darovacej zmluvy, a ani ich neinformoval o výsledku znaleckého dokazovania a znaleckom posudku vyhotovenom G. H., ktorý mu bol súdom doručený,
- ako právny zástupca pani A. B. a pani C. D. v konaní pred okresným súdom o určení, že zomrelý E. F. bol v čase úmrtia vlastníkom nehnuteľnosti, odo dňa 28. 9. 2017, kedy

telefonicky prisľúbil pani C. D., že sa jej v tejto veci do hodiny ozve, klientku nekontaktoval, trvale sa odmlčal a od tohto momentu sa už klientkam nijakým spôsobom neozval – nereagoval na mail, neodpovedal na pokusy klientiek sa s ním telefonicky spojiť,

3. ako právny zástupca pani A. B. a pani C. D. vo veci právneho zastúpenia na okresnom súde o určenie, že zomrelý E. F., bol v čase úmrtia vlastníkom nehnuteľnosti, na výzvu súdu podpísanú vyššou súdnou úradníčkou zo dňa 14. 9. 2017, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k veci, sa v stanovenej lehote nevyjadril a ani neinformoval klientky o tejto skutočnosti,
4. ako právny zástupca pani A. B. a pani C. D. vo veci právneho zastúpenia na okresnom súde o určenie, že zomrelý E. F. bol v čase úmrtia vlastníkom nehnuteľnosti, po ukončení zastúpenia na základe zrušenia plnej moci zo dňa 26. 10. 2017, bez zbytočného odkladu vec s klientkami písomne finančne nevysporiadal a ani im nevrátil všetky doklady, ktoré mu tieto zverili alebo ktoré v ich mene počas zastupovania prevzal,
5. sa na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 29. 1. 2018, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľiek pani A. B. a pani C. D., nevyjadril, hoci ju prevzal dňa 7. 2. 2018,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárny senát prejednal návrh zástupcu RK SAK zo dňa 20. 7. 2018 pod sp. zn. 384/3242/2017.

DO sa na pojednávanie dňa 11. 12. 2018 nedostavil. Pred termínom pojednávania bolo doručené jeho ospravedlnenie, zároveň súhlasil s pojednávaním bez jeho prítomnosti a doručil vyjadrenie k predmetnej veci.

Podstatou sťažnosti sťažovateľiek bola skutočnosť, že neinformoval klientky o záveroch znaleckého posudku vypracovaného v priebehu konania, nevyjadril sa na výzvu súdu k veci, nekontaktoval klientku C. D., po zrušení splnomocnenia nevyúčtoval vec a nevrátil všetky doklady, ktoré mu boli zverené.

Na výzvu RK SAK sa DO nevyjadril, napriek tomu, že dňa 7. 2. 2018 mu bola doručená výzva na vyjadrenie.

DO sa písomne vyjadril podaním z 11. 12. 2018. Uviedol, že s výnimkou bodu 4.) sa plne priznal ku skutkom uvedeným v návrhu RK SAK a s pokorou prijíma peňažnú pokutu, ktorú stanoví disciplinárny senát. Uviedol, že vychádzal z tvrdení klientky, ktoré však neboli v súlade so závermi znaleckého posudku. Napriek jeho snahe zabezpečiť kontrolný znalecký posudok, oslovení znalci z odboru písma znalectva odmietli tento vykonať. Uznan, že mal potom ukončiť právne zastúpenie, neurobil tak. Ako prílohu k vyjadreniu pripojil tabuľky o finančnom vyporiadaní s klientkami.

Pokiaľ ide o skutok uvedený v bode 1., 2., disciplinárny senát uzavrel, že DO advokát porušil povinnosti advokáta uložené mu v § 18 ods. 1, 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) a c) AP SAK; pri skutku pod bodom 3. – povinnosti advokáta uložené mu v § 18 ods. 1, 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, pri skutku pod bodom 4. – povinnosti advokáta uložené mu v § 13 AP SAK a pri skutku pod bodom 5. – povinnosti advokáta uložené mu v § 28 ods. 4 ZoA. Z týchto dôvodov uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania.

Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, disciplinárny senát postupoval v súlade s § 26 ods. 2 DP SAK, prihliadol na závažnosť konania DO, rozsah a povahu porušenej povinnosti a primeranosť a účelnosť opatrenia ako aj na všetky okolnosti, osobu DO, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Konanie DO znižuje dôstojnosť advokácie v zmysle § 27 ods. 1 DP SAK. Priťažujúcou okolnosťou v zmysle § 30 ods. 2 písm. c) DP SAK bola neznalosť zákonných povinností a stanovských predpisov DO. Poľahčujúcou okolnosťou v zmysle § 30 ods. 1 DP SAK je uznanie svojich pochybení, prijatie trestu a predpoklad, že toto konanie bude pre DO dostatočným ponaučením. Pokiaľ ide o uloženie peňažnú pokutu podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA ako disciplinárne opatrenie považoval toto opatrenie za primerané vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti.

31.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri zastupovaní klienta v konaní pred súdom klienta neinformuje o doručení uznesenia súdu, ktorým bol jeho klient vyzvaný na podanie vyjadrenia a označenie dôkazov v určenej lehote ani na túto výzvu súdu nereaguje, v dôsledku čoho dôjde k márnemu uplynutiu lehoty, klienta neinformuje ani o znení žaloby, podanej proti klientovi a následne písomne neodpovedá klientovi ani na jeho písomné podanie, ktorým tento vyjadruje nespokojnosť s poskytnutými právnymi službami, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2, 3 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) a c) AP SAK.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2019, sp. zn. DS II.-62/2018:469/2018

Rozhodnutím II. disciplinárneho senátu SAK zo 4. apríla 2019, sp. zn. DS II.-62/2018:469/2018 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2, 3 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) a c) AP SAK,

tým, že

1. vo veci zastupovania svojej klientky A. B. v spore vedenom pred okresným súdom neinformoval klientku (žalovanú) o uznesení okresného súdu zo dňa 18. 8. 2017, ktorým konajúci súd vyzval žalovanú sa v lehote 30 dní vyjadriť k žalobe, uviesť rozhodujúce okolnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom o tomto uznesení informoval klientku až po ukončení zastupovania klientkou dňa 15. 1. 2018,
2. vo veci zastupovania svojej klientky A. B. v spore vedenom pred okresným súdom žiadnym spôsobom nereagoval na výzvu súdu v uznesení okresného súdu zo dňa 18. 8. 2017, ktorým konajúci súd vyzval jeho klientku (žalovanú) sa v lehote 30 dní vyjadriť k žalobe, uviesť rozhodujúce okolnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, v dôsledku čoho došlo k márnemu uplynutiu uvedenej 30 dňovej lehoty stanovenej v predmetnom uznesení,
3. vo veci zastupovania svojej klientky A. B. v spore vedenom pred okresným súdom neinformoval klientku (žalovanú) o znení žaloby voči klientke ako žalovanej (žalobe doručenej súdu dňa 30. 11. 2016 v spojení s opravou zrejmej nesprávnosti z 23. 12. 2016 a s návrhom na zmenu žaloby z 21. 3. 2017),

4. svojej klientke A. B. písomne neodpovedal na jej písomné podanie „vyjadrenie k vášmu zastupovaniu v č. k. ...“ zo dňa 24. 1. 2018, ktorého obsahom bola nespokojnosť klientky s poskytovanými právnymi službami,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **520 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Sťažovateľka A. B. podala dňa 23. 2. 2018 SAK sťažnosť na DO advokáta za to, že ako jej právny zástupca v konaní vedenom na okresnom súde ju nemal počas zastupovania (ktoré bolo ukončené jednostranne klientkou 8. 1. 2018) informovať o doručení uznesenia konajúceho súdu s výzvou na vyjadrenie a predloženie všetkých dokladov v lehote 30 dní, pričom túto výzvu advokát ani nijako nespĺnil (nereagoval na ňu), sťažovateľka pritom nepoznala ani obsah žaloby, o uznesení ukladajúcom zmienené procesné povinnosti sa dozvedela až potom, ako ukončila právny vzťah s advokátom (cca. 3 dni pred pojednávaním), následne advokáta bezúspešne kontaktovala a tento na jej sťažnosť ohľadom ním poskytnutých právnych služieb spočívajúcu vo vyššie uvedených skutočnostiach nijako nereagoval, preto mu aj poslala doporučene (zásielku advokát neprevzal) a následne osobne (asistentka advokáta mala odmietnuť potvrdiť prevzatie tejto písomnosti).

Advokát na výzvu predsedníčky RK SAK k obsahu sťažnosti uviedol:

– je pravdou, že klientku neinformoval o uznesení súdu zo dňa 18. 8. 2017, ale vraj preto, lebo klientka sama navrhla postup, že so súdom komunikovať nebudú (!) a všetky argumenty prednesú na súdnom pojednávaní,

– advokát sa nevyjadril k skutočnosti, či reagoval ako právny zástupca sťažovateľky ako odporkyne na súdom uloženú povinnosť tvrdiť a preukázať skutočnosti na jej obranu, z kontextu vyššie uvedeného vyplýva, že nereagoval a súdom určená 30 dňová lehota márne uplynula,

– advokát tvrdil, že klientku s obsahom žaloby oboznámil, čo má vyplývať s ním priloženej mailovej komunikácie. Takáto skutočnosť však z advokátom predloženej dokumentácie vôbec nevyplýva,

– advokát poprel, že by neprevzal poštovú zásielku sťažovateľovi (hoci toto sťažovateľka preukázala vrátením zásielky ako neprevzatej v odbernej lehote), advokát však súčasne potvrdil, že s písomnosťou sťažovateľky vyjadrujúcej jej nespokojnosť s právnymi službami sa oboznámil (zrejme spôsobom uvedeným sťažovateľkou, keď táto mala svoje písomné podanie osobne odovzdať u advokáta v kancelárii), cit.: „následne som bol veľmi prekvapený, keď mi bol doručený list od p. A. B. zo dňa 24. 1. 2018...“

Dňa 6. 9. 2018 podala návrh na začatie disciplinárneho konania predsedníčka RK SAK.

V predmetnej veci bol vytyčený termín pojednávania na deň 4. 4. 2019, na ktorom sa osobne zúčastnil DO advokát.

Disciplinárny senát sa v rámci prípravy aj na pojednávaní oboznámil so spisovým materiálom. Podstatou sťažnosti sťažovateľky boli skutočnosti, že po udelení splnomocnenia pre DO advokáta, tento neinformoval klientku o znení žaloby, o fotodokumentácii ako prílohe a najmä o doručení výzvy okresného súdu na vyjadrenie k prejednávanej právnej veci. Po ukončení zmluvy o právnom zastúpení zo strany klienta DO advokát nereagoval na dotazy bývalej klientky v zmysle usmernenia jej ďalšieho postupu.

Na výzvu predsedníčky RK SAK sa vyjadril DO písomným podaním, v ktorom uviedol, že informoval sťažovateľku o všetkých úkonoch, a to buď mailovou korešpondenciou, telefonicky,

alebo pri osobných stretnutiach. Na výzvu okresného súdu nereagoval na výslovný pokyn klientky s tým, že bola uzrozumená aj s prípadným neúspechom v spore.

Na pojednávaní sa zástupca RK SAK plne pridržoval návrhu na začatie disciplinárneho konania a navrhol uznať DO advokáta za vinného a uložiť mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 5 000 eur podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA pre porušenie § 6 písm. c) Advokátskeho poriadku a § 18 ods. 1 až 3 ZoA so skutkovým vymedzením tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

V zmysle vyššie uvedených vykonaných dôkazov disciplinárny senát sa zaoberal dôvodnosťou podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 1. – 4., ktoré sa kladú za vinu DO a dospel k záveru, že návrh je dôvodný, skutkov sa DO dopustil, na základe čoho dospel senát k rozhodnutiu v zmysle § 21 ods. 1 písm. d) DP SAK a uznal DO za vinného.

Vo vzťahu ku skutku v bode 1., DO skutočne neinformoval klientku, že súd jej uložil povinnosť sa vyjadriť k žalobe, označiť, resp. navrhnuť dôkazy v lehote 30 dní, čo je zjavným porušením § 6 písm. a) AP SAK, informovanie klienta po uplynutí súdom určenej lehoty 30 dní (v danom prípade až po ukončení zastupovania) je nepochybne v rozpore s povinnosťou advokáta túto informačnú povinnosť vykonať riadne a včas, čo zároveň zakladá porušenie § 18 ods. 1 a 3 ZoA. Pokiaľ sa DO vyjadril v tom zmysle, že konal v súlade so zákonom a pokynom klientky, vzhľadom na predmet sporu – občianskoprávne – a súčasný procesný predpis zákon č. 160/2015 Z. z. (CSP), predovšetkým pre jeho kontradiktórnosť, ktorá vyžaduje aktivitu procesných strán, nemožno akceptovať obranu DO advokáta. Je potrebné konštatovať, že došlo k zavinenému porušeniu povinnosti advokáta, ktorý bol povinný klientku poučiť o procesných povinnostiach v konaní pred súdom.

Vo vzťahu ku skutku v bode 2., DO advokát porušil § 18 ods. 1, 2, 3 ZoA. DO advokát sa dopustil zavineného porušenia svojich povinností advokáta ak neupozornil svoju klientku na ustanovenia CSP, ktorý spája s výzvami súdu na vyjadrenie k žalobe a návrhmi na vykonanie dokazovania, dôsledky, ktoré majú význam pre ďalšie konanie. Na tieto skutočnosti bol povinný DO advokát klientku upozorniť, predovšetkým na právne následky procesnej pasivity v spore.

Vo vzťahu ku skutku v bode 3., došlo k porušeniu 18 ods. 3 ZoA a § 6 písm. a) AP SAK. DO advokát porušil svoje povinnosti, ak neinformoval klientku o znení žaloby v spojení s jej zmenami. Predložená mailová korešpondencia nesvedčí o splnení tejto povinnosti a iné dôkazy DO nepredložil.

Vo vzťahu ku skutku v bode 4., DO porušil 18 ods. 3 ZoA a § 6 písm. c) AP SAK. Právne predpisy platné pri výkone advokátskej činnosti zdôrazňujú povinnosť advokáta vo vzťahu ku klientovi. Vyššie citované ustanovenie priamo ukladá advokátovi povinnosť písomne odpovedať na písomné dopyty klienta. Z príloh k sťažnosti sťažovateľky vyplýva, že napriek podaniu, v ktorom vyslovuje nespokojnosť s poskytovaním právnej služby, DO, neodpovedal písomne, ani iným vhodným spôsobom, čím sa dopustil porušenia povinnosti ustanovenej predpismi komory, predovšetkým profesijnej etiky.

Na základe vyššie uvedených dôvodov bol DO advokát uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, ako je opísané vyššie.

Pokiaľ ide o uložené disciplinárne opatrenie, disciplinárny senát postupoval v súlade s § 26 ods. 2 DP SAK a prihliadol na závažnosť konania DO, rozsah a povahu porušenej povinnosti, následok disciplinárneho previnenia a primeranosť a účelnosť opatrenia ako aj na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu DO a prirážajúce a poľahčujúce okolnosti.

Konanie DO znižuje dôstojnosť advokácie tak, ako je uvedené v § 27 ods. 2 písm. a) DP SAK. V zmysle § 28 písm. a) a d) DP SAK DO porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona ako

aj povinnosti vyplývajúce z iných predpisov SAK. Prirážajúcou okolnosťou v zmysle § 30 ods. 2 písm. c) DP SAK bola neznalosť zákonných povinností a stavovských predpisov DO. Konanie disciplinárne obvineného advokáta nespôsobillo následok uvedený v § 29 DP SAK.

Pokiaľ ide o uloženie finančnú pokutu vo výške 520 eur, disciplinárny senát považoval túto výšku pokuty za primeranú v súvislosti s disciplinárnym previnením DO advokáta, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že DO advokát doteraz nebol disciplinárne odsúdený.

32.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený právny zástupca vo veci klienta na podanie ústavnej sťažnosti do uplynutia lehoty na jej podanie ústavnú sťažnosť nepodá a posledný deň tejto lehoty klienta informuje, že ústavnú sťažnosť nepodá z dôvodu, že smeruje proti osobe dlhoročne známeho advokáta, pričom zároveň zašle Centru právnej pomoci vzdanie sa právneho zastupovania z dôvodu konfliktu záujmov, a po podaní sťažnosti klienta orgánom SAK sa na výzvu predsedu RK SAK k obsahu sťažnosti nevyjadrí ani nezašle kópiu klientskeho spisu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2, § 22 ods. 5, § 28 ods. 4 ZoA a § 5 ods. 1, 2 AP SAK.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 15. októbra 2019, sp. zn. DS II.-22/2019:1941/2018

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK z 15. októbra 2019, sp. zn. DS II.-22/2019:1941/2018 bola podľa § 7 ods. 9 DP SAK **schválená** dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia uzavretá medzi predsedom RK SAK a DO advokátkou zo dňa 10. 6. 2019, podľa ktorej bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2, § 22 ods. 5, § 28 ods. 4 ZoA a § 5 ods. 1, 2 AP SAK,

tým, že

1. vykonávajúc advokáciu ako konateľka spoločnosti A., s. r. o., napriek tomu, že ako advokátka ustanovená Centrom právnej pomoci dňa 18. 7. 2018 prevzala plnú moc na zastupovanie C. D. vo veci podania ústavnej sťažnosti voči uzneseniu krajského súdu zo dňa 27. 3. 2018, ktorým bol zamietnutý návrh na ustanovenie správcu v dedičskom konaní, a to na spísanie a podanie ústavnej sťažnosti na Ústavný súd, ako aj na zastupovanie v celom konaní až do právoplatného skončenia veci, do uplynutia lehoty na podanie ústavnej sťažnosti, t. j. do dňa 23. 7. 2018 ústavnú sťažnosť nepodala, pričom v posledný deň lehoty o 21:13 informovala sťažovateľa, že predmetnú ústavnú sťažnosť nemôže podať, a to z dôvodu, že by smerovala aj voči osobe, ktorá je jej dlhoročný známy a zároveň zaslala Centru právnej pomoci vzdanie sa právneho zastupovania z dôvodu konfliktu záujmov zo dňa 23. 7. 2018;
2. sa na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 24. 10. 2018, obsahujúcu žiadosť o vyjadrenie sa k obsahu doručenej sťažnosti sťažovateľa C. D., ako aj žiadosť o predloženie kópie úplného klientskeho spisu vo vzťahu k namietanému postupu advokátky v rovnakej veci, nevyjadřila a kópiu klientskeho spisu nezaslala, a to aj napriek skutočnosti, že túto výzvu prevzala prostredníctvom splnomocnenca dňa 25. 10. 2018,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **520 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľka, predsedníčka RK SAK podala predsedovi II. disciplinárneho senátu DK SAK v danej veci návrh na schválenie uzatvorenej dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia zo dňa 24. júna 2019, ktorú navrhovateľka uzatvorila s disciplinárne obvinenou dňa 10. júna 2019.

Prílohou k návrhu predsedníčky RK SAK na schválenie uzatvorenej dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia zo dňa 24. júna 2019 bola uzatvorená dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia zo dňa 10. júna 2019.

Na základe podania DO doručeného SAK dňa 5. 6. 2019 DO nepoprela spáchanie skutkov, ktoré jej boli kladené za vinu.

V danej veci sa konalo pojednávanie dňa 15. októbra, na ktorom sa DO nezúčastnila a v súlade s § 18 ods. 7 DP SAK sa pojednávanie konalo v neprítomnosti DO.

Na pojednávaní dňa 15. októbra 2019 prítomná zástupkyňa RK SAK predložila dohodu o vine a uložení disciplinárneho opatrenia a navrhla, aby disciplinárny senát uzatvorenú dohodu o vine a uložení disciplinárneho opatrenia schválil.

Senát preskúmal podaný návrh dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia a zistil, že je v súlade so zákonom a predpismi komory. Mal za preukázané, že sa skutok stal, že dohodnuté disciplinárne opatrenie je primerané verejnému záujmu a závažnosti skutku a zodpovedá kritériám o ukladaní disciplinárnych opatrení. Senát mal za to, že uložené disciplinárne opatrenie postačuje na dosiahnutie účelu disciplinárneho konania. Nakoľko senát považoval predmetnú dohodu o vine a o uložení disciplinárneho opatrenia za primeranú, na svojom pojednávaní konanom dňa 15. októbra 2019 ju svojím rozhodnutím schválil.

33.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neinformuje klientov o doručení rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o ich odvolaní ani im tento rozsudok nezašle a pri prešetrovaní sťažnosti na jeho postup sa do podania návrhu na začatie disciplinárneho konania k sťažnosti nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 15. novembra 2017, sp. zn. DS III.-23/17:3122/2016

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 15. novembra 2017, sp. zn. DS III.-23/17:3122/2016 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK

tým, že

- 1) ako právna zástupkyňa žalovaných klientov A. B. a C. D. v ich obchodnej právnej veci so žalobcom Fondom národného majetku SR vedenej na krajskom súde, týchto neinformovala o rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30. 9. 2015, ktorým v odvolacom konaní rozhodol o ich odvolaní, a ani im tento rozsudok nezaslala,

2) na výzvu predsedu RK SAK, aby sa k sťažnosti písomne vyjadrila, do podania tohto návrhu sa k sťažnosti nevyjadrila,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **3 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Podľa § 56 ods. 1 ZoA disciplinárnym previnením advokáta, euroadvokáta, zahraničného advokáta a medzinárodného advokáta alebo advokátskeho koncipienta je zavinené porušenie povinnosti vyplývajúcej z tohto zákona alebo z predpisu komory.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK je advokát povinný písomne informovať klienta ako postupuje pri vybavovaní vecí a posilať klientovi všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, ak sa s klientom písomne nedohodne inak.

Podľa § 18 ods. 3 ZoA advokát postupuje pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. V záujme toho je povinný dodržiavať pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory.

Podľa § 28 ods. 4 ZoA advokát je povinný na požiadanie komory bezodkladne vyjadriť sa k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu v súlade s týmto zákonom a predpismi komory vedie komora na podnet iného, a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu.

Podľa § 21 ods. 2 písm. d) DP SAK, senát rozhodnutím uzná disciplinárne obvineného za vinného (§ 26 ods. 1).

V zmysle § 26 ods. 1 DP SAK, senát uzná DO za vinného, ak bolo dokázané, že sa stal skutok, ktorý je predmetom návrhu, že ho spáchal DO a že skutok je disciplinárnym previnením v zmysle § 56 ods. 1 ZoA.

V zmysle § 16 ods. 1 DP SAK, v skrátrenom disciplinárnom konaní senát môže rozhodnúť vo veci nezaplataenia príspevku na činnosť komory a príspevku stanoveného stavovským predpisom aj bez nariadenia pojednávania. V skrátrenom disc. konaní senát môže rozhodnúť aj vtedy, ak je nepochybné, že skutok uvedený v návrhu na začatie konania sa stal, disciplinárne obvinený spáchanie skutku nepopiera a skutok vykazuje znaky disciplinárneho previnenia.

Podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA za disciplinárne previnenie možno uložiť ako disciplinárne opatrenie peňažnú pokutu až do výšky stonásobku minimálnej mzdy.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA ak disciplinárny senát rozhodne, že disciplinárne obvinený sa dopustil disciplinárneho previnenia, uloží mu povinnosť zaplatiť komore paušálne trovy konania vo výške minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom. O trovách konania bolo rozhodnuté v súlade s citovaným zákonným ustanovením.

Keďže v konaní bolo rozhodnuté podľa § 16 ods. 1 DP SAK, v zmysle § 21 ods. 4 DP SAK zjednodušené písomné rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie.

34.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako konateľ spoločnosti oprávnenej poskytovať právne služby nevyplatí riadne a včas vyfakturovanú odmenu inému advokátovi za právne služby, ktoré tento advokát poskytol jeho spoločnosti na základe mandátnej zmluvy, a následne sa na základe

výzvy predsedu RK SAK nevyjadri k obsahu vyjadrenia advokáta, z ktorého vyjadrenia vyplývajú skutočnosti, odôvodňujúce pochybnosti o súlade konania advokáta s predpismi upravujúcimi výkon advokácie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3, § 28 ods. 4 ZoA, § 14 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 15. novembra 2017, sp. zn. DS III.-53/2017:856/2017

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 15. novembra 2017, sp. zn. DS III.-53/2017:856/2017 bol DO advokát
uznaný za vinného
 z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3, § 28 ods. 4 ZoA, § 14 ods. 1 AP SAK

tým, že

- 1) ako konateľ svojej advokátskej kancelárie ako mandant nevyplatil advokátovi A. B. riadne a včas odmenu za právne služby, ktoré A. B. poskytol ADVOKÁTSKEJ KANCELÁRII C., s. r. o. ako mandatár na základe Zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 31. 8. 2015 v znení dodatku č. 1. zo dňa 23. 12. 2015 a ktorú odmenu A. B. vyfakturoval faktúrou zo dňa 1. 1. 2016 splatnou dňa 31. 1. 2016 na sumu 3 100 eur (skutok č. 1),
- 2) na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 5. 4. 2017, aby sa vyjadril k obsahu vyjadrenia A. B. zo dňa 1. 3. 2017 a k obsahu doplnenia vyjadrenia A. B. zo dňa 16. 3. 2017, z ktorého vyjadrenia vyplývajú skutočnosti, odôvodňujúce pochybnosti o súlade konania DO advokáta s predpismi upravujúcimi výkon advokácie (nezaplatenie dohodnutej odmeny kolegovi advokátovi), ktorú výzvu prevzal dňa 18. 4. 2017 sa bezodkladne nevyjadril (skutok č. 2),

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 30. 5. 2017 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre porušenie povinností advokáta uložené mu v § 18 ods. 3 ZoA, § 14 ods. 1 AP SAK a § 28 ods. 4 ZoA. Návrh odôvodnil tým, že po preskúmaní sťažnosti, ktorú podal DO a vyjadrení A. B., voči ktorému sťažnosť smerovala nadobudla RK SAK pochybnosť o súlade konania DO s predpismi upravujúcimi výkon advokácie a začala z vlastného podnetu výzvou zo dňa 5. 4. 2017 šetrenie.

Z obsahu sťažnostného spisu senát zistil, že dňa 17. 2. 2017 sa na SAK obrátil DO so sťažnosťou na A. B., ktorý mal podľa obsahu sťažnosti porušiť § 15 ods. 1 ZoA tým, že nezačal zmierovacie konanie pred tým ako uplatnil svoj nárok na súde.

Podľa založeného vyjadrenia A. B. zo dňa 1. 3. 2017 a následne doplneného dňa 17. 3. 2017 vyplýva, že mal s DO po dlhú dobu bezproblémový vzťah. Dohodli sa na uzatvorení mandátnej zmluvy a aj výške odmeny. V zmysle uzatvorenej zmluvy v mesiacoch september až november 2015 e-mailom zaslal vypracované zmluvy, ktoré DO ani raz nereklamoval. V zmysle mandátnej zmluvy v januári 2016 vystavil faktúru, ktorú DO aj riadne doručil. A. B. ďalej vo vyjadrení uvádza, že od začiatku ako vznikla povinnosť zaplatiť za dodané právne služby, boli problémy so zaplatením, spočiatku DO komunikoval a následne od mesiaca jún sa s ním nedokázal spojiť. Uvádza tiež, že zvažoval možnosť riešiť vzniknutú situáciu zmierovacou komisiou SAK, no bol veľmi skeptický k výsledku zmierovacieho konania. Rovnako uvádza, že vzhľadom na to,

že DO sa desať mesiacov vyhýbal úhrade a nebola s ním žiadna komunikácia mal za to, že plnenie povinnosti ustanovené v § 15 ods. 1 AP SAK by nemalo význam.

Podľa priloženého pokusu o zmier a následne splnomocnenia udeleného E. F. vyplýva, že dňa 14. 10. 2016 bol vyzvaný DO na zaplatenie faktúry v sume 3 100 eur. Podľa priloženého podacieho lístka mu bol dňa 14. 10. 2016 pokus o zmier zaslaný.

Ďalej sa v spise nachádza žaloba o zaplatenie 3 100 eur zo dňa 11. 11. 2016, ktorou A. B. žaluje advokátsku kanceláriu DO prostredníctvom svojho právneho zástupcu E. F. V spise je priložená aj plná moc advokátovi E. F., ďalej platobný rozkaz vydaný okresným súdom zo dňa 24. 11. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16. 12. 2016 a stal sa vykonateľným dňa 16. 12. 2016.

V sťažnostnom spise sa ďalej nachádza návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 4. 1. 2017, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 27. 1. 2017, z ktorého vyplýva, že ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA C., s. r. o. je povinná na plnenie voči oprávnenému v exekučnom konaní A. B.

Z obsahu Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci uzavretej dňa 31. 8. 2015 medzi ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA C., s. r. o. a A. B., advokátom, ako aj z Dodatku č. 1 zo dňa 23. 12. 2015 vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli na vypracovaní celkom 46 kúpnych zmlúv a odmene 100 eur za každú zmluvu. Z priloženej faktúry č. 1/2016 vystavenej dňa 1. 1. 2016 je zrejmé, že celkom bolo vypracovaných 31 kúpnych zmlúv v celkovej hodnote 3 100 eur. Z podacieho lístka je zrejmé, že dňa 11. 1. 2016 bola uvedená faktúra zaslaná.

Podľa výpisu z matriky týkajúceho sa DO a výpisu z registra disciplinárnych opatrení DO vyplýva, že nebol v priebehu ostatných piatich rokov disciplinárne stíhaný.

Disciplinárny senát vyhodnotil všetky priložené listinné dôkazy, a zistil, že niet najmenších pochybností, že skutky sa stali tak, ako boli vymedzené v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania a DO porušil vyššie citované ustanovenia stavovských predpisov advokácie.

Pokiaľ ide o prvý skutok, uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, senát po skutkovej stránke zistil, že DO uzavrel dňa 31. 8. 2015 Zmluvu o poskytnutí právnej pomoci, uzatvorenej medzi ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU C., s. r. o. ako mandantom a advokátom A. B. ako mandatárom a táto bola následne dňa 23. 12. 2015 doplnená Dodatkom č. 1 zmluvy. Predmetom zmluvy bolo vypracovanie kúpnych zmlúv pre advokátsku kanceláriu DO medzi špecifikovanými stranami, pričom mandant sa zaviazal zaplatiť mandatárovi za to dohodnutú odmenu. Zmluvné strany sa v zmluve dohodli na odmene vo výške 100 eur za jednu vypracovanú zmluvu. Celkovo bolo vypracovaných 31 zmlúv, teda A. B. vznikol nárok na odmenu v celkovej výške 3 100 eur, o čom svedčí vystavená faktúra zo dňa 1. 1. 2016, splatná dňa 31. 1. 2016. Faktúru DO riadne doručil, čo má senát preukázané z podacieho lístka zo dňa 11. 1. 2016. DO faktúru nezaplatil, a to ani napriek viacerým urgenciám prostredníctvom mailu zo dňa 7. 1. 2016 a dňa 9. 7. 2016, následne zo dňa 14. 10. 2016 prostredníctvom svojho advokáta E. F. Nakoľko DO nijako nereagoval, podal A. B. prostredníctvom svojho advokáta E. F. dňa 11. 11. 2016 žalobu o zaplatenie sumy 3 100 eur s príslušenstvom. Súd vydal dňa 24. 11. 2016 platobný rozkaz. Keďže DO voči vydanému platobnému rozkazu nepodal odpor, tento nadobudol právoplatnosť dňa 16. 12. 2016 a stal sa vykonateľným dňa 16. 12. 2016. Dňa 5. 1. 2017 bol podaný návrh na vykonanie exekúcie a následne dňa 27. 1. 2017 bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie. Až po upovedomení dňa 9. 12. 2016 DO reagoval mailom.

Postupom DO jednoznačne došlo k porušeniu § 18 ods. 3 ZoA, pretože nečinnosť advokáta znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu. Advokáti sú za každých okolností kolegovia, majú sa rešpektovať a vzájomne si prejavovať úctu. Poskytovanie právnej pomoci zo strany A. B. skončilo riadnym splnením záväzku, t. j. vypracovaním 31 kúpnych zmlúv. A. B. správne vyúčtoval a vyfakturoval ním poskytnuté právne služby. Senát sa stotožnil s názorom navrhovateľa,

že po skončení záväzkového vzťahu medzi advokátmi sú títo povinní postupovať v zmysle zásady „pacta sunt servanda“, t. j. záväzky medzi zmluvnými stranami treba dodržiavať, ako aj dodržiavať zásady a ustanovenia Zákona o advokácii a konať v súlade s Advokátskym poriadkom. DO nijako nereagoval na žiaden z podnetov, ktorými sa A. B. snažil o dosiahnutie zmiery. Navyše neuhradil odmenu za právne služby, ktoré sám objednal a boli mu riadne dodané. Senát má za to, že DO na tieto výzvy nepochybne reagovať mal a tým, že nereagoval, porušil povinnosť advokáta § 14 ods. 1 AP SAK, podľa ktorého sa advokáti správajú navzájom zdvorilo a sú povinní vzájomne rešpektovať oprávnené záujmy.

Čo sa týka druhého skutku uvedeného v návrhu na začatie disciplinárneho konania, senát po skutkovej stránke zistil, že RK SAK mala na základe vyjadrení uvedených A. B. pochybnosť o súlade konania DO s predpismi upravujúcimi výkon advokácie. Dňa 5. 4. 2017 predseda RK SAK vyzval DO, aby sa k obsahu uvedených vyjadrení A. B. vyjadril v lehote 7 dní. DO predmetnú výzvu prevzal dňa 19. 4. 2017. Na túto výzvu DO vôbec nereagoval. Takýmto konaním disciplinárne obvineného jednoznačne došlo k porušeniu § 28 ods. 4 ZoA.

Ako bolo vyššie uvedené DO sa bezpochyby dopustil disciplinárnych previnení tak, ako je to uvedené v návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania. DO ani vo svojej sťažnosti zo dňa 15. 2. 2017 nepopiera spáchanie týchto skutkov. Skutky vykazujú znaky disciplinárnych previnení – porušenia vyššie citovaných ustanoví advokátskych predpisov. Napriek tomu, že od počiatku disciplinárneho konania boli splnené podmienky podľa § 16 ods. 1 DP SAK, senát chcel dať možnosť DO, aby aspoň dodatočne dobrovoľne doložil spisovú dokumentáciu alebo sa vyjadril k podanému návrhu. Na ten účel senát nariadil pojednávania na deň 10. 10. 2017 a následne na deň 15. 11. 2017. DO sa opakovane nepodarilo doručiť predvolanie ani na adresu sídla kancelárie, ani na adresu trvalého pobytu, ktorú advokát uviedol SAK pre prípad doručovania. Z tohto dôvodu senát vyhodnotil, že sú splnené podmienky na rozhodnutie podľa § 16 ods. 1 DP SAK, nie je potrebné nariaďovať ďalšie pojednávanie v predmetnej veci a vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. 11. 2017.

Pri ukladaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO. Nevyplatenie odmeny advokátovi od iného advokáta, nereagovanie na písomné výzvy kolegu advokáta súvisiace s právnymi službami a nereagovanie na výzvy zaslané SAK, patria medzi závažnejšie disciplinárne previnenia. DO advokát nebol disciplinárne sťahovaný zo strany SAK, čiže v tomto prípade treba pri ňom prihliadať skôr na preventívnu a výchovnú úlohu disciplinárneho opatrenia, ako na sankčnú. Senát sa domnieva, že výška uloženej pokuty povedie k riadnemu plneniu si jeho stavovských povinností advokáta a rešpektovania vlastnej stavovskej ustanovizne, čím sa vyhne ďalším disciplinárnym postihom.

35.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania vec s klientom bezodkladne písomne finančne nevysporiada a vyúčtovanie odmeny za poskytnuté právne služby zašle klientovi až po viac ako roku po skončení zastupovania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2, 3, 4 ZoA, § 13 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 10. apríla 2018, sp. zn. DS III.-3/2018:2593/2017

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 10. apríla 2018, sp. zn. DS III.-3/2018:2593/2017 bola DO advokátka **uznaná za vinnú**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2, 3, 4 ZoA, § 13 AP SAK,

tým, že

vo veci poskytovania právnych služieb svojej klientke A. B., o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaniknutého vyhlásením konkurzu na majetok manžela klientky B. B. po skončení zastupovania dňa 19. 4. 2016 vec s klientkou bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadala, pretože vyúčtovanie odmeny za poskytnuté právne služby zaslala klientke až listom zo dňa 15. 8. 2017.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátke sa začalo na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý bol podaný dňa 15. 1. 2018.⁵

Dňa 22. 8. 2017 bola SAK doručená sťažnosť, v ktorej sťažovateľka A. B. uviedla, že dňa 7. 4. 2016 bola s bývalou kolegyňou u jej známej advokátky. Sťažovateľka uvádza, že pri rozhovore sa sťažovateľka DO advokátky opýtala, koľko budú stáť jej právne služby, na čo jej DO advokátka oznámila, že za to nič nechce. Táto záležitosť bola podľa vyjadrení sťažovateľky ukončená spísaným úradným záznamom dňa 21. 4. 2016. Podľa vyjadrení sťažovateľky sa v januári 2017 opäť stretli a sťažovateľka sa opätovne pýtala DO advokátky, čo jej je dlžná. Na to DO advokátka opätovne povedala, že nič a že sa už touto vecou nebude zaoberať. Dňa 15. 8. 2017 DO advokátka poslala sťažovateľke SMS správu, v ktorej ju vyzvala, aby sa zastavila u nej v kancelárii zaplatiť jej za služby, ktoré pre ňu vykonala. Dňa 17. 8. 2017 jej dala na podpis len doklad k vyúčtovaniu. Sťažovateľka ďalej uvádza, že advokátka si účtuje dve sedenia so správkynou konkurznej podstaty, pričom podľa sťažovateľky bolo sedenie iba jedno a zároveň nikdy sťažovateľke neoznámila jej hodinovú taxu, t. j. nikdy nebola oboznámená so sumou, ktorú by mala platiť za právne služby. Následne svoje tvrdenia sťažovateľka preukazuje e-mailovou komunikáciou zo dňa 17. 8. 2017, splnomocnením zo dňa 4. 5. 2016, úradným záznamom spísaným so správkynou konkurznej podstaty dňa 19. 4. 2016 a následne 21. 4. 2016 a vyúčtovaním honoráru za úkony právnej služby zo dňa 15. 8. 2017. S predmetnými dôkazmi sa senát oboznámil a zobral ich na vedomie.

Na výzvu predsedníčky RK SAK sa DO vyjadrila k sťažnosti písomným vyjadrením, v ktorom uvádza, že je pravdou, že sa sťažovateľka dňa 7. 4. 2016 dostavila k nej do kancelárie za účelom právnej pomoci vo veci vysporiadania BSM s jej vtedajším manželom – úpadcom v konkurze. Podľa vyjadrení DO advokátky potrebovala sťažovateľka poradiť najmä vo veci zabránenia

⁵ Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania bol skutok, spočívajúci v tom, že vo veci poskytovania právnych služieb DO advokátka svojej klientke A. B. o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov zaniknutého vyhlásením konkurzu na majetok manžela klientky B. B., napriek tomu, že z dôvodu neinformovania o výške odmeny za úkon právnej služby jej nepatrilo nárok na odmenu, uplatnila si voči klientke nárok na odmenu vo výške 298,32 eur. Vo vzťahu k tomuto skutku bolo disciplinárne konanie rozhodnutím III. disciplinárneho senátu SAK z 10. apríla 2018, sp. zn. DS III.-3/2018:2593/2017 zastavené z dôvodu, že navrhovateľ vzal podaný návrh späť, nakoľko mal za preukázané z výpovede svedka, že k dohode, o výške odmeny medzi DO advokátkou a sťažovateľkou došlo.

spísania osobného motorového vozidla správkyňou konkurznej podstaty do majetku úpadcu. Dôvodom bolo, že je s manželom v rozvodovom konaní, sama sa stará o dve maloleté deti a tvrdila, že nechce prísť o jediné motorové vozidlo, ktoré má podľa jej slov hodnotu viac ako 8 500 eur. DO ďalej uvádza, že sťažovateľku poučila o hodnote úkonu právnej služby a vzhľadom na jej životnú situáciu, kedy sama cudzinka s dvomi maloletými deťmi a občasným príjmom v rozvodovom konaní s manželom, ktorý jej neplatí výživné na deti, sama navrhla cenu vo výške 66 eur za úkon a režijný paušál v hodnote 8,58 eur a poučila sťažovateľku o tom, čo sa považuje za úkon právnej služby. Zároveň poučila sťažovateľku o tom, že táto vec bude vyžadovať minimálne 3 úkony právnej služby a pokiaľ sa jej to zdá veľa, môže využiť služby Centra právnej pomoci. Podľa jej vyjadrení mala byť pri tomto stretnutí aj koncipientka DO advokátky.

Ako vyplýva z listinných dôkazov – úradný záznam zo dňa 19. 4. 2016 ako aj čestného prehlásenia podpísaného správkyňou konkurznej podstaty, kde táto čestne prehlásila, že v období odo dňa 7. 4. 2016 do dňa 21. 4. 2016 zastupovala sťažovateľku DO advokátka, konkrétne vo veci riešenia vysporiadania BSM a zároveň prehlásila, že uvedená advokátka sa k nej dostavila aj dňa 19. 4. 2016. Senát má teda za preukázané, že sťažovateľka nesprávne uvádza, že stretnutie so správkyňou konkurznej podstaty bolo iba raz, a to 7. 4. 2016.

DO advokátka prehlásila, že sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia zo dňa 14. 9. 2017 a nad rámec uvádza, že si uvedomuje svoje pochybenie, ktoré spočíva v tom, že ku každému klientovi má pristupovať štandardným spôsobom bez rozdielu, či klient prišiel do jej kancelárie na odporúčanie, alebo to bol niekto známy. Na svoju obranu uviedla, že predmetom poskytovania právnych služieb bolo zabránenie spísania a následne zaradenia motorového vozidla do konkurznej podstaty a tým, že k jeho zaradeniu nedošlo, považuje DO poskytnutie svojich služieb za preukázateľne poskytnuté v dohodnutom rozsahu a úspešne. K vyúčtovaniu právnych služieb s časovým odstupom 16 mesiacov uviedla, že sa len snažila vyjsť sťažovateľke v ústrety, zohľadniť jej finančné pomery tak, ako ju o to sama žiadala.

Disciplinárny senát vypočutím advokátskej koncipientky DO advokátky zistil, že koncipientka bola prítomná na prvej porade sťažovateľky a DO advokátky, rovnako prehlásila, že k dohode o odmene za právne služby došlo, bola dohodnutá ústne v apríli 2016, a cena právnych služieb bola dohodnutá tak, ako sa uvádza vo vyúčtovaní zo dňa 15. 8. 2017 DO advokátkou.

Senát sa následne oboznámil s listinnými dôkazmi vyúčtovania honoráru za právne služby, z ktorých má senát za preukázané, že hodnota úkonu bola stanovená na sumu 66 eur za poskytovanie právnych služieb, ku ktorej sa pripočítala suma režijného paušálu 8,58 eur, teda spolu činí odmena za jeden úkon právnej služby 74,58 eur. DO advokátka vyúčtovala sťažovateľke spolu 4 úkony právnej služby v celkovej sume 298,32 eur. Z vyúčtovania je tiež zrejmé, že k vyúčtovaniu došlo 17. 8. 2017.

Podľa výpisu z matriky a z registra disciplinárnych obvinení DO advokátky vyplýva, že nebola v priebehu ostatných piatich rokov disciplinárne sťahaná.

Disciplinárny senát vyhodnotil všetky predložené dôkazy a zistil, že niet najmenších pochybností, že skutky sa stali tak, ako boli vymedzené v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania a DO advokátka porušila vyššie citované ustanovenia stavovských predpisov advokácie.

Ako bolo vyššie uvedené DO sa bezpochyby dopustila disciplinárnych previnení tak, ako je to uvedené v návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania. DO vo svojom vyjadrení zo dňa 14. 9. 2017 a ani vo vyjadrení zo dňa 31. 1. 2018, nepopiera spáchanie týchto skutkov. Na pojednávaní konanom dňa 10. 4. 2018 DO advokátka prehlásila, že doznáva svoju vinu a svoj čin úprimne oľutovala.

Pri rozhodovaní o ukladaní disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát vychádzal z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO. Písomné finančné nevysporiadanie sa so svojím klientom bezodkladne po skončení zastupovania patrí medzi menej závažné disciplinárne previnenia. DO advokátka nebola disciplinárne stíhaná SAK, čiže v tomto prípade treba pri nej prihliadať skôr na preventívnu a výchovnú úlohu disciplinárneho opatrenia, ako na sankčnú. Senát sa domnieva, že upustenie od potrestania povedie k riadnemu plneniu si stavovských povinností advokátky a rešpektovania vlastnej stavovskej ustanovizne, čím sa vyhne ďalším disciplinárnym postihom. Senát rovnako dospel k záveru, že nie je dôvod na uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA písomné napomenutie tak, ako to navrhuje zástupca RK SAK, ale vzhľadom na skutočnosť, že DO advokátka nekonala v zištnej pohnútky a svoj čin olutovala, považuje senát za postačujúce samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia.

36.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vo veci zastupovania klienta v dovolacom konaní po skončení zastupovania vec s klientom bezodkladne riadne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 13 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 10. apríla 2018, sp. zn. DS III.-23/2018:2332/2017

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 10. apríla 2018, sp. zn. DS III.-23/2018:2332/2017 bol DO advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 13 AP SAK

tým, že

vo veci zastupovania klientky A. B. v dovolacom konaní vedenom na Najvyššom súde SR, po ukončení zastupovania nadobudnutím právoplatnosti uznesenia Najvyššieho súdu SR o odmietnutí dovolania zo dňa 31. 12. 2016, vec s klientkou bezodkladne riadne finančne nevysporiadal, **za čo mu bolo uložené** podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predsedička RK SAK dňa 18. 1. 2018 podala návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, konateľ a spoločník Advokátskej kancelárie A., s. r. o., pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože porušil povinnosti advokáta uložené mu v § 13 AP SAK.

Podľa výpisu z matriky a výpisu z registra disciplinárnych opatrení DO vyplýva, že nebol v priebehu ostatných piatich rokov disciplinárne stíhaný.

Dňa 25. 7. 2017 sťažovateľka p. A. B. podala sťažnosť na Advokátsku kanceláriu A., s. r. o. za to, že táto advokátska kancelária ju zastupovala v spore vedenom na okresnom súde a v nadväzujúcom dovolacom konaní, a aj napriek dohode na podielovej odmene pre prípad úspechu táto advokátska kancelária vec klientke riadne po doručení posledného rozhodnutia

v dovolacom konaní nevyúčtovala, ale si ponechala zálohu vo výške 3 000 eur s tým, že nárok na vydanie týchto finančných prostriedkov mala klientke Advokátska kancelária A., s. r. o. započítať na svoj nárok na náhradu výdavkov.

DO ako konateľ a spoločník Advokátskej kancelárie A., s. r. o. sa, na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 18. 9. 2017, vyjadril dňa 27. 9. 2017 tak, že nakoľko klientka nechcela dať advokátskej kancelárii ďalší preddavok na začatie konania pred Ústavným súdom SR, tak Advokátska kancelária A., s. r. o. dňa 18. 4. 2017 od Zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 20. 10. 2010 odstúpila. S týmto vyjadrujúci sa advokát spájal nárok na „paušálne zmluvne dohodnutú výšku vynaložených nákladov za poskytovanie právnej pomoci“ a to vo výške poskytnutej zálohy vo výške 3 000 eur, pričom tento nárok voči klientke Advokátska kancelária A., s. r. o. priamo v liste zo dňa 18. 4. 2017 o odstúpení od Zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 20. 10. 2010 jednostranne započítala.

DO následne 5. 12. 2017 doručil k veci ďalšie vyjadrenie, v ktorom po opätovnom zväžení všetkých listín vyhodnotil vec inak a síce, že Zmluva o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 20. 10. 2010 zanikla právoplatnosťou rozsudku krajského súdu zo dňa 10. 9. 2014. DO uviedol, že v samostatnom dovolacom konaní nasledujúcom po právoplatne skončenej veci v zmysle uzatvorenej Zmluvy o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 20. 10. 2010 sťažovateľku zastupoval bezplatne, nič mu za toto zastupovanie neuhradila, a preto nemá povinnosť v zmysle § 13 AP SAK svoje zastupovanie v predmetnom dovolacom konaní vyúčtovať (pretože nie je čo vyúčtovať). Advokát sa však nevyjadril k skutočnosti, prečo po zániku Zmluvy o poskytnutí právnej pomoci, zo dňa 20. 10. 2010, nedošlo k vyúčtovaniu právnej pomoci v zmysle § 13 AP SAK a prečo dňa 18. 4. 2017 od tejto skončenej zmluvy odstúpil a nevyjadril sa ani o vykonanom jednostrannom zápočte finančných prostriedkov vo výške 3 000 eur. DO nepreukázal, že by sa s klientkou akokoľvek dohodol, že právne služby jej bude poskytovať v predmetnom dovolacom konaní bezplatne.

Dňa 7. 2. 2018 DO podal ďalšie vyjadrenie k Návrhu na začatie disciplinárneho konania, v ktorom uvádza, že sťažnosť ako taká jednoznačne nesmeruje voči zastupovaniu sťažovateľky v konaní č. 2, teda v dovolacom konaní a že z obsahu sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľka bola po celú dobu jej právneho zastúpenia bez akejkoľvek pochybnosti uzrozumená s tým, že Advokátskej kancelárii A., s. r. o. neposkytla žiaden preddavok, a že žiaden preddavok Advokátska kancelária A., s. r. o. ani od nej nepožadovala, že Advokátskej kancelárii A., s. r. o. vzhľadom na výsledok tohto konania nárok na zaplatenie akejkoľvek dohodnutej odmeny nevznikol a že Advokátska kancelária A., s. r. o. od sťažovateľky žiadnu úhradu za jej právne zastúpenie v tomto dovolacom konaní nepožadovala, pričom informáciu o tejto skutočnosti sťažovateľka zjavne mala, a teda po skončení právneho zastúpenia sťažovateľky v konaní č. 2 (dovolacie konanie) nemala Advokátska kancelária A., s. r. o. so sťažovateľkou objektívne čo finančne vysporiadať. Tým, že RK SAK vidí porušenie jeho povinnosti v tom, že sťažovateľke neodoslal písomné finančné vysporiadanie v konaní č. 2 (dovolacie konanie) je len prostriedkom na stížanie advokátov, avšak nie na prospech klienta. Pritom však DO v tomto vyjadrení tvrdí, že Odstúpenie od zmluvy dané Advokátskou kanceláriou sťažovateľke by sa mohlo považovať za písomné finančné vysporiadanie voči klientke.

Bolo preukázané, že Zmluva o právnej pomoci zo dňa 20. 10. 2010 zanikla právoplatnosťou rozsudku krajského súdu zo dňa 10. 9. 2014 (v sťažnosti sťažovateľka nesprávne uviedla dátum 10. 4. 2016, správny dátum zistila RK SAK na stránke MS SR). Vyplýva to z povahy veci, pretože právne zastúpenie v konkrétnej veci zaniká právoplatným skončením veci ako aj zo samotnej Zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 20. 10. 2010 (článok I. ods. 1). RK SAK sa tak stotožnila s názorom DO zo dňa 5. 12. 2017 o premlčaní disciplinárneho previnenia, ktorý spočíval v tom, že DO sa v tejto veci finančne s klientkou nevysporiadal. Z tohto

kontextu je tiež zrejme, že odstúpenie od Zmluvy, zo dňa 18. 4. 2017 zo strany DO bolo dané neplatne, pretože právne zastúpenie zaniklo už právoplatnosťou rozsudku krajského súdu zo dňa 10. 9. 2014. Z tohto dôvodu sa RK SAK zaoberala len tým, že pochybenie DO videla vo finančnom nevysporiadaní sa so sťažovateľkou za dovolacie konanie, ktoré bolo konaním samostatným.

Vzhľadom na tvrdenie DO (vo vyjadrení zo dňa 7. 2. 2018), ktorý uvádza, že Odstúpenie od zmluvy zo dňa 18. 4. 2017 by mohlo byť finančným vysporiadaním s klientkou v dovolacom konaní, disciplinárny senát považuje za potrebné uviesť, že ustanovenie článku VII. odsek 5 Zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 20. 10. 2010 (pre prípad odstúpenia od zmluvy podľa odseku 2 predstavujú mandantom poskytnuté zálohy výšku mandatórom vynaložených nákladov za poskytovanie právnej pomoci do doby odstúpenia od zmluvy...) v nadväznosti na odsek 2 článku VII. zmluvy (... mandatár môže od tejto zmluvy písomne odstúpiť, ak dôjde k preukázanému závažnému narušeniu dôvery medzi ním a mandantom, najmä ak mandant včas neuhradí dohodnutú zálohu alebo ak mandant neposkytne potrebnú súčinnosť) považuje za dohodnutý v rozpore s dobrými mravmi ako aj v rozpore s ustanovením článku III. odsek 5 tejto zmluvy (odmena zahŕňa aj cestovné, poštovné a telekomunikačné výdavky realizované na území Slovenskej republiky ako aj náhradu za premeškaný čas), nakoľko v odmene, ktorá bola s klientkou dohodnutá v zmysle článku III. odsek 1 (za poskytnutie právnej pomoci sa sťažovateľka zaviazala zaplatiť DO podielovú odmenu vo výške 15 % z celkovej výšky peňažných nárokov t. j. $3 \times 22\,130$ eur), boli zahrnuté aj výdavky tak, ako sú opísané v článku III. odsek 5 zmluvy.

Uvedená výška podielovej odmeny sa vzťahuje na prípad dosiahnutého úspechu. Keďže vo veci sťažovateľka nebola úspešná, podľa uzatvorenej Zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 20. 10. 2010 je článok VII. odsek 2 v nadväznosti na odsek 5 tohto článku zmluvy neaplikovateľný, a to aj z toho dôvodu, že odsek 2 tohto článku stanovuje ako hlavný dôvod na odstúpenie od zmluvy zo strany advokátskej kancelárie neuhradenie dohodnutej zálohy. Keďže sťažovateľka dohodnutú zálohu uhradila riadne a včas, podľa názoru disciplinárneho senátu aplikácia týchto ustanovení Zmluvy o poskytnutí právnej pomoci zo dňa 20. 10. 2010 je v rozpore nielen s dobrými mravmi, ale aj v rozpore so samotným ustanovením článku VII. odsek 2 tejto zmluvy. Odstúpenie od zmluvy zo dňa 18. 4. 2017 tak nie je možné považovať za finančné vysporiadanie veci aj z dôvodu, že predmetom tohto konania je iná vec.

Ak sa advokát dohodne s klientom na zmluvnej odmene, môže sa s ním dohodnúť aj na paušálnej sume ako náhrade všetkých alebo niektorých hotových výdavkov, ktorých vynaloženie sa predpokladá v súvislosti s poskytovaním právnych služieb. Klient potom nemôže požadovať pri vyúčtovaní špecifikáciu týchto hotových výdavkov – § 16, ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Po skončení dovolacieho konania, ktoré je samostatným konaním, mal DO so sťažovateľkou právne služby poskytnuté v rámci tohto dovolacieho konania riadne finančne vysporiadať, to znamená, že mal klientku informovať o výške svojej odmeny, zaplatených preddavkoch, vynaložených nákladoch a existujúcich nárokoch. To platí aj v prípade, že advokát od klienta žiadnu odmenu za zastupovanie nepožaduje. Keďže DO si tieto povinnosti nespĺnil, dopustil sa disciplinárneho previnenia opísaného vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vzťah advokáta a klienta je založený na dôvere. Klient si ho vyberá preto, aby chránil a presadzoval jeho práva a oprávnené záujmy. Klient si volí takého advokáta, o ktorom si myslí, že bude najlepšie chrániť jeho práva a oprávnené záujmy. Advokát je pri výkone svojho povolania povinný dbať na dôstojnosť advokátskeho stavu a je povinný konať čestne a svedomito. Tým, že sa advokát s klientom finančne nevysporiada, vzbudzuje tým u klienta

pochybnosti o úrovni advokátskeho stavu. Klient má právo vedieť akú odmenu požaduje advokát za poskytnutie právnych služieb, a to aj z toho dôvodu, aby sa mohol slobodne rozhodnúť, či je výška určenej odmeny pre neho akceptovateľná a neprivedie ho do finančných ťažkostí. Z tohto dôvodu je advokát povinný informovať klienta aj o tom, že právne služby bude poskytovať bezodplatne.

Ako bolo vyššie uvedené DO sa bez pochyby dopustil disciplinárneho previnenia tak, ako je to uvedené v návrhu predsedníčky RK SAK na začatie disciplinárneho konania zo dňa 18. 1. 2018. Disciplinárny senát dospel k uvedeným záverom o naplnení obligatórnych znakov skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia a tieto majú oporu v listinách, ktoré sú obsahom spisu. Uvedené vyplýva aj zo sťažnosti sťažovateľky ako aj z prvej reakcie DO, keď sťažovateľka ani DO nevedeli, kedy zastupovanie skončilo, kedy nastala povinnosť finančného vysporiadania veci a aké sú nároky advokáta na odmenu za zastupovanie.

Pri ukladaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO. Písomné finančné nevysporiadanie sa s klientom a nevrátenie klientovi všetkých dokladov, ktoré mu zveril alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal, patria medzi menej závažné disciplinárne previnenia. Senát má za to, že druh uloženého disciplinárneho opatrenia povedie k riadnemu plneniu si stavovských povinností advokáta, čím sa vyhne ďalším disciplinárnym postihom.

37.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý si vo veci svojho klienta po prijatí poisťného plnenia, patriaceho jeho klientovi, obdržanú sumu ponechá a napriek opakovaným výzvam klienta mu poukáže len časť prijatej sumy po viac ako roku od jej prijatia a nezašle klientovi vyúčtovanie svojej odmeny a hotových výdavkov, pričom následne pri prešetrovaní sťažnosti klienta nezabezpečí prevzatie výzvy RK SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti a napriek neskoršiemu prevzatiu opakovane doručovanej výzvy sa k obsahu sťažnosti nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2, 3 § 28 ods. 4 ZoA, § 13, § 39 AP SAK.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 18. decembra 2018, sp. zn. DS III.-73/2018:950/2018

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 18. decembra 2018, sp. zn. DS III.-73/2018:950/2018 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2, 3 § 28 ods. 4 ZoA, § 13, § 39 AP SAK,

tým, že

- 1.) vo veci svojho klienta A. B., na základe oznámenia o poisťnom plnení a ukončenia šetrenia poisťnej udalosti zo strany poisťovne K., a. s. zo dňa 24. 11. 2016, obdržala v období po 24. 11. 2016 na svoj bankový účet poisťné plnenie pre svojho klienta A. B. vo výške 17 796,15 eur, ktoré na jej účet zaslala poisťovňa K., a. s., a napriek opakovaným výzvam A. B. na jej vyplatenie túto sumu svojmu klientovi vydala až dňa 24. 4. 2018, a to len v časti 13 525,07 eur, pričom mu napriek opakovaným písomným žiadosťami nezaslala písomné vyúčtovanie jej odmeny a hotových výdavkov,
- 2.) nezabezpečila prevzatie výzvy predsedníčky RK SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa, pána A. B., ktorá jej bola zaslaná dňa 18. 4. 2018 na adresu jej sídla uvedenú

v zozname advokátov vedenom SAK, a táto zásielka sa vrátila SAK dňa 9. 5. 2018 s poznámkou na doručení „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“,

- 3.) na výzvu predsedníčky RK SAK, obsahujúcu žiadosť o vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľa A. B., zaslanú dňa 18. 4. 2018, ktorá sa v zmysle ustanovenia § 25 ods. 2 AP SAK považuje za doručenie dňom 30. 4. 2018, a ktorá jej bola opätovne doručovaná dňa 14. 5. 2018, ktorú prevzala dňa 28. 5. 2018, toto vyjadrenie nezaslala,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **500 eur** a podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA **disciplinárne opatrenie – pozastavenie výkonu advokácie na dobu jedného roka s podmieneným odkladom na dobu jedného roka.**

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom RK SAK zo dňa 20. 9. 2018 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2 a 3 ZoA, v § 13 a § 39 AP SAK a v § 28 ods. 4 ZoA.

SAK bola dňa 13. 4. 2018 doručená sťažnosť sťažovateľa A. B. na postup DO advokátky. Sťažovateľ uviedol, že DO advokátku splnomocnil na uplatnenie nárokov na náhradu škody na zdraví voči spoločnosti K., a. s., ktorá mu bola spôsobená dopravnou nehodou. Listom zo dňa 9. 12. 2013 DO advokátka zaslala sťažovateľovi vyúčtovanie odmeny a hotových výdavkov vo vzťahu k prijatému poistnému plneniu (náhrada a bolesť), ktoré bolo zo strany poisťovne priznané a zaslané na účet DO advokátky. V priebehu roka 2015 sťažovateľ doručil DO advokátke lekárske správy potrebné na uplatnenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. V priebehu roka 2016 sa ju opakovane snažil kontaktovať, telefonicky i osobne, avšak bezúspešne, pretože na telefónnom čísle sa ozývala len odkazová služba a do budovy, kde má DO advokátka sídlo, sa nedostal. Sťažovateľ sa preto sám listom zo dňa 21. 11. 2016 obrátil na spoločnosť K., a. s., ktorá mu dňa 24. 11. 2016 oznámila, že týmto dňom ukončila šetrenie poistnej udalosti a na účet DO advokátky zaslala poistné plnenie v sume 17 796,15 eur (náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia). DO advokátka o tejto skutočnosti sťažovateľa neinformovala. Sťažovateľ sa v priebehu roka 2017 snažil DO advokátku kontaktovať telefonicky aj osobne, ale bezúspešne. Listom zo dňa 2. 3. 2018, ktorý DO advokátka prevzala dňa 23. 3. 2018, ju sťažovateľ informoval, že na jej účet plnila spoločnosť K., a. s., priložil list zo dňa 24. 11. 2016 označený ako Oznámenie o poistnom plnení a požiadal ju o bezodkladné zaslanie dlžnej sumy na jeho účet, ktorého IBAN uviedol. Disciplinárne obvinená advokátka na uvedený list nereagovala. Peňažné prostriedky v sume 13 525,07 eur boli na účet sťažovateľa pripísané dňa 24. 4. 2018. Napriek opakovaným výzvam (posledná zo dňa 6. 6. 2018, doručená DO advokátke dňa 25. 6. 2018) DO advokátka do dnešného dňa nedoručila sťažovateľovi vyúčtovanie jeho odmeny a náhrady hotových výdavkov.

Výzvu predsedníčky RK SAK odoslanú dňa 18. 4. 2018 o podanie vyjadrenia sťažnosti, ktorá bola advokátke doručovaná na adresu jej sídla uvedenú v zozname advokátov vedenom SAK, DO advokátka v odbernej lehote neprevzala. Zásielka sa vrátila SAK dňa 9. 5. 2018. V zmysle § 25 ods. 2 AP SAK sa zásielka obsahujúca výzvu na vyjadrenie k sťažnosti považuje za doručenie posledným dňom úložnej lehoty (zásielka bola uložená dňa 29. 4. 2018 a úložná lehota bola v trvaní 10 dní), teda dňa 30. 4. 2018.

Disciplinárny senát tak, ako i RK SAK z uvedeného dospela k záveru, že DO advokátka sa dopustila spáchania disciplinárneho previnenia v zmysle § 18 ods. 2 ZoA a § 18 ods. 3

ZoA, keď obdržala v mene sťažovateľa plnenie od poisťovne a predmetnú sumu zadržala u seba viac ako rok, a túto sťažovateľovi poukázala na jeho účet až mesiac po jeho písomnej výzve na vydanie plnenia, pričom mu ju nepoukázala v plnej výške. Disciplinárne obvinená advokátka si nespĺnila ani svoju povinnosť uloženú v § 13 AP SAK, podľa ktorého je advokát po skončení zastúpenia bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať. Disciplinárne obvinená advokátka nevyhovela ani § 39 AP SAK, podľa ktorého advokát je povinný zabezpečiť v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi o doručovaní, a v nadväznosti na porušenie tejto povinnosti sa ani na požiadanie komory nevyjadřila k obsahu sťažnosti (§ 28 ods. 4 ZoA).

Podľa výpisu z matriky a výpisu z registra disciplinárnych opatrení, na disciplinárne obvinenú bola v priebehu ostatných 5-tich rokov podaná sťažnosť (sťažnosť zo dňa 12. 10. 2016) a bola v minulosti disciplinárne potrestaná (peňažná pokuta vo výške 3 000 eur v konaní číslo DS III.-23/17:3122/2016).

Disciplinárny senát vyhodnotil všetky priložené listinné dôkazy a zistil, že niet najmenších pochybností, že skutky sa stali tak, ako boli vymedzené v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania a že DO advokátka porušila vyššie citované ustanovenia stavovských predpisov.

Vzťah advokáta a klienta je založený na dôvere. Klient si ho vyberá preto, aby chránil a presadzoval jeho práva a oprávnené záujmy. Advokát má v spoločnosti výsadné právo, pretože len jemu dala zákonodarná moc oprávnenie na poskytovanie právnych služieb a tak by sa mal aj správať. Advokát je pri výkone svojho povolania povinný dbať na dôstojnosť advokátskeho stavu a je povinný konať čestne a svedomito.

Disciplinárny senát pri úvahe o druhu disciplinárneho opatrenia prihliadol na rozsah a povahu porušenej povinnosti ako aj na to, že DO svojím konaním porušila povinnosti vyplývajúce jej zo ZoA, ako aj povinnosti vyplývajúce z AP SAK, pričom porušila aj povinnosti vyplývajúce z profesijnej etiky. Disciplinárne obvinená spôsobila sťažovateľovi závažnú ujmu na jeho právach, resp. škodu. Disciplinárne obvinená tak svojím konaním znížila dôstojnosť advokácie a poškodila záujmy svojho klienta (sťažovateľa), ktorý bol na plnenie z poisťovne odkázaný.

V neprospech DO vyhodnotil disciplinárny senát, že v ostatných piatich rokoch bola na ňu podaná sťažnosť a následne bola uznaná za vinnú, za čo dostala disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 3 000 eur. V neprospech DO vyhodnotil disciplinárny senát tiež skutočnosť, že nespôlpracovala s orgánmi komory počas disciplinárneho konania a bez vážneho dôvodu a ospravedlnenia sa DO nezúčastnila na disciplinárnom pojednávaní. Porušenie povinnosti DO advokátky malo za následok aj negatívny dopad na právom chránený záujem sťažovateľa, ktorý spočíval v práve kompenzovať si svoje sťažené spoločenské uplatnenie následkom úrazu. DO advokátka vedome spôsobila disciplinárnym previnením závažný následok.

38.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý vykonávajúc advokáciu ako spoločník a konateľ obchodnej spoločnosti, vo veci klienta vedenej na okresnom súde klienta nepoučí o tom, že súd konanie v prípade jeho prerušenia podľa § 163 ods. 1 CSP zastaví, ak v lehote 6 mesiacov nebude podaný návrh na pokračovanie v tomto konaní, klienta nepožiadá o poskytnutie jednoznačného

pokynu na podanie takéhoto návrhu ani sám takýto návrh v zákonom stanovenej lehote nepodá, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA, § 2 ods. 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 písm. a), § 49 AP SAK.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK zo 6. decembra 2018, sp. zn. DS IV.-54/2018:3382/2017

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 6. decembra 2018, sp. zn. DS IV.-54/2018:3382/2017 bola podľa § 7 ods. 9 DP SAK **schválená** dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia uzavretá medzi predsedom RK SAK a DO advokátom zo dňa 10. 6. 2019, podľa ktorej bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA, § 2 ods. 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 písm. a), § 49 AP SAK,

tým, že

1. vykonávajú advokáciu ako spoločník a konateľ spoločnosti A. s. r. o., vo veci poskytovania právnej služby klientke B. C. v spore vedenom pred okresným súdom o nahradenie vyhlásenia vôle na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu, klientku nepoučil v zmysle § 163 ods. 2 CSP o tom, že súd konanie v prípade jeho prerušenia podľa § 163 ods. 1 CSP, zastaví, ak v lehote šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania sp. zn. 17C/453/2015-360 zo dňa 24. 10. 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2. 11. 2016, teda do 2. 5. 2017, nebude ktoroukoľvek stranou podaný návrh na pokračovanie v predmetnom konaní,
2. vykonávajú advokáciu ako spoločník a konateľ spoločnosti A. s. r. o., vo veci poskytovania právnej služby klientke B. C. v spore vedenom pred okresným súdom o nahradenie vyhlásenia vôle na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu, klientku nepožiadala o poskytnutie jednoznačného pokynu, či trvá alebo netrvá na podaní návrhu na pokračovanie v konaní, ktoré bolo súdom prerušené podľa § 163 ods. 1 CSP na základe uznesenia o prerušení konania zo dňa 24. 10. 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2. 11. 2016,
3. vykonávajú advokáciu ako spoločník a konateľ spoločnosti A. s. r. o., vo veci poskytovania právnej služby klientke B. C. v spore vedenom pred okresným súdom o nahradenie vyhlásenia vôle na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu, v zastúpení klientky v zákonnej lehote šesť mesiacov nepodal riadne a včas návrh na pokračovanie v konaní, ktoré bolo súdom prerušené podľa § 163 ods. 1 CSP na základe uznesenia o prerušení konania zo dňa 24. 10. 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2. 11. 2016,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **960 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Senát preskúmal podaný návrh dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia a zistil, že je v súlade so zákonom a predpismi komory. Mal za preukázané, že sa skutok stal, že dohodnuté disciplinárne opatrenie je primerané verejnému záujmu a závažnosti skutku a zodpovedá kritériám o ukladaní disciplinárnych opatrení. Senát mal za to, že uložené disciplinárne opatrenie postačuje na dosiahnutie účelu disciplinárneho konania. Senát považoval predmetnú dohodu o vine a o uložení disciplinárneho opatrenia za primeranú, preto ju na pojednávaní svojím rozhodnutím schválil.

39. ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klienta neinformuje o doručení rozhodnutia súdu, z ktorého klientovi vyplývajú práva a povinnosti, ani mu toto rozhodnutie nedoručí, a po skončení zastupovania vec s klientom bezodkladne finančne nevysporiada a po podaní sťažnosti klienta orgánom SAK sa na výzvu RK SAK k sťažnosti bezodkladne nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a), § 11 ods. 3, § 13 AP SAK.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK zo 6. decembra 2018, sp. zn. DS IV.-74/2018:1375/2018

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK zo 6. decembra 2018, sp. zn. DS IV.-74/2018:1375/2018 bol DO advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a), § 11 ods. 3, § 13 AP SAK **tým, že**

vo veci sťažnosti klientky A. B.

- sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 18. 6. 2018, ktorá mu bola doručená dňa 22. 6. 2018 (skutok 1);
- klientku vo veci vedenej pred okresným súdom neinformoval o doručení uznesenia okresného súdu zo dňa 30. 9. 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 10. 2016, a zároveň jej predmetné uznesenie ani bezodkladne nedoručil (skutok 2);
- po skončení právneho zastúpenia vo veci vedenej pred okresným súdom vec bez zbytočného odkladu s klientkou písomne finančne nevysporiadal (skutok 3),

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **900 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 16. 10. 2018 na základe podnetu sťažovateľa (A. B.) návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, § 11 ods. 3 AP SAK a § 13 AP SAK.

Disciplinárny senát vec prejednal a rozhodol na disciplinárnom pojednávaní dňa 6. 12. 2018, a to v neprítomnosti DO.

Disciplinárne obvinený dňa 4. 2. 2018 mailom oznámil disciplinárnemu senátu, že súhlasí s tým, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti a na disciplinárne pojednávanie sa nedostavil. Disciplinárny senát považoval mailové oznámenie DO zo dňa 4. 12. 2018 za písomný súhlas s pojednávaním v jeho neprítomnosti, a preto mal za splnenú podmienku podľa § 18 ods. 6 DP SAK a pojednával v neprítomnosti DO.

Disciplinárne obvinený vo svojom vyjadrení zo dňa 3. 12. 2018 nepoprel spáchanie skutkov, ktoré boli predmetom návrhu navrhovateľa, priznal svoju vinu, oľutoval svoje konanie a tiež sa ospravedlnil sťažovateľke.

Na základe tohto vyjadrenia DO nemal disciplinárny senát za sporné, že skutky, ktoré sú predmetom návrhu navrhovateľa sa stali, a že tieto spáchal DO.

Vo vzťahu k právnenému posúdeniu skutku č. 1, v konaní bolo nesporné, že DO sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 18. 6. 2018, ktorá mu bola doručená dňa 22. 6. 2018. DO sa v disciplinárnom konaní vyjadril až svojím podaním zo dňa 3. 12. 2018, t. j. takmer pol roka po doručení výzvy, čo v žiadnom prípade nemožno považovať za bezodkladné vyjadrenie. Na základe vyššie uvedeného má disciplinárny senát za to, že skutok č. 1 je disciplinárnym previnením.

Vo vzťahu k právnenému posúdeniu skutku č. 2, v konaní bolo nesporné, že DO klientku (sťažovateľku) vo veci vedenej pred okresným súdom neinformoval o doručení uznesenia okresného súdu zo dňa 30. 9. 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 10. 2016, a zároveň jej predmetné uznesenie ani bezodkladne nedoručil.

Predmetné uznesenie o trovách konania nepochybne predstavuje písomnosť, z ktorej sťažovateľke vyplývajú práva a povinnosti a pokiaľ DO riadne a včas neposlal túto písomnosť, dopustil sa porušenia svojej povinnosti ustanovenej mu v Advokátskom poriadku SAK. K porušeniu povinnosti by neprišlo v prípade, ak by sa DO dohodol so sťažovateľkou ako svojou klientkou inak, t. j. napr., že jej bude posielat iba písomnosti, z ktorej klientke vyplývajú nejaké povinnosti, avšak existencia takejto ani žiadnej inej dohody nebola v konaní tvrdená ani preukázaná. Na základe vyššie uvedeného má disciplinárny senát za to, že skutok č. 2 je disciplinárnym previnením.

K právnenému posúdeniu skutku č. 3, disciplinárny senát uviedol, že na základe ustáleného skutkového stavu, kedy DO nevrátil klientke poskytnutú zálohu na odmenu za právne služby a písomne finančne nevysporiadal veci s klientkou po skončení zastupovania, došlo k porušeniu jeho povinnosti podľa § 11 ods. 3 AP SAK a § 13 AP SAK.

V tomto prípade je nesporné, že disciplinárne obvinený nevyúčtoval ani nevrátil klientke poskytnutú zálohu za odmenu za právne služby najneskôr v lehote 30 dní od skončenia zastupovania (ku ktorému došlo dňa 22. 10. 2016), pričom žiadna písomná dohoda nebola tvrdená ani preukázaná.

V zmysle dikcie § 13 AP SAK, liberačným dôvodom porušenia povinnosti nevysporiadať písomne finančne vec s klientom po skončení zastupovania je v tomto prípade výlučne skutočnosť, ak je preukázané, že klient opakovane neposkytol súčinnosť. Disciplinárny senát skúmal skutočnosť, či nedošlo k naplneniu tohto liberačného dôvodu, avšak dospel k záveru, že k jeho naplneniu nedošlo, keďže zo skutkového stavu nevyplývalo, že by klient (sťažovateľ) neposkytol DO súčinnosť a DO takúto skutočnosť ani netvrdil. Zo zisteného skutkového stavu naopak vyplýva, že to bola sťažovateľka, ktorá DO viackrát dopytovala ohľadom finančného vysporiadania veci, čo napokon viedlo až k iniciovaniu súdneho konania sťažovateľkou. Na základe vyššie uvedeného má disciplinárny senát za to, že skutok č. 3 je disciplinárnym previnením.

DO ako osoba znalá práva a taktiež predpisov SAK, vedel, že svojím konaním bude konať v rozpore s predpismi SAK a zároveň aj so ZoA, čo svedčí o vedomosti DO o jeho protiprávnom konaní. Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že DO vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosti uloženú mu v § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, § 11 ods. 3 AP SAK a § 13 AP SAK a pre prípad, že také porušenie spôsobí, bol s tým uzrozumený. To znamená, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie s nepriamym úmyslom.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaneho prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA.

V neprospech DO vyhodnotil disciplinárny senát najmä skutočnosť, že sa svojím konaním dopustil spáchania viacerých skutkov, ako aj viacnásobného porušenia svojich povinností podľa ZoA a AP SAK. Disciplinárny senát v neprospech DO vyhodnotil tiež skutočnosť, že

porušenie povinnosti nevrátiť klientovi poskytnuté platby a vec bez zbytočného odkladu po skončení zastupovania finančne písomne nevysporiadať predstavuje osobitne závažné porušenie povinnosti advokáta, ktoré nie je prípustné za žiadnych okolností. V prospech DO disciplinárny senát vyhodnotil skutočnosť, že DO svoje skutky oľutoval a tiež, že DO dosiaľ nebol disciplinárne trestaný.

Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech DO disciplinárny senát má za to, že viac skutočností svedčí v neprospech obvineného. Vzhľadom na uvedené, disciplinárny senát považuje za spravodlivé a primerané uložiť DO peňažnú pokutu vo výške 900 eur.

Disciplinárny senát pri rozhodovaní o výške peňažnej pokuty prihliadal najmä na závažnosť jednej zo skutočností, ktoré sú v neprospech DO a to závažnosť porušenia povinností vo vzťahu ku skutku č. 3. Je neprípustné, aby advokát, ako osoba ktorá má požívať v spoločnosti značnú mieru vážnosti a dôveryhodnosti, a ktorej základným poslaním je chrániť a obhajovať záujmy svojich klientov, za takmer 2 roky vec s klientom finančne nevysporiadal a to najmä v prípade, ak má advokát vrátiť nejaké peňažné plnenie klientovi. Situácia, kedy sa klient musí domáhať voči advokátovi vrátenia poskytnutej zálohy na odmenu za právne služby je vyslovene nežiaduca a poškodzujúca meno advokátskeho stavu ako takeého.

40.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po tom, čo zastupoval v konaní o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov jedného z manželov, prevezme zastúpenie veriteľa tohto manžela ako žalobcu v konaní o vymoženie pohľadávky voči mase bezpodielového spoluvlastníctva manželov proti obom manželom ako žalovaným, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 21 písm. a) a d) ZoA.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 19. januára 2018, sp. zn. DS V.-25/15:1957/2014

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 19. januára 2018, sp. zn. DS V.-25/15:1957/2014 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 21 písm. a) a d) ZoA

tým, že

prevzal právne zastúpenie A. B. ako žalobcu o zaplatenie pohľadávky vo výške 30 200 eur s prísl. proti žalovaným 1.) C. D. a 2.) D. D. a podal v tejto veci na okresný súd dňa 1. 7. 2015 žalobu na peňažné plnenie, hoci predtým zastupoval ako odporcu pána C. D. proti navrhovateľke D. D. na okresnom súde, o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov s prísl.,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **2 500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom RK SAK zo dňa 10. 3. 2017 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 21 písm. a) a písm. d) ZoA.

Navrhovateľovi bola dňa 6. 10. 2016 doručená sťažnosť sťažovateľky pani D. D. na konanie DO advokáta, ktorý skôr, ako začal zastupovať A. B. vo veci proti nej a jej exmanželovi C. D. o zaplatenie 30 200 eur, poskytol právne zastúpenie jej exmanželovi na strane odporcu v ich vzájomnej veci o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na okresnom súde. Podľa jej informácie síce v marci resp. apríli 2016 v tejto veci prevzal zastúpenie bývalého manžela iný advokát, ale konanie na okresnom súde v tejto veci bolo prerušené až do právoplatného skončenia konania na okresnom súde o zaplatenie 30 200 eur, kde už advokát zastupuje žalobcu A. B. Advokátom zastúpený žalobca je strýkom exmanžela sťažovateľky, pričom tento vymáha peniaze z údajnej pôžičky voči nej, aj voči bývalému manželovi a v tejto veci žalovanému C. D., čo považuje zo strany advokáta za neetické. Sťažovateľka má za to, že totožný advokát nemôže zastupovať odporcu v jednej veci, ktorá je, navyše, prerušená kvôli inej veci, kde už však zastupuje žalobcu proti klientovi, hoci už bývalému, vystupujúcemu popri nej ako spolužalovaný. Napokon uviedla, že vo vzájomnej, nateraz prerušenej veci o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nikdy exmanžel a bývalý klient advokáta nechodil na pojednávania a vždy konal zaňho advokát, ibaže vo veci, kde zastupuje žalobcu A. B., tak tam už žalovaný exmanžel sám prišiel a iba potvrdzoval skutočnosti, ktoré advokát prezentoval už v mene žalobcu. Záverom sa sťažovateľka domnieva, že aj za spoluúčasti advokáta ide o nezákonné konanie troch osôb, s cieľom poškodiť ju vo vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

DO sa k sťažnosti v stanovenej lehote vyjadril. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 28. 10. 2016 uviedol, že on práva sťažovateľky nijako nepoškodil a ďalej uviedol, že ho A. B. niekedy v roku 2013 oslovil, v čase po rozvode jeho synovca pána C. D. a sťažovateľky, ohľadne riešenia jeho pôžičiek. Z tejto jeho pôžičky sa splácala ich hypotéka, aby sa predišlo predčasnej splatnosti celého úveru, preto po rozvode videl ako možné riešenie tejto situácie vstúpiť do vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov so sťažovateľkou na strane C. D. Potom sa snažil o jeho vysporiadanie mimosúdnou cestou, čo sčasti aj z viny klienta nebolo možné, a aj preto s ním ukončil právne zastúpenie a nateraz ho zastupuje iný advokát. Toto konanie o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na okresnom súde bolo prerušené. Potom však po vyššie uvedených udalostiach sa A. B. rozhodol riešiť svoju pôžičku súdnou cestou, pritom advokát zdôraznil, že už v tom čase keď 1. 7. 2015 žalobu podával, v žiadnom konaní C. D. nezastupoval. V tomto konaní o vrátenie pôžičky však sťažovateľka nepopiera prijatie peňažného plnenia, ale iba ho inak právne kvalifikuje, pričom on nezískal nijakú informáciu, ktorá by jeho klienta A. B. nejako zvýhodnila. Pritom sám žalovaný C. D. potvrdil pôžičku čo do dôvodu aj výšky, a preto až po roku aj štvrt začína namietať sťažovateľka advokátovu kolíziu, ktorú však on odmieta a považuje tieto námietky za účelové. Napriek tomu po podaní tejto sťažnosti, po dohode s A. B. aj toto zastúpenie ukončil, aby predišiel či minimalizoval nejaké škody stranám tohto sporu.

Senát sa zaoberal preskúmaním návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania a vo vzťahu k tomuto skutku dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

DO hrubo porušil advokátske predpisy, pretože v súvisiacej veci poskytol právne služby inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, pričom informácia, ktorú má o inom klientovi alebo o bývalom klientovi, by mohla toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, neoprávnene zvýhodniť.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že DO prevzal právne zastúpenie C. D. proti sťažovateľke o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na okresnom súde, pričom ako uviedol, už v tom čase od roku 2012 bol jeho klientom A. B., ktorý je jeho klientom ešte aj v čase konania pojednávania.

Je nesporné, ako vyplynulo z vyjadrení DO, že pre A. B. poskytoval právne služby ešte v čase pred prevzatím právneho zastúpenia C. D. v konaní o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na okresnom súde a právne zastúpenie. prevzal z dôvodu ochrany záujmov A. B., ktorý manželom poskytol pôžičku, jediný mal záujem a záležalo mu na vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. DO ešte k tomu uviedol, že prevzal právne zastúpenie C. D. v konaní o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na okresnom súde, na pokyn A. B. z vyššie uvedených dôvodov.

Senát sa zaoberal tvrdeniami DO, uvedenými v jeho vyjadrení zo dňa 28. 10. 2016, a taktiež uvádzanými na pojednávaní.

DO nepostupoval v súlade s § 21 písm. a) ZoA, pretože prevzal právne zastúpenie C. D. a v konaní o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na okresnom súde, pričom tak konal aj napriek tomu, že v tom čase bol jeho klientom A. B., s vedomím, že A. B. má pohľadávku voči mase bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ba priam konal na základe pokynu A. B., aby v konaní o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na okresnom súde ochraňoval záujmy A. B., a nie C. D.

Týmto svojím konaním DO v tej istej veci alebo vo veci s ňou súvisiacou poskytol právne služby inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada.

DO nepostupoval v súlade s § 21 písm. d) ZoA, vzhľadom na okolnosti, že zastupoval C. D. v konaní o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na okresnom súde a následne prevzal právne zastúpenie A. B. ako žalobcu proti žalovaným C. D. a D. D. o zaplatenie 30 200 eur na okresnom súde.

Týmto konaním DO nepostupoval v súlade s § 21 písm. d) ZoA, pretože predtým, ako prevzal právne zastúpenie A. B. ako žalobcu proti žalovaným C. D. a D. D. o zaplatenie 30 200 eur na okresnom súde, poskytoval právne služby C. D. v konaní o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov na okresnom súde. DO nemal prevziať právne zastupovanie A. B. ako žalobcu proti žalovanému C. D. a D. D. o zaplatenie 30 200 eur, pretože informácia, ktorú má o inom klientovi alebo o bývalom klientovi (C. D.), by mohla toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, neoprávnene zvýhodniť. V tomto prípade senát nemal za jednoznačne preukázané, do akej miery zvýhodnila A. B., nebolo to ani predmetom skutku a dokazovania, avšak v zmysle § 21 písm. d) ZoA, stačí aj ak „by mohla“.

Vzhľadom na vyššie uvedené senát ustálil, že skutok je disciplinárnym previnením DO advokáta, za ktoré nesie zodpovednosť.

Pri ukladaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO.

Konanie advokáta, ktorý už v čase keď prevzal právne zastúpenie svojho klienta C. D., konal v rozpore s § 21 písm. a) ZoA, pretože v tom čase poskytoval právne služby inému a to A. B., ktorého záujmy boli jednoznačne v rozpore so záujmami klienta C. D. Rovnako konanie advokáta, ktorý prevezme právne zastúpenie klienta proti svojmu či už súčasnému klientovi alebo bývalému klientovi, je v príkrom rozpore s § 21 písm. d) ZoA, pretože informácia, ktorú má o inom klientovi alebo o bývalom klientovi, by mohla toho, kto poskytnutie právnych služieb žiada, neoprávnene zvýhodniť. Podľa výpisu z matriky DO a výpisu z registra disciplinárnych opatrení, týkajúceho sa DO, advokát nebol uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia. V osobe DO teda ide o advokáta, u ktorého je potrebné síce zdôrazniť v prvom rade preventívnu a výchovnú funkciu disciplinárneho opatrenia, ale tiež jeho sankčnú funkciu, pretože svojím postojom k prejednávanej veci, v rámci vzťahu s klientom výrazne narušil dôveru a vážnosť advokátskeho stavu, nekonal s odbornou starostlivosťou a narušil jednu zo základných zásad advokátskeho povolania, povinnosť

vzájomnej dôvery vzťahu advokát a klient. Iné disciplinárne opatrenie by s poukazom na § 31 DP SAK nespĺnilo účel dosiahnutia prevýchovy disciplinárne obvineného. Čo sa výšky uloženej peňažnej pokuty týka, senát dodáva, že pokuta sa nachádza na spodnej hranici možného rozsahu ukladania pokút, čím sa dosahuje primeranosť výšky pokuty jednak druhu disciplinárneho previnenia (narušenie dôvery vlastnej stavovskej organizácie, nekonanie s odbornou starostlivosťou pri výkone advokácie a porušenie povinnosti zachovávať a dbať vzťah vzájomnej dôvery medzi advokátom a klientom), ktorý je bezpochyby negatívnym dopadom na advokátsky stav a poslanie advokácie. Senát dodáva, že pri ukladaní pokuty musel prihliadnúť tiež na existenciu závažnosti konania DO v zmysle § 27 ods. 2 písm. d) DP SAK a prirážajúcu okolnosť v zmysle § 30 ods. 2 písm. c) DP SAK; ako z písomného vyjadrenia DO z 28. 10. 2016, tak aj z ústneho prednesu na pojednávaní dňa 19. 1. 2018 bezpochyby vyplynulo, že DO nepozná svoju zákonnú povinnosť dodržiavať stavovské predpisy SAK, konkrétne povinnosť podľa § 21 písm. a), písm. d) ZoA. Práve táto neznalosť následne viedla k protiprávnosti konania DO – v súvisiacej veci poskytnutie právnej služby inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, pričom informácia, ktorú má o inom klientovi alebo o bývalom klientovi, by mohla toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, neoprávnene zvýhodniť. Senát vyslovuje pranie, aby uložená pokuta viedla DO k riadnemu plneniu si jeho stavovskej povinnosti advokáta, chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a v súvisiacej veci neposkytovať právnej služby inému, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami toho, kto o poskytnutie právnych služieb žiada, čím sa vyhne ďalším disciplinárnym postihom, vzhľadom na odstrašujúci účinok pokuty [§ 32 ods. 4 písm. c) DP SAK].

41.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v sporovej veci klienta, po doručení odstúpenia od poskytovania právnych služieb klientovi, nevykoná neodkladný úkon, keď bez pokynu klienta nepodá v mene klientky odvolanie proti rozsudku, ktorým bola žaloba klienta zamietnutá, a to napriek tomu, že k ukončeniu zastupovania zo strany advokáta došlo po doručení tohto rozsudku počas plynutia lehoty na podanie odvolania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2, § 22 ods. 5 ZoA.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 15. marca 2019, sp. zn. DS V.-85/2018:1199/2018

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 15. marca 2019, sp. zn. DS V.-85/2018:1199/2018 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2, § 22 ods. 5 ZoA

tým, že

v sporovej veci svojej klientky A. B. vedenej pred okresným súdom, v ktorej dňa 14. 3. 2018 doručil klientke odstúpenie od poskytovania právnych služieb zo dňa 12. 3. 2018, nevykonal neodkladný úkon keď bez pokynu klientky nepodal v mene klientky odvolanie proti rozsudku okresného súdu zo dňa 24. 1. 2018, ktorý mu bol doručený dňa 9. 3. 2018, a ktorým súd žalobu klientky zamietol,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **650 eur.**

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárny senát sa v rámci prípravy na pojednávanie ako aj na samotnom pojednávaní konanom dňa 15. marca 2019, oboznámil so spisovým materiálom. Disciplinárne obvinený sa na pojednávanie dňa 15. 3. 2019 nedostavil, pričom ospravedlnil svoju neprítomnosť písomným podaním zo dňa 11. 3. 2019, doručené SAK 12. 3. 2019 z dôvodu kolízie súdneho pojednávania na okresnom súde. Trvá na svojich doterajších vyjadreniach a súhlasí s tým, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Z tohto dôvodu senát s poukazom na § 18 ods. 6 DP SAK, pojednával v neprítomnosti DO.

Návrhom RK SAK zo dňa 28. 11. 2018 sa začalo disciplinárne konanie proti DO pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2, a § 22 ods. 5 ZoA.

Sťažovateľka A. B. v sťažnosti uviedla, že namieta postup DO pri zastupovaní v konaní, vedenom na okresnom súde s tým, že:

- disciplinárne obvinený advokát ju zastupoval v predmetnom konaní a spolu s ním od októbra 2017, aj advokát JUDr. C. D.;
- dňa 24. 1. 2018 bol na súdnom pojednávaní na okresnom súde vyhlásený v predmetnej veci sťažovateľky rozsudok, ktorým bola žaloba sťažovateľky zamietnutá a jej protistrane bol voči sťažovateľke priznaný nárok na náhradu trov konania;
- dňa 14. 3. 2018 bolo sťažovateľke od DO doručené odstúpenie od poskytovania právnych služieb z 12. 3. 2018 podľa § 24a AP SAK. Dňa 26. 4. 2018 bolo sťažovateľkinmu právnenému zástupcovi, JUDr. C. D., doručené uznesenie okresného súdu z 19. 4. 2018, ktorým súd sťažovateľku zaviazal nahradiť protistrane trovy súdneho konania, vo výške 3 602,66 eur. Z tohto uznesenia sa sťažovateľka dozvedela, že rozsudok vo veci samej nadobudol právoplatnosť dňa 27. 3. 2018 a následne zistila, že rozsudok (ktorý nebol doručovaný JUDr. C. D.), bol dňa 12. 3. 2018 doručený DO;
- disciplinárne obvinený advokát však proti rozsudku nepodal odvolanie a rozsudok sťažovateľke ani nedoručil. Sťažovateľka sa s DO pokúšala skontaktovať, avšak jej nedvihol telefón a nevysvetlil jej vec ani e-mailom.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti v stanovenej lehote vyjadril, písomným vyjadrením, doručeným na SAK dňa 19. 7. 2018, v ktorom uviedol, že:

- predmetný rozsudok okresného súdu neprevzal dňa 12. 3. 2018, ale dňa 9. 3. 2018 do elektronickej schránky, o čom svedčí aj elektronickej doručenkou súdnej zásielky,
- tak, ako sťažovateľke preposielal aj menej dôležité dokumenty, poslal jej aj rozsudok okresného súdu, a to v rovnaký deň, t. j. 9. 3. 2018, avšak len ako obyčajnú listovú zásielku. Keď neskôr v rovnaký deň zistil, že sťažovateľke rozsudok poslal len ako obyčajnú listovú zásielku a nemá potvrdenie o odoslaní, šiel na poštu, kde mu však povedali, že opečiatkované listy už späť nevydávajú. Poprosil teda na pošte o fotokópiu podanej obálky, ktorú priložil k svojmu vyjadreniu.
- disciplinárne obvinený zastal názor, že si sťažovateľka dátum 12. 3. 2018 zrejme pomýlila s doručovaním inej súdnej písomnosti – uznesenia okresného súdu v inej právnej veci (v ktorej ju taktiež zastupoval), ktoré mu bolo doručené dňa 12. 3. 2018 notifikované do elektronickej schránky. Po odoslaní uvedeného rozsudku, DO dňa 12. 3. 2018 pripravil odstúpenie od právnych služieb, v spore a zaslal ho sťažovateľke. Po zaslaní odstúpenia ho už sťažovateľka nemala nijako kontaktovať, požadovať po ňom podanie odvolania, takže predpokladal, že vec rieši s jej druhým právneným zástupcom,

JUDr. C. D., ktorý vo veci pre sťažovateľku pripravoval aj ostatné podanie, v novembri 2017,

- následne sa mu sťažovateľka ozvala až koncom apríla 2018, keď jej bolo doručené uznesenie okresného súdu o trovách konania; v priebehu celého konania s ňou mal DO komunikovať telefonicky alebo e-mailom.

Na pojednávaní sa zástupca predsedu RK SAK pridržiaval návrhu na začatie disciplinárneho konania, navrhol, aby disciplinárny senát uznal DO advokáta za vinného a vzhľadom na charakter jeho previnenia a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, a to peňažnú pokutu vo výške 1 000 eur.

Senát sa v prvom rade zaoberal preskúmaním skutku a po jeho preskúmaní mal za to, že sa stal tak, ako je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Po zvážení okolností danej veci senát dospel k záveru, že je potrebné dať za pravdu právnenému názoru navrhovateľa.

Disciplinárne obvinený sám potvrdil, že dňa 9. 3. 2018 prevzal rozsudok okresného súdu, teda plynula sťažovateľke 15-dňová odvolacia lehota na podanie odvolania proti rozsudku, do 24. 3. 2018.

Dňa 14. 3. 2018 DO odstúpil od poskytovania právnych služieb sťažovateľke, spočívajúcej v jej zastupovaní v konaní na okresnom súde. V tomto čase ešte plynula sťažovateľke lehota na podanie odvolania proti rozsudku, pričom DO bol povinný do 15 dní od odstúpenia, t. j. do 29. 3. 2018, vykonať všetky neodkladné úkony.

Nie je možné sa stotožniť s argumentáciou DO, že rozsudok bude sťažovateľke doručený, sťažovateľka mu žiadnu inštrukciu ohľadom odvolania nepodala a prípadné odvolanie proti rozsudku podá druhý právny zástupca sťažovateľky.

Je povinnosťou advokáta posielat klientovi všetky písomnosti a riadiť sa jeho pokynmi. V prípade, ak DO nemal od sťažovateľky doručený žiadny pokyn vo vzťahu k podaniu alebo nepodaniu odvolania proti rozsudku, bol s poukazom na § 18 ods. 1, 2 ZoA povinný podať odvolanie, aj vzhľadom na okolnosť, že v konaní sťažovateľku zastupoval dlhšiu dobu a žaloba sťažovateľky bola zamietnutá, teda sťažovateľka bola na súde prvej inštancie neúspešná.

S poukazom na § 22 ods. 5 ZoA, v tomto prípade nie je rozhodujúce, že dňa 14. 3. 2018 DO odstúpil od poskytovania právnych služieb, v čase plynutia odvolacej lehoty na podanie odvolania proti rozsudku, práve naopak, v zmysle § 22 ods. 5 ZoA, bol DO povinný konať v nadväznosti na § 18 ods. 1, 2 ZoA.

Vzhľadom na vyššie uvedené disciplinárny senát ustálil, že skutok je disciplinárnym previnením DO advokáta, za ktoré nesie zodpovednosť.

Pri ukladaní druhu a výšky disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO.

Konanie advokáta vo vzťahu k vlastnému klientovi (prevzatie súdneho rozhodnutia, neinformovanie klienta o obsahu takéhoto rozhodnutia, a v mene klienta nevykonanie písomného podania, podania odvolania proti rozsudku, či inak preukázané, že klientka bola oboznámená s obsahom písomného podania), pri poskytovaní právnych služieb, senát hodnotí ako závažnejšie porušenie stavovských predpisov. Bez adekvátnej, včasnej a odborne erudovanej právnej pomoci zostáva klient vystavený (takpovediac) svojvôli advokáta, pričom už samotné neinformovanie klienta o obsahu prevzatého súdneho rozhodnutia vyvoláva pre klienta vysoký stupeň nedôvery vo vzťahu k advokátovi a následné nevykonanie písomného podania – odvolania proti rozsudku, bez pokynu klienta nekonaním vyjadrovať vôľu klienta, ktorá ma za následok neuplatnenie procesných práv a povinností je závažným porušením advokátskych predpisov. Podľa výpisu z matriky, týkajúceho sa DO a výpisu z registra disciplinárnych opatrení, týkajúceho sa DO advokáta, DO nebol uznaný za vinného zo spáchania

disciplinárneho previnenia. V osobe DO sa teda jedná o advokáta, u ktorého je potrebné síce zdôrazniť v prvom rade preventívnu a výchovnú funkciu disciplinárneho opatrenia, ale tiež jeho sankčnú funkciu, svojím postojom k prejednávanej veci, v rámci vzťahu s klientom výrazne narušil dôveru a vážnosť advokátskeho stavu, nekonal s odbornou starostlivosťou a narušil jednu zo základných zásad advokátskeho povolania, povinnosť chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi.

Pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti, disciplinárny senát pri rozhodovaní o výške disciplinárneho opatrenia má za to a bolo preukázané, že DO spolupracoval s RK SAK.

Z prifažujúcich okolností disciplinárny senát zobral do úvahy najmä neznalosť zákonných povinností DO, odmietnutie si priznať disciplinárne previnenie a zneužitie dôvery klienta tým, že prevzal dňa 9. 3. 2018 rozsudok okresného súdu, teda plynula sťažovateľke 15-dňová odvolacia lehota na podanie odvolania proti rozsudku, do 24. 3. 2018, odvolanie v zákonnej lehote nepodal, čím sťažovateľke znemožnil uplatňovať jej práva a právom chránené záujmy v súdnom konaní.

Disciplinárny senát zvažil pri aplikácii § 32 ods. 2 DP SAK druh trestu a má za to, že previnenie DO nebolo motivované výlučne peňažným prospechom, avšak vzhľadom na konanie, resp. nekonanie DO a následky voči sťažovateľke, považuje disciplinárny senát za nevyhnutné uloženie peňažnej pokuty, pretože uloženie disciplinárneho opatrenia vo forme písomného alebo verejného napomenutia, by bolo nedostatočné.

Z vyššie uvedených dôvodov má senát za to, že uloženie peňažnej pokuty je primeraným trestom pre DO, a je primerané verejnému záujmu a závažnosti disciplinárneho previnenia i nevyhnutné na dosiahnutie účelu prevýchovy, z ktorého si vezme poučenie.

42.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený obhajca v trestnej veci klienta, ktorý je vo výkone väzby, klienta vo väzbe nenavštívi bezodkladne po prevzatí obhajoby za účelom prekonzultovania spôsobu obhajoby a prvýkrát sa s ním stretne až po troch mesiacoch na súde v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o prepustenie z väzby, pričom klienta riadne a včas neinformuje o úkonoch prípravného konania (výsluchoch svedkov), na ktorých sa advokát zúčastnil bez prejednávania spôsobu obhajoby s klientom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2, ZoA, § 5 ods. 1, 2 AP SAK, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 13. septembra 2019, sp. zn. DS V.-25/2019:245/2018

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 13. septembra 2019, sp. zn. DS V.-25/2019:245/2018 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 5 ods. 1, 2 AP SAK, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK

tým, že

- 1) ako ustanovený obhajca obvineného A. B. na základe opatrenia okresného súdu zo dňa 18. 8. 2018, ktoré prevzal dňa 22. 8. 2018, nenavštívil svojho klienta, ktorý bol vo výkone väzby bezodkladne po prevzatí obhajoby v trestnej veci, aby s ním prekonzultoval spôsob jeho obhajoby, ale s klientom sa prvýkrát stretol až na okresnom súde dňa 22. 11. 2018, kedy sa rozhodovalo o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby.

2) ako ustanovený obhajca obvineného A. B., na základe opatrenia okresného súdu zo dňa 18. 8. 2018, ktoré prevzal dňa 22. 8. 2018, svojho klienta – obvineného A. B. neinformoval riadne a včas o úkonoch prípravného konania, na ktorom sa v jeho trestnej veci vedenej na OR PZ T. ako jeho obhajca zúčastnil bez prejednanja spôsobu obhajoby s klientom, a to konkrétne výsluchov:

- svedka C. D. dňa 14. 9. 2018,
- svedka E. F. dňa 4. 10. 2018,
- svedka G. H. dňa 9. 10. 2018,
- svedka I. J. dňa 10. 10. 2018,
- svedka K. L. dňa 18. 10. 2018,
- svedka M. N. dňa 29. 10. 2018,
- svedka O. P. dňa 29. 10. 2018,
- svedka R. S. dňa 27. 11. 2018,
- svedka T. U. dňa 27. 11. 2018,
- svedka V. X. dňa 27. 11. 2018,
- svedka Y. Z. dňa 12. 12. 2018.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predsedníčka RK SAK podala dňa 16. 5. 2019 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi podľa § 4 ods. 5 DP SAK, teda napriek skutočnosti, že sťažovateľ A. B. svoju sťažnosť, zo dňa 17. 1. 2019 doručení na SAK dňa 23. 1. 2019, zobral späť písomným podaním zo dňa 11. 6. 2019, pretože v zmysle zásady oficiality podľa § 3 DP SAK, boli zistené dôvodné skutočnosti na jeho podanie. Zo samotnej sťažnosti a písomného vyjadrenia zo dňa 31. 1. 2019 doručeného v lehote v zmysle § 13 ods. 2 DP SAK dňa 5. 2. 2019 a dvakrát doplnených príloh DO vyplynul skutkový stav uvedený vo výroku rozhodnutia.

Na nariadenom pojednávaní disciplinárnym senátom dňa 13. 9. 2019, DO zotrval na svojich písomných podaniach, vrátane svojho písomného vyjadrenia zo dňa 31. 5. 2019 doručeného SAK dňa 7. 6. 2019 k podanému návrhu predsedníčky RK SAK (priložené boli aj úradné záznamy zo dňa 22. 11. 2018 a 14. 1. 2019 o vykonaní porady s klientom a jeho oboznámení sa so stavom vyšetrovania) ospravedlnil sa, priznal si vinu a prejavil ľútosť nad svojím konaním. Advokát zároveň uviedol, že dňa 14. 9. 2018 bol v ústave na výkon väzby, kedy si vypísal žiadanku na návštevu svojho klienta, avšak tohto mu nestihli predviesť, pretože sa v tento deň a na tomto mieste musel zúčastniť na výsluchu kľúčového svedka.

V zmysle vykonaného dokazovania je nepochybné, že advokát sa zúčastnil na 8-mich výsluchoch svedkov v dňoch 14. 9. ,4. 10. ,9. 10. ,10. 10. ,18. 10. , a 29. 10. v trestnej veci svojho klienta (pred prvým osobným stretnutím s klientom dňa 22. 11. 2018 na okresnom súde), avšak bez predchádzajúceho osobného kontaktu so svojím klientom, teda bez odkonzultovania veci s klientom, bez vedomosti o záujme a pokynoch klienta, čo vyvoláva pochybnosť o odborne poskytnutej obhajobe klientovi. Je nepochybné, že advokát neinformoval svojho klienta o ďalších prebiehajúcich úkonoch prípravného konania v dňoch 27. 11. 2018 a 12. 12. 2018 (výsluchy svedkov), nakoľko ako vyplýva z úradného záznamu zo dňa 14. 1. 2019 (čl. 26 spisu), až v tento deň advokát navštívil klienta v ústave na výkon väzby a odovzdal mu okrem iných listín aj kópie výsluchov svedkov z týchto dní, ktorých sa zúčastnil avšak bez toho, aby informoval vopred klienta respektíve zistil stanovisko klienta k týmto úkonom a riadil sa jeho pokynom.

Práve toto konanie advokáta pravdepodobne vyústilo do prejavu nedôvery klienta – sťažovateľa k svojmu advokátovi v podobe žiadosti sťažovateľa na okresnom súde zo dňa 17. 1. 2019, o zmenu advokáta ako aj podaniu sťažnosti na SAK dňa 17. 1. 2019.

Predsedníčka RK SAK poukázala vo svojom návrhu aj na ustálenú rozhodovaciu prax disciplinárnych senátov SAK, keď v takmer skutkovo totožnej veci III. DS dňa 15. 6. 2010 vo svojom rozhodnutí sp. zn. DS III.-73/08:2056/2008 odcitovala priamo z rozhodnutia.

Disciplinárny senát v prejednávanej veci však napriek vyššie zisteným pochybeniam advokáta nemohol nevidieť aj pozitívnu stránku obhajoby klienta advokátom, či už v aktívnej účasti na vyšetrovacích úkonoch v prípravnom konaní, ako aj pred okresným súdom, vrátane písomných podaní. Nepochybne po podaní sťažnosti klientom advokát vykonal niekoľko následných porád s klientom. Výsledkom takto vedenej obhajoby v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom bol aj rozsudok okresného súdu zo dňa 11. 4. 2019, kedy súd jeho klienta čiastočne oslobodil spod obžaloby a klient sťažovateľ listom predsedníčke RK SAK zo dňa 16. 4. 2019 oznámil svoje späťvzatie sťažnosti a listom zo dňa 11. 6. 2019 svoju spokojnosť so spôsobom obhajoby vedenej DO advokátom. Disciplinárny senát nepochybuje o tom, že nadviazanie konštruktívnej komunikácie so sťažovateľom nebolo jednoduché vzhľadom na ním podanú sťažnosť ako aj na negatívne podania sťažovateľa aj voči iným osobám vystupujúcim v jeho trestnej veci.

Za vyššie popísaného skutkového stavu, hoci predsedníčka RK SAK navrhla potrestať obvineného v zmysle § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, zástupca RK SAK prítomný na pojednávaní DP SAK dňa 13. 9. 2019 navrhol miernejšie potrestanie v zmysle § 56 ods. 2 písm. a) ZoA s poukazom na prejavenú úprimnú sebareflexiu a účinnú ľútosť obvineného advokáta.

Disciplinárny senát pri svojom rozhodovaní nemá pochybnosť o spáchaní disciplinárneho previnenia obvineným advokátom, ale okrem prejavenej účinnej sebareflexie a ľútosť advokáta nad svojím konaním, prihliadol aj na jeho následné konanie, teda na reálne vykonané úkony v prospech klienta, vedúce k dosiaľ pozitívnemu výsledku trestného konania (stále prebieha) a k náprave vzťahu klient – advokát. Advokát sa skutku dopustil v relatívne krátkom časovom období a vykonal účinné opatrenia na nápravu svojho konania. Následné písomné prejavy sťažovateľa dňa 16. 4. 2019 a 11. 6. 2019 posudzoval aj v intenciách ustanovenia § 2 ods. 5 DP SAK. V neposlednom rade disciplinárny senát prihliadol na skutočnosť, že disciplinárne obvinený advokát od počiatku svojej praxe, t. j. od roku 2007, nebol disciplinárne prejednávaný orgánmi SAK.

Z vyššie uvedených dôvodov disciplinárny senát rozhodol v zmysle § 56 ods. 6 ZoA, a teda uznal advokáta za vinného, avšak upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia, pretože samotné prejednanie a prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje disciplinárny senát za postačujúce, vzhľadom na menej závažný charakter porušenia povinnosti ako aj spôsob konania a mieru zavinenia advokátom.

43.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neodpovedá klientovi písomne na jeho písomnú otázku, týkajúcu sa poskytovania právnych služieb a po skončení zastúpenia vec s klientom písomne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 6 ods. 1 písm. c), § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 23. októbra 2017, sp. zn. DS VI.-66/2017:1420/2017

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 23. októbra 2017, sp. zn. DS VI.-66/2017:1420/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 6 ods. 1 písm. c), § 13 AP SAK

tým, že

vo veci zastupovania svojej klientky A. B. vo veci usporiadania právnych vzťahov viazucich sa k pozemku a rekreačnej chate:

- neodpovedal písomne na písomný dopyt sťažovateľky zo dňa 2. 12. 2016 (*skutok 2*),
- po skončení zastúpenia na základe listu sťažovateľky zo dňa 24. 2. 2017, ktorý mu bol doručený 27. 2. 2017, bezodkladne vec s klientkou písomne finančne nevysporiadal (*skutok 3*).

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 7. 6. 2017 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi na základe sťažnosti sťažovateľky.⁶

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že má 89 rokov, podlomené zdravie a je odkázaná na pomoc iných ľudí, a preto ešte v roku 2015 vyhľadala pomoc DO advokáta, ktorý jej bol odporučený Centrom právnej pomoci za účelom vyriešenia dedičských záležitostí jej chaty a záhrady, ktoré boli potrebné na jej predaj. DO advokát nereagoval na jej výzvu zo dňa 24. 2. 2017, poprel, že disponuje jej písomnou dokumentáciou a nevrátil jej uhradenú zálohu 150 eur.

Disciplinárne obvinený vo vyjadrení k sťažnosti uviedol, že so sťažovateľkou sa prvýkrát stretol 14. 4. 2015, prisľúbil jej, že sa na vec pozrie, ale bez podkladov odmietol prevziať právne zastúpenie. Sťažovateľku vyzval, aby ho kontaktovala, keď zhromaždí dokumentáciu. Sťažovateľka mu dňa 13. 5. 2015 odovzdala dokumentáciu, ktorú si DO advokát zapožičal, aby ju roztriedil. Dňa 4. 6. 2015 DO advokát opätovne navštívil sťažovateľku, oboznámil ju zbežne s naštudovaním jej prípadu, uviedol jej údaje o svojom bankovom účte a navrhol zálohu na poskytovanie právnych služieb. Dňa 9. 6. 2015 sťažovateľka uhradila zálohu vo výške 150 eur. Dňa 13. 8. 2015 sa stretol so sťažovateľkou 4-krát, oboznámil ju s jeho zisteniami a vrátil jej časť vytriedenej dokumentácie, ktorá nebola z hľadiska ďalšieho právneho riešenia prípadu relevantná. Sťažovateľke navrhol konkrétny postup, ako usporiadať právne vzťahy k pozemku pod rekreačnou chatou, ktorý podľa zistení DO advokáta nebol vo vlastníctve sťažovateľky. Sťažovateľke vysvetlil, že nebude schopný prevziať právne zastúpenie, keďže dôležité osobné dôvody mu neumožňujú cestovať na úrady príslušné podľa miesta, kde sa nachádza sťažovateľkina nehnuteľnosť. V priebehu roka 2016 sťažovateľka kontaktovala DO advokáta a žiadala vrátiť celú dokumentáciu. DO advokát začiatkom roka 2016 nechal časť dokumentácie sťažovateľke v obálke na vrátnici domova dôchodcov a kompletnú

⁶ Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania boli aj skutky, spočívajúce v tom, že DO vo veci zastupovania svojej klientky A. B. vo veci usporiadania právnych vzťahov viazucich sa k pozemku a rekreačnej chate: 1. od uhradenia zálohy za poskytovanie právnych služieb dňa 9. 6. 2015 nevykonal vo veci žiaden právny úkon (*skutok 1*); 2. po skončení zastúpenia na základe listu sťažovateľky zo dňa 24. 2. 2017, ktorý mu bol doručený 27. 2. 2017, bezodkladne nevrátil sťažovateľke všetky doklady, ktoré mu boli zverené (*skutok 4*), vo vzťahu ku ktorým bol DO advokát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodený, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutky stali.

a chronologicky roztriedenú dokumentáciu jej vrátil 15. 3. 2016. Na list sťažovateľky zo dňa 2. 12. 2016 nereagoval, až telefonicky sťažovateľke vysvetlil, že právne zastúpenie neprevzal a pomáhal jej za symbolickú náhradu nákladov spojených so stratou času a zálohu jej sľúbil vrátiť, ak o to požiada. DO advokát sťažovateľku, v súvislosti s listom zo dňa 24. 2. 2017, ktorý mu bol doručený 27. 2. 2017, opäť telefonicky kontaktoval a oznámil jej, že kompletnú spisovú dokumentáciu jej odovzdal. V poslednom telefonickom rozhovore sa mu sťažovateľka javila zmätená a obviňovala ho z nevrátenia spisu.

Pred pojednávaním DO advokát disciplinárnemu senátu dňa 20. 10. 2017 (piatok) písomne oznámil, že na pojednávanie 23. 10. 2017 (pondelok) zabezpečí prítomnosť svedkyne menom C. D., reportérka televízie.

V predmetnej veci sa dňa 23. 10. 2017 konalo pojednávanie za prítomnosti zástupcu RK SAK, ako aj za prítomnosti DO advokáta.

Disciplinárne obvinený advokát na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava svojich písomných podaní tak k sťažnosti ako aj k návrhu na začatie disciplinárneho konania. Právne zastúpenie sťažovateľky nikdy neprevzal. Sťažovateľka prišla na odporúčenie Centra právnej pomoci, nakoľko sa nequalifikovala na bezplatnú právnu pomoc. Z vyjadrení sťažovateľky podľa DO advokáta nebolo zrejmé, v akej veci by ju mal právne zastupovať. Od sťažovateľky prevzal hŕbu dokumentov a sľúbil jej, že to roztriedi a pozrie sa, v čom konkrétne by právnu pomoc potrebovala. Ona sama spomínala niekoľko sporov, ktoré viedla so susedmi a s rodinou. To aj urobil, dokumenty roztriedil a identifikoval potenciálne spory. DO advokát opakovane uviedol, že právne zastúpenie v žiadnom zo sporov z osobných dôvodov nikdy neprevzal a o tomto sťažovateľku niekoľkokrát informoval. Napriek tomu bol so sťažovateľkou v kontakte od apríla 2015 do augusta 2015. Na jednom zo stretnutí sťažovateľka navrhla, že za všetok ten čas strávený s ňou by DO advokátovi rada zaplatila, na základe čoho došlo dňa 9. 6. 2015 k úhrade 150 eur. DO advokát uviedol, že v roku 2016 ho kontaktovala redaktorka C. D., ktorá pripravovala reportáž o Centre právnej pomoci a sťažnosti sťažovateľky.

Svedkyňa C. D. uviedla, že sťažovateľku navštívila v Dome dôchodcov, kde sa jej pýtala na okolnosti jej prípadu. Spočiatku sťažovateľka tvrdila, že advokát, ktorý ju údajne zastupoval, klame a nikdy jej doklady nevrátil. Následne na otázku svedkyne, či má nejaké dokumenty, ktoré by si mohli do reportáže nasnímať, sťažovateľka uviedla, že ona dokumenty má, že ich poskytne, na čo ich začala hľadať. Tieto dokumenty ale sťažovateľka nevedela nájsť a svedkyňa uviedla, že dokumenty jej nechal pán advokát na recepcii. Sťažovateľka počas rozhovoru uviedla, že jej s nehnuteľnosťou – chatou právne pomáhajú iné osoby, ktoré kontaktovala, keďže nebola spokojná s prácou advokáta, ktorého ale nikdy nemenovala. Sťažovateľka bola zmätená, odporovala si vo výpovediach a nepamätala si často, čo povedala.

Disciplinárne obvinený advokát nepreukázal, že by akýmkoľvek spôsobom odpovedal na písomné dopyty sťažovateľky, ktoré evidentne súviseli s poskytovaním právnych služieb. Ide o list sťažovateľky zo dňa 2. 12. 2016 a list sťažovateľky zo dňa 24. 2. 2017. Na základe uvedeného dospel disciplinárny senát k záveru, že skutok č. 2 sa stal a spáchal ho DO.

Z uvedeného skutkového stavu má disciplinárny senát za to, že DO advokát po skončení poskytovania právnych služieb, za ktoré DO advokát považuje stretnutie so sťažovateľkou zo dňa 13. 8. 2015, žiadnym spôsobom poskytovanie právnych služieb so sťažovateľkou finančne nevysporiadal, a to napríklad tak, že by jej vystavil faktúru, alebo by sa s ňou inak finančne vysporiadal. Naopak, sťažovateľka listom zo dňa 2. 12. 2016 žiadala DO advokáta, aby sa s ňou finančne vysporiadal. Na základe uvedeného dospel disciplinárny senát k záveru, že skutok č. 3 sa stal a spáchal ho DO.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery

disciplinárneho opatrenia v súlade s ustanovením § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na následok disciplinárneho previnenia, na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu DO a na jeho osobné a rodinné pomery a boli vzaté v úvahu pohľadujúce a prirážajúce okolnosti.

Senát dospel k záveru, že v prípade DO môže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, pretože prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje u tohto advokáta vzhľadom na charakter porušených povinností za postačujúce.

44.

ROZHODNUTIE

Vyjadrenie advokáta v e-mailovej komunikácii s klientom, ktorým vysloví pochybnosti o duševnom stave a správaní prokuristu klienta výrokom, že jeho správanie vykazuje znaky duševnej poruchy, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože v rámci súkromnej písomnej komunikácie medzi advokátom a klientom môže advokát oznámiť svojmu klientovi jeho hodnotenie duševného zdravia tretej osoby, ak táto tretia osoba je prokuristom v spoločnosti klienta, čo s ohľadom na ochranu záujmov klienta možno považovať za závažný dôvod na to, aby advokát mohol poskytnúť klientovi hodnotenie duševného zdravia prokuristu.

Všeobecne platí, že akékoľvek hodnotenie duševného zdravia inej osoby advokátom musí spĺňať požiadavku slušnosti a objektívnej snahy advokáta o vyhodnotenie duševného zdravia inej osoby. Advokát musí mať na hodnotenie duševného zdravia tretej osoby závažný dôvod, ktorý môže spočívať napríklad v ochrane záujmov klienta. Je zjavné, že advokát ako laik vie vyhodnotiť len bežne rozpoznateľné znaky prítomnosti duševnej choroby, a preto bude akékoľvek hodnotenie advokáta duševného zdravia tretej osoby advokátom spĺňať etické kritéria výkonu advokácie vtedy, ak advokátovo hodnotenie ostane v rovine podozrenia na duševnú chorobu.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2018, sp. zn. DS VI.-26/2017/1765/2016

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2018, sp. zn. DS VI.-26/2017/1765/2016 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA, § 1 ods. 5, § 2 ods. 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

vo veci zastupovania svojho klienta, obchodnej spoločnosti A s. r. o. sa v e-mailovej komunikácii (naposledy dňa 29. 10. 2015) urážlivo a nedôstojne vyjadroval na adresu A. B., keď sa o jej psychickom stave vyjadril a zhodnotil ho ako stav vykazujúci znaky bipolárnej poruchy osobnosti a správanie prokuristky označil za hrubé a hlúpe, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 10. 3. 2017 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podnetom na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátovi bola sťažnosť sťažovateľa – konateľa spoločnosti A. s. r. o. zo dňa 13. 6. 2016, ktorý sa sťažuje najmä na právne služby poskytnuté zo strany DO advokáta, ich kvalitu a neodborný a neprofesionálny

prístup DO advokáta. Sťažovateľ ďalej v sťažnosti uviedol, že DO advokát sa v e-mailovej komunikácii (naposledy dňa 29. 10. 2015) urážlivo a nedôstojne vyjadroval na adresu prokuristky uvedenej spoločnosti, pani menom A. B., keď sa o jej psychickom stave vyjadril a zhodnotil ho ako stav vykazujúci znaky bipolárnej poruchy osobnosti a správanie prokuristky označil za hrubé a hlúpe. Sťažovateľ nepripojil k sťažnosti žiadne doklady.

Na výzvu predsedu RK SAK o podanie vysvetlenia zo dňa 22. 7. 2016, DO advokát vo svojom vyjadrení zo dňa 1. 8. 2016 uviedol, že so sťažovateľom nemal uzavretú písomnú mandátnu zmluvu, za právne služby od sťažovateľa nedostal žiadne finančné prostriedky a práve odsúhlasenie výkonov a následná fakturácia sú dôvodmi, prečo sťažovateľ s DO advokátom prestal komunikovať. DO advokát ďalej opísal a uviedol, aké právne služby mohol sťažovateľ považovať za nekvalitné. DO advokát uviedol, že jeho vyjadrenie na adresu prokuristky, v zmysle ktorého správanie prokuristky vykazuje znaky bipolárnej poruchy osobnosti a jej správanie považuje za hrubé a hlúpe, bolo adresované výhradne na e-mail sťažovateľa a myslel ich skutočne vážne, bez zámeru niekoho uraziť. DO advokát uviedol, že prokuristka často menila nálady a svojej aktuálnej nálađe prispôsobovala aj intenciu uvažovania. DO advokát ako príklad vyššie uvedeného správania prokuristky uvádza situáciu, keď jej priniesol originály uzatvorených zmlúv, ku ktorým nemala žiadne dotazy, avšak následne mala DO advokáta obviňovať, že jej dal nepodpísané texty, pričom išlo o zmluvy s notársky overeným podpisom. DO advokát vo svojom vyjadrení uviedol, že nemusí byť lekárom na to, aby v osobnom e-maile upozornil klienta na správanie jeho prokuristky, práve naopak, advokát to považuje za svoju povinnosť, pretože ide o jeho klienta, ktorého záujmy je povinný chrániť.

V predmetnej veci sa dňa 23. 1. 2018 konalo prvé pojednávanie za prítomnosti zástupkyne RK SAK, ako aj za prítomnosti DO advokáta. DO advokát na pojednávaní tiež uviedol: „Môj mandant bol sťažovateľ. Sťažovateľ má prokuristku pani A. B., ktorá je v pozícii protistrany sťažovateľa. Ako som aj uviedol v mojom vyjadrení, jednou z úloh, ktorú sťažovateľ očakával je, že ho upozorním na akékoľvek riziko spojené s jeho podnikaním v SR. V zmysle § 18 ods. 3 ZoA je to moja etická a nielen etická, ale aj zákonná povinnosť. Vetou, ktorá mi je teraz predkladaná ako hanlivá a ktorú som formuloval v nemčine v mojom e-maile a adresoval som ho výhradne sťažovateľovi a upozornil som ho na toto riziko za dodržania všetkých etických princípov. Ja som pani A. B. nehovoril vôbec nič. Je mojou povinnosťou ako advokáta hovoriť o nej môj subjektívny názor a upozorniť jediného spoločníka a konateľa spoločnosti, v ktorej vykonáva funkciu prokuristu, že jej ďalšie zotrvanie vo funkcii preňho predstavuje riziko a taktiež je mojou povinnosťou ho upozorniť dostatočne konkrétne na rozsah tohto rizika. V žiadnom prípade by som si nemohol myslieť, že komunikácia s mojím klientom, ktorou plním moju povinnosť zo zákona, by mohla z pohľadu RK znamenať porušenie etických princípov alebo zákonov. Nepoužil som tam žiaden hanlivý výraz a žiaľ, bipolárna porucha osobnosti je v súčasnej dobe pomerne bežná diagnóza, ktorú po štandardnom absolvovaní právnickej fakulty, kde sme mali predmety ako právna sociológia, súdne lekárstvo a sociálna psychológia, predsa dokážem posúdiť.“ DO advokát na pojednávaní na otázku predsedníčky senátu, či podľa DO neexistuje iný spôsob, ako svojho klienta upozorniť na riziko, ktoré predstavuje správanie prokuristky bez toho, aby hodnotil jej psychický stav, uviedol: „Vzhľadom na postavenie tohto klienta, ktorý je cudzinec a nehovorí po slovensky, neorientuje sa dostatočne a samostatne v pomeroch v SR a má základné vzdelanie (myslím tým, že nehovorí spisovnou nemčinou), musím s ním komunikovať tak, aby v primeranom rozsahu pochopil obsah môjho upozornenia, pričom som sa vyvaroval použitia hanlivých výrazov. Ak by som to povedal zaobalenejšie, sťažovateľ by informáciu nepochopil, a to najmä vzhľadom na to, že som s tým mal viacnásobnú skúsenosť, keď som v priebehu roku 2015 zistil, že ho prokuristka okráda a takto som mu to povedal na rovinu, bránil ju s tým, že to by ona nikdy neurobila, on si to

s ňou vyrieši a je mi vďačný, že mu tie nepríjemné informácie hovorím. Pani A. B. je milenkou sťažovateľa, nemôžem za to, že sťažovateľ môj mail pani A. B. ukázal a následne bola podaná sťažnosť sťažovateľom pod jej vplyvom, pričom z tohto podania bolo zrejmé, že si nesťažujú na nič konkrétne ani odborné.“

Na základe tohto prednesu DO advokáta bolo na pojednávaní dňa 23. 1. 2018 navrhnuté doplnenie dokazovania zo strany DO advokáta, ako aj zo strany RK SAK. Na základe týchto návrhov bolo prijaté uznesenie, podľa ktorého sa pripúšťa návrh RK SAK na doplnenie dokazovania, a to e-mailovou komunikáciou medzi DO a sťažovateľom z obdobia roku 2015, ktorá sa týka správania a psychického stavu A. B., ostatné návrhy na doplnenie dokazovania sa nepripúšťajú. Zároveň sa podľa § 18 ods. 11 DP SAK pojednávanie odročilo na neurčito za účelom vyžiadania dôkazu navrhovaného zástupkyňou RK SAK.

V predmetnej veci sa dňa 4. 4. 2018 konalo druhé pojednávanie za prítomnosti zástupkyne RK SAK, ako aj za prítomnosti DO advokáta. Do druhého pojednávania nebola zástupkyňou RK SAK ani DO advokátom predložená e-mailová komunikácia, ktorá by obsahovala komunikáciu medzi DO advokátom a sťažovateľom o psychickom stave prokuristky, A. B. Zástupkyňa RK SAK uviedla, že trvá na zabezpečení dôkazu medzi DO advokátom a sťažovateľom, ktorá sa týka psychického stavu A. B. DO advokát uviedol, že podľa jeho názoru návrh na predloženie dôkazu by mal byť zamietnutý, pretože RK SAK mala dostatok času na jeho zabezpečenie a doteraz tak neurobila. Zároveň žiadal, aby disciplinárny senát na pojednávaní rozhodol a zamietol návrh RK SAK ako nedôvodný.

Disciplinárny senát na základe uvedených návrhov vyhlásil uznesenie, na základe ktorého upustil od vykonania dôkazu navrhovaného RK SAK z dôvodu hospodárnosti konania. Následne vyhlásil dokazovanie za ukončené a poskytol zástupkyňi RK SAK ako aj DO advokátovi priestor na záverečné reči.

Zástupkyňa RK SAK v rámci záverečnej reči uviedla: „Mám za to, že z obsahu sťažnosti sťažovateľa, ako aj z písomného vyjadrenia DO advokáta k sťažnosti v rámci jej prešetrenia, ako aj návrhu na začatie disciplinárneho konania, ako aj prednesu na ostatnom disciplinárnom pojednávaní jednoznačne vyplynulo, že DO použil na adresu prokuristky sťažovateľa výrok, že trpí bipolárnou poruchou osobnosti a jej správanie je hrubé a hlúpe. Ako RK SAK uviedla v návrhu na začatie disciplinárneho konania, advokát bez primeraného vzdelania v odbore psychológie alebo psychiatrie nie je spôsobilý činiť takéto úsudky na adresu tretej osoby a jeho výrok tak presiahol mieru dôstojnosti a je spôsobilý znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu.“

Disciplinárne obvinený advokát v rámci záverečnej reči uviedol: „K obvineniu som už uviedol viaceré skutočnosti, v prvom rade som nenapísal nikdy, že prokuristka trpí bipolárnou poruchou osobnosti, napísal som osobne sťažovateľovi, že konanie jeho prokuristky vykazuje znaky bipolárnej poruchy osobnosti. Pamätám si to doslovne práve preto, že som sa touto formuláciou snažil presne vyjadriť obavu, resp. riziko, ktoré prokuristka, resp. jej konanie pri jeho podnikaní na Slovensku pre neho predstavuje. Myslel som na to, aby bola dôstojnosť môjho prejavu týmto zachovaná. Nie je pravdou, že by som nemal dostatočné vzdelanie na to, aby som to nedokázal posúdiť. Som absolventom Právnickej fakulty UK, kde som spravil postupovú skúšku zo sociálnej psychológie a právnej sociológie. Taktiež sa často pri svojej praxi stretávam s fyzickými poruchami, ktoré prípady chodím konzultovať s MUDr. D., ktorý je psychiater. Ako som spomenul v mojich vyjadreniach, predmetný mail som písal v nemeckom jazyku, pričom taktiež nemám skúšku z nemeckého jazyka, preto argument, že by som nemal mať dostatočné vzdelanie neobstojí a osobne ma uráža. V neposlednom rade som tento mail napísal sťažovateľovi osobne. Sťažovateľ ma predtým v minulosti požiadal, aby som ho upozornil na všetko neštandardné, čo sa týka pani A. B., nakoľko on má s ňou osobný vzťah. Od roku 2014 do roku 2015 som ho niekoľkokrát upozorňoval na chovanie pani A. B.,

ktoré bolo minimálne v rozpore s morálkou, nakoľko mu spôsobovala zámerne škodu tým, že spreneverila jeho finančné prostriedky. Jeden z dôvodov, prečo som ukončil jeho zastupovanie bol práve jeho nekritický postoj k pani A. B., kedy sa snažil moje odhalenie zľahčovať a jej konanie predo mnou ospravedlňovať. Predmetným mailom som sa s ním rozlúčil ako s klientom, vysvetlil som mu, že ho nemôžem ďalej zastupovať medzi iným aj z tohto dôvodu.“

Disciplinárny senát sa následne podľa § 19 ods. 3 druhá veta DP SAK oboznámil prečítaním obsahu sťažnostného spisu, ako aj celého disciplinárneho spisu a z oboznámeného dôkazného súboru, a v ňom obsiahnutých jednotlivých dôkazov, potom dospel k týmto skutkovým zisteniam:

Disciplinárne obvinený advokát potvrdil, že poslal sťažovateľovi email, v ktorom uviedol, že prokuristka vykazuje znaky bipolárnej poruchy osobnosti. Nebolo ale preukázané, či DO advokát svojmu klientovi písomne uviedol informáciu, že daná prokuristka trpí duševnou poruchou, alebo či uviedol, že môže trpieť duševnou poruchou, respektíve nebolo preukázané, čo presne DO advokát sťažovateľovi písomne uviedol. Disciplinárny senát, vychádzajúc zo sťažnosti sťažovateľa, má za to, že DO advokát pravdepodobne uviedol vyhodnotenie, že duševný stav prokuristky vykazuje znaky bipolárnej poruchy osobnosti a správanie prokuristky označil za hrubé a hlúpe. Nakoľko disciplinárny senát nedisponoval uvedenou písomnou komunikáciou, nevedel vyhodnotiť, či takéto označenie prokuristky porušuje § 18 ods. 3 ZoA, § 1 ods. 5 a § 2 ods. 2 AP SAK. Disciplinárny senát preto postupoval v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obvineného) a to z dôvodu, že nedisponoval predmetnou písomnou komunikáciou (emailom) medzi DO advokátom a sťažovateľom. Na základe uvedeného dospel disciplinárny senát k záveru, že skutok sa stal, ale nie je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát má za to, že v súkromnej písomnej komunikácii medzi advokátom a klientom môže advokát oznámiť svojmu klientovi jeho hodnotenie duševného zdravia tretej osoby, ak táto tretia osoba je prokuristom v spoločnosti klienta. Výkon funkcie prokuristu v spoločnosti klienta považuje disciplinárny senát za závažný dôvod na to, aby advokát mohol poskytnúť klientovi hodnotenie duševného zdravia prokuristu.

Všeobecne platí, že akékoľvek hodnotenie duševného zdravia inej osoby advokátom musí spĺňať požiadavku slušnosti a objektívnej snahy advokáta o vyhodnotenie duševného zdravia inej osoby. Advokát musí mať na hodnotenie duševného zdravia tretej osoby závažný dôvod, ktorý môže spočívať napríklad v ochrane záujmov klienta. Je zrejmé, že advokát ako laik vie vyhodnotiť len bežne rozpoznateľné znaky prítomnosti duševnej choroby, a preto bude akékoľvek hodnotenie advokáta duševného zdravia tretej osoby advokátom spĺňať etické kritériá výkonu advokácie vtedy, ak advokátovo hodnotenie ostane v rovine podozrenia na duševnú chorobu.

45.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený právny zástupca rozhodnutím Centra právnej pomoci v právnej veci klienta o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, neinformuje klienta o doručení rozhodnutia súdu o odmietnutí žaloby, čím znemožní klientovi podať opravný prostriedok, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a), b) AP SAK.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 18. júna 2018, sp. zn. DS VI.-36/2018:2614/2017

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 18. júna 2018, sp. zn. DS VI.-36/2018:2614/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a), b) AP SAK

tým, že

vo veci zastupovania svojho klienta A. B. v právnej veci o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu vedenej pred krajským súdom neinformoval klienta o doručení uznesenia krajského súdu zo dňa 23. 9. 2016, ktoré prevzal dňa 3. 10. 2016, ktorým správny súd žalobu klienta odmietol, čím znemožnil klientovi podať opravný prostriedok (kasačná sťažnosť) voči predmetnému rozhodnutiu súdu.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 13. 4. 2018 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Sťažovateľ A. B. vo svojej sťažnosti doručenej SAK 28. 8. 2017 uviedol, že mu bol DO advokát ustanovený Centrom právnej pomoci, v jeho veci o preskúmanie správneho rozhodnutia, kde tento advokát prijal splnomocnenie na zastupovanie pri jeho návšteve vo výkone trestu. Hoci ho advokát pri návšteve v ústave informoval, že potrebné listiny zaslal súdu, tak z výzvy súdu adresovanej jemu ako strane sporu neskôr zistil, že advokát toto neurobil, a preto on sám tieto listiny poslal súdu a žiadal, aby súd rozhodol síce bez jeho osobnej prítomnosti, ale za prítomnosti DO advokáta. O tom, že vo veci samej, kde bol takto zastúpený DO advokátom už bolo rozhodnuté a vec bola právoplatne skončená sa však dozvedel od pracovníčky súdu, ktorá mu elektronicky zaslala informáciu, že DO advokát prevzal dňa 3. 10. 2016 predmetné uznesenie súdu, ktorým bola jeho správna žaloba odmietnutá, a tiež bola na ňom neskôr vyznačená aj doložka právoplatnosti. Poukázal aj na mailovú komunikáciu, ktorú viedol on, resp. jeho sestra s DO advokátom a žiadal ho o vysvetlenie, ako došlo k tej skutočnosti, že mu rozhodnutie neoznámil. Napokon dodal, že sa z CPP dozvedel aj to, ako si DO advokát účtoval za toto zastúpenie u CPP odmenu, trovy a náhrady.

Na výzvu predsedu RK SAK k podaniu vyjadrenia k sťažnosti sa dňa 27. 9. 2017 DO advokát vyjadril a uviedol, že prevzal rozhodnutie od CPP dňa 30. 4. 2015 a zaslal sťažovateľovi do ÚVTOS potrebnú dohodu a výzvu na udelenie plnej moci, ktoré však zostali bez odozvy, a tak ho po cca 3 mesiacoch navštívil v ÚVTOS, kde prijal sťažovateľom rukou písanú plnú moc zo dňa 29. 7. 2015 s dátumom prijatia dňa 12. 8. 2015. Pričom z komunikácie so sťažovateľom vyplynulo, že pre sťažovateľa nie je toto zastúpenie ani tak dôležité, ale jeho cieľom bolo skôr získať prostredníctvom tohto konania advokáta s kontaktmi na okresný súd a krajský súd, ktorý by mu „vybavil“ podmienené prepustenie z výkonu trestu v roku 2016.

Disciplinárne obvinený advokát s prihliadnutím na túto okolnosť sťažovateľovi uviedol, že on prijaté splnomocnenie na správny súd nebude zasielať a že pri následnej návšteve sa rozhodne či vôbec bude pokračovať v zastupovaní. Stalo sa tak dňa 9. 12. 2015. Pri ďalšej návšteve v ÚVTOS a po závažnom narušení dôvery medzi ním a sťažovateľom mu DO advokát vypovedal plnú moc, čo však sťažovateľ odmietol prevziať. Následne však DO advokát túto výpoveď nezaslal správne súdu, nakoľko na súd nezasielal ani samotnú plnú moc, takže podľa jeho názoru nebolo ani čo odvolávať a súd by to iba miatlo. Avšak po podaní sťažnosti sťažovateľom DO advokát zistil, že plnú moc zaslal súdu sám sťažovateľ bez jeho vedomia.

Pri doručovaní predmetného uznesenia súdom mal za to, že ide len o omyl súdu, lebo z jeho pohľadu po vypovedaní splnomocnenia išlo o tzv. neživú vec, a preto bolo uznesenie bez ďalšieho založené do už archivovaného spisu a ďalej sa nepreposielalo klientovi, keďže v tom čase už sťažovateľ nebol klientom DO advokáta.

Dňa 23. 4. 2018 sa DO advokát vyjadril k samotnému návrhu na začatie disciplinárneho konania, pričom vo vyjadrení sa pridržiaval svojich skorších vyjadrení, najmä zdôraznil osobitosť stretnutí so sťažovateľom v ÚTVOS. Z vlastného východiska o platnom ukončení zastúpenia sťažovateľa potom popisoval ďalšie konanie, najmä ohľadom uplatnených trov tohto zastúpenia na CPP. V podstate išlo o chybu brigádničky, ktorá svojvoľne zaslala vyúčtovanie tohto zastúpenia, hoci on toto považoval vypovedaním plnej moci v decembri 2015 za úplne vybavené. O tom, že sa toto stalo, sa dozvedel až keď CPP požadoval odstrániť chybu tohto vyúčtovania, ktorého sa on vopred zriekol a považuje vec za skončenú, a aj v prípade, ak by mu CPP priznalo odmenu a náhrady, tak by ich vrátil.

V predmetnej veci bolo nariadené na deň 18. 6. 2018 pojednávanie, ktoré sa konalo v prítomnosti poverenej zástupkyne navrhovateľa aj v osobnej prítomnosti DO advokáta.

Poverená zástupkyňa navrhovateľa sa na pojednávaní vo svojom prednese pridržiavala návrhu na začatie disciplinárneho konania, poukázala aj na obsah spisu, aj vzhľadom na výpoveď DO advokáta nemala pochyb, že skutok tak, ako bol popísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania sa stal. Obranu DO advokáta nepovažovala za akceptovateľnú a navrhla uznať DO advokáta vinným v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania. Okolnosti, ktoré uvádzal DO advokát na svoju obhajobu ponechala na zváženie, aby na ne prihliadol disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia, pričom navrhla za toto disciplinárne previnenie uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2, písm. c) ZoA pokutu vo výške 100 eur.

Disciplinárne obvinený advokát sa tiež pridržiaval svojich písomných vyjadrení, zotrval na svojich tvrdeniach uvedených vo vyjadrení k sťažnosti aj k návrhu. Sťažovateľ ho žiadal o vybavenie podmienčného prepustenia nezákonným spôsobom, čo on odmietol, prijatie plnej moci však nepopieral; splnomocnenie následne zaslal CPP. Rovnako tak ani doručenie rozhodnutia krajského súdu do svojej kancelárie nepopieral. DO advokát však neposielal vypovedanie splnomocnenia ani na CPP, ani na krajský súd, lebo vychádzal z toho, že ani samotné splnomocnenie tam nebolo zasielané. Vzhľadom na to, že toto zastupovanie považoval za skončené, nevykonával žiadne administratívne úkony s tým spojené a aj vyznačenie právoplatnosti zabezpečil jeho kolega z kancelárie. Čo sa týkalo vyúčtovania odmeny a náhrad, toto bolo zase pripravené jeho brigádničkou a o tomto uplatnení sa dozvedel až po obdržaní e-mailu od CPP, ktorým ho vyzývali na opravu, ale on tým, že na toto rezignoval, otázku odmeny za zastúpenie sťažovateľa považoval za vybavené. Napokon uzavrel, že celé zastúpenie bolo dosť neštandardné, ale z vecnej stránky ho hodnotil ako zjavne beznádejné pre sťažovateľa.

VI. disciplinárny senát sa následne podľa § 19 DP SAK oboznámil s obsahom sťažnostného spisu, ako aj celého disciplinárneho spisu a z oboznámeného dôkazného materiálu, a v ňom obsiahnutými jednotlivými dôkazmi potom dospel k týmto skutkovým zisteniam a právnym záverom:

Z vykonaných dôkazov nebolo sporné, že DO advokát zastupoval ako právny zástupca sťažovateľa vo veci pred krajským súdom, čo preukazovalo jednak rozhodnutie CPP o jeho určení za zástupcu, ale najmä splnomocnenie ním prijaté od sťažovateľa v ÚVTOS dňa 12. 8. 2015. Rovnako nebolo sporné ani to, že klienta neinformoval o doručení uznesenia krajského súdu zo dňa 23. 9. 2016, ktoré prevzal dňa 3. 10. 2016, a na pojednávaní uznal, že podpis na doručení je jeho. Spornou okolnosťou zostal moment ukončenia zastúpenia,

kedy DO advokát trval na tom, že zastúpenie mu zaniklo odopretím prevzatia jeho výpovede, o čo sa pokúšal pri druhej návšteve sťažovateľa v ÚVTOS v decembri 2015. DO advokát tiež priznal, že nebol dôsledný, keďže prijaté splnomocnenie nezaslal na súd, iba na CPP, a následne súdu ani CPP neoznámil ani svoju výpoveď plnej moci.

Keďže sťažovateľ mal k dispozícii originál plnej moci podpísanej DO advokátom a mohol s ním teda disponovať podľa svojho uváženia, DO advokát mal urobiť všetko pre to, aby sa v prípade, že plnú moc zaslal na súd sám sťažovateľ, súd o výpovedi plnej moci dozvedel. To však DO advokát neurobil, čo aj sám uznal.

Vzhľadom na pochybnosti o tom, ako hmotnoprávne vznikla, a najmä či zanikla plná moc, a teda dokedy trvalo zastúpenie v procesnom zmysle, mal DO advokát informovať súd o výpovedi splnomocnenia, aby bolo súdu zrejmé, komu sa má doručiť meritórne rozhodnutie. Navyše, keď následne došlo k vyznačeniu právoplatnosti na predmetnom rozhodnutí a keď sa DO advokát dozvedel o spornom vyúčtovaní, mal DO advokát konať s odbornou starostlivosťou a rozhodnutie sťažovateľovi zaslať obvyklým spôsobom. Zodpovednosti DO advokáta nezbavuje ani skutočnosť, že administratívne úkony vo veci ponechal na svojho spoločníka, iného advokáta, resp. brigádníčku.

Na druhej strane, na základe listu sťažovateľa zo dňa 4. 8. 2015, predloženého k nahliadnutiu, mal disciplinárny senát za preukázané, že DO advokát mal dôvody na odmietnutie zastupovania, pretože sťažovateľovi zrejme nešlo o konanie, v ktorom ho mal DO advokát zastupovať, ale o získanie kontaktu na miestneho advokáta, ktorý by mu „vybavil“ podmienčné prepustenie. Sťažovateľ ho v liste žiadal o návštevu za účelom porady v jeho právnej veci a zároveň dáva jasne najavo, že účelom, pre ktorý mal DO advokát sťažovateľa navštíviť bolo „vybavenie“ podmienčného prepustenia z výkonu trestu. V tejto veci ho však DO advokát nezastupoval, a ako sa vyjadril, ani nechcel zastupovať. Týmito vyjadreniami sťažovateľ DO advokáta len utvrdil v tom, že zjavne nemá skutočný záujem na výsledku v konaní, v dôsledku čoho aj DO advokát k veci nepristupoval s odbornou starostlivosťou a procesnou dôslednosťou. Uvedené okolnosti síce nezbavovali DO advokáta povinnosti dodržiavať advokátske predpisy, čo sám DO advokát uznal, avšak tieto okolnosti boli zohľadnené pri rozhodovaní senátu o disciplinárnom opatrení, resp. o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Z právneho hľadiska tak konaním uvedeným v skutku návrhu porušil DO advokát citované ustanovenia zákona tak, ako ich navrhovateľ kvalifikoval a VI. disciplinárny senát sa s touto právnou kvalifikáciou stotožnil.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel disciplinárny senát k záveru, že skutok tak, ako je uvedený v návrhu sa stal a spáchal ho DO advokát a tento skutok je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA.

VI. disciplinárny senát po uznaní DO advokáta za vinného na základe návrhu navrhovateľa dospel ďalej k záveru, že vo veci môže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za toto disciplinárne previnenie, nakoľko prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje, u tohto advokáta, aj vzhľadom na charakter porušenej povinnosti, za dostačujúce. V tomto ohľade bolo preukázané, že skutočne postačí iba prejednanie veci v disciplinárnom konaní s DO advokátom, k čomu prispelo aj to, že išlo o zastúpenie z moci úradnej, ktoré bolo zrejme motivované iným dôvodom ako oficiálne pred súdom prezentoval sťažovateľ a medzi účastníkmi neboli vzťahy založené na dôvere klienta a advokáta, a že na advokáta kládol klient požiadavky zjavne mimo rámec zastúpenia, a napokon zo samotného zmarenia podať opravný prostriedok včas sťažovateľovi nevznikla žiadna škoda. Rovnako tak senát prihliadol na doterajšiu profesijnú bezúhonnosť DO advokáta a dospel k záveru, že samotné prejednanie veci je dostatočným prostriedkom aj na budúcu prevenciu.

46.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klientovi predloží dve alternatívne verzie vyúčtovania trov právneho zastúpenia s návrhom, že advokát v rámci jednej z alternatív nebude účtovať cenu vrátane dane z pridanej hodnoty, ak s tým klient súhlasí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA, § 12 AP SAK.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 18. júna 2018, sp. zn. DS VI.-16/2018:2579/2017

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 18. júna 2018, sp. zn. DS VI.-16/2018:2579/2017 bol DO advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 12 AP SAK

tým, že

vo veci zastupovania svojej klientky A. B. v konaní o vysporiadanie BSM vedenom na okresnom súde zaslal klientke A. B. dňa 11. 4. 2017 e-mail, ktorým jej v prílohe zaslal rozsudok okresného súdu zo dňa 11. 4. 2017 a vyúčtovanie trov právneho zastupovania v dvoch verziách, pričom vo verzii „Vyúčtovanie trov právneho zastupovania – dohodou“ zo dňa 20. 3. 2017 uviedol: „Navrhujem trovy právneho zastúpenia po úprave jednotlivých úkonov zo 619,09 eur na 154,77 eur, čo bolo v 6-tich prípadoch, a predstavuje to sumu 2 785,92 eur (bez DPH) oproti vyhláškovej cene. Som ochotný dohodnúť sa tak, že nebudem účtovať cenu DPH pri vyúčtovaní dohodou, čo predstavuje sumu 1 668,38 eur, samozrejme, bez riadneho daňového dokladu. Teda rozdiel medzi vyhláškovou cenou trov právneho zastúpenia a dohodnutou cenou je 4 454,30 eur. Ak budeš akceptovať tento môj návrh vyplatenia trov právneho zastúpenia dohodou, potom nám ostáva len dohodnúť sa na termíne vyplatenia“,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 19. 1. 2018 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti okrem iného uviedla, že po skončení právneho zastupovania, počas ktorého nikdy s DO advokátom nehovorili o sume za poskytnuté právne služby, jej bol DO advokátom doručený e-mail, z ktorého bola šokovaná, pretože obsahoval dve verzie vyúčtovania právnych služieb, jedno na sumu 12 753,41 eur a druhé na sumu 9 410,30 eur s tým, že druhé (hodnotou nižšie) vyúčtovanie malo byť realizované bez účtovania DPH a bez riadneho daňového dokladu. Zároveň v priebehu súdneho konania v súvislosti so zastupovaním poskytla DO advokátovi 2x zálohu po 300 eur, preto nadobudla presvedčenie, že celková suma za právne zastúpenie bude v jej finančných možnostiach. S DO advokátom si ohľadom trov konania vymenili niekoľko e-mailov a po stretnutí v advokátskej kancelárii DO advokáta dňa 19. 7. 2017 ponúkla DO advokátovi sumu 3 000 eur (okrem poskytnutej zálohy 600 eur). Túto ponuku DO advokát neprijal, pričom bolo už zrejmé, že sa na odmene nedohodnú. Dňa 10. 11. 2017 jej bol z okresného súdu doručený platobný rozkaz zo dňa 9. 10. 2017, ktorým

ju súd zaviazal zaplatiť DO advokátovi sumu 10 524,67 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania s tým, že proti platobnému rozkazu podala odôvodnený odpor.

K sťažnosti sa DO advokát písomne vyjadril, pričom podrobne popísal priebeh úkonov právneho zastupovania v predmetnej právnej veci. O výške odmeny vo veci sťažovateľku informoval už na začiatku právneho zastupovania a z dôvodu, že sa jednalo o rodinnú príslušníčku upustil od zloženia zálohy, okrem zálohy na pohonné hmoty, pretože súdny spor bol vedený na súde mimo sídla jeho kancelárie.

Disciplinárny senát vo veci nariadil disciplinárne pojednávanie na termín 4. 4. 2018. Uvedené pojednávanie sa neuskutočnilo a bolo odročené z dôvodu ospravedlnenia sa DO pre kolíziu s jeho pracovnými povinnosťami v podobe zastupovania klientov na súdoch.

V predmetnej veci sa dňa 18. 6. 2018 konalo pojednávanie za prítomnosti zástupcu RK SAK a za neprítomnosti DO advokáta. Disciplinárny senát vec prejednal a rozhodol na disciplinárnom pojednávaní dňa 18. 6. 2018, a to v neprítomnosti DO.

Na základe vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za preukázané, že DO advokát spáchal skutok tak, ako je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátovi.

Disciplinárny senát mal za to, že takéto konanie je v rozpore s § 18 ods. 3 ZoA, ako aj v rozpore s § 12 AP SAK. Disciplinárny senát má za to, že takýmto konaním DO advokát ponúkol vyúčtovanie trov právneho zastúpenia v rozpore s advokátskou etikou a v rozpore s predpismi SAK, podľa ktorých musí advokát účtovať svoje služby v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. DO advokát, vystavením dvoch alternatívnych verzí vyúčtovania trov právneho zastúpenia, navrhol svojmu klientovi, že DO advokát za svoje služby neodvedie zákonom určenú daň, t. j. nabádal svojho klienta na (konkludentný) súhlas s porušovaním daňových predpisov. Takéto konanie disciplinárny senát považuje za konanie v rozpore s advokátskou etikou a povinnosťou riadne účtovať právne služby.

Následne sa disciplinárny senát zaoberal majetkovými pomermi DO advokáta. Disciplinárny senát nahliadnutím na www.katasterportal.sk zistil, že DO advokát má vo výlučnom vlastníctve dva rodinné domy, záhradu, 4 garáže, 2 garáže a nebytový priestor, s adresou zhodnou s adresou kancelárie DO advokáta. Zároveň je DO advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, t. j. je možné predpokladať, že má ročný obrat vo výške 49 790 eur potrebný na povinnú registráciu na daň z pridanej hodnoty (§ 4 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty), alebo požiadal o dobrovoľnú registráciu na daň z pridanej hodnoty a príslušný daňový úrad vyhodnotil, že vykonáva ekonomickú činnosť v zmysle § 3 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty s tým, že podľa záväzného výkladu Súdneho dvora EÚ sa aj samotná príprava na budúce zdaniteľné obchody považuje za vykonávanie ekonomickej činnosti (rozhodnutie Súdneho dvora C-268/83). T. j. daňový úrad v prípade povolenia dobrovoľnej registrácie na daň z pridanej hodnoty očakával, že DO advokát bude vykonávať ekonomickú činnosť. Zároveň mal DO advokát do 18. 4. 2018 v pracovnoprávnom pomere koncipientku a disciplinárny senát vychádza z predpokladu, že jej vyplácal aspoň minimálnu mzdu (480 eur). Na základe uvedených skutočností má disciplinárny senát za to, že DO advokát má dostatočné majetkové pomery na úhradu peňažnej pokuty vo výške 1 000 eur.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení disciplinárny senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s ustanovením § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na následok disciplinárneho previnenia, na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu DO a na jeho majetkové pomery a boli vzaté do úvahy poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Senát dospel k záveru, že v prípade DO advokáta nemôže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, pretože prerokovanie disciplinárneho previnenia nepovažuje, u tohto advokáta vzhľadom na závažný charakter porušených povinností, za postačujúce.

Senát preto rozhodol o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

47.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení právneho zastúpenia bezodkladne klientovi nevráti všetky doklady, ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal, a vec s klientom bezodkladne riadne písomne finančne nevysporiada, pričom v rámci prešetrovania sťažnosti klienta v mieste svojho sídla neprevezme zásielku RK SAK, na vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti a k sťažnosti sa nevyjadrí ani po opakovanom zaslaní výzvy RK SAK, ktorú prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA, § 13, § 39 AP SAK.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 12. marca 2019, sp. zn. DS VI.-76/2018:801/2018

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 12. marca 2019, sp. zn. DS VI.-76/2018:801/2018 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA, § 13, § 39 AP SAK

tým, že

vo veci sťažnosti klienta A. B.,

1. v mieste svojho sídla neprevzal zásielku predsedníčky RK SAK obsahujúcu výzvu zo dňa 5. 6. 2018 na vyjadrenie sa obratom k skutočnostiam, ku ktorým sa DO advokát vo vyjadrení zo dňa 22. 5. 2018 nevyjadril, ktorá mu bola zasielaná doporučeným spôsobom s doručenkou na adresu sídla DO advokáta uvedenú v zozname advokátov vedenom SAK dňa 5. 6. 2018, bola uložená na pošte s úložnou lehotou 10 dní od 7. 6. 2018 do 19. 6. 2018 a vrátená SAK dňa 21. 6. 2018 (skutok 1);
2. sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 5. 6. 2018 k skutočnostiam napriek tomu, že ju po opakovanom zaslaní dňa 22. 6. 2018 prevzal dňa 29. 6. 2018 (skutok 2);
3. po skončení právneho zastúpenia bezodkladne nevrátil klientovi všetky doklady, ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal (skutok 3);
4. po skončení právneho zastúpenia bezodkladne vec s klientom riadne písomne finančne nevysporiadal (skutok 4),

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 17. 10. 2018 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že v spore voči C. D., advokát napriek sume 662,37 eur, stanovenej uznesením, vyplatil len sumu 374,43 eur skrátenú o 13,77 eur, t. j. bolo mu vyplatené 360,66 eur. DO advokát zastupoval sťažovateľa aj v spore voči p. E. F. a podľa uznesenia mal sťažovateľ dostať 137,70 eur, ktoré však nedostal a DO advokát mu povedal, že treba podať návrh na vykonanie exekúcie za účelom vymoženia dlžnej sumy. Sťažovateľ ďalej uviedol, že uhradil DO advokátovi sumu 40 eur, ktorú mal sťažovateľ zložiť za účelom podania – už druhej – žiadosti o mimosúdne vyrovnanie. V prípade druhého sporu DO advokát odhovril sťažovateľa od podania odvolania voči rozsudku vydaného v neprospech sťažovateľa s tým, že zistil, že otec pána E. F. je právnik a uvažuje, či sa DO advokát a p. F. nemôžu poznať zo školských čias, keďže sú približne rovnako starí. Sťažovateľ ďalej namietal, že uznesenia a rozsudky týkajúce sa sťažovateľových vecí, získal až zo súdu, lebo DO advokát ich sťažovateľovi vôbec nedal a že peniaze mala p. A. B. uhradiť dňa 4. 11. 2017, pričom sťažovateľ ich dostal až dňa 26. 3. 2018.

Na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 20. 4. 2018 sa DO advokát vyjadril k sťažnosti písomným vyjadrením doručeným SAK dňa 22. 5. 2018, v ktorom uviedol, že považuje sťažnosť za neopodstatnenú z dôvodu, že sťažovateľ síce predložil uznesenie okresného zo dňa 7. 9. 2017, ale vôbec nepostrehol, že v ods. 5 citovaného uznesenia sú priznané aj trovy zastúpenia v sume 367,92 eur, pričom podľa sťažovateľa mali ostať celé trovy, priznané súdom v sume 667,49 eur, sťažovateľovi. Sťažovateľ priložil aj výdavkový doklad zo dňa 26. 3. 2018 na sumu 360,66 eur, ktorú mu DO advokát aj vyplatil a túto sumu odsúhlasil sťažovateľ svojím podpisom na vyúčtovaní, ktoré urobil DO advokát písomne pred sťažovateľom. Keby sťažovateľ dňa 26. 3. 2018 nesúhlasil s vyúčtovaním DO advokáta, bol by DO advokát predložil podrobné vyúčtovanie, ale sťažovateľ ho nepožadoval, postačovala mu suma 360,33 eur, ktorú sťažovateľovi vyplatil, čo sťažovateľ odsúhlasil svojím podpisom.

Na doplňujúcu žiadosť predsedníčky RK SAK zo dňa 5. 6. 2018 sa sťažovateľ ďalej vyjadril dňa 13. 6. 2018, že vo veci rozsudku je všetko v poriadku, až na to, že súd priznal 662 eur a DO advokát dal sťažovateľovi len časť peňazí. V druhej veci vyjadril sťažovateľ pochybnosti, či DO advokát postupoval správne, sťažovateľ má dojem, že nie, že to bolo všetko dohodnuté v neprospech sťažovateľa. Sudkyňa vyzvala sťažovateľa, aby si zabezpečil prítomnosť advokáta na pojednávaní, pričom DO advokát prisľúbil účasť na pojednávaniach, ale ani raz neprišiel a súd pojednával so súhlasom sťažovateľa, nakoľko sa spor už dlho ťahal. V novembri 2013 požiadal DO advokáta o žalobu na p. F., keď tak nespravil vyše roka, obrátil sa na SAK, po urgencii od SAK v marci 2015 to DO advokát takisto nespravil, urobil tak až v auguste 2015, pritom odporcu vyzýval až dvakrát o zmier, čo stálo sťažovateľa 40 eur + 40 eur, potvrdenku mu však DO advokát nedal. Spor prehral, a keď chcel podať odvolanie, tak ho DO advokát odhovril, že minie kopec peňazí a pri našich súdoch nič sťažovateľ nevyhrá, hoci má 100% pravdu. Rozsudku mu DO advokát nedal.

Za účelom prešetrenia sťažnosti vyzvala opätovne predsedníčka RK SAK výzvou zo dňa 5. 6. 2018 DO advokáta na vyjadrenie sa obratom k skutočnostiam, ku ktorým sa vo vyjadrení zo dňa 22. 5. 2018 nevyjadril, a to na vyjadrenie sa k splneniu povinnosti podľa § 13 AP SAK, t. j. k vráteniu všetkých dokladov sťažovateľa, ktoré mu boli zverené alebo ktoré počas zastupovania prevzal, a aby DO advokát zároveň predložil doklad o splnení uvedenej povinnosti (ďalej len „Opätovná výzva“). Opätovnú výzvu zo dňa 5. 6. 2018, si DO advokát najprv neprevzal (a teda sa k nej ani nevyjadril), zásielka bola uložená na pošte s úložnou lehotou 10 dní od 7. 6. 2018 do 19. 6. 2018 a bola vrátená SAK dňa 21. 6. 2018 ako neprevzatá v odbernej lehote. SAK opakovane odoslala zásielku dňa 22. 6. 2018 a DO advokát zásielku obsahujúcu Opätovnú výzvu prevzal dňa 29. 6. 2018. Napriek uvedenému, sa však DO advokát do dňa podania tohto návrhu na začatie disciplinárneho konania k Opätovnej výzve nevyjadril.

Disciplinárny senát vo veci nariadil disciplinárne pojednávanie na termín 12. 3. 2019. Na tomto pojednávaní sa zúčastnila zástupkyňa RK SAK. DO advokát sa na pojednávanie nedostavil, hoci mal preukázané doručené predvolanie. Pojednávalo sa za neprítomnosti DO advokáta. Disciplinárny senát vec prejednal a rozhodol na disciplinárnom pojednávaní dňa 12. 3. 2019, a to v neprítomnosti DO advokáta.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že RK SAK zaslala 5. 6. 2018 DO advokátovi výzvu na vyjadrenie sa ku skutočnostiam, ku ktorým sa DO advokát nevyjadril vo svojom prvom vyjadrení z 22. 5. 2018, pričom táto výzva bola uložená na pošte s lehotou 10 dní od 7. 6. 2018 do 19. 6. 2018 a následne bola vrátená SAK dňa 21. 6. 2018, čiže DO advokát ju neprevzal.

Na základe uvedených listinných dôkazov mal disciplinárny senát za preukázané, že DO advokát si nezabezpečil možnosť doručovania zásielok, keďže zásielku RK SAK mu nebolo možné doručiť, čím spáchal skutok č. 1 tak, ako je uvedený v návrhu RK SAK, tento skutok je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA, nakoľko ním bola porušená povinnosť uložená § 39 AP SAK, podľa ktorého advokát je povinný zabezpečiť v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi o doručovaní.

Disciplinárny senát mal ďalej za preukázané, že RK SAK opätovne zaslala výzvu zo dňa 5. 6. 2018 dňa 22. 6. 2018 a táto opakovaná výzva bola DO advokátovi doručená dňa 29. 6. 2018. Avšak DO advokát na ňu neodpovedal, čím spáchal skutok uvedený v bode 2 návrhu. Tento skutok je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA, nakoľko tým porušil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 28 ods. 4 ZoA.

V súvislosti so skutkom 3 návrhu, pretože DO advokát sa vo svojom vyjadrení zo dňa 22. 5. 2018 k splneniu povinnosti v zmysle § 13 AP SAK nevyjadril, ani nepredložil žiadny dôkaz o splnení uvedenej povinnosti a keďže sa ani nedostavil na pojednávanie, vychádzal disciplinárny senát z listinných dôkazov uvedených v sťažnostnom spise a v disciplinárnom spise a z tvrdení sťažovateľa, nakoľko tie neboli ničím vyvrátené.

Disciplinárny senát preto v prejednávanom prípade dospel k záveru, že skutok 3 sa stal tak, ako je uvedené v návrhu RK SAK, tento skutok je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože sa DO advokát týmto skutkom dopustil porušenia povinnosti § 13 AP SAK, keď DO advokát sťažovateľovi bez zbytočného odkladu po skončení právneho zastúpenia nevrátil tomuto všetky doklady, ktoré v mene sťažovateľa počas zastupovania prevzal a sťažovateľ musel dopytovať príslušný súd na vydanie predmetných písomností (rozsudky, uznesenia).

Čo sa týka skutku 4 návrhu, vychádzajúc z obsahu sťažnostného spisu a disciplinárneho spisu, má disciplinárny senát za preukázané, že DO advokát vystavil dňa 26. 3. 2018 sťažovateľovi Výdavkový pokladničný doklad na sumu 360,66 eur, kde sa na riadku „Účel“ uvádza, že ide o „Vyúčtovanie sporu A. B. – výdavok v sume 374,43 eur, Vyúčtovanie sporu E. F. príjem v sume 13,77 eur, po započítaní celkom k vyplateniu 360,66 eur.“ (ďalej len „Výdavkový pokladničný doklad“), pričom tento Výdavkový pokladničný doklad bol podpísaný sťažovateľom.

Disciplinárny senát bral do úvahy aj uznesenie zo dňa 7. 9. 2017, ktorým boli sťažovateľovi priznané trovy konania vo výške 662,37 eur, pričom v bode 5 uznesenia je uvedený rozpis trov konania. Rovnako tak vzal disciplinárny senát do úvahy aj Vyúčtovanie trov konania a trov právneho zastúpenia žalobcu zo dňa 19. 12. 2016 (ďalej len „Vyúčtovanie“), v ktorom DO advokát uviedol vyúčtovanie trov konania ako aj trov právneho zastúpenia. Avšak Vyúčtovanie bolo adresované súdu a nie sťažovateľovi a nebolo preukázané, že sťažovateľ mal Vyúčtovanie k dispozícii.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO advokát poskytol sťažovateľovi len Výdavkový pokladničný doklad, pričom tento doklad neobsahuje podrobný rozpis trov konania

a právneho zastúpenia, ako tomu bolo napr. v prípade Vyúčtovania, a preto ho DO považuje za neurčité, nejasné a nepreskúmateľné. Disciplinárny senát v tejto súvislosti prihliadol aj na tvrdenie DO advokáta, že „keby sťažovateľ dňa 26. 3. 2018 nesúhlasil s vyúčtovaním DO advokáta, bol by DO advokát predložil podrobné vyúčtovanie, ale sťažovateľ ho nepožadoval, postačovala mu suma 360,33 eur, ktorú sťažovateľovi vyplatil, čo sťažovateľ odsúhlasil svojím podpisom“. Avšak podľa názoru disciplinárneho senátu, odsúhlasenie sumy vyplatenej DO advokátom nie je možné považovať za finančné vysporiadanie, a teda za splnenie povinnosti v zmysle § 13 AP SAK, podľa ktorého je advokát po skončení zastúpenia povinný bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať. Finančné vysporiadanie advokáta musí obsahovať údaje v rozsahu uvedenom vo Vyúčtovaní, aby klient vedel riadne posúdiť pravdivosť a oprávnenosť vyúčtovaných trov. Výdavkový pokladničný doklad však takéto údaje neobsahoval.

Navyše, s prihliadnutím na skutočnosť, že uznesenie okresného súdu zo dňa 30. 9. 2016, bolo právoplatné dňa 26. 10. 2016 a uznesenie okresného súdu zo dňa 7. 9. 2017, bolo právoplatné dňa 10. 10. 2017 (pričom z rozhodnutí vyplýva, že v merite vecí bol už skôr vydaný rozsudok), ak by aj Výdavkový pokladničný doklad bolo možné považovať za finančné vysporiadanie, nebola by splnená podmienka bezodkladnosti finančného vysporiadania s klientom, predpokladaná § 13 AP SAK, keďže k finančnému vysporiadaniu došlo až dňa 26. 3. 2018, t. j. minimálne po viac ako jednom (1) roku, resp. piatich (5) mesiacov od právoplatného skončenia veci.

V súlade so svojou predchádzajúcou rozhodovacou praxou, v ktorých disciplinárny senát konštatoval, že „Advokát, ktorý po skončení zastupovania vec s klientom bezodkladne, riadne a písomne finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 13 AP SAK.“ (napr. Rozhodnutie VI. DS SAK zo dňa 27. júla 2011, Rozhodnutie DS VI.-46/11:4265/2010, Rozhodnutie VI. DS SAK z 8. 11. 2011, sp zn. DS VI.-76/11:522/2011 v spojení s rozhodnutím Predsedníctva SAK z 13. 4. 2012, sp. zn. P-11/2012:522/2011), má disciplinárny senát za preukázané, že skutok 4 sa stal tak, ako je uvedený v návrhu, že ho spáchal DO advokát, tento skutok je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA, nakoľko ním advokát porušil povinnosti § 13 AP SAK, keď DO advokát vec so sťažovateľom bez zbytočného odkladu po skončení právneho zastúpenia riadne písomne finančne nevysporiadal.

Následne sa disciplinárny senát zaoberal majetkovými pomermi DO advokáta. Disciplinárny senát nahliadnutím na www.katasterportal.sk nezistil žiadne nehnuteľnosti vlastnené DO advokátom. Iné údaje o majetkových pomeroch DO advokáta neboli disciplinárnemu senátu z verejne dostupných zdrojov k dispozícii.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení disciplinárny senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s ustanovením § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na následok disciplinárneho previnenia, na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu DO a na jej majetkové pomery a boli vzaté do úvahy poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že v prípade DO advokáta nemôže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, pretože prerokovanie disciplinárneho previnenia nepovažuje u tohto advokáta vzhľadom na závažný charakter porušených povinností za postačujúci. Disciplinárny senát preto rozhodol o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

48.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klientovi neodpovedá na jeho písomné podania, týkajúce sa zastupovania právnej veci ani sa bezodkladne nevyjadrí na základe výzvy RK SAK k obsahu sťažnosti klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3, § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK.

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 12. marca 2019, sp. zn. DS VI.-86/2018:1264/2018

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 12. marca 2019, sp. zn. DS VI.-86/2018:1264/2018 bol DO advokátka **uznaná za vinnú**

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3, § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK **tým, že**

1. vo veci zastupovania svojho klienta A. B. vo veci uplatnenia finančných nárokov v celkovej výške istiny 1 914 eur proti A., a. s. písomne neodpovedala klientovi na jeho písomné podanie „Výzva na náhradu škody“ zo dňa 20. 12. 2017,
2. sa bezodkladne nevyjadřila na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 12. 7. 2018 doručenej jej dňa 13. 7. 2018 týkajúcej sa obsahu sťažnosti A. B. doručenej SAK dňa 25. 5. 2018,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie.**

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 29. 11. 2018 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti advokátke pre skutky popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že DO advokátka mala v roku 2014 prevziať jeho zastupovanie voči A., a. s. ohľadne vymáhania jeho finančných nárokov z roku 2012, pričom následne sa sťažovateľovi odmlčala, žalobu nepodala, na sťažovateľove listy a žiadosti o vrátenie dokumentácie nereagovala. Poslednýkrát DO advokátku písomne kontaktoval dňa 20. 12. 2017, a to výzvou týkajúcej sa jeho záležitosti s uplatnením nároku na náhradu škody – „Výzva na náhradu škody“ z 20. 12. 2017.

Disciplinárne obvinená advokátka nereagovala na výzvu predsedníčky RK SAK na vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 12. 7. 2018.

Disciplinárny senát vo veci nariadil disciplinárne pojednávanie na termín 12. 3. 2019. Na tomto pojednávaní sa zúčastnila zástupkyňa RK SAK. DO advokátka sa na pojednávanie nedostavila, hoci mala preukázané doručené predvolanie. Pojednávalo sa za neprítomnosti DO advokátky. Disciplinárny senát vec prejednal a rozhodol na disciplinárnom pojednávaní dňa 12. 3. 2019, a to v neprítomnosti DO.

Keďže sa DO advokátka nevyjadřila, vychádzal disciplinárny senát z listinných dôkazov uvedených v sťažnostnom spise a v disciplinárnom spise. Disciplinárny senát mal za preukázané, že sťažovateľ poslal DO advokátke list „Výzva na náhradu škody“ zo dňa 20. 12. 2017. Nakoľko sa k tejto komunikácii DO advokátka nevyjadřila, pričom v sťažnostnom spise sa nachádza podací lístok na listovú prepravu zo dňa 20. 12. 2017 od sťažovateľa ako odosielateľa zaslaného DO advokátke ako adresátovi, mal disciplinárny senát za preukázané, že „Výzva na náhradu škody“ zo dňa 20. 12. 2017 bola DO advokátke zaslaná.

Zároveň, nakoľko sa sťažovateľ písomne sťažoval, že mu DO advokátka na túto „Výzvu na náhradu škody“ nereagovala, mal disciplinárny senát za preukázané, že DO advokátka na túto listinu nereagovala. Na základe uvedených listinných dôkazov mal disciplinárny senát za preukázané, že DO advokátka spáchala skutok č. 1 tak, ako je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátke.

Keďže v disciplinárnom spise sa nachádza „Výzva na vyjadrenie v zmysle § 28 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z. z.“ zo dňa 12. 7. 2018, zaslaná predsedníčkou RK SAK DO advokátke, pričom táto bola DO advokátke doručená dňa 13. 7. 2018 a na ktorú DO advokátka neodpovedala, mal disciplinárny senát za preukázané, že DO advokátka sa bezodkladne nevyjadrila k obsahu sťažnosti v rámci sťažnostného konania vedeného voči nej. Na základe uvedených listinných dôkazov mal disciplinárny senát za preukázané, že DO advokátka spáchala skutok č. 2 tak, ako je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátke.

Disciplinárny senát má za to, že konanie uvedené v popise skutku č. 1 je v rozpore s § 18 ods. 3 ZoA, ako aj v rozpore s § 6 písm. c) AP SAK.

Disciplinárny senát má za to, že konanie uvedené v popise skutku č. 2 je v rozpore s § 28 ods. 4 ZoA.

Následne sa disciplinárny senát zaoberal majetkovými pomermi DO advokátky. Disciplinárny senát nahliadnutím na www.katasterportal.sk zistil, že DO advokátka má vo vlastníctve spolu s C. D. nebytový priestor. Na listoch vlastníctva k uvedeným nehnuteľnostiam je uvedený vyšší počet exekučných záložných práv. DO advokátka nie je platiteľom dane z pridanej hodnoty. Na základe uvedených skutočností má disciplinárny senát za to, že DO advokátka pravdepodobne nemá dostatočné majetkové pomery na úhradu peňažnej pokuty, resp. disciplinárny senát nemá za preukázané, že DO advokátka má dostatočné majetkové pomery na úhradu finančnej sankcie. Z uvedeného dôvodu jej disciplinárny senát uložil písomné napomenutie.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení disciplinárny senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s ustanovením § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na následok disciplinárneho previnenia, na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu DO a na jej majetkové pomery a boli vzaté v úvahu poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že v prípade DO advokátky nemôže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, nakoľko prerokovanie disciplinárneho previnenia nepovažuje u tejto advokátky vzhľadom na závažný charakter porušených povinností za postačujúci.

Disciplinárny senát preto rozhodol o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

49.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta, v konaní pred súdom, klienta, ktorý sa po dobu niekoľkých mesiacov snaží bezúspešne advokáta kontaktovať, neinformuje o postupe vo veci a následne na výzvu RK SAK na vyjadrenie sa k podanej sťažnosti klienta do podania návrhu na začatie disciplinárneho konania nereagoje, dopúšťa sa

disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v podľa § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a), c) AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 18. januára 2017, sp. zn. DS VII.-17/17:1784/2016

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 18. januára 2017, sp. zn. DS VII.-17/17:1784/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a), c) AP SAK

tým, že

- 1.) ako právny zástupca svojho klienta a žalobcu A. B. v právnej veci vedenej na okresnom súde proti žalovanému C. D. o zaplatenie 2 821,48 eur s príslušenstvom, už ďalej tohto klienta, ktorý sa snaží takmer 9 mesiacov s advokátom skontaktovať, žiadnym spôsobom neinformuje, ako vo veci postupuje,
- 2.) na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 6. 7. 2016sa do podania tohto návrhu k sťažnosti nevyjadril,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **600 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania RK SAK zo dňa 27. 2. 2017, doručenej DK SAK dňa 27. 2. 2017 začalo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre dva skutky. Prvým skutkom bolo, že ako právny zástupca sťažovateľa vo veci vedenej na okresnom súde, o zaplatenie 2 821,48 eur s príslušenstvom už takmer 9 mesiacov s klientom nekomunikuje a žiadnym spôsobom ho neinformuje o postupe vo veci. Druhým skutkom bolo, že sa DO nevyjadril k sťažnosti na výzvu predsedu RK SAK a nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu.

DO sa k sťažnosti sťažovateľa na výzvu SAK v rámci konania o šetrení sťažnosti nevyjadril. Výzvu SAK zasielanú na adresu advokáta vedenú v matrike SAK zo dňa 6. 7. 2016 advokát v odbernej lehote neprevzal, a druhá výzva bola odosielateľovi vrátená dňa 3. 8. 2016 s poznámkou poštového doručovateľa, že adresát zásielky je neznámy.

Ku skutku sa advokát vyjadril až 17. 1. 2018, deň pred pojednávaním, a to e-mailom, v ktorom ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Vo svojom vyjadrení uviedol: „Vo veci chcem uviesť len toľko, že so sťažovateľom sa snažím nadviazať opätovne komunikáciu a obnoviť dobré vzťahy aj napriek geografickej vzdialenosti medzi nami. Zdravotné problémy, ktoré som v čase spolupráce so sťažovateľom mal a pretrvávali až do operačného zákroku v roku 2015, som sťažovateľovi oznámil. Som si vedomý pochybenia voči sťažovateľovi čo do jednoznačnosti komunikácie z mojej strany. V danom čase som bol ambulantne liečený na chirurgickej ambulancii v P. a dochádzal som do B. pre poskytnutie právnej služby pre niekoľkých klientov, a aj sťažovateľa. Vo veci, v ktorej som sťažovateľa zastupoval, som vykonal všetky právne úkony, ktoré boli nevyhnutné pre začatie konania, prípravu pre toto konanie a ktoré viedli k prvostupňovému rozhodnutiu a následne, na základe podaného odvolania (z dôvodu nevhovenia návrhu) k druhostupňovému konaniu a vráteniu veci súdom druhej inštancie na ďalšie konanie súdu prvej inštancie, podľa mňa správne a v súlade s platnými právnymi normami.“

Senát vykonal dokazovanie vyjadrením DO, obsahom sťažnostného spisu a vyjadrením zástupcu RK SAK na pojednávaní.

Zo sťažostného spisu č. 179/1784/2016 a celého disciplinárneho spisu mal senát za preukázané, že DO sa so sťažovateľom dlhšiu dobu, minimálne 9 mesiacov neskontaktoval. Vyplynulo to aj zo samotného vyjadrenia DO zo dňa 17. 1. 2018: „Vo veci chcem uviesť len toľko, že so sťažovateľom sa snažím nadviazať opätovne komunikáciu a obnoviť dobré vzťahy“. Toto vyjadrenie DO uviedol v januári 2018. Sťažovateľ sa na takmer 9-mesačný problém s komunikáciou s advokátom sťažoval v júni 2016. Zo stanoviska DO vyplynulo, že v januári 2018 sa komunikáciu s klientom iba snaží obnoviť, či písomnosti alebo potrebné informácie a dokumenty vo veci klientovi odovzdal, senát nemal za preukázané, keďže DO to vo svojom vyjadrení neuviedol a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. DO ďalej uviedol, že si je vedomý určitého porušenia povinnosti vo vzťahu ku klientovi („Som si vedomý pochybenia voči sťažovateľovi čo do jednoznačnosti komunikácie z mojej strany“).

Na obranu DO spočívajúcu v poukázaní na jeho zlý zdravotný stav senát uvádza, že táto okolnosť je ľudsky pochopiteľná, avšak advokát je povinný urobiť aj v takomto prípade všetky potrebné opatrenia na to, aby v dôsledku prekážok na jeho strane, jeho klienti neutrpeli ujmu na svojich právach. Medziiným má advokát v prípade dlhodobej pracovnej neschopnosti povinnosť ustanoviť za seba zástupcu.

Na základe vyššie uvedeného mal senát jednoznačne preukázané, že DO sa svojim konaním dopustil skutku uvedeného v bode 1.) výroku rozhodnutia.

K druhému skutku sa DO nevyjadril, pričom z vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za preukázané, že k spáchaniu disciplinárneho previnenia advokáta zo strany DO došlo.

V konaní DO, popísanom v prvom skutku, videl senát závažné porušenie povinností advokáta. Neinformovanie klienta o stave jeho veci, neodovzdanie jeho dokumentácie je závažným porušením povinností advokáta, ktoré jednoznačne narušujú dôveru klienta v advokáta, a tým znižuje dôstojnosť celého advokátskeho stavu. Nedostatok informácií zo strany advokáta vo veci, na ktorej výsledku má klient záujem, môže v konečnom dôsledku spôsobiť, že klient urobí nesprávne rozhodnutia aj v iných veciach na predmetnú vec nadväzujúcich.

Vo vzťahu k porušeniu povinností advokáta uvedených v § 28 ods. 4 ZoA senát konštatuje, že toto porušenie má za následok poškodenie celospoločenských záujmov, nielen záujmov advokátskeho stavu, pretože znemožňuje výkon základných povinností stavovskej samosprávy, a to je dohľad nad riadnym výkonom povolania advokáta a výkon disciplinárnej právomoci.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia DO advokátovi senát zohľadnil, že tento bol už v minulosti za rovnaké porušenie povinností disciplinárne stíhaný, a teda je nepochybné, že okrem toho, že poznal svoje zákonné povinnosti uvedené v § 28 ods. 4 ZoA, musel si byť vedomý dôsledkov ich porušenia, čo senát vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť. Za obdobný skutok bol DO uznaný vinným dňa 23. 2. 2016, a bolo mu uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 300 eur ktorú DO uhradil až potom, ako mu bol z dôvodu jej neuhradenia pozastavený výkon advokácie podľa § 8 ZoA.

Vzhľadom na vyššie uvedené senát uložil peňažnú pokutu vo výške 600 eur, ktorú považoval za primeranú vo vzťahu k osobe DO, a to vo vzťahu ku kritériám uvedeným v § 27 až 32 DP SAK schváleného konferenciou advokátov 10. 6. 2017.

50.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta, určený na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci, nekomunikuje s klientom a neodpovedá na výzvy klienta a výzvy Centra právnej pomoci, pričom pri prešetrovaní sťažnosti orgánmi SAK neposkytne na výzvu

požadované informácie a doklady, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v podľa § 18 ods. 1, 2, § 28 ods. 4 ZoA, § 2 ods. 1, § 5 ods. 2, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 13. apríla 2017, sp. zn. DS VII.-67/16:514/2016

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK z 13. apríla 2017, sp. zn. DS VII.-67/16:514/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2, § 28 ods. 4 ZoA, § 2 ods. 1, § 5 ods. 2, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK

tým, že

- ako určený advokát Centrom právnej pomoci na poskytovanie právnej pomoci A. B., a to na zastupovanie v konaní pred súdom v právnej veci, o určenie vlastníckeho práva vedenom na okresnom súde, nekomunikoval s klientkou A. B. a neodpovedal na jej výzvy a tiež na výzvy Centra právnej pomoci, napriek ich urgenciám,
- sa nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 4. júla 2016, doručenej 7. 7. 2016 k doplneniu sťažnosti a neposkytol požadované informácie a doklady,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **500 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 19. 10. 2016 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi na základe sťažnosti podanej sťažovateľom Centrom právnej pomoci.

V návrhu na začatie disciplinárneho konania sa uvádza, že rozhodnutím CPP, zo dňa 25. 8. 2015 bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci pani A. B. a bol jej určený na zastupovanie DO advokát v právnej veci, o určenie vlastníckeho práva vedenej na okresnom súde. Rozhodnutie o priznaní nároku na právnu pomoc nadobudlo právoplatnosť dňa 31. 8. 2015.

Dňa 26. 11. 2015 sťažovateľ vyzval A. B. na predloženie plnej moci a dohody o poskytovaní právnych služieb s určeným advokátom.

Z e-mailovej komunikácie zo dňa 2. 12. 2015 sťažovateľa a A. B. sťažovateľ zistil, že DO advokát nepodpísal plnú moc a nedoručil ju do podateľne sťažovateľa a že s klientkou A. B. sa stretol prvýkrát na cca 5 min. a na druhom stretnutí asi na cca 35 min., na ktorom však prezentoval absolútnu neinformovanosť o veci, vyhováral sa, že bol v septembri PN a preto nemal čas. Dňa 12. 1. 2016 sťažovateľ zaslala DO advokátovi žiadosť, aby sa vyjadril ku skutočnostiam opísaným A. B. v e-maile zo dňa 2. 2. 2015, ako aj k pôvodnej žiadosti o vyjadrenie zo dňa 3. 12. 2015. Doporučenú zásielku s uvedeným obsahom DO advokát prevzal dňa 15. 1. 2016, ale sťažovateľovi sa nevyjadril.

DO advokát bol vyzvaný na vyjadrenie sa k podanej sťažnosti sťažovateľa výzvou predsedom RK SAK, pričom na túto výzvu sa DO advokát vyjadril, že sa ospravedľňuje za zmeškание 7-dňovej lehoty na vyjadrenie, ktorú odôvodnil svojou práceneschopnosťou v priebehu mesiaca február a marec a priložil doklad o PN. Uviedol, že klientka sťažovateľa A. B. mu bola pridelená rozhodnutím sťažovateľa zo dňa 28. 5. 2015, na zastupovanie pred súdom o určenie vlastníckeho práva. S klientkou sa stretol dvakrát. Prvýkrát za účelom podpísania splnomocnenia, k čomu však nedošlo a druhýkrát približne koncom novembra, za účelom podpísania plných mocí a konzultácie postupu v zastupovanej právnej veci. Uviedol, že

na druhom stretnutí ho klientka požiadala o čo najdlhšie „súdne priefahy“, za účelom získania záverov v trestnom konaní, ktoré malo v tom čase prebiehať a ktoré by jej dôkaznú situáciu zvýhodnili v právnom spore o určenie vlastníckeho práva. Na základe tejto požiadavky DO advokát uviedol, že požiadal o predĺženie sudcovskej lehoty vo veci podania opravného prostriedku o čom informoval aj A. B. Ďalej už potom s A. B. nekomunikoval a o sťažnosti sa dozvedel len prostredníctvom sťažovateľa. DO advokát uznal svoju chybu v plnej miere čo sa týka nepodania vyjadrenia sťažovateľovi, čo bolo spôsobené jeho PN. Na opakovanú výzvu predsedu RK SAK zo dňa 4. 7. 2016 doručenej DO advokátovi dňa 7. 7. 2016 sa DO advokát nevyjadril. Touto výzvou bol DO advokát vyzvaný na predloženie pracovnej zmluvy so zamestnávateľom spoločnosťou A., s. r. o., pretože v predložennom doklade o dočasnej PN DO advokáta sa uvádza ako zamestnávateľ uvedená spoločnosť.

DO advokát bol listom zo dňa 19. 10. 2016 vyzvaný, aby sa v lehote najneskôr do 15 dní od doručenia výzvy vyjadril k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 19. 10. 2016, DO advokát však tak neurobil.

V predmetnej disciplinárnej veci nariadil disciplinárny senát pojednávanie na deň 13. 4. 2017. Pojednávanie sa uskutočnilo v neprítomnosti DO advokáta, ktorý sa na pojednávaní nezúčastnil a nepožiadal ani o jeho odročenie.

Zástupca RK SAK predniesol návrh na začatie disciplinárneho konania v súlade s jeho písomným podaním zo dňa 19. 10. 2016. Následne boli oboznámené listinné dôkazy nachádzajúce sa v sťažnostnom a disciplinárnom spise ich prečítaním. Na dopyt senátu, či má zástupca RK SAK návrhy na vykonanie dokazovania tento uviedol, že žiadne návrhy na vykonanie dokazovania už nemá. Disciplinárny senát následne uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a vyzval RK SAK na prednesenie záverečného návrhu.

Zástupca RK SAK v rámci záverečného návrhu žiadal uznať DO advokáta za vinného v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania a navrhol mu uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA a to peňažnú pokutu vo výške 850 eur.

Vo vzťahu k skutku č. 1, ktorý je kladený za vinu DO advokátovi mal disciplinárny senát z vykonaného dokazovania za preukázané, že rozhodnutím sťažovateľa zo dňa 25. 8. 2015 bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci A. B. a bol jej určený za právneho zástupcu v právnej veci o určenie vlastníckeho práva DO advokát. Zo zhodných tvrdení uvádzaných DO advokátom v jeho vyjadrení k sťažnosti sťažovateľa s tvrdeniami A. B., ktoré uviedla vo svojom e-maile zo dňa 2. 12. 2015, ktoré zaslala sťažovateľovi vyplýva, že DO advokát sa s klientkou p. A. B. stretol dvakrát, pričom až na druhom stretnutí došlo k podpísaniu splnomocnenia na zastupovanie.

Z e-mailu p. A. B. zo dňa 2. 12. 2015 vyplýva, že týmto e-mailom p. A. B. odpovedala na e-mail sťažovateľa zo dňa 26. 11. 2015, v ktorom sťažovateľ žiadal p. A. B. o predloženie dohody o poskytovaní právnej pomoci prideleným DO advokátom, ako aj za tým účelom udeleného splnomocnenia DO advokátovi. A. B. v e-maile uviedla, že ju DO advokát ubezpečil, že podpísané splnomocnenie doručí sťažovateľovi a ona disponuje len ňou podpísaným splnomocnením bez podpisu DO advokáta, okrem iného žiadala sťažovateľa o pridelenie iného advokáta, nakoľko zo strany DO advokáta nie sú dodržiavané dohody medzi ňou a DO advokátom, DO advokát ruší dohodnuté stretnutia a mení ich termíny, pričom sa stretli len dvakrát, v prvom prípade stretnutie trvalo 5 min. a v druhom prípade 35 min.

Disciplinárny senát ďalej zo sťažnostného spisu zistil, že sťažovateľ listom zo dňa 3. 12. 2015 požiadal DO advokáta o vyjadrenie k tvrdeniam uvádzaným p. A. B. v jej e-maile zo dňa 2. 12. 2015 a súčasne požiadal DO advokáta o predloženie kópie podpísaného splnomocnenia a podpísanej dohody o poskytovaní právnych služieb p. A. B., pričom sťažovateľ žiadal o vybavenie jeho žiadosti DO advokáta do 10 dní od doručenia žiadosti. Žiadosť sťažovateľa zo

dňa 3. 12. 2015 prevzal DO advokát dňa 21. 12. 2015, čo disciplinárny senát zistil z fotokópie doručenky pripojenej sťažovateľom.

Ďalej disciplinárny senát zistil, že sťažovateľ zaslal DO advokátovi aj list zo dňa 12. 1. 2016 označený ako: „Vec: Žiadosť o vyjadrenie – urgencia“, ktorým sťažovateľ opakovane vyzval DO advokáta, aby sa vyjadril k tvrdeniam uvádzaným p. A. B. v jej e-maile zo dňa 2. 12. 2015 a súčasne požiadal DO advokáta o predloženie kópie podpísaného splnomocnenia a podpísanej dohody o poskytovaní právnych služieb p. A. B., pretože na predošlú žiadosť neobdržal žiadnu odpoveď, pričom DO advokátovi poskytol lehotu 10 dní od doručenia opakovanej žiadosti. Druhý list sťažovateľa zo dňa 12. 1. 2016 DO advokát prevzal dňa 15. 1. 2016, čo disciplinárny senát zistil z fotokópie predloženej doručenky sťažovateľom.

Vo vzťahu ku skutku č. 2, ktorý je kladený DO advokátovi za vinu, mal disciplinárny senát za preukázané, že predseda RK SAK listom zo dňa 4. 7. 2016 požiadal DO advokáta na doplnenie jeho vyjadrenia k sťažnosti sťažovateľa a to predložením pracovnej zmluvy so zamestnávateľom spoločnosťou A., s. r. o., nakoľko v predložennom doklade o PN, ktorý DO advokát predložil k svojmu vyjadreniu k sťažnosti a ktorým preukazoval svoju dočasnú práceneschopnosť bol ako zamestnávateľ uvedená spoločnosť A., s. r. o.

List predsedu RK SAK zo dňa 4. 7. 2016 DO advokát prevzal dňa 7. 7. 2016, čo disciplinárny senát zistil z poštovej doručenky, ktorá sa vrátila RK SAK. Napriek tejto výzve sa DO advokát RK SAK nevyjadril a na výzvu na doplnenie svojho vyjadrenia nereagoval žiadnym spôsobom, čo uviedol v sťažnosti predseda RK SAK a na tomto vyjadrení zotrval aj zástupca RK SAK na pojednávaní konanom dňa 13. 4. 2017 a v disciplinárnom spise sa ani nenachádza podanie sťažovateľa, ktorým by reagoval na list predsedu RK SAK zo dňa 4. 7. 2016.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO advokát sa pri zastupovaní p. A. B. dopustil porušenia povinností uložených mu v § 18 ods. 1 a 2 ZoA, § 2 ods. 1 AP SAK a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, pretože sa so svojou klientkou stretol v právnej veci ktorú zastupoval len dvakrát, pričom až na druhom stretnutí došlo k podpísaniu splnomocnenia a ku konzultácii zastupovaného prípadu, pričom v tejto súvislosti p. A. B. uviedla, že DO advokát prezentoval absolútnu neinformovanosť o právnej veci určenia vlastníckeho práva, v ktorej bol sťažovateľom pridelený na zastupovanie p. A. B. Z vyjadrenia p. A. B. uvedenom v jej e-maile zo dňa 2. 12. 2015 vyplynulo, že p. A. B., ako klientka DO advokáta sa s ním snažila niekoľkokrát spojiť za účelom konzultácie jej prípadu, čo sa jej však nedarilo vzhľadom na to, že DO advokát sústavne menil a rušil dohodnuté termíny stretnutia a konzultovať s ním prípad nemohla. Sám DO advokát sa vyjadril vo svojom vyjadrení k sťažnosti sťažovateľa, že s p. A. B. sa stretol len dvakrát a od posledného stretnutia na ktorom došlo k podpísaniu splnomocnenia už s p. A. B. nekomunikoval. Konanie DO advokáta keď napriek snahe p. A. B. o možnosť konzultácie jej právnej veci jej DO advokát v priebehu dvoch mesiacov ani raz konzultáciu neumožnil, pričom sústavne rušil a menil dohodnuté termíny konzultácie, nie je rozhodne možné považovať za konanie v záujme svojho klienta a v jeho prospech. Z vyjadrenia p. A. B. vyplynulo, že na základe jej žiadosti jej DO advokát vydal kópiu splnomocnenia, ktoré mu udelila na zastupovanie bez toho, aby bolo z jeho strany podpísané a hoci sa dohodol s p. A. B., že sťažovateľovi doručí splnomocnenie sťažovateľovi do podateľne najneskôr do 30. 11. 2015 neurobil tak, čím podľa názoru disciplinárneho senátu DO advokát porušil povinnosti podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA i povinnosť § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, ako aj povinnosť podľa § 2 ods. 1 AP SAK.

DO advokát na žiadosť sťažovateľa, ani na opakovanú žiadosť sťažovateľa nepredložil sťažovateľovi splnomocnenie a dohodu o poskytovaní právnych služieb uzatvorenú s p. A. B., čím porušil vo vzťahu k svojej klientke povinnosti podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA, pričom disciplinárny senát okrajovo uvádza, že tým došlo i porušeniu povinnosti DO advokáta uloženej mu podľa § 12 ods. 3 zákona č. 327/2005 Z. z., čo však nemá vzhľadom na § 56 ods. 2 písm. e)

ZoA charakter disciplinárneho previnenia. Disciplinárny senát dospel k názoru, že pokiaľ DO advokát na žiadosť sťažovateľa, ani na opakovanú žiadosť sťažovateľa nepredložil sťažovateľovi splnomocnenie a dohodu o poskytovaní právnych služieb uzatvorenú s p. A. B., s ktorými disponoval nekonal tak v záujme ochrany práv a záujmov klientky, a na základe jej pokynov (nakoľko p. A. B. žiadala DO advokáta aby predmetné dokumenty predložil sťažovateľovi), pretože bolo v záujme p. A. B., aby vyžadované dokumenty sťažovateľom boli sťažovateľovi predložené, aby si tak klientka DO advokáta splnila svoje povinnosti uložené jej v § 13 zákona č. 327/2005 Z. z. nesplnenie ktorých zakladá inak odňatie poskytovania právnej pomoci podľa § 14 zákona č. 327/2005 Z. z. Advokát je vždy povinný chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi a uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné, čo zo strany DO advokáta jeho nekonaním bolo porušené.

Disciplinárny senát mal za to, že zo strany DO advokáta došlo i k porušeniu povinnosti § 5 ods. 2 AP SAK vzhľadom k uvedenému, pretože vo vzťahu k svojej klientke p. A. B., ktorej bol ustanovený sťažovateľom na poskytovanie právnej pomoci porušil svoje povinnosti, ako už bolo uvedené, a na viac z vyjadrenia p. A. B. uvedeného v e-maile zo dňa 2. 12. 2015 vyplýva, že krátkosť ich prvého stretnutia v trvaní 5 min. bola spôsobená, ako sa na tomto stretnutí vyjadril DO advokát tým, že má iné pracovné povinnosti, ktoré uprednostnil napriek dohodnutému stretnutiu s p. A. B. pred konzultáciou s p. A. B. v jej právnej veci.

V konaní o sťažnosti vedenej pod č. 35/514/2016 podanej sťažovateľom sa DO advokát vyjadril na výzvu predsedu RK SAK podaním zo dňa 10. 4. 2016, ktoré bolo doručené SAK dňa 12. 4. 2016. Disciplinárny senát len pre úplnosť podotýka, že DO advokát vo svojom vyjadrení vôbec nepoprel tvrdenia uvádzané p. A. B. v jej e-maili zo dňa 2. 12. 2015 ani tvrdenia, ktoré sa uvádzajú v sťažnosti sťažovateľa. DO advokát vo svojom vyjadrení k sťažnosti dokonca uvádza, že uznáva svoju chybu v plnej miere, čo sa týka nedodania včasnej odpovede na sťažnosť Centru právnej pomoci (sťažovateľa), čo odôvodnil zdravotnými problémami. DO advokát, či už v konaní o sťažnosti alebo v disciplinárnom konaní však nepredložil nikdy doklady, ktorými by preukazoval svoje tvrdenie, že v rozhodnom období skutočne jeho práceneschopnosť mu neumožňovala si plniť svoje povinnosti a znemožnila mu predloženie splnomocnenia a dohody o poskytovaní právnej pomoci sťažovateľovi. DO advokát k svojmu vyjadreniu k sťažnosti pripojil len doklad o svojej dočasnej práceneschopnosti zo dňa 9. 3. 2016, že je práceneschopný od 9. 3. 2016 a to len v súvislosti s tým, že zameškal lehotu 7 dní na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa, ktorá mu bola zaslaná spolu s výzvou zo dňa 8. 3. 2016 aby sa k sťažnosti vyjadril.

Vzhľadom na to, že na predloženom doklade o dočasnej pracovnej neschopnosti DO advokáta bol ako zamestnávateľ uvedená spoločnosť A., s. r. o. predseda RK SAK výzvou zo dňa 4. 7. 2016 vyzval DO advokáta na predloženie pracovnej zmluvy so zamestnávateľom A., s. r. o. Vo výzve bol DO advokát upozornený na svoju povinnosť podľa § 28 ods. 4 ZoA, podľa ktorého je povinný na požiadanie komory vyjadriť sa k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu komora vedie a poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu.

Výzva predsedu RK SAK zo dňa 4. 7. 2016 bola doručená DO advokátovi dňa 7. 7. 2016, čo vyplýva z poštovej doručky, na ktorej potvrdil DO advokát prevzatie tejto písomnosti svojím podpisom.

Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania bolo i to, že DO advokát sa nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 4. 7. 2016, doručenej 7. 7. 2016 k doplneniu sťažnosti a neposkytol požadované informácie a doklady. Nakoľko v spise sa nenachádza žiadne ďalšie podanie DO advokáta, ktorým by reagoval na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 4. 7. 2016 disciplinárny senát mal za to, že DO advokát sa uvedeného skutku dopustil a tým, že nereagoval

na výzvu RK SAK zo dňa 4. 7. 2016, ktorú riadne prevzal porušil svoju povinnosť, ktorú mu ukladá § 28 ods. 4 ZoA.

S poukazom na vyššie uvedené ustanovenia a vzhľadom na rozsah porušených povinností DO advokátom a ich závažnosť, ako aj na okolnosti prípadu senát dospel k názoru, že výška peňažnej pokuty navrhovanej zo strany zástupcu RK SAK na pojednávaní konanom dňa 13. 4. 2017 vo výške 850 eur by bola neprimerane vysoká a prísna, preto disciplinárny senát uložil DO advokátovi za dopustenie sa disciplinárnych previnení pokutu vo výške 500 eur, ktorú považoval v danom prípade za primeranú i vzhľadom na to, že DO advokát bude vzhľadom na výsledok disciplinárneho konania musieť znášať i trovy samotného disciplinárneho konania vo výške 435 eur. Súčasne disciplinárny senát pri ukladaní pokuty vzal v úvahu i tú skutočnosť, že DO advokát sa dosiaľ nedopustil disciplinárneho previnenia, za ktoré by bol právoplatne uznaný vinným. Súčasne tiež senát pri určení výšky pokuty vzal na zreteľ i to, že DO advokát bol ku dňu 14. 8. 2016 vyčiarknutý zo zoznamu SAK a teda účel uloženia vyššej pokuty by sa miňal zmyslu a účinku.

51.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme obhajobu obžalovaného v trestnej veci, v ktorej je poškodeným bývalý klient advokáta, ktorého advokát zastupoval ako povinného v exekučnej veci, pričom advokát počas jeho zastupovania získal informácie o majetkovej situácii bývalého klienta, ktoré boli spôsobilé zvýhodniť jeho nového klienta na úkor bývalého klienta ako poškodeného v trestnej veci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3, 21 písm. a) a d) ZoA.

Zákomom uložená povinnosť odmietnuť poskytnutie právnej pomoci osobe, ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami advokáta, jeho klienta alebo bývalého klienta, sleduje zachovanie nezávislosti, morálnej integrity a profesionality advokáta ako aj celého advokátskeho stavu, v záujme riadneho naplnenia ústavných práv osôb na poskytnutie právnej pomoci v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 12. marca 2018, sp. zn. DS VII.-87/2017:1402/2017

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 12. marca 2018, sp. zn. DS VII.-87/2017:1402/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3, 21 písm. a) a d) ZoA

tým, že

dňa 21. 3. 2017 prevzal obhajobu obžalovaného A. B. v trestnej veci vedenej na krajskom súde, napriek tomu, že v predmetnej trestnej veci je poškodeným C. D., ktorého advokát zastupoval v dovolacom konaní proti uzneseniu krajského súdu z 19. 1. 2010 a v konaní o návrhu na odloženie vykonateľnosti tohto uznesenia, ktoré sa týkalo exekúcie, vedenej voči p. C. D. súdnou exekútorkou E. F. (konanie vedené na okresnom súde), pričom za týchto okolností v svojom písomnom podaní krajskému súdu zo dňa 18. 4. 2017 „Doplnenie odôvodnenia odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, vydaného dňa 16. 9. 2011 v T., pod sp. zn. 8T...“ ako obhajca p. A. B. uviedol: „chcem poukázať na výpis registrového súdu, z ktorého vyplýva, že už dňa 5. 5. 2005 súdny exekútor E. F. vydala pod sp. zn. Ex... exekučný príkaz postihnutím

obchodného podielu povinného C. D. v obchodnej spoločnosti A., s. r. o. Z uvedeného je zrejmé, že poškodený C. D. mal dlhy a že akékoľvek marenie uspokojenia jeho veriteľov môže mať za následok nie len stratu majetku ale aj vyvodenie trestnej zodpovednosti. Za súdom zisteného skutkového stavu sa potom podstatne logickejšou a vierohodnejšou javí moje tvrdenie, že to bol oznamovateľ – poškodený, ktorý potreboval peniaze, aby sa vyhol strate majetku núteným výkonom.“.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania RK SAK, zo dňa 12. 10. 2017 doručenému DK SAK dňa 12. 10. 2017, začalo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

RK SAK kládla DO za vinu vyššie uvedeným skutkom porušenie štyroch povinností advokáta, a to v zmysle § 21 písm. a) a d) ZoA a § 23 ods. 1 ZoA a v zmysle § 18 ods. 3 ZoA.

Senát, na základe predložených dôkazov DO, vyhodnotil skutkový a právny stav vo vzťahu k porušeniu povinností tak, že DO uznal za vinného z porušenia povinností podľa § 21 písm. a), d) ZoA, a povinnosti podľa § 18 ods. 3 ZoA, ale vykonaným dokazovaním nemal za preukázané, že by došlo k porušeniu povinností advokáta uvedenej v § 23 ods. 1 ZoA. Informácie, ktoré advokát prezentoval vo veci klienta A. B. boli verejnej povahy, pričom nebolo preukázané žiadnym priamym ani nepriamym dôkazom, že DO použil informácie, ktoré sa dozvedel od sťažovateľa počas poskytovania právnej pomoci a nemohol sa ich dozvedieť z verejných zdrojov, t. z. nebolo preukázané, že uvedeným skutkom by sa advokát dopustil porušenia povinnosti uvedenej v § 23 ods. 1 ZoA.

Vo vzťahu k porušeniu povinností uvedených v § 21 písm. a) ZoA senát vyslovil vinu DO, nakoľko ten prevzal zastúpenie A. B. v trestnej veci, v ktorej zároveň jeho bývalý klient – sťažovateľ vystupoval v pozícii poškodeného. Senát sa nemohol stotožniť s obranou DO, že nejde o poskytnutie právnych služieb v tej istej veci ani vo veci s ňou súvisiacej, len preto, že sťažovateľa zastupoval v exekučnom konaní a klienta A. B. v trestnej veci.

Obe tieto veci spolu súviseli a spájali ich osoby účastníkov konania, ich procesné postavenie a záujmy klientov DO. Ak DO v minulosti zastupoval sťažovateľa v exekučnom konaní, v ktorom získal informácie o finančnej a ekonomickej situácii sťažovateľa, a následne obhajoval A. B. v trestnom konaní, kde mohli informácie o sťažovateľovi zvrátiť rozhodnutie súdu v prospech A. B., pričom úspech A. B. ako obžalovaného z trestného činu automaticky generoval neúspech sťažovateľa ako poškodeného trestným činom, mal senát za nepochybne preukázané, že ide o veci spolu súvisiace a záujmy oboch klientov DO vzájomne protichodné.

Sťažovateľ, ako poškodený v trestnom konaní, mal záujem na potrestaní a odsúdení obžalovaného, aj keď v trestnom konaní nebol voči obžalovanému v procesnom postavení „protistrany“, lebo tu je žalobcom štát, ako na to poukazoval vo svojom vyjadrení aj DO.

Záujem poškodeného smeroval nielen k priznaniu náhrady škody spôsobenej trestným činom, ale aj k určitej morálnej satisfakcii z potrestania páchatela. Na druhej strane záujem A. B. ako obžalovaného v trestnom konaní smeroval k tomu, aby bol spod obžaloby oslobodený, a teda neniesol ani zodpovednosť voči poškodenému za spôsobenú škodu. Súvislosť oboch vecí zdôraznil aj sám DO, keď v prospech A. B. argumentoval práve tými okolnosťami, ktoré súviseli s exekučným konaním, v ktorom predtým zastupoval sťažovateľa, hoci tieto boli známe aj z verejných registrov.

Zákonom uložená povinnosť odmietnuť poskytnutie právnej pomoci osobe, ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami advokáta, jeho klienta alebo bývalého klienta, sleduje zachovanie nezávislosti, morálnej integrity a profesionality advokáta ako, aj celého advokátskeho stavu, v záujme riadneho naplnenia ústavných práv osôb na poskytnutie právnej pomoci v zmysle článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Advokát musí byť v konkrétnom prípade nielen nestranným a nezávislým zástupcom klienta, ale takým sa musí v očiach klienta a verejnosti aj javiť. Preto je podľa právneho názoru senátu potrebné, pojem tá istá vec alebo vec s ňou súvisiaca, rovnako ako rozpor záujmov, vykladať extenzívne. Verejnosť a najmä klienti advokátov musia byť presvedčení, že môžu advokátom dôverovať a to od momentu, kedy prevezmú ich zastupovanie, ako aj po jeho ukončení. Je to advokát, kto má dbať na zachovanie tejto dôvery, bez ohľadu na čas, ktorý uplynul od poskytnutia služby klientovi. Táto povinnosť je vyjadrená napríklad ustanovením § 23 ods. 3 ZoA, ktoré ukladá advokátovi povinnosť trvať na zachovaní mlčanlivosti voči klientovi, aj napriek tomu, že ho klient tejto povinnosti pozbavil, ak usúdi, že pozbavenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť je v neprospech klienta. Povinnosť predchádzať narušeniu tejto dôvery klienta v advokáta je vyjadrená aj v § 21 ZoA a zaväzuje advokáta.

V tejto súvislosti uznal senát DO vinným aj z porušenia povinnosti uvedenej v § 21 písm. d) pretože napriek tomu, že sa nepreukázalo porušenie povinnosti mlčanlivosti zo strany DO, a zároveň medzi poskytnutím právnej služby sťažovateľovi a A. B. uplynul značný čas, cca 7 rokov, informácie, ktoré sa DO od sťažovateľa dozvedel, boli spôsobilé zvýhodniť A. B., a to práve na úkor sťažovateľa. Myslel si to aj DO, nakoľko ich použil vo vzťahu k súdu v doplnení odvolania v prospech A. B. Nie je podstatné či na tieto informácie súd v konečnom dôsledku prihliadol, nakoľko zákon jasne uvádza, že stačí možnosť („by mohla“), nie o dokonaný následok.

Senát považuje za nesprávny postup DO pri prevzatí zastúpenia v tom, že si neoveril, po tom čo sa oboznámil s prípadom A. B., či na strane poškodeného vo veci, v ktorej má prevziať obhajobu nového klienta ako obžalovaného, nie sú dané okolnosti, ktoré v súlade so zákonom o advokácii a predpismi komory prevzatie zastupovania klienta neumožňujú. Sám DO uviedol, že ak by správne vyhodnotil dostupné informácie, tak by zrejme odmietol obhajobu A. B. v trestnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené senát skonštatoval aj vinu vo vzťahu k § 18 ods. 3 ZoA. DO nesprávnym postupom vo vzťahu k povinnostiam vyplývajúcim mu z § 21 ZoA, znížil dôstojnosť advokácie v očiach verejnosti, reprezentovanej minimálne sťažovateľom a okruhom jeho blízkych osôb, ako to vyplynulo nielen z obsahu sťažnosti sťažovateľa, ale aj vykonaného dôkazu – oboznámením e-mailovej správy sťažovateľa zo dňa 2. 5. 2017 adresovanej DO, kde sťažovateľ vyslovene uvádza, že nadobudol pocit, že DO svojím konaním poškodzuje jeho práva a porušuje povinnosti advokáta, a vyzval ho na upustenie od takéhoto konania. Senát pri posudzovaní veci zohľadnil aj to, že na tento e-mail sťažovateľa DO vôbec neodpovedal.

Vo vzťahu k uloženiu trestu senát zväzil doterajší bezúhonný výkon advokácie DO, ktorý je advokátom od roku 1997. Senát taktiež zohľadnil postoj DO k prejednávanej veci, najmä jeho vyjadrenie, že ak by správne identifikoval osobu sťažovateľa ako svojho bývalého klienta a súčasne osobu poškodenú v trestnom konaní, vedenom voči obžalovanému A. B., tak by obhajobu odmietol prevziať, ako aj to, že DO podľa svojho vyjadrenia už urobil vo svojej advokátskej kancelárii opatrenia, aby nedochádzalo ku konfliktu záujmov a snažil sa takýmto situáciám do budúcnosti vyhnúť.

Po zväžení vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu, pri zohľadnení kritérií ukladania disciplinárnych opatrení v zmysle § 27 až § 35 DP SAK schváleného Konferenciou advokátov 10. 6. 2017, kedy pri absencii priťažujúcich okolností zistil poľahčujúce okolnosti podľa § 30 ods. 1, písm. c), e) f) DP SAK, senát skonštatoval, že sú splnené podmienky § 56 ods. 6 ZoA

a upustil od potrestania DO. Samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia považoval senát za postačujúce jednak vzhľadom na osobu DO, menej závažný charakter porušenej povinnosti, a jej následky, a jednak na neúmyselné konanie DO vo vzťahu k porušeniu povinnosti, ku ktorému došlo najmä v dôsledku nedbanlivosti DO.

52.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca klienta, ustanovený rozhodnutím Centra právnej pomoci v konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloletých, informuje klienta o doručení rozhodnutí odvolacieho súdu až s odstupom šiestich mesiacov od ich doručenia, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 28. septembra 2018, sp. zn. DS VII.-17/2018:2599/2017

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 28. septembra 2018, sp. zn. DS VII.-17/2018:2599/2017 bol DO advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK

tým, že

ako právny zástupca ustanovený Centrom právnej pomoci klientovi A. B., na zastupovanie v dvoch súdnych konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloletých pred okresným súdom vo veci vedenej pod sp. zn. 7 P... a vo veci vedenej pod sp. zn. 5 P...:

- a) vo veci sp. zn. 5 P... informoval sťažovateľa o rozsudku krajského súdu zo dňa 29. 11. 2016, ktorý bol advokátovi doručený dňa 9. 1. 2017, až listom zo dňa 10. 7. 2017 doručeným sťažovateľovi dňa 12. 7. 2017,
- b) vo veci sp. zn. 7 P... informoval sťažovateľa o rozsudku krajského súdu zo dňa 31. 1. 2017, ktorý bol advokátovi doručený dňa 20. 2. 2017, až listom zo dňa 10. 7. 2017, doručeným sťažovateľovi dňa 12. 7. 2017, čím mu znemožnil využitie ďalších opravných prostriedkov v uvedených veciach.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu predsedu RK SAK zo dňa 19. 1. 2018 sa začalo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, za porušenie povinností advokáta uložených mu v ustanovení § 18 ods. 1 ZoA a v § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

DO sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril v tom smere, že na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci bol pridelený sťažovateľovi na poskytovanie právnej pomoci v dvoch právnych veciach, ktoré prideliť svojmu advokátskemu koncipientovi. Tento vykonal so sťažovateľom poradu, počas ktorej mu bolo uvedené, že spor je vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax zjavne bezúspešný, a to aj s poukazom na skoršie zamietavé rozhodnutia súdu v tých istých veciach z dôvodu, že je vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, a zníženie príjmu si privodil vlastným zavinením, a nemožno preto vychádzať

z jeho súčasných pomerov vo výkone trestu odňatia slobody. Súd oba návrhy na úpravu práv a povinností k maloletým deťom sťažovateľa zamietol, kde podal DO odvolanie. Ešte predtým bol advokátsky koncipient preukázateľne na porade so sťažovateľom, kde mu bolo vysvetlené, z akých dôvodov mu bol návrh opätovne zamietnutý. Po doručení rozhodnutí súdu druhej inštancie DO podcenil situáciu a rozhodnutia zaslal až s odstupom času. Pochybenie si uvedomuje a mrzí ho to. Snažil sa so sťažovateľom urovnať pochybenie tým, že mu navrhol bezplatné právne zastupovanie, kde by sa opätovne podali návrhy na úpravu práv a povinností k maloletým deťom, pričom by ho zastupoval aj v dovolacom konaní, čo sťažovateľ odmietol. Záverom uviedol, že sťažovateľovi nebola spôsobená žiadna škoda, keďže trovy právneho zastúpenia hradilo Centrum právnej pomoci. Na základe uvedeného mal za to, že miera závažnosti je nepatrná, preto navrhol, aby disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadal najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok, mieru zavinenia a upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia, keďže podľa jeho názoru je prerokovanie disciplinárneho previnenia postačujúce.

Právny zástupca DO na pojednávaní v celom rozsahu poukázal na písomné vyjadrenia DO zo dňa 25. 9. 2017 a 7. 2. 2018 a navrhol doplniť dokazovanie výsluchom svedka C. D., ktorý je advokátskym koncipientom DO asi od februára 2015.

Z výpovede svedka C. D. plynie, že predmetnú vec – zníženie výživného mal pridelenú na vybavovanie on ako advokátsky koncipient. Od začiatku sa ňou zaoberal samostatne, podali žaloby a tie neboli úspešné. Po porade s klientom podali odvolanie, avšak ani to nebolo úspešné. Porady s klientom vykonával sám, a to pred podaním žaloby a po doručení rozhodnutia prvostupňového súdu. Klienta informoval, že v konaní nebude mať úspech, pretože aj v minulosti podával obdobný návrh a poznal rozhodovaciu prax súdov v tom, že k zníženiu príjmu otca došlo v dôsledku jeho odsúdenia za úmyselný trestný čin, čo súdy vykladajú ako skutočnosť, že otec sám prispel k zníženiu príjmu. Po doručení rozhodnutia odvolacieho súdu tieto zostali v kancelárii bez toho, aby ich následne odoslali klientovi. Nebolo to úmyselné, bolo to jeho pochybenie, pretože mu to školiteľ pridelil. Pre odstup času nevedel uviesť, z akého podnetu na túto chybu prišiel a ihneď oba rozsudky poslal klientovi. Mal vedomosť o tom, že sťažovateľovi bolo ponúknuté, že ho ich kancelária bude zastupovať bezplatne pri podaní žaloby, ale to bolo odmietnuté. Zjednal nápravu v pracovných návykoch, školiteľ ho upozornil na pochybenie a požiadal, aby sa v budúcnosti viac sústredil na svoje povinnosti.

Disciplinárny senát z dokazovania vykonaného obsahom podaného návrhu, pripojeného sťažnostného spisu, vyjadreniami DO a navrhovateľa, ako aj výpoveďou svedka C. D., tieto vyhodnotil tak jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že stíhaný skutok je disciplinárnym previnením.

Senát po vykonaní hore uvedeného dokazovania, v zmysle citovanej právnej úpravy, dospel k záveru, že disciplinárne obvinený svojím konaním, ktoré je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, porušil základné povinnosti advokáta, ktoré sú uvedené v § 18 odseku 1, 2 ZoA a § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK.

Advokát nevykonával svoje povinnosti svedomito, keď po tom, čo mu boli doručené rozsudky krajského súdu, tieto neodoslal bez zbytočného odkladu sťažovateľovi. Uvedený nedostatok napravil až s odstupom času, a to listom o zaslaní rozhodnutí z 10. 7. 2017, čím naplnil objektívnu stránku disciplinárneho previnenia.

Hoci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k zanedbaniu povinnosti došlo zo strany advokátskeho koncipienta, ktorému bol prípad zverený, senát sa postavil za stanovisko, že z hľadiska subjektívnej stránky DO konal vo vedomej nedbanlivosti, keď nezabezpečil riadnu kontrolu plnenia povinností advokátskeho koncipienta, hoci musel vedieť, že neplnením a nedôsledným plnením svojich povinností môže porušiť alebo ohroziť záujem upravený

v zákone o advokácii, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Senát pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia DO zohľadnil to, že ku skutku sa priznal, uznal svoje pochybenie, sám sa iniciatívne sťažovateľovi ospravedlnil a navrhol sťažovateľovi v záujme nápravy vzniknutej situácie bezplatné zastupovanie vo veci opätovného podania návrhu na súd, spolupracoval s orgánmi komory pri objasňovaní skutku, zohľadnil jeho doterajší výkon praxe advokáta, a preto mal za to, že v prípade DO sú splnené podmienky na rozhodnutie podľa 56 ods. 6 ZoA, pretože prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje senát za postačujúce.

53.

ROZHODNUTIE

Preštudovanie trestného spisu na základe splnomocnenia klienta v právoplatne skončenej trestnej veci jeho príbuzného, so značným časovým odstupom od udelenia splnomocnenia v situácii, keď klient neudelil advokátovi pokyn na bezodkladné vykonanie tohto úkonu, ale sa s advokátom dohodol, že spis pôjde preštudovať vtedy, keď bude mať cestu na okresný súd, bez dojednania konkrétneho termínu preštudovania spisu, nie je disciplinárnym previnením advokáta, nakoľko v prípade, ak sa nejedná o neodkladný úkon je dojednanie konkrétnych podmienok vykonania úkonu advokátom vecou dohody medzi advokátom a klientom.

Poučenie klienta advokátom, vychádzajúc z obsahu preštudovaného trestného spisu, že na jeho príbuzného sa amnestia prezidenta nevzťahuje, v situácii, keď bolo povinnosťou príslušného súdu rozhodnúť o amnestii bez zbytočného odkladu ex offa a u všetkých osôb, na ktoré sa vzťahovala, pričom v čase nahliadnutia do trestného spisu sa žiadne takéto rozhodnutie súdu v spise nenachádzalo, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože vyslovenie právneho názoru advokátom za týchto okolností nemožno považovať za zavinené porušenie povinností advokáta.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 19. októbra 2018, sp. zn. DS VII.-37/16:2191/2015

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 19. októbra 2018, sp. zn. DS VII.-37/16:2191/2015 bol DO advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 2 ods. 1, § 5 ods. 1 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

vo veci zastupovania svojej klientky A. B., na základe plnej moci zo dňa 30. 5. 2014, udelenej klientkou na preštudovanie spisu vedeného na okresnom súde v trestnej veci sťažovateľa, jej syna B. B.:

- 1) preštudovanie predmetného spisu vedeného na okresnom súde v trestnej veci sťažovateľa, jej syna B. B. vykonal až dňa 15. 8. 2014, teda s odstupom dva a pol mesiaca po prevzatí právneho zastúpenia dňa 30. 5. 2014,
- 2) následne klientku nesprávne poučil o tom, že na jej syna B. B. sa nevzťahuje amnestia prezidenta zo dňa 2. 1. 2013 vyhlásená v Zbierke zákonov pod č. 1/2013 Z. z. a klientke neodporučil vykonať úkony smerujúce k rozhodnutiu príslušného súdu o účasti sťažovateľa na tejto amnestii prezidenta,

pretože

skutky nie sú disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania zo dňa 21. 4. 2016, doručeného DK SAK dňa 21. 4. 2016, začalo disciplinárne konanie voči DO advokátovi, a to pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, za porušenie povinností advokáta, a to v zmysle § 18 ods. 1, ods. 2 ZoA a § 2 ods. 1 a § 5 ods. 1 AP SAK.

VII. disciplinárny senát rozhodol vo veci dňa 11. 10. 2016 tak, že uznal DO vinným z disciplinárneho previnenia advokáta na základe skutkov uvedených vo výrokovej časti rozhodnutia, ktorými DO porušil povinnosti advokáta uložené mu v § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 2 ods. 1, § 5 ods. 1 AP SAK, a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, peňažnú pokutu vo výške 400 eur, s povinnosťou zaplatiť ju v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súčasne zaviazal DO k náhrade trov disciplinárneho konania vo výške 405 eur.

Na základe odvolania DO proti rozhodnutiu zo dňa 8. 11. 2016, III. disciplinárny senát odvolacej disciplinárnej komisie SAK, rozhodnutím sp. zn. III. ODS-21/16:2191/2015, zo dňa 21. 3. 2017, zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Vo svojom rozhodnutí vyslovil pre disciplinárny senát záväzný právny názor, že sa bude musieť v ďalšom konaní dôsledne vysporiadať s obranou DO, doplniť dokazovanie tak, aby bol spoľahlivo zistený skutkový stav vo veci dohody s matkou sťažovateľa o čase, kedy DO nahliadne do spisu, vysporiadať sa so správnosťou, alebo nesprávnosťou poučenia daného zo strany DO matke sťažovateľa vo veci amnestie prezidenta republiky, a vo veci odporúčania DO matke sťažovateľa vykonať určité úkony k príslušnému súdu. Zároveň uviedol, že bude potrebné vypočuť klientku DO a matku sťažovateľa A. B.

Disciplinárny senát, riadiac sa právnym názorom odvolacieho disciplinárneho senátu, predvolal na pojednávanie pani A. B., aby ju vypočul ako svedka vo veci. Svedkyňa sa osobne odmietla dostaviť, potom ako sa odvolala na vysoké náklady spojené s jej účasťou, vzhľadom na vzdialenosť od jej miesta bydliska. Disciplinárny senát zaslal svedkyňi písomné otázky, na ktoré svedkyňa odpovedala listom doručeným DK SAK dňa 17. 8. 2018.

Svedkyňa bola vyzvaná, aby sa vyjadrila k nasledovným skutočnostiam: 1. či bola zo strany advokáta informovaná, kedy pôjde naštudovať spis na okresný súd; 2. či jej advokát po preštudovaní spisu odporučil vykonať nejaké ďalšie kroky a ak áno, aké; 3. či, kedy a ako oznámila stanovisko advokáta synovi; 4. prečo a kedy sa jej syn obrátil na okresný súd, so žiadosťou na preskúmanie, či je účastný amnestie.

V odpovedi svedkyňa uviedla: 1. DO advokát mi povedal, že ak pôjde na súd, tak sa na synov spis pozrie a porozpráva sa so sudcom a vybaví to; 2. Nie, povedal, že amnestia sa na môjho syna nevzťahuje a ospravedlnil sa, že viac už urobiť nemôže; 3. Keď som bola za ním na návšteve vo väzení; 4. Syn mi povedal, že si všimol v zákone, že v jeho prípade má rozhodovať iný okresný súd, a že pôvodný okresný súd s tým nemá už nič spoločné. A tak skúsil napísať tam.

Navrhovateľ na pojednávaní dňa 19. 10. 2018 zhodnotil doplnenie dokazovania tak, že z neho nevyplynuli žiadne skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné dospieť k inému právnemu záveru ako dospel VII. disciplinárny senát vo svojom rozhodnutí zo dňa 11. 10. 2016. S poukazom na právny názor III. odvolacieho disciplinárneho senátu premietnutý v rozhodnutí, ktorým vec vrátil na nové prerokovanie disciplinárnemu senátu, zotrval na návrhu vo vzťahu k 1. skutku, kde mal za to, že bolo preukázané, že k preštudovaniu spisu došlo až s odstupom 2 a pol mesiaca, a k obrane DO, že bol zaneprázdnený a už v čase preberania veci vedel, že bude čerpať dovolenku, mal v záujme základných zásad a povinností advokáta deklarovaných v § 18 ZoA poskytnutie právnych služieb odmietnuť. Navrhovateľ sa stotožňuje s odôvodnením zrušeného rozhodnutia VII. disciplinárneho senátu, že omeškanie

s vykonaním tohto úkonu mohlo spôsobiť nepriaznivé následky v neprospech sťažovateľa. Vo vzťahu k skutku pod 2. bodom návrhu, porušenie povinnosti advokáta potvrdzuje vyjadrenie svedkyne, o tom, že advokát tvrdil, že sa na jej syna amnestia nevzťahuje a že viac vo veci urobiť nemôže. Navrhovateľ s poukazom na uznesenie okresného súdu, ako aj na znenie amnestie zotráva na názore, že advokát nesprávne poučil sťažovateľa, resp. jeho matku, v dôsledku čoho mohol byť dlhšie vo výkone trestu odňatia slobody, a teda, že DO nepostupoval pri poskytnutí služby s odbornou starostlivosťou, a neuplatnil v záujme klienta všetko, čo by mohlo byť pre neho prospešné. Obranu DO s odvolaním sa na čl. V. písm. d), ktorý ho viedol k záveru, že amnestia sa na sťažovateľa nevzťahuje, navrhovateľ nepovažuje za dôvodnú s ohľadom na rozhodnutie okresného súdu Prešov, ktorý potvrdil, že amnestia sa na sťažovateľa vzťahuje. Nevyužitie všetkých dostupných právnych prostriedkov v záujme klienta, je zanedbaním odbornej starostlivosti advokáta. Žiadosť o preskúmanie veci by nemohla byť žiadnym spôsobom sťažovateľovi na ujmu, naopak nesprávne poučenie o jeho právach mohlo mať za následok dlhší výkon trestu odňatia slobody sťažovateľa, pokiaľ by sám sťažovateľ takýto úkon neurobil, bol by pokračoval vo výkone trestu odňatia slobody napriek tomu, že mal byť účastný amnestie prezidenta z 2. 1. 2013.

DO na pojednávaní 19. 10. 2018 poukázal na skutočnosť, že sťažovateľ nikdy nebol jeho klientom, ktorú považoval v posudzovanej veci za najpodstatnejšiu a dosiaľ v konaní prehliadanú. K skutku pod 1. bodom DO uviedol, že predmetom poskytnutia právnej služby bolo preštudovanie spisu právoplatne skončenej veci, s odstupom dvoch rokov, ako bola účinná amnestia. O tom, či sa amnestia vzťahuje na konkrétneho odsúdeného, je povinný rozhodnúť bez zbytočného odkladu okresný súd, v sídle ktorého sa vykonáva trest odňatia slobody, a to aj bez návrhu. Príslušný súd v reálnom čase situáciu sťažovateľa vyhodnotil tak, že nie je účastný amnestie. DO uvádza, že sa s klientkou nedohodol na tom, že pôjde okamžite nahliadnuť do spisu, a nebol dohodnutý ani žiadny časový limit. Poukázal na jej písomné vyjadrenie, doložené disciplinárnemu senátu, ktoré považuje za významný dôkaz, svedčiaci v jeho prospech, lebo z neho vyplýva, že sa klientka na postup DO nesťažovala, sťažnosť ani samostatne nepodala a tiež z tohto dôkazu vyplýva, že DO a klientka nemali dohodnutý konkrétny termín kedy mal do spisu nahliadnuť. Tvrdenie navrhovateľa, že svojím konaním spôsobil alebo mohol spôsobiť klientovi závažný následok v tom, že by jemu uložený trest „presedel“ je zavádzajúce, nakoľko sťažovateľ nebol jeho klientom, a mal uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov. DO taktiež poukázal na tú skutočnosť, že sťažovateľ sa nesťažoval na to, že by meškal s nahliadnutím do spisu. Návrh RK SAK DO považuje za „ultra petitem“. DO potvrdzuje, že do spisu nahliadol po uplynutí 2 a pol mesiaca, čo podľa DO nie je dlhé obdobie, čerpal dovolenku a mal aj iné pracovné povinnosti, na čo klientku vopred upozornil. DO namietá postup navrhovateľa v tom, že advokáti sú riešení návrhom na disciplinárne konanie z podnetu osôb, ktoré nie sú ich klientmi, pre ktorých právna služba nebola vykonaná. Časové hľadisko poskytnutia služby považuje DO za daných okolností za primerané.

K 2. skutku DO uviedol, že svoj právny názor na vec vyslovil po podrobnom oboznámení sa s celým súdnym spisom. Bol toho názoru, že navrhovateľ sa v rámci tohto konania, neoboznámil s obsahom súdneho spisu do tej miery ako DO v čase, keď zaujal právny názor vo veci. DO v rámci obrany uviedol, že právny názor, ktorý prijme advokát v reálnom čase nemôže byť disciplinárnym previnením advokáta, ktoré je definované v zákone ako zavinené porušenie povinností advokáta. Právny názor navrhovateľa by mal viesť k záveru, každý advokát, ktorý prehrá spor, lebo sa vo výsledku s jeho právnym názorom súd vo svojom rozhodnutí nestotožní, sa dopúšťa disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutie okresného súdu, na ktoré poukazuje navrhovateľ, bolo prijaté až potom, kedy DO vo veci zaujal stanovisko. DO napokon uviedol, že na svojom právnom názore vo

veci účasti sťažovateľa na amnestii stále trvá, a že závery prijaté okresným súdom nepovažuje za správne.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie oboznámením sťažnostného a disciplinárneho spisu, dopytom na svedkyňu pani A. B., výsluchom účastníkov konania a rozhodol tak, že DO advokáta oslobodil spod návrhu v celom rozsahu, pretože dospel k záveru, že skutky, uvedené v návrhu nie sú porušením povinností advokáta, tak ako ich vymedzil navrhovateľ, a DO sa nedopustil disciplinárneho previnenia advokáta.

Vo vzťahu k 1. skutku mal senát za preukázané, najmä z obsahu písomnej odpovede svedkyne A. B. na 1. otázku, že disciplinárne obvinený sa s klientkou dohodol tak, že spis pôjde preštudovať vtedy, keď bude mať cestu na okresný súd, žiaden iný, konkrétny termín nebol dojednaný.

Senát sa nestotožnil s právnym názorom navrhovateľa, že DO bol povinný odmietnuť poskytnutie právnej služby, keď túto nemohol vykonať bezodkladne. Senát má za to, že vzťah klienta a advokáta je predovšetkým zmluvným vzťahom, v ktorom práve dojednanie zmluvných strán určuje rozsah povinností advokáta a vymedzuje požiadavky klienta. Bolo vecou klientky, aby upozornila DO na to, že vec je súrna a želá si okamžité vykonanie určitých úkonov, a ak jej to DO za takýchto podmienok nemohol zabezpečiť, vtedy mal poskytnutie právnej služby odmietnuť.

Disciplinárny senát sa zaoberal aj námietkou navrhovateľa, že aj napriek absencii výslovného pokynu klientky mal DO považovať vec za súrnu, pretože by sa mohlo jednať o riziko, že sťažovateľ bude vykonávať trest odňatia slobody, hoci je účastný amnestie, pričom sa nestotožnil s navrhovateľovým právnym názorom, že by DO porušil povinnosti advokáta nahliadnutím do spisu až po uplynutí 2 a pol mesiaca.

Disciplinárny senát sa stotožnil s obranou DO, že pri preberaní veci vychádzal z toho, že primárne bolo povinnosťou príslušného súdu rozhodnúť o amnestii bez zbytočného odkladu a u všetkých osôb, na ktoré sa vzťahovala a to aj bez návrhu, a ak k tomu nedošlo, stalo sa to zrejme z dôvodu, že sa amnestia na sťažovateľa nevzťahovala, alebo súd zanedbal svoje povinnosti. Pri rozhodovaní DO v reálnom čase nie je podľa senátu bez významu okolností, že matka sťažovateľa, zrejme na jeho pokyn, sa obrátila na advokáta až s odstupom takého dlhého času, z čoho senát vyvodil, že ani sťažovateľ sa v čase účinnosti rozhodnutia prezidenta o amnestii nedomnieval, že sa na neho vzťahuje.

V 2. skutku sa mal DO dopustiť disciplinárneho previnenia zanedbaním odbornej starostlivosti, ktorá mala spočívať v tom, že klientke prezentoval svoj právny názor, ku ktorému dospel po preštudovaní spisu, že sa na sťažovateľa amnestia nevzťahuje a viac pre ňu nevie urobiť, a s týmto právnym názorom sa napokon príslušný súd nestotožnil a rozhodol tak, že sťažovateľ bol účastný amnestie.

Senát pri rozhodovaní dôsledne analyzoval § 56 ods. 1 ZoA, podľa ktorého sa za disciplinárne previnenie advokáta považuje zavinené porušenie jeho povinností.

V posudzovanom prípade z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by DO naplnil subjektívnu stránku disciplinárneho previnenia úmyselným konaním. Tu disciplinárny senát poukazuje jednak na dôvody v predchádzajúcej časti odôvodnenia, jednak na vyjadrenie DO, že k právnemu záveru dospel na základe poznatkov získaných z preštudovania spisu.

Senát v prípade DO nemohol dospieť ani k záveru o naplnení subjektívnej stránky vedomou, ani nevedomou nedbanlivosťou. Okresný súd vydal až dňa 13. 4. 2015 uznesenie, podľa ktorého bol sťažovateľ účastný amnestie. Samotná existencia takéhoto uznesenia nepostačuje na prijatie záveru o zanedbaní odbornej starostlivosti a nesprávnosti právneho názoru DO.

Právoplatné uznesenie súdu neznamená, že právny názor, na ktorom je založené, je správny, a že by iným súdom nebol odmietnutý.

Advokát je povinný klientovi povedať svoj právny názor na vec, čo DO urobil a súčasne povedal, že pre klientku nemôže viac urobiť. Týmto postupom nezabránil klientke, ani sťažovateľovi v tom, aby vo veci ďalej konali sami, alebo sa poradili s iným advokátom, ak sa im názor advokáta nepozdával. V danej veci je možné dospieť k záveru, že sťažovateľ mal určité informácie, ktoré nemusel mať DO, a preto sa po dvoch rokoch zaujímal o to, či je účastný amnestie a sám si podal návrh na rozhodnutie na príslušný súd. V tejto časti považuje senát za dôvodnú námietku DO, že sťažovateľ nebol jeho klientom, DO komunikoval s jeho matkou, a hoci bola právna služba objednaná v prospech sťažovateľa, tento s DO osobne vec nekonzultoval, a teda mu neposkytol všetky potrebné informácie, ktoré možno o veci mal on, a ktoré mohli viesť DO k inému postupu, napriek tomu, že mal na vec svoj právny názor.

Z vyššie uvedených dôvodov senát potom, ako dospel k záveru, že skutkami popísanými v návrhu DO neporušil povinnosti advokáta, ktoré mu vyplývajú z príslušných právnych predpisov, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

54.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po skončení zastupovania vo veci klienta, na základe vypovedania plnej moci klientom, vec s klientom bezodkladne finančne nevysporiada ani klientovi nevráti prevzaté a zverené doklady, a to napriek výzve klienta v zrušení plnej moci, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 19. októbra 2018, sp. zn. DS VII.-47/2018:2742/2017

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 19. októbra 2018, sp. zn. DS VII.-47/2018:2742/2017 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 13 AP SAK

tým, že

ako právna zástupkyňa A. B., po ukončení zastúpenia na základe vypovedania plnej moci zo dňa 19. 5. 2017, v právnej veci vedenej pred okresným súdom, bez zbytočného odkladu vec s klientkou písomne finančne nevysporiadala a ani jej nevrátila všetky doklady, ktoré jej táto zverila alebo ktoré v jej mene počas zastupovania prevzala, a to ani na základe výzvy klientky obsiahnutej v zrušení plnej moci zo dňa 19. 5. 2017,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania zo dňa 5. 6. 2018, začalo disciplinárne konanie voči DO advokátke, pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, za porušenie povinností advokáta uložených mu v ustanovení § 56 ods. 1 ZoA a v § 13 ods. 1 AP SAK.

Disciplinárne obvinená sa k sťažnosti sťažovateľky vyjadrila v tom smere, že sťažovateľku na základe plných mocí zastupovala v troch súdnych konaniach vedených na okresnom súde.

Vo všetkých právnych veciach konala zodpovedne, podľa najlepšieho svedomia a vedomia. Pomáhala jej aj pri iných záležitostiach, poskytovala právne rady a podobne, nakoľko je 2-krát rozvedená, toho času s malým dieťaťom od iného muža. Návrh o záujme urýchleného vyriešenia práv k maloletému dieťaťu, podaný dňa 1. 12. 2016 na okresný súd, smeroval o zapretie otcovstva voči manželovi sťažovateľky, súčasne o určenie otcovstva a o zverenie dieťaťa matke. Sťažovateľku zastupovala v súdnych konaniach o žalobe o zaplatenie 4 300 eur, o určenie mena maloletého dieťaťa, o zapretie a určenie otcovstva (zapretie otcovstva vyriešené na pojednávaní dňa 24. 4. 2017, rozsudok právoplatný dňa 24. 4. 2017). Žaloba v časti o určenie otcovstva mala byť vyriešená na základe dohody rodičov maloletého dieťaťa po vykonaní testov DNA tak, ako sa rodičia dohodli na pojednávaní dňa 24. 4. 2017. Pre ilustráciu uviedla, že v časti súdneho konania o určenie otcovstva, ktoré sa konalo dňa 24. 4. 2017 (a to aj napriek rozháranej situácii oboch klientov), bola snaha otca dieťaťa a jeho právnej zástupkyne, čím skôr vyriešiť právnu otázku určenia otcovstva maloletého dieťaťa na základe vzájomnej dohody a to, ak testy DNA, o ktoré požiadal otec maloletého dieťaťa, určia, že je otcom. Súčasne si s právnou zástupkyňou otca určili aj termín spoločného stretnutia na deň 23. 5. 2017, teda aj s matkou maloletého dieťaťa. Pred týmto spoločným stretnutím jej klientka dňa 19. 5. 2017 vypovedala e-mailom plnú moc. Po vypovedaní plnej moci sťažovateľku ihneď kontaktovala. Chcela od nej vysvetlenie, prečo tak koná, nemá na to dôvod a celú vec vedia v krátkom čase uzatvoriť. Sťažovateľka telefón nedvíhala a na opakované telefonické výzvy nereagovala. Vyhlásila, že sťažovateľka ju od tej doby telefonicky nekontaktovala, preto jej tvrdenie v sťažnosti, že jej DO nedvíhala telefón nie je pravdivé. DO oznámila vypovedanie plnej moci súdu a zároveň právnej zástupkyne otca oznámila, že na stretnutie, určené na 23. 5. 2017, sa nedostaví. Zároveň DO požiadala o predĺženie lehoty na podrobnejšie vyjadrenie vo veci, spolu s predložením listín do 31. 10. 2017, keďže je po operácii chrbtice po vážnom úraze.

DO v lehote, o predĺženie ktorej sama požiadala, svoje podanie nedoplnila a nereagovala ani na výzvy revíziej komisie z 20. 4. 2018 a 14. 5. 2018.

DO si predvolanie na ústne pojednávanie nevyzdvihla v odbernej lehote, preto disciplinárny senát vykonal ústne pojednávanie bez jej prítomnosti v súlade s ustanovením § 18 ods. 7, s použitím § 50 ods. 3 DP SAK, schváleného Konferenciou advokátov 10. 6. 2017.

Disciplinárny senát z dokazovania vykonaného obsahom podaného návrhu, pripojeného sťažnostného spisu, vyjadreniami DO a navrhovateľa, tieto vyhodnotil tak jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že prejednávaný skutok je disciplinárnym previnením.

Senát po vykonaní hore uvedeného dokazovania, v zmysle citovanej právnej úpravy, dospel k záveru, že DO svojím konaním, ktoré je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, porušila základné povinnosti advokáta, ktoré sú uvedené v § 13 AP.

Advokátka po ukončení zastúpenia sťažovateľky na základe vypovedania plnej moci zo dňa 19. 5. 2017, v právnej veci vedenej pred okresným súdom, bez zbytočného odkladu vec s klientkou písomne finančne nevysporiadala a ani jej nevrátila všetky doklady, ktoré jej táto zverila alebo ktoré v jej mene počas zastupovania prevzala, a to ani na základe výzvy klientky obsiahnutej v zrušení plnej moci zo dňa 19. 5. 2017, čím naplnila objektívnu stránku disciplinárneho previnenia.

Z hľadiska subjektívnej stránky DO konala vo vedomej nedbanlivosti, keď nezabezpečila finančné vyporiadanie s klientkou a vrátenie dokladov, o čo klientka požiadala v zrušení plnej moci, hoci musela vedieť, že neplnením a nedôsledným plnením svojich povinností môže porušiť alebo ohroziť záujem upravený v ZoA, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

DO vo svojom vyjadrení sa k sťažnosti nepreukázala splnenie povinnosti odovzdať klientke doklady a vec s ňou finančne vysporiadať, v tomto smere nepredložila žiadne dôkazy. K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa už nevyjadřila.

Senát pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia DO zohľadnil predchádzajúce disciplinárne opatrenia, ktoré boli DO uložené a nevedli k náprave a nezabránili DO v spáchaní ďalšieho disciplinárneho previnenia, teda nepôsobili dostatočne preventívne. Na základe uvedeného má disciplinárny senát za to, že uloženie peňažnej pokuty vo výške 1 000 eur je primerané, spravodlivé a zodpovedajúce zásadám pre ukladanie disciplinárnych opatrení.

55.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý písomne neodôvodní sťažnosť proti uzneseniu, ktorým súd v trestnej veci zamietol žiadosť o prepustenie jeho klienta z väzby, a po skončení zastúpenia bezodkladne vec s klientom finančne nevysporiada, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA, § 13 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 5. apríla 2018, sp. zn. DS VIII.-78/2017:1401/2017

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z z 5. apríla 2018, sp. zn. DS VIII.-78/2017:1401/2017 bola podľa § 7 ods. 9 DP SAK **schválená** dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia uzavretú medzi predsedom RK SAK a DO advokátom zo dňa 16. 1. 2018, podľa ktorej bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA, § 13 AP SAK,

tým, že

- písomne neodôvodnil sťažnosť proti uzneseniu, ktorým súd zamietol žiadosť o prepustenie klienta A. B., toho času ÚVV a ÚVTOS (ďalej len „klient“) z väzby, ktorú podal v mene klienta na hlavnom pojednávaní dňa 17. 1. 2017 vo veci vedenej okresným súdom (skutok 1),
- po skončení zastúpenia bezodkladne vec s klientom písomne finančne nevysporiadal (skutok 2),

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** v sume **480 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 5. 12. 2017 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 5. 12. 2017, proti DO advokátovi na základe toho, že vo veci zastupovania svojho klienta A. B., ktoré prevzal dňa 23. 6. 2016 na základe plnej moci v trestnej veci zločinu prevádzáčstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) TZ 1.) písomne neodôvodnil sťažnosť o prepustenie klienta z väzby, ktorú podal v mene klienta na hlavnom pojednávaní dňa 17. 1. 2017 vo veci vedenej okresným súdom; 2.) po skončení zastúpenia bezodkladne vec s klientom písomne finančne nevysporiadal, čím sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA z dôvodu porušenia povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 13 AP SAK.

Disciplinárnemu senátu bol predložený návrh na schválenie dohody o vine a uložení disciplinárneho opatrenia a dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia uzatvorená dňa 16. 1. 2018.

Disciplinárny senát nariadil v predmetnej disciplinárnej veci pojednávanie na deň 5. 4. 2018. DO požiadal o konanie disciplinárneho pojednávania v jeho neprítomnosti a požiadal, aby disciplinárny senát schválil dohodu o vine a uložení disciplinárneho opatrenia.

Disciplinárny senát predloženú dohodu o vine a uložení disciplinárneho opatrenia uzavretú dňa 16. 1. 2018 medzi navrhovateľom predsedníčkou RK SAK a DO v znení ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia preskúmal a dospel k záveru, že táto je v súlade so ZoA a predpismi Slovenskej advokátskej komory, a preto ju schválil a potvrdil vyhlásením rozhodnutia na pojednávaní dňa 5. 4. 2018 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

56.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý prevezme plnú moc udelenú odsúdeným klientom vo výkone trestu odňatia slobody, za účelom porady a konzultácie k podaniu návrhu na obnovu konania, avšak klienta v ústave na výkon väzby a trestu odňatia slobody nenavštívi a nevykoná s ním poradu ani konzultáciu, a to ani do skončenia zastúpenia zo strany klienta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 5 ods. 1 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 23. mája 2019, sp. zn. DS VIII.-38/2018:2862/2017

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 23. mája 2019, sp. zn. DS VIII.-38/2018:2862/2017 bol DO advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 5 ods. 1 AP SAK

tým, že

napriek tomu, že podpisom splnomocnenia zo dňa 17. 3. 2017, ktoré doručil klientovi zaslaním zo dňa 24. 3. 2017, prevzal plnú moc udelenú odsúdeným A. B., t. č. ÚVTOS a ÚVV, na poskytnutie právnych služieb „návštevy v ÚVTOS, za účelom porady a konzultácie k návrhu na podania obnovy konania, príp. podania dovolania“, odsúdeného po prevzatí zastúpenia v ÚVTOS nenavštívil a nevykonával s ním poradu a konzultáciu, a to ani do skončenia zastúpenia oznámeného odsúdeným listom zo dňa 17. 7. 2017,

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 25. 4. 2018 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 25. 4. 2018 proti DO advokátov, pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že začiatkom marca 2017 písomnou formou požiadal DO o právne služby, ktorý na túto žiadosť reagoval listom zo dňa 15. 3. 2017, v ktorom mu advokát zaslal na podpis splnomocnenie, v ktorom požiadal o poskytnutie zálohy vo výške 300 eur za prevzatie a poradu (konzultáciu) a hotové výdavky. Sťažovateľ uviedol, že toto splnomocnenie DO obratom aj so sprievodným listom a zároveň v tomto liste uviedol, o akú

vec ide. Sťažovateľ dňa 24. 3. 2017 od DO obdržal podpísané splnomocnenie. Sťažovateľ ďalej uviedol, že DO niekoľkokrát telefonicky a zároveň písomne požiadal o konzultáciu, aj napriek tomu sa mu DO vôbec neozval. Vzhľadom na to, že vec nezniesla odklad, bol sťažovateľ nútený sám na príslušný súd napísať žiadosť o obnovu konania. Aj napriek tomu, že sťažovateľ opätovne viackrát DO žiadal o stretnutie, DO sa na konzultáciu nedostavil. DO listom zo dňa 29. 6. 2017 požiadal sťažovateľa o kópiu rozsudku v jeho trestnej veci aj napriek tomu, že už predchádzajúcimi listami mu sťažovateľ dal vedieť, že ho pri sebe nemá.

Disciplinárne obvinený sa k sťažnosti vyjadril listom zo dňa 21. 11. 2017, v ktorom potvrdil, že mu sťažovateľom bolo udelené splnomocnenie zo dňa 17. 3. 2017 za účelom porady a konzultácie k návrhu na podanie obnovy konania, príp. podania dovolania. Toto splnomocnenie zaslal sťažovateľovi listom zo dňa 24. 3. 2017. DO ďalej uviedol, že mu uviedol spisovú značku v jeho trestnej veci, ktorá však kolidovala (nebola v súlade) s ním uvedenými údajmi. Dňa 22. 5. 2017 preto DO sťažovateľa vyzval na spresnenie spisovej značky v jeho trestnej veci a dňa 29. 6. 2017 sťažovateľa opakovane vyzval, aby mu zaslal fotokópiu rozhodnutia, resp. správnu spisovú značku. DO napokon dňa 17. 7. 2017 vypovedal splnomocnenie udelené sťažovateľom. DO uviedol, že sťažovateľ ho neinformoval o naliehavosti jeho prípadu a neinformoval ho o zmene miesta výkonu trestu. Sťažovateľ mu neposkytol úplné informácie a neposkytol riadnu súčinnosť.

K návrhu RK SAK na začatie disciplinárneho konania zo dňa 25. 4. 2018 sa vyjadril DO vyjadrením zo dňa 22. 5. 2018 tak, že s odstupom času dospel k záveru, že mal postupovať iným spôsobom. DO ďalej uviedol, že nekonal v úmysle poškodiť oprávnené záujmy sťažovateľa. Podcenil skutočnosť osobnej návštevy, ktorou by predišiel predmetnému disciplinárnemu konaniu. Ak zvolil písomnú komunikáciu tak z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti. DO uznal, že sa mylil v zvolení postupu a mal postupovať inak. Na záver svojho vyjadrenia k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 25. 4. 2018 DO svoje konanie oľutoval s tým, že v budúcnosti sa určite vyvaruje takéhoto konania a z uvedených dôvodov požiadal disciplinárny senát, aby pri ukladaní disciplinárneho opatrenia zväžil poľahčujúce okolnosti a doterajší priebeh jeho advokátskej činnosti a zároveň zväžil upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia nakoľko má za to, že samotné prejednanie predmetnej disciplinárnej veci je pre neho dostatočným ponaučením.

Disciplinárny senát nariadil v disciplinárnej veci pojednávanie na termín 23. 5. 2019. DO podaním zo dňa 22. 5. 2019 súhlasil s prejednaním disciplinárnej veci v jeho neprítomnosti.

Na pojednávaní dňa 23. 5. 2019 zástupkyňa RK SAK predniesla návrh na začatie disciplinárneho konania odkazom na písomné vyhotovenie návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 25. 4. 2018.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k tomuto záveru:

Na základe vykonaného dokazovania a osobitne z obsahu vyjadrenia DO zo dňa 25. 5. 2018 k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 25. 4. 2018 mal disciplinárny senát za preukázané, že skutok sa stal tak, ako je opísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 25. 4. 2018. Uvedené potvrdil samotný DO, ktorý spáchanie tohto skutku priznal.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že DO konaním uvedeným v skutku v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 25. 4. 2018 porušil povinnosti advokáta uložené v § 18 ods. 1 a § 18 ods. 2 ZoA a v § 5 ods. 1 AP SAK.

Disciplinárny senát mal v zmysle vyššie uvedeného za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je popísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 25. 4. 2018, že ho spáchal DO a že tento skutok je disciplinárnym previnením.

Disciplinárny senát prihliadol na to, že disciplinárne obvinený priznal spáchanie disciplinárneho previnenia, jeho spáchanie oľutoval a uviedol, že v budúcnosti urobí všetko pre to, aby

z jeho strany k takýmto pochybeniam nedochádzalo, tzn. prejavil úprimnú snahu o nápravu s tým, že už samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia je pre neho postačujúcim ponaučením.

Pri posudzovaní osoby DO disciplinárny senát prihladol aj na to, že DO nebolo doteraz uložené disciplinárne opatrenie. Disciplinárny senát vzal zreteľ aj na to, že sťažovateľom bol návrh na obnovu konania v predmetnej trestnej veci podaný aj keď sa stotožnil so závermi RK SAK, že svojím konaním, resp. nekonaním mohol DO znemožniť sťažovateľovi riadne uplatnenie jeho práv a využiť všetky právne prostriedky v jeho trestnej veci, a to bez ohľadu na to, či by v nich bol alebo nebol úspešný.

Disciplinárny senát má za to, že vzhľadom na osobu DO možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred disciplinárnym senátom postačuje na jeho nápravu. Disciplinárny senát mal teda za preukázané, že sú splnené podmienky pre upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie.

57.

ROZHODNUTIE

Nepodanie sťažnosti advokátom proti uzneseniu súdu v trestnej veci klienta v situácii, keď klient advokátovi oznámi, že s poskytnutými právnymi službami nie je spokojný a že advokát sťažnosť proti uzneseniu nemá podávať, pričom z okolností veci je zrejmé, že sťažnosť nemôže byť úspešná, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože v prípade, keď je problematická komunikácia s klientom a tento neposkytuje súčinnosť a uvedie, že nemá záujem o ďalšie právne služby ako aj s prihliadnutím na účelnosť a hospodárnosť právnych služieb nemožno bez ďalšieho považovať nepodanie opravného prostriedku za disciplinárne previnenie.

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí k sťažnosti sťažovateľa na základe výzvy predsedu RK SAK, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 15. marca 2017, sp. zn. DS IX.-49/2017:660/2017

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 15. marca 2017, sp. zn. DS IX.-49/2017:660/2017 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 1, 2 ZoA, § 5 ods. 2, § 6 ods. 1 písm. a) AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako ustanovený obhajca A. B. v trestnej veci vedenej okresným súdom nepodal sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu vyhlásenému na verejnom zasadnutí dňa 23. 9. 2016, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 15. marca 2017, sp. zn. DS IX.-49/2017:660/2017 bol DO advokát zároveň

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA

tým, že

sa bezodkladne nevyjadril k sťažnosti sťažovateľa A. B., na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 23. 3. 2017, ktorú prevzal dňa 27. 3. 2017.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu predsedu RK SAK zo dňa 25. mája 2017.⁷

Na výzvu navrhovateľa zo dňa 23. marca 2017 o podanie vyjadrenia k sťažnosti sa advokát nevyjadril, hoci ju riadne prevzal dňa 27. marca 2017.

DO v priebehu konania pred disciplinárnym senátom zotrval na vyjadreniach uvedených vo svojich písomných podaniach, najmä v podaní zo 14. februára 2018.

V ňom okrem iného uviedol, že sťažovateľ bol od počiatku problematický klient a komunikácia s ním nebola jednoduchá. Kým bol umiestnený v ÚV a TOS, počas návštev prakticky vôbec nekomunikoval, po jeho prepustení sa to však ešte viac skomplikovalo, keďže nebolo jednoduché sa s ním spojiť. Neustále menil telefónne čísla, prípadne telefonoval od príbuzných a keď sa pokúšal s ním späť spojiť, trvalo to vždy nejaký čas. Ako následne zistil, rovnaké problémy s ním mali aj jeho predchádzajúci obhajcovia, ktorých vystriedal niekoľko a so žiadnym nebol spokojný a sťažoval sa na ich odbornosť či pripravenosť.

Sťažovateľ pritom nenamietal len odbornosť svojich obhajcov, ale aj znalcov či zaujatosť zákonnej sudkyne. Cieľom tohto jeho konania bolo vytvárať neustále prietahy v trestnom konaní tak, aby nedošlo k rozhodnutiu súdu o jeho neosvedčení sa, nakoľko si bol vzhľadom na všetky okolnosti (najmä na tú, že počas trvania skúšobnej doby podmieneného odsúdenia bol odsúdený za spáchanie ďalšieho trestného činu) a svoje správanie a život vedomý, že sú splnené podmienky na rozhodnutie o jeho neosvedčení sa, a že mu bude nariadený výkon trestu odňatia slobody. S týmto zámerom ho aj oboznámil, hoci mu bolo vysvetlené, že na jeho prípad by nebolo možné aplikovať § 50 ods. 5 TZ obsahujúci fikciu osvedčenia sa z dôvodu, že k nerozhodnutiu súdu v jednoročnej lehote by došlo z jeho vlastnej viny, t. j. vyhýbaním sa úkonom, namietaním sudcu a znalcov a podobne. DO uviedol, že všetky tieto skutočnosti sú podrobne opísané aj v odôvodnení uznesenia okresného súdu zo dňa 23. septembra 2016 (súčasť súdneho spisu).

Tvrdenia sťažovateľa, ktoré uvádza vo svojej sťažnosti, sa pritom nezakladajú na pravde. Hneď po skončení verejného zasadnutia dňa 23. septembra 2016 sa ho DO pokúšal dovolať sťažovateľovi na všetky telefónne čísla, ktorými disponoval. Hoci sa to nepodarilo hneď, ešte v ten deň sa s ním spojil (myslí si, že išlo o telefónne číslo jeho otca), povedal mu ako bolo vo veci rozhodnuté a vyzval ho, aby sa dostavil osobne na poradu do advokátskej kancelárie, aby dohodli ďalší postup, t. j. podanie sťažnosti. Sťažovateľ sa opätovne rozkričal ako aj mnohokrát predtým a začal mu nadávať a osočovať ho, že ho zle obhajoval, a že nemá záujem, aby v jeho obhajobe pokračoval s tým, že ani sťažnosť voči uzneseniu nemá podávať. Vzhľadom na to,

7 Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania boli aj skutky spočívajúce v tom, že 1.) DO ako ustanovený obhajca klienta – A. B. v trestnej veci vedenej okresným súdom neinformoval klienta riadne a včas o uznesení oznámenom vyhlásením na verejnom zasadnutí dňa 23. 9. 2016, ktorým súd vyslovil, že odsúdený A. B. (klient) sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určenej mu rozsudkom zo dňa 22. 10. 2013, právoplatným dňa 22. 10. 2013, neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere dva roky; o uvedenom uznesení informoval klienta až dňa 29. 9. 2016, teda až po uplynutí lehoty na podanie sťažnosti. Vo vzťahu k týmto skutkom bol DO advokát rozhodnutím IX. disciplinárneho senátu SAK z 15. marca 2017, sp. zn. DS IX.-49/2017:660/2017 spod návrhu na začatie konania oslobodený, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutky stali.

že sa na poradu nedostavil v čase, kedy ho požiadal, bolo mu zaslané písomné oznámenie o výsledku konania a možnosti podať sťažnosť.

DO uznáva, že sťažnosť nepodal z dôvodu, že sťažovateľ uviedol, že nemá záujem o jeho ďalšie právne služby. Za nevyhnutné považuje poukázať na to, že o termíne verejného zasadnutia dňa 23. septembra 2016 bol sťažovateľ riadne upovedomený, vzal ho na vedomie, avšak sa naň nedostavil, svoju neúčast ospravedlnil dňa 21. septembra 2016 a požiadal o jeho odročenie s poukazom na lekársku správu svojej ošetrojúcej psychiatricky. Predsedníčka senátu však po telefonáte s danou psychiatrickou zistila, že sťažovateľ lekárke uviedol nesprávne údaje o svojom zdravotnom stave, po čom psychiatricka skonštatovala, že tento je schopný zúčastniť sa na verejnom zasadnutí. O tom, že jeho žiadosti o odročenie verejného zasadnutia súd nevyhovelo, bol telefonicky sťažovateľ upovedomený, aj napriek tomu sa nedostavil.

Vo vzťahu k podanému poučeniu sťažovateľovi o možnosti podať sťažnosť a o dĺžke lehoty, v akej tak má urobiť, DO uviedol, že ho o tejto skutočnosti riadne telefonicky upovedomil. Z toho dôvodu bol presvedčený o tom, že sťažovateľ si podal sťažnosť voči uzneseniu sám. Odvtedy s ním nijako totiž nekomunikoval. Až vo februári 2017 DO zistil, že tomu tak nebolo, nakoľko ho krajský súd vyzval na vyjadrenie sa k žiadosti sťažovateľa o navrátenie lehoty, ktorú tento odôvodňoval tým, že bol nesprávne poučený o zákonnej lehote. K tomu DO považuje za potrebné poukázať na to, že sťažovateľ sám poznal lehotu na podanie sťažnosti – jej dĺžku i pravidlá pre jej počítanie, nakoľko to nebola prvá sťažnosť, ktorú v rámci trestných konaní, ktoré sa voči jeho osobe viedli, podal a toto aj potvrdil v telefonickom rozhovore po verejnom zasadnutí dňa 23. septembra 2016. Ďalej uviedol, že skutočnosť, že nepodal voči uzneseniu okresného súdu zo dňa 23. septembra 2016 sťažnosť, nemala pre sťažovateľa závažné následky, nakoľko sa odvolací súd jeho sťažnosťou riadne zaoberal a dospel k názoru, že je nevyhnutné ju zamietnuť ako nedôvodnú.

K bodu návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorého obsahom je porušenie povinnosti bezodkladne sa vyjadriť k sťažnosti sťažovateľa, DO uviedol, že uznáva, že túto svoju povinnosť nesplnil, čo ľutuje a zároveň sa predsedovi RK SAK ospravedľňuje. Nešlo totiž o úmysel odignorovať výzvu na vyjadrenie, o čom svedčí aj skutočnosť, že dovtedy ako aj následne vždy na akúkoľvek korešpondenciu so SAK reagoval. V danom prípade však došlo k zlyhaniu ľudského faktora, zásielku prevzala splnomocnenkyňa na preberanie pošty, spolu s ďalšou poštou. V kancelárii následne došlo k založeniu ostatných zásielok do klientskych spisov s vyznačením prípadných termínov úkonov, avšak predmetnú výzvu založili do jeho osobnej zložky a omylom sa zabudlo na ňu reagovať. Opätovne uvádza, že sa mu takáto situácia stala prvýkrát a mrzí ho to.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že dňa 23. septembra 2016 v trestnej veci sťažovateľa vedenej pred okresným súdom bolo vyhlásené uznesenie o tom, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určenej rozsudkom zo dňa 22. októbra 2013 neosvedčil a nariadil mu výkon trestu.

Z listu z 26. septembra 2016 „Oznámenie o vydaní rozhodnutia“, podpísaného DO, vyplýva, že sťažovateľa informuje o tomto rozhodnutí; tento list bol sťažovateľovi doručený 29. septembra 2016, čo potvrdil samotný sťažovateľ. V liste DO z 2. marca 2017 „Vyjadrenie k žiadosti o navrátenie lehoty“, adresovaného krajskému súdu je obsiahnuté konštatovanie DO, že po predmetnom verejnom zasadnutí sa so sťažovateľom pokúšal telefonicky spojiť, aby mu oznámil jeho výsledok, keďže nedvihal, oznámenie mu poslal poštou; v tomto podaní tiež uviedol, že v spise má obsiahnutý úradný záznam o tom, že sa s odsúdeným v rovnaký deň spojil (z kontextu vyplýva, že má ísť o deň 26. septembra 2016) a hovoril s ním o výsledku verejného zasadnutia a jeho priebehu. Podľa tvrdenia DO mu v rámci tohto telefonátu oznámil, ako bolo vo veci rozhodnuté a vyzval ho, aby sa dostavil osobne na poradu do advokátskej

kancelárie, aby dohodli ďalší postup, t. j. podanie sťažnosti. Podľa tvrdenia DO sa sťažovateľ opätovne rozkričal ako aj mnohokrát predtým a začal mu nadávať a osočovať ho, že ho zle obhajoval, a že nemá záujem, aby v jeho obhajobe pokračoval s tým, že ani sťažnosť voči uzneseniu nemá podávať. Vzhľadom k tomu, že sa na poradu nedostavil v čase, kedy ho požiadal, bolo mu zaslané písomné oznámenie o výsledku konania a možnosti podať sťažnosť.

Z dvoch čestných prehlásení zo dňa 14. februára 2017 predložených sťažovateľom, ktoré podpísali C. D. a E. F., vyplýva, že boli prítomní pri telefonáte dňa 29. septembra 2016, keď mal byť sťažovateľ DO telefonicky informovaný o tom, že sťažnosť je možné podať do troch dní od doručenia uznesenia.

Z predložených listinných dokladov ďalej vyplýva, že uznesením krajského súd zo 14. marca 2017, bola sťažovateľovi navrátená lehota na podanie sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu z 23. septembra 2016, ďalej ním bolo zrušené uznesenie krajského súdu z 22. decembra 2016, ktorým bola prvýkrát sťažnosť zamietnutá ako podaná oneskorene a samotná sťažnosť sťažovateľa bola zamietnutá. V tomto rozhodnutí krajský súd na jednej strane vychádzal z toho, že sťažovateľ bol nesprávne poučený o lehote na podanie sťažnosti; na strane druhej skonštatoval, že je nesporné, že sťažovateľ nevedol v skúšobnej dobe riadny život a je potrebné nariadiť mu výkon trestu odňatia slobody a pri preskúmaní napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo súd nezistil také pochybenia pri aplikácii hmotného a procesného práva súdom prvého stupňa, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia.

Pri skutku uvedenom v bode 3. návrhu disciplinárny senát po posúdení všetkých okolností dospel k záveru, že sa nejedná o disciplinárne previnenie. V situácii, kedy je problematická komunikácia s klientom a tento neposkytuje súčinnosť resp. uvedie, že nemá záujem o ďalšie právne služby nemožno bez ďalšieho považovať nepodanie opravného prostriedku za disciplinárne previnenie. Rovnako je potrebné uviesť, že povinnosť advokáta uplatniť opravný prostriedok nie je absolútna, pretože § 18 ods. 2 ZoA obsahuje korektív tejto povinnosti, podľa ktorého je advokát povinný zvažovať aj hospodárnosť a účelnosť úkonu – z okolností rozhodujúcich pre posúdenie toho, či sa sťažovateľ osvedčil, bolo zrejmé, že sťažnosť nemôže byť úspešná. Napokon, disciplinárny senát nemohol nevziať do úvahy aj to, že vzhľadom na ďalší procesný postup sťažovateľovi v konečnom dôsledku nebola spôsobená žiadna ujma na jeho právach, pretože po navrátení lehoty bola jeho sťažnosť v celom rozsahu prejednaná a zamietnutá – úvaha, že sťažovateľovi nebola spôsobená žiadna ujma tak nebola len hypotetická, ale v tomto prípade nepochybne preukázaná. Všetky tieto dôvody viedli disciplinárny senát k záveru, že v prípade skutku uvedenom v bode 3. návrhu sa nejednalo o disciplinárne previnenie.

Skutok uvedený v bode 4 návrhu disciplinárny senát bez pochybností kvalifikoval ako disciplinárne previnenie.

Pri upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia v súvislosti so skutkom uvedeným v bode 4 návrhu vychádzal disciplinárny senát z toho, že boli splnené podmienky podľa § 56 ods. 7 ZoA a to predovšetkým menej závažný charakter porušenej povinnosti. Disciplinárny senát preto považoval za postačujúce prerokovanie disciplinárneho previnenia, aj s prihliadnutím na skutočnosť, že išlo o „prvotrestaného“ DO.

58.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako ustanovený obhajca navštívi klienta vo väzbe až po dvoch mesiacoch od ustanovenia za obhajcu a ani pred vykonaním jednotlivých úkonov nevykoná návštevu klienta vo väzbe za účelom uskutočnenia porady s klientom, dopúšťa sa disciplinárneho

previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1, 2 ZoA.*Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 23. apríla 2018, sp. zn. DS X.-20/2018:3026/2017*

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 23. apríla 2018, sp. zn. DS X.-20/2018:3026/2017 bola DO advokátka
uznaná za vinnú
 z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, 2 ZoA

tým, že

ako právna zástupkyňa sťažovateľa A. B., t. č. ÚVV a ÚVTOS N., na základe ustanovenia za obhajcu opatrením okresného súdu zo dňa 18. 7. 2017:

1. napriek tomu, že jej bolo opatrenie okresného súdu doručené dňa 21. 7. 2017, vykonala prvú návštevu klienta A. B. vo výkone väzby až dňa 28. 9. 2017,
2. nevykonala v trestnej veci klienta A. B. vedenej na okresnom súde návštevu klienta vo výkone väzby za účelom uskutočnenia porady s klientom pred vykonaním úkonu odôvodnenia sťažnosti zo dňa 25. 7. 2017 proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie okresného súdu zo dňa 13. 7. 2017,
3. nevykonala v trestnej veci klienta A. B. vedenej na okresnom súde návštevu klienta vo výkone väzby za účelom uskutočnenia porady s klientom pred vykonaním úkonu výsluchu svedka C. D. uskutočneného dňa 21. 9. 2017,
4. nevykonala v trestnej veci A. B. vedenej na okresnom súde návštevu klienta vo výkone väzby za účelom uskutočnenia porady s klientom pred vykonaním úkonu odôvodnenia sťažnosti zo dňa 9. 10. 2017 proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie okresného súdu zo dňa 2. 10. 2017 o zamietnutí žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 22. 1. 2018 bol DK SAK doručený návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke, a disciplinárne konanie sa začalo v súlade s § 5 DP SAK.

RK SAK začala konať na základe sťažnosti sťažovateľa A. B., doručenej SAK 12. 10. 2017, v ktorej uviedol najmä, že potom, ako mu bola ustanovená DO za obhajkyňu dňa 18. 7. 2017, viackrát bezúspešne ju kontaktoval, kontaktovala ju aj jeho mama, napriek tomu sťažovateľa vo výkone väzby nenavštívila, poslala mu len list, že ho vo väzbe nezastihla, navštívila ho až dňa 28. 9. 2017, čiže po viac ako 2 mesiacoch, a preto nemal žiadnu možnosť uplatnenia svojich práv, dokonca sám musel podávať žiadosť o prepustenie z väzby, advokátka mu mala uviesť, že ona ešte spis nevidela, a keď ju žiadal aby ho navštívila opätovne vo väzbe, odpovedala mu nech si nemyslí, že štát mu bude platiť jeho rozmary.

K sťažnosti sa písomne vyjadrila DO, ktorá uviedla, že sťažovateľa obhajovala na základe opatrenia okresného súdu, ktoré jej bolo doručené dňa 21. 7. 2017 spolu s ďalšími listinami, najmä rozhodnutím o vzatí do väzby. Po prevzatí obhajoby DO zistila, že klient podal sťažnosť proti väzbe a túto aj zdôvodnila, pričom vychádzala z jeho vyjadrení v konaní pred súdom, pretože podklady pre obhajobu, spolu s uznesením o vzatí do väzby zaslal súd DO niekoľko dní po tom, ako bolo o väzbe rozhodnuté. DO ďalej uviedla, že od vyšetrovateľa v tejto veci činného zisťovala, že do konania bol prizvaný znalec z odboru psychiatrie, a že výsluchy

svedkov a samotného obvineného sa budú vykonávať až po doručení znaleckého posudku. Tento posudok bol vyšetrovateľovi predložený až začiatkom septembra. DO ďalej uviedla, že v auguste klienta nenavštívila z dôvodu, že čerpala plánovanú dovolenku, sťažovateľ ju o to nežiadal a hlavne preto, že nebolo čo s klientom prejednávať. Dňa 21. 9. 2017 jej bolo oznámené, že sťažovateľ bol eskortovaný do ÚVV B. a bude vrátený späť o 1 týždeň. Preto potom až dňa 28. 9. 2017 sťažovateľa navštívila, o čom aj predložila potvrdenie. DO ďalej uviedla, že sťažovateľ sa správal vulgárne, nevedel korigovať svoje správanie, vysvetľovala mu, že žiadosť o prepustenie podal predčasne, že komunikovala s jeho matkou a ostatné veci uvedené v sťažnosti sú výmysly, sťažnosť považuje za účelovú, urážlivú a ona sama po incidente na súde dňa 2. 10. 2017 požiadala sudcu pre prípravné konanie o oslobodenie od povinnosti obhajovať sťažovateľa.

DO advokátka oznámila, že na disciplinárnom pojednávaní sa nezúčastní pre kolíziu s vytýčenými termínmi pojednávaní na okresnom súde, nežiadala však odročiť pojednávanie za účelom, že chce byť na pojednávaní prítomná. Uviedla, že bola kontaktovaná sťažovateľom, ktorý sa jej telefonicky ospravedlnil, uviedol, že na podanie oznámenia bol navedený inou osobou vo väzbe, pod ktorej vplyvom písal všetky sťažnosti nielen na ňu, ale aj na súd a prokuratúru. Prostredníctvom aktuálneho právneho zástupcu jej preposlal e-mailom odvolanie sťažnosti, ktoré aj k vyjadreniu, zo dňa 16. 4. 2018, priložila.

Po otvorení pojednávania predseda senátu zistil, že sú splnené podmienky na konanie a v zmysle § 18 ods. 7 DO SAK rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti DO advokátky.

DO zaslala k návrhu na začatie disciplinárneho konania písomné vyjadrenie, ktoré bolo doručené SAK 13. 2. 2018, ktorého obsah je totožný s vyjadrením, ktoré zaslala RK SAK. Ďalej uviedla, že neporušila žiadne ustanovenia ZoA, postupovala dôsledne v prospech klienta, sťažovateľ stále len vznášal námietky na súdy a prokuratúru, že klienta – sťažovateľa nenavštívila, lebo ju o to nežiadal a nevykonával sa žiaden úkon, bola pracovne zaneprázdnená a bolo aj dovolenkové obdobie. Uviedla ďalej, že plánovanú návštevu dňa 21. 9. 2017 nemohla vykonať, vyšetrovateľ odmietol odložiť výsluch svedkyne v tento deň, mala problémy klienta zastihnúť v ÚVV N. a vzdialenejší ÚVV nenavštívila, pretože takúto návštevu nie je možné ustanovenému advokátovi zaplatiť. Uviedla ďalej, že postupovala s odbornou starostlivosťou, poskytla klientovi rady a podania, ktoré boli pre neho prospešné. Riadila sa jeho pokynmi, pokiaľ tieto boli v súlade s jej presvedčením a neboli v rozpore so zákonom.

Po oboznámení sa s vyššie uvedenými dôkazmi, zástupca RK vyhlásil, že RK návrhy na doplnenie dokazovania nemá a bolo dokazovanie vyhlásené za skončené. Zástupca RK navrhol uznať DO za vinnú v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania a upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Pri rozhodovaní vo veci mal disciplinárny senát za preukázané, že došlo k spáchaniu disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože advokátka menej závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a ods. 2 ZoA. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že DO ako ustanovená obhajkyňa nenavštívila svojho klienta počas 10 týždňov. Nenavštívila ho aj napriek tomu, že ju o to klient – sťažovateľ opakovane žiadal. Sama uviedla, že dôvodom nekonania bola skutočnosť, že bola pracovne zaneprázdnená a bolo dovolenkové obdobie a že sťažovateľ bol premiestňovaný do iných ÚVV. Takéto konanie nie je správne. Ustanovený obhajca nemôže vykonávať riadne svoju obhajobu bez kontaktu s klientom, bez poznania jeho stanoviska a prípadných návrhov vo veci najmä vtedy, ak sa o to samotný sťažovateľ opakovane dožadoval. Úlohou advokáta v trestnom konaní je v zmysle ustanovenia § 41 TP bez meškania prevziať obhajobu a v zmysle ustanovenia § 44 TP poskytovať obvinenému všetku potrebnú právnu pomoc a účelne využívať prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone. Tieto široko koncipované práva a povinnosti obhajcu, sú plne

v súlade s Ústavou SR, ako aj ZoA. Advokát je povinný, aj v prípade osobných prekážok v práci ako napr. dovolenka, pracovná preťaženosť, zabezpečiť plnenie úloh aj prostredníctvom iných osôb, je povinný postupovať pri výkone svojej práce s primeranou odbornou starostlivosťou, využívajúc všetky spôsoby pre uplatnenie zákonných práv svojho klienta. Skutočnosť, že sťažovateľ bol premiestňovaný do iných ÚVV, nie je takou prekážkou, aby v rámci nutnej obhajoby bola návšteva realizovaná aj v inom ÚVV.

Nie je možné akceptovať stav, že klient ostal v podstate bez kontaktu so svojím obhajcom, z čoho možno vyplývalo aj jeho správanie v priebehu súdneho konania, pretože takýto neexistujúci kontakt potom môže viesť k nedostatočnému uplatneniu práv samotného klienta. Kontakt s klientom, ktorý je vo väzbe, nemožno chápať ako formálne plnenie povinností, ale ako cestu k uplatneniu oprávnených nárokov klienta a to nielen vo vzťahu k vykonávaným dôkazom, ale aj vo vzťahu k prípadným žiadosťiam o prepustenie z väzby na slobodu, keďže ide o osoby, ktoré nemajú právne vzdelanie a ich kontakt je pobytom vo väzbe s okolím značne obmedzený. Takéto nedbalostné konanie potom môže ohroziť alebo porušiť záujem na plnení povinností advokáta tak, ako pre neho vyplývajú zo samotného ZoA. Práve z dôvodu poskytnutia kvalifikovanej právnej pomoci a potom aj účinnej právnej ochrany v trestnom konaní zákonodarca v súlade s Ústavou SR (čl. 50), v súlade s Listinou základných práv a slobôd (čl. 40) zapracoval v trestných kódexoch ustanovenia o obhajobe, osobitne v prípadoch, keď z dôvodu väzby alebo iných skutočností, objektívnych alebo subjektívnych má obvinený sťaženu možnosť uplatniť svoje obhajobné práva.

Disciplinárny senát nespochybňuje aktivitu DO advokátky ani kvalitu poskytovanej právnej pomoci vo vzťahu k iným úkonom vo veci tohto sťažovateľa. Svedčí o tom skutočnosť, že v konečnom dôsledku sťažovateľ žiadal zastaviť disciplinárne konanie, o čom je v spise založený doklad.

Disciplinárny senát však nemohol konanie zastaviť vzhľadom na zákonné ustanovenia DP SAK, a to predovšetkým § 2 ods. 5, kedy na možnosť použitia tohto ustanovenia a teda uzavretia dohody so sťažovateľom a jej predloženie v písomnej podobe RK SAK, mohlo mať za následok prípadné zastavenie konania, ktorú možnosť DO nevyužila, ba priamo sama vo svojom vyjadrení vylúčila. Disciplinárny senát ďalej poukazuje na to, že v ďalšom potom už sťažovateľ nedisponuje s návrhom, týmto návrhom vyslovene disponuje RK SAK a ako vyplýva zo zápisnice z prejednávania veci, zástupca RK na návrhu v celom rozsahu zotrval.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát prihliadol na doterajšiu činnosť DO, na skutočnosť, že aj napriek nepravdivým obvineniam sťažovateľa advokátka aj naďalej riadne vykonávala povinnosti obhajcu, a to dokonca aj potom, ako požiadala o oslobodenie od povinnosti ho obhajovať. Prihliadol aj na skutočnosť, že k reálnemu poškodeniu práv sťažovateľa nedošlo, prihliadol na nižšiu závažnosť disciplinárneho previnenia a v konečnom dôsledku ako výraznú poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil skutočnosť, že samotná DO pravdivo uviedla a predložila aj doklady o tom, kedy prvýkrát sťažovateľa vo výkone väzby navštívila. Disciplinárny senát preto zohľadnil všetky kritériá, ktoré je potrebné vyhodnotiť a zistil, že sú splnené podmienky na postup podľa § 56 ods. 6 ZoA a upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

59.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý klientovi neodpovedá na jeho žiadosť o vyúčtovanie a špecifikáciu úkonov uskutočnených počas zastupovania a po skončení zastupovania vec s klientom bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiada a následne pri prešetrovaní

sťažnosti klienta sa na výzvu predsedu RK SAK nevyjadrí k obsahu sťažnosti, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v podľa § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. c), § 13 AP SAK.

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 23. septembra 2019, sp. zn. DS X.-20/2019:2564/2018

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 23. septembra 2019, sp. zn. DS X.-20/2019:2564/2018 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA, § 6 ods. 1 písm. c), § 13 AP SAK

tým, že

1. svojej klientke – A. B., ktorú zastupoval na základe plnomocenstva zo dňa 18. 6. 2014 vo veci „vysporiadania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam – pozemkom“, písomne neodpovedal na jej list zo dňa 17. 9. 2018 „žiadost' o vyúčtovanie a špecifikáciu úkonov urobených v rámci právneho zastúpenia“, obsahom ktorého bol o. i. aj dopyt klientky na špecifikáciu úkonov advokáta, ktoré vo veci zastupovania mal vykonať,
2. po skončení zastupovania klientky – A. B., ktorú zastupoval na základe plnomocenstva zo dňa 18. 6. 2014 vo veci „vysporiadania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam – pozemkom“ a ktoré bolo jednostranne ukončené listom klientky zo dňa 17. 9. 2018 (skutočnosť jednostranného ukončenia zastupovania klientkou vyplýva z obsahu „žiadosti o vyúčtovanie a špecifikáciu úkonov urobených v rámci právneho zastúpenia“), bez zbytočného odkladu s klientkou vec písomne finančne nevysporiadal,
3. sa vo veci sťažnosti A. B., bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 17. 1. 2019 týkajúcej sa uvedenej veci, ktorú advokát prevzal dňa 31. 1. 2019,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 040 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 10. 5. 2019 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho zo dňa 10. 5. 2019 proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

X. disciplinárny senát postupom podľa § 18 a nasl. DP SAK nariadil pojednávanie na deň 23. 9. 2019, na ktorom disciplinárny senát návrh RK SAK v disciplinárnom konaní prejednal, v disciplinárnej veci bolo vykonané dokazovanie postupom podľa DP SAK a následne disciplinárny senát o návrhu rozhodol.

Zástupca RK SAK v úvode pojednávania predniesol návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 10. 5. 2019 v súlade s obsahom uvedeným v písomnom vyhotovení predmetného návrhu.

DO advokát nebol na pojednávaní dňa 23. 9. 2019 prítomný, doručenie predvolania na pojednávanie vykázané nemal. Predvolanie na pojednávanie mu bolo podľa disciplinárneho spisu DK SAK doručované celkom štyrikrát (4 ×), doporučenými zásielkami dvakrát (2 ×) na adresu sídla advokátskej kancelárie a dvakrát (2 ×) na adresu bydliska advokáta uvedeného v zápise v matrike SAK.

Bolo preto skonštatované, že u zástupcu RK SAK je zákonná minimálna 5-dňová lehota na prípravu zachovaná a že sa na disciplinárne pojednávanie nedostavil DO advokát, ktorý síce nemal vykázané doručenie predvolania na pojednávanie, a to aj napriek tomu, že oznámenie o termíne disciplinárneho pojednávania mu bolo doručované 2-krát na adresu sídla

AK a 2-krát na adresu trvalého bydliska. Poštové zásielky boli vrátené s poznámkou pošty „Zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. Podľa § 18 ods. 7 DP SAK sa pojednávalo v neprítomnosti DO advokáta.

Zástupca RK SAK uviedol, že trvá na návrhu na začatie disciplinárneho konania tak, ako je uvedený v písomnom vyhotovení zo dňa 10. 5. 2019, keďže bolo preukázané, že došlo k disciplinárnemu previneniu advokáta spôsobom uvedenom v návrhu a navrhol, aby bol DO advokát uznaný za vinného a aby mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške dvojnásobku minimálnej mesačnej mzdy vzhľadom na charakter disciplinárneho previnenia a spôsob, akým sa DO advokát zachoval ku svojej klientke v SMS správe, ako aj k samotnému právnomu zastupovaniu svojej klientky, vo vzťahu k povinnostiam advokáta vyplývajúcim z advokátskych predpisov.

Vykonaným dokazovaním v tomto disciplinárnom konaní bolo preukázané, že skutky uvedené v návrhu RK SAK sa stali a to konaním, či opomenutím konania DO advokátom.

DO ako osoba znalá práva a taktiež predpisov SAK vedel, že svojím konaním bude konať v rozpore s predpismi SAK a zároveň aj so ZoA, čo svedčí o vedomosti DO o jeho protiprávnom konaní, keď z vykonaného dokazovania vyplynul záver, že DO advokát svojej klientke zaslal dňa 6. 9. 2018 krátku textovú správu, tzv. SMS správu, obsahom ktorej bolo odporúčanie DO advokáta svojej klientke – teraz sťažovateľke, aby podala sťažnosť na SAK, aby mala nárok na náhradu škody voči nemu z poistenia advokáta.

Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že DO vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosti mu uložené v advokátskych predpisoch, najmä v § 6 ods. 1 písm. c) AP SAK, v § 13, prvá veta AP SAK a v § 28 ods. 4 ZoA, a preto bol DO advokát po vykonanom dokazovaní a po právnom vyhodnotení jeho konania v tomto disciplinárnom konaní uznaný vinným, keďže skutok uvedený v návrhu má znaky disciplinárneho previnenia.

Za tohto dôkazného a právneho stavu disciplinárny senát rozhodol tak, že DO advokát sa dopustil disciplinárneho previnenia advokáta ako zavineného porušenia povinnosti vyplývajúcej zo ZoA a z predpisu komory spôsobom opísaným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, keďže dané konanie DO advokáta bolo spôsobilé poškodiť záujmy klientky a znižuje dôstojnosť advokácie. Konanie, či nekonanie, a teda opomenutie konania advokátom v danom prípade nemožno považovať vzhľadom na mieru závažnosti a následku za zanedbateľné. Disciplinárny senát sa po vykonanom dokazovaní stotožnil s úvahou navrhovateľa uvedenou v závere odôvodnenia návrhu, že advokát sa rozhodol ignorovať svoje povinnosti advokáta voči klientke, čo vyplynulo z jeho „textového (SMS)“ odporúčania klientke podať sťažnosť na SAK, pričom DO advokát daným konaním akceptoval, že svojím konaním dokonca spôsobil svojej klientke škodu, ktorú jej bude potrebné nahradiť, a to podľa neho z poistenia advokáta.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaneho prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA a prihliadol na následok disciplinárneho previnenia spočívajúci v ujme spôsobenej klientke.

Pri rozhodovaní o disciplinárnom previnení disciplinárny senát prihliadal na závažnosť konania DO advokáta, ktoré v danom prípade znižuje dôstojnosť advokácie a poškodilo záujmy klientky a tiež prihliadol na rozsah a povahu porušenej povinnosti, pričom DO advokát svojím konaním, či opomenutím konania porušil povinnosti vyplývajúce z predpisov SAK a profesijnej etiky.

Polahčujúcu okolnosť podľa § 30 ods. 1 DP SAK senát v danom prípade nevzhladol, no je potrebné uviesť, že u DO advokáta ide o prvé disciplinárne previnenie.

Priťažujúcou okolnosťou podľa § 30 ods. 2 DP SAK je neschopnosť DO advokáta spolupracovať s orgánmi komory počas disciplinárneho konania a negatívny dopad konania DO advokáta na dôveru verejnosti v advokácii.

Senát pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení teda prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých došlo ku skutku, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta a dospel k záveru, že v disciplinárnej veci DO je podľa stavovských predpisov nevyhnutné uložiť primerané disciplinárne opatrenie, a to podľa návrhu navrhovateľa, v danom prípade – peňažnú pokutu (dvojnásobok minimálnej mzdy), ktoré je primerané pre posudzovanú disciplinárnu vec. Účel disciplinárnej sankcie spočívajúci v dosiahnutí riadneho dodržiavania povinností advokáta a profesijnej etiky advokátom a tiež možnosť odradenia od prípadného budúceho nedodržiavania súvisiacich stavovských predpisov bude podľa disciplinárneho senátu SAK takto naplnený.

DO advokát bol zapísaný do zoznamu SAK dňa 1. 10. 2006 a dosiaľ nebol uznaný vinným v disciplinárnom konaní. Disciplinárny senát sa riadil zásadou, podľa ktorej sa pri prvom previnení advokáta ukladá menej závažné disciplinárne opatrenie. Pri druhu disciplinárneho opatrenia dbal disciplinárny senát na to, aby disciplinárne opatrenie plnilo nielen represívnu, ale aj preventívnu funkciu.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku Komore

60.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa podieľa ako konateľ a spoločník na činnosti obchodnej spoločnosti, ktorá poskytuje právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom a túto činnosť v pozícii konateľa a spoločníka podporuje, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 3 AP SAK.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 18. júna 2018, sp. zn. I. ODS-13/18:2653/2016

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 15. januára 2018, sp. zn. DS I.-11/2017:2653/2016

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 15. januára 2018, sp. zn. DS I.-11/2017:2653/2016 v spojení s rozhodnutím I. odv. disc. senátu SAK z 18. júna 2018, sp. zn. I. ODS-13/18:2653/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 3 AP SAK

tým, že

sa do 18. 6. 2016 v pozícii konateľa a do 17. 6. 2016 v pozícii spoločníka obchodnej spoločnosti A., s. r. o. podieľal na činnosti tejto obchodnej spoločnosti, ktorá ku dňu 12. 4. 2016 preukázateľne poskytovala právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom a túto činnosť v pozícii konateľa a spoločníka tejto spoločnosti podporoval,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 17. 2. 2017 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO vyjadril podaním zo dňa 28. 3. 2017, v ktorom nesúhlasil s podaným návrhom a označil ho za nedôvodný. DO advokát argumentoval, že webová stránka slúžila (i) na propagáciu podnikateľskej činnosti spoločnosti A., s. r. o., ktorá vykonávala výlučne obchodnú činnosť a počas pôsobenia DO neboli poskytované touto spoločnosťou právne služby, a (ii) na propagáciu advokátskej kancelárie DO advokáta, ktorá v projekte poskytovala všetky právne služby. DO ďalej uvádza, že pri predaji hotových ready-made spoločností nejde o službu zakladania novej spoločnosti na základe individuálnych požiadaviek kupujúcich, ale o predaj už existujúcich obchodných podielov mimo požiadaviek

kupujúcich resp. o kúpu a následný predaj obchodných podielov. Tejto činnosti sa v spoločnosti A., s. r. o. venoval druhý konateľ Mgr. A. B., ktorému DO udelil splnomocnenie. V ďalšom poukázal DO na to, že uvedenie kontaktných osôb – jeho a JUDr. C. D. – nepreukazuje poskytovanie právnych služieb spoločnosťou A., s. r. o. a uvádza, že všetky dopyty od klientov, ktoré mali charakter právnej služby, boli presmerované na DO resp. na JUDr. C. D. Skutočnosť, že faktúry za právne služby vystavoval Mgr. A. B. podľa pokynov DO neznamená podľa DO porušenie právnych predpisov ani interných predpisov SAK, uviedol, že Mgr. A. B. vystavoval faktúry za DO na základe ich osobitnej dohody a bol viazaný mlčanlivosťou. Pokiaľ existujú pochybnosti o vine a nevine DO, poukázal DO na rozhodnutie II. disciplinárneho senátu SAK zo 14. 11. 2011 sp. zn. DS II.-52/11:4366/2010 a analogickú aplikáciu zásady in dubio pro reo. V závere svojho vyjadrenia DO uviedol, že advokáciu vykonával vždy v súlade s príslušnými predpismi, že nebol doteraz ani disciplinárne stíhaný ani odsúdený a vyslovil ľútosť nad tým, že niektoré formulácie na webovej stránke mohli prípadne vzbudiť pochybnosti ohľadne súladnosti projektu s normami SAK.

I. disciplinárny senát SAK rozhodnutím z 15. januára 2018, sp. zn. DS I.-11/2017:2653/2016 uznal DO za vinného zo skutku tak, ako sa mu kládol za vinu v návrhu a podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil DO disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 500 eur. Zároveň podľa § 57 ods. 5 ZoA zaviazal DO znášať paušálne trovy konania.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

DO bol v čase od 29. 11. 2013 do 17. 6. 2016 zapísaný ako jeden zo spoločníkov spoločnosti A., s. r. o. a v čase od 29. 11. 2013 do 30. 5. 2016 (skončenie funkcie zapísané v obchodnom registri k 18. 6. 2016) zapísaný ako jeden z dvoch konateľov spoločnosti A., s. r. o., pričom konatelia konali v mene uvedenej spoločnosti spoločne. Spoločnosť A. s. r. o. nemala v predmete činnosti zapísané poskytovanie právnych služieb, predmet činnosti spoločnosti boli: veľkoobchod, maloobchod, sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu, výroby a služieb, počítačové služby, administratívne služby, prenájom hnutelných vecí, činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov, vedenie účtovníctva, reklamné a marketingové služby, prieskum trhu a verejnej mienky a pod.

DO advokát bol v čase od 29. 11. 2013 zapísaný v zozname advokátov SAK, pričom od 15. 7. 2015 (zápis v obchodnom registri) vykonával advokáciu ako spoločník a konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným C., s. r. o.

Z obsahu notárskej zápisnice, zachycujúcej obsah internetových stránok spoločnosti A., s. r. o., vyplývajú podľa názoru senátu skutočnosti tvrdené navrhovateľom, teda že spoločnosť A., s. r. o. preukázateľne ponúkala a poskytovala tretím osobám právne služby prostredníctvom internetovej stránky, konkrétne napr. založenie s. r. o., založenie a. s., založenie družstva, založenie v. o. s. a k. s., prevod spoločnosti, predaj s. r. o., likvidácia spoločnosti, konkurz spoločnosti, zlúčenie spoločnosti, zmeny v OR, inkaso pohľadávok, vypracovanie zmlúv, osobný bankrot, bezpečnostný projekt. DO bol na stránke uvedený ako jeden z kontaktov s uvedením jeho emailovej adresy. V sekcii referencie bol na niekoľkých stránkach uvedený podrobný zoznam referencií o poskytnutých službách pre klientov, s uvedením názvu klienta alebo spoločnosti, ktorej sa daná služba poskytla a opisu poskytnutých služieb. Popis referencií je jednotný, referencie advokátskej činnosti DO nie sú žiadnym spôsobom odlišené, veľká časť referencií je písaná v prvej osobe množného čísla. Takýto spôsob prezentácie podľa názoru senátu jednoznačne vyvoláva vnímanie bežného spotrebiteľa, že v nich uvedené služby poskytla a poskytuje spoločnosť A., s. r. o., ktorá sa tým aj voči verejnosti prezentuje. Webová stránka obsahovala Cenník ponúkaných služieb, uvedený konkrétne pri každej z ponúkaných služieb: v členení podľa sekcií t. j. samostatne pre sekciu „začatie podnikania“

a v nej uvedené služby, samostatne pre „ukončenie podnikania“ a v nej uvedené ponúkané služby, samostatne pre „advokátske služby“ a v nej uvedené ponúkané služby, samostatne pre virtuálne sídlo a účtovníctvo. Jednotlivé služby sú nacenené pre každú sekciu samostatne, t. j. každá ponúkaná služba je samostatnou položkou.

Z uvedeného vyplýva, že spoločnosť A., s. r. o. voči verejnosti a potenciálnym záujemcom vystupuje ako jednotný poskytovateľ ponúkaných služieb. DO spojil svoje profesijné označenie „advokát“ a uvádzal ako svoje kontaktné údaje a údaje svojej zamestnankyne, kontakty na spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorá nie je spoločnosťou oprávnenou na poskytovanie právnych služieb.

V zmysle § 1 ods. 2 ZoA je právnou službou zastupovanie klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoba v trestnom konaní, poskytovanie právnych rád, spisovanie listín o právnych úkonoch, spracúvanie právnych rozborov, správa majetku klientov a ďalšie formy právneho poradenstva a právnej pomoci, ak sa vykonáva sústavne a za odmenu. Z popisu a obsahu ponúkaných služieb dospel senát k záveru, že spoločnosť A., s. r. o. vo svojom mene a na svoj účet pravidelne ponúkala služby tretím osobám, ktoré svojou povahou sú právnymi službami a tieto služby pod svojim obchodným menom aj poskytovala, čo vyplýva z referencií uvádzaných samotnou spoločnosťou A., s. r. o. na jej internetovej stránke.

Senát sa pri posúdení skutku zaoberal aj argumentáciou DO ohľadom rýdzo obchodného charakteru poskytovaných služieb spoločnosťou A., s. r. o. ktorými bol predaj resp. založenie ready-made spoločností, a poskytnutie virtuálneho sídla a ktoré podľa DO určite nie je možné považovať za právne služby, pričom iné služby ako tieto obchodné služby podľa vyjadrenia DO spoločnosť A., s. r. o. neposkytovala. Predaj tzv. ready-made spoločností nie je zákonom definovaný a v nadväznosti na vyjadrenie DO pod touto činnosťou rozumie kúpu obchodných podielov v iných spoločnostiach a ich následný predaj resp. predaj obchodných podielov, ktoré vlastnila A., s. r. o. v ňou založených spoločnostiach, t. j. išlo o disponovanie vlastným majetkom spoločnosti A., s. r. o. formou predaja obchodného podielu na inej spoločnosti tretej osobe ako nadobúdateľovi, alebo ich kúpu priamo spoločnosťou A., s. r. o. bez individuálnych požiadaviek kupujúceho.

V tomto ohľade senát súhlasil s tvrdením DO, že môže ísť o nakladanie s vlastným majetkom spoločnosti A., s. r. o., ďalej senát konštatoval, že činnosť predaja ready-made spoločnosti tak, ako ju popísal DO, zahŕňa právne služby – min. v rozsahu prípravy zmluvy o prevode obchodného podielu, rozhodnutie valného zhromaždenia o súhlase s prevodom či zápis prevodu obchodného podielu do obchodného registra, ktoré môže pre spoločnosť ako predávajúceho obchodného podielu interne zabezpečiť napr. aj jej zamestnanec alebo konateľ. Avšak z referencií uvádzaných na stránke vyplýva vo viacerých prípadoch, že s konkrétnym predajom ready-made spoločnosti boli vykonané aj ďalšie zmeny v cieľovej spoločnosti a to podľa požiadaviek klienta, napr. zmena sídla, zmena obchodného mena či zmena konateľa spoločnosti, čo je v rozpore s tvrdením DO.

Na základe týchto skutočností senát vyhodnotil, že ponúkaná služba „predaj ready-made spoločností“ nebola svojou povahou čisto obchodnou službou predaja/kúpy vlastného majetku, ale podľa požiadaviek tretích osôb zahŕňala aj poskytnutie ďalších služieb, ako napr. zmenu sídla, zmenu obchodného mena, predmetu podnikania či zmenu konateľa spoločnosti, ktoré sú svojou povahou už právnou službou v zmysle zákona o advokácii.

DO uviedol, že s danou činnosťou predaja ready-made spoločnosti nemal fakticky nič spoločné, že túto zastrešoval druhý konateľ spoločnosti A., s. r. o. Mgr. A. B. Bolo však preukázané, že DO ako druhý konateľ spoločnosti A., s. r. o. udelil splnomocnenie Mgr. A. B. ako konateľovi na zastupovanie pri vykonávaní týchto činností v mene spoločnosti A., s. r. o., t. j.

DO sa touto formou podieľal aj na činnostiach predaja ready-made spoločnosti a súvisiacich právnych službách poskytovaných spoločnosťou A., s. r. o.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a podkladov dospel senát k názoru, že obrana DO advokáta, že spoločnosť A., s. r. o. vykonávala rýdzo obchodné činnosti predaja ready-made spoločnosti a poskytnutie virtuálneho sídla, že spoločnosť A., s. r. o. neposkytovala žiadne právne služby a právne služby v tzv. projekte poskytoval výlučne DO, neobstojí.

Spoločnosť A., s. r. o., v ktorej bol DO spoločníkom aj konateľom v relevantnom čase, nemala a nemá oprávnenie poskytovať právne služby, pričom spôsob, akým svoje služby ponúkala a poskytovala, vykazuje znaky výkonu advokácie podľa § 1 ods. 2 ZoA.

Senát nemal dôvod pochybovať o tom, že DO ako advokát vo všeobecnosti poskytuje právne služby, vrátane poskytovania právnych služieb aj v rámci tzv. projektu A.sk, alebo mimo neho. Skutočnosť, že faktúry DO za právne služby v rámci projektu A.sk vystavoval Mgr. A. B., ktorý bol zároveň konateľom A., s. r. o. a ktorý si uvádzal označenie „právnik“ a kontakt posilňuje prepojenie namietaných poskytovaných služieb aj vo finančnej rovine; z pohľadu prejednávanej veci však senát nevidí porušenie predpisov o advokácii, ak faktúry v mene advokáta vystavuje iná ním poverená osoba. Senát zobral na vedomie tvrdenie DO, že DO mal podľa svojich vyjadrení v rámci konania snahu odlíšiť prezentáciu obchodných služieb poskytovaných spoločnosťou A., s. r. o. a právnych služieb, poskytovaných v rámci tzv. projektu A.sk ním ako advokátom, z predložených podkladov však vyplynulo, že v dovtedajšej činnosti spoločnosti A., s. r. o. a činnosti advokátskej kancelárie DO v rámci projektu A.sk v skutočnosti nebolo takéto odlíšenie zrealizované, práve naopak.

Podľa názoru senátu si DO musel byť vedomý, že spôsob prezentácie ponuky právnych služieb na webových stránkach a poskytovanie právnych služieb klientom za odplatu pod označením spoločnosti A., s. r. o. bez potrebného oprávnenia, nie je v súlade so ZoA a AP SAK. Svojím konaním DO advokát naplnil skutkovú podstatu znižovania dôstojnosti advokátskeho stavu a konal v rozpore s pravidlami profesijnej etiky a inými pravidlami, ktoré určuje predpis komory a ktoré sa týkajú advokáta aj v jeho civilnom živote, mimo výkonu profesie advokáta. Zároveň sa tým z pozície konateľa a spoločníka v danom období podieľal na činnosti a podporoval činnosť spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorá poskytovala právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom (obdobne ako vyplýva aj z rozhodnutia IV. disciplinárneho senátu SAK z 18. 11. 2013 sp. zn. DS IV.-124/2013:1104/2013 a z rozhodnutia IV. disciplinárneho senátu SAK z 18. 11. 2013 sp. zn. DS IV.-114/2013:1104/2013).

V nadväznosti na prejednanie veci senát prihliadol aj na poľahčujúce okolnosti, za ktoré považoval skutočnosť, že DO reagoval včas na výzvy RK SAK ako aj senátu na vyjadrenie resp. doplnenie podkladov, zúčastňoval sa na nariadených pojednávaniach, ako aj skutočnosť, že DO čiastočne uznal, že spôsob prezentácie služieb na webovej stránke mohol vzbudiť pochybnosti o súlade projektu s predpismi SAK a na skutočnosť, že ukončil svoje pôsobenie v spoločnosti A., s. r. o. ako spoločník aj ako konateľ ešte pred začatím šetrenia ex offo a pred podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 4 ZoA. Senát dospel k záveru, že v prípade DO je uložená sankcia primeraná. Z registra disciplinárnych opatrení DO bolo zistené, že DO nebol v posledných 5 rokoch, predchádzajúcich spáchaniu skutku, z ktorého je DO uznaný za vinný v tomto konaní, uznaný za vinného z iného disciplinárneho porušenia a ani nebol disciplinárne stíhaný. Disciplinárny senát v prejednávanej veci zistil príťažujúce okolnosti podľa § 30 ods. 2 písm. i) a j) DP SAK a z vyjadrenia DO, ako aj z priebehu konania má vedomosť o existencii poľahčujúcich okolností podľa § 30 ods. 1 písm. c) a e) DP SAK.

Proti tomuto rozhodnutiu disciplinárneho senátu podal disciplinárne obvinený advokát odvolanie.

I. odvolací disciplinárny senát SAK odvolanie DO prejednal a dospel k záveru, že v časti uznania viny DO nie je dôvodné a v časti uloženého disciplinárneho opatrenia je dôvodné.

Pokiaľ DO namieta, že mu napadnuté rozhodnutie bolo doručené v rozpore s § 21 ods. 5 DP SAK a teda po 30 dňovej lehote od jeho vyhlásenia, je potrebné uviesť, že DP SAK vo svojich ustanoveniach nerieši dôsledky nedodržania uvedenej lehoty na vypracovanie a doručenie rozhodnutia DO. Uvedenú 30 dňovú lehotu tak treba považovať za lehotu poriadkovú, v ktorej by mal byť DO oboznámený s písomným vyhotovením rozhodnutia, avšak pokiaľ sa tak nestane, nemá to žiadny vplyv na zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ani prvostupňové konanie v dôsledku toho netrpí žiadnou vadou, pre ktorú by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie odvolacím disciplinárnym senátom z uvedeného zrušiť alebo zmeniť. Túto obranu tak I. odvolací disciplinárny senát SAK vyhodnotil ako nedôvodnú.

Zásadnejší význam pre posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia môže mať námietka DO, podľa ktorej mu napadnuté rozhodnutie nebolo doručené s výhradou do vlastných rúk, ako to ukladá § 21 ods. 5 DP SAK. Ani v tomto prípade DP SAK vo svojich ustanoveniach nerieši dôsledky nedodržania kvalitatívnej formy doručovania rozhodnutia disciplinárne obvinenému. Preto pri posúdení následku nedodržania predpísanej formy doručovania je potrebné vychádzať z účelu a zmyslu predpísanej formy doručovania. Je potrebné uviesť, že doručovanie zásielky formou do vlastných rúk je voliteľnou službou, ktorú si môže odosielateľ vymeniť pri zasielaní zásielky vo forme doporučeného listu. Samotná skutočnosť, že zásielka nie je doručovaná so službou do vlastných rúk neznamená, že priebeh a doručenie zásielky nie je preukázateľné. Služba do vlastných rúk je totiž doplnkovou službou k doporučeným listovým zásielkam, ktorých priebeh doručovania a doručenie je evidované a zaznamenané. Účelom a zmyslom tejto doplnkovej poštovej služby je, aby žiadna iná osoba, ako adresát, nebola oprávnená doručovanú zásielku prevziať a teda, aby sa táto zásielka nepochybné a preukázateľne dostala do sféry dispozície adresáta a tento sa mal možnosť s jej obsahom reálne oboznámiť.

Zatiaľ čo zásielky bez služby Do vlastných rúk môže prevziať: adresát (vrátane nepľnoletého adresáta, ktorý dovŕši 15. rok života); manžel/manželka (pokiaľ nie sú z prijímania zásielok vylúčení); osoba, ktorá býva s adresátom v tom istom rodinnom dome/byte a dovŕšila 15. rok života (pokiaľ nie je z prijímania zásielok vylúčená – s výnimkou balíkových zásielok); osoba, ktorú adresát splnomocnil na preberanie svojich zásielok; rodič maloletého adresáta alebo iný zákonom alebo právoplatným rozhodnutím súdu určený zástupca maloletého adresáta; opatrovník adresáta, ak bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak bola jeho spôsobilosť na prijímanie zásielok rozhodnutím súdu obmedzená. Zásielky so službou Do vlastných rúk môže prevziať výlučne: adresát (vrátane nepľnoletého adresáta, ktorý dovŕši 15. rok života); osoba, ktorú adresát splnomocnil na preberanie zásielok so službou „Do vlastných rúk“ alebo na všetky právne úkony; rodič maloletého adresáta alebo iný zákonom alebo právoplatným rozhodnutím súdu určený zástupca maloletého adresáta; opatrovník adresáta, ak bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak bola jeho spôsobilosť na prijímanie zásielok rozhodnutím súdu obmedzená.

Zmyslom a účelom služby doručovania vo forme do vlastných rúk teda je, aby sa adresát preukázateľne dozvedel o obsahu zásielky, ktorá mu je doručovaná a pre prípad, že by zásielku prevzala iná osoba (ktorá je tak oprávnené urobiť pri zásielkach bez služby do vlastných rúk) a táto mu doručenie neoznámila, mu tým nebolo odňaté právo konať (brániť sa, uplatňovať), pokiaľ mu z takejto zásielky vyplývajú práva, ukladajú sa povinnosti alebo sa rozhoduje o jeho stave. Preto je potrebné pri námietke doručovania v prvom rade skúmať, či adresátovi bola

zásielka preukázateľne doručená a teda adresátovi nebolo odňaté jeho právo konať. Z obsahu disciplinárneho spisu a to tak listinných dôkazov, ako aj vyjadrení a správania sa DO vyplýva, že napadnuté rozhodnutie mu bolo doručené. DO sám v odvolaní uviedol, že (...) Rozhodnutie SAK zo dňa 15. 1. 2018 mi bolo doručené až dňa 4. 4. 2018 (...). Samotný DO teda potvrdil, že mu bolo napadnuté rozhodnutie doručené a toto si prevzal. V neposlednom rade DO podal voči napadnutému rozhodnutiu odvolanie a teda nielenže tým potvrdil, že mu napadnuté rozhodnutie bolo doručené, ale zároveň tým potvrdil, že mu žiadna ujma nebola spôsobená, pokiaľ mu aj napadnuté rozhodnutie nebolo doručené so službou do vlastných rúk. Túto obranu tak I. odvolací disciplinárny senát SAK vyhodnotil ako nedôvodnú.

Ďalšou námietkou, ktorou sa I. odvolací disciplinárny senát SAK zaoberal, bola námietka DO, podľa ktorej vo výroku napadnutého rozhodnutia, ako aj v jeho odôvodnení je nesprávne uvedený údaj o dátume skončenia výkonu funkcie konateľa DO v spoločnosti, keď jeho funkcia konateľa v spoločnosti skončila už dňom 30. 5. 2016 a dátum 18. 6. 2016 uvádzaný v napadnutom rozhodnutí je deň zápisu skončenia jeho funkcie konateľa v obchodnom registri, čo má však len deklaratórny význam. K uvedenej námietke je potrebné uviesť, že tento údaj celkom zjavne vychádza z údaju o vykonaní zápisu zmeny v osobe spoločníka a konateľa v spoločnosti, ku ktorému došlo 18. 6. 2018. Túto skutočnosť potvrdil aj samotný DO. De iure síce pôsobil DO v pozícii konateľa v spoločnosti do 30. 5. 2016 (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra spoločnosti), avšak v zmysle § 27 ods. 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník sú zapísané údaje v obchodnom registri účinné voči tretím osobám dňom ich zverejnenia, čo je dátum 18. 6. 2016. Pravdepodobne z uvedenej dikcie vychádzal navrhovateľ pri formulovaní návrhu, aj keď táto skutočnosť nebola predmetom skúmania, nakoľko nemala vplyv na napadnuté rozhodnutie, ani na konanie, ktoré mu predchádzalo. Tento dátumový nesúlad (keď je potrebné dať za pravdu DO, že zápis v obchodnom registri o zmene konateľa má len deklaratórne účinky a teda jeho funkcia konateľa v spoločnosti skončila dňa 30. 5. 2016) nemá žiadny vplyv na právnu kvalifikáciu skutku. Rozhodujúci je v tomto prípade časový úsek, počas ktorého DO zastával postavenie konateľa v spoločnosti pred termínom 30. 5. 2016 a to od samotného vzniku spoločnosti dňa 29. 11. 2013. Túto obranu tak I. odvolací disciplinárny senát SAK vyhodnotil ako nedôvodnú.

K odvolaciemu dôvodu DO, podľa ktorého navrhovateľ, ako ani prvostupňový disciplinárny senát nijakým dôkazom nepreukázali, že by spoločnosť poskytovala právne služby a že túto činnosť spoločnosti DO v pozícii konateľa a spoločníka podporoval, je potrebné prisvedčiť DO. Skutočne zo žiadneho dôkazu, ktorý bol vykonaný v rámci disciplinárneho konania výslovne nevyplýva, že by spoločnosť poskytovala právne služby, ktoré by boli osobitne, ako právne služby aj honorované. Z faktúr predložených DO v rámci disciplinárneho konania vyplýva, že pri predaji tzv. ready-made spoločností bola klientom účtovaná odplata za prevod obchodného podielu. V tomto prípade je však potrebné prisvedčiť tak navrhovateľovi, ako aj prvostupňovému disciplinárnemu senátu, s ktorých argumentáciou a odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa I. odvolací disciplinárny senát SAK stotožňuje. I. odvolací disciplinárny senát SAK tak odkazuje na odôvodnenie prvostupňového disciplinárneho senátu. Nad rámec toho však I. ODS považuje za potrebné uviesť ďalšie dôvody, prípadne rozviesť dôvody prvostupňového disciplinárneho senátu, ktoré viedli I. odvolací disciplinárny senát SAK k tomuto rozhodnutiu.

Je nepochybné a nesporné, že v rámci predaja obchodných podielov spoločnosťou na jej klientov dochádzalo aj k poskytovaniu právnych služieb, ako služieb súvisiacich s prevodom obchodného podielu v tzv. ready-made spoločnostiach. Samozrejme, nie je vylúčené, aby takúto činnosť, ktorá je inak právnou službou, si podnikateľ (v tomto prípade Mgr. A. B.) vykonal sám, ako uvádza DO, teda bez potreby využitia služieb advokáta. Rozhodujúca je tu ale

skutočnosť, či je takáto služba tretej osobe aj honorovaná alebo poskytovateľ právnej služby z takéhoto poskytnutia inak profituje. Z disciplinárneho spisu je nepochybné a DO to sám uviedol, že v rámci prevodu obchodných podielov ako podnikateľskej činnosti spoločnosti sa poskytovali klientom aj služby, ktoré mali charakter právnych služieb. Aj napriek tomu, že to výslovne z vyúčtovania odmeny za prevod obchodného podielu ako samostatná položka vyúčtovania spoločnosti z predložených faktúr nevyplýva (fakturovaná bola len položka odplata za prevod obchodného podielu), je nepochybné, že cena právnych služieb bola zakalkulovaná v cene takejto odplaty za prevod obchodného podielu. Je potom irelevantné, že právne služby neboli klientovi spoločnosti účtované ako samostatná položka. Navyše tým, že sa spoločnosť prezentovala podporou právnych služieb poskytovaných zo strany DO navodila u klienta dojem, že takéto právne služby (aj súvisiace s prevodmi obchodného podielu) budú poskytnuté práve DO advokátom a aj pod vplyvom tohto dojmu potom klient pristúpil na [cenové] podmienky obchodu. Klient tak de facto nehradil len odplatu za samotný predaj obchodného podielu, ale aj za právne služby, ktoré s takýmto predajom boli spojené. Spoločnosť si tak mohla vytvoriť na trhu konkurenčnú výhodu, keď v odplate za predaj obchodného podielu kalkulovala aj s cenou súvisiacich právnych služieb, hoc aj poskytnutých osobou bez osobitného oprávnenia na ich poskytnutie za odmenu. Tým bol de facto klient spoločnosti motivovaný rozhodnúť sa pre spoluprácu so spoločnosťou a ušetriť tak náklady na právne služby tretej osoby. Možno predpokladať, že pokiaľ by klientovi spoločnosti bola poskytnutá výlučne možnosť nadobudnúť obchodný podiel od spoločnosti s tým, že právne služby súvisiace s prevodom a ďalšími zmenami v spoločnosti by musel klient hradiť osobitne nad rámec takejto odplaty, pravdepodobne by sa pre takýto prevod a za cenových podmienok ponúknutých spoločnosťou nerozhodol. Skutočnosť, že klientovi bol pri odplate za prevod obchodného podielu zohľadnený aj rozsah súvisiacich poskytnutých [právnych] služieb potvrdzuje aj výpoveď DO na pojednávaní dňa 4. 10. 2017, v rámci ktorého sa tento na položenú otázku prečo sa pri niektorých prevodoch obchodného podielu niektorých spoločností (...), ktoré sa mali v zmysle cenníka pohybovať od 169 eur do 249 eur fakturovala v konečnom dôsledku suma 499 eur alebo 599 eur, DO uviedol, že ceny boli orientačné, niekedy bola cena dohadovaná s kupujúcim individuálne. Z toho možno usudzovať, že k navýšeniu dochádzalo práve v závislosti od rozsahu [právnych] služieb, ktoré klient požadoval vykonať v rámci prevodu obchodného podielu. Samotný DO pritom na odvolacom disciplinárnom pojednávaní nevyhlásil, že sa mu niektoré veci mohli vymknúť spod kontroly a niektorí spoločníci mohli robiť veci aj poza jeho chrbát.

V kontexte uvedeného sa potom obrana DO, podľa ktorej, ak sa na spoločnosť obrátil klient s požiadavkou, ktorá mala charakter právnej služby, takáto požiadavka sa vybavovala priamo cez advokátsku kanceláriu DO a takto poskytnutá služba bola klientovi riadne fakturovaná, ako poskytnuté právne služby, javí ako nepresvedčivá a nevyvracajúca závery napadnutého rozhodnutia. Samozrejme, nie je možné vylúčiť, že v niektorých prípadoch k takejto forme spolupráce aj skutočne dochádzalo, zrejme ale len v prípadoch, ktoré presahovali odbornú znalosť Mgr. A. B., ktorý inak právne služby v rámci spoločnosti poskytoval.

V tejto súvislosti I. ODS upozorňuje, že DO sa kladie za vinu porušenie § 2 ods. 3 AP SAK, podľa ktorého sa advokát nesmie podieľať na činnosti osôb, ktoré poskytujú právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom, ani takúto činnosť podporovať. Kvalifikačným predpokladom tohto skutku je už samotná účasť na činnosti osôb poskytujúcich právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom, resp. podpora takejto činnosti. Odplata sa pre naplnenie skutkovej podstaty porušenia uvedeného ustanovenia nevyžaduje. Ak je teda nepochybné, že DO sa na činnosti spoločnosti podieľal (mal postavenie spoločníka) a túto činnosť aj podporoval (prezentoval sa ako advokát poskytujúci právne služby spoločnosti, udelil

druhému konateľovi plnú moc na jeho zastupovanie pri predajoch obchodných podielov, bol spolumahateľom webovej stránky) a že spoločnosť poskytovala právne služby (bez významu, či za odplatu alebo nie), už samotná táto skutočnosť zakladá DO disciplinárne previnenie.

Pokiaľ prvostupňový disciplinárny senát poukazuje na možnosť porušenia povinnosti mlčanlivosti DO v súvislosti so službami poskytnutými spoločnosti H., s. r. o. v likvidácii, je potrebné uviesť, že I. odvolací disciplinárny senát SAK sa takýmto možným porušením predpisov nemohol zaoberať, nakoľko predmetný skutok netvoril návrh navrhovateľa.

Keďže podľa názoru I. ODS neexistovali pochybnosti, že skutok sa stal ako bol uvedený v návrhu, skutok je disciplinárnym previnením a spáchal ho DO, o zodpovednosti DO neexistovala pochybnosť. Preto na daný prípad nebolo možné aplikovať zásadu in dubio pro reo, ktorej aplikácie sa DO domáhal. I. odvolací disciplinárny senát SAK tak napadnuté rozhodnutie v časti rozhodnutia o vine ponechal týmto rozhodnutím nedotknuté.

Vo vzťahu k uloženému disciplinárnemu opatreniu však I. ODS dospel k záveru, že toto je potrebné zmeniť.

Riadiac sa zásadami ukladania disciplinárnych opatrení, a to najmä primeranosti na dosiahnutie účelu prevýchovy disciplinárne obvineného dospel I. ODS k názoru, že uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA – písomné napomenutie, bude postačujúce pre dosiahnutie účelu sledovaného disciplinárnym konaním. A to o to viac, keď z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, ako prvostupňový disciplinárny senát hodnotil kritériá na ukladanie peňažných pokút ako disciplinárneho opatrenia.

I. odvolací disciplinárny senát SAK vzal pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia do úvahy skutočnosť, že bol to samotný DO, ktorý svoju činnosť v spoločnosti ukončil a to ešte pred časom, ako začala SAK ex offio šetrenie porušenia stavovských predpisov zo strany DO. Disciplinárne obvinený tak zjavne nekonal pod vplyvom okolností disciplinárneho konania. Zároveň vzal I. odvolací disciplinárny senát SAK v úvahu, že DO nebol zatiaľ právoplatne uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia, na odvolacom disciplinárnom pojednávaní uznal, že jeho pôsobenie v spoločnosti nebolo správne a tak si jeho pôsobenie nepredstavoval, teda možno usúdiť, že DO si svoju chybu uvedomil a teda došlo k jeho prevýchove. V neposlednom rade vzal odvolací senát v úvahu aj skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní viedli preverovanie skutočností, či konaním DO nebola naplnená niektorá zo skutkových podstát trestného činu, k čomu musel DO predkladať svoje vyjadrenia. Z toho možno usudzovať, že podstúpené [disciplinárne konanie ako aj šetrenie orgánmi činnými v trestnom konaní] je pre DO dostatočným výchovným momentom a ukladanie peňažného trestu nie je potrebné. Na druhej strane však nebolo možné upustiť od potrestania, nakoľko odvolací senát prihliadol na skutočnosť, že pôsobenie DO v spoločnosti bolo dlhodobé a bolo motivované dosiahnutím majetkového prospechu.

61.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý neprevezme v mieste svojho sídla opakovane doručovanú zásielku RK SAK, obsahujúcu výzvu na vyjadrenie k obsahu sťažnosti, v dôsledku čoho sa k obsahu sťažnosti nevyjadří, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA, § 39 AP SAK.

*Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 18. marca 2019, sp. zn. I. ODS-4/2019:1071/2018
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 29. novembra 2018, sp. zn. DS VIII.-68/2018:1071/2018*

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 29. novembra 2018, sp. zn. DS VIII.-68/2018:1071/2018 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 18. marca 2019, sp. zn. I. ODS-4/2019:1071/2018 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA, § 39 AP SAK

tým, že

- 1.) neprevzal zásielku predsedníčky RK SAK obsahujúcu výzvu na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa – A. B. v mieste svojho sídla, ktorá mu bola zasielaná doporučeným spôsobom s doručenkou a bola uložená na pošte od 24. 5. 2018 do 5. 6. 2018 a opakovane od 11. 6. 2018 do 22. 6. 2018, a zároveň,
- 2.) sa nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľa – A. B. na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 22. 5. 2018,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 10. 9. 2018 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

DO advokát sa k skutočnostiam uvedeným v návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril vo „Vyjadrení“ zo dňa 21. 9. 2018, v ktorom uviedol, že nemal žiadnu vedomosť o tom, že zo strany RK SAK mu bola doručovaná akákoľvek písomnosť a už vôbec nie opakovane. DO advokát zároveň uviedol, že si všetky zásielky, ktoré mu boli doručované na adresu jeho advokátskej kancelárie riadne a v odbernej lehote prevzal a zároveň si plní všetky svoje povinnosti voči SAK. DO advokát ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že na adrese sídla jeho advokátskej kancelárie sídlia ďalšie dve advokátske kancelárie, ako aj mediátor. Okrem uvedeného taktiež vyjadril názor, podľa ktorého mohlo dôjsť k doručovaniu predmetných zásielok prostredníctvom novej pracovníčky pošty, i keď súčasne s tým uviedol, že ide len o dohady.

Rozhodnutím z 29. novembra 2018, sp. zn. DS VIII.-68/2018:1071/2018 VIII. disciplinárny senát rozhodol tak, že DO podľa § 21 ods. 2 písm. c) a § 25 písm. a) DP SAK oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal.

V tejto veci vytyčil VIII. disciplinárny senát pojednávanie na deň 29. 11. 2018, na ktorom sa zúčastnil DO osobne, zopakoval svoju obranu, že o doručovaných zásielkach nemal žiadnu vedomosť, a preto na ne nereagoval. VIII. disciplinárny senát vo veci rozhodol tak, že DO oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, kedy akceptoval obranu DO, pričom konštatoval, že DO advokát počas výkonu svojej profesie advokáta s najväčšou pravdepodobnosťou na dennej báze preberá poštové zásielky, ktoré sú mu doručované, poukázal aj na skutočnosť, že samotný návrh na začatie disciplinárneho konania DO riadne prevzal; disciplinárnemu senátu nie je známy žiadny incident, ktorý by nasvedčoval o tom, že by DO odmietal prevziať zásielky na svojej adrese a nezabezpečil v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok v súlade so všeobecne záväznými predpismi o doručovaní.

Disciplinárny senát poukázal na absenciu preukázania zavineneho konania zo strany DO, keďže navrhovateľ nepreukázal, že výzvu na vyjadrenie dostal DO do svojej dispozičnej sféry a svojím zavineným konaním ju mal ignorovať. Preto aplikoval disciplinárny senát zásadu

„in dubio pro reo“, keďže zo skutkového stavu nebolo preukázané, že sa skutok tak, ako sa DO advokátovi kládol za vinu skutočne stal.

Keďže nebolo preukázané, že DO advokát mal možnosť dozvedieť sa o doručovaní zásielky SAK na vyjadrenie sa, nebolo možné uznať vinu ani v bode 2 návrhu na začatie disciplinárneho konania a to, že sa na základe predmetnej výzvy k sťažnosti nevyjadril.

Voči tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom argumentoval tým, že záverom disciplinárneho senátu sa nedá spoľahlivo bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že DO advokátovi bola výzva na vyjadrenie skutočne doručovaná, je v rozpore so skutočnosťami vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania. Poukázal na skutočnosť, že výzva na vyjadrenie bola advokátovi doručovaná na adresu jeho sídla, a to dvakrát, kedy zásielka opakovane z dôvodu jej neprevzatia v odbernej lehote bola vrátená na adresu navrhovateľa. Obálky obsahujúce výzvu predsedníčky RK SAK obsahujú podacie čísla, príslušné pečiatky pošty a obe boli vrátené odosielateľovi ako neprevzaté v odbernej lehote. Navrhovateľ preto poukázal na to, že neexistuje žiadna pochybnosť o tom, že zásielky DO advokátovi skutočne doručované boli.

Navrhovateľ poukázal na znenie § 39 AP SAK, podľa ktorého je advokát povinný zabezpečiť v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi o doručovaní. Disciplinárny senát pri tom úplne opomenul aplikovať § 25 ods. 2 AP SAK, z ktorého vyplýva fikcia doručenia aj v prípade, ak advokát zásielku nevyzdvihol v úložnej lehote. Obrana DO je pre to právne bezvýznamná, práve s poukazom na potrebu aplikácie § 25 ods. 2 AP SAK. Navrhovateľ v danej súvislosti potom poukázal podporne aj na § 65 ods. 3, § 66 ods. 3 TP, ktorý upravuje pravidlá o doručovaní písomností. Rovnako sa aj v TP zakladá fikcia, že adresátovi zásielka bola doručená a to aj v prípade nevyzdvihnutia písomností v odbernej lehote. Obdobne poukázal navrhovateľ aj na § 111 a § 112 CSP.

Keďže podľa § 25 ods. 2 AP SAK sa písomnosť považuje za doručení dňom – posledným dňom úložnej lehoty, ak si advokát zásielku nevyzdvihol v úložnej lehote má navrhovateľ za to, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty aj v bode 2 návrhu na začatie disciplinárneho konania.

DO vo svojom vyjadrení zo dňa 13. 2. 2019 k odvolaniu navrhovateľa zopakoval svoju obranu a zdôraznil, že v tomto prípade je absencia spoľahlivého preukázania doručovania poštovej zásielky zo strany pošty, ako aj poštových výziev na prevzatie poštovej zásielky, čo zakladá pochybnosť o takomto doručovaní a zakladá preto aj pochybnosť o zavinenom porušení povinností advokáta tak, ako mu boli uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

I. odvolací disc. senát rozhodnutím z 18. marca 2019, sp. zn. I. ODS-4/2019:1071/2018 odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia a uložil mu disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 100 eur.

Odvolací senát na základe podaného odvolania vytýčil termín pojednávania na deň 18. 3. 2019, na ktorom sa okrem zástupcu navrhovateľa osobne zúčastnil aj DO.

Odvolací disciplinárny senát sa v rámci svojej rozhodovacej činnosti opieral o listinné dôkazy a to najmä výzvu na vyjadrenie k sťažnosti doručovanú DO dňa 24. 5. 2018, ktorá bola vrátená, z dôvodu neprevzatia v odbernej lehote na adresu odosielateľa dňa 7. 6. 2018, ako aj s opakovanou výzvou na vyjadrenie, ktorá bola doručovaná na adresu sídla advokátskej kancelárie DO advokáta dňa 11. 6. 2018 a vrátená z dôvodu neprevzatia v odbernej lehote na adresu odosielateľa dňa 5. 6. 2018. Všetky tieto skutočnosti vyplývajú aj z listinného dôkazu, ktorým sú predmetné listinné zásielky spolu s obálkou a textom na nej uvedenom v oboch prípadoch s tým obsahom ako je vyššie uvedené.

V rámci rozhodovacieho procesu sa disciplinárny senát zaoberal aj obranou a argumentáciou DO tak, ako ju uviedol vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, na samotnom pojednávaní pred disciplinárnym senátom ako aj v jeho vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa.

Odvolačí disciplinárny senát nemal žiadnu pochybnosť o tom, že navrhovateľ doručoval výzvu na vyjadrenie sa k sťažnosti na správnu adresu, ktorú uviedol navrhovateľ, ako adresu na doručovanie jeho písomností, kde vykonáva svoju advokátsku prax, kedy pôvodná výzva aj opakovaná výzva v lehotách ako je to vyššie uvedené nebola v 10-dňovej odbernej lehote zo strany DO vyzdvihnutá.

Odvolačí disciplinárny senát sa nestotožnil s rozhodnutím a dôvodmi VIII. disciplinárneho senátu, že doručovanie a uloženie zásielok zo strany pošty nebolo riadne preukázané, a preto je potrebné aplikovať zásadu v „prípade pochybností v prospech obvineného“. Odvolačí senát sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi, ktoré uviedol vo svojom odvolaní navrhovateľ a to, že v tomto prípade sa jednoznačne aplikuje § 25 ods. 2 AP SAK – fikcia doručenia, ako aj § 39 AP SAK, podľa ktorého advokát je povinný zabezpečiť v mieste svojho sídla možnosť doručovania zásielok v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi o doručovaní. Riadnosť doručovania zásielky zo strany pošty, ako aj uloženie tejto zásielky a jej neprevzatie v odbernej lehote bolo zo strany poštového úradu preukázané štandardným spôsobom so záznamom na tejto zásielke, čo je dôkaz, ktorý je postačujúci nielen v rámci aplikácie stavovských predpisov, ale aj v rámci trestného konania, prípadne civilného sporového konania.

Obranu DO spochybňuje aj fakt, že predmetná zásielka bola potom DO riadnym spôsobom doručovaná ešte raz a ani túto si DO v odbernej lehote neprevzal. Je pri tom irelevantné, či sa o doručovaní tejto zásielky DO dozvedel, alebo nie. Práve z § 39 AP SAK vyplýva povinnosť pre DO, aby si zabezpečil doručovanie zásielok do svojho sídla tak, aby tieto mohli byť riadnym spôsobom doručené. Dôkazné bremeno, ktorým by mal spochybníť následky fikcie doručenia tu leží potom na DO. V tomto smere DO neprodukoval žiadny dôkaz, ktorý by mohol spochybníť správnosť právnych záverov vyplývajúcich z aplikácie fikcie doručenia predmetnej zásielky.

Fakt, že v inkriminovanom období sa mal DO nachádzať v budove SAK v súvislosti s obstarávaním advokátskeho preukazu, kedy nemal byť upozornený na nedoručiteľnosť predmetnej zásielky, nie je možné akceptovať ako relevantnú obranu DO. Samotné oddelenie spracovávajúce agendu advokátskych preukazov nie je povinné takéto skutočnosti zisťovať ani oznamovať DO, navyše, o týchto skutočnostiach nemá vedomosť, pretože sú obsahom sťažnostného spisu, ktorý sa nachádza na revíznej komisii. Z tohto dôvodu odvolačí disciplinárny senát nemohol akceptovať obranu DO.

Záverom treba uviesť, že nie je možné akceptovať názor VIII. disciplinárneho senátu v tom smere, že zo strany poštového úradu nie je jednoznačne preukázané, že zásielka skutočne aj bola doručovaná. Navrhovateľ založil do disciplinárneho spisu, ako dôkaz relevantné dôkazy o doručovaní predmetnej zásielky, rovnako aj ako o jej neprevzatí a to v oboch prípadoch.

Samotné tvrdenie DO, že o doručovaní zásielky sa nedozvedel potom nepostačuje pri takto produkovaných listinných dôkazoch na aplikáciu zásady „v prípade pochybností v prospech obvineného“. Skutočné následky doručenia sú v tomto prípade totiž nahrádzané fikciou doručenia.

Treba uviesť, že DO, v rámci svojej obrany, nevyužil ani inštitút reklamácie, (ktorú by odosielateľ na jeho žiadosť bol vykonal) aby sa pokúsil preukázať zlyhanie poštového úradu aspoň nepriamymi dôkaznými prostriedkami (rovnaké závady zistené u jedného doručovateľa, sťažnosti na nedoručenie zásielok aj zo strany ďalších subjektov, ktoré sa nachádzajú buď v predmetnej budove, alebo obvode...) o čo by sa prípadne mohol oprieť odvolačí disciplinárny senát pri vyhodnocovaní dôkazov, pokiaľ sa DO domáhal oslobodenia. Keďže žiadny takýto dôkaz produkovaný nebol a v neprospech DO svedčí inštitút fikcie doručenia zásielky, nemal odvolačí disciplinárny senát žiadnu inú možnosť ako uznať DO za vinného.

Pokiaľ ide o disciplinárne opatrenie, disciplinárny senát prihliadol na závažnosť konania DO, kedy nevyjadrenie sa k sťažnosti na výzvu RK SAK je relatívne častým porušením stavovského predpisu, ktorá v skutočnosti viedla nakoniec k zakotveniu tejto povinnosti a sankcionovaniu jej porušenia priamo v stavovskom predpise.

RK SAK bez toho, aby poznala názor na sťažnosť zo strany DO nemôže riadnym spôsobom vykonávať svoju funkciu, ktorá nevyplýva len zo stavovských predpisov, ale je aj vo verejno-právnom záujme. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia preto odvolací disciplinárny senát prihliadol aj na generálnu prevenciu, ako aj na verejný záujem a závažnosť disciplinárneho previnenia, ako aj dosiahnutie účelu prevýchovy DO. Vzhľadom na skutočnosť, že u DO ide o prvé porušenie stavovských predpisov bolo mu uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta na samotnej dolnej hranici sadzby, ako ju uvádza § 56 ods. 2 písm. c) ZoA. Vzhľadom na závažnosť porušenia stavovských predpisov, nepovažoval odvolací disciplinárny senát prípadné písomné napomenutie, alebo verejné napomenutie za primerané a dostačujúce.

Pri rozhodovaní o výške peňažnej pokuty sa odvolací disciplinárny senát riadil aj § 32 ods. 4 písm. a), b), c), f) DP SAK. Odvolací disciplinárny senát zároveň konštatuje, že u DO nebol zistený porušením stavovských predpisov finančný prospech a disciplinárnemu senátu neboli známe majetkové pomery na strane DO.

Pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti na strane DO, konštatuje odvolací disciplinárny senát, že je možné aplikovať poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 30 ods. 1 písm. f) DP SAK, keďže DO uviedol, že do budúcnosti zabezpečil doručovanie zásielok do svojej kancelárie prostredníctvom P. O. BOXu, kde všetky zásielky bez výnimky budú od 1. 1. 2019 ukladané na hlavnej pošte, čím sa vyhne situácii, za ktorú bol uznaný za vinného. Príťažujúce okolnosti odvolací disciplinárny senát nezistil žiadne.

62.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v čase pozastavenia výkonu advokácie na základe uznesenia Predsedníctva SAK, ktoré nadobudlo právoplatnosť uplatnením fikcie doručenia z dôvodu neprevzatia zásielky advokátom v odbernej lehote, vypracuje a podpíše v právnej veci jeho klienta vyjadrenie k žalobe, ktoré doručí súdu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 9 ods. 1 písm. a) ZoA.

*Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 25. júna 2019, sp. zn. I. ODS-10/18:1714/2017
Rozhodnutie III. disc. senátu SAK zo 7. februára 2017, sp. zn. DS III.-73/2017:1714/2017*

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK zo 7. februára 2017, sp. zn. DS III.-73/2017:1714/2017 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 25. júna 2019, sp. zn. I. ODS-10/18:1714/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA

tým, že

ako právny zástupca A. B. v právnej veci žalobcu: C. D. proti žalovaným: 1) E. F., 2) G. H., 3) A. B., vo veci o určenie vlastníckeho práva vedenej pred okresným súdom vypracoval a podpísal vyjadrenie k žalobe o určenie vlastníckeho práva zo dňa 8. 5. 2017, ktoré bolo doručené

súdu dňa 9. 5. 2017, hoci mal v čase od 10. 4. 2017 až do 15. 5. 2017 uznesením Predsedníctva SAK zo dňa 10. 2. 0017 podľa § 8 ods. 2, písm. c) a d) ZoA, výkon advokácie pozastavený,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **2 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom RK SAK zo dňa 29. 9. 2017 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi za závažné porušenie povinností advokáta uložených v § 9 ods. 1 písm. a) ZoA.

Rozhodnutím zo 7. februára 2017, sp. zn. DS III.-73/2017:1714/2017 uznal III. disciplinárny senát DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu uložil peňažnú pokutu vo výške 2 000 eur podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA.

III. disciplinárny senát SAK v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že návrh predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania podaný na DK SAK dňa 29. 9. 2017 prerokoval na pojednávaní dňa 7. 2. 2017 za účasti povereného zástupcu navrhovateľa, DO, ktorému bolo predvolanie doručené dňa 15. 1. 2018, sa na pojednávanie bez ospravedlnenia a dôvodnej žiadosti o odročenie pojednávania nedostavil. Senát uznesením podľa § 18 ods. 7 DP SAK rozhodol, že sa pojednávanie uskutoční v neprítomnosti tohto účastníka. K ďalšiemu priebehu pojednávania uviedol, že na základe stanovísk a písomných vyjadrení účastníkov disciplinárneho konania a oboznámení sa s obsahom listinných dôkazov predložených účastníkmi a informáciou SAK o matričných zápisoch mal za preukázaný nasledovný skutkový a právny stav veci.

Uznesenie Predsedníctva SAK č. 125/2/2017 zo dňa 10. 2. 2017 o pozastavení výkonu advokácie bolo DO advokátovi riadne doručované, avšak zásielka nebola DO advokátom prevzatá ani v odbernej lehote. Preto jeho právoplatnosť a účinnosť dňom 10. 4. 2017 nastala uplatnením fikcie doručenia v zmysle § 25 ods. 2 AP SAK. Obsah listiny „Vyjadrenie k žalobe o určenie vlastníckeho práva zo dňa 8. 5. 2017“ pripojenej ku sťažnosti sťažovateľky potvrdil skutočnosť, že DO ako advokát, v čase, kedy mu bol výkon advokácie pozastavený, t. j. dňa 8. 5. 2017 toto písomné vyjadrenie v mene klienta vypracoval a toto bolo na súd doručené dňa 9. 5. 2017. Tým nepochybne porušil povinnosti, ktoré pre neho vyplývajú z ustanovení § 9 ods. 1 písm. a) ZoA. V tejto súvislosti senát tiež konštatoval, že DO vo vyjadreniach na svoju obhajobu neuviedol žiaden dôvod neprevzatia zásielky, na ktorý by mohol disciplinárny senát pri rozhodovaní prihliadnuť. Na tomto základe senát dospel k záveru, „že argumentácia DO advokáta vo vyjadrení k sťažnosti je irelevantná, nakoľko je povinnosťou každého advokáta zabezpečiť preberanie zásielok SAK v sídle svojej kancelárie. Navyše fikcia doručenia zásielok SAK advokátom je exaktne upravená v § 25 ods. 2 AP SAK. DO advokát nijako nepoprel spáchanie skutku a ani nepreukázal existenciu objektívnych dôvodov na neprevzatie uznesenia Predsedníctva SAK o pozastavení výkonu advokácie.“ V tejto časti odôvodnenia rozhodnutia senát pre úplnosť tiež uviedol, že po uhradení dlžnej pokuty a trov konania Predsedníctvo SAK uznesením č. 33/7/2012 zo dňa 1. 6. 2017 podľa zákona o advokácii § 10 veta druhá zrušilo s účinnosťou od 16. 5. 2017 DO pozastavenie výkonu advokácie vykonané vyššie uvedeným uznesením zo dňa 10. 2. 2017. Ohľadne druhu a výšky disciplinárneho opatrenia senát posudzoval najmä závažnosť zisteného porušenia povinností a osobu DO s týmto záverom: „Z výpisu z registra disciplinárnych opatrení, týkajúceho sa DO vyplynulo, že už bol opakovane uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia. V neprospech DO advokáta zavázila

aj existencia prirážajúcich okolností podľa § 30 ods. 2 písm. b), c) a d) DP SAK, pretože sa DO osobne nezúčastnil na disciplinárnom pojednávaní bez vážneho dôvodu, a ospravedlnenia, preukázal neznalosť zákonných povinností a stavovských predpisov vedúcich k protiprávnosti jeho konania a opakovane sa dopustil disciplinárneho previnenia.“ Toto rozhodnutie bolo DO doručené poštou dňa 15. 3. 2018.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO advokát odvolanie, v ktorom namietal:

- podľa DO senát pochybil, keď sa plne stotožnil s názormi navrhovateľa, ktoré prezentuje aj v odôvodnení rozhodnutia. Naproti tomu ohľadne argumentácie obhajoby sa obmedzil na závery, že „... že argumentácia DO advokáta vo vyjadrení k sťažnosti je irelevantná...“, resp. „DO advokát nijako nepoprel spáchanie skutku a ani nepreukázal existenciu objektívnych dôvodov na neprevzatie uznesenia Predsedníctva SAK o pozastavení výkonu advokácie.“ Podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie nespĺňa základné náležitosti rozhodnutia v administratívnom trestaní. V rozhodnutí nie je uvedené, aké dôkazy senát na pojednávaní čítaním vykonal, aké z nich vyplynuli skutkové zistenia ani to, o ktoré z nich a na základe akých úvah oprel svoje rozhodnutie. Rozhodnutie neobsahuje ani riadne a právne podložené odôvodnenie skutočnosti, že na pojednávaní nebol čítaním oboznámený ani jeden ním predložených dôkazov, senát sa v rozhodnutí nevysporiadal s argumentmi uvedenými na obhajobu advokáta. Za nevyhovujúce považuje tiež odôvodnenie rozhodnutia v časti hodnotenia osoby DO, kde sa uvádza, že sa opakovane dopustil disciplinárnych previnení, hoci senát tieto konkrétne nevymenoval;

- ako ďalší dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia DO v konaní senátu označil jeho postup „uviesť vo výroku rozhodnutia skutok postavený na objektívnej zodpovednosti a tento skutok právne posúdiť podľa § 56 ods. 1 ZoA ako zavinené porušenie povinnosti advokáta.“ Zdôraznil, že už vo svojom vyjadrení k sťažnosti upozorňoval, že disciplinárne obvinenie možno uplatniť len pre zavinené porušenie povinností advokáta, teda pri subjektívnej zodpovednosti. Nie však pri objektívnej zodpovednosti, t. j. zodpovednosť za výsledok, kde zodpovedný subjekt zodpovedá aj v prípadoch, kedy svojim konaním alebo opomenutím následok nezavinil. Ohľadne disciplinárneho postihu za skutok v čase pozastavenia výkonu advokácie, ktoré podľa § 10 ZoA bolo vymazané, dáva do pozornosti § 191 ods. 6 Správneho súdneho poriadku s tým, že aj pre III. disciplinárny senát platia právne názory vyjadrené v rozhodnutiach všeobecných súdov „v jeho veciach“, ktoré predložil aj v tomto prvostupňovom konaní. Ktoré z týchto právnych záverov a na ktoré otázky by boli aplikovateľné v odvolaní neuviedol;

- keďže bez viny niet trestu DO má za to, že a priori nejestvoval ani dôvod na uloženie disciplinárneho opatrenia, ktoré, ak by malo byť aplikované musí byť platné a účinné aj v čase daného disciplinárneho previnenia. Uložené disciplinárne previnenie považuje za neprimerané aj v dôsledku nesprávneho úsudku senátu pri uplatnení prirážajúcich okolností podľa ustanovenia § 30 ods. 2 písm. a) až e) DP SAK. Začatie disciplinárneho konania v tejto veci označoval od jeho začiatku za nezákonné a preto sa ani nezúčastnil na pojednávaní dňa 7. 2. 2017. Preto ani túto skutočnosť nemožno hodnotiť na jeho ťarchu.

Po prejednaní tohto odvolania bolo rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 25. júna 2019, sp. zn. I. ODS-10/18:1714/2017 odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Vo vzťahu k námietke o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací disciplinárny senát uviedol, že odvolaním napadnuté rozhodnutie dostatočne zreteľne identifikuje dôkazy pre zistenie skutku a tento nie len jasne označuje, ale tiež správne subsumuje pod relevantné § 56 a § 9 ZoA.

Ohľadne hodnotenia DO advokáta ako osoby, ktorá sa „opakovane dopustila disciplinárneho previnenia“ odvolací senát konštatuje, že vzhľadom na skutočnosť, že bol zatiaľ 6-krát

disciplinárne trestaný, ide o hodnotenie zodpovedajúce skutočnosti. Tiež možno konštatovať, že druh uloženého disciplinárneho opatrenia – peňažná pokuta, bol súčasťou disciplinárnych opatrení taxatívne uvedených v § 56 ods. ZoA aj v čase predmetného skutku (máj 2017). Pokiaľ mal DO na mysli nové znenie § 26 až § 36 DP SAK o postupe disciplinárnych senátov pri ukladaní disciplinárnych opatrení (schválené konferenciou SAK dňa 10. 6. 2017), ide vlastne o písomnú podobu zásad overených v predchádzajúcej rozhodovacej praxi disciplinárnych senátov doplnených do predpisu SAK, na účel zjednotenia rozhodovacej praxe pri uplatňovaní stále platných a nezmenených ustanovení o druhu a ukladaní disciplinárnych opatrení v § 56 ods. 2, 3 a 4 ZoA.

Iba zdanlivo sa veľmi stručne až povrchno senát vysporiadal s argumentáciou DO, keď konštatoval, že v rámci svojej obhajoby neuviedol žiadnu relevantnú exkulpáciu skutočnosť, či pre neho poľahčujúcu okolnosť s tým, že zvyšok jeho argumentácie bol z hľadiska prejednávanej veci irelevantný. Odvolací senát, na základe obsahu vyjadrení DO a ním predkladaných dôkazov a či ostatných listín, k tomu ale dodáva, že táto časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je výstižná. DO sa v obhajobe zameril jednak na kritiku disciplinárnych konaní a rozhodnutí predchádzajúcich uzneseniu Predsedníctva SAK sp.zn. 125/2/2017 zo dňa 10. 2. 2017 o pozastavení výkonu advokácie DO, najmä tých ktorými boli uložené disciplinárne opatrenia – neuhradené peňažné pokuty a trovy týchto konaní citovanými v predmetnom rozhodnutí. V druhej línii sa DO sústredil na obdobie po 15. 5. 2017 a zaplatení dlhu, a to na kritiku údajnej liknavosti Predsedníctva SAK pri zrušení pozastavenia výkonu advokácie. Teda zameril sa na skutočnosti, ktoré aj podľa názoru odvolacieho senátu v tomto prípade nemali relevantný význam pre riešenie skutku uvedeného v návrhu na začatie disciplinárneho konania z 29. 9. 2017.

V tejto súvislosti odvolací senát znovu pripomína, že účelom disciplinárneho konania v konkrétnej veci nie je generálna revízia postupov a rozhodnutí v iných disciplinárnych veciach. Hoci sa môžu týkať toho istého advokáta. Platný právny poriadok poskytuje reálne prostriedky súdneho, a v prípade potreby i ústavného prieskumu prípadov porušovania ľudských práv, rovnako ako aj prostriedkov následnej satisfakcie a ochrany. Podľa odvolacieho senátu ani prípadná predchádzajúca krivda nie je dôvodom beztrestnosti pri ďalšom porušovaní práva alebo neplnení si zákonných povinností v budúcnosti.

V ustanoveniach IV. časti zákona o advokácii je upravená problematika disciplinárneho opatrenia a disciplinárneho konania a disciplinárneho previnenia, ako špecifického druhu verejnoprávneho správneho deliktu. V § 56 tohto zákona je disciplinárne previnenie definované ako zo strany advokáta (a ďalších vymenovaných subjektov) zavinené porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona alebo predpisu SAK. Zákon toto zavinenie bližšie nešpecifikuje, ale v súlade s § 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie. V nasledujúcom ustanovení § 4 zákon o priestupkoch definuje tieto dve formy zavinenia.

Z vykonaného dokazovania mal aj odvolací senát za nesporné, že v predmetnom prípade sa DO advokát dňa 10. 2. 2017 zúčastnil na rokovaní Predsedníctva SAK o návrhu, aby mu bol pozastavený výkon advokácie podľa § 8 ods. 2 písm. c) a d) ZoA. Rozhodnutie Predsedníctva SAK v tejto veci doručované poštou nadobudlo právoplatnosť fikciou podľa § 25 ods. 2 AP SAK dňa 10. 4. 2017, t. j. v posledný deň márneho uplynutia úložnej lehoty zásielky na pošte. Týmto dňom začala aj účinnosť pozastavenia výkonu advokátskej činnosti tohto advokáta, ktorý potom dňa 8. 5. 2017 ako advokát poskytne právnu službu, čo je konanie v rozpore s povinnosťou uloženou mu v § 9 ods. 1 písm. a) ZoA, t. j. došlo k disciplinárnemu previneniu podľa § 56 ods. 1 ZoA. V tejto súvislosti odvolací senát poukazuje tiež na skutočnosť, že DO

na svoju obhajobu neuviedol žiadnu prekážku, ktorá by mu objektívne bránila v splnení povinnosti advokáta uloženej v § 39 AP SAK zabezpečiť v mieste svojho sídla alebo pracoviska štatutára zapísaného v matrike komory možnosť doručovania zásielok v súlade so všeobecne záväznými predpismi o doručovaní. V tejto súvislosti odvolací senát považuje, ako vhodný a aplikovateľný postup uviesť právnu vetu „Advokát, ktorý v mieste svojho sídla nezabezpečí prevzatie zásielky SAK, obsahujúcej žiadosť o vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľa a bezodkladne sa na základe tejto žiadosti k veci nevyjadrí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože týmto konaním porušuje povinnosti uložené mu v § 28 ods. 4 zákona a § 30 AP SAK.“

Podľa názoru odvolacieho senátu, ak za tohto skutkového deja a jeho právneho posúdenia podľa ustanovení ZoA a predpisov SAK DO ešte aj v odvolaní tvrdí, že pri previnení voči povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA absentuje jeho zavinenie, čo i len z nebdanlivosti, ide o zjavné negovanie príčinnej súvislosti aj vo vzťahu k povinnosti uloženej mu v § 39 AP SAK. Skutočnosť, že tento skutok (neprevzatie zásielky) ako disciplinárne previnenie nie je v skutkovej vete zahrnutý do návrhu na začatie disciplinárneho konania z 29. 9. 2017 neznamená, že sa nestal a ani to, že sa ho DO nedopustil. Práve toto zavinené porušenie predpisov automaticky viedlo k aplikácii fikcie doručenia zásielky podľa § 25 ods. 2 AP SAK, pričom dôsledok výkon advokácie DO v období platnosti a účinnosti opatrenia uloženého Predsedníctvom SAK – pozastavenie výkonu advokácie – je jednoznačne zavinené porušenie povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA. Zároveň odvolací senát pripomína, že ani vymazanie poznámky o pozastavení advokátskej činnosti z matriky SAK v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) ZoA neznamená zánik zodpovednosti advokáta za disciplinárne previnenie, ku ktorému došlo v čase pozastavenia výkonu advokácie.

Odvolací senát po oboznámení sa s vecou o posúdení odvolacích námietok týkajúcich sa veci samej dospel k záveru, že námietky DO uvedené v jeho odvolaní sú nedôvodné, bez opory zistenom skutkovom stave a v právnych predpisoch. DO advokát v dôsledku porušenia povinnosti uloženej mu v predpise SAK zavinil, že konal aj v rozpore s povinnosťou uloženou mu zákonom o advokácii. Preto napadnuté rozhodnutie potvrdil v celom rozsahu ako vecne správne.

„Zákonodarca neustanovuje subjektom práva právne povinnosti samoučelne, ale naopak, so zjavným zámerom, aby tieto právne povinnosti boli dodržiavané. Neplnenie zákonom ustanovených povinností nemôže v právnom štáte požívať právnu ochranu. Naopak, v podmienkach právneho štátu je vo všeobecnosti akceptovateľné a v zásade vždy aj z dôvodu zabezpečovania efektívnosti právnej úpravy žiaduce, aby nesplnenie zákonom ustanovených povinností bolo sankcionovateľné, resp. mohlo (potenciálne) vyvolať negatívne právne dôsledky na subjekt práva, ktorý si zákonom ustanovenú povinnosť nesplnil.“ – z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 50/2015 z 22. 3. 2017.

63.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa podieľa v pozícii konateľa a jediného spoločníka na činnosti obchodnej spoločnosti, ktorá poskytuje právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom a túto činnosť v pozícii konateľa a spoločníka podporuje, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 12 ods. 6, § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 3 AP SAK.

Je nedôstojné advokáta, aby v pozícii konateľa spoločnosti zodpovedného za chod spoločnosti vzbudzoval u tretích osôb klamlivú predstavu o činnosti spoločnosti tým, že uvádza klamlivé informácie o tom, že táto spoločnosť poskytuje služby, ktoré sú svojím charakterom právnymi, hoci podľa právnych predpisov takéto služby vykonávať nemôže.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK zo 4. septembra 2019, sp. zn. I. ODS-10/2019:1173/2018

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK zo 6. marca 2019, sp. zn. DS I-81/2018:1173/2018

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK zo 6. marca 2019, sp. zn. DS I-81/2018:1173/2018 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 4. septembra 2019, sp. zn. I. ODS-10/2019:1173/2018 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 12 ods. 6, § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 3 AP SAK

tým, že

vykonávajúc advokáciu ako spoločník a konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným – A., s. r. o., zapísanej v zozname spoločností s ručením obmedzeným vedenom SAK, sa v pozícii jediného spoločníka a konateľa spoločnosti B., s. r. o., zapísanej v obchodnom registri podieľa na činnosti tejto obchodnej spoločnosti, ktorá (ku dňu podania návrhu na začatie disciplinárneho konania) poskytuje právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom a túto činnosť v pozícii konateľa a spoločníka tejto spoločnosti podporuje,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **800 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 23. 10. 2018 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti do advokátovi na základe anonimnej sťažnosti zaslanej SAK.

DO sa dňa 5. 7. 2018 písomne vyjadril k podanej sťažnosti, kedy uviedol, že podľa § 2 ods. 1 DP SAK sa na anonymné sťažnosti neprihliada a poukázal na skutočnosť, že článok, zverejnený na spomínanom internetovom portáli síce obsahuje jeho meno, avšak nie v súvislosti s výkonom advokácie.

Následne sa DO písomne vyjadril k podanému návrhu na začatie disciplinárneho konania, a to dňa 9. 11. 2018 a dňa 6. 3. 2019. DO vo svojich vyjadreniach uviedol, že právne služby poskytuje výlučne v rámci výkonu advokácie prostredníctvom spoločnosti A., s. r. o. Spoločnosť B., s. r. o. žiadne právne služby neposkytuje a opak nebol dosiaľ žiadnym príslušným orgánom judikovaný. Medzi spoločnosťou A., s. r. o. a spoločnosťou B., s. r. o. existuje zmluvný vzťah, na základe ktorého spoločnosť A., s. r. o. poskytuje spoločnosti B., s. r. o. právne služby súvisiace s činnosťou spoločnosti B., s. r. o., napr. pravidelná aktualizácia všeobecných vzorových listín, spracovanie nových legislatívnych aktov, participovanie na algoritmoch on line formulárov, realizácia podaní na príslušné štátne orgány, bezplatné právne poradenstvo a pod. DO nie je známa žiadna jeho činnosť, ktorá by mala znižovať dôstojnosť advokátskeho stavu. DO ďalej uvádza, že podľa jeho názoru spoločnosť B., s. r. o. nepodniká neoprávnene, nakoľko podstata jej podnikania spočíva v automatizovanom spracovaní údajov a vykonaní príslušných administratívnych činností. V prípade, ak by určité konanie spoločnosti B., s. r. o. malo mať charakter právnej služby, spoločnosť spolupracuje s advokátskou kanceláriou. Na záver DO

navrhol ako svedka vypočúť bývalého zamestnanca A. B., ktorý sa mal vyjadriť k tomu, ako prebieha komunikácia spoločnosti B., s. r. o. navonok.

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK zo 6. marca 2019, sp. zn. DS I.-81/2018:1173/2018 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 800 eur.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania zistil, že DO je zapísaný v zozname advokátov SAK a advokáciu vykonáva prostredníctvom spoločnosti A., s. r. o. Podľa výpisu z obchodného registra je DO tiež jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti B., s. r. o. Spoločnosť B., s. r. o. nie je zapísaná v zozname SAK ako spoločnosť, prostredníctvom ktorej by DO alebo iný advokát vykonával advokáciu. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosti, predmetom činnosti spoločnosti nie je poskytovanie právnych služieb. Spoločnosť B., s. r. o., v ktorej je DO jediným spoločníkom aj konateľom, nemala a nemá oprávnenie poskytovať právne služby, pričom spôsob, akým svoje služby ponúkala a poskytovala, vykazuje znaky výkonu advokácie podľa § 1 ods. 2 ZoA. Podľa informácií z webovej stránky, ktorá poskytuje informácie o držiteľoch webových domén, je spoločnosť B., s. r. o. držiteľom webového sídla b...sk. Podľa informácií dostupných na webovom sídle spoločnosti b...sk je táto spoločnosť poskytovateľom služieb zakladania obchodných spoločností a živností online, zápise zmien v spoločnostiach online, poskytovateľom služieb ready-made spoločností a ďalších služieb.

K námietke DO, uvedenej vo vyjadrení DO zo dňa 9. 11. 2018, vo vyjadrení zo dňa 6. 3. 2019 a počas výsluchu na pojednávaní dňa 6. 3. 2019, a síce že činnosť, ktorú poskytuje spoločnosť B., s. r. o. nie je poskytovaním právnych služieb, ale ide o podnikateľské a ekonomické poradenstvo a administratívne služby disciplinárny senát podrobne poukázal na obsah informácií na webovom sídle spoločnosti, z ktorého vyplynulo, že spoločnosť, ktorej jediným konateľom a spoločníkom je DO, poskytuje službu spisovania listín o právnych úkonoch, a to za odplatu s tým, že ďalej z obsahu dokumentov spoločnosti (Cenník) môžu mať klienti spoločnosti B., s. r. o. za to, že služby poskytnuté spoločnosťou za individuálne dohodnutú cenu a služby advokáta sú rovnocenné, resp. obe možnosti im zabezpečia poskytnutie rovnakých služieb, pričom klienti majú možnosť v rámci formulára požiadať aj o zastúpenie pred registrovým súdom, pričom z obsahu stránky nevyplýva, že by túto konkrétnu službu zabezpečoval advokát, resp. iná osoba ako B., s. r. o.

Tvrdenie DO, že poskytovanie služieb zakladania živnosti a obchodných spoločností je založené iba na využití počítačového programu a spočíva v zásade iba vo vyplnení údajov objednávateľa do vzorových dokumentov, sa javí ako nepresvedčivé, keďže samotné Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti pripúšťajú individuálnu úpravu ceny za individuálne určený objem služieb, a teda je zrejmé, že spoločnosť poskytuje aj služby individuálneho spracovania dokumentov potrebných pre založenie s. r. o., prípadne zmeny v s. r. o. podľa individuálnych požiadaviek objednávateľa. Skutočnosť, že služby sú poskytované predovšetkým elektronicky, prostredníctvom webového sídla spoločnosti, taktiež nemá vplyv na charakter poskytovanej služby, pretože ide iba o technické zabezpečenie komunikácie medzi objednávateľom a poskytovateľom. K námietke DO, že obsah pojmu právna služba nie je judikovaný príslušným orgánom, a preto sa DO nemohol dopustiť skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, senát uvádza, že Zákon o advokácii obsahuje legálnu definíciu pojmu právna služba.

Existencia zmluvy o poskytovaní právnych služieb medzi spoločnosťami B., s. r. o. a A., s. r. o. a fakturácia poskytnutých právnych služieb preukazujú iba existenciu zmluvného vzťahu medzi týmito spoločnosťami, avšak nevyklúčujú neoprávnené poskytovanie právnych služieb spoločnosťou B., s. r. o. tretím osobám.

Senát ďalej poukazuje na rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK zo dňa 18. 6. 2018, sp. zn. I. ODS-13/18:2653/2016, podľa ktorého kvalifikačným predpokladom skutku, ktorý sa DO kladie za vinu, je už samotná účasť na činnosti osôb poskytujúcich právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom, resp. podpora takejto činnosti. Odplata sa pre naplnenie skutkovej podstaty porušenia uvedeného ustanovenia nevyžaduje, podstatné je, či sa činnosť (poskytovanie právnych služieb) vykonáva. Ak je teda nepochybné, že DO sa na činnosti spoločnosti podieľa (má postavenie jediného spoločníka a konateľa) a túto činnosť aj podporuje (je spolumajiteľom webovej stránky) a že spoločnosť poskytuje právne služby (bez významu, či za odplatu alebo nie), už samotná táto skutočnosť zakladá DO disciplinárne previnenie.

Vo vzťahu k ďalšiemu skutku, ktorý sa DO kladie za vinu, a to porušenie povinnosti vyplývajúcej DO z § 18 ods. 3 ZoA, senát uvádza, že toto disciplinárne previnenie zakladá také konanie DO, ktoré porušuje pravidlá profesijnej etiky a iné pravidlá, ktoré určuje predpis komory. Je nepochybné, že DO svojim konaním porušil povinnosť vyplývajúcu mu z § 3 ods. 2 AP SAK. Je nedôstojné pri správaní sa advokáta, aby v pozícii konateľa spoločnosti zodpovedného za chod spoločnosti vzbudzoval u tretích osôb klamlivú predstavu o činnosti spoločnosti tým, že uvádza klamlivé informácie o tom, že táto spoločnosť poskytuje služby, ktoré sú svojim charakterom právnymi, hoci podľa právnych predpisov takéto služby vykonávať nemôže. Ďalej je nutné konštatovať, že výkon advokácie je poslaním, je charakterizované osobným prístupom ku klientovi, založenom na vzájomnej dôvere, úlohou advokáta je predovšetkým hájiť ústavou garantované práva a slobody jednotlivca. Spôsob, akým DO prostredníctvom spoločnosti B., s. r. o. prevádzkoval právne služby, má čisto obchodný, neosobný charakter, ktorého jediným cieľom je dosahovanie zisku. Kvalita advokátom poskytovaných služieb je daná aj tým, že advokát nesie zodpovednosť za škodu spôsobenú výkonom povolania a je povinný mať počas celej doby výkonu advokácie poistenie zodpovednosti za škodu. Spôsob, akým DO poskytuje služby prostredníctvom spoločnosti B., s. r. o., zodpovednosť za škodu v tomto rozsahu vylučuje. Senát v tejto súvislosti poukazuje aj na Všeobecné obchodné podmienky spoločnosti, kde spoločnosť priamo vylučuje svoju zodpovednosť za nesprávne poskytnuté poradenstvo.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na následok disciplinárneho previnenia, na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu DO a na jeho osobné a majetkové pomery a boli vzaté v úvahu poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Senát dospel k záveru, že v prípade DO je uložená sankcia primeraná vzhľadom na senátom zistené okolnosti. Z registra disciplinárnych opatrení DO bolo zistené, že DO nebol v posledných 5 rokoch, predchádzajúcich spáchaniu skutku, z ktorého je DO uznaný za vinný v tomto konaní, uznaný za vinného z iného disciplinárneho porušenia a ani nebol disciplinárne stíhaný. Disciplinárny senát vo veci z priebehu konania zistil priťažujúce okolnosti podľa § 30 ods. 2 písm. d), j) a k) DP SAK a z priebehu konania má tiež vedomosť o existencii poľahčujúcich okolností podľa § 30 ods. 1 písm. e) DP SAK.

Proti tomuto rozhodnutiu včas podal odvolanie DO. Ohľadne charakteru služieb ponúkaných prostredníctvom internetu spoločnosťou B., s. r. o. na jej webovom sídle, zotrval na svojej obrane v prvostupňovom konaní. Podľa jeho názoru ide len o použitie vzorových dokumentov na zápisy v obchodnom a živnostenskom registri všeobecného charakteru tak, že zákazník pripojený online sám doplní o potrebné údaje, nasleduje ich potvrdenie a automatizované spojenie údajov so vzormi dokumentov, čo v súhrne predstavuje

administratívny úkon, ktorý nespadá pod definíciu právnej služby – spisovanie listín o právnych úkonoch. Rovnako administratívne spracovanie dokumentov spoločnosťou B., s. r. o. potrebných napríklad na založenie a registráciu obchodnej spoločnosti, s. r. o. resp. registráciu zmien či predaj firmy, vrátane poskytovania súvisiacich konzultácií nepredstavujú právne poradenstvo.

V súvislosti s novými formami služieb DO poukázal aj na bežnú možnosť kúpy vzorov zmlúv a právnych podaní v knižnej alebo elektronickej podobe s tým, že pri ich používaní všeobecne nezaznamenal žiadny postih ich užívateľov z dôvodu neoprávneného poskytovania právnych služieb. Na ilustráciu uviedol postup externej účtovnej kancelárie, ktorá k takýmto vzorom legálne (kúpou) nadobudne práva ich používania (stiahnutie z web stránky, vyplnenie, tlač). To potom využíva aj v rámci svojho predmetu činnosti „účtovné a podnikateľské poradenstvo“, keď pre svojho klienta vyhotoví napríklad dohodu o brigádnickej práci študenta. Podľa DO takéto podnikové poradenstvo nemožno kvalifikovať ako „spisovanie listín o právnych úkonoch“, alebo činnosť označenú ako „právne poradenstvo“. Obdobne aj jeho advokátska kancelária na zmluvnom základe pre spoločnosť B., s. r. o. participuje na algoritmoch online formulárov a aktualizuje tieto všeobecné vzorové listiny, spracúva novú legislatívu, poskytuje právne služby súvisiace s činnosťou tejto spoločnosti, tiež právne bezodplatné právne poradenstvo či elektronicke so zaručeným podpisom bezodplatne realizuje doručovanie podaní klientov B., s. r. o. na príslušné registre, vrátane ich zastupovania v konaní a podobne. Má za to, že poskytovanie právnych služieb bez oprávnenia musí byť judikované, v opačnom prípade môže dôjsť k extenzívnemu a svojvoľnému interpretovaniu tohto pojmu. Ďalej v odvolaní prvostupňovému disciplinárnemu senátu vytkol, že nezistil skutkový stav dostatočným spôsobom a pri hodnotení dôkazov dospel k nesprávnym názorom, keď svoje závery často vyvodil z formálnej interpretácie niektorých ustanovení Všeobecných obchodných podmienok spoločnosti. Niektoré citované časti týchto dokumentov ani neboli predmetom dokazovania na pojednávaní, a teda nemohol sa k ich interpretácii vyjadriť, resp. upozorniť na súvisiaci kontext. Týmto kontextom v ustanoveniach čl. 7 a čl. 9 VOP je širší popis rôznych poskytovaných služieb, pričom v texte sa osobitne a opakovane zdôrazňuje, že sa nejedná o poskytovanie právnych služieb. Za protipól administratívneho charakteru činnosti disciplinárne obvinený označil čl. 10 bod 10.6 VOP, v ktorom spoločnosť ponúka zákazníkovi aj zabezpečenie právnych služieb v advokátskej kancelárii DO, nevylučujúc voľbu inej advokátskej kancelárie. V závere odvolania DO vyjadril presvedčenie, že svoje tvrdenia v konaní už dostatočne preukázal. Preto žiadal, aby odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie zmenil a oslobodil ho spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 44 písm. b) DP SAK, alternatívne rozhodnutie zrušil a vec vrátil disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie podľa § 45 písm. b a c) DP SAK.

Rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 4. septembra 2019, sp. zn. I. ODS-10/2019:1173/2018 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol správne zistený v konaní pred I. disciplinárnym senátom SAK a potvrdený aj v rámci odvolacieho konania. Stotožnil sa aj s právnym posúdením konania DO uvedeného tak, ako je uvedené v časti II. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Prvostupňový senát tu na jednotlivých príkladoch úkonov v rámci ponúkaných služieb vyvracia tvrdenia DO, že v činnosti spoločnosti B., s. r. o. okrem „administratívnych úkonov“ ide len o „podnikateľské a ekonomické poradenstvo“. Spôsob, akým sú tieto služby ponúkané na webovom sídle i popisované v ustanoveniach VOP nesporne navodzuje dojem právnych služieb v zmysle § 1 ods. 2 ZoA. Opakované upozornenia, že nejde o „právne služby“ uvedené v sprievodnom texte i samotných VOP to

nijak nemôžu vylúčiť. Podľa názoru odvolacieho senátu ani odnesenie písomného návrhu na podaciu poštu alebo do podateľne súdu (administratívny úkon), nemožno zamieňať s podaním návrhu opatreného zaručeným elektronickým podpisom advokáta na súd elektronicky. Skutočnosť, že advokátska kancelária DO poskytuje právne zázemie tejto činnosti spoločnosti B., s. r. o. sčasti bezodplatne, je z hľadiska porušenia predpisov SAK uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia, t. j. disciplinárneho previnenia irelevantná.

Na doplnenie odvolací senát uvádza, že nemožno akceptovať ani obranu DO poukazujúcu na možnosť kúpy a používania vzorov zmlúv a právnych podaní v knižnej alebo elektronickej podobe. Tieto sú primárne určené na použitie pre vlastné (interné) potreby vlastníka, oprávneného užívateľa. Ich využitie pre tretie osoby na komerčné účely je v rozpore s § 3 ods. 2 písm. zg) zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov. Súčasťou reakcie spoločenstva advokátov na neželanú existenciu iných, ako v § 1 ods. 3 a 4 ZoA uvedených subjektov, ktoré sa snažia ponúkať a vykonávať právne služby pod označením podnikateľského poradenstva, či administratívnych služieb či ako občiansku výpomoc (tzv. pokútnictvo) je tiež § 2 ods. 3 AP SAK. Samozrejme, že ak sa advokát podieľa na činnosti osôb, ktoré poskytujú právne služby bez oprávnenia vyžadovaného zákonom, respektíve takúto činnosť podporuje, koná aj v rozpore s § 18 ods. 3 ZoA.

Vzhľadom na povahu porušených povinností, spôsob konania i mieru zavinenia odvolací senát považuje disciplinárne opatrenie, uložené disciplinárne obvinenému, napadnutým rozhodnutím, za primerané. Odvolací senát sa stotožnil aj s III. časťou odôvodnenia rozhodnutia, v ktorej prvostupňový senát logicky a presvedčivo odôvodnil druh a výmeru uloženého disciplinárneho opatrenia.

64.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v období pozastavenia výkonu advokácie prevezme od klienta peňažné zálohy za právne služby, spočívajúce v právnom zastúpení klienta v konaní o správnej žalobe, vedenej na krajskom súde, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 9 ods. 1 písm. a) ZoA.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 15. januára 2018, sp. zn. DS I.-5/2017:662-2017

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 15. januára 2018, sp. zn. DS I.-5/2017:662-2017 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 9 ods. 1 písm. a) ZoA,

tým, že

prijala v období od 20. 7. 2016 do 19. 9. 2016 od pani A. B. peňažné zálohy na právne služby v právnej veci evidovanej pod vlastným číslom, a ktoré mali spočívať v jej právnom zastúpení v administratívnom spore na krajskom súde, hoci mala v čase od 5. 2. 2016 do 7. 12. 2016 podľa § 8 ods. 2, písm. c) a d) ZoA výkon advokácie pozastavený,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 25. 5. 2017 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke.⁸

Disciplinárny senát dospel na základe vykonaného dokazovania k nasledovným zisteniam:

Z obsahu sťažnostného spisu vyplýva, že dňa 27. 2. 2017 bola DO doručená výzva RK SAK, aby sa DO v lehote 7 dní vyjadrila k sťažnosti sťažovateľa C. D. DO dňa 6. 3. 2017 prostredníctvom e-mailu office@sak.sk zaslala RK SAK vyjadrenie k sťažnosti datované 3. 3. 2017. K vyjadreniu pripojila 3 prílohy: dve fotografie informačnej tabule z ulice označujúce miesto jej advokátskej kancelárie a realitnej kancelárie a jednu fotografiu interiérových dvier s informačným plagátom s kontaktnými údajmi jej realitnej kancelárie. Vo svojom vyjadrení k sťažnosti DO uviedla, že sťažovateľa pozná, pričom prvýkrát ho videla 8. 12. 2016, kedy ju tento navštívil v jej kancelárii. C. D. sa mal preukázať plnomocenstvom na zastupovanie pani A. B. Ďalej DO opisuje incident medzi ňou, C. D. a ďalšou osobou, ktorý bol ukončený za asistencie príslušníkov PZ. K obsahu samotnej sťažnosti uviedla DO nasledovné skutočnosti: DO podľa vlastných tvrdení upozornila pani A. B. prostredníctvom splnomocneného C. D., že vykonáva činnosť iba ako realitná kancelária na základe živnostenského oprávnenia vydaného okresným úradom od roku 2006. Túto skutočnosť má podľa DO preukazovať aj informačná tabuľa umiestnená na dverách kancelárie a pri vstupe, na ktorej je uvedené: „Realitná kancelária a advokát,...“. Podľa DO SAK nie je príslušná prejednávať sťažnosti vo vzťahu k výkonu činnosti, ktorú DO vykonáva na základe živnostenského oprávnenia. DO v závere navrhla, aby sťažnosť bola vyhodnotená ako nedôvodná, pretože podľa tvrdení DO sa táto nedopustila žiadneho porušenia predpisov.

Podľa výpisu z matriky SAK mala disciplinárne obvinená pozastavený výkon advokácie od 5. 2. 2016 do 7. 12. 2016. V tomto období DO opakovane prijala zálohy na právne služby ako vyplýva z príjmových dokladov pripojených k sťažnosti – konkrétne dňa 20. 7. 2016 prijala DO od sťažovateľky finančnú zálohu na právne služby vo výške 800 eur (príjmový pokladničný doklad z 20. 7. 2016 s odtlačkom pečiatky advokátskej kancelárie DO), dňa 26. 7. 2016 sumu 100 eur ako zálohu na právne služby (príjmový pokladničný doklad z 26. 7. 2016 s podpisom a odtlačkom pečiatky advokátskej kancelárie DO), dňa 4. 8. 2016 sumu 200 eur ako zálohu na trovy (príjmový pokladničný doklad zo 4. 8. 2016 s podpisom a odtlačkom pečiatky advokátskej kancelárie DO), dňa 18. 8. 2016 sumu 200 eur ako zálohu na trovy (príjmový pokladničný doklad z 18. 8. 2016 s podpisom DO), dňa 8. 9. 2016 sumu 200 eur ako zálohu na trovy (príjmový pokladničný doklad z 8. 9. 2016 s odtlačkom pečiatky advokátskej kancelárie DO), dňa 19. 9. 2016 sumu 100 eur s uvedeným účelom platby „zálohový spis...“ (príjmový pokladničný doklad z 19. 9. 2016 s podpisom a odtlačkom pečiatky advokátskej kancelárie DO) a dňa 11. 11. 2016 zálohu na právne služby – trovy vo výške 100 eur (pokladničný doklad z elektronickej registračnej pokladnice z 11. 11. 2016). Disciplinárny senát poukazuje na skutočnosť, že DO vo svojom vyjadrení k sťažnosti zo dňa 3. 3. 2017 ako ani počas celého disciplinárneho konania žiadnym spôsobom pravosť príjmových pokladničných dokladov nespochybnila a rovnako žiadnym spôsobom nerozporovala tvrdenie sťažovateľa, že prijala zálohové platby na právne služby tak, ako tvrdí sťažovateľ.

Zo sťažnostného spisu ďalej vyplýva, že dňa 24. 1. 2017 bola SAK doručená žiadosť krajského súdu zaslaná na SAK e-mailom dňa 24. 1. 2017 od vyššej súdnej úradníčky krajského

⁸ Predmetom návrhu na začatie konania bol okrem skutku, výslovne uvedeného vo výrokovej časti rozhodnutia aj skutok, ktorého sa mala dopustiť DO tým, že na výzvu predsedu RK SAK, aby sa k sťažnosti písomne vyjadrila, tak do podania tohto návrhu sa k sťažnosti nevyjadrila, vo vzťahu ku ktorému bola DO spod návrhu na začatie konania oslobodená z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa skutok stal.

súdu v rámci tam vedeného konania, obsahom ktorej bola žiadosť o poskytnutie informácie ohľadom pozastavenia výkonu advokácie DO. Z odôvodnenia rozsudku vo veci vedenej na krajskom súde je zrejmé, že žaloba sťažovateľky ako žalobkyne bola spísaná dňa 21. 7. 2016 a odoslaná krajskému súdu poštou dňa 1. 8. 2016. Podaním zo dňa 2. 12. 2016 sťažovateľka oznámila súdu, že DO zrušila splnomocnenie na zastupovanie v konaní. Krajský súd mal za preukázané, že žalobu spísal a podal na súd advokát, ktorý nebol v čase podania žaloby oprávnený poskytovať právne služby podľa ZoA. Je zrejmé, že v čase spísania a podania žaloby na krajský súd DO vystupovala ako voči sťažovateľke, tak aj voči súdu ako osoba oprávnená poskytovať právne služby, t. j. ako činná advokátka. Z oznámenia sťažovateľky súdu, že sťažovateľka ukončila DO plnomocnenstvo možno bez pochyby vyvodiť, že sťažovateľka sa po celú dobu trvania zastúpenia domnievala, že je v konaní zastúpená advokátkou aktívne vykonávajúcou činnosť. Tvrdenie DO, že A. B. DO poučila o tom, že v danom čase poskytuje služby iba ako realitná kancelária, neobstoí. DO podľa vlastných tvrdení upozornila v danom čase na túto skutočnosť klientku prostredníctvom C. D., ktorý mal byť v tom čase splnomocnený zastupovať pani A. B. Osoba oprávnená vykonávať služby realitnej kancelárie na základe živnostenského oprávnenia však nie je oprávnená vykonávať tiež právne služby. V súlade s § 1 ods. 3 ZoA právne služby na území Slovenskej republiky poskytujú advokáti, ako aj ďalšie fyzické osoby a právnické osoby uvedené v ustanoveniach § 30 písm. b), c), d), e) a i) zákona. DO nepredložila v konaní žiadny dôkaz o tom, že sťažovateľa poučila o skutočnosti, že má prerušený výkon advokácie, avšak DO v danom čase nebola oprávnená prevziať zastupovanie klientky v danom spore, pretože Súdny správny poriadok výslovne v § 49 ods. 1 uvádza povinné zastúpenie žalobcu výlučne advokátom a v danom prípade nemožno uvažovať o aplikácii § 51 ods. 2 Súdneho správneho poriadku. DO teda nebola oprávnená prevziať zastupovanie klientky v danom spore ani v prípade, ak by klientku skutočne poučila o tom, že má pozastavený výkon advokácie, pretože pre pozastavený výkon advokácie nemohla konať v prospech klienta a v súlade s jeho záujmom. DO mala teda poskytnutie právnych služieb odmietnuť. A aj keby bola klientka DO poučená, nič to nemení na fakte, že DO nebola oprávnená poskytovať právne služby, pričom spôsob, akým tieto služby poskytla vykazuje znaky advokácie podľa § 1 ods. 2 ZoA.

Podľa názoru senátu si DO musela byť vedomá, že klientka, pani A. B. nemala dôvod spochybňovať skutočnosť, že DO pracuje ako činná advokátka, a to z viacerých dôvodov. Jednak z dvoch samostatných informačných tabúlí označujúcich umiestnenie jej kancelárie pred vstupom do budovy vyplýva, že DO má oprávnenie poskytovať služby advokácie aj služby realitnej kancelárie. Jednak sťažovateľka sa na DO obrátila, aby DO zastupovala sťažovateľku ako žalobkyňu v administratívnom spore vedenom na krajskom súde, teda vo veci, kde sa v súlade s § 49 ods. 1 Správneho súdneho poriadku vyžaduje povinné zastúpenie žalobcu advokátom a na daný prípad nemožno aplikovať vo vzťahu k DO § 51 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. DO vystavila sťažovateľke niekoľko príjmových pokladničných dokladov, kde ako príjemca finančných súm vystupuje advokátska kancelária DO, pričom súčasne účelom platieb je úhrada zálohy na právne služby alebo na trovy. V samotnom konaní na správnom súde DO vystupovala ako advokátka, čo vyplýva z dopytu krajského súdu zaslaného na SAK e-mailom dňa 24. 1. 2017. Disciplinárny senát ďalej v tejto súvislosti poukazuje aj na konštatovanie krajského súdu, podľa ktorého bola žaloba podaná až po uplynutí zákonnej trojročnej lehoty, teda oneskorene. Rozhodnutie správneho orgánu, proti ktorému žaloba smerovala, bolo vydané 24. 4. 2012. Prvú finančnú zálohu na práve služby prevzala DO 20. 7. 2016, teda v čase prevzatia zálohy na právne služby vedela alebo vedieť mala, že žalobu nie je už možné podať v zákonnej lehote.

Disciplinárny senát tiež považoval pri rozhodnutí za potrebné poukázať aj na porušenie tých zákonných ustanovení – § 18 ods. 2 a 3 ZoA a § 3 APSAK, ktoré nie sú RK SAK DO

kladené za vinu, no DO sa ich porušenia dopustila a sú disciplinárnym senátom vnímané ako priťažujúce okolnosti.

Senát vidí porušenie týchto ustanovení v tom, že DO prevzala zastupovanie klienta v čase, kedy mala pozastavený výkon advokácie a opakovane od klienta prijala finančné zálohy za právne služby, ktoré však nebola oprávnená poskytnúť. DO napriek pozastaveniu výkonu advokácie voči klientovi vystupovala ako činná advokátka, svoju kanceláriu mala aj v čase pozastavenia výkonu advokácie označenú ako advokátsku kanceláriu, zálohy na právne služby preberala od klienta ako advokátka, súhlasila s vypracovaním a podaním žaloby v správnom konaní, v ktorom Súdny správny poriadok vyžaduje povinné zastúpenie žalobcu advokátom. DO tak voči sťažovateľke nepostupovala čestne, uviedla ju do omylu ohľadom možnosti jej zastupovania v správnom konaní a dokonca prijala od sťažovateľky za zastupovanie predavky na právne služby a na trovy v celkovej výške 1 700 eur, čím zneužila dôveru klientky. Zastupovanie v administratívnom spore navyše prevzala v čase, kedy si musela byť vedomá, že nie je možné žalobu podať v zákonnej lehote, lebo táto uplynula už v roku 2015. DO teda porušila svoje povinnosti závažným spôsobom.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s ustanovením § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na následok disciplinárneho previnenia, na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu disciplinárne obvineného a na jeho osobné a rodinné pomery a boli vzaté v úvahu poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Senát dospel k záveru, že v prípade DO je uložená sankcia primeraná. Z registra disciplinárnych opatrení DO bolo zistené, že DO bola v ostatných 5 rokoch, predchádzajúcich spáchaniu skutku, z ktorého je DO uznaná za vinnú v tomto konaní, uznaná za vinnú celkom trikrát (konkrétne v rokoch 2012, 2013 a 2014 za porušenie povinností vyplývajúcich z ustanovení § 6 písm. a) a § 13 AP SAK, § 18 ods. 1, § 18 ods. 4 ZoA. V roku 2014 bolo DO uložené disciplinárne opatrenie – pokuta vo výške 900 eur. Napriek výške uloženej sankcii sa DO dopustila disciplinárneho previnenia opätovne v roku 2016. Vzhľadom na vývoj disciplinárnych previnení DO je predpoklad, že DO sa bude disciplinárnych previnení dopúšťať aj naďalej. DO svojím opakovaným konaním v rozpore so zákonnými a etickými povinnosťami advokáta a v dôsledku zneužitia dôvery klientky DO narušila aj dôveru verejnosti v advokáciu. Disciplinárny senát dáva do pozornosti, že v období, kedy sa DO dopustila skutku, mala pozastavený výkon advokácie z dôvodu nezaplatenia peňažnej pokuty (teda disciplinárneho opatrenia) a trov disciplinárneho konania, v rámci ktorého bolo prejednávané jej predchádzajúce disciplinárne previnenie. S poukazom na uvedené disciplinárny senát vo veci zistil priťažujúce okolnosti podľa § 30 ods. 2 písm. d), f), j) a k) disciplinárneho poriadku a z vyjadrenia DO, ako ani z ďalšieho obsahu sťažnostného spisu nemá vedomosť o existencii poľahčujúcich okolností podľa § 20 ods. 1 DP SAK.

65.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v mieste svojho sídla opakovane nezabezpečí prevzatie zásielok doručovaných zo strany SAK za účelom vyzvania advokáta na podanie vyjadrenia k sťažnosti podanej proti advokátovi, v dôsledku čoho následne nepodá ani vyjadrenie k obsahu sťažnosti sťažovateľa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA,

pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA, § 39 AP SAK, § 2 ods. 7 DP SAK.

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2019, sp. zn. DS II.-72/2018:891/2018

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK zo 4. apríla 2019, sp. zn. DS II.-72/2018:891/2018 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA, § 39 AP SAK, § 2 ods. 7 DP SAK

tým, že

1. v mieste svojho sídla opakovane neprevzal zásielku predsedníčky RK SAK obsahujúcu výzvu zo dňa 13. 6. 2018 na vyjadrenie sa v sťažnostnej veci vedenej SAK pod sp. zn. 115/891/2018 k sťažnosti sťažovateľa A. B., doručenej SAK dňa 10. 4. 2018, ktorá výzva mu bola zasielaná doporučeným spôsobom do vlastných rúk s doručenkou na adresu sídla advokáta uvedenú v zozname advokátov vedenom komorou dňa 13. 6. 2018 a opakovane dňa 28. 6. 2018 a bola uložená na pošte s úložnou lehotou 10 dní od 15. 6. 2018 do 26. 6. 2018 a opakovane od 3. 7. 2018 do 16. 7. 2018,
2. sa na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 13. 6. 2018 na vyjadrenie sa v sťažnostnej veci vedenej SAK pod sp. zn. 115/891/2018, nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľa A. B., doručenej SAK dňa 10. 4. 2018,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predsedníčka RK SAK podala dňa 20. 9. 2018 návrh na začatie disciplinárneho konania voči DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO predložil vyjadrenie zo dňa 29. 9. 2018, doručené SAK dňa 8. 10. 2018 až po podaní návrhu na začatie disciplinárneho konania, v ktorom uviedol, že sa o uložení zásielky nemohol dozvedieť, pretože v predmetných termínoch bol mimo územia SR, k čomu predložil listinné dôkazy. DO nesúhlasil s tým, že by zmaril prešetrenie sťažnosti sťažovateľa, nakoľko sa na adrese v čase doručovania nenachádzal z preukázateľného dôvodu a v tejto súvislosti neporušil žiadnu právnu povinnosť.

Vo veci sa konalo pojednávanie dňa 4. 4. 2019, na ktorom DO uviedol, že sa pridrižiava svojho písomného vyjadrenia s tým, že v čase doručenia výzvy pravdepodobne nebol na území Slovenska, a teda je možné, že nevedel, resp. si nemohol prevziať úradnú poštu, aj keď má v mieste sídla schránku a má zabezpečenú možnosť doručovania zásielok k jeho rukám. Na otázku zástupcu RK SAK DO vysvetlil, že okrem svojho sídla má pracovisko na inej adrese, ktoré pracovisko je uvedené aj v plnomocenstve. Do svojho sídla nechodí a má ho zachované iba z formálneho hľadiska kvôli daňovým veciam. Do sídla chodieval raz do mesiaca, niekedy menej a v lete vôbec, pričom pokiaľ sa nezdržiava v sídle, nemá žiadnym spôsobom zabezpečené prijímanie pošty. Na uvedenom sídle sa nikto nezdržiava, ide o byt, ktorý je trvale neobývaný, bývajú tam len sporadicky členovia jeho rodiny. Na adrese sídla nie je označenie advokátska kancelária, tabuľu dal asi pred štyrmi rokmi odstrániť a jediné označenie má na schránke svojím menom a priezviskom. DO uviedol, že pokiaľ tam mal tabuľu, na ktorej mal riadne označenú kanceláriu, boli problémy, správca chcel od neho peniaze za znečistenie steny na obvodovom múre, ľudia mu zbytočne zvonili a písali odkazy.

Zástupca RK SAK sa pridržiaval v plnom rozsahu návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 20. 9. 2018 a mal za to, že skutok sa stal a tento je disciplinárnym previnením, preto v plnom rozsahu považoval svoj návrh za dôvodný. V prípade uznania viny navrhol uloženie disciplinárneho opatrenia – peňažnej pokuty vo výške jeden násobku minimálnej mzdy.

Disciplinárny senát sa oboznámil so spisovým materiálom, najmä návrhom predsedníčky RK SAK na začatie disciplinárneho konania, s obsahom sťažnostného spisu, najmä s obsahom sťažnosti, výzvami SAK na vyjadrenie advokáta neprevzatými v odbernej lehote, a ďalšími listinnými dôkazmi predloženými v tejto veci. Disciplinárny senát zistil, že DO bol do zoznamu advokátov zapísaný dňa 9. 1. 1995 a doposiaľ bol raz disciplinárne stíhaný.

Z obsahu spisu senát po skutkovej stránke zistil, že dňa 10. 4. 2018 bola SAK doručená sťažnosť sťažovateľa A. B. na DO. Navrhovateľka, predsedníčka RK SAK, dňa 13. 6. 2018 zaslala túto sťažnosť DO s výzvou na písomné vyjadrenie sa k nej, zásielka bola zaslaná dňa 13. 6. 2018 a uložená na pošte s úložnou dobou 10 dní od 15. 6. 2018 do 26. 6. 2018, následne bola komore ako neprevzatá vrátená dňa 28. 6. 2018. Výzva bola opätovne DO zaslaná dňa 28. 6. 2018 a uložená na pošte s úložnou dobou 10 dní od 3. 7. 2018 do 16. 7. 2018, DO si ju opakovane neprevzal a bola komore ako neprevzatá vrátená dňa 18. 7. 2018.

DO sa na výzvu predsedníčky RK SAK bezodkladne nevyjadril o obsahu sťažnosti, DO predložil písomné vyjadrenie zo dňa 29. 9. 2018 doručené komore dňa 8. 10. 2018, a to až po podaní návrhu na disciplinárne konanie.

Po skutkovej stránke niet teda pochybností, že sa skutok v bode 1, ako aj skutok v bode 2 stal tak, ako je vymedzený v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 20. 9. 2018.

Po právnej stránke disciplinárny senát uvádza, že u DO došlo k porušeniu § 39 AP SAK tým, že DO zásielku predsedníčky SAK obsahujúcu výzvu na vyjadrenie k sťažnosti vôbec neprevzal, táto bola poštovým prepravcom vrátená ako uložená, ale neprevzatá v odbernej lehote, hoci mu bola doručená na adresu jeho sídla. Samotný DO na pojednávaní konanom dňa 4. 4. 2019 potvrdil, že na adrese svojho sídla sa nezdržiava, toto navštevuje iba sporadicky a má ho zachované iba z formálneho hľadiska, pričom v čase, keď sa v mieste sídla nezdržiava, tam nemá zabezpečené preberanie pošty.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že u DO zároveň došlo k porušeniu právnej úpravy v § 28 ods. 4 ZoA. Menovaný porušil svojím konaním, resp. nekonaním ustanovenie pre advokáta záväžného predpisu, § 28 ods. 4 ZoA tým, že sa k sťažnosti na výzvu predsedníčky RK SAK nevyjadril, hoci mu bola doručená. V súlade s v § 50 ods. 3 DP SAK disciplinárny senát konštatuje, že predmetná výzva zo dňa 13. 6. 2018 na podanie vyjadrenia DO k sťažnosti sa považuje za riadne doručenú DO, a to z dôvodu fikcie doručenia zakotvenej v predmetnom ustanovení.

DO sa písomne vyjadril až po doručení návrhu na začatie disciplinárneho konania, a to písomným vyjadrením zo dňa 29. 9. 2018, ktoré bolo komore doručené dňa 8. 10. 2018, čo však nemožno považovať za splnenie povinnosti ustanovenej v § 28 ods. 4 ZoA.

Povinnosť bezodkladne sa vyjadriť k obsahu sťažnosti alebo iného obdobného podania v rámci konania, ktoré proti nemu komora vedie v súlade so ZoA a stavovskými predpismi SAK na podnet iného a poskytnúť potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu, uloženú advokátovi v § 28 ods. 4 ZoA, patrí k základným povinnostiam advokáta vo vzťahu k SAK v rámci kontroly nad poskytovaním právnych služieb, ktorú SAK vykonáva.

Uvedenú povinnosť disciplinárny senát považuje za základ komunikácie medzi advokátom a SAK v rámci výkonu kontroly nad poskytovaním právnych služieb. V tomto ohľade je potrebné poznamenať aj tú skutočnosť, že ignorovanie sťažností klientov či tretích osôb advokátmi, ktorí nijako nereagujú na výzvy SAK, sťažuje prácu SAK (Revíznjej komisii, sťažnostnému oddeleniu SAK), pretože nie je možné dostatočne prešetriť obsah sťažností, ustáliť,

či advokáti svojím postupom, opísaným v sťažnostiach, porušili stavovské predpisy a prijať opatrenia na nápravu tohto stavu.

Bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť, obsahujúcej predloženie spisovej dokumentácie, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa, resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, má SAK možnosť advokáta disciplinárne často sťahovať iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta, čím môžu zostať iné prípadné disciplinárne previnenia advokáta nedošetrené a bez postihu.

Podľa disciplinárneho senátu preto nadobúda potreba prísnejšieho sankcionovania disciplinárnych previnení takýchto advokátov čoraz väčší význam; okrem uloženia primeraného trestu (čo do druhu i výmery) totiž SAK má iba obmedzené nástroje na vedenie svojich členov k rešpektovaniu výziev na vyjadrenie, adresovaných vlastným členom.

Z vykonaného dokazovania, najmä z predložených listinných dôkazov a výsluchu DO, disciplinárny senát mal jednoznačne za preukázané, že oba skutky sa stali tak, ako boli uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania, že tieto spáchal DO a že skutky sú disciplinárnym previnením v zmysle § 56 ods. 1 ZoA.

Disciplinárny senát mal za preukázané, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konanie vo forme vedomej nedbanlivosti, nakoľko tento vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosti uložené v § 39 AP SAK, § 28 ods. 4 ZoA a § 2 ods. 7 DP SAK, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Pri rozhodovaní o druhu disciplinárneho opatrenia senát prihliadol na všetky okolnosti prípadu, postoj DO ku skutkom kladeným mu za vinu, na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok disciplinárneho previnenia, mieru zavinenia ako aj na osobu DO.

Senát má za to, že uloženie disciplinárneho opatrenia vo forme peňažnej pokuty je primerané zavineniu DO. Pri rozhodovaní o výške peňažnej pokuty disciplinárny senát posudzoval primeranosť výšky pokuty druhu disciplinárneho previnenia a následku disciplinárneho previnenia. Ako už senát uviedol vyššie, bezodkladné nereagovanie na výzvu navrhovateľa za účelom prešetrenia sťažnosti klienta v spojení s adekvátnym nezabezpečením možnosti doručovania písomnosti na mieste sídla advokáta predstavuje istú mieru vyššej závažnosti. Dôvodom tohto názoru je už vyššie opísaný negatívny jav, kedy bez adekvátnej reakcie advokáta na sťažnosť, týkajúcej sa zastupovania sťažovateľa, resp. poskytovania právnych služieb sťažovateľovi, predseda RK SAK nemôže riadne prešetriť obsah sťažnosti sťažovateľa a DO je sťahovaný iba za absenciu komunikácie advokáta s vlastnou stavovskou organizáciou, či nepredloženie spisu advokáta. Nemožno opomenúť, že nezabezpečenie dostatočnej možnosti doručovania písomnosti v sídle advokáta môže pôsobiť negatívne nielen vo vzťahu DO k SAK, ale aj vo vzťahu ku klientom a iným orgánom. V prospech DO senát vyhodnotil, že DO vo svojom záverečnom návrhu prejavil ľútosť nad svojím konaním a zaviazal sa vykonať nápravu.

Peňažná pokuta pri minimálnej hranici sadzby ešte stále vyjadruje možnosť budúcej nápravy disciplinárne obvineného, zároveň jej výška musí pôsobiť na DO sankčne a represívne, aby viedla k riadnemu plneniu si jeho stavovskej povinnosti advokáta zabezpečiť možnosť doručovania pošty v mieste jeho sídla a bezodkladne reagovať na výzvy svojej stavovskej organizácie.

66.

ROZHODNUTIE

Posielanie e-mailových správ advokátom v čase pozastavenia výkonu advokácie klientom, ktoré majú len informatívny charakter ohľadom ukončeného zastupovania a finančného vysporiadania veci a ku ktorým advokát pripojil svoj podpis s označením svojej osoby

a profesie, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože zasielanie informatívnych mailov klientom bez nároku na odmenu nie je poskytovaním právnych služieb.

Pozastavením výkonu advokácie je advokát síce povinný upustiť od výkonu advokácie podľa § 1 ods. 2 ZoA na dobu pozastavenia jeho činnosti, ale tým nezaniká jeho právo na označovanie svojej osoby názvom svojej profesie.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 10. apríla 2018, sp. zn. DS III.-13/2018:2332/2017

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 10. apríla 2018, sp. zn. DS III.-13/2018:2332/2017 bol DO advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 9 ods. 1 písm. a) ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

dňa 21. 3. 2017 a dňa 22. 3. 2017 komunikoval z e-mailovej adresy a...sk s p. A. B. a s klientkou spoločnosti Advokátska kancelária A., s. r. o. p. B. C. ohľadom sporu v záležitosti ňou vzneseného nároku na vrátenie zálohy poskytnutej na úhradu právnych služieb a v týchto e-mailoch sa podpisoval ako „A., advokát, Advokátska kancelária A., s. r. o.“, a to aj napriek tomu, že od 10. 2. 2016 má v zmysle § 8 ods. 2 písm. b) ZoA pozastavený výkon advokácie, pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Dňa 25. 7. 2017 bola SAK doručená sťažnosť sťažovateľky na advokátsku kanceláriu A., s. r. o., ktorá jej poskytovala právne služby v konaní vedenom na súde, a napriek dohode o podielovej odmene pre prípad úspechu táto advokátska kancelária vec sťažovateľke riadne po doručení posledného rozhodnutia v dovolacom konaní nevyúčtovala, ale si ponechala zálohu vo výške 3 750 eur s tým, že nárok na vydanie týchto finančných prostriedkov klientke mala advokátska kancelária započítať na svoj nárok na náhradu výdavkov. Sťažovateľka v dovolacom konaní neuspela. Sťažovateľka spolu so svojou sťažnosťou predložila e-mailové správy zo dňa 21. 3. 2017 a zo dňa 22. 3. 2017, v ktorých komunikovala s DO aj napriek skutočnosti, že tento má od 10. 2. 2016 v zmysle § 8 ods. 2 písm. b) ZoA pozastavený výkon advokácie.

Listom zo dňa 18. 9. 2017 bol DO vyzvaný predsedníčkou RK SAK, aby sa k predmetu sťažnosti vyjadril v lehote 7 dní. DO na výzvu predsedníčky RK SAK reagoval dňa 29. 9. 2017, ktorý vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že výkon administratívnej činnosti v obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným ani výkon iných pomocných prác a ďalších činností, ktorými bol poverený v obchodnej spoločnosti Advokátska kancelária A., s. r. o. od rozhodnutia Predsedníctva SAK o pozastavení jeho výkonu advokácie (od 10. 2. 2016), preukázateľne nie je výkonom advokácie, a to vrátane komunikácie s klientom vo veci finančného vysporiadania zmluvného vzťahu s advokátskou kanceláriou.

Návrhom RK SAK zo dňa 18. 1. 2018 sa začalo disciplinárne konanie proti DO za porušenie povinností advokáta uložených v § 9 ods. 1 písm. a) ZoA.

DO doručil SAK dňa 5. 2. 2018 dokument s názvom „Príprava disciplinárneho pojednávania – vyjadrenie k návrhu“, v ktorom konštatuje, že návrh na začatie disciplinárneho konania voči jeho osobe nemá oporu v zákone o advokácii a odmieta, že by sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia. DO zároveň poukazuje na § 1 ods. 2 ZoA, ktorý konkrétne definuje činnosti, ktoré sú výkonom advokácie, teda činnosti, ktoré sú právnymi službami a teda rokovanie s klientmi o podmienkach spolupráce alebo o právach a povinnostiach vyplývajúcich z ich právneho vzťahu k obchodnej spoločnosti vykonávajúcej advokáciu nie je v zmysle zákona o advokácii výkonom advokácie, a to aj vzhľadom ku skutočnosti, že pre naplnenie zákonnej definície je súčasne nevyhnutné, aby posudzovaná činnosť bola určitou formou právneho

poradenstva pre klienta vykonávanou sústavne a za odmenu, čo komunikácia s klientom ohľadne samotnej zmluvy o poskytovaní právnej pomoci nepochybne nie je.

Podľa výpisu z matriky, týkajúceho sa DO a výpisu z registra disciplinárnych opatrení bol DO v minulosti stíhaný. Dňa 22. 5. 2012 mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZoA, od 19. 1. 2011 do 15. 11. 2015 mal pozastavený výkon činnosti a od 10. 2. 2016 má DO opätovne pozastavený výkon činnosti.

Senát na základe vykonaného dokazovania, rešpektujúc právny rámec pozastavenia výkonu advokácie dospel k záveru, že skutok opísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 18. 1. 2018 nie je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Disciplinárny senát po vykonaní dokazovania mal za preukázané, a to e-mailovými správami zo dňa 21. 3. 2017 a zo dňa 22. 3. 2017, v ktorých DO komunikoval s p. A. B. a klientkou, že obsahom týchto e-mailových správ nie je výkon advokácie tak, ako to ustanovuje § 1 ods. 2 ZoA, nakoľko obsah e-mailovej správy sa netýkal zastupovania klientov v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej moci a inými právnymi subjektmi, obhajoby v trestnom konaní, poskytovania právnych rád, spisovania listín o právnych úkonoch, spracúvania právnych rozborov, správy majetku klientov a ďalších foriem právneho poradenstva a právnej pomoci, ktorá sa vykonáva sústavne a za odmenu.

Senát mal za preukázané, že e-mailová správa z 21. marca 2017 má informatívny charakter, v ktorom DO oboznamuje pána A. B. a klientku o dĺžke trvania právneho zastupovania a ďalej o tom, že v danom prípade sa jedná o dve samostatné konania (ústavná sťažnosť a konanie vo veci nemajetkovej ujmy), ďalej v ňom vysvetľuje proces zúčtovania. V druhej e-mailovej správe zo dňa 22. marca 2017 adresovanej klientke DO opäť len informuje sťažovateľku o skutočnosti, ako bolo naložené s poskytnutými finančnými prostriedkami od sťažovateľky.

To, že sa na týchto e-mailových správach podpisoval DO ako „A., advokát, Advokátska kancelária A., s. r. o.“, a to aj napriek tomu, že od 10. 2. 2016 má v zmysle § 8 ods. 2 písm. b) ZoA pozastavený výkon advokácie nie je podstatné, pretože pozastavením výkonu advokácie je advokát síce povinný upustiť od výkonu advokácie podľa § 1 ods. 2 ZoA na dobu pozastavenia jeho činnosti, ale nezaniká jeho právo na označovanie svojej osoby názvom svojej profesie.

V tejto súvislosti je potrebné tiež podotknúť, že DO je spoločníkom obchodnej spoločnosti Advokátska kancelária A., s. r. o. a pozastavením výkonu advokácie DO advokátovi nezaniká ani jeho účasť v tejto obchodnej spoločnosti [§ 9 ods. 2 písm. a) ZoA] vo forme spoločníka a konateľa, a teda nezaniká ani jeho oprávnenie vystupovať v mene spoločnosti (vrátane podpisovania dokumentov), pokiaľ sa samozrejme nejedná o výkon advokácie v zmysle § 1 ods. 2 ZoA, ktorý sa advokátom s pozastavenou činnosťou zakazuje.

Z uvedeného je teda nepochybné, že DO napísaním predmetných e-mailových správ a tým, že sa pod správu podpísal ako „JUDr. A., advokát, Advokátska kancelária A., s. r. o.“, advokáciu nevykonával, a to ani vzhľadom na skutočnosť, že za napísanie týchto e-mailových správ nemal so sťažovateľkou dohodnutú žiadnu odmenu.

67.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí na výzvu RK SAK, týkajúcu sa obsahu sťažnosti, podanej vo vzťahu k jeho osobe, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 18. decembra 2018, sp. zn. DS III.-63/2018:543/2018

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 18. decembra 2018, sp. zn. DS III.-63/2018:543/2018 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA

tým, že

sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 18. 4. 2018 doručenej mu dňa 30. apríla 2018 týkajúcej sa obsahu sťažnosti p. A. B., doručenej SAK dňa 2. 3. 2018.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Návrhom RK SAK zo dňa 6. 9. 2018 sa začalo disciplinárne konanie proti DO advokátovi pre disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA, pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Sťažovateľka A. B. podala dňa 2. 3. 2018 sťažnosť voči menovanému DO advokátovi za to, že ju mal zastupovať vo veci vymáhania náhrady škody od poisťovne za úraz pri autohavárii zo dňa 1. 1. 2009, pričom nepozná výsledok sporu, advokáta nedokáže skontaktovať, načo od neho mala žiadať vydanie spisovej dokumentácie, avšak bezúspešne. Kontaktovala aj protistranu – poisťovňu, kde mala zistiť, že ani poisťovní advokát nereaguje na ich podnety.

Na výzvu predsedníčky RK SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti zo dňa 18. 4. 2018 sa advokát nevyjadril. RK SAK z uvedeného dospela k záveru, že DO advokát porušil svoju povinnosť v zmysle § 28 ods. 4 ZoA, keď sa nevyjadril na výzvu predsedníčky RK SAK na zaujatie stanoviska k obsahu sťažnosti a svojim pasívnym postojom k výzve predsedníčky RK SAK na vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti zmaril možnosť riadneho prešetrenia veci

DO advokát vo svojom vyjadrení zo dňa 14. 5. 2018 skonštatoval, že ho celá situácia nesmierne mrzí. Taktiež uviedol, že spisová agenda v kompletnej podobe bola sťažovateľke odovzdaná ešte pred vydaním výzvy RK SAK na vyjadrenie sa k obsahu sťažnosti, preto má za to, že dôvod na podanie sťažnosti odpadol.

Do advokát vo svojom vyjadrení zo dňa 15. 10. 2018 uviedol, že konfrontácia s RK SAK ho nesmierne mrzí a že je preňho naozaj dostatočným mementom do budúcnosti, do jeho ďalšej práce. Tiež opätovne skonštatoval, že spisová dokumentácia bola klientke vydaná dňa 13. 4. 2018, teda ešte pred vydaním výzvy predsedníčky RK SAK a teda mal za to, že dôvod na podanie sťažnosti odpadol.

Na pojednávaní konanom dňa 18. 12. 2018 DO advokát vyhlásil, že doznáva svoju vinu a svoj čin úprimne oľutoval a zdôraznil, že nešlo o úmyselné konanie, ale len o časovú zaneprázdnenosť. Poznomenal, že už aj prejednanie veci pred disciplinárnym senátom má pre neho výchovný charakter. Na začiatku pojednávania zástupca RK SAK vyhlásil, že trvá na podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 6. 9. 2018. Zástupca RK SAK v záverečnej reči uviedol, že nakoľko ide o prvýkrát disciplinárne riešeného advokáta, ktorý celú situáciu vysvetlil v jeho písomnom podaní zo dňa 15. 10. 2018, má za to, že ide o výnimočný prípad porušenia § 28 ods. 4 ZoA, pretože v danom konaní existujú viaceré poľahčujúce okolnosti, a to v zmysle § 30 ods. 1 písm. b) až f) DP SAK.

Podľa výpisu z matriky a z registra disciplinárnych obvinení DO advokáta vyplýva, že dosiaľ nebol disciplinárne stíhaný.

Disciplinárny senát vyhodnotil všetky predložené dôkazy a zistil, že niet najmenších pochybností, že skutok sa stal tak, ako bol vymedzený v samotnom návrhu na začatie

disciplinárneho konania a DO advokát porušil vyššie citované ustanovenia stavovských predpisov advokácie.

Pri rozhodovaní o ukladaní disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát vychádzal z vyhodnotenia závažnosti zisteného porušenia povinností a osoby DO advokáta. Vzhľadom na výnimočné okolnosti prípadu a množstvo poľahčujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 30 ods. 1 písm. b) až f) DP SAK, nevyjadrenie sa k obsahu sťažnosti vyhodnotil disciplinárny senát v tomto prípade za menej závažné disciplinárne previnenie. DO advokát nebol disciplinárne stíhaný zo strany SAK, teda v tomto prípade treba pri ňom prihliadať skôr na preventívnu a výchovnú úlohu disciplinárneho opatrenia, ako na sankčnú. Senát sa domnieva, že upustenie od potrestania, vzhľadom na okolnosti prípadu, povedie k riadnemu plneniu stavovských povinností DO advokáta a rešpektovania vlastnej stavovskej ustanovizne, čím sa vyhne ďalším disciplinárnym postihom. Senát rovnako dospel k záveru, že nie je dôvod na uloženie disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA písomné napomenutie tak, ako to navrhoval zástupca RK SAK, ale vzhľadom na skutočnosť, že DO advokát nekonal s úmyslom nerešpektovať RK SAK a svoj čin oľutoval a z vyjadrení DO advokáta, ako aj z pohľadu disciplinárneho senátu je málo pravdepodobné, že by sa skutok opakoval, považuje senát za postačujúce samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia a v súlade s § 56 ods. 6 ZoA upustil od potrestania.

68.

ROZHODNUTIE

Nepredloženie klientskeho spisu advokátom na výzvu RK SAK v súvislosti s prešetrovaním sťažnosti sťažovateľa, týkajúcej sa trestnej veci, v ktorej advokát sťažovateľa nikdy nezastupoval, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože advokátovi, ktorý neprevzal právne zastupovanie sťažovateľa, nevznikla ani povinnosť viesť klientsky spis.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 29. novembra 2017, sp. zn. DS. IV.-44/2017:3969/2016

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 29. novembra 2017, sp. zn. DS. IV.-44/2017:3969/2016 bola DO advokátka

oslobodená

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 28 ods. 4 ZoA, ktorých sa mala dopustiť

tým, že

na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 21. 12. 2016, a ani na opakované výzvy predsedu RK SAK zo dňa 21. 1. 2017 obsahujúcu žiadosť o zaslanie kópie kompletnej spisovej dokumentácie a požadovaných dokladov týkajúcich sa zastupovania klienta A. B., túto nezaslala, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 23. 5. 2017 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke.⁹

⁹ Predmetom návrhu na začatie disciplinárneho konania bol aj skutok, ktorého sa DO mala dopustiť tým, že po skončení zastupovania svojho klienta A. B. vo veci podania dovolania proti rozsudku krajského súdu zo dňa 12. 3. 2015, vec bez zbytočného odkladu písomne finančne nevysporiadala, a to ani napriek opakovaným výzvam klienta, vo vzťahu ku ktorému IV. disciplinárny senát uzavrel, že skutok sa nestal a preto DO advokátku rozhodnutím z 29. novembra 2017, sp. zn. DS. IV.-44/2017:3969/2016 spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa – A. B., podanej dňa 27.9.2016, vyplýva, že sťažovateľ bol právoplatne odsúdený v bližšie špecifikovanom trestnom konaní s tým, že sťažovateľ sa rozhodol podať proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že si ako obhajcu zvolil na zastupovanie JUDr. C. D. a „pomáhať“ mu mala v dovolacom konaní, podľa obsahu sťažnosti, DO advokátka. Sťažovateľ uvádza, že sa s oboma advokátmi „dohodli, respektíve oni si od neho a jeho rodiny vypýtali“ sumu 20 000 eur s tým, že tieto finančné prostriedky budú použité na dovolacie konanie. V sťažnosti sťažovateľ ďalej podobne popisuje okolnosti použitia sumy 20 000 eur ako aj to, že po dohode s JUDr. C. D. mu mala byť táto suma vrátená, k čomu však nedošlo.

RK SAK vyhodnotila sťažnosť ako podnet na začatie disciplinárneho konania voči JUDr. C. D. a DO advokátke. RK SAK vyzvala oboch v sťažnosti uvádzaných advokátov na vyjadrenie sa k jej obsahu a predloženie kompletného klientskeho spisu listom zo dňa 21. 12. 2016. DO sa k veci vyjadrila listom zo dňa 2. 1. 2017, ktorý bol doručený SAK dňa 4. 1. 2017, kde uviedla, že sťažovateľa zastupuje vo viacerých veciach kontinuálne, od roku 2013, ale neprevzala zastupovanie vo veci dovolania, konkretizovaného v sťažnosti. Rovnako uviedla, že podľa jej vedomosti bola suma 20 000 eur preddavkom na právne služby a bola zaplatená JUDr. C. D. pred dovolacím konaním, v čase keď prebiehalo odvolacie konanie. Zároveň odmietla poskytnúť klientsky spis, čo odôvodnila tým, že ide o živú vec. RK SAK opakovane vyzvala DO na vyjadrenie sa k sťažnosti a predloženie kompletného klientskeho spisu listom zo dňa 20. 1. 2017, kde DO zároveň poučila o jej povinnostiach podľa ustanovení § 28 ods. 4 a § 56 ods. 1 ZoA. Na opakovanú výzvu reagovala DO listom zo dňa 1. 2. 2017, ktorý bol SAK doručený dňa 3. 2. 2017. V odpovedi na túto výzvu opakovane uviedla skutočnosti zhodne s obsahom jej prvého vyjadrenia. Okrem toho zdôraznila, že ona osobne nikdy 20 000 eur od sťažovateľa neprevzala. Za zastupovanie vo viacerých veciach obdržala od sťažovateľa zálohu v úhrne 200 eur a domnieva sa, že sťažovateľ s ňou nie je dosiaľ finančne vysporiadaný. Postup sťažovateľa má zmariť prípadné vyúčtovanie trov konania s jej osobou. Rovnako zdôraznila, že sťažovateľa v dovolacom konaní nezastupovala. Vo veci vydania klientskeho spisu vyzvala RK SAK, aby jej „v lehote 7 dní oznámili, čo je to a čo má byť obsahom klientskeho spisu a tiež, na základe akého podkladu má byť predložený“. DO predložila RK SAK výpisy z rôznych ústavov na výkon väzby a ústavov na výkon trestu odňatia slobody, z ktorých je zrejmé, že sťažovateľ jej bol predvedený opakovane, od roku 2013 až do roku 2016, celkom 37-krát.

Disciplinárny senát zistil z listu sťažovateľa, ktorý bol SAK doručený dňa 15. 2. 2017, že sťažovateľ splnomocnil na zastupovanie v dovolacom konaní len JUDr. C. D. Sám sťažovateľ uvádza, že DO neboli doručované žiadne „podania na súd“ a sám sťažovateľ považuje za „bezpredmetné posilať nejaké dokumenty“, s ktorými nemá mať DO „nič spoločné“.

Z výsluch DO na disciplinárnom pojednávaní dňa 29. 11. 2017 disciplinárny senát zistil, že DO sťažovateľa nikdy nezastupovala v konaní o dovolaní, ktoré je predmetom tohto návrhu.

Vzhľadom na to, že zo zhodných tvrdení sťažovateľa, ako aj DO vyplýva, že sťažovateľ nikdy neudelil plnomocnenstvo na zastupovanie DO v dovolacom konaní, pričom o tejto skutočnosti neboli produkované ani žiadne listinné dôkazy, disciplinárny senát považoval za nadbytočné zisťovať uvedenú skutočnosť na odvolacom, či dovolacom, súde. Z toho dôvodu návrh navrhovateľa na doplnenie dokazovania disciplinárny senát zamietol.

Ako vyplýva zo zisteného skutkového stavu, DO nikdy neprevzala obhajobu sťažovateľa. Vzhľadom na to, že nešlo o prípad tzv. nutnej obhajoby, mohol vzťah medzi klientom a advokátom vzniknúť výhradne udelením plnej moci. Sám sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádzal, že obhajobou v dovolacom konaní splnomocnil JUDr. C. D. a DO mu mala „pomáhať“. Prirodzene, toto vyjadrenie sťažovateľa pripúšťalo rôzny výklad. Následne však sťažovateľ vo svojom ďalšom podaní (čl. I. 32 – 33 sťažnostného spisu) expressis verbis uvádza „...“

splnomocnil som k dovolaniu len JUDr. C. D....". Tiež uvádza, že DO neboli doručované žiadne „podania na súd“. Z uvedeného vyjadrenia samotného sťažovateľa má disciplinárny senát za preukázané, že sťažovateľ udelil plnomocenstvo výhradne JUDr. C. D., a nie DO. Keďže DO neprevzala obhajobu sťažovateľa, nevznikla jej ani povinnosť viesť klientsky spis. Neexistenciu povinnosti založiť a viesť klientsky spis vo veci dovolania sťažovateľa zdôrazňuje uvedené stanovisko sťažovateľa, z ktorého je zrejmé, že dokumenty v danej právnej veci jej doručované neboli. Ak teda nevznikla DO povinnosť založiť a riadne viesť klientsky spis, nemohla jej vzniknúť povinnosť tento predložiť RK SAK. Disciplinárne obvinená teda logicky výzve predsedu RK SAK teda ani vyhovieť nemohla.

69.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí na výzvu predsedu RK SAK, týkajúcu sa sťažnosti podanej proti jeho osobe, a to z dôvodu, že svoje vyjadrenie zašle len mailom na nesprávnu e-mailovú adresu pracovníčky SAK a doručenie svojho mailu si žiadnym spôsobom neoverí, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 12. júna 2018, sp. zn. DS. IV.-4/18:2003/2017

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 12. júna 2018, sp. zn. DS. IV.-4/18:2003/2017 bol DO advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA

tým, že

sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 4. 8. 2017, ktorá mu bola doručená dňa 7. 8. 2017, týkajúca sa sťažnosti p. A. B. zo dňa 18. 6. 2017,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **350 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 11. 1. 2018 na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok popísaný vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 28 ods. 4 ZoA.

Disciplinárny senát vec prejednal a rozhodol na disciplinárnom pojednávaní dňa 12. 6. 2018.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil nasledovný skutkový stav.

K žiadosti o podanie vyjadrenia zo strany predsedu RK SAK, ktorá mu bola doručená dňa 7. 8. 2017 sa DO bezodkladne k žiadosti nevyjadril.

Z vyjadrenia DO na pojednávaní dňa 12. 6. 2018 vyplýva, že výzvu na vyjadrenie sťažnosti prevzal 7. 8. 2017, ako to vyplýva aj z doručky, ktorú podpísal, vyjadrenie poslal mailom na adresu SAK. Mail bol odoslaný z jeho adresy advokátskej kancelárie dňa 14. 8. 2017 o 9.01 hodine na adresu: „holbarova@sak.sk“. Prílohou tohto mailu bolo jeho vyjadrenie k sťažnosti, datovanej ku dňu 14. 8. 2017.

Disciplinárny senát pri zisťovaní skutkového stavu vychádzal zo všeobecne dostupnej informácie na stránke www.sak.sk, z ktorej je zrejmé, že pracovníčkou sťažnostného oddelenia je Mgr. Katarína Holcbárová, jej mailová adresa je „holcbarova@sak.sk“.

Na základe uvedeného mal disciplinárny senát za nepochybne preukázané, že skutok uvedený v návrhu predsedu RK SAK, ktorý navrhovateľ kladie DO za vinu, sa stal, a preto ďalej zisťoval, či má skutok znaky disciplinárneho previnenia.

Navrhovateľ v návrhu na začatie konania uviedol, že DO sa nevyjadril k žiadosti o podanie vyjadrenia zo strany predsedu RK SAK, ktorá mu bola doručená dňa 7. 8. 2017. DO na disciplinárnom pojednávaní dňa 12. 6. 2017 uviedol, že sa vyjadril avšak mailom na adresu „holbarova@sak.sk“ a založil na pojednávaní o tom listinný dôkaz – sprievodný mail a prílohu k tomuto mailu, čo je vyjadrenie k sťažnosti datovanej ku dňu 14. 8. 2017.

Predmetom skutku je, že DO sa nevyjadril k žiadosti o podanie vyjadrenia predsedu RK SAK. Disciplinárny senát preto posudzoval, či sa v zmysle skutkového stavu DO dopustil disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát zistil, že DO síce poslal sprievodný mail aj s prílohou, čo bolo vyjadrenie k sťažnosti v lehote 14. 8. 2017, ale na nesprávnu mailovú adresu pracovníčky sťažnostného oddelenia Mgr. Kataríny Holcbárovej „holbarova@sak.sk“. Z tohto dôvodu nemožno považovať, že DO si splnil svoju zákonnú povinnosť a vyjadril sa k žiadosti o podanie vyjadrenia predsedu RK SAK.

Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že skutok je disciplinárnym previnením.

Vzhľadom na to, že v zmysle § 56 ods. 1 ZoA je disciplinárnym previnením len zavinené porušenie povinnosti, disciplinárny senát sa ďalej zaoberal subjektívnym postojom advokáta k porušeniu povinnosti podľa § 28 ods. 4 ZoA.

Zavinenie môže byť úmyselné, alebo z nedbanlivosti. Vzhľadom na to, že právna úprava zákona o advokácii nešpecifikuje bližšie, o aký druh zavinenia má ísť, stačí, ak ide o zavinenie z nedbanlivosti.

DO ako osoba znalá práva a taktiež predpisov SAK, musel vedieť, že svojím konaním bude konať v rozpore s predpismi SAK a zároveň aj so ZoA. Vyjadrenie SAK mal zaslať poštou, o čom by mal relevantný dôkaz v jeho prospech a predišiel by pochybnostiam a následkom jeho nedôsledného konania. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že DO sa ďalej nezaujímal o to, či jeho mail s vyjadrením bol doručený na SAK, neskontroloval mailovú adresu, kde vyjadrenie zaslať a nepreveril si u pracovníčky sťažnostného oddelenia Mgr. Kataríny Holcbárovej, či sťažnosť prijala prostredníctvom mailu. Uvedený postup DO utvrdil disciplinárny senát, že DO sa dopustil svojím konaním disciplinárneho previnenia z nedbanlivosti. Na základe uvedeného disciplinárny senát dospel k záveru, že disciplinárny obvinený svojou nedôslednosťou porušil povinnosť uloženú mu v § 28 ods. 4 ZoA.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaneho prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA.

Vzhľadom na uvedené, disciplinárny senát považuje za spravodlivé a primerané uložiť DO peňažnú pokutu vo výške 350 eur (oproti návrhu navrhovateľa, ktorý navrhoval 500 eur). Disciplinárny senát nezisťoval osobné a majetkové pomery DO vzhľadom na to, že výška peňažnej pokuty je pod hranicou mesačnej minimálnej mzdy v národnom hospodárstve za rok 2017 (480 eur).

Disciplinárny senát má za to, že uloženie peňažnej pokuty ako ju z hľadiska druhu sankcie navrhol navrhovateľ je primeranou sankciou uloženou za skutok, ktorý spáchal DO a bude mať dostatočný výchovný charakter na DO. Z tohto dôvodu disciplinárny senát neuvažoval o uložení iných sankcií, ktoré je možné uložiť v zmysle § 56 ods. 2 ZoA (ako je najmä verejné

napomenutie, pozastavenie výkonu advokácie, vyčiarknutie zo zoznamu advokátov), pretože ich uloženie by bolo neprimerane prísne vzhľadom na ich charakter a dôsledky z nich vyplývajúce.

70.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa vo veci sťažnosti sťažovateľa nevyjadrí k obsahu sťažnosti na výzvu predsedu RK SAK, a to ani v dodatočnej lehote, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 1. júla 2019, sp. zn. DS VII.-77/2018:1227/2018

Rozhodnutím VII. disciplinárneho senátu SAK z 1. júla 2019, sp. zn. DS VII.-77/2018:1227/2018 bol DO advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA

tým, že

vo veci sťažnosti sťažovateľa A. B., sa bezodkladne nevyjadril na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 4. 6. 2018, ktorá mu bola doručená dňa 6. 6. 2018, a to ani v dodatočnej lehote do 7. 8. 2018,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **600 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania zo dňa 18. 10. 2018, začalo disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, za porušenie povinností advokáta, uložených mu v § 28 ods. 4 ZoA.

DO sa vyjadril k návrhu na začatie disciplinárneho konania dňa 12. 11. 2018 tak, že si je vedomý porušenia svojej povinnosti, túto však nespôsobil zo zámernej nedbanlivosti, ale z dôvodu kumulácie pracovných, ale najmä zdravotných problémov, ktoré podrobne popísal a uviedol, že k ďalším skutočnostiam sa vyjadří osobne. Okolnosť čerpania dovolenky, ako prekážku uviedol účelovo, lebo nechcel zverejňovať okolnosti súkromného charakteru, ktoré sa týkali jeho zdravotného stavu. Svoje vyjadrenie doplnil dňa 23. 11. 2018 odoslaním druhej časti kópie disciplinárneho spisu.

Vo veci prejednávania návrhu navrhovateľa senát vytýčil pojednávanie na 8. 3. 2019, na ktoré však nemal vykázané doručenie zo strany DO, na ďalší vytýčený termín na 1. 7. 2019 o 13.00 hodine, na ktorý DO prevzal predvolanie dňa 10. 6. 2019, DO svoju neúčast ospravedlnil mailom v deň pojednávania o 11.46 hodine doručeným pracovníčke disciplinárneho oddelenia, a súhlasil s pojednávaním vo svojej neprítomnosti.

Z vykonaného dokazovania mal senát za preukázané, že DO sa do podania návrhu na začatie disciplinárneho konania k obsahu sťažnosti na výzvu navrhovateľa, ktorá mu bola preukázateľne doručená 6. 6. 2018, v určenej lehote do 7 dní, ktorá uplynula 13. 6. 2018 nevyjadril. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Rovnako považoval za preukázané, že DO mal možnosť sa oboznámiť a oboznámil sa s obsahom sťažnosti sťažovateľa.

Senát posudzoval postup DO podľa § 56 ods. 1 ZoA, či nekonanie advokáta naplnilo znaky disciplinárneho previnenia po subjektívnej stránke, kedy sa vyžaduje zavinené porušenie povinnosti advokáta, v danom prípade porušenie povinnosti uloženej DO v § 28 ods. 4 ZoA.

Senát mal za preukázané, že DO bol na splnenie svojej povinnosti riadne vyzvaný, a v tejto výzve bol aj poučený o možných následkoch jej nesplnenia. Ďalej mal senát za preukázané, že DO si bol svojej povinnosti vedomý, čo potvrdil mailom zo dňa 2. 8. 2018, doručeným pracovníčke sťažnostného oddelenia SAK, pričom sám navrhol náhradnú lehotu na splnenie povinnosti. Tento mail pritom odoslal až 50 dní po márnom uplynutí lehoty, ktorá mu bola vo výzve RK SAK určená. Z následného prístupu RK SAK senát odvodil, že aj náhradná lehota na splnenie povinností DO 7. 8. 2018, bola akceptovaná, hoci DO svojou nečinnosťou zmaril dodržanie lehoty podľa § 2 ods. 2 DP.

Senát mal za preukázané, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia advokáta, pretože jeho prístup k plneniu povinností advokáta vyhodnotil ako vedomú nedbanlivosť, keď vedel, že sa opomenutím konania môže dopustiť disciplinárneho previnenia advokáta, ale sa bez primeraných dôvodov spoliehal, že sa ho nedopustí, pričom senát pri svojich úvahách nemôže vylúčiť úmyselné konanie DO s cieľom vyhnúť sa postihu za možné disciplinárne previnenie, ktoré by vyplynulo z riadneho prešetrenia sťažnosti.

Senát k vyjadreniu DO uvádza, že aj keď boli na jeho strane závažné a veľmi nepríjemné životné okolnosti, mohol dostať svojej profesijnej povinnosti napísaním krátko vyjadrenia, v ktorom by buď požiadal o dlhšiu lehotu s uvedením vážnych dôvodov, o ktorých sa zmienil, alebo krátkym stanoviskom o nedôvodnosti sťažnosti. V prípade zaslania originálu spisu by bolo sťažnostné oddelenie povinné ho advokátovi vrátiť, čím by tiež preklenul ťažkosť s časovou náročnosťou vyhotovovania jeho fotokópie a súčasne by umožnil riadne vybavenie sťažnosti sťažovateľa.

Senát mal za preukázané, že porušenie povinnosti DO viedlo k následku, na ktorý upozornil navrhovateľ v podanom návrhu, a to znemožneniu riadneho prešetrenia sťažnosti sťažovateľa A. B., ktorú podal dňa 23. 5. 2018, a následkom podľa § 29 písm. a), d), e) DP SAK, čím bola znížená dôstojnosť advokácie, nielen vo vzťahu k sťažovateľovi, kedy nebol možný zákonom zverený výkon právomocí SAK, ktorým je šetrenie sťažností, ale aj vo vzťahu k širšej verejnosti, kedy sa sťažovateľ môže dôvodne domnievať, že advokát sa dopustil porušenia povinností, ktoré v sťažnosti vymenoval (DO ho úmyselne nahovoril, aby sa priznal k činu, ktorý nespácha, oproti vybaveniu podmienčného trestu, DO to nevybavil a sťažovateľ bol potrestaný na 5 rokov trestu odňatia slobody nepodmienečne nevinne, DO ho úmyselne podviedol), a ktoré by v prípade ich preukázania boli závažnými porušeniami, a DO tým, že sa k sťažnosti nevyjadril, neumožnil nielen vyvodenie disciplinárneho postihu za sťažovateľom tvrdené porušenia, ale ani svoje vyvinenie sa z obvinení, ktoré voči nemu vzniesol klient, a ktoré v konečnom dôsledku nemuseli byť dôvodné (senát sa podrobne oboznámil s obsahom klientskeho spisu), čím tiež znížil dôveru verejnosti v advokátsky stav.

Senát poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. 9. 2017, spisová značka 6S/196/2014, zaradené do ročníka 2016 – 2017 Zbierky disciplinárnych rozhodnutí SAK, strana 350 a nasledovné, kde súd poukazuje na to, že „Primárnym cieľom profesných kódexov je zaviazanie príslušníka určitej profesie ku konaniu podľa morálnych noriem, ktoré sa považujú za súčasť zodpovedne vykonávanej práce v danom odbore, s apelom na profesijnú hrdosť, čím by sa malo predchádzať prejavom neetického správania. V prípade advokáta etika zahŕňa široký okruh vzťahov a jednaní pri výkone tejto profesie, preto pracovné princípy advokáta sú odvodené od všeobecných zásad morálky a smerujú k vzťahom medzi advokátom a klientom, protistranou, súdom, iným advokátom, štátnym inštitúciami a orgánom ako i stavovskou organizáciou.“

Pri ukladaní sankcie za disciplinárne previnenie senát zohľadnil kritériá uvedené v § 31 DP, obzvlášť závažnosť previnenia DO, ktorú hodnotil podľa § 27 ods. 2 písm. a) DP, a § 30 ods. 2 písm. j) DP a uloženie peňažnej pokuty vo výške 600 eur, považuje za sankciu primeranú s prihliadnutím na osobu DO, k okolnostiam, za ktorých sa disciplinárneho previnenia dopustil a k rozhodovacej praxi disciplinárnych senátov SAK v obdobných veciach.

71.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa bezodkladne nevyjadrí na výzvu RK SAK, týkajúcu sa obsahu sťažnosti klienta advokátskej kancelárie, v ktorej je konateľom, ani nepredloží požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 11. apríla 2018, sp. zn. DS IX.-29/2018:2952/2017

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 11. apríla 2018, sp. zn. DS IX.-29/2018:2952/2017 bol DO advokát **uznaný za vinného** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4, § 38 ods. 2 ZoA

tým, že

sa na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 18. 10. 2017, ktorú prevzal dňa 3. 11. 2017, bezodkladne nevyjadril k sťažnosti spoločnosti A., s. r. o. a ani nepredložil požadovanú spisovú dokumentáciu.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO bolo začaté na základe návrhu predsedníčky RK SAK zo dňa 26. 2. 2018. Z návrhu vyplýva, že dňa 4. 10. 2017 bola SAK doručená sťažnosť sťažovateľa spoločnosti A., s. r. o., na advokátsku kanceláriu so sídlom v ČR, konajúcu v SR od 25. 7. 2017 prostredníctvom organizačnej zložky B., v. o. s., v mene ktorej koná vedúci organizačnej zložky, DO advokát.

Z obsahu sťažnostného spisu vyplýva, že písomnou výzvou zo dňa 18. 10. 2017 navrhovateľ vyzval DO na vyjadrenie sa k uvedenej sťažnosti a súčasne predložil kópie svojho úplného spisu v sťažovateľom označenej právnej veci, v ktorej poskytuje organizačná zložka právne služby A., s. r. o., vrátane plnej moci, ktorá bola zasielaná krajskému súdu oznámením zo dňa 13. 7. 2017 spolu s dokladom o doručení. DO písomnú výzvu navrhovateľa zo dňa 18. 10. 2017 prevzal dňa 3. 11. 2017, avšak na túto nereagoval.

DO vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 16. 3. 2018 uviedol ospravedlnenie RK SAK za nie veľmi korektnú spoluprácu v predmetnej veci. Nebolo úmyslom DO zatajovať informácie alebo sťažovať prešetrenie sťažnosti sťažovateľa. DO vyjadril ľútosť nad vzniknutou situáciou.

DO ďalej vyhlásil, že nedisponuje žiadnymi inými informáciami a dokumentmi, ako tými, ktoré vo svojich podaniach poskytla advokátska kancelária z ČR. DO sa s týmito vyjadreniami plne stotožňuje a označil ich za svoje vlastné. K veci nemá viac čo doplniť.

Disciplinárne obvinený nesúhlasí so závermi navrhovateľa, že z dôvodu jeho konania nebolo možné spoľahlivo zistiť skutkový stav a teda jeho konaním došlo k znemožneniu riadneho prešetrenia sťažnosti.

V písomnom vyjadrení DO zo dňa 9. 4. 2018 DO uvádza, že ku skutku (resp. nečinnosti), ktorý mu je kladený za vinu, došlo iba nedopatrením. DO riadne a včas dňa 10. 11. 2017 a 18. 1. 2018 reagoval na pôvodnú žiadosť o vyjadrenie v disciplinárnom konaní vedenom proti inému DO advokátovi C. D., ako vedúci organizačnej zložky.

Týmto vyjadreniami, najmä vyjadrením zo dňa 10. 11. 2017 omylom považoval za splnené všetky povinnosti, ktoré mu v danej súvislosti vyplývajú zo ZoA a interných predpisov SAK. Iba v dôsledku tejto skutočnosti nedošlo k osobnému vyjadreniu sa DO k podanej sťažnosti na výzvu navrhovateľa zo dňa 18. 10. 2017.

Vzhľadom na individuálne okolnosti prípadu, DO navrhol oslobodenie spod návrhu na začatie disciplinárneho konania.

V prejednávanej veci bolo na deň 11. 4. 2018 nariadené pojednávanie. DO sa z účasti na nariadenom pojednávaní ospravedlnil a súhlasil, aby disciplinárny senát vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Vzhľadom na to disciplinárny senát pojednával v neprítomnosti DO.

Na nariadenom pojednávaní vo veci, zástupca navrhovateľa uviedol, že v plnom rozsahu trvá na podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania a navrhol, aby disciplinárny senát uznal DO za vinného, pretože sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA a uložil mu, podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA, písomné napomenutie.

Právny zástupca DO uviedol, že trvá na doterajších písomných vyjadreniach a prednesoch DO. DO popiera úmyselné zavinenie (vinu) a žiada, aby bol spod návrhu oslobodený.

Po vykonanom dokazovaní dospel disciplinárny senát k nasledovným záverom:

DO prevzal dňa 3. 11. 2017 písomnú výzvu navrhovateľa zo dňa 18. 10. 2017, ktorou navrhovateľ vyzval DO na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa a súčasne vyzval predložiť kópie svojho úplného spisu v sťažovateľom označenej právnej veci, v ktorej poskytuje organizačná zložka právne služby spol. A., s. r. o., vrátane plnej moci, ktorá bola zasielaná krajskému oznámením zo dňa 13. 7. 2017 spolu s dokladom o doručení.

DO na uvedenú výzvu navrhovateľa nereagoval.

DO v prejednávanej veci prvýkrát reagoval písomným vyjadrením zo dňa 16. 3. 2018.

Bezodkladne je advokát povinný na požiadanie komory vyjadriť sa k obsahu sťažnosti podanej inou osobou Komore (alebo obdobného podania inej osoby) v rámci konania, ktoré proti nemu vedie Komora v súlade so ZoA a predpismi Komory a ďalej Komore poskytnúť potrebné vysvetlenie a predložiť požadovanú spisovú dokumentáciu. Tieto povinnosti je advokát povinný splniť iba v prípade, ak Komora prešetruje podanie inej osoby smerujúce proti advokátovi (jeho klienta, bývalého klienta, protistrany, ale aj osoby odlišnej od týchto osôb). V prípade ak je Komore doručené takéto podanie, začína konanie s cieľom podanie prešetriť (podmienka v rámci konania). Povinnosti uložené advokátovi týmto ustanovením sú tri: a) vyjadriť sa k obsahu takejto sťažnosti, resp. obdobného podania; b) poskytnúť Komore potrebné vysvetlenia, o ktoré Komora advokáta v tejto súvislosti žiada; c) predložiť požadovanú spisovú dokumentáciu.

Disciplinárny senát mal jednoznačne preukázané, že DO si nespĺnil povinnosť uloženú § 28 ods. 4 ZoA tým, že sa bezodkladne (v určenej lehote 7 dní) nevyjadril k sťažnosti a neposkytol požadovanú spisovú dokumentáciu, a teda sa dopustil disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát sa nestotožnil so závermi navrhovateľa, že v danom prípade DO znemožnil navrhovateľovi spoľahlivo zistiť skutkový stav. Navrhovateľ mal cestou vyjadrení ďalších advokátov, resp. advokátskych kancelárií, potrebné vyjadrenia pre spoľahlivé zistenie skutkového stavu.

Tvrdenie DO, že riadne a včas reagoval na pôvodnú požiadavku o vyjadrenie v disciplinárnom konaní, ako vedúci organizačnej zložky, cestou vyjadrení zo dňa 10. 11. 2017 a 18. 1. 2018 neobstojí, nakoľko tieto vyjadrenia neboli podpísané DO (bez ohľadu na funkciu, resp. postavenie), boli podpísané osobou iného advokáta.

Pri upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia, v súvislosti s prejednávavým skutkom, vychádzal disciplinárny senát z toho, že boli splnené podmienky podľa § 56 ods. 6 ZoA, a to predovšetkým menej závažný charakter porušenej povinnosti s prihliadnutím na to, že išlo o vôbec prvé disciplinárne konanie DO.

O trovách konania rozhodol senát podľa § 57 ods. 5 ZoA, a to tak, že DO je povinný zaplatiť paušálne trovy konania vo výške a spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

72.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa vôbec nevyjadrí na výzvu RK SAK k obsahu sťažnosti sťažovateľa napriek tomu, že výzvu RK SAK riadne prevzal, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 28 ods. 4 ZoA.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 5. decembra 2018, sp. zn. DS IX.-59/2018:652/2018

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 5. decembra 2018, sp. zn. DS IX.-59/2018:652/2018 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 28 ods. 4 ZoA

tým, že

sa na výzvu predsedníčky RK SAK zo dňa 6. 4. 2018, ktorú prevzala dňa 16. 4. 2018, bezodkladne nevyjadřila k sťažnosti sťažovateľky A. B.,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO bolo začaté na základe návrhu predsedníčky RK SAK zo dňa 5. 9. 2018, doručeného SAK dňa 5. 9. 2018.

Z návrhu vyplýva, že dňa 12. 3. 2018 bola SAK doručená sťažnosť sťažovateľky A. B. voči DO advokátke, ku ktorej sa DO advokátka nevyjadřila, napriek tomu, že výzvu RK SAK na podanie vyjadrenia preukázateľne prevzala.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania sa DO advokátka nevyjadřila.

V prejednávanej veci bolo na deň 25. 10. 2018 nariadené pojednávanie, na ktoré sa DO nedostavila. Dňa 24. 10. 2018 sa ospravedlnila z neúčasti na disciplinárnom pojednávaní z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu, ktorý jej neumožňuje z dôvodu imobility zúčastniť sa na pojednávaní. DO požiadala o odročenie disciplinárneho pojednávania a žiadala, aby sa vec bez jej prítomnosti neprejednávala. DO v ospravedlnení uviedla, že do 3 dní zašle dôkazy, preukazujúce jej tvrdenie o nemožnosti zúčastniť sa na pojednávaní.

V prejednávanej veci bolo na deň 5. 12. 2018 nariadené pojednávanie. DO sa na nariadené pojednávanie nedostavila. Dňa 5. 12. 2018 sa DO telefonicky spojila s disciplinárnym oddelením SAK, kedy ospravedlnila neúčast' na nariadenom pojednávaní z dôvodu choroby.

Konajúci senát zistil, že DO ospravedlnila neúčast' na pojednávaní z tých istých dôvodov ako ospravedlnila neúčast' na pojednávaní nariadenom na deň 25. 10. 2018 a, že DO nepredložila konajúcemu senátu žiadne dôkazy, preukazujúce jej tvrdenie o nemožnosti zúčastniť sa na pojednávaní.

Konajúci senát pojednával v neprítomnosti DO.

Disciplinárny senát v konaní vykonal dokazovanie listinami a vyjadreniami predloženými navrhovateľom. Na základe rozhodujúcich dôkazov vo vzťahu ku skutku vymedzenom v návrhu, ustálil tento skutkový stav:

DO prevzala dňa 16. 4. 2018 písomnú výzvu navrhovateľa zo dňa 6. 4. 2018, ktorou navrhovateľ vyzval DO na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľky.

DO na uvedenú výzvu navrhovateľa nereagovala.

DO v prejednávanej veci nereagovala nikdy (t. j. ani na výzvu disciplinárnej komisie).

Bezodkladne je advokát povinný na požiadanie komory vyjadriť sa k obsahu sťažnosti podanej inou osobou komore (alebo obdobného podania inej osoby) v rámci konania, ktoré proti nemu vedie SAK v súlade so ZoA a predpismi komory a ďalej poskytnúť jej potrebné vysvetlenie a predložiť požadovanú spisovú dokumentáciu. Tieto povinnosti je advokát povinný splniť iba v prípade, ak SAK prešetruje podanie inej osoby smerujúce proti advokátovi (jeho klienta, bývalého klienta, protistrany, ale aj osoby odlišnej od týchto osôb). V prípade ak jej je doručené takéto podanie, začína konanie s cieľom podanie prešetriť (podmienka v rámci konania). Povinnosti uložené advokátovi týmto ustanovením sú tri: a) vyjadriť sa k obsahu takejto sťažnosti, resp. obdobného podania; b) poskytnúť komore potrebné vysvetlenia, o ktoré advokáta v tejto súvislosti žiada; c) predložiť požadovanú spisovú dokumentáciu.

Disciplinárny senát mal jednoznačne preukázané, že DO si nespĺnila povinnosť uloženú § 28 ods. 4 ZoA tým, že sa bezodkladne (v určenej lehote 7 dní) nevyjadrila k sťažnosti a teda sa dopustila disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny senát pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia prihliadol na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia tak, ako mu to ukladá § 31 DP SAK, rovnako zobral do úvahy všetko, čo je nevyhnutné pri rozhodovaní o výške peňažnej pokuty podľa § 32 ods. 4 DP SAK.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom

73.

ROZHODNUTIE

Postup advokáta, ktorý v trestnej veci klienta v sťažnosti proti uzneseniu súdu autoritatívnym a neštandardným spôsobom s uvedením mena konkrétneho sudcu formuluje petit svojej sťažnosti a zároveň sudcovi zašle mail na jeho pracovnú adresu, v ktorom popisuje nezákonný postup súdu a od sudcu žiada nápravu, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože aj keď ide o neštandardný postup na strane advokáta, tento ešte svojím obsahom a intenzitou nenapĺňa skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 18. decembra 2017, sp. zn. I. ODS-30/17:2400/2016

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 28. septembra 2017, sp. zn. DS IX.-29/17:2400/2016

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 28. septembra 2017, sp. zn. DS IX.-29/17:2400/2016 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 18. decembra 2017, sp. zn. I. ODS-30/17:2400/2016 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 2, § 2 ods. 4, § 38 AP SAK ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

- 1.) v trestnej veci svojho klienta A. B. podal dňa 9. 10. 2015 sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu zo dňa 1. 10. 2015, v ktorej uviedol: „Sudca JUDr. C. D. v rámci auto-remedúry zruší rozhodnutie 4Nt... a predbežne prepustí odsúdeného z výkonu trestu na čas do povolenia obnovy konania. Po povolení obnovy konania a zrušení rozsudku s použitím § 82 o účinnej ľútosti sudca v zmysle § 185 písm. f) TP A. B. z pod obžaloby oslobodí.“
- 2.) sudcovi JUDr. C. D., rozhodujúcemu vo veci vedenej na okresnom súde o návrhu A. B. na obnovu konania poslal dňa 7. 10. 2015 o 20:07 hod na mailovú adresu e-mailovú správu, v ktorej popisuje nezákonný postup súdu v danej veci a od sudcu žiada, aby bol nápomocný,
- 3.) v telefonickom rozhovore so sudcom JUDr. C. D. vykonanom dňa 9. 10. 2015 nazval svojho klienta A. B. invetívami – „primitív alebo dement.“,

pretože skutky pod bodmi 1.) a 2.) **nie sú disciplinárnym previnením** a vo vzťahu ku skutku pod bodom 3.) **nebolo dokázané, že sa skutok stal.**

Z odôvodnenia:

Dňa 9. 5. 2017 podal predseda RK SAK podľa § 57 a nasl. ZoA návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Dňa 28. 9. 2017 rozhodol IX. disciplinárny senát tak, že DO podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. a) a b) DP SAK oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania

za skutok 1. a 2. tak, ako sú uvedené vyššie, pretože podľa názoru IX. disciplinárneho senátu SAK tieto skutky neboli disciplinárnym previnením. Za skutok uvedený vyššie pod bodom 3. DO oslobodil vzhľadom na to, že nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Svoje rozhodnutie potom odôvodnil tak, že pokiaľ ide o obvinenie pod bodom 1. návrhu podania DO nie sú celkom štandardné, ale nedosahujú takú intenzitu nesúlady s pravidlami výkonu advokácie, aby sa ich dalo považovať za disciplinárne previnenie (názor sa týka aj bodu 2. návrhu).

Disciplinárny senát vyslovil aj názor, že ak obhajca požaduje od orgánov činných v trestnom konaní, aby dodržiavali trestný poriadok, tak v danom prípade nejde o vyhrážanie sa alebo prikazovanie, ako majú orgány činné v trestnom konaní rozhodovať, ale o plnenie si svojich povinností advokáta, ako obhajcu svojho klienta.

Pokiaľ ide o skutok vedený pod bodom 2. návrhu na začatie disciplinárneho konania, zaujal IX. disciplinárny senát stanovisko, že z e-mailu adresovaného DO vo veci konajúcemu sudcovi vyplýva hlavne snaha DO, aby konanie vedené voči jeho klientovi bolo zákonné a spravodlivé. Podľa názoru senátu nie je disciplinárnym previnením advokáta, ak podanie adresuje sudcovi na verejne známu e-mailovú adresu.

IX. disciplinárny senát zároveň konštatoval, že výrazové prostriedky v písomných podaniach DO a spôsob jeho komunikácie s orgánmi činnými v trestnom konaní nie sú úplne štandardné, ale disciplinárny senát zároveň konštatoval, že nedosahujú takú intenzitu nesúlady s pravidlami výkonu advokácie, aby sa ich dalo považovať za disciplinárne previnenie.

Pokiaľ ide o bod 3. návrhu na začatie disciplinárneho konania, podľa ktorého mal DO nazvať svojho klienta A. B. invektívami, zaujal IX. disciplinárny senát stanovisko, že takáto skutočnosť z úradného záznamu sudcu JUDr. C. D. nevyplývala. V rámci výsluchu DO tento uviedol, že v telefonickom rozhovore nepovedal takéto výrazy, lebo nebol dôvod spomínať jeho klienta.

IX. disciplinárny senát za rozhodujúcu potom považoval výpoveď DO na pojednávaní, ktorou spresnil, prípadne vysvetlil svoje písomné stanovisko k tejto otázke, ktoré podal v disciplinárnom konaní. Disciplinárny senát v rámci dôvodov zároveň poukázal na skutočnosť, že vymedzenie skutku v návrhu nezodpovedalo obsahu listín predložených navrhovateľom.

Na základe takéhoto vyhodnotenia dôkazov a ich posúdenia konštatoval disciplinárny senát, že nebolo dokázané, že skutok tak, ako je opísaný v bode 3. návrhu sa stal.

Proti vyššie uvedenému rozhodnutiu podala predsedníčka RK SAK v zákonnej lehote dňa 13. 11. 2017 odvolanie, pokiaľ ide o oslobodzujúci rozsudok v bode 1. a 2. návrhu a navrhla postup v zmysle § 44 písm. a) DP SAK – zmenu napadnutého rozhodnutia, uznanie viny za skutky pod bodom 1. a 2. návrhu a uloženie primeraného disciplinárneho opatrenia. Podľa názoru navrhovateľa disciplinárny senát vec nesprávne právne posúdil a vyvodil nesprávny právny záver, pretože skutok (odvolateľ nešpecifikuje, ktorý z nich), ktorý bol zistený tak, ako je opísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania sa stal a je disciplinárnym previnením.

Pokiaľ ide o skutok uvedený pod bodom 1. návrhu navrhovateľ sa nestotožnil so záverom disciplinárneho senátu, že výrazové prostriedky DO v písomných podaniach a spôsob jeho komunikácie s orgánmi činnými v trestnom konaní síce nie sú úplne štandardné, nedosahujú však takú intenzitu rozporu s pravidlami výkonu advokácie, aby sa ich dalo považovať za disciplinárne previnenie. Navrhovateľ potom poukázal v súvislosti s týmto skutkom na povinnosti advokáta, ktoré mu vyplývajú z § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 2, ods. 4 a § 38 AP SAK. Podľa názoru navrhovateľa nie je prípustné, aby advokát autoritatívne nariaďoval konajúcemu sudcovi, ako má rozhodnúť o jeho sťažnosti a oznamovať ďalší priebeh konania vo veci samej bez toho, aby boli vydané príslušné rozhodnutia. Navrhovateľ potom vyslovil názor, že o vybočení z rámca slušnosti svedčí aj fakt, že takto to vníma aj osoba znalá práva – predseda okresného súdu, ktorý podnet na začatie disciplinárneho konania podal.

Pokiaľ ide o skutok vedený pod bodom 2. návrhu navrhovateľ vyslovil názor, že je neprípustné, aby advokát konzultoval s pracovníkmi súdu právne veci vedené na súde, v ktorých pôsobí ako právny zástupca, alebo obhajca a rozoberal a hodnotil ich rozhodovací proces v takomto konaní, voči ktorému má výhrady, keďže advokát v rámci bránenia záujmu svojho klienta a jeho práva má používať výhradne len zákonom dovolené obranné prostriedky a postupovať len v súlade so zákonom a zákonným spôsobom. Všetko mimo tohto rámca je podľa názoru navrhovateľa nezlučiteľné s postupom advokáta, ktorý predpokladá samotná podstata tejto funkcie, ako aj ZoA a AP SAK.

Navrhovateľ sa nestotožnil s názorom disciplinárneho senátu, že nejde o disciplinárne previnenie, ak podanie advokát adresuje sudcovi na verejne známu adresu, a to aj s poukazom na obsah a formu e-mailu, ktorý dňa 7. 10. 2015 DO poslal na e-mailovú adresu sudcu JUDr. C. D. Takýto postup považoval navrhovateľ za nedôstojný a neprofesionálny. Advokát je povinný vykonávať úkony voči súdu zákonom predpokladaným spôsobom a na doručovanie svojich podaní využívať štandardné postupy. V opačnom prípade môže totiž vzniknúť podozrenie, že sa snaží u konajúceho sudcu získať výhodu. V ďalšom poukázal navrhovateľ aj na rozhodovaciu prax disciplinárnych senátov (R DS VII.-87/13:840/2013; R DS III.-43/11:4207/2010 v spojení s rozhodnutím P44/2011:4207/2010).

Navrhovateľ v ďalšom uviedol, že sa nestotožnil so záverom disciplinárneho senátu, že e-mail DO zo dňa 7. 10. 2015 je možné považovať za podanie, keďže táto e-mailová správa nespĺňa žiadne náležitosti podania. Poukázal na to, že na sudcu sa obracal ako „bývalý kolega“. Pritom tento e-mail nebol ani len v kópii zaslaný na e-mailovú adresu podateľne súdu, ktorá na rozdiel od e-mailovej adresy sudcov je verejne známa a je zverejnená na internetovej stránke okresného súdu. Navrhovateľ je preto toho názoru, že v danom prípade nemožno považovať e-mail zo dňa 7. 10. 2015 za podanie. Nesúhlasil ani so záverom disciplinárneho senátu, že e-mailová adresa sudcu má byť verejne známa, nakoľko táto nie je zverejnená. Z vyššie uvedeného vyvodil potom navrhovateľ záver, že zdôrazňovaním svojej justičnej minulosti sa snažil DO u konajúceho sudcu vzbudiť dojem kolegiality apelujúc na neho, aby bol v danej veci nápomocný. Tým sa DO neprípustným spôsobom snažil získať výhodu v konaní pre svojho klienta.

DO dňa 15. 11. 2017 zaslal vyjadrenie k zloženiu I. odvolacieho senátu, v rámci ktorého sa opätovne vyjadroval k skutkom vedeným pod bodom 1., 2. a 3. návrhu, kde obhajoval správnosť svojho konania s tým, že ak určité konanie nie je zakázané, je dovolené. Nie je zakázané napísať na e-mail sudcu – verejného činiteľa, kedy svoje konanie odôvodňoval tým, že nechcel znížiť vážnosť sudcu u zamestnancov, preto obišiel štandardnú podateľňu. Ako ďalší dôvod uviedol, že ako začínajúci sudca nastúpil práve na tento súd. Poukázal na nesprávny postup súdu v súvislosti s úkonom – späťvzatie návrhu na obnovu konania tak, ako to už rozvinul vo svojich predchádzajúcich podaniach a zdôraznil, že hľadať hranicu, ktorá je ešte eticky akceptovateľná môže iba taký subjekt, ktorý vie najskôr vyhodnotiť, či sudca konal podľa zákona. V tomto podaní sa DO zaoberal aj skutkom vedeným pod bodom 3. návrhu. Vzhľadom na skutočnosti, že odvolanie ohľadom tohto skutku nebolo podané, nepovažuje odvolací senát za potrebné obsah tohto podania v uvedenom smere uvádzať. Pokiaľ ide o požiadavku DO, aby predseda odvolacieho senátu zabezpečil na prejednávaní jeho odvolania osobnú prítomnosť predsedníčke RK SAK takáto požiadavka nemá oporu v advokátskych stavovských predpisoch, a ani v trestnom poriadku. Vzhľadom na skutočnosť, keďže vyššie uvedené nebolo formulované ako návrh, ale len ako prípadná možnosť, odvolací senát o tejto nerozhodoval, ani sa s ňou ďalej nezaoberal.

Rozhodnutím I. odv. disc. senátu SAK z 18. decembra 2017, sp. zn. I. ODS-30/17:2400/2016 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát sa v rámci prejednávaneho odvolania zameral hlavne na mieru odchýlenia sa od zaužívaných štandardných postupov pri komunikácii s justičnými orgánmi, a to najmä v rámci písomného styku.

Pokiaľ ide o argumentáciu navrhovateľa vo vzťahu k bodu 1. návrhu, v rámci odvolania vyčíta navrhovateľ autoritatívnosť podania DO. Odvolací disciplinárny senát zastáva názor, že určitá autoritatívnosť, pokiaľ ide o postup súdu pri niektorých procesných úkonoch, vyplýva priamo z TP. Napríklad z § 396 ods. 8 TP vyplýva, ktorý orgán vezme na vedomie späťvzatie návrhu na obnovu konania – pričom samotná formulácia zákona vo vzťahu k subjektu tohto úkonu má prvky autoritatívnosti a priamo pomenúva subjekt realizácie, ako konkrétnu osobu určením jej funkcie – predseda senátu. Zhodne je to potom napríklad aj v § 190 TP, keď zákonodarca rovnako prikazuje (i keď za inej situácie) autoritatívne priamo sudcovi ako má vo veci postupovať: „... sudca pre prípravné konanie bez meškania predloží vec nadriadenému súdu na rozhodnutie...“.

Ak by vo vyššie uvedenom prípade advokát pri formulácii petitu priamo citoval znenie zákona, zrejme by nikto nemohol poukázať na autoritatívnosť obsahu podania. I keď pokiaľ ide o autoremedúru v zmysle § 190 ods. 1 TP, a zákonodarca tu dáva orgánu – predsedovi senátu ako možnosť sťažnosti vyhovieť, nemožno vyčítať advokátovi, ak sa vyjadruje jednoznačne a žiada, aby tak predseda senátu aj naozaj spravil. Ak preto zákonodarca takúto možnosť predsedovi senátu v rámci autoremedúry dáva, je potom povinnosťou advokáta pri zastupovaní záujmov svojho klienta dôsledne trvať na tom, aby tak predseda senátu aj skutočne spravil. Iný výklad by bol v rozpore s povinnosťou advokáta vyplývajúcej z § 18 ods. 1 ZoA, najmä požiadavkou dôslednosti.

Odvolací disciplinárny senát súhlasí s navrhovateľom, že uvádzanie mena konkrétneho sudcu do petitu, ktorý má vyhovieť sťažnosti advokáta je neštandardným postupom. Na druhej strane však samotné uvedenie konkrétneho mena sudcu do petitu neznamená automaticky taký stupeň neštandardnosti konania advokáta, ktorý by naplnil pojem inštitútu disciplinárneho previnenia.

Aj samotné kumulovanie procesných návrhov advokáta: „... po povolení obnovy konania a zrušení rozsudku s použitím § 82 o účinnej lútoosti sudca v zmysle § 185 písm. f) TP A. B. s pod obžaloby oslobodí,“ nepovažuje odvolací senát za tak neštandardné konanie, aby bolo možné posúdiť ho ako disciplinárne previnenie.

V konečnom dôsledku súd posudzuje každé podanie podľa jeho obsahu (týka sa skutku pod bodom 1. aj 2. a TP mu dáva dostatočné možnosti, ako o týchto návrhoch procesne rozhodne.

Odvolací disciplinárny senát zastáva názor, že súd, ako profesionálna inštitúcia nemá dôvod vo formulácii petitu, a to aj keď prekračuje rámec štandardnosti hľadať stopy či už autoritatívnosti formulácie petitu, prípadne na druhej strane servilnosti a má v súlade so zákonom vecne rozhodnúť.

Pri vyhodnocovaní celkovej situácie treba vidieť aj neštandardnosť postupu sudcu, ktorý na podanie advokáta reagoval dvakrát telefonicky, taký postup súdov tiež TP prípadne ZoA nepozná.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2. návrhu, odvolací disciplinárny senát sa oboznámil s argumentáciou navrhovateľa obsiahnutou v jeho odvolaní, ako aj s rozhodovacou praxou disciplinárnych senátov tak, ako ju na túto upozornil v svojom podaní navrhovateľ. K tomuto treba uviesť, že aj samotné rozhodnutia disciplinárnych senátov v rovnakej, alebo podobnej veci je treba vždy aplikovať veľmi citlivo, s prihliadnutím na konkrétnu situáciu a cieľ, ktorý advokát svojim podaním sleduje. Odvolací disciplinárny senát tu preto vidí v aplikačnej praxi určité rozdiely, kedy zrejme treba inak vyhodnotiť situácie, keď si advokát agresívne a vulgárnym spôsobom vynucuje priznanie trov konania od situácie, kedy je obhajca presvedčený

o vážnom porušení práv svojho klienta a na toto sa snaží upozorniť vysvetľujúcim mailom. I keď tak, ako je to už aj v dôvodoch k predchádzajúcim skutkom uvedené, treba potvrdiť správnosť názoru navrhovateľa, že ide zo strany DO o neštandardný postup.

Pri posudzovaní všetkých okolností prípadu treba vidieť aj skutočnosť, že v tomto konkrétnom prípade súd 1. stupňa, keďže klient DO nebol pozbavený svojprávnosti, neporušil žiadne konkrétne ustanovenie trestného zákona, ak vzal na vedomie späťvzatie návrhu na obnovu konania samotným odsúdeným.

Na druhej strane treba priznať DO, že mu oprávnené vznikli pochybnosti o správnosti celého postupu pri späťvzátí návrhu na obnovu konania, keď napriek tomu, že odsúdený mal v tejto veci splnomocneného obhajcu, nikde nebolo uvedené, či sa pred úkonom späťvzatia návrhu nechce so svojím obhajcom poradiť, a ani či si uvedomuje právne následky svojho úkonu. Tieto pochybnosti na strane DO boli potom podopreté aj samotným písomným prejavom odsúdeného, ktorý v rámci listu, ktorý poslal svojej rodine uvedenú situáciu popísal tak, že súd ho mal donútiť k späťvzatiu návrhu na obnovu konania.

Vo vzťahu k vyššie uvedenému preto treba vyhodnocovať postup DO, ktorý aj zaslaním e-mailu na úradnú e-mailovú schránku sudcu chcel docieľiť, aby súd rozhodol spravodlivo v súlade so zákonom s prihliadnutím na skutočnosť, že podľa zákona mali byť v tomto prípade voči jeho klientovi aplikované ustanovenia o účinnej lútsosti.

E-mailová adresa sudcu síce nie je priamo zverejnená na oficiálnej stránke súdu, ale ide o adresu úradnej osoby – štátneho zamestnanca, ktorá nie je adresou neverejnou, u ktorej sa viaže zákaz komunikácie. Preto len samotné doručenie podania, prípadne korešpondencie (ako je vyššie uvedené súd vyhodnocuje podľa obsahu), na takúto adresu samé o sebe nie je podľa názoru odvolacieho senátu disciplinárnym obvinením.

I keď aj v tomto bode návrhu na disciplinárne konanie ide o neštandardný postup, s prihliadnutím na snahu DO o docieľenie spravodlivosti pre svojho klienta treba dať za pravdu dôvodom rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho senátu, že aj keď ide o neštandardný postup na strane DO, tento ešte nenaplnia skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia.

Z vyššie uvedeného potom nevyplýva, žeby mal DO snahu svojím konaním získať u konajúceho sudcu výhodu – chcel len, aby došlo k rozhodnutiu v rámci zákona.

Ust. § 18 ods. 1, ktoré jedná o právach a povinnostiach advokáta vo vzťahu k svojmu klientovi hovorí aj to, že: „... advokát dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné...“.

S prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu tak, ako ich vníma DO a tak, ako sú popísané vyššie, je potom zrejme motivácia DO, ktorý zvolil neštandardné postupy pri obhajobe svojho klienta. Na druhej strane však tieto jeho postupy neboli takej intenzity, aby bolo možné konštatovať, že došlo k naplneniu obsahu inštitútu disciplinárneho previnenia. Ustanovenia stavovských predpisov, ktoré ukladajú advokátom určité povinnosti vo vzťahu ku klientom, ako aj súdom sú formulované všeobecne s tým, že pri ich aplikácii treba vždy prihliadať na konkrétnu situáciu a takto vyhodnotiť či došlo k naplneniu obsahu inštitútu disciplinárneho previnenia. V opačnom prípade by rozhodovacia prax disciplinárnych senátov mohla u advokátov pri výkone advokátskeho povolania vyvolať obavu z disciplinárneho postihu pri dôslednosti presadzovania záujmov klienta, ktorý pri výkone advokátskeho povolania je prvoradý.

Ak preto advokát v rámci obhajoby prekročí hranicu zaužívaných štandardov pri písomnej komunikácii so súdom, samotná okolnosť bez ďalšieho nemusí ešte naplniť obsahovú zložku inštitútu disciplinárneho previnenia. I. odvolací disciplinárny senát sa preto stotožnil s právnym názorom obsiahnutým v rozhodnutí prvostupňového disciplinárneho senátu, že prekročenie zaužívaných štandardov pri komunikácii so súdom DO nedosahovalo takú intenzitu, aby naplnilo obsahovú zložku disciplinárneho previnenia.

Podporne k tomuto záveru potom možno aplikovať aj inštitút materiálneho korektívu, ako sa používa vo vzťahu § 8 a nasl. TZ.

74. ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako obhajca obvineného klienta, vzatého do väzby, doručuje klientovi do výkonu väzby listiny nesúvisiace s jeho trestnou vecou, umožní mu ich podpísať a následne ich doručuje tretím osobám, čím dôjde k porušeniu predpisov upravujúcich výkon väzby dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA, § 2 ods. 2 AP SAK.

*Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 18. marca 2019, sp. zn. I. ODS-1/2019:660/2018
Rozhodnutie VII. disc. senátu SAK z 10. decembra 2018, sp. zn. DS VII.-67/2018:660/2018*

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 10. decembra 2018, sp. zn. DS VII.-67/2018:660/2018 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 18. marca 2019, sp. zn. I. ODS-1/2019:660/2018 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA, § 2 ods. 2 AP SAK

tým, že

v období mesiacov jún až júl 2017 ako obhajca A. B., ktorý bol v tom čase vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v P., doručoval pánovi A. B. do výkonu väzby listiny, nesúvisiace s jeho trestnou vecou, ktoré sa týkali riadenia obce A., umožnil mu ich podpisovať a následne ich doručoval tretím osobám (synovi pána A. B. a p. C. D.),

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie voči DO advokátovi bolo začaté na základe návrhu predsedu RK SAK zo dňa 10. 9. 2018 doručenej DK SAK dňa 10. 9. 2018 pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, za porušenie povinností advokáta v zmysle § 18 ods. 1 ZoA a § 2 ods. 2 AP SAK.

DO sa na výzvu navrhovateľa k veci vyjadril v podaniach doručených SAK dňa 19. 4. 2018 a 10. 5. 2018. Uviedol, že dňa 24. 5. 2017 prevzal obhajobu pána A. B. Predchádzajúci obhajca p. A. B. mu pri odovzdávaní dokladov odovzdal aj list z okresnej prokuratúry z 18. 5. 2017, v ktorom sa, okrem iného, uvádza „V neposlednom rade pokiaľ obvinenému skutočne záleží na riadnom výkone právomoci, ktoré mu i naďalej patria, tak ich môže účinne zariadiť práve prostredníctvom svojho zvoleného obhajcu“. V tomto kontexte akceptoval informáciu klienta A. B., že i vo väzbe podpisuje listiny týkajúce sa obecných záležitostí, ktoré mu mala dovtedy nosiť iná osoba a predchádzajúci obhajca. Preto aj on niekoľkokrát takéto listiny prevzal od syna p. A. B., respektíve pracovníčky obecného úradu na doručenie p. A. B. a následne po jeho podpise ich týmto osobám vracal. Obsah listín neskúmal, vedel, že ide o veci týkajúce sa zariadenia obecných záležitostí. DO v týchto podaniach uznal, že z jeho strany došlo k pochybeniu, keď predmetné listiny v období júna a júla 2017 do väzby doručoval.

Nerobil tak ale s úmyslom niekomu škodiť alebo niekoho zvýhodňovať. Toto svoje zlyhanie oľutoval.

Rozhodnutím VII. disc. senátu SAK z 10. decembra 2018, sp. zn. DS VII.-67/2018:660/2018 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania s tým, že senát rozhodol o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že senát vyhodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a z vykonaného dokazovania, najmä z písomných vyjadrení DO, mal za preukázané, že k spáchaniu skutku uvedenom v návrhu navrhovateľa došlo, ako aj to, že skutok spáchal DO. Disciplinárny senát prijal právny názor, že skutok uvedený v návrhu je disciplinárnym previnením advokáta podľa § 56 ods. 1 ZoA, a že sa ho dopustil DO.

Disciplinárny senát prihliadol pri ukladaní disciplinárneho opatrenia, najmä na písomné vyjadrenia DO, ktorý uznal, že pochybil, a že svoje povinnosti advokáta neriadiť sa pokynmi klienta, ak sú v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, vrátane povinnosti poučiť klienta o tomto rozpore, porušil. Disciplinárny senát ďalej zohľadnil, že DO konal v zmysle stanoviska prokurátora okresnej prokuratúry zo dňa 18. 5. 2017 a spoľahnúc sa na jeho odbornosť si neuvedomil, že toto stanovisko je v rozpore s § 2a ods. 3 zákona č. 22/2016 Z. z., ktoré vyhodnotil ako poľahčujúce okolnosti podľa § 30 ods. 1 písm. e), f) DP SAK.

Disciplinárny senát zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť u DO aj málo závažné následky jeho konania, podľa § 30 ods. 1 písm. d) DP SAK, ako aj jeho doterajší etický výkon praxe advokáta, a rozhodol tak, že u DO upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia, keďže samotné prejednanie skutku v disciplinárnom konaní považoval za postačujúce vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania a mieru zavinenia DO.

Proti tomuto rozhodnutiu dňa 21. 1. 2019 podala odvolanie navrhovateľka z dôvodu, že prvostupňový disciplinárny senát zásadne pochybil pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení, keď upustil od jeho uloženia. Navrhovateľka konkrétnou argumentáciou právnymi predpismi, kritikou úvah disciplinárneho senátu, v odvolaní podrobne namieta a čiastočne aj vyvracia existenciu poľahčujúcich okolností. Preto trvá na uložení prísnejšieho disciplinárneho opatrenia peňaznej pokuty vo výške minimálnej mzdy, s cieľom dostatočného sankčného účinku voči dotknutému advokátovi na individuálnej úrovni ako aj všeobecnej prevencie proti opakovaniu obdobne závažného porušenia povinnosti advokáta.

DO vo vyjadrení k odvolaniu žiadal odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť s tým, že z dôvodu zdravotných problémov ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

Rozhodnutím I. odv. disc. senátu SAK z 18. marca 2019, sp. zn. I. ODS-1/2019:660/2018 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenené v časti výroku o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia tak, že DO advokátovi bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA – písomné napomenutie.

Odvolací senát po prejednaní veci konštatoval, že konaním, resp. nedbanlivosťou DO advokáta, tento ako „doručovateľ“ nepovolenej korešpondencie do väzby porušil okrem porušenia § 2a ods. 3 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby aj zákon v ustanoveniach upravujúcich styk advokáta s klientom vo väzbe (§ 18 v spojení s § 24 vyhl. č. 437/2006), ako aj v ustanoveniach o návštevách osôb vo väzbe (§ 19). Už len hrozba možných následkov tohto druhu konania advokáta si vyžaduje v takýchto prípadoch uloženie disciplinárneho opatrenia, ktoré bude mať aj preventívny dosah.

Ale s ohľadom na zdravotné i súčasné majetkové pomery DO tak, ako ich uviedol vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, a ktoré vyplynuli aj z priloženého

potvrdenia o pracovnej neschopnosti, odvolací senát uloženie disciplinárneho opatrenia vo forme peňažnej pokuty nepovažoval v tomto prípade za primerané. Na druhej strane treba akceptovať aj názor odvolateľa, že len samotné prejednanie disciplinárneho previnenia nezodpovedá závažnosti skutku a nespĺňa dostatočne preventívnu funkciu disciplinárneho trestu. Z tohto dôvodu odvolací disciplinárny senát zmenil napadnuté rozhodnutie vo výroku o disciplinárnom previnení a disciplinárne obvinenému uložil disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie.

75.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v postavení žalobcu v súdnom konaní, vyhotoví a zašle prokurátorovi okresnej prokuratúry list a vyjadrenie k odvolaniu prokuratúry, v ktorých na adresu prokurátorov okresnej prokuratúry v súvislosti s poukazaním na ich pochybenia uvedie urážlivé a neslušné vyjadrenia spochybňujúce ich profesionalitu a odbornosť prekračujúce hranice vecnej a primeranej kritiky, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 2, § 38 AP SAK.

Na zdôraznenie pochybení v činnosti orgánov verejnej moci môže advokát zvoliť aj expresívnejšie slovné spojenia, limity ktorých však vyplývajú z charakteru, ako aj zo závažnosti pochybení vykonaných orgánmi verejnej moci; tieto prejavy vždy musia byť v rámci určitých hraníc, ktoré sú dané najmä právami a právom chránenými záujmami iných osôb (najmä advokát protistrany, sudca, prokurátor, protistrana) alebo inštitúcií.

Nie je prípustné, aby prejav advokáta urážal alebo zosmiešňoval iné osoby alebo inštitúcie. Pokiaľ je advokát toho názoru, že iná osoba sa v rámci svojho prejavu mylí alebo má nesprávny právny názor, mal by využiť práve svoje odborné vedomosti na vecné vyvrátenie iného názoru.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 22. marca 2018, sp. zn. II. ODS-32/17:1221/2016

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK zo 14. septembra 2017, sp. zn. DS IV.-64/16:1221/2016

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK zo 14. septembra 2017, sp. zn. DS IV.-64/16:1221/2016 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 22. marca 2018, sp. zn. II. ODS-32/17:1221/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 2, § 38 AP SAK

tým, že

v rámci súdneho konania v právnej veci žalobcu JUDr. A. B., advokát, proti žalovanému Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, vedenej na okresnom súde, po podaní odvolania zo dňa 2. 2. 2016 žalovaným:

1. vyhotovil list zo dňa 15. 2. 2016 označený „Vec: vrátenie časti spisového materiálu“ adresovaný JUDr. C. D., prokurátorovi okresnej prokuratúry, poverenému zastupovateľom žalovaného, doručený okresnej prokuratúre dňa 20. 2. 2016, v ktorom je uvedené: „... v prílohe si dovoľujem zaslať Vám pre mňa nepotrebné prílohy Vášho odvolania snád len s jednou radou. Skúste prosím tieto narezať, prípadne nastrihať na potrebnú veľkosť

a v takejto podobe ich doručte prosím do niektorej z košických nemocníc a umiestnite tieto v sociálnych miestnostiach označených obyčajne písmenami WC, kde tieto nájdú podstatne lepšie využitie už i vzhľadom na ich obsah...”

2. vyhotovil „Vyjadrenie k odvolaniu odporcu zo dňa 2. 2. 2016“ doručené okresnému súdu dňa 17. 2. 2016, ktoré obsahovalo viacero invectív na JUDr. C. D. i na JUDr. E. F., bývalú prokurátorku okresnej prokuratúry, keď vo vyjadrení na druhej strane uviedol: „Nemôžem sa diviť postojú a postupu konkrétneho pracovníka odporcu a teda ani sa nemôžem pozastavovať nad šírkou a celou škálou jeho nevedomosti a doslova právneho analfabetizmu, pretože jednoducho situácia v tejto štátnej ustanovizni je taká aká je a v tomto prípade je priamo dokumentovaná obsahom a formou podaného odvolania.“... „... môj návrh a to si prosím raz a pre vždy zapíšte do mozgu /v prípade konkrétneho pracovníka odporcu to však bude skôr nespľniteľné pranie, ako reálna možnosť/...“; na tretej strane vyjadrenia uviedol: „... poznajúc asi charakteristiku a vlastnosti vnútorného života právneho zástupcu odporcu, dané intelektuálnymi danosťami jeho osobnosti, bolo by to asi zbytočné a márne. Proste ak pracovník KP, sám aktívny a činný právnik nechápe ani tie základné právne aspekty zákona a ak aj tieto z počutia aj pozná a tieto i napriek tomu mylne interpretuje a nesprávne použije, je to skutočnosť, ktorá je pre ďalší právny vývoj tejto krajiny hroznou predstavou. Ale na obdobnú neprofesionalitu sme si už na strane prokuratúry a jej jednotlivých pracovníkov na škodu veci aj zvykli.“; a na piatej strane vyjadrenia uviedol: „Skutočne odporúčam do budúcnosti zástupcovi odporcu poriadnu a serióznu prípravu, ktorá nebude spočívať len v tupom odpisovaní obdobnej skutočnosti z iného prokurátorského spisu, pretože samostatná práca tomuto evidentne nie je vlastná. Potom vyzerá a to sa nemôže na môj názor ani len hnevať, ako hlúpy chudák.“; „... obžaloba pochádzala z pera matky všetkej neschopnosti na úrade prokuratúry Dr. E. F.“; ... „Pán doktor C. D., tvrdíš takýto právny nezmysel je skutočnou čerešničkou na torte Vašej neschopnosti a neporozumenia práva ako takého. Ďalšie invectívy na Vašu osobu a celú ustanovizeň, ktorú zastupujete, už aj z posledných pocitov akéhosi ľudského porozumenia radšej vynechám“,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 28. 7. 2016 na základe podnetu sťažovateľa návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát prejednal vec na neverejnom zasadnutí dňa 15. 3. 2017 a vec rozhodol v súlade s § 16 ods. 1 DP SAK v skrátrenom disciplinárnom konaní, keďže mal za nepochybné, že skutok uvedený v návrhu na začatie konania sa stal, DO spáchanie skutku nepoprel a skutok vykazoval znaky disciplinárneho previnenia. Disciplinárny senát vydal v skrátrenom disciplinárnom konaní dňa 15. 3. 2017 rozhodnutie, ktorým za spáchané disciplinárne previnenie uložil DO disciplinárne opatrenie, peňažnú pokutu vo výške 200 eur a zároveň DO zaviazal zaplatiť paušálne trovy konania vo výške 435 eur.

DO podal proti rozhodnutiu v zmysle § 16 ods. 2 DP SAK odpor zo dňa 10. 7. 2017, ktorý bol doručený DP SAK dňa 11. 7. 2017. V zmysle § 16 ods. 2 DP SAK sa podaním odporu napadnuté rozhodnutie zrušuje, predseda disciplinárneho senátu vo veci nariadi pojednávanie a ďalej sa postupuje podľa ustanovení o disciplinárnom pojednávaní.

V zmysle uvedeného predsedu disciplinárneho senátu nariadil vo veci disciplinárne pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 14. 9. 2017 a na tomto disciplinárny senát vec opätovne prejednal a rozhodol tak, že zo 14. septembra 2017, sp. zn. DS IV.-64/16:1221/2016 uznal DO advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo DO advokátovi podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 200 eur.

Na základe vykonaného dokazovania mal disciplinárny senát za nepochybné preukázané, že skutky uvedené v návrhu, ktoré navrhovateľ kladie DO za vinu, sa stali.

Disciplinárny senát sa pred rozhodovaním, či skutky majú znaky disciplinárneho previnenia, musel najprv vysporiadať s námietkou DO, ktorú vzniesol ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia, že tieto skutky nespáchal ako advokát a člen SAK, ale výlučne ako fyzická osoba, účastník konania. Disciplinárny senát sa s touto námietkou vysporiadal už v napadnutom rozhodnutí, pričom záver disciplinárneho senátu DO v podanom odpore žiadnym spôsobom nespochybnil. Disciplinárny senát však pre úplnosť opätovne uvádza argumentáciu k tejto námietke DO, a to zhodne s argumentáciou uvedenou v napadnutom rozhodnutí. Disciplinárny senát zistil, že DO svoj list zo dňa 15. 2. 2016 vyhotovil na hlavičkovom papieri Advokátskej kancelárie Dr. A. B., pričom takisto je tento list opatrený pečiatkou advokátskej kancelárie. List zo dňa 16. 2. 2016 podal DO ako účastník konania v procesnom postavení navrhovateľa, avšak v záhlaví tohto listu je označený ako Dr. A. B., advokát. Z týchto skutočností vyplýva, že DO predmetné listy nevyhotovil výlučne ako fyzická osoba, ale naopak, v týchto listoch sa výslovne prihlásil k svojej stavovskej príslušnosti, t. j. ku Slovenskej advokátskej komore.

Disciplinárny senát nad rámec vyššie uvedeného poukázal na znenie § 1 ods. 5 AP SAK ako aj na znenie § 29a ods. 1 ZoA. V zmysle uvedeného AP SAK, ako aj ZoA, nerozlišujú, či advokát vystupuje v rámci výkonu povolania alebo mimo výkonu povolania, keďže tento je vždy a za každých okolností, ako príslušník advokátskeho stavu, povinný zachovávať vážnosť a dôstojnosť, ktorú vyžaduje postavenie advokáta. V prípade, ak sa advokát dopustí konania, ktoré je v rozpore s vážnosťou a dôstojnosťou postavenia advokáta, nie je rozhodujúce, či sa tohto konania dopustil v rámci výkonu advokácie, alebo mimo neho. Advokát je príslušník advokátskeho stavu nepretržite, a preto aj nepretržite musí zachovávať vážnosť a dôstojnosť, ktorú tento stav požíva.

IV. disciplinárny senát už vo svojej doterajšej rozhodovacej činnosti, od ktorej nemá dôvod sa odchyliť, uviedol (rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu zo dňa 18. 11. 2013, sp. zn. DS IV.-114/2013:1104/2013), že zachovávanie dôstojnosti pri výkone advokácie, ale aj mimo výkonu advokácie, vyžaduje od advokáta a advokátskeho koncipienta najmä zvýšené nároky na slušnosť pri komunikácii s tretími osobami a inštitúciami, na slušnosť pri prezentácii samého seba, ako aj pri vystupovaní v pozícii štatutára obchodnej spoločnosti, ktorá nemá oprávnenia na poskytovanie právnych služieb.

Obsah pojmu „vážnosť a dôstojnosť, ktorú vyžaduje postavenie advokáta“ ako jednej z vlastností typickej pre advokáta nielen pri výkone advokácie, ale aj pri správaní sa v bežnom živote, nie je v advokátskych stavovských predpisoch ani iných právnych predpisoch normatívne vymedzený. Uvedený pojem je potrebné chápať objektívne, keďže sa jedná o spoločnú hodnotu advokácie, ktorá je hodná rešpektovania každým advokátom v záujme zachovania povesti advokátskeho stavu. Porušenie vážnosti a dôstojnosti, ktorú vyžaduje postavenie advokáta môže predstavovať najmä páchanie trestnej činnosti, nerešpektovanie právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu ukladajúceho mu povinnosť, ale aj akékoľvek iné konanie advokáta, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, advokátskou etikou, ale aj všeobecne uznávanými morálnymi hodnotami spoločnosti. Zachovávanie dôstojnosti pri výkone advokácie vyžaduje od advokáta najmä zvýšené nároky na slušnosť pri komunikácii

s tretími osobami a inštitúciami (napr. požiadavka na profesionálny ústny, ako aj písomný, prejav pri komunikácii), na slušnosť pri prezentácii samého seba (napr. požiadavka na úpravu zovňajšku pri zastupovaní klientov pred orgánmi verejnej moci).

Skutky, ktorých sa dopustil DO možno považovať za zjavne neetické voči sťažovateľovi, ako aj voči SAK, ktorej je sťažovateľ členom. Výroky, ktoré sú obsahom predmetných podaní DO nemožno objektívne považovať za slušné a korektné, ktoré by zachovávali vážnosť a dôstojnosť advokátskeho stavu. Tieto výroky sú v zjavnom rozpore nielen s pravidlami profesijnej etiky advokáta, ale aj so základnými pravidlami slušného správania sa v rámci bežných spoločenských vzťahov.

Písomný, ako aj ústny prejav advokáta by mal byť vecný a odborný. Podľa názoru disciplinárneho senátu na zdôraznenie pochybení v činnosti orgánov verejnej moci, medzi ktorými najdominantnejší vplyv majú súdy ako najvýznamnejšie orgány ochrany práva, môže advokát zvoliť aj expresívnejšie slovné spojenia, limity ktorých vyplývajú z charakteru, ako aj zo závažnosti pochybení vykonaných orgánmi verejnej moci (medzi ktoré patria aj súdy). Ak ide o závažnejšie pochybenia orgánmi verejnej moci, advokát môže použiť na ich kritiku a zdôraznenie aj expresívnejšie slovné spojenia pri ich namietaní v opravnom konaní (obdobne rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu SAK z 19. 3. 2014, sp. zn. DS IV.-4/13:2932/2012). Tieto prejavy však vždy musia byť v rámci určitej hranice, ktorou sú najmä práva a právom chránené záujmy iných osôb (najmä advokát protistrany, sudca, prokurátor, protistrana) alebo inštitúcií. Nie je prípustné, aby prejav advokáta bez toho, aby bola zachovaná jeho vecná stránka, urážal alebo zosmiešňoval iné osoby alebo inštitúcie. Pokiaľ je advokát toho názoru, že iná osoba sa v rámci svojho prejavu mylí alebo má nesprávny právny názor, mal by využiť práve svoje odborné vedomosti na vecné vyvrátenie iného názoru. Nie je prípustné, aby advokát pri svojom inom právnom názore (hoc aj správnom) druhú osobu pre jej názor urážal a zosmiešňoval. Takéto konanie nie je v súlade s dôstojnosťou advokátskeho stavu, dôstojnosťou samotného advokáta a ani s jeho slušnosťou.

Obsahom vyjadrení DO v disciplinárnom konaní bolo najmä poukazovanie na pochybenia súdov v rozhodovaní o právnej veci, kde vystupoval ako žalobca, na nesprávne právne názory žalovaného v predmetnej právnej veci, ktorým bola v tomto prípade Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou SR, ako aj na skutkové okolnosti, na ktorých mal spočívať nárok DO v tejto právnej veci. Disciplinárny senát túto obranu DO nepovažuje za dôvodnú. Ako už bolo uvedené, advokát musí byť vo svojich prejavoch najmä vecný a odborný. Nie je dôvodná obrana DO, že iba vyjadrenie osobného názoru nemôže byť disciplinárnym previnením, keďže práve aj vyjadrenie osobného názoru má svoje obmedzenia vyplývajúce zo stavovských predpisov. V tejto súvislosti disciplinárny senát poukazuje aj na rozhodovaciu činnosť všeobecného, ústavného, ale aj európskeho súdnicstva, v ktorých sa už stal doslova notoriou právny záver, že aj sloboda prejavu má svoje hranice, a teda nie je a ani nemôže byť neobmedzená.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaneho prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA. V neprospech DO vyhodnotil disciplinárny senát nasledovné skutočnosti. Rozsah a povaha porušenia povinnosti DO je závažná v tom, že advokát sa správania nezlučiteľného s dôstojnosťou advokátskeho stavu dopustil až v dvoch písomných podaniach, pričom sa nejednalo iba o ojedinelé nevhodné slovné vyjadrenie, ale najmä v neskoršom podaní bol týchto nevhodných slovných vyjadrení vyšší počet. V neprospech DO vyhodnotil disciplinárny senát tiež skutočnosť, že tento svoje skutky žiadnym spôsobom neolútoval a ani sa za ne neospravedlnil. V prospech DO disciplinárny senát vyhodnotil skutočnosť, že DO dosiaľ nebol disciplinárne trestaný. Po vyhodnotení charakteru skutočností v prospech a v neprospech DO disciplinárny senát má za to, že viac

skutočností svedčí v neprospech obvineného. Vzhľadom na uvedené, disciplinárny senát považoval za spravodlivé a primerané uložiť DO peňažnú pokutu vo výške 200 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO dňa 17. 11. 2017 odvolanie, ktorým navrhol rozhodnutie v celom rozsahu zrušiť. V obsahu odvolania uviedol svoj postoj k priebehu súdneho konania, zhodnotenie osoby sťažovateľa, zhodnotenie svojej činnosti (t. j. nevyvrátil skutkový stav, len opätovne odôvodnil svoje Výroky z listu zo dňa 15. februára 2016 označeného ako „Vec: Vrátenie časti spisového materiálu“, doručeného okresnej prokuratúre dňa 20. februára 2016 a z listu zo dňa 16. februára 2016 označeného ako „Vyjadrenie k odvolaniu odporcu zo dňa 2. 2. 2016“, doručeného okresnému súdu dňa 17. februára 2016), vyjadril odmietavé stanovisko k oprávneniam príslušných orgánov SAK rozhodovať o disciplinárnom previnení, nestotožnil sa s uložením disciplinárneho opatrenia pre porušenie § 56 ods. 1 ZoA a pomenoval závery smerujúce k vydaniu tohto rozhodnutia ako „hlúposť“. DO označil rozhodnutie za neprípustné, nesprávne a svojím významom a spôsobom uloženia za doslova výsmech a zosmiešnenie celej advokátskej obce a má za to, že sa svojou činnosťou z pozície slovenského advokáta s uvedením si významu advokátskeho stavu nedopustil disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutím II. odv. disc. senátu SAK z 22. marca 2018, sp. zn. II. ODS-32/17:1221/2016 bolo toto rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát mal za preukázané, že prvostupňový senát sa v rozhodnutí vysporiadal s námietkou DO, že skutky nespáchal ako advokát a člen SAK, ale ako fyzická osoba, z pozície účastníka konania výlučne. Z obsahu spisov je zrejmé, že DO vyhotovil list zo dňa 15. februára 2016 označený ako „Vec: Vrátenie časti spisového materiálu“, doručený okresnej prokuratúre dňa 20. februára 2016 na hlavičkovom papieri AK Dr. A. B. vrátane razenia pečiatky advokátskej kancelárie DO, pričom túto skutočnosť DO následne v Odvolaní už nenamietol. IV. disciplinárny senát v danej súvislosti správne poukázal aj na § 1 ods. 5 AP, z ktorého jednoznačne vyplýva, že slušnosť, vážnosť a dôstojnosť, ktorú vyžaduje advokátsky stav, je nutné dodržiavať nepretržite – kedykoľvek, kdekoľvek a za každých okolností, bez ohľadu na to, či sa v danom čase jedná o činnosť pri výkone advokátskeho povolania alebo nie. Odvolací disciplinárny senát SAK má za to, že v tomto prípade IV. disciplinárny senát SAK správne a vyčerpávajúcym spôsobom vyhodnotil obsahový význam spojenia „vážnosť a dôstojnosť, ktorú vyžaduje postavenie advokáta“ z objektívneho hľadiska, ktorý podporil tiež príslušnou rozhodovacou činnosťou disciplinárnych senátov SAK v obdobných veciach.

Ďalej sa IV. disciplinárny senát vysporiadal aj s námietkou DO, že svojím konaním sa nemožno dopustiť porušenia ustanovenia § 38 AP, nakoľko list adresoval priamo na adresu dotýčajúcej osoby. Odvolací senát mal za preukázané, že IV. disciplinárny senát správne zistil, že doručenie písomností bolo vo vzťahu k štátnym orgánom, pričom ich obsah bol nekorektný, neslušný, znevažujúci prácu, resp. profesionalitu osoby sťažovateľa – prokurátora okresnej prokuratúry JUDr. C. D., ale aj JUDr. E. F. (z kontextu vyjadrenia k odvolaniu odporcu zo dňa 2. 2. 2016). IV. disciplinárny senát SAK s podporou relevantných podkladov z rozhodovacej praxe náležite odôvodnil a preukázal skutočnosť, že DO svojimi skutkami nerespektoval povinnosť advokáta danú § 38 AP. Na podporu uvedeného možno poukázať aj na ďalšiu rozhodovaciu činnosť disciplinárnych senátov SAK, napr. (1) rozhodnutie sp. zn. DS VIII.-18/15:2280/2014 podľa ktorého sa disciplinárne obvinený advokát dopustil disciplinárneho previnenia, nakoľko v písomnom podaní adresovanom súdu sa neobmedzil len na právnu a skutkovú argumentáciu, ale pristúpil k zbytočným hodnotiacim úsudkom s expresívnym podtónom, alebo (2) rozhodnutie sp. zn. I. ODS-24/14:667/2013 v spojení s rozhodnutím sp. zn. DS X.-110/10:2013/2010, v zmysle ktorého sa advokát dopúšťa disciplinárneho previnenia vtedy, ak v písomnej komunikácii adresovanej prokurátorovi uvedie neslušné a neúctivé vyjadrenia znevažujúce jeho prácu a profesionalitu.

Odvolačný disciplinárny senát SAK tak mal za preukázané, že IV. disciplinárny senát SAK náležite zistil skutkový stav, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a právne správne vyvodil záver, že skutky kladené DO za vinu sa stali a sú disciplinárnym previnením v zmysle § 56 ods. 1 ZoA.

76.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý sa ako obhajca v trestnej veci klienta bez predchádzajúceho ospravedlnenia svojej neúčasti nezúčastní na neverejnom zasadnutí nariadenom okresným súdom a následne ani na hlavnom pojednávaní, ospravedlňujúc svoju neúčasť dlhodobou práceneschopnosťou, v období ktorej však opakovane vykonal návštevy klienta vo väzbe, a to navyše aj v deň predchádzajúci termínu hlavného pojednávania, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2, 3 ZoA a § 2 ods. 2, § 38 AP SAK.

Advokát, ktorý sa vo veci prešetrovania sťažnosti podanej proti advokátovi ani v dodatočne poskytnutej lehote nevyjadrí na výzvu predsedu RK SAK k obsahu sťažnosti a neposkytne potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 28 ods. 4 ZoA.

*Rozhodnutie II. odv. disc. senátu z 12. novembra 2018, sp. zn. II. ODS-11/2018:512/2016
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK zo 16. februára 2018, sp. zn. DS VIII.-78/16:512/2016*

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK zo 16. februára 2018, sp. zn. DS VIII.-78/16:512/2016 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu z 12. novembra 2018, sp. zn. II. ODS-11/2018:512/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2, 3, § 28 ods. 4 ZoA a § 2 ods. 2, § 38 AP SAK,

tým, že

- 1.) sa ako obhajca A. B. v trestnej veci vedenej okresným súdom:
 - a) bez predchádzajúceho ospravedlnenia svojej neúčasti nezúčastnil na neverejnom zasadnutí nariadenom okresným súdom na deň 13. 11. 2015,
 - b) nezúčastnil sa na hlavnomo pojednávaní nariadenom okresným súdom na deň 9. 12. 2015, ospravedlňujúc svoju neprítomnosť práceneschopnosťou trvajúcou od 5. 10. 2015, a to napriek tomu, že svojho klienta A. B. navštívil v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody B. o. i. dňa 9. 11. 2015 v čase od 9:49 hod. do 10:15 hod., dňa 19. 11. 2015 v čase od 8:40 hod. do 9:00 hod. a dňa 8. 12. 2015 v čase od 8:47 hod. do 9:00 hod.,
- 2.) v sťažnostnej veci vedenej RK SAK pod sp. zn. 33/512/2016 na výzvu predsedu Revíznej komisie SAK zo dňa 7. 3. 2016 ani v dodatočne poskytnutej lehote nevyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľky zo dňa 4. 2. 2016 a neposkytol potrebné vysvetlenie a požadovanú spisovú dokumentáciu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **480 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 10. 11. 2016 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK zo 16. februára 2018, sp. zn. DS VIII.-78/16:512/2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 480 eur.

Tomuto rozhodnutiu predchádzalo pojednávanie dňa 9. 11. 2017, na ktorom sa DO advokát zúčastnil a ku skutkom, ktoré sa mu kladú za vinu sa vyjadril tak, že svoju neúčast na hlavnom pojednávaní v trestnej veci svojho klienta dňa 8. 12. 2015 ospravedlňoval aj elektronicky spolu so zaslaním potvrdenia o PN deň pred pojednávaním, ako aj prostredníctvom svojej koncipientky v deň daného hlavného pojednávania, a to na základe dlhodobej PN, ako aj v zmysle žiadosti svojho klienta, aby bol zastúpený na predmetnom hlavnom pojednávaní. Stretnutie s klientom deň pred hlavným pojednávaním dňa 8. 12. 2015 sa malo uskutočniť počas ošetrojúcim lekárom povolených vychádzok v časoch od 10:00 hod. do 17:00 hod., potvrdenie o ktorých sa DO advokát zaviazal predložiť. Vo vzťahu k nevyjadreniu sa na výzvu SAK DO advokát vyjadril poľutovanie s odôvodnením, že v minulosti na všetky výzvy komory reagoval, nikdy disciplinárne sťahovaný nebol a SAK si váži a stanovisko k neúčasti na neverejnom zasadnutí v trestnej veci jeho klienta sa zaviazal predložiť dodatočne.

Ku komplexnému vyjadreniu DO advokáta k všetkým bodom podanej sťažnosti došlo teda až dodatočne, na základe opätovne mu uloženej povinnosti vyjadriť sa na pojednávaní konanom dňa 9. 11. 2017, pričom vo svojom vyjadrení zo dňa 11. 12. 2017 vo vzťahu ku skutku kladenému mu za vinu pod bodom 1.) uviedol ako dôvod svojej neúčasti na neverejnom zasadnutí výklad ustanovení TP v spojení s tvrdením o údajnom telefonickom oznamovaní neúčasti na pojednávaní, o ktorom nepredložil žiadny dôkaz a vo vzťahu ku skutku kladenému mu za vinu pod bodom 2.) uviedol, že návštevy klienta v ÚVV a ÚVTOS v B. mal povolené svojím ošetrojúcim lekárom, ktorý mu povolil vychádzky v určených dňoch podľa tohto písomného vyjadrenia v čase od 8:30 hod. až do 17:00 hod., ani toto svoje tvrdenie nepodložil DO advokát žiadnym dôkazom, keďže potvrdenie od svojho ošetrojúceho lekára nevedel zabezpečiť a túto dôkaznú núdzu sa snažil nahradiť svojím čestným vyhlásením o povolených vychádzkach počas dlhodobej PN.

V predmetnej veci sa následne konalo pojednávanie dňa 16. 2. 2018, na ktorom sa senát po prednese návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 10. 11. 2016 zo strany zástupcu RK SAK a k vyjadreniu DO advokáta, že nemá k veci viac čo uviesť, oboznámil s obsahom sťažnostného spisu, ako aj celého disciplinárneho spisu a na základe toho, že zástupca RK SAK, ani DO advokát nemali návrhy na doplnenie dokazovania, z oboznámeného dôkazného súboru a v ňom obsiahnutých jednotlivých dôkazov potom disciplinárny senát dospel k týmto skutkovým zisteniam:

Z predložených listín bolo disciplinárnemu senátu zrejmé, že DO advokát prevzal dňa 27. 4. 2015 zastupovanie klienta A. B., v trestnej veci zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 TZ v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) a b) TZ. Počas zastupovania sa DO advokát dopustil viacerých porušení svojich povinností. Napriek tomu, že mu dňa 13. 11. 2015 bolo doručené predvolanie na neverejné zasadnutie, na ktorom sa rozhodovalo o ďalšom trvaní

väzby jeho klienta, na toto neverejné zasadnutie sa nedostavil, pričom svoju neprítomnosť žiadnym spôsobom neospravedlnil. Následne mu dňa 16. 11. 2015 bolo doručené predvolanie na hlavné pojednávanie, ktorého termín bol vytýčený na deň 9. 12. 2015, ku ktorému zaslal DO advokát deň pred hlavným pojednávaním, t. j. dňa 8. 12. 2015 konajúcemu súdu ospravedlnenie so žiadosťou o odročenie tohto hlavného pojednávania, ktoré o. i. odôvodnil svojou práceneschopnosťou trvajúcou už od 5. 10. 2015. Súd túto skutočnosť preveroval vyžiadaním si potvrdenia o návštevách A. B. od ÚVV a ÚVTOS B. zo strany DO advokáta, na základe ktorého bolo zistené, že DO advokát opakovane navštevoval klienta A. B. počas svojej oficiálnej práceneschopnosti v ÚVV a ÚVTOS B., a to konkrétne dňa 9. 11. 2015, dňa 19. 11. 2015 a dokonca aj dňa 8. 12. 2015, t. j. deň pred nariadeným termínom hlavného pojednávania, a to len niekoľko hodín pred tým, ako zaslal konajúcemu súdu ospravedlnenie a žiadosť o odročenie tohto hlavného pojednávania.

Disciplinárny senát vzhľadom na všetky uvedené okolnosti prípadu konštatoval, že DO advokát sa počas zastupovania svojho klienta dopustil viacerých porušení povinností vyplývajúcich mu zo ZoA, ako aj z AP SAK. DO advokát sa napriek preukázateľnému prevzatíu predvolania na neverejné zasadnutie vo veci svojho klienta, na ktorom sa rozhodovalo o ďalšom trvaní jeho väzby, tohto neverejného zasadnutia nezúčastnil, pričom v konaní nebolo preukázané, že by svoju neúčast na tomto úkone akýmkoľvek spôsobom odôvodnil a ospravedlnil, prípadne aspoň preukázal, že by bol konajúcemu súdu predostrel akékoľvek svoje výhrady voči termínu doručenia predvolania na tento úkon, a to či už pred daným úkonom alebo priamo na ňom. DO advokát teda vo vzťahu k svojmu klientovi nekonal s odbornou starostlivosťou, pretože sa bez akéhokoľvek zdôvodnenia nezúčastnil na úkone, na ktorom mal primeraným spôsobom a dôsledne využiť v záujme svojho klienta všetky právne prostriedky a uplatniť všetko, čo by bolo pre klienta prospešné. Ďalej deň pred konaním hlavného pojednávania vo veci svojho klienta, o ktorom bol preukázateľne informovaný prevzatím predvolania dňa 16. 11. 2015, sa oficiálne z účasti na tomto hlavnom pojednávaní ospravedlnil iba deň pred konaním samotného hlavného pojednávania odvolávaním sa pred súdom na svoju práceneschopnosť trvajúcú už od 5. 10. 2015, pričom bolo zistené, že počas tejto práceneschopnosti opakovane navštevoval svojho klienta v ÚVV a ÚVTOS B. a takúto návštevu realizoval aj niekoľko hodín pred zaslaním oficiálneho ospravedlnenia z nariadeného termínu hlavného pojednávania vo veci jeho klienta, z čoho je zrejmé, že ospravedlnenie neúčasti na tomto úkone – hlavnom pojednávaní bolo z jeho strany účelové. Disciplinárny senát nemohol v tomto smere prihliadnuť na obranu DO advokáta, že v čase návštev klienta mal práve ošetrovujúcim lekárom povolené vychádzky, nakoľko písomné čestné vyhlásenie DO advokáta o vychádzkach počas dlhodobej PN v trvaní takmer osem hodín denne v pracovnom čase, avšak len v konkrétnych dňoch, pričom jedným z nich mal byť deň pred dňom konania hlavného pojednávania vo veci jeho klienta, z ktorého sa ospravedlnil, sa javí ako tendenčné, obzvlášť v spojení so skutočnosťami, že vo vyjadreniach samotného DO advokáta, ohľadne trvania týchto vychádzok boli jednoznačné rozpory, keď na pojednávaní dňa 9. 11. 2017 tvrdil, že tieto mali trvať od 10.00 hod., následne však vo svojom písomnom vyjadrení uvádza začiatok vychádzok od 8.30 hod. a že v konečnom dôsledku na preukázanie tohto tvrdenia nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by bol spôsobilý túto skutočnosť potvrdiť. Disciplinárny senát konštatuje, že ani potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti DO advokáta zo dňa 5. 10. 2015 neobsahuje žiaden záznam o povolených denných vychádzkach.

DO advokát porušil nielen povinnosti konať pri výkone advokácie čestne a svedomito a dbať na dôstojnosť advokátskeho stavu, ale navyše porušil aj svoju povinnosť konať vo vzťahu k súdu slušne a korektne, pričom k týmto skutkom, vo vzťahu ku ktorým bola na jeho osobu podaná sťažnosť, sa napriek predĺženiu lehoty na vyjadrenie poskytnutému SAK na jeho

výslovnú žiadosť nevyjadril až do ďalšej výzvy adresovanej mu na pojednávaní vo veci dňa 9. 11. 2017, čím porušil aj svoju povinnosť poskytnúť SAK potrebné vysvetlenia a vyjadriť sa k sťažnosti v rámci konania, ktoré sa proti nemu vedie.

Disciplinárny senát pri úvahách o disciplinárnom opatrení konštatoval, že sa riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a osobu DO advokáta, ktorý už bol v minulosti disciplinárne stíhaný. Dospel k záveru, že v prípade DO nemôže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, nakoľko prerokovanie disciplinárneho previnenia nepovažuje u tohto advokáta, vzhľadom na závažný charakter porušených povinností za postačujúce.

Voči tomuto rozhodnutiu podal DO v zákonnej lehote odvolanie zo dňa 27. 3. 2018, v celom rozsahu, v ktorom navrhol odvolaciemu senátu, aby rozhodol s tým, že namieta neskúmanie okolností prípadu komplexne s tým, že ako advokát pri výkone advokácie postupuje svedomite a odborne, jeho dlhodobá práceneschopnosť je vec jeho súkromného charakteru a sťažnosť sudkyne považuje za šikanujúcu. Ďalej poukázal na právnu relevantnosť podaného čestného vyhlásenia.

V rámci záverečného návrhu na pojednávaní pred odvolacím disciplinárnym senátom dňa 12. 11. 2018 sa DO vyjadril, že si je vedomý, že pokiaľ ide o odpovede na výzvu RK SAK, tak nereagoval a opätovne uviedol, že v čase skutku bol v zložitom psychickom rozporení, ale mandát advokáta vykonával tak, aby to nebolo na škodu klienta, teda odborne spôsobilo a uviedol, že sudkyňa ani nevyužila možnosť uložiť mu poriadkovú pokutu, v nadväznosti aj na tento názor navrhol, aby ho odvolací senát buď v oboch bodoch oslobodil spod návrhu, a v druhom bode, kde sa nevyjadril na výzvu RK svoju vinu uznal.

Odvolací disciplinárny senát sa oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom sťažnostného a disciplinárneho spisu a preskúmal, v súlade s § 39 ods. 5 DP SAK, odvolaním napadnuté rozhodnutie, ako aj zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia a postup prvostupňového disciplinárneho senátu a dospel k záveru, že prvostupňový disciplinárny senát dostatočne zistil skutkový stav potrebný na rozhodnutie, vykonal procesne správne dokazovanie a vo veci prijal správny záver, ktorý rezultoval do výroku o uznaní viny. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že DO advokát porušil povinnosti vyplývajúce mu zo ZoA, ako aj z AP SAK. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, ktoré skutočnosti považoval VIII. disciplinárny senát za preukázané, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, a ako aj právne vec posúdil. DO v časti návrhu aj sám uznal porušenie povinností.

Odvolací disciplinárny senát považoval za primerané aj disciplinárne opatrenie uložené napadnutým rozhodnutím, vzhľadom na povahu porušených povinností, spôsob konania i mieru zavinenia, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že DO advokát bol v uplynulom období disciplinárne stíhaný.

Z týchto dôvodov odvolací disciplinárny senát rozhodnutím z 12. novembra 2018 odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

77.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako obhajca obvineného klienta v trestnej veci od klienta vo väzbe prevezme viacero listov určených jeho bratovi bez súhlasu príslušných orgánov ústavu na výkon väzby, resp. orgánov činných v trestnom konaní, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia

podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA, § 2 ods. 4 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK zo 6. júna 2018, sp. zn. II. ODS-8/18: 4159/2016

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 15. januára 2018, sp. zn. DS I-61/2017:4159/2016

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 15. januára 2018, sp. zn. DS I-61/2017:4159/2016 v spojení s rozhodnutím II. odv. disc. senátu SAK zo 6. júna 2018, sp. zn. II. ODS-8/18: 4159/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA, § 2 ods. 4 AP SAK

tým, že

ako obhajca obvineného klienta A. B. v trestnej veci vedenej Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v L., prevzal od klienta vo väzbe štyri listy určené jeho bratovi B. B. bez súhlasu príslušných orgánov ústavu na výkon väzby, resp. orgánov činných v trestnom konaní, v rozpore so zákonom č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 6. 6. 2017 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO vo svojom vyjadrení k sťažnosti zo dňa 8. 2. 2017 na výzvu predsedu RK SAK uviedol, že v cele predbežného zadržania navštívil svojho klienta, ten mu vždy dal list pre jeho brata s pokynmi na nakladanie s jeho majetkom, pričom zdôraznil, že v čase, keď preberal a odovzdával listy jeho bratovi, klient nebol ešte obvinený, ani nebolo rozhodnuté o jeho väzobnom stíhaní a jeho listy sa týkali len nakladania s majetkom a nie jeho trestného stíhania. Zároveň uviedol, že brat klienta nebol ani účastníkom ani svedkom trestného činu, a preto nebol dôvod na jeho ovplyvňovanie a ani na jeho výsluch vyšetrovateľom PZ.

Na výzvu predsedu DK SAK sa DO vyjadril dňa 3. 8. 2017 písomným podaním, v ktorom uviedol, že zotráva na svojom vyjadrení adresovanom predsedovi RK SAK a zároveň uviedol, že o väzbe pre jeho klienta rozhodol sudca pre prípravné konanie okresného súdu až dňa 19. 8. 2016 a až po tejto dobe teda nastal režim kontroly korešpondencie jeho klienta, pretože až do tejto doby bol zadržaný na základe rozhodnutia vyšetrovateľa PZ a o jeho väzbe nebolo preto rozhodnuté.

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 15. januára 2018, sp. zn. DS I-61/2017:4159/2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 300 eur.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že disciplinárny senát dospel k záveru a mal dostatočne za preukázané, že DO ako obhajca svojho klienta A. B., ktorý bol v tom čase vo väzbe v Ústave na výkon väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) TP, odovzdal od svojho klienta listy jeho bratovi bez súhlasu príslušných orgánov na výkon väzby, resp. orgánov činných v trestnom konaní. Z listinných dôkazov vyplýva, že uvedené listy boli adresované priamo bratovi klienta a obsahovali inštrukcie pre brata, pričom na jednom liste je viditeľný dátum 31. 8. 2016, t. j. z času, keď sa klient DO preukázateľne nachádzal v kolúznej väzbe. Z predložených listín vyplýva, že obvinenie voči klientovi DO bolo vznesené uznesením

vyšetrovateľa zo dňa 17. 8. 2016, dňa 18. 8. 2016 prokurátor podal návrh na vzatie do väzby a sudca pre prípravné konanie uznesením rozhodol dňa 19. 8. 2016 uznesením o vzatí do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) TP s tým, že väzba sa začala o 17. 8. 2016 o 8:45 hod. Disciplinárny senát sa preto nestotožnil s obranou DO, že v čase, keď preberal listy od klienta a doručoval ich jeho bratovi, jeho klient ešte nebol obvinený a ani nebolo rozhodnuté o jeho väzobnom stíhaní. Takisto sa disciplinárny senát nestotožňuje s tvrdením DO, že listy sa týkali len nakladania s majetkom jeho klienta a nie jeho trestného stíhania, ani že brat klienta nebol účastníkom ani svedkom trestného činu, a preto nebol dôvod na jeho ovplyvňovanie a ani na jeho výsluch vyšetrovateľom PZ. Takéto konanie DO je v rozpore s § 20 ods. 3 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov. DO mal pokyn svojho klienta na doručenie listu jeho bratovi odmietnuť ako rozporný s príslušnými právnymi predpismi ako aj internými predpismi SAK. Zo samotného postavenia advokáta sa od neho očakáva profesionalita, dôstojnosť, slušnosť, profesijná etika a morálka, a to nielen vo vzťahu ku klientovi, ale aj vo vzťahu k súdom a tretím osobám. V takomto prípade však zo strany advokáta podľa názoru disciplinárneho senátu k takémuto konaniu nedošlo, DO vedome klamal orgány činné v trestnom konaní a tým vážnym spôsobom narušil vážnosť advokátskeho stavu, a to aj vo vzťahu k laickej verejnosti. Z predložených dôkazov vyplýva, že DO advokát konal vo vedomej nedbanlivosti, pretože vedel, že nedôsledným plnením svojich povinností (spočívajúcim v doručovaní „motákov“) môže porušiť alebo ohroziť záujem na neznižovaní dôstojnosti advokátskeho stavu, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že takéto porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Vo vzťahu k uloženému disciplinárnemu opatreniu z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z registra disciplinárnych opatrení DO bolo zistené, že mu ešte nebolo uložené disciplinárne opatrenie. V rozhodnutí o návrhu v disciplinárnej veci ďalej senát dôsledne prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na následok disciplinárneho previnenia, na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu DO a na jeho osobné a rodinné pomery a boli vzaté v úvahu poľahčujúce a prifažujúce okolnosti uvedené v § 27 ods. 2 písm. a), § 28 písm. a) až c), § 29 písm. b), § 30 ods. 1 písm. f) a ods. 2 písm. j) DP SAK.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie, ktorým navrhol, aby bolo napadnuté rozhodnutie zrušené a DO oslobodený spod obvinenia, z dôvodu, že od klienta A. B. prebral listy pre jeho brata B. B. v čase, keď bol v cele predbežného zadržania, pričom ešte v tej dobe nebolo súdom rozhodnuté o jeho väzobnom stíhaní a o dôvodoch väzby. Ďalej uviedol, že sudca pre prípravné konanie rozhodol o väzobnom stíhaní klienta A. B. až dňa 19. 8. 2016 so spätnou účinnosťou, pričom vtedy rozhodol aj o dôvodoch väzby, keď rozhodol o vzatí do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) TP. Zároveň uviedol, že žiadny právny režim nezakazuje kontakt osoby, ktorá je v cele predbežného zadržania s okolím, a to až do rozhodnutia súdu o väzbe a s tým súvisiacim režimom. Bratovi obvineného umožnili príslušníci polície na Obvodnom oddelení Policajného zboru v L. návštevu zadržaného A. B., priamo v cele predbežného zadržania, kde sa dohodli na prevzatí právneho zastupovania DO, ktoré následne DO prijal. DO zároveň dodal, že klienta navštívil po jeho vzatí do väzby niekoľkokrát (v dňoch 22. 8. 2016, 25. 8. 2016, 12. 9. 2016 a 4. 10. 2016), pričom ani v jednom prípade sa nejednalo o termín 31. 8. 2016, ktorý je uvedený v odôvodnení rozhodnutia. DO opätovne zdôraznil, že žiadnu korešpondenciu od obvineného z výsluchovej miestnosti neprevzal a nedoručil jeho bratovi. Jediné listy, ktoré prevzal, boli listy z cely predbežného zadržania určené bratovi ešte v dobe, keď nebolo rozhodnuté o vzatí klienta do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) TP. DO preto v závere zhrnul, že klienta navštívil štyrikrát, pričom naposledy 4. 10. 2016, kedy s klientom uzavrel dohodu o ukončení obhajoby, z dôvodu nestotožnenia

sa s požiadavkami klienta k obhajobe, nakoľko boli podľa DO v rozpore s právom a etikou. DO opätovne dodal, že v listinách nie je uvedený dátum ako je uvádzaný v rozhodnutí, t. j. 31. 8. 2016, k čomu priložil fotokópie listov.

Rozhodnutím II. odv. disc. senátu SAK zo 6. júna 2018, sp. zn. II. ODS-8/18: 4159/2016 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie vo výroku o vine ako vecne správne potvrdené a vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení bolo zmenené tak, že sa upúšťa od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Z dokazovania vykonaného na odvolacom disciplinárnom pojednávaní jednoznačne vyplynulo, že I. disciplinárny senát SAK v tejto disciplinárnej veci náležite zistil skutkový stav, na základe dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a právne správne vyvodil záver, že skutky kladené DO za vinu sa stali a sú disciplinárnym previnením. Z prednesov účastníkov disciplinárneho konania vykonaných na odvolacom disciplinárnom konaní dňa 6. júna 2018 nedošlo k vyvráteniu skutočností, že predmetné listy boli DO, ako obhajcom klienta (A. B.) doručované jeho bratovi (B. B.) v priebehu výkonu väzby klienta, v rozpore s § 20 ods. 3 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby, keď boli doručované bez súhlasu príslušných orgánov ústavu na výkon väzby, príp. orgánu činného v trestnom konaní. DO mal pokyn svojho klienta zásadne odmietnuť, ako rozporný s príslušnými právnymi predpismi i stavovskými predpismi SAK. Z hľadiska výkonu povolania a vážnosti stavu sa od advokáta očakáva, že nebude plniť pokyny klienta, pokiaľ sú v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. DO vedieť mal a mohol, že doručovaním korešpondencie (motákov) môže ohroziť alebo porušiť záujem na neznižovaní dôstojnosti advokátskeho stavu. Z hľadiska vlastného úsudku, bez primeraných dôvodov sa však spoliehal na to, že porušenie alebo ohrozenie tohto záujmu nezapríčiní. Z uvedeného dôvodu preto odvolací disciplinárny senát SAK vo svojom závere vyhodnocuje postup prvostupňového senátu ako vecne správny a výrok o vine DO preto potvrdzuje. Z hľadiska primeranosti uloženého disciplinárneho opatrenia má však za to, že uložená sankcia bola zo strany prvostupňového senátu neprímerane prísna, nakoľko sa jednalo o menej závažné porušenie povinností advokáta, a to s ohľadom na povahu porušenia povinností, rozsah porušenia, spôsob konania, následok aj mieru zavinenia DO. Porušenie povinností DO nedosahovalo taký závažný charakter, aby mu bola za disciplinárne previnenie uložená peňažná pokuta vo výške 300 eur. Odvolací disciplinárny senát je názoru, že intenzita porušenia povinností advokáta je natoľko nízka, že od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie možno v zmysle § 56 ods. 6 ZoA upustiť, pretože prerokovanie disciplinárneho previnenia bolo plne postačujúce.

78.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako obhajca obvineného klienta v trestnej veci odovzdá list od klienta vo väzbe jeho bratovi – svedkovi v rámci prebiehajúceho vyšetrovania, bez súhlasu príslušných orgánov ústavu na výkon väzby, resp. orgánov činných v trestnom konaní, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 1 ZoA, § 2 ods. 4 AP SAK.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 15. januára 2018, sp. zn. DS I-71/2017:4159/2016

Rozhodnutím I. disc. senátu SAK z 15. januára 2018, sp. zn. DS I-71/2017:4159/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 ZoA, § 2 ods. 4 AP SAK

tým, že

ako obhajca obvineného klienta A. B. v trestnej veci vedenej Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v L., odovzdal list od klienta vo väzbe jeho bratovi B. B. (svedkovi v rámci prebiehajúceho vyšetrovania) bez súhlasu príslušných orgánov ústavu na výkon väzby, resp. orgánov činných v trestnom konaní, v rozpore so zákonom č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **300 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 6. 6. 2017 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vo svojom vyjadrení zo dňa 10. 2. 2017 na výzvu predsedu RK SAK DO uviedol, že uznáva, že sa jeho nedopatrením dostal list, ktorý mu poslal klient z väzby, jeho bratovi, neboli v ňom však uvedené žiadne údaje, ktoré by súviseli s vyšetrovanou udalosťou a mohli by akokoľvek ovplyvniť vyšetrovanie.

Na výzvu predsedu DK SAK sa DO vyjadril podaním zo dňa 18. 7. 2017, doručeným SAK dňa 20. 7. 2017. Vo svojom písomnom podaní uviedol, že zotráva na svojom vyjadrení adresovanom predsedovi RK SAK a uvedomuje si, že porušil zákon a svoje konanie ľutuje.

Po vykonanom dokazovaní dospel disciplinárny senát k záveru a mal dostatočne za preukázané, že DO ako obhajca svojho klienta A. B., ktorý bol v tom čase vo väzbe v Ústave na výkon väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b) a c) TP, odovzdal od svojho klienta list jeho bratovi. Disciplinárny senát sa nestotožnil s obranou DO, že list sa k bratovi klienta dostal len nedopatrením a že v liste neboli uvedené žiadne údaje, ktoré by mohli ovplyvniť vyšetrovanie, nakoľko brat klienta ako svedok už bol v tom čase vypočutý. Z listinných dôkazov vyplýva, že uvedené listy boli adresované priamo bratovi klienta a obsahovali inštrukcie pre jeho brata. Takéto konanie DO je v rozpore s § 20 ods. 3 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, podľa ktorého „Obvinený v kolúznej väzbe prijíma a odosiela korešpondenciu prostredníctvom orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu okrem korešpondencie uvedenej v odseku 4.“ DO mal pokyn svojho klienta na doručenie listu jeho bratovi odmietnuť ako rozporný v s príslušnými právnymi predpismi ako aj internými predpismi SAK. Zo samotného postavenia advokáta sa od neho očakáva profesionalita, dôstojnosť, slušnosť, profesijná etika a morálka, a to nielen vo vzťahu ku klientovi, ale aj vo vzťahu k súdom a tretím osobám. V takomto prípade však zo strany advokáta podľa názoru disciplinárneho senátu k takémuto konaniu nedošlo, DO vedome klamal orgány činné v trestnom konaní a tým vážnym spôsobom narušil vážnosť advokátskeho stavu, a to aj vo vzťahu k laickej verejnosti. Z predložených dôkazov vyplýva, že DO advokát konal vo vedomej nedbanlivosti, pretože vedel, že nedôsledným plnením svojich povinností (spočívajúcich v doručovaní „motákov“) môže porušiť alebo ohroziť záujem na neznižovaní dôstojnosti advokátskeho stavu, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že takéto porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že konaním DO došlo k disciplinárnemu previneniu z hľadiska porušenia predpisov o výkone advokácie ako aj interných predpisov komory, pričom sa skúmaním listín stotožnil s tvrdením navrhovateľa o vytýkanom skutku. Disciplinárny

senát mal ďalej za preukázané, že skutok, ktorý je predmetom návrhu, sa stal, že ho spáchal DO, a preto uznal DO za vinného a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že uložená sankcia je primeraná. Z registra disciplinárnych opatrení DO bolo zistené, že mu ešte nebolo uložené disciplinárne opatrenie. V rozhodnutí o návrhu v disciplinárnej veci ďalej senát dôsledne prihliadol na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na následok disciplinárneho previnenia, na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu DO a na jeho osobné a rodinné pomery a boli vzaté v úvahu pohľadujúce a prirážajúce okolnosti uvedené v § 27 ods. 2 písm. a), § 28 písm. a) až c), § 29 písm. b), § 30 ods. 1 písm. b), e) a f) a ods. 2 písm. j) DP SAK ako aj preukázanie ľútosti nad spáchanými skutkami.

79.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v e-mailovej správe adresovanej vyšetrovateľovi Policajného zboru PZ, v reakcii na postup tohto vyšetrovateľa vo vzťahu k jeho klientovi, uvedie na adresu tohto vyšetrovateľa neprímerane útočné a kritické výroky znevažujúce vzdelanie, odbornosť a osobu vyšetrovateľa, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3, § 29a ods. 1 ZoA, § 1 ods. 5, § 38 AP SAK.

Advokát sa nemôže v komunikácii s verejným orgánom vo svojich vyjadreniach uchýliť k osobným invektívam, vyjadrovaniu svojho subjektívneho názoru o nedostatočnej úrovni vzdelania, vedomostí, intelektu, o kvalite práce či o inej osobnostnej črte osoby, s ktorou komunikuje na strane verejného orgánu; vyjadrenia takéhoto charakteru nie sú právnymi prostriedkami obrany práv a oprávnených záujmov klienta v konaniach voči orgánom verejnej moci a z pozície advokáta sú nedôstojné a neadekvátne.

Rozhodnutie I. disc. senátu SAK z 8. októbra 2018, sp. zn. DS I.-41/2018:302/2018

Rozhodnutím I. disciplinárneho senátu SAK z 8. októbra 2018, sp. zn. DS I.-41/2018:302/2018 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3, § 29a ods. 1 ZoA, § 1 ods. 5, § 38 AP SAK

tým, že

vo veci konania pred 2. oddelením vyšetrovania Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v X.:

1. v e-mailovej správe zo dňa 23. 1. 2018 adresovanej mjr. Mgr. A. B., vyšetrovateľovi Policajného zboru uviedol: „Dôrazne Vás vyzývam aby ste dodržiavali zákony a nesprávali sa ako právny idiot...“
2. v e-mailovej správe zo dňa 23. 1. 2018 adresovanej mjr. Mgr. A. B., vyšetrovateľovi Policajného zboru uviedol: „Evidentne Vám to robí problémy tak doporučujem štúdium, samo štúdium alebo niekoho kto je od vás vzdelanejší.“
3. v e-mailovej správe zo dňa 23. 1. 2018 adresovanej mjr. Mgr. A. B., vyšetrovateľovi Policajného zboru uviedol: „OR PZ X. je v ostatnej dobe ale aj historicky známe ignoranciou zákonov a postupom skôr v duchu kriminálnom ako zákonom, čiže ma to neprekvapuje,

že nemáte absolútnu šajnu o zákonných ustanoveniach, ale nikdy neprestanem bojovať proti takýmto hrubým porušeniam zákonov.“

4. v e-mailovej správe zo dňa 23. 1. 2018 adresovanej mjr. Mgr. A. B., vyšetrovateľovi Policajného zboru uviedol: „P. S.: Nevieim aké máte vzdelanie vy, ale ja mám tri stupne právnického vzdelania a som pedagóg na právnickej fakulte a z tejto pozície Vám hovorím, že porušujete zákony a som o tom presvedčený. Dokonca mi to pripadá že ani len ich nečítate, nie že im nerozumiete.“
5. v e-mailovej správe zo dňa 23. 1. 2018 adresovanej mjr. Mgr. A. B., vyšetrovateľovi Policajného zboru uviedol: „P. S.: Z Vašej komunikácie nie je zrejmé v akom postavení je p. ... (nečitateľné) predvolaný, akoukoľvek, Vašou fušerskou a primitívnou prácou ste dospeli akurát k tomu, že ste doposiaľ nepredvolali p. ... (nečitateľné) zákonne a teda je len na ňom ci sa dostaví.“
6. v e-mailovej správe zo dňa 23. 1. 2018 adresovanej mjr. Mgr. A. B., vyšetrovateľovi Policajného zboru uviedol: „Keďže som zasvätil svoj život vzdelávaniu a pedagogickej činnosti, rozhodol som sa aj Vám poskytnúť aspoň ako také vzdelanie pro bono (to znamená zadarmo)“... „Dúfam a verím, že moje pedagogické okienko Vám pomôže vo Vašej práci.“

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **200 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 26. 4. 2018 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi, a to z dôvodov opísaných vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárny senát následne dospel k týmto skutkovým a právnym zisteniam:

Dňa 5. 2. 2018 bola SAK doručená sťažnosť sťažovateľky mjr. A. B., vyšetrovateľa 2. oddelenia vyšetrovania Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v X., podľa ktorej DO ako právny zástupca svojho klienta v súvislosti s predvolaním klienta na výsluch uviedol v emailovej korešpondencii so sťažovateľkou výroky citované vyššie vo výrokovvej časti.

Sťažovateľka uviedla, že preverovala podozrenie z prečinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 TP, z ktorého bola podozrivá osoba s iniciálkami R. W., ktorú potrebovala vypočuť. R. W. sa podľa sťažovateľky výsluchu vyhýbal a preto využívala zákonné prostriedky na jeho zabezpečenie pri výsluchu. Dňa 17. 1. 2017 ju telefonicky kontaktoval DO s tým, že je právnym zástupcom R. W. a trval na tom, aby sťažovateľka kontaktovala jeho klienta jedine prostredníctvom právneho zástupcu a autorizovanou elektronickou formou. Na uvedené mu odpovedala, že to nie je možné a že v tejto fáze vyšetrovania môže klientovi poskytnúť právnu pomoc iba tým, že bude prítomný na výsluchu. S touto odpoveďou DO nesúhlasil. DO následne emailom 17. 1. 2018 požiadal mjr. Mgr. A. B. o údaje potrebné na vyhotovenie plnej moci a tieto mu emailom zo dňa 18. 1. 2018 poskytla a zopakovala vysvetlenie ohľadom poskytnutia právnej pomoci v danej fáze vyšetrovania. Na tento email sťažovateľky reagoval DO emailom zo dňa 18. 1. 2018 nesúhlasným vyjadrením, v ktorom namietal, že postup vyšetrovateľky je nezákonný a že je povinná už od začiatku rešpektovať plnomocnenstvo udelené advokátovi na zastupovanie a predvolanie doručiť advokátovi, ďalej namietal aj jej postup pri telefonickom zisťovaní zdravotného stavu klienta, ktorý považoval za zásah do klientových základných práv. Dňa 19. 1. 2018 bola vyšetrovateľke od DO doručená plná

moc na zastupovanie R. W. so žiadosťou o určenie termínu na nahliadnutie do spisu, na ktorý odpovedala emailom zo dňa 23. 1. 2018, že na nahliadnutie do spisu nemá v tejto fáze konania právo a uviedla dátum výsluchu klienta R. W.

Na email sťažovateľky zo dňa 23. 1. 2018 reagoval DO následne dvoma emailmi odoslanými sťažovateľke toho istého dňa, ktoré obsahovali vyjadrenie DO uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a to:

- emailová správa z 23. 1. 2018 o 10.20 hod. vyjadrenia DO uvedené pod bodmi 1. až 5. vo výrokovej časti tohto rozhodnutia,
- emailová správa z 23. 10. 2018 o 11.09 hod vyjadrenie DO uvedené pod bodom 6. vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (t. j. celý text emailovej správy).

Na základe doručenej sťažnosti bol DO vyzvaný na vyjadrenie sa. Vo svojom vyjadrení zo dňa 9. 2. 2018 k sťažnosti DO vyjadril bezbrehé počudovanie nad podaním sťažovateľky, považuje ju za scestnú a šikanóznou, bez právneho, faktického či morálneho opodstatnenia a s podanou sťažnosťou nesúhlasil. Ďalej uviedol, že sťažovateľka mala pridelený spis od 16. 10. 2017, že p. R. W. bol niekedy na jeseň 2017 predvolaný na výsluch, ale nevedel v akej veci a v určený deň nebola vyšetrovateľka prítomná a nepodarilo sa mu s ňou ani telefonicky skontaktovať, že p. R. W. zistil, že sa vyšetrovateľka snaží získavať informácie o jeho osobe v jeho okolí – že telefonicky zisťovala u kolegu pána R. W. informácie o jeho osobe s tým, že sa vedie trestné konanie, že telefonicky zisťovala aj informácie o zdravotnom stave od ošetrojúceho lekára p. R. W., čo v ňom vyvolávalo dôvodné obavy a strach a preto vyhľadal advokáta. DO ďalej uviedol, že vyšetrovateľka odmietala uviesť, v akom postavení má byť p. R. W. v danom konaní, že odmietla rešpektovať skutočnosť, že p. W. je zastúpený advokátom s tým, že ju žiaden advokát nezaujímá a že nebude komunikovať s advokátom, lebo jej to žiaden zákon neprikazuje a nemusí DO o ničom informovať. Sťažovateľka zaslala dňa 22. 1. 2018 predvolanie p. R. W. na výsluch dňa 6. 2. 2018 na adresu p. R. W. a to napriek tomu, že mala doručení plnú moc udelenú DO na zastupovanie. Postup sťažovateľky považoval za ignoranciu základných práv človeka a občana, potieranie základných zásad trestného práva, považoval ho za hrubo nezákonný a vyvolával v ňom obavy o zabezpečenie zákonného zaobchádzania s jeho klientom a uviedol, že si za svojimi vyjadreniami stojí a nič by na nich nemenil.

Obsahovo obdobným spôsobom sa DO vyjadril aj k návrhu na začatie disciplinárneho konania svojím vyjadrením zo dňa 7. 5. 2018. DO znovu uviedol, že sťažnosť považuje za absolútne neopodstatnenú a za útok na výkon advokácie ako takej. Považoval spôsob svojej komunikácie za oprávnený a adekvátny v reakcii na porušovanie zákonov zo strany sťažovateľky, jej ignoranciu zastúpenia advokátom a ako sa ukázalo, aj jej omyl v osobe keď prenasledovala inú osobu obvineného. Svoje vyjadrenia považoval za výzvu na upustenie od svojvôle a právneho idiotizmu (ako opaku objektívneho dodržiavania zákona), na dodržiavanie zákonov a v doporučení o dovzdelaní sa či samoštúdiu v právnej oblasti, či delení sa pro bono so svojimi vedomosťami a znalosťami, nevidel nič zlé ani dehonestujúce. Svoj postup považoval za efektívny, nakoľko viedol k očisteniu jeho klienta, a svoje konanie nepovažoval za expresívne ani deliktné, ani nenarušoval ním dôstojnosť či dôveryhodnosť advokátskeho povolania. DO mal za to, že postupoval s odbornou aj morálnou starostlivosťou aj napriek útokom zo strany verejnej moci a nedokázal si predstaviť, ako by jeho obrana klienta mohla byť vyhodnotená ako priestupok organizáciou, ktorá má chrániť advokátov pred útokmi a obhajovať advokáciu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, obsahu sťažnostného aj disciplinárneho spisu a vykonaného pojednávania, dospel senát k názoru, že DO advokát svojím správaním a spôsobom komunikácie s vyšetrovateľkou vo vzťahu predmetnému konaniu vedenom na OR PZ porušil povinnosti advokáta uvedené v § 18 ods. 3 ZoA, § 29a ods. 1 ZoA, § 1

ods. 5 AP SAK ako aj § 38 AP SAK a stotožnil sa aj s argumentáciou navrhovateľa uvedenou v návrhu na začatie disciplinárneho konania, že ide o nevhodné, nedôstojné a neslušné konanie, znevažujúce osobu sťažovateľky v pozícií vyšetrovateľa Policajného zboru a DO advokát komunikoval z titulu svojho vzdelania, povolania ako aj pedagogickej činnosti neprimerane.

Podľa názoru senátu je každý advokát povinný zachovať pri zastupovaní klienta v komunikácii s verejnými orgánmi slušnosť a korektnosť, komunikovať vecne, bez uvádzania invectív či subjektívnych pocitov, a to aj v prípadoch, ak by verejný orgán komunikoval a postupoval spôsobom, s ktorým advokát nesúhlasí, považuje ho neadekvátny či za hrubo nezákonný. V takých prípadoch je advokát oprávnený resp. povinný zvoliť právne prípustné prostriedky na obranu práv a oprávnených záujmov svojho klienta a v súlade so zákonom namietat nezákonnosť či iné vady postupu verejného orgánu. Advokát je samozrejme oprávnený kritizovať postup či názor verejného orgánu, a hájiť svoje presvedčenie pri zastupovaní klienta a používať aj expresívnejšie výrazy, ale svoj nesúhlas či kritiku musí vyjadriť formou právne prípustných prostriedkov obrany práv klienta, komunikovať objektívne, vecne, odborne a korektné a nevybočiť z medzí prípustnej kritiky. Bez ohľadu na svoj súkromný názor, advokát sa nemôže v komunikácii s verejným orgánom vo svojich vyjadreniach uchýliť k osobným invectívam, vyjadrovaniu svojho subjektívneho názoru o nedostatočnej úrovni vzdelania, vedomostí, intelektu, o kvalite práce či o inej osobnostnej črte osoby, s ktorou komunikuje na strane verejného orgánu; vyjadrenia takéhoto charakteru nie sú právnymi prostriedkami obrany práv a oprávnených záujmov klienta v konaniach voči orgánom verejnej moci a z pozície advokáta sú nedôstojné a neadekvátne. V uvedenom poukazuje senát aj na predchádzajúce rozhodnutie iného disciplinárneho senátu (rozhodnutie X. disciplinárneho senátu SAK z 10. 3. 2011, sp. zn. DS X.-110/10:2013/2010 v spojení s rozhodnutím Predsedníctva SAK z 3. 2. 2012 sp. zn. P-6/2012:2013/2010).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel disciplinárny senát k záveru, že skutok tak ako je uvedený v návrhu sa stal a spáchal ho DO a tento skutok je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Po rozhodnutí o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 4 ZoA a v nadväznosti na § 26 a nasl. DP SAK. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na následok disciplinárneho previnenia, na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu disciplinárne obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery a boli vzaté v úvahu poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Za priťažujúce okolnosti (§ 30 ods. 2 DP SAK) senát vyhodnotil dôvody uvedené v písm. i) a j) t. j. že išlo o „úmyselné, opakované alebo hrubo nedbanlivé konanie“ a že išlo o „negatívny dopad konania DO na dôveru verejnosti v advokáciu“. Senát prihliadol aj na poľahčujúce okolnosti (§ 30 ods. 1 DP SAK), za ktoré považoval skutočnosť, že DO reagoval včas na výzvy RK SAK ako aj disciplinárnej komisie na vyjadrenie sa a zúčastnil sa na nariadenom pojednávaní. Konanie, ktoré znižuje dôstojnosť advokácie, sa v zmysle § 27 ods. 2 písm. a) DP SAK považuje za závažné konanie DO. Z nahliadnutia do registra disciplinárnych opatrení vyplýva, že DO bol jedenkrát uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho priestupku (porušenie § 28 ods. 4 ZoA), za čo mu bola rozhodnutím právoplatným dňa 16. 11. 2017 uložená pokuta vo výške 100 eur. Senát tak po zhodnotení uvedených skutočností dospel k záveru, že v prípade DO je uložený druh a výška sankcie – peňažná pokuta, primeraná závažnosti, ochrane verejnemu záujmu, ako aj okolnostiam, za ktorých došlo k spáchaniu disciplinárneho previnenia a osobe DO a bude mať preventívny charakter.

80.**ROZHODNUTIE**

Účasť advokáta ako obhajcu na hlavnom pojednávaní v trestnej veci bez úradného odevu advokáta – advokátskeho talára, keď advokát je oblečený neformálne vo svetlých nohaviciach a v polokošeli bez saka, kravaty alebo motýlika, z dôvodu, že advokát si talár zabudol, za čo sa súdu ospravedlnil, nie je disciplinárnym previnením advokáta, za predpokladu, že všetky okolnosti prípadu v súhrne nedosiahnu takú intenzitu závažnosti, aby bol naplnený materiálny korektív stíhaného disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 5. apríla 2018, sp. zn. DS VIII.-28/2018:2237/2017

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 5. apríla 2018, sp. zn. DS VIII.-28/2018:2237/2017 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 2, § 38 AP SAK, uznesení Predsedníctva SAK č. 36/11/2013 zo dňa 4. 11. 2013 o úprave zovňajšku advokáta a § 4 ods. 1 veta prvá vyhl. č. 120/2005 Z. z., ktorých sa mal dopustiť

tým, že

sa dňa 29. 6. 2017 zúčastnil ako obhajca na hlavnom pojednávaní okresného súdu v trestnej veci bez úradného odevu advokáta – advokátskeho talára, oblečený vo svetlých platených nohaviciach bez saka a v polokošeli bez kravaty alebo motýlika, pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.**Z odôvodnenia:**

RK SAK podala dňa 27. 2. 2018 DP SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 26. 2. 2018 proti DO advokátovi, ktorého predmetom bol skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 26. 2. 2018 sa DO vyjadril vo vyjadrení zo dňa 7. 3. 2018, v ktorom uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia zo dňa 23. 10. 2017 a opakovane poukázal na to, že pokiaľ ide o prvú časť skutku, ktorý mu je kladený za vinu a to, že „sa dňa 29. 6. 2017 zúčastnil ako obhajca na hlavnom pojednávaní okresného súdu v trestnej veci bez úradného odevu advokáta – advokátskeho talára“, advokátsky talár zabudol v sídle jeho advokátskej kancelárie s tým, že na hlavnom pojednávaní sa predsedovi senátu hneď po vstupe do pojednávacej miestnosti ospravedlnil, pričom predseda senátu nepožadoval žiadne vysvetlenie s tým, že kvôli tejto veci nebude odročovať hlavné pojednávanie. DO uviedol, že si bol a je plne vedomý toho, že sa na hlavnom pojednávaní zúčastnil ako obhajca v trestnej veci bez advokátskeho talára, avšak poukazuje opakovane na to, že sa predsedovi senátu ospravedlnil.

Pokiaľ ide o časť skutku, že sa dňa 29. 6. 2017 zúčastnil ako obhajca na hlavnom pojednávaní okresného súdu v trestnej veci „oblečený vo svetlých platených nohaviciach bez saka a v polokošeli bez kravaty alebo motýlika“, DO vo svojom vyjadrení uviedol, že na pojednávanie sa dostavil v letných bledých nohaviciach, ktoré sú určené k saku a v jednofarebnej košeli s krátkymi rukávmi bez kravaty. DO poukázal na to, že pojednávacie miestnosti okresného súdu nie sú vybavené klimatizáciou a predmetné hlavné pojednávanie sa konalo v deň, kedy v meste mala teplota vzduchu dosiahnuť 30 °C. Z uvedených dôvodov DO zvolil popísané oblečenie, pričom zároveň predpokladal, že na sebe bude mať advokátsky talár a z tohto dôvodu si nevzal ani sako.

DO vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 26. 2. 2018 uviedol ďalej, že pri teplotách 30 °C v pojednávacích miestnostiach, ktoré nie sú vybavené klimatizáciou, v prípade ak by mal košeľu s dlhým rukávom, kravatu a sako a ešte talár, určite by to znamenalo značný diskomfort, ktorý by mohol poznačiť aj profesionálny výkon, a to aj v prihliadnutí na to, že hlavné pojednávanie často trvá aj niekoľko hodín. DO zároveň poukázal na to, že v prípade pojednávania konaných v letných mesiacoch veľká časť kolegov, ale aj sudcov pod talárom nemá oblek s košeľou s dlhým rukávom a to práve s poukázaním na vyššie uvedené.

DO poukázal na to, že podľa jeho názoru svojím odevom nijakým spôsobom neznižil dôstojnosť výkonu advokátskeho povolania a vzhľadom na klimatické podmienky v deň konania hlavného pojednávania považuje svoje oblečenie za primerané.

Disciplinárny senát nariadil na prejednanie disciplinárnej veci pojednávanie na termín 5. 4. 2018.

DO sa na pojednávanie dňa 5. 4. 2018 nedostavil, pričom doručenie predvolania bolo preukázané a bola zachovaná 5-dňová lehota na prípravu. DO svoju neúčast na pojednávaní neospravedlnil a ani nepožiadal o odročenie pojednávania. Pojednávanie sa dňa 5. 4. 2018 konalo v neprítomnosti DO, keďže disciplinárny senát mal za preukázané, že boli na to splnené podmienky uvedené v § 18 ods. 7 DP SAK. Zástupca RK SAK na pojednávaní dňa 5. 4. 2018 uviedol, že trvá na podanom návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 26. 2. 2018.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným záverom:

Pokiaľ ide o skutkový stav a síce, že DO sa na hlavnom pojednávaní na okresnom súde zúčastnil bez úradného odevu advokáta – advokátskeho talára, oblečený v rozpore s uznesením Predsedníctva SAK č. 36/11/2013 zo dňa 4. 11. 2013, mal disciplinárny senát tento za riadne preukázaný, keďže uvedené potvrdil aj samotný DO vo svojom vyjadrení zo dňa 7. 3. 2018.

Disciplinárny senát poukázal na to, že bolo taktiež preukázané, že DO sa predsedovi senátu okresného súdu na hlavnom pojednávaní ospravedlnil, že zabudol úradný odev – advokátsky talár v sídle advokátskej kancelárie a tento nevedel zabezpečiť bez toho, aby ohrozil účasť na hlavnom pojednávaní.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní mal byť DO oblečený vo svetlých platených nohaviciach bez saka a v polokošeli bez kravaty alebo motýlika, čo DO vo svojom vyjadrení opravil tak, že v letných bledých nohaviciach, ktoré sú určené k saku a v jednofarebnej košeli s krátkymi rukávami bez kravaty, pričom poukázal na klimatické podmienky v deň konania hlavného pojednávania.

Keďže bolo preukázané, že skutok tak ako je opísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 26. 2. 2018 sa stal, úlohou disciplinárneho senátu bolo posúdiť, či v danom prípade ide o disciplinárne previnenie DO podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Vzhľadom na charakter disciplinárneho konania ide o konanie obdobné trestnému konaniu a z uvedeného dôvodu je potrebné na takéto konanie aplikovať aj zásady trestného práva vrátane zásady ultimu ratio trestného práva v spojení s materiálnym korektívom. Materiálny korektív je upravený v § 10 ods. 2 TZ.

Aby mohlo byť konkrétne konanie posúdené ako disciplinárne previnenie musí byť pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti konania DO má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke disciplinárneho konania (otázke viny a disciplinárneho opatrenia). Kritériá, pomocou ktorých sa určuje závažnosť disciplinárneho previnenia sa týkajú konania a následku (test objektívnej stránky) a miery zavinenia v prípade pohnútky (t. j. subjektívnej stránky) sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti disciplinárneho previnenia, resp.

konania vykazujúceho znaky disciplinárneho previnenia. Uvedené kritéria pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných. Závažnosť niektorého protispoločenského konania býva spravidla deliacou čiarou medzi disciplinárnym previnením a iným konaním, ktoré nedosahuje intenzitu, aby mohlo byť považované za disciplinárne previnenie.

Disciplinárny senát v predmetnej veci uplatnil materiálny korektív, ktorý predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov.

Vo vzťahu k posúdeniu konania DO, ktoré má porušovať povinnosti advokáta, prispievať k dôstojnosti a vážnosti úkonov, na ktorých sa zúčastňuje, ako aj k vážnosti advokátskeho povolania, vzhľadom na skutočnosť, že DO nebol na hlavnom pojednávaní oblečený v úradne predpísanom odev – advokátsky talár, resp. že zovňajšok advokáta nezodpovedal uzneseniu Predsedníctva SAK č. 36/11/2013 zo dňa 4. 11. 2013 o úprave zovňajšku advokáta, disciplinárny senát dospel k záveru, že všetky okolnosti prípadu v súhrne nedosiahli takú intenzitu závažnosti, ktorá napĺňa materiálny korektív stíhaného disciplinárneho previnenia.

Z uvedených dôvodov disciplinárny senát DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 26. 2. 2018 oslobodil podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. b) DP SAK, keďže skutok uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 26. 2. 2018 nie je disciplinárnym previnením.

Na záver disciplinárny senát uviedol, že v predmetnom prípade, pri uplatnení zásady ultima ratio, bol priestor na postup podľa § 4 ods. 4 písm. b) v spojení s § 4 ods. 7 DP SAK a teda priestor na písomné upozornenie na chybu DO a napomenutie ho za nesprávny postup.

Nad rámec uvedeného si disciplinárny senát dovoľuje poukázať na to, že vzhľadom na problematickú aplikáciu predpisov upravujúcich zovňajšok advokáta uznesením Predsedníctva SAK č. 36/11/2013 zo dňa 4. 11. 2013 v praxi, osobitne v prípade obhajcov, u ktorých často s vedomím, že budú mať na sebe úradne predpísaný odev – advokátsky talár, absentuje odev v zmysle označeného uznesenia Predsedníctva SAK, je tu daný nesporne priestor pre orgány SAK na apelovanie na advokátov, vrátane uverejnenia článkov v Bulletinu advokácie či vytvorenia priestoru na túto tému na vzdelávacích fórach pre advokátov a v prípade advokátskych koncipientov v rámci ich vzdelávania a prípravy na budúci výkon povolania advokáta.

Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane

81.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý po tom, čo mu na základe dohody o mlčanlivosti uzatvorenej medzi jeho advokátskou kanceláriou a veriteľom, boli v súvislosti so zastupovaním záujemcu o odkúpenie pohľadávky veriteľa, poskytnuté informácie týkajúce sa tejto pohľadávky veriteľa, prevezme právne zastúpenie dlžníka proti veriteľovi v rozhodcovskom konaní o vymoženie tejto pohľadávky, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 4 AP SAK.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 13. februára 2018, sp. zn. I. ODS-36/17:4103/2016

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 23. októbra 2017, sp. zn. DS VI.-46/17:4103/2016

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 23. októbra 2017, sp. zn. DS VI.-46/17:4103/2016 v spojení s rozhodnutím I. odv. disc. senátu SAK z 13. februára 2018, sp. zn. I. ODS-36/17:4103/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 4 AP SAK

tým, že

po tom, ako mu na základe Dohody o mlčanlivosti a dôvernosti poskytovaných informácií zo dňa 22. 10. 2015 uzatvorenej medzi A., a. s. a jeho advokátskou kanceláriou B. s. r. o. ako právnym zástupcom záujemcu C. s. r. o., v ktorej spoločnosti C. s. r. o. bol DO v danom čase prokuristom, poskytla A., a. s. informácie o svojom dlžníkovi – o spoločnosti D. s. r. o., týkajúce sa pohľadávky A., a. s. voči D. s. r. o. vyplývajúcej z úverovej zmluvy zo dňa 4. 12. 2013, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru A., a. s. spoločnosti D. s. r. o. vo výške 200 000 eur, ako aj všetky ostatné informácie, ktoré súviseli s predajom predmetnej pohľadávky A., a. s. záujemcovi C. s. r. o., na základe generálneho plnomocenstva zo dňa 25. 2. 2016 prevzal ako konateľ advokátskej kancelárie B. s. r. o. právne zastúpenie spoločnosti D. s. r. o. ako žalovaného v konaní vedenom pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie, v ktorom konaní sa A., a. s. domáha voči spoločnosti D. s. r. o. a spol. zaplatenia sumy 212 594,05 eur s prísl. na základe zmenky, ktorou bolo zabezpečené zaplatenie pohľadávky A., a. s. voči D. s. r. o. vyplývajúcej z úverovej zmluvy zo dňa 4. 12. 2013,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 440 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe návrhu navrhovateľa – predsedu RK SAK zo dňa 24. 5. 2017 bolo začaté disciplinárne konanie voči DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

K podanému návrhu sa dňa 26. 7. 2017 vyjadril DO a namietol neopodstatnenosť a transparentnosť predmetného návrhu. Argumentoval § 22 ZoA, ktorý hovorí o tom, kedy je advokát povinný odmietnuť poskytovanie právnych služieb, pričom jeho prípad nespadá pod žiaden zo zákonom predpokladaných dôvodov. Tým, že prevzal právne zastúpenie spoločnosti D. s. r. o., nekonal v rozpore so zákonom a to ani spôsobom, ktorý by znižoval dôstojnosť advokátskeho stavu, čo by bolo potom v rozpore s advokátskym poriadkom. Podľa jeho názoru z návrhu nevyplýva ako sa malo prejavíť zníženie dôstojnosti advokátskeho stavu, prípadne aké negatívne následky malo mať jeho konanie na dôstojnosť advokácie. Pokiaľ ide o meritum veci, poukázal na svoje vyjadrenie k sťažnosti A., a. s. zo dňa 17. 3. 2017. Navyše uviedol, že na predmetnom stretnutí v A., a. s. v októbri 2015 sa zúčastnil aj samotný konateľ spoločnosti D. s. r. o., ku ktorej skutočnosti priložil DO čestné vyhlásenie konateľa ako prílohu. Aj s poukazom na tento dôkaz podľa názoru DO potom vyznieva nereálne záver RK SAK, že A., a. s. v rámci oboznamovania DO s bankovými materiálmi musela oznámiť o pohľadávke všetky informácie vrátane „prípadných budúcich slabých miest“. Poukázal na to, že k takejto skutočnosti nedošlo, čo by bolo aj nelogické, nakoľko uvedeného jednanie sa zúčastnil konateľ, ktorý ako konateľ dlžníka a zároveň avalista zmenky zabezpečujúcej pohľadávku bol subjektom, pred ktorým by logicky A., a. s. neuvádzala žiadne citlivé informácie, ktoré by mohli ohroziť vymoženie pohľadávky. DO poukázal ďalej na vlastnú prax, z ktorej je mu známe, že banky vo vlastnom záujme neoznamujú záujemcom možné problémy pri vymáhaní pohľadávky a pokiaľ sprístupnia spisy k nahliadnutiu, ide len o bežné dokumenty slúžiace k bežnému právnenému auditu. DO ďalej zdôraznil, že mu neboli poskytnuté žiadne také informácie, ktoré by mohol následne zneužiť v konaní o vymoženie zmenkovej sumy. Rovnaké dokumenty ako boli obsiahnuté v spise banky A., a. s. mu boli poskytnuté aj jeho klientmi a dodatočne ich sprístupnila sama A., a. s. tým, že ich priložila k svojim podaniam v rozhodcovskom konaní. Súčasťou spisu banky pritom nebola ani vyplnená ani uplatnená zmenka, ktorej zaplatenia sa A., a. s. domáhala v rozhodcovskom konaní, v ktorom zastupoval DO spoločnosť D. s. r. o.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 23. októbra 2017, sp. zn. DS VI.-46/17:4103/2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA.

VI. disciplinárny senát SAK vykonal dňa 23. 10. 2017 vo veci pojednávanie, na ktorom DO uviedol, že konateľa D. s. r. o. pozná dlhé roky, zastupoval ho aj v roku 2015. Spolu sa venovali odkupovaním pohľadávok pre klientov. Stretnutie s bankou vybavil práve konateľ, účelom bolo zistenie, či dokumentácia poskytnutá DO konateľom D. s. r. o. a dokumentácia vedená bankou, sú totožné. Keďže cena za odkúpenie pohľadávky nebola pre spoločnosť D. s. r. o. výhodná, od odkúpenia pohľadávky odstúpili. Pokiaľ ide o zastupovanie v rámci komunikácie s A., a. s., DO uviedol, že už si nevie presne spomenúť či pri nahliadaní do spisu zastupoval priamo konateľa alebo D. s. r. o., prácu im zadával práve konateľ a už nevie či ako fyzická osoba, alebo konateľ niektorej spoločnosti. Poukázal na to, že tento pán je významný klient ich advokátskej kancelárie.

Na pojednávaní bol vypočutý svedok – konateľ D. s. r. o., ktorý potvrdil, že spolupráca s DO je od roku 2014. Predmetom výsluchu svedka bola vedomosť o existencii notárskej zápisnice zo dňa 17. 4. 2014, o ktorej v tom čase prebiehalo konanie o určenie jej neplatnosti, kedy s druhým konateľom podávali opakovane žalobu a zase túto brali späť. Svedok sa vyjadril aj ku skutočnosti, že v apríli 2014 bola začatá exekúcia na založenú nehnuteľnosť v súvislosti s poskytnutým úverom. Dôvodom predčasnej splatnosti bola podľa svedka exekúcia.

V súvislosti s výsluchom uvedeného svedka treba poukázať na čestné vyhlásenia, ktoré vystavil svedok a to dňa 24. 7. 2017, kde potvrdil, že na stretnutí s bankou, na ktorom sa zúčastnil

aj DO bol prítomný, im bol sprístupnený spis k nahliadnutiu. Potvrdil, že samotné stretnutie trvalo len krátky čas a neboli DO sprístupnené žiadne citlivé informácie, ktoré by bolo možné následne zneužiť voči banke, v konaní o vymoženie zmenkovej sumy s príslušenstvom. Rozhovor bol vedený vo vecnej rovine. Z čestného vyhlásenia zo 21. 9. 2017 potom vyplývalo, že DO postupoval podľa pokynov svedka a v jeho najlepšom záujme s tým, že s jeho prístupom bol spokojný, nakoľko tento bol vysoko profesionálny a odborný. Uviedol, že jeho záujmy (svedka) ani záujmy spoločnosti D. s. r. o. neboli v rozpore so záujmom spoločnosti C. s. r. o. Vyvrátil konflikt záujmov, ktorý mal byť vytýkaný DO, pretože neprichádzal do úvahy.

V rozhodnutí poukázal disciplinárny senát okrem iného aj na skutočnosť, že nebolo rozhodujúce, či obsah spisu vedený bankou bol alebo nebol totožný s dokumentáciou, ktorá bola evidovaná DO od svojho klienta. Rovnako nepovažoval za rozhodujúce, či obsahom spisu bola alebo nebola notárska zápisnica, ktorou dlžník uznal záväzok. Disciplinárny senát sa okrajovo zaoberal aj možnosťou vzniku konfliktu medzi povinnosťami vyplývajúcimi z dohody a jeho povinnosťami advokáta podľa § 18 ods. 2 ZoA vo vzťahu k jeho klientovi – svedkovi, prípadne spoločnosti D. s. r. o. Disciplinárny senát považoval skutočnosť, že došlo k prevzatiu zastúpenia spoločnosti D. s. r. o. v rozpore s povinnosťami uloženými § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK v rozpore s povinnosťami, ktoré tieto ustanovenia obsahujú.

Podľa názoru disciplinárneho senátu, porušenie vyššie uvedených ustanovení je v tom, že DO mohol prevzatím zastúpenia spoločnosti D. s. r. o. vyvolať u A., a. s. dojem, že povinnosti, ktoré na seba prevzal v dohode nemal v úmysle dodržiavať, a že jeho záujem o odkúpenie pohľadávky nebol vážny a jedným z dôvodov, prečo spoločnosť C. s. r. o. prejavila záujem o odkúpenie pohľadávky bolo získanie informácií (nie len zo spisu) o stave vymáhania pohľadávky a jej zabezpečenia. DO totiž nemohol vopred vedieť aké informácie mu A., a. s. poskytne nielen zo spisu, ale aj v priebehu rokovaní, a to či už o zabezpečení, alebo jej ohodnotení, alebo o jej výške. DO sa mal vyvarovať konania, z ktorého by mohol vzniknúť dojem, že informácie o pohľadávke chcel získať nie s úmyslom túto kúpiť, ale s úmyslom získať neoprávnenú výhodu v prípadnom spore medzi veriteľom a dlžníkom (spoločnosť D. s. r. o.), ktorého zastúpenie neskôr prevzal.

V rozhodnutí disciplinárny senát vyslovil názor, že následné zastúpenie dlžníka a jeho konateľa mohlo u A., a. s. vyvolať dojem, že už v čase uzatvárania dohody o mlčanlivosti DO nebude môcť dodržať svoje záväzky, a že ich možno poruší, ak ho jeho klient požiadá o právne zastupovanie, čo tiež znižuje dôstojnosť advokátskeho stavu.

DO mal podľa názoru disciplinárneho senátu informovať A., a. s. o skutočnosti, že konateľ D. s. r. o. je jeho významným klientom a je preto pravdepodobné, že v prípade akéhokoľvek sporu A., a. s. proti dlžníkovi (či už fyzická, alebo právnická osoba) DO môže vystupovať ako právny zástupca dlžníka. A., a. s. v takomto prípade mohla zvažiť, že či po takejto informácii sprístupní údaje o dlžníkovi DO.

Ako ďalší dôvod prečo mal DO odmietnuť poverenie spoločnosti D. s. r. o. na zastúpenie videl disciplinárny senát aj v skutočnosti, že DO neinformoval A., a. s. o rozhodnutí spoločnosti C. s. r. o. neodkúpiť pohľadávku. Disciplinárny senát sa pri tom riadil úvahou, že odkúpenie pohľadávky tretou stranou je pre veriteľa veľmi dôležitá informácia a preto neuvedenie nezájmu o odkúpenie pohľadávky je pre dlžníka neetické a advokát má dbať na to, aby všetky takéto závažné rozhodnutia boli riadne oznámené protistrane. Takýto záver vyvodil disciplinárny senát s prihliadnutím na e-mail zo dňa 13. 10. 2015, ktorým DO informoval A., a. s., že má predbežne záujem o odkúpenie pohľadávky za nominálnu cenu, takže očakávania A., a. s., že DO ako reprezentant záujemcu o odkúpenie pohľadávky túto naozaj aj odkúpi. Takýto postup DO mohol potom viesť A., a. s. k tomu, aby nepodnikla žiadne kroky smerujúce k vymáhaniu pohľadávky.

V rámci vyhodnocovania dôkazov vyslovil disciplinárny senát aj záver, že samotná skutočnosť, že v dôsledku odkúpenia pohľadávky by sa stal DO veriteľom svojho klienta, čím by bol narušený vzťah nezávislosti medzi klientom a advokátom, nie je zrejme porušením § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK tak, ako sa DO v rámci návrhu na začatie disciplinárneho konania a vymedzenie skutku kladú za vinu.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia uviedol senát, že prihliadal na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, následky disciplinárneho previnenia a na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, ako aj na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie uskutočnené. Podľa disciplinárneho senátu tento prihliadal aj na osobu DO, na jeho osobné a rodinné pomery, pričom vzal do úvahy poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ako aj DO.

Navrhovateľ podal odvolanie čo do výroku, ktorým disciplinárny senát uložil podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie a v rámci odvolacieho konania sa domáhal zmeny v tejto časti tak, že DO uloží disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške trojnásobku minimálnej mzdy.

DO advokát v podanom odvolaní na základe rozsiahlej argumentácie žiadal, aby odvolací senát posúdil skutok tak, ako je uvedený v rozhodnutí tak, že tento nie je disciplinárnym previnením. S poukazom na svoje argumenty preto navrhol, aby došlo k zmene predmetného rozhodnutia podľa § 44 písm. b) DP SAK, aby bol v plnom rozsahu oslobodený.

I. odvolací disc. senát rozhodnutím z 13. februára 2018, sp. zn. I. ODS-36/17:4103/2016 odvolaním napadnuté rozhodnutie vo výroku o disciplinárnom opatrení zmenil tak, že DO advokátovi uložil disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 1 440 eur a vo zvyšnej časti odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

I. odvolací disciplinárny senát po podrobnom oboznámení obsahu dohody o mlčanlivosti má za preukázané, že ak DO viazaný dohodou o mlčanlivosti, ktorá sa týkala všetkých informácií a údajov týkajúcich sa spoločnosti D. s. r. o., tieto použil v rozpore s ich účelom (odkúpenie pohľadávky) a pre svoje potreby, ako advokáta pri zastupovaní spoločnosti D. s. r. o. proti A., a. s., dopustil sa porušenia tohto záväzku, čo v tomto prípade viedlo k porušeniu stavovských predpisov tak, ako sú uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Predmetom rozhodcovského konania bola úhrada záväzku spoločnosti D. s. r. o. Všetky informácie, ktoré sa týkali tohto záväzku ako základu pre uplatnenú žalobu boli poskytnuté DO, keď prejavil záujem o jej odkúpenie. Na tomto fakte nemení nič ani skutočnosť, že v čase nahliadnutia do spisov A., a. s. ešte nebola zmenka, ktorou bol záväzok spoločnosti D. s. r. o. vyplnená a samotné rozhodcovské konanie sa potom viazalo na možné formálne nedostatky pri uplatnení si práva z tejto zmenky vyplývajúce. Aj z predložených listín A., a. s., ktoré sa viažu na záväzok spoločnosti D. s. r. o. – z ich datovania vyplýva, že tieto tvorili obsah spisu, s ktorým bol DO oboznámený bankou. Túto skutočnosť v konečnom dôsledku DO ani nepopieral, jeho obrana spočívala len v tom, že rovnaké informácie dostal od konateľa spoločnosti. Podľa názoru I. odvolacieho disciplinárneho senátu potom akákoľvek informácia, ktorú DO získal od A., a. s. a vzťahovala sa na ňu dohoda o mlčanlivosti už nemohla byť použitá DO v akomkoľvek konaní bez toho, aby nedošlo k porušeniu dohody a tým zároveň aj stavovských predpisov. Nezáleží pritom, či tieto informácie mohol paralelne získať od svojho klienta alebo od tretej osoby. DO sa nemôže úspešne brániť tým, že ak v rámci zastupovania spoločnosti D. s. r. o. prípadne jeho konateľa voči A., a. s. použil len informácie získané od svojich klientov, i keď totožné s tými, ktoré boli získané aj nahliadnutím do spisu A., a. s. zmluvu neporušil. A., a. s. je oprávnená zaujať stanovisko, že ide o informácie získané pri preštudovaní spisu

DO a I. odvolací disciplinárny senát zastáva názor, že v tomto smere ide o nevyvrátiteľnú domnienku, ktorú DO nemôže vyvrátiť. Akékoľvek použitie informácií predložených A., a. s. pri preštudovaní bankového spisu v súvislosti so zastupovaním spoločnosti D., s. r. o. prípadne avalistu predmetnej zmenky je porušením dohody o mlčanlivosti, na ktorú sa DO zaviazal. Je porušením povinnosti poskytnuté informácie ochraňovať a to tak dôsledne ako sa ochraňujú vlastné dôverné informácie.

Ak teda DO použil uvedené informácie pri zastupovaní spoločnosti D. s. r. o. a jej konateľa, použil ich v rozpore s účelom, pre ktorý mu tieto informácie boli poskytnuté. Zároveň je nepochybné, že tieto informácie ako advokát zastupujúci záujmy spoločnosti D. s. r. o. a konateľa použil pre svoje potreby ako advokáta pre úspešné bránenie práv svojich klientov. S poukazom na tento záver má I. odvolací senát SAK za preukázané, že porušil pravidlá profesijnej etiky, čím znížil dôstojnosť advokátskeho stavu a došlo k naplneniu § 18 ods. 3 ZoA ako aj § 2 ods. 4 AP SAK. Preto podľa názoru I. odvolacieho senátu SAK VI. disciplinárny senát správne rozhodol, ak uznal DO za vinného.

Odvolací disciplinárny senát sa ďalej zaoberal odôvodnením rozhodnutia VI. disciplinárneho senátu, keď síce na jednej strane odvolací senát uznal, že v časti sa odôvodnenie zaoberá rozličnými úvahami a domnienkami, ktoré neboli preukázané, ako aj skutočnosťami, ktoré sú mimo rámca vymedzenia skutku v rámci výroku, ale na druhej strane odvolací senát poukázala na to, že zdôvodnenie viny DO je i keď stručne uvedené v ďalšej časti odôvodnenia, čo považoval za dostatočné.

Odvolací disciplinárny senát považoval argumentáciu DO o tom, že z jeho strany nemohlo dôjsť k porušeniu § 21 písm. a), b), alebo d) ZoA, za nadbytočnú, nakoľko toto nie je uvádzané ani v návrhu na začatie disciplinárneho konania a v konečnom dôsledku to konštatuje aj sám DO. Argumentáciu DO, že ani samotná A., a. s. nie je presvedčená o porušení povinností DO vyplývajúcich z dohody mal potvrdzovať aj fakt, že A., a. s. si neuplatnila voči jeho advokátskej kancelárii nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle článku II. bod 8 Dohody o mlčanlivosti. K tomuto treba uviesť, že uplatnenie alebo neuplatnenie si zmluvnej pokuty ešte neznamená, že nedošlo k porušeniu povinností DO vyplývajúcich z predmetnej dohody. Uplatnenie si nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty je právom zmluvného partnera z obchodného styku a je jeho záležitosťou, či takéto niečo uplatní okamžite ako nadobudne presvedčenie, že na túto zmluvnú pokutu vznikol nárok, prípadne uplatní ju v posledný deň premĺčacej lehoty, prípadne si ju neuplatní vôbec.

Odvolací disciplinárny senát sa nestotožnil s názorom DO, že otázku porušenia dohody s A., a. s. môže rozhodnúť po vykonanom dokazovaní len súd a nie disciplinárny senát. Disciplinárny senát je oprávnený posudzovať konanie DO ako advokáta, a to či jeho konanie je v súlade so stavovskými predpismi a použitie informácie poskytnutej A., a. s. vo svoj prospech, alebo v prospech tretej osoby, nie je porušením stavovských predpisov. Porušenie stavovských predpisov pritom môže byť obsahovo zhodné s porušením či už celej, alebo časti dohody uzatvorenej s A., a. s.

Odvolací senát sa zaoberal aj námietkou DO, ktorý argumentoval tým, že jeho vina bola založená na porušení profesijnej etiky, ktorej samotný inštitút je upravený len veľmi neurčito a pripúšťa rôzne subjektívne náhľady. Takto si disciplinárny senát mal urobiť svojvoľný názor o tom, čo je etické bez toho, aby to dokázal zodpovedne vysvetliť. K tejto námietke treba uviesť, že nebolo povinnosťou disciplinárneho senátu vysvetľovať, čo to je profesijná etika. Tento inštitút, ktorý má veľmi blízko k pojmu „morálka“ by mal mať DO za vžitý a mal by mu byť jasný minimálne momentom, keď zložil advokátske skúšky. Vo vzťahu k tomuto inštitútu „profesijná etika“ je možno nájsť viacero definícií. V princípe však veľmi zjednodušene treba profesijnú etiku chápať ako súbor pravidiel správania a konania, ktoré sú pre určitú skupinu

povolania typické, morálne a spoločensky očakávané. Za morálne a etické je možno považovať očakávanie zmluvného partnera A., a. s., že informácie, ktoré poskytol DO tento nevyužije vo svoj prospech prípadne v prospech tretej osoby. Už zo samotného textu dohody o mlčanlivosti jednoznačne vyplýva, že A., a. s. má enormný záujem na tom, aby poskytnuté informácie neboli zneužitá a to akýmkoľvek spôsobom. Odvolací senát nemá žiadne pochybnosti o tom, že konanie DO je mimo pravidiel správania sa tak ako boli dohodnuté v dohode o mlčanlivosti a ako boli odôvodnené od zmluvného partnera očakávané. V tomto smere inštitút profesijnej etiky nemá žiadny široký subjektívny záber pokiaľ ide o výklad tak ako sa mylne domnieva DO. Disciplinárny senát preto došiel k správne záveru, keď konanie DO považoval za také, ktoré porušuje profesijnú etiku advokáta a správne rozhodol o jeho vine.

Odvolací disciplinárny senát dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia je dôvodné.

Pokiaľ ide o neprimeranosť disciplinárneho opatrenia vo vzťahu ku konaniu DO, tu sa stotožnil disciplinárny senát s argumentáciou, ktorú použil navrhovateľ v dôvodoch svojho odvolania. Z tohto dôvodu preto aj odvolací disciplinárny senát v plnom rozsahu vyhovel odvolaniu navrhovateľa. Odvolací disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia – peňaznej pokuty vo výške trojnásobku minimálnej mzdy vychádzal z kritérií uvedených v § 27, § 28, § 29 ako aj § 30 DP SAK.

Pokiaľ ide o námietku DO, že disciplinárne opatrenie, ktoré mu bolo uložené nebolo riadne zdôvodnené a nebolo uvedené, čím sa pri jeho ukladaní disciplinárny senát riadil, v tomto smere treba dať DO za pravdu. Všeobecné uvedenie, že bolo prihliadnuté na osobu DO, jeho osobné a rodinné pomery a boli vzaté v úvahu poľahčujúce a prifažujúce okolnosti bez toho, aby boli konkretizované pôsobia nedôveryhodne a zavádzajúco. Pokiaľ ide o osobu DO v samotnom spise, z ktorého mohol disciplinárny senát vychádzať sa nachádza len výpis z registra disciplinárnych opatrení, z ktorého vyplýva, že DO bol jedenkrát uznaný za disciplinárne vinného pre porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 38 AP SAK, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. b) ZoA. Žiadne iné informácie o osobných a rodinných pomeroch DO sa v spise nenachádzajú a disciplinárny senát vo svojom rozhodnutí neuviedol žiadne konkrétne poľahčujúce alebo prifažujúce okolnosti, ktoré zohľadnil v súvislosti s prijatím konkrétneho disciplinárneho opatrenia.

Odvolací senát prihliadol na skutočnosť, že DO už bol raz disciplinárne uznaný za vinného pre porušenie povinností podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 38 AP SAK.

Žiadne iné poľahčujúce, alebo prifažujúce okolnosti ako sú uvedené vyššie odvolací senát nezistil.

Vo vzťahu k aplikácii § 29 písm. b) DP SAK treba uviesť, že odvolací disciplinárny senát prihliadol ako na prifažujúcu okolnosť aj fakt, že konanie DO malo, alebo mohlo mať za následok zavádzanie, alebo klamlivé konanie voči A., a. s., keď aj samotný DO priznal, že dôvodom samotného preštudovania dokladov v banke slúžilo len na overenie, či ide o totožné doklady tak, ako mu boli už predložené klientom a prejavenie záujmu o odkúpenie pohľadávky mohlo byť len zastieracím manévrom. Vyššie citované ustanovenie disciplinárneho poriadku pritom nevyžaduje, aby následok skutočne aj vznikol, postačuje, ak konanie DO len mohlo mať za následok zavádzanie alebo klamlivé konanie. Aplikácia tohto ustanovenia je na mieste aj vtedy, keď možný následok nie je obsiahnutý v skutkovej vete návrhu na začatie disciplinárneho konania, keďže ide len o kritérium vyhodnotenia okolností slúžiacich k ukladaní disciplinárneho opatrenia.

V ďalšom aplikoval odvolací disciplinárny senát § 31 a 32 DP SAK, a to najmä § 32 ods. 3 – ak disciplinárne previnenie bolo motivované výlučne peňažným prospechom, disciplinárny senát zväži prednostne podľa okolností spáchaného skutku uloženie peňaznej pokuty.

Odvolací disciplinárny senát súhlasí s názorom navrhovateľa, že konanie DO bolo motivované výlučne peňažným prospechom – minimálne vo forme odmeny za poskytnutie právneho servisu. Rovnako aplikoval odvolací disciplinárny senát § 32 ods. 4 písm. a), b), c) a f).

Disciplinárny senát sa v súvislosti s námietkou DO zaoberal aj otázkou zrozumiteľnosti napadnutého rozhodnutia po formálnej stránke, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo.

V tejto súvislosti odvolací senát poukázal na skutočnosť, že samotné disciplinárne konanie a formálne vypracovanie rozhodnutia sú súčasťou preneseného výkonu štátnej moci. Dodržiavanie zásady dôstojnosti celého konania vyžaduje, aby tieto dokumenty boli vypracované profesionálne po formálnej ako aj obsahovej stránke. Tejto zásade potom nezodpovedá používanie výrazov, ktoré právny poriadok nepozná a nepozná ich ani slovník slovenského pravopisu. Pochybenia v tomto smere mal odstrániť predseda disciplinárneho senátu, keďže ide o bežné chyby v písaní. Výraz „zosplatnený“ namiesto správneho výrazu „splatný“ nepozná ani právny poriadok ani slovník slovenského pravopisu. Napriek tomu, že správne požiadal DO o opravu zápisnice, toto sa nestalo, a táto chyba sa opätovne opakovala aj v samotnom rozhodnutí (článok 51 riadok 17). Podobne aj v zápisnici zo dňa 23. 10. 2017 (strana 29 spisu 2. riadok) je nesprávne použitý výraz „spoplatnený“ namiesto správneho výrazu „splatný“. Predsedníčke disciplinárneho senátu nemalo ujsť ani pochybenie v zápisnici zo dňa 23. 10. 2017 (str. 30 riadok 10, 11, 12), z ktorého nevyplýva jasne, ako bola položená otázka, na ktorú svedok odpovedal záporne. Vyššie naznačené pochybenia pokiaľ neboli odstránené môžu viesť k nezrozumiteľnosti obsahu uvedených dokumentov. V tomto prípade sa tak nestalo, keďže z kontextu je jasné, čo uvedenými výrazmi bolo mienené a takisto sa aj z kontextu dá vyvodiť kam smerovala otázka zástupkyne RK SAK, ktorá nebola zachytená úplne. Disciplinárny senát mal tieto pochybenia v písaní odstrániť bez ohľadu na to, či boli DO vytýkané alebo nie.

Na záver treba uviesť, že ak DO v postavení advokáta prevzal na seba záväzok mlčanlivosti vyplývajúci z uzatvorenej dohody s A., a. s., akúkoľvek informáciu, ktorú dodatočne použil či už vo svoj prospech, alebo v prospech tretej osoby je porušením stavovských predpisov. Je tomu aj vtedy, keď zhodné informácie získa DO ako advokát ešte aj z iných zdrojov. Zmluvný partner A., a. s. dôvodne očakáva od advokáta dodržanie všetkých podmienok tak, ako vyplývajú z predmetnej zmluvy a v prípade ich porušenia má A., a. s. odôvodnené pochybnosti o serióznosti výkonu advokácie DO, čo robí zlé meno advokátskemu stavu ako takému. Konanie DO je v rozpore s profesijnou etikou a využitie informácii získaných od A., a. s. vo svoj prospech, prípadne v prospech tretej osoby je určite v rozpore s dobrými mravmi a zásadami slušného správania.

DO si zrejme neuvedomil dostatočne zásadnú vec. Na podnikanie v zmysle obchodného zákonníka sú aplikované iné právne predpisy a iné kritériá pokiaľ ide o profesijnú etiku. V rámci podnikateľských aktivít sa predpokladá, že oba subjekty (podnikatelia) sú dostatočne odborne zdatní, aby si vedeli ustrážiť svoje práva. Pri výkone advokácie sú však aplikované stavovské predpisy, kde vo všeobecnosti je zvýšená ochrana či už vo vzťahu ku klientom (podobne spotrebiteľskému zákonu) prípadne aj voči tretím osobám, keďže výkon advokácie má prioritne slúžiť na uplatňovanie ústavného práva fyzických osôb, obhajoby a ochrany ostatných práv a záujmov fyzických a právnických osôb v súlade s ústavou SR, ústavnými zákonmi, so zákonmi a s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Výkon advokácie nerovná sa podnikanie. Z tohto dôvodu je preto aj právna úprava výkonu advokácie vyňatá z obchodného zákonníka aj spod živnostenského zákona. Stavovské predpisy nezakazujú advokátovi podnikateľské aktivity. Je treba však dobre zvážiť, nakoľko je racionálne tieto aktivity poprepájať tak, ako to spravil DO, keďže v takomto prípade sa na advokáta budú uplatňovať iné kritériá, ako pri bežnej podnikateľskej činnosti.

82.

ROZHODNUTIE

Použitie expresívnejších výrazových prostriedkov advokátom v liste adresovanom protistrane, ktoré v rámci skutkových okolností danej veci najlepšie vystihujú situáciu, ku ktorej sa vyjadruje, nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože v rámci dôsledného presadzovania záujmov klienta advokát musí využiť všetky prostriedky, ktoré považuje za potrebné pri obhajobe – zastúpení, vrátane výrazových prostriedkov použitých adekvátne danej situácii, rozumne, ale samozrejme v súlade s pravidlami akceptovateľného spoločenského správania.

Pri posudzovaní, či sa advokát použitím výrazových prostriedkov svojho prejavu dopustil disciplinárneho previnenia je potrebné vždy posudzovať okolnosti, za akých k takémuto použitiu výrazových prostriedkov došlo, keďže nie každé použitie výrazového prostriedku, ktorý sa bez ďalšieho považuje za nevhodný alebo priečiaci sa obvyklej a zaužíwanej forme vyjadrovania sa, dosiahne s prihliadnutím na okolnosti jeho použitia intenzitu disciplinárneho previnenia.

Použitie sarkastických, ironických alebo expresívnych výrazov, vždy však zodpovedajúcich danej situácii, ku ktorej sa advokát vyjadruje a súladných s obvyklou normou spoločenského správania bude obvykle dovolené najmä tam, kde je potrebné poukázať a zdôrazniť určitú skutočnosť, pričom s využitím formálnych vyjadrovacích výrazov by nebolo možné túto skutočnosť zdôrazniť.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK zo 17. apríla 2018, sp. zn. I. ODS-4/18:3629/2016

Rozhodnutie II. disc. senátu SAK z 21. novembra 2017, sp. zn. DS II.-42/2017:3629/2016

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK 21. novembra 2017, sp. zn. DS II.-42/2017:3629/2016 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako právny zástupca A. B., v liste označenom ako „Stanovisko k listu zo dňa 12. 8. 2016“, adresovanom B. B., C. B. a D. B. použil na adresu uvedených osôb nevhodné, osobné, znevážujúce a urážlivé vyjadrenia:

- a) „V predmetnom liste, obsah ktorého nemožno nazvať inak, ako úbohé vytýkanie mojej klientke, že si dovolila sa postarať o svoju a Vašu matku v čase, keď potrebovala súrnu zdravotnú pomoc) jej vytýkate, že odsťahovala Vašu matku z rodinného domu súp. č. 158 z P. bez toho, aby Vás informovala o dôvode tohto konania.“ (skutok 1) a
- b) „Následne na tento list, prebehlo stretnutie Vás všetkých súrodencov za prítomnosti matky dňa 5. 9. 2016, priebeh ktorého nebudem dopodrobna rozoberať, pretože Vaše obvinenia, ktoré boli adresované na adresu mojej mandantky sú ničím nepodložené výplody Vašej fantázie“ (skutok 2),

pretože **skutok nie je disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal proti DO návrh na začatie disciplinárneho konania pre skutky uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA.

Rozhodnutím II. disc. senátu SAK 21. novembra 2017, sp. zn. DS II.-42/2017:3629/2016 senát uznal DO za vinného v zmysle podaného návrhu a podľa § 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

II. disciplinárny senát svoje rozhodnutie odôvodnil z vykonaných dôkazov, na základe ktorých zistil skutkový a právny stav veci, podľa ktorého sťažovateľa v sťažnosti poukázali na bezdôvodné osočovanie ich osôb zo strany DO, a to v liste zo dňa 14. 9. 2016, kedy vyjadrenia DO považujú za neadekvátne moralizovanie a zavádzanie o ich správaní vo vzťahu k matke s nemiestnymi vyjadreniami, ktorých by sa podľa ich názoru mal advokát zdržať. Sťažovateľa vyslovili názor, že advokát sa pri výkone svojej činnosti nemá za žiadnych okolností nechať uniesť a ovládať emóciami. Mal by sa vyvarovať v oficiálnom styku úplne zbytočného moralizovania, pretože to rozhodne nepatrí do jeho pôsobnosti.

Disciplinárny senát vychádzal aj z vyjadrenia DO k sťažnosti zo dňa 5. 12. 2016, kde vyslovil svoj názor, že sťažnosť je nedôvodná. Listinu, ktorú vypracoval pred odoslaním sťažovateľom odkonzultoval a odsúhlasil obsah so svojou klientkou. Vyslovil názor, že nikoho bezdôvodne neosočil, neurazil a už vonkoncom nedošlo z jeho strany k nedodržaniu základných zásad slušnosti a porušenia ustanovení ZoA a stavovských predpisov.

DO aj vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 14. 7. 2017 zopakoval vyššie uvedenú obhajobu, pričom podľa jeho názoru použité výrazy „úbohé vytykanie mojej klientke“ a „ničím nepodložené výplody Vašej fantázie“, mali byť len miernym naznačením spôsobu jednania sťažovateľov voči jeho klientke a svojím spôsobom aj neúcty k vlastnej matke.

Dňa 21. 11. 2017 sa v predmetnej veci konalo pojednávanie, ktorého sa zúčastnil navrhovateľ aj DO, ktorý zotrval na obsahu svojich písomných vyjadrení zo dňa 5. 12. 2016 a 14. 7. 2017. Podrobne sa zaoberal rodinnými a narušenými vzťahovými väzbami medzi jeho klientkou a sťažovateľmi, ktoré vyplývali zo starostlivosti o ich matku, ako aj súvislosti s darovaním spoluvlastníckeho podielu rodinného domu matkou na jeho klientku. S týmito majetkovými vecami potom súviseli rozpory v otázke užívania predmetného domu, investovania doňho, či s jeho stavebnými úpravami. Výrazy, ktoré použil a za ktoré bol DO považoval vzhľadom na celkovú situáciu a najmä správanie sa sťažovateľov k jeho klientke za adekvátne.

V rámci dokazovania vypočul disciplinárny senát aj pani A. B. – klientku DO, ktorá potvrdila, že obsah listiny, ktorú DO zaslal sťažovateľom najprv prečítala, schválila, pričom uviedla, že keby bolo na nej použila by oveľa tvrdšie slová. Potvrdila, že list bol reakciou na neadekvátne správanie jej súrodencov voči jej osobe.

Disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že skutky tak, ako sú uvedené v návrhu a označené písmenom a) a b) je potrebné posúdiť ako disciplinárne previnenie v zmysle § 56 ods. 1 ZoA. Disciplinárny senát považoval vyjadrenia DO voči obom skutkom uvedeným v návrhu pod a) a b) za nevhodné, nevecné a osobné prekračujúce všeobecne uznávaný rámec slušnosti. DO použil expresívnejšie slová, ktoré vybočujú z akceptovateľných hraníc prípustnej kritiky. Vyslovil názor, že povinnosť advokáta upravená stavovskými predpismi, aby sa správal spôsobom neznižujúcim dôstojnosť advokátskeho stavu kladie zvýšené nároky na slušnosť advokáta pri jeho komunikácii s tretími osobami bez ohľadu na to, či ide o protistranu, štátne orgány alebo iné subjekty. Advokát je povinný pri presadzovaní záujmov klienta dbať na dôstojnosť, slušnosť, korektnosť svojho tak ústneho ako aj písomného prejavu. V danom prípade, podľa názoru disciplinárneho senátu, emocionalita prejavu DO (bez prihliadnutia na jej dôvodnosť) prekročila mieru únosnosti.

Disciplinárny senát zadefinoval čo rozumie pod dôstojnosťou výkonu advokácie – súbor určitých profesných a mravných pravidiel dodržiavaním, respektíve ich porušovaním je advokácia vnímaná buď pozitívne, alebo negatívne. Dôstojnosť advokátskeho stavu je pritom

vytváraná riadnym výkonom advokácie a dôstojnosťou každého advokáta jednotlivo pri poskytovaní služieb, ale aj v súkromnom živote.

Podľa názoru disciplinárneho senátu správanie DO sa vymklo kritériám, ktoré sú obsahom dôstojnosti advokátskeho stavu, v dôsledku čoho došlo k zníženiu advokátskeho stavu, keďže použitie uvedených výrazov vrhá v očiach sťažovateľov zlé svetlo nielen na DO, ale aj na celý advokátsky stav.

Disciplinárny senát zaujal názor, že jednoznačne došlo k porušeniu § 18 ods. 3 ZoA vo vzťahu k § 1 ods. 5 AP SAK, ako aj § 2 ods. 2 AP SAK, pričom podľa názoru disciplinárneho senátu zo strany DO išlo o vedomú nedbanlivosť, pretože vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosti uložené v § 18 ods. 3 ZoA, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie, alebo ohrozenie nespôsobí. Konanie DO preto hodnotil ako zavinené konanie.

Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, disciplinárny senát sa nestotožnil s návrhom navrhovateľa, ktorý navrhoval disciplinárne opatrenie v zmysle § 56 ods. 2 písm. a) ZoA, pretože ho považoval za neprimerane prísny, ale rozhodol sa aplikovať § 56 ods. 6 ZoA, podľa ktorého disciplinárny senát môže upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie, ak prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje za postačujúce, vzhľadom na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania, ale aj na mieru zavinenia.

Voči tomuto rozhodnutiu podal DO v zákonnej lehote riadny opravný prostriedok, ktorý označil ako odpor zo dňa 26. 1. 2018, a ktorý bol doručený SAK dňa 29. 1. 2018. I. odvolací senát akceptoval toto podanie ako riadne odvolanie proti rozhodnutiu II. disciplinárneho senátu SAK vzhľadom k tomu, že v písomnom vyhotovení rozhodnutia bol DO poučený, že proti predmetnému rozhodnutiu môže podať do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia „odpor“, ktorým sa DO riadil.

V rámci svojho rozhodovacieho procesu sa odvolací disciplinárny senát zameral okrem iného aj na výklad použitých výrazov DO tak, ako sa uvádzajú v slovníkoch slovenského jazyka a na skutočnosti, ktoré sa udiali a týkali sa jeho klientky a viedli k vypracovaniu predmetného listu.

Keďže samotný skutkový dej tak, ako ho uviedol DO vo svojich podaniach, resp. ústne na pojednávaní dňa 21. 11. 2017 nikto nespochybňoval, mal odvolací disciplinárny senát za to, že tento sa stal tak ako to uviedol DO. Z týchto písomných aj ústneho prejavu potom vyplýva, že pôvodom celého problému bola starostlivosť klientky DO o matku, ktorá si vyžadovala zvýšenú starostlivosť vzhľadom na jej zdravotný stav, ako aj osobnú opateru. Toto všetko bolo zo strany klientky DO voči matke poskytnuté v snahe zabezpečiť jej dôstojnú starobu a opateru. Prevod majetkového podielu na majetku, ktorý patril matke klientky DO bol legálnym úkonom, ktorého platnosť nebola napadnutá cestou súdu a sťažovatelia v podstate ani netvrdili, že ide o neplatný právny úkon, vyčítali však klientke DO, že z jej strany ide o účelové konanie, v snahe získať majetkový podiel matky a to tým spôsobom, že ju zámerne umiestnila do zdravotného zariadenia, aby ju bez ich súhlasu mohla presťahovať potom k sebe. Z uvedených prednesov na pojednávaní aj z písomných dokumentov vyplýva výrazne rozdielny pohľad na motiváciu a konanie klientky DO voči matke a sťažovateľov, ktorí v konaní svojej sestry – klientky DO nevideli humánnu stránku veci, ale celé konanie klientky DO považovali len za motivované majetkom. I keď v tejto veci došlo k prevodu časti majetku zo strany matky klientky DO, zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že prvotnou motiváciou klientky DO bola snaha postarať sa o chorú matku. Jej motivácia a konanie bola potom vo výraznom nepomere v tom, ako celú situáciu ponímali sťažovatelia. Disciplinárny senát z tohto uhla pohľadu preto vyhodnocoval aj písomný prejav DO.

Pokiaľ ide o použité výrazové prostriedky je nepochybné, že advokát sa musí správať tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu pri jeho komunikácii s tretími osobami a pri presadzovaní záujmov klienta dbať na dôstojnosť, slušnosť, korektnosť svojho ústneho i písomného prejavu. Rovnako musí advokát zvažovať, aby jeho komunikácia či už ústna, alebo písomná nebola nevhodná, nevecná, osobná a prekračujúca všeobecne uznávaný rámec pravidiel slušnosti. Odvolací disciplinárny senát však zastáva názor, že advokát pri plnení svojich povinností tak, ako mu vyplývajú z § 18 ods. 1, 2 a 3 ZoA môže využiť pri presadzovaní záujmov svojho klienta všetky výrazové prostriedky, ktoré mu slovenský jazyk umožňuje, a ktoré v rámci jeho prejavu najlepšie vystihujú situáciu, ku ktorej sa vyjadruje. Výraz použitý v § 18 ods. 2 ZoA „... koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom...“, nemožno vykladať tak, že advokát musí za každých okolností pôsobiť „uhladene“. Advokát pri presadzovaní záujmov svojho klienta môže použiť úskok, jeho prejav môže byť sarkastický, ironický, expresívny, ..., vždy však musí zodpovedať danej situácii, ku ktorej sa advokát vyjadruje a musí byť v rámci akceptovateľného spoločenského správania. Odvolací disciplinárny senát zastáva názor, že výrazy, ktoré použil DO vo svojej písomnej korešpondencii – „úbohý“ a „výplod“, zrejme zodpovedajú danému zistenému skutkovému stavu a ich použitie bude zrejme niekde na hranici slušného spoločenského správania. Odvolací disciplinárny senát však zastáva názor, že práva a povinnosti advokáta ako vyplývajú z § 18 a nasl. ZoA je treba vykladať extenzívnejšie, ako to spravil II. disciplinárny senát. Rozhodovacia činnosť orgánov SAK v rámci disciplinárneho konania by nemala viesť k vytváraniu mentálnych bariér pre advokátov, aby tým nemohli využiť všetky prostriedky, ktoré považujú za potrebné pri obhajobe – zastúpení, vrátane výrazových prostriedkov použitých adekvátne danej situácii, rozumne ale samozrejme v súlade s pravidlami akceptovateľného spoločenského správania. Treba si uvedomiť, že presadzovanie záujmov klienta advokátom sa deje väčšinou v konfliktnom prostredí – protichodných záujmov zúčastnených strán a preto aj z tohto uhla pohľadu treba hodnotiť či už ústny, alebo písomný prejav advokáta a to najmä z hľadiska možnosti plného využitia všetkých výrazových prostriedkov pri zastupovaní záujmov svojho klienta. Odvolací disciplinárny senát, ako to už je vyššie uvedené, preto v tomto konkrétnom prípade veľmi citlivo zvažoval použitie predmetných výrazov vo vzťahu k danej situácii, kedy uvedené výrazy zrejme zodpovedali situácii tak, ako ju videla klientka DO a tak, ako ju zistil aj sám DO. Odvolací disciplinárny senát pritom vychádzal aj z toho, že zo strany DO nešlo o spontánne nekontrolované, emotívne vyjadrenie, ale celý písomný prejav bol konzultovaný s klientkou DO a táto jeho obsah odsúhlasila, dokonca sa vyjadрила, že by volila expresívnejšie výrazové prostriedky. Samozrejme, súhlas klienta alebo priamy pokyn klienta k použitiu neslušných, neprimeraných výrazových prostriedkov nezbavuje advokáta zodpovednosti za ich použitie. V prejednávanej veci to však preukazuje, že DO zvažoval vhodnosť ich použitia a nekonal výlučne pod vplyvom emócií, nenechal sa strhnúť situáciou a neakceptoval vôľu klienta na také použitie výrazových prostriedkov, ktoré by už aj v danom prípade prekročili normy slušného spoločenského správania, prípadne etiku advokáta.

Pri posudzovaní, či sa advokát použitím výrazových prostriedkov svojho prejavu dopustil disciplinárneho previnenia je potrebné vždy posudzovať okolnosti, za akých k takémuto použitiu výrazových prostriedkov došlo. Totiž nie každé použitie výrazového prostriedku, ktorý sa bez ďalšieho považuje za nevhodný alebo priečiaci sa obvyklej a zaužívanej forme vyjadrovania sa, dosiahne s prihliadnutím na okolnosti jeho použitia intenzitu disciplinárneho previnenia. Ak by odvolací disciplinárny senát prijal opačný záver, súladný s návrhom navrhovateľa a rozhodnutím disciplinárneho senátu, de facto by tým neprimeraným spôsobom limitoval jednu z najzákladnejších zložiek výkonu advokátskeho povolania, ktorou je vyjadrovanie a prejav. Použitie sarkastických, ironických alebo expresívnych výrazov, vždy však zodpovedajúcich

danej situácii, ku ktorej sa advokát vyjadruje a súladných s obvyklou normou spoločenského správania bude obvykle dovolené najmä tam, kde je potrebné poukázať a zdôrazniť určitú skutočnosť, pričom s využitím formálnych vyjadrovacích výrazov by nebolo možné túto skutočnosť zdôrazniť. Použitie sarkastických, ironických alebo expresívnych výrazov môže totiž adresáta takéhoto prejavu alebo tretiu osobu (súd, štátny orgán) primäť k uvedomeniu si situácie vyjadrenej za použitia takýchto výrazových prostriedkov a dosiahnuť tak (v záujme klienta) k zmene vnímania situácie, postoja, prípadne rozhodnutia. Tým by sa takéto výrazové prostriedky stali prostriedkom hájenia záujmov klienta, ako základnej úlohy advokáta. Akceptovaním návrhu navrhovateľa a názoru disciplinárneho senátu by sa táto základná úloha obmedzila neprimeraným spôsobom. Samozrejme, to všetko pri zachovaní spoločnosťou všeobecne aprobovaného spôsobu spoločenského správania.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu preto I. odvolací disciplinárny senát SK rozhodol tak, že podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 44 písm. b) DP SAK odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenil a DO oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, nakoľko podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu skutok nie je podľa § 26 ods. 1 DP SAK disciplinárnym previnením.

83.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý umožní svojmu zamestnancovi, aby v komunikácii s protistranou neprofesionálnym a neprimerane nátlakovým spôsobom vyžadoval zaplatenie pohľadávky, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK zo 17. apríla 2018, sp. zn. I. ODS-7/18:3985/2016

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK z 23. januára 2018, sp. zn. DS VI.-36/2017:3985/2016

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 23. januára 2018, sp. zn. DS VI.-36/2017:3985/2016 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 17. apríla 2018, sp. zn. I. ODS-7/18:3985/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA

tým, že

ako právny zástupca spoločnosti A. s. r. o. umožnil p. B., aby s protistranou – s p. A. B. komunikoval dňa 19. 7. 2016 prostredníctvom SMS správ neslušným a nedôstojným spôsobom, keď p. B. vo svojich SMS správach uviedol výroky: „A. ohlaste sa inak vas dam hladat B.“, „Pane som zamestnanec advokatske kancelarie a nepiste hluposti ale si splacajte dlzobu nemate peniaze a vypisujete hluposti radsej sa zamestnajte a splacajte si uz nemam co s vami komunikovat ja som sa preukazal preukazom sl simone a prestante sa strapnovat to preto ste neskoncil skolu lebo sa chovate ako ... uz vam nebudem odpisovat ak ste frajer tak si to zaplate viem o vas uz dos a dosla na cas dialsa dlzoba s pozdravom a dovidenia“ (*skutok 1*).

Disciplinárny senát podľa § 56 ods. 6 ZoA **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 23. januára 2018, sp. zn. DS VI.-36/2017:3985/2016 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo 17. apríla 2018, sp. zn. I. ODS-7/18:3985/2016 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 28 ods. 4 ZoA, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

sa k výzve SAK, aby sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa A. B., ktorú prevzal dňa 17. 1. 2017, bezodkladne nevyjadril (*skutok 2*), pretože

nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 17. 5. 2017 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi.

DO advokát, po podaní návrhu na začatie disciplinárneho konania, dňa 27. 7. 2017 zaslal predsedovi disciplinárnej komisie vyjadrenie k návrhu na začatie disciplinárneho konania, kde uviedol, že (i) zo strany jeho zamestnanca, ktorý vystupoval v jeho mene došlo ku komunikácii, ktorá mohla znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu, (ii) táto nevhodná komunikácia bola v značnej miere vyprovokovaná sťažovateľom, resp. jeho otcom a išlo o emočné zlyhanie, (iii) pána B. (zamestnanca, ktorý vo veci komunikoval so sťažovateľom) upozornil na závažné porušenie pracovnej disciplíny, opakovane ho oboznámil s pravidlami profesijnej etiky advokáta a vyzval ho na ich striktné dodržiavanie. DO advokát zároveň uviedol, že (iv) výzva predsedu RK SAK o podanie vysvetlenia, ktorú DO advokát mal prevziať 17. 1. 2017, mu nikdy nebola doručená a podpis na doručenke nie je jeho, ani žiadneho z jeho zamestnancov, oprávnených na preberanie pošty. Za tým účelom predložil podpisy splnomocnencov oprávnených preberať poštu a preukaz splnomocnenca Slovenská pošta.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK z 23. januára 2018, sp. zn. DS VI.-36/2017:3985/2016 senát uznal DO za vinného vo vzťahu ku skutku pod bodom 1. návrhu na začatie disciplinárneho konania rozhodnutia a podľa § 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia. Týmto rozhodnutím VI. disciplinárny senát zároveň DO advokáta spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku pod bodom 2. návrhu oslobodil, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia DO advokát sa ku skutku 1 priznal a potvrdil, že išlo o konanie v rozpore so zákonom. Skutok síce nespáchal priamo DO advokát, ale jeho zamestnanec, ktorého poveril výkonom určitých činností.

Podľa § 44 ods. 1 AP SAK, je advokát oprávnený poveriť svojho zamestnanca výkonom jednotlivých činností súvisiacich s poskytovaním právnych služieb (výpisy zo súdnych spisov, obstarávanie dokladov a pod.). Na úkony právnych služieb môže poveriť len odborného zamestnanca s právnickým alebo povahe výkonu zodpovedajúcim ekonomickým či technickým vzdelaním. Rovnako je oprávnený požiadať o spoluprácu odborne kvalifikované osoby, ak je to nevyhnutné na poskytnutie právnej služby advokátom. Zároveň podľa § 65 ods. 2 ZoA, je advokát oprávnený odborných a iných zamestnancov poveriť vykonaním jednotlivých úkonov právnych služieb, ktoré robia samostatne, odborný zamestnanec nie je oprávnený zastupovať klienta pred súdom, prokuratúrou alebo orgánom verejnej správy.

Na základe uvedeného má disciplinárny senát za to, že advokát zodpovedá aj za konanie osôb, ktoré poverí vykonaním jednotlivých úkonov právnych služieb, nakoľko tieto robia poverení zamestnanci v jeho mene. Disciplinárny senát preto dospel k záveru, že skutok 1 sa stal a za skutok zodpovedá DO advokát tak, ako keby ho spáchal on sám.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na následok disciplinárneho previnenia, na primeranosť a účelnosť disciplinárneho opatrenia, na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu DO a na jeho osobné a rodinné pomery a boli vzaté v úvahu poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Senát dospel k záveru, že v prípade DO môže rozhodnúť o upustení od disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie (skutok 1), pretože samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia považuje u tohto advokáta, vzhľadom na charakter porušených povinností ako aj opatrenia, ktoré DO advokát prijal voči p. B., za postačujúce.

V súvislosti s doručením výzvy predsedu RK SAK o podanie vysvetlenia, ktorú DO advokát mal prevziať 17. 1. 2017, zoberal disciplinárny senát do úvahy (i) tvrdenie RK SAK, že táto výzva bola DO advokátovi doručená, (ii) tvrdenie DO advokáta, že táto výzva mu nebola doručená, (iii) listinný dôkaz – doručenkou zo dňa 17. 1. 2017, na základe ktorej mal DO advokát prevziať uvedenú výzvu, (iv) skutočnosť, že SAK nevedela poskytnúť riadne podacie číslo, pod ktorým bola táto výzva DO advokátovi zaslaná, (v) listinný dôkaz – doručenkou zo dňa 11. 7. 2017 a skutočnosť, že na doručenkou zo dňa 11. 7. 2017, ktorou bol DO advokát vyzvaný na vyjadrenie námietky zaujatosti voči disciplinárnemu senátu, sa disciplinárnemu senátu javí, že je tam uvedený obdobný podpis ako na výzve doručenej dňa 17. 1. 2017, pričom ale na doručenkou zo dňa 17. 1. 2017 je aj ďalší podpis. Na základe uvedeného dospel disciplinárny senát k záveru, že má dôvodné pochybnosti, či bola výzva predsedu RK SAK o podanie vysvetlenia, ktorú DO advokát mal prevziať 17. 1. 2017, vôbec DO advokátovi doručená.

Disciplinárny senát má za to, že nebolo v konaní jasne preukázané doručenie tejto výzvy DO advokátovi, a preto nebolo preukázané, že DO advokát sa bezodkladne nevyjadril k obsahu sťažnosti zaslanej DO advokátovi SAK. Disciplinárny senát zoberal do úvahy aj to, že DO advokát na všetky následné listiny zo strany SAK reagoval, riadne sa dostavil na všetky pojednávania a bezodkladne komunikoval s disciplinárnym senátom počas celého konania. Na základe uvedeného dospel disciplinárny senát k záveru, že skutok 2 sa nestal, keďže nebolo preukázané, že výzva bola skutočne DO advokátovi doručená.

Proti predmetnému rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo doručené SAK dňa 5. 3. 2018. V rámci tohto odvolania navrhol, aby odvolací disciplinárny orgán, ako odvolací orgán, prvostupňové rozhodnutie podľa § 44 písm. d) DP SAK v časti upustenia od uloženia disciplinárneho opatrenia zmenil tak, že DO advokátovi uloží disciplinárne opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, v časti výroku 2. podľa § 44 písm. a) zmenil tak, že DO advokáta uzná za vinného zo spáchania skutku uvedeného v bode 2. návrhu na začatie disciplinárneho konania a DO advokátovi za skutky v časti výrokov 1 a 2 uloží disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažnú pokutu vo výške 150 eur. V odôvodnení svojho odvolania o. i. uviedol, že pokiaľ ide o upustenia od potrestania ku skutku 1 navrhovateľka má za to, že DO advokát porušil jednu zo základných povinností vyplývajúcu z advokátskych predpisov, a to postupovať pri výkone advokácie tak, aby neznižoval dôstojnosť advokátskeho stavu. Konanie disciplinárne obvineného vrhá na advokátsky stav negatívny pohľad. Nakoľko bola porušená jedna zo základných povinností advokáta, charakter porušených povinností považuje za závažný. Navrhovateľka sa domnieva, že neexistujú podmienky na to, aby vo vzťahu k DO advokátovi za tohto skutkového stavu bolo upustené od disciplinárneho opatrenia a že sankcia v tomto prípade musí mať ako účinok sankčný voči dotknutému advokátovi na individuálnej úrovni, tak aj účinok, ktorý napomôže preventívne tomu, aby niektorý iný advokát sa v budúcnosti nedopustil obdobného porušenia svojich

povinností. Pokiaľ ide o odvolanie voči rozhodnutiu v skutku 2, navrhovateľka má za to, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že DO výzvu predsedu RK SAK prevzal, resp. ním poverený zamestnanec. O tomto svedčí aj záver disciplinárneho senátu, že na doručenke zo dňa 11. 7. 2017 sa disciplinárnemu senátu javí, že je tam uvedený obdobný podpis ako na výzve. Podľa navrhovateľky údaje uvedené na doručenke je potrebné považovať za správne, pokiaľ nie je preukázaný opak. DO opak žiadnym spôsobom nepreukázal.

Rozhodnutím I. odv. disc. senátu SAK zo 17. apríla 2018, sp. zn. I. ODS-7/18:3985/2016 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Po oboznámení sa so všetkými relevantnými dôkazmi, ako aj stanoviskami navrhovateľa a DO odvolací disciplinárny senát konštatoval, že rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu SAK je v súlade so stavovskými predpismi, a to pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku 1 tu sa plne odvolací senát stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ako aj s tým, že VI. disciplinárny senát upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia. Odvolací disciplinárny senát prihliadol k intenzite skutku, ako aj k charakteru porušených povinností a je toho istého názoru ako je prezentovaný v napadnutom rozhodnutí teda, že postačuje samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia. Treba uviesť, že DO sa o nevhodnej komunikácii svojho zamestnanca s protistranou prostredníctvom SMS správ dozvedel až z podaného návrhu na disciplinárne konanie a uznal, že došlo k disciplinárnemu previneniu, pričom uviedol, že nevhodná komunikácia jeho zamestnanca mohla znížiť dôstojnosť advokátskeho stavu. Odvolací disciplinárny senát taktiež prihliadol na tú skutočnosť, že DO urobil nápravu, svojho zamestnanca poučil o nevhodnosti komunikácie s protistranou a upozornil ho na závažné porušenie pracovnej disciplíny, opakovane ho oboznámil s pravidlami profesijnej etiky advokáta a vyzval ho na ich striktné dodržiavanie. Pokiaľ ide o skutok 2, tu odvolací senát taktiež potvrdil rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu, teda že nebolo dokázané, že sa skutok stal, keďže nebolo zo strany navrhovateľa jasne preukázané, že výzva SAK bola DO alebo poverenému pracovníkovi riadne doručená. Navrhovateľ vo svojom odvolaní uviedol, že údaje uvedené na doručenke je potrebné považovať za správne, pokiaľ nie je preukázaný opak. DO opak žiadnym spôsobom nepreukázal. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžd/20/2011 zo dňa 25. 4. 2012: „Žalobca v podanom odvolaní tvrdil, že doručenka nemá povahu verejnej listiny. Uvedené tvrdenie je nesprávne, keďže riadne vyhotovená doručenka má povahu verejnej listiny. Doručenka ako verejná listina preukazuje pravdivosť toho, čo sa v nej potvrdzuje a je dôkazom, že sa písomnosť doručila, ak nie je preukázaný opak. To znamená, že pre ňu platí vyvrátená domnienka jej správnosti, pričom jej správnosť sa v súdnom alebo v správnom konaní nedokazuje, dokazuje sa len jej prípadná nesprávnosť. DO práve, z dôvodu preukázania „nesprávnosti“ doručenky, teda nedoručenia zásielky DO alebo jeho poverenému pracovníkovi, vyvinul úsilie na získanie informácie od Slovenskej pošty. Dňa 25. 9. 2017 zaslal mailom na Slovenskú poštu, a. s. „Sťažnosť na prebratie poštovej zásielky neoprávnenou osobou“, v ktorej žiadal, aby mu Slovenská pošta oznámila kto (meno a priezvisko) prebral predmetnú zásielku. DO si vyžiadal podacie číslo zásielky, nakoľko bolo potrebné pri vybavovaní jeho sťažnosti, ale SAK mu neposkytla správne a úplné podacie číslo zásielky. Vzhľadom k tomu zo strany Slovenskej pošty, a. s. nebolo možné sťažnosť DO vybaviť. Nie je možné pričítať na ťarchu DO skutočnosť, že mu navrhovateľ poskytol neúplné, resp. nesprávne podacie číslo zásielky, a tým objektívne zmaril DO možnosť preukázať nesprávnosť doručenky. DO taktiež v rámci dokazovania, že nebola predmetná zásielka doručená ani jemu ani inému pracovníkovi poverenému prebrať poštu, založil do spisu podpisové vzory splnomocnencov na preberanie pošty. Porovnaním týchto podpisových vzorov s podpisom na doručenke zásielky zo dňa 17. 1. 2017 odvolací senát zistil, že ani jeden z podpisových vzorov nekorešponduje s podpisom na doručenke, a preto je toho názoru, že doručenie zásielky DO sa nepreukázalo. Odvolací senát poznamenáva, že

podľa listín založených v disciplinárnom spise je zrejmé, že dňa 16. 1. 2017 predseda RK SAK vyzval DO na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa. Vzhľadom na túto skutočnosť, skutok tak, ako je vymedzený v návrhu na začatie disciplinárneho konania nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože SAK výzvu na vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa nikdy na adresu DO nezasielala. Z uvedených dôvodov, bez ohľadu na skutočnosť, či bola alebo nebola riadne doručená výzva predsedu RK SAK zo dňa 16. 1. 2017, skutok tak, ako je vymedzený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, sa ani stať nemohol.

84.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý pri zastupovaní klienta v predžalobnej výzve zaslanej protistrane neoznačí klienta, ktorého zastupuje, ani k výzve nepripojí splnomocnenie na zastupovanie, pričom v predmetnej výzve bez podkladu odsudzujúceho rozhodnutia trestného súdu konštatuje, že konanie protistrany je trestným činom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA.

Odkaz na možnosť trestného stíhania, respektíve na možnosť, že dané konanie je spôsobilé naplniť skutkovú podstatu trestného činu je akceptovateľnou formuláciou predžalobných výziev, avšak výhradne za predpokladu dodržiavania zásady prezumpcie nevinu, s čím je nezlučiteľné konštatovanie advokáta, že protistrana sa dopustila trestného činu.

*Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 25. júna 2018, sp. zn. I. ODS-9/18:2575/2015
Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 28. októbra 2016, sp. zn. DS VIII.-38/16:2575/2015*

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 28. októbra 2016, sp. zn. DS VIII.-38/16:2575/2015 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 25. júna 2018, sp. zn. I. ODS-9/18:2575/2015 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA

tým, že

ako advokát a konateľ advokátskej kancelárie A. s. r. o., ktorá advokátska kancelária na základe plnomocenstva zo dňa 23. 8. 2015 zastupovala klienta A. B., vo výzve zo dňa 24. 8. 2015 adresovanej C. D.

- a) neoznačil klienta, ktorého v danej právnej veci zastupuje ani k tejto výzve nepriložil plnomocnenstvo udelené klientom,
- b) uviedol, že „Podľa oznámenia majiteľov pozemkov KN 6281 až 6285 ste v lokalite D. odviezol asi 20 m³ dreva bez toho, aby ste mali súhlas majiteľov pozemkov. Týmto ste sa jednak dopustili trestného činu krádeže a spôsobili ste aj škodu majiteľovi predmetného dreva.“,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 25. 5. 2015 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

DO sa k skutočnostiam uvedeným v sťažnosti sťažovateľa zo dňa 8. 9. 2015 na výzvu predsedu RK SAK o podanie vysvetlenia, ktorú advokát prevzal dňa 30. 5. 2016, písomne vyjadril vo „Vyjadrení na návrh na začatie disciplinárneho konania“ zo dňa 3. 6. 2016, v ktorom uviedol, že žiaden právny predpis či už SAK alebo iný mu neukladá povinnosť spolu s výzvou zasielať plnomocenstvo klienta. Zároveň DO uviedol, že jeho klient má viac ako 60 rokov a je invalidný dôchodca, ktorý ho výslovne požiadal, aby vo výzve neuvádzal jeho meno, pretože podľa klienta je sťažovateľ agresívny človek, ktorého sa bojí on, ako aj celé okolie. Z uvedených dôvodov DO tvrdí, že postupoval v zmysle § 18 ods. 1 ZoA, a presadzoval záujmy klienta a riadil sa jeho pokynmi. DO sa vyjadril taktiež k označeniu sťažovateľa ako páchatela trestného činu tak, že nesúhlasí s názorom predsedu RK SAK, pretože ak niekto bez súhlasu majiteľov dreva toto drevo odcudzí, dopustí sa trestného činu krádeže bez ohľadu na to, či disponuje právoplatným súdnym rozhodnutím alebo nie. Taktiež zdôraznil, že klient sa bál voči sťažovateľovi podať trestné oznámenie, resp. súdnu žalobu a žiadal DO, aby výzvu napísal tak, ako bola zaslaná sťažovateľovi.

Vo veci bolo pôvodne rozhodnuté rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK sp. zn. DS VIII.-38/16:2575/2015 vyhlásenom na pojednávaní dňa 28. októbra 2016, ktorým bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho opatrenia v zmysle podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložená peňažná pokuta vo výške 300 eur.

Na základe rozhodnutia I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK zo dňa 2. februára 2017 bolo rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu SAK zo dňa 28. 10. 2016 zrušené a vrátené na nové prerokovanie a rozhodnutie. I. odvolací disciplinárny senát rozhodol na základe rozporu medzi popisom skutku v zápisnici z pojednávania a písomnom vyhotovení rozhodnutia.

Novým rozhodnutím VIII. disciplinárneho senátu SAK z 28. októbra 2016, sp. zn. DS VIII.-38/16:2575/2015 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu prvostupňový disciplinárny senát uložil podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňažnú pokutu vo výške 200 eur.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový senát z predložených listín (splnomocnenie zo dňa 23. 8. 2015, Prípis zo dňa 24. 8. 2015 adresovaný sťažovateľovi) zistil, že DO advokát zastupoval svojho klienta vo veci označenej ako „krádeže dreva“, rovnako ako je zrejme, že DO advokát zaslal sťažovateľovi prípis, z ktorého obsahu vyplýva že ide o výzvu na „urýchlene vysporiadanie sa s majiteľmi dreva“. Z obsahu predmetnej výzvy zaslanej sťažovateľovi označenej nie je zrejme, že DO advokát zastupuje svojho klienta, respektíve niektorú osobu, ktorá je majiteľom pozemkov. Taktiež DO advokát k predmetnej výzve nepriložil plnomocenstvo, ktoré by mohlo byť považované za náhradu údajov o zastúpení klienta absentujúcich v predmetnej výzve.

Z vyjadrenia DO advokáta zo dňa 3. 6. 2016 k návrhu na začatie disciplinárneho konania vyplýva, že jeho klient si výslovne neželal, aby bolo jeho meno uvádzané v predmetnej výzve. Skutočnosti tvrdené DO advokátom nie sú preukázané žiadnymi listinnými dôkazmi, a zároveň táto požiadavka klienta nevyplýva z predloženého splnomocnenia na zastupovanie. Dôležitým aspektom v tomto prípade je obsahová a formálna zložka predmetnej výzvy, konkrétne skutočnosť, že z výzvy nie je jasné, že DO advokát zastupuje vôbec nejakú osobu.

Disciplinárny senát sa stotožnil s RK SAK a považuje takto formulovanú výzvu za neprofesionálne a nedôstojne konanie zo strany DO advokáta.

K tvrdeniu uvedenému vo výzve, že sťažovateľ sa dopustil trestného činu krádeže a spôsobil škodu majiteľom dreva, disciplinárny senát uvádza, že odsudzujúci rozsudok v trestnom

konaní sú oprávnené vynášať iba všeobecné súdy SR. Advokát, viac ako iné povolania, musí rešpektovať zásadu prezumpcie nevinny ako jednu zo základných zásad trestného konania. Vzhľadom na skutočnosť, že DO advokát nepredložil žiaden listinný dôkaz, ktorý by preukazoval právoplatné odsúdenie sťažovateľa za predmetný skutok, na ktorý poukazoval, je potrebné sa takejto formulácii vo výzve bezpodmienečne vyhnúť. Odkaz na možnosť trestného stíhania, respektíve na možnosť že dané konanie je spôsobilé naplniť skutkovú podstatu trestného činu je akceptovateľnou formuláciou predžalobných výziev, avšak výhradne za predpokladu dodržiavania zásady prezumpcie nevinny, k čomu v tomto prípade nedošlo. Tvrdenie formulované ako v predmetnej výzve, môže dotknutá strana oprávnene považovať za nenáležité a urážlivé. A takéto konanie zo strany advokáta, ktorý je osobou znalou práva je neprípustné a nedôstojné.

Po verdikte o disciplinárnom previnení sa pri úvahách o disciplinárnom opatrení senát dôsledne a zodpovedne riadil zákonnými podmienkami ukladania druhu a výmery disciplinárneho opatrenia v súlade s § 56 ods. 4 ZoA. Prihliadol pritom na závažnosť disciplinárneho previnenia, rozsah a povahu porušenej povinnosti, na spôsob konania, následok, mieru zavinenia a obvineného advokáta. Senát dospel k záveru, že v danom prípade napriek názoru odvolacieho disciplinárneho senátu, že vo veci malo byť postupované podľa § 4 ods. 7 DP SAK, nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia. Senát preto rozhodol o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA.

DO vo včas podanom odvolaní zo 6. 3. 2018 žiadal o oslobodenie spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podaného dňa 25. 5. 2015 alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci VIII. disciplinárnemu senátu SAK na nové konanie a rozhodnutie. V odôvodnení sa pridržal obsahu svojich predchádzajúcich vyjadrení s tým, že prvostupňový senát sa v napadnutom rozhodnutí vôbec nevysporiadal s jeho obranou, keď neuviedol konkrétne závery, najmä k závažnosti, resp. intenzite disciplinárneho previnenia, keďže predmetná výzva bola doručená len adresátovi, bez jej zverejňovania.

Navrhovateľ reagoval na odvolanie vo vyjadrení z 19. 3. 2018 s tým, že rozhodnutie VIII. disciplinárneho senátu SAK z 9. 11. 2018 sp. zn. DS VIII.-38/16:2575/2015 považuje za vecne správne a požaduje jeho potvrdenie. Navrhovateľ osobitne poukázal na skutočnosť, že DO nepopiera, že predmetnú výzvu zaslal sťažovateľovi. Jeho námietky, že tento skutok nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia nemožno akceptovať, keďže „... V danom prípade nie je podstatné, či táto výzva bola niekde zverejnená ale skutočnosť, že minimálne v očiach sťažovateľa bola konaním DO (obvinením sťažovateľa z krádeže) znížená dôstojnosť advokátskeho stavu...“.

Rozhodnutím I. odv. disc. senátu SAK z 25. júna 2018, sp. zn. I. ODS-9/18:2575/2015 bolo prvostupňové disciplinárne rozhodnutie v časti výroku o uložení disciplinárneho opatrení zmenené tak, že DO advokátovi sa ukladá podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie. V ostatnom zostalo prvostupňové rozhodnutie nezmenené.

Pri oboznamovaní doterajšieho priebehu disciplinárneho konania sa odvolací senát, i vzhľadom na obsah odvolania, zameril predovšetkým na otázku „intenzity“ disciplinárneho previnenia tak z hľadiska posúdenia viny, ako aj primeraného disciplinárneho opatrenia.

V nadväznosti na svoje stanovisko uvedené v rozhodnutí z 2. 2. 2017 odvolací senát pri posudzovaní viny neakceptoval ani obranu DO chýbajúcou, resp. nedostatočnou normatívnou úpravou. VIII. disciplinárny senát SAK v oboch rozhodnutiach uviedol aj to, ako mohol a mal DO postupovať. Ukázal, že aj v takýchto špecifických situáciách je možná komunikácia, ktorá neprekračuje mieru vhodnosti, t. j. zachovania pomeru naliehavosti výzvy (výčitky, varovania) voči adresátovi pri zachovaní základných pravidiel úcty a rešpektu a bez nepodloženého

znižovania vážnosti alebo povesti adresáta. Skutočnosť, že sa tak deje v niektorých masmédiách, resp. diskusiách na internetových sociálnych sieťach nemôže ovplyvniť úroveň nárokov kladených na vystupovanie a komunikáciu advokáta. Odvolací senát považuje za správne a výstižné, že prvostupňový senát v odvolaní napadnutom rozhodnutí citoval aj obsah § 18 ods. 1 a 2 ZoA, ktoré spolu s dotknutým ustanovením ods. 3 tohto paragrafu poskytujú advokátovi základnú zákonnú normu aj pre riešenia takýchto medzných prípadov. Zdrojom poznatkov z praxe určite môžu byť aj pravidelne (od r. 2007) v písomnej forme vydávané Zbierky disciplinárnych rozhodnutí, bezplatne zasielané všetkým advokátom, resp. v súčasnosti dostupné aj na webovej stránke SAK.

Pri voľbe zodpovedajúceho disciplinárneho opatrenia podľa § 56 ZoA a § 26 ods. 2 DP SAK odvolací senát v prospech DO vzal do úvahy nezištný motív konania DO, nižšiu intenzitu zníženia povesti advokácie voči „verejnosti“, ako aj dĺžku výkonu advokácie v spojení so skutočnosťou, že DO ešte nebolo právoplatne uložené disciplinárne opatrenie.

85.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako konateľ advokátskej kancelárie uzatvorí s mestom, ktoré je jeho klientom, kúpnu zmluvu, na základe ktorej odkúpi za symbolickú kúpnu cenu od mesta správu z právneho auditu, ktorú na základe zmluvy o poskytnutí právnych služieb vypracovala jeho kancelária pre mesto, čím dôjde k zmareniu súdom uložennej povinnosti mestu sprístupniť správu z právneho auditu oprávnenej osobe podľa predpisov o slobodnom prístupe k informáciám, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3 ZoA a § 2 ods. 4 AP SAK.

Záujmy klienta a nadväzujúce pokyny klienta nesmie advokát ochraňovať a prijímať bezhranične; advokát je povinný zdržať sa konania, či už z vlastnej iniciatívy alebo vyžadovaného klientom, ktoré svojou podstatou vedie k zneužitiu práva, obchádzaniu právnych noriem, či narušaniu efektivity justičného systému a predovšetkým sa na takomto konaní nesmie priamo podieľať.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK zo 7. júna 2018, sp. zn. II. ODS-20/17:2464/2016

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK zo 27. októbra 2017, sp. zn. DS IX.-19/17:2464/2016

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK zo 27. októbra 2017, sp. zn. DS IX.-19/17:2464/2016 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disc. senátu zo 7. júna 2018, sp. zn. II. ODS-20/17:2464/2016 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 2 ods. 4 AP SAK

tým, že

vykonávajúc advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným A. s. r. o. uzavrel dňa 5. 3. 2015 s mestom B. kúpnu zmluvu, na základe ktorej A., s. r. o. za kúpnu cenu 1 euro odkúpila do svojho vlastníctva Správu z právneho auditu, ktorú pre mesto B. ako pre svojho klienta vyhotovila spoločnosť A., s. r. o. na základe zmluvy o poskytnutí právnych služieb uzavretej dňa 22. 12. 2010 za odmenu vo výške 8 000 eur bez DPH, čím došlo k zmareniu plnenia povinnosti uložennej mestu B. v právnej veci žalobcu C. proti žalovanému mestu B. zastúpenému A., s. r. o. rozsudkom krajského súdu zo dňa 23. 4. 2014 v spojení s rozsudkom

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 8. 2015, ktorým bola mestu B. ako žalovanému uložená povinnosť sprístupniť žalobcovi „Správu z právneho auditu“ vypracovanú v zmysle čl. I. ods. 3 a 4 zmluvy o poskytnutí právnych služieb uzatvorenú dňa 22. 12. 2010 medzi mestom B. a A., s. r. o.,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **1 000 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **435 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO bolo začaté na základe návrhu predsedu RK SAK zo dňa 2. 3. 2017, doručeného SAK dňa 2. 3. 2017. Predmetom návrhu bol skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Podaniu návrhu predchádzalo podanie sťažnosti sťažovateľa.

K žiadosti o podanie vyjadrenia zo strany predsedu RK SAK zo dňa 20. 9. 2016, podala spoločnosť A. s. r. o. vyjadrenie, ktoré bolo doručené RK SAK dňa 29. 9. 2016, a v ktorom A., s. r. o. uvádza nasledovné:

– podstata problému je niekde inde. Je to sťažovateľ, kto sa z vlastných subjektívnych dôvodov nevie stotožniť s konaním mesta B. v predmetnej veci. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že základným problémom sťažovateľa je nespokojnosť s právnym úkonom predaja právneho auditu mestom B. A hoci sťažovateľ nikdy nebol ani žiadateľom o informácie, ani účastníkom súdneho konania, a teda nie je vôbec osobou dotknutou na svojich právach, cíti sa byť konaním mesta B. dotknutý;

– A., s. r. o. uvádza, že ako je i zo spisu zrejmé, mesto B. si uvedomovalo, že správa z právneho auditu je autorským dielom, a preto správu ako celok odmietlo sprístupniť (okrem iných dôvodov). Listom zo dňa 22. 9. 2011 požiadalo advokátsku kanceláriu A., s. r. o. o udelenie súhlasu so sprístupnením správy z právneho auditu. Listom zo dňa 26. 9. 2011 mestu oznámili, že súhlas neudelujú;

– A., s. r. o. uvádza, že uvedené tvrdenia žiadateľa o informácie ako nositeľka autorských práv k správe z právneho auditu nemohla prehliadnuť. Pod zámienkou zákona o slobodnom prístupe k informáciám sa mal žiadateľ záujem dostať k autorskému dielu charakteristického svojím obsahom, usporiadaním, vizuálom a pod., teda k duševnému vlastníctvu advokátskej kancelárie. Poukazujeme na to, že aj v zmysle judikatúry NS SR je možné dokonca aj akúkoľvek zmluvu pri splnení istých podmienok považovať za autorské dielo (3SŽ 16/2004 zo dňa 8. 4. 2005);

– na základe takéhoto ohrozenia majetkových záujmov samotnej advokátskej kancelárie, A., s. r. o. požiadala o odpredaj originálu správy z právneho auditu späť. Mesto B. žiadosť posúdilo a akceptovalo ju. Došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy a advokátska kancelária sa stala vlastníkom a držiteľom originálu správy z právneho auditu. Bolo na rozhodnutí mesta B., aby sa rozhodlo, ktorému právu dá prednosť, či právu na informácie alebo ochrane vlastníckeho práva. Žiadny právny predpis ani žiadne rozhodnutie súdu (napr. predbežnej povahy) neukladalo mestu B. povinnosť nenakladania so svojím majetkom. Majetkovo právny úkon predaja správy z právneho auditu je tak v súlade so zákonom. Ak má ktokoľvek pochybnosť o platnosti právneho úkonu a preukáže naliehavosť takéhoto právneho záujmu, môže sa domáhať určenia neplatnosti právneho úkonu. Sťažovateľ tak neučinil. Právny úkon je potrebné považovať za platný pokiaľ sa pred príslušným orgánom nepreukáže opak. A., s. r. o. dodáva, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že advokátska kancelária nemá právo

na ochranu svojho duševného vlastníctva a v záujme iných osôb by mala povinnosť rezignovať na ochranu svojho práva a ochranu svojich záujmov;

– mesto B. si objednalo právny audit a ten bol advokátskou kanceláriou vypracovaný. Okrem iného zásadnou obsahovou náležitosťou správy z právneho auditu bola aj analýza právneho stavu najväčších súdnych sporov s navrhovaným spôsobom riešenia a postupu vo veci. Mesto B. bolo v dôsledku týchto analýz v súdnych konaniach úspešné a celkovo ušetrilo cca 25 000 000 eur. Sťažovateľ zrejme nerozumie, čo je podstatou práce advokáta a v čom spočíva hodnota práce advokáta. Mesto B. si neplatilo za 150 strán papiera, ale za niekoľkotýždennú prácu advokátov advokátskej kancelárie, za analyzovanie právnych vzťahov mesta B. a navrhovaný spôsob riešenia tohto právneho stavu a následnú realizáciu právnych postupov v praxi. Predmetom záväzku advokátskej kancelárie tak bola práca (a nie dodávka 150 strán papiera, resp. knihy). Správa z právneho auditu je len konečným zhmotneným sumárom výsledkov práce advokátskej kancelárie v osobitej forme. Otázkou je, akú hodnotu má správa z právneho auditu po cca 6 rokoch, kedy všetky právne kroky z nej boli zrealizované. Hodnotu si zachovala iba osobitá forma správy z právneho auditu podliehajúca právnej ochrane duševného vlastníctva;

– podstatnou skutočnosťou v tomto smere však podľa A., s. r. o. je, že do dnešného dňa nebolo zrušené pre nezákonnosť rozhodnutie mesta B. zo dňa 30. 9. 2015 v spojení s zo dňa 27. 10. 2015, ktorými nebolo vyhovené žiadosti žiadateľa zo dňa 21. 9. 2011. Rozhodnutia sú právoplatné a všetky orgány verejnej správy ako i účastníci konania sú nimi viazaní. Žaloba žiadateľa zo dňa 30. 12. 2015 smerujúca na preskúmanie zákonnosti týchto rozhodnutí bola krajským súdom na pojednávaní dňa 6. 9. 2016 odmietnutá (uznesenie nebolo do dnešného dňa účastníkom doručené). Z uvedeného dôvodu považuje A., s. r. o. sťažnosť sťažovateľa za zjavne neopodstatnenú a podanú účelovo z dôvodu, že neboli naplnené subjektívne predstavy a očakávania sťažovateľa a tento sa s týmto stavom nedokáže zmieriť.

DO v priebehu konania pred disciplinárnym senátom zotrval na vyjadreniach uvedených vo svojich písomných podaniach. Nad ich rámec uviedol, že poslanci mesta mali právny audit k dispozícii a boli zaviazaní mlčanlivosťou o skutočnostiach, ktoré sa v ňom nachádzali. Ak chcel niekto čiastkovú informáciu z tohto auditu, tak mu ju mesto B. poskytlo. Právny audit sa stal predmetom boja v komunálnych voľbách – keďže primátor E. F. dostal 90 % hlasov, a teda získal legitimitu k úkonom za mesto B., dal súhlas k predaju auditu za 1 euro na základe žiadosti na odkúpenie. Zo žiadneho zákona, ani zo súdneho rozhodnutia nevyplýval zákaz kúpnu zmluvu podpísať a pri uzatváraní zmluvy nebolo platné žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by to zakazovalo; tiež zdôraznil, že uvedenú kúpnu zmluvu doteraz nikto nenapadol.

DO uviedol, že predloženie právneho auditu považuje za dôkaz, ktorý ide nad rámec návrhu na začatie disciplinárneho konania. Poukázal na § 5 ods. 1 AP SAK, z ktorého vyplýva, že pri poskytovaní právnych služieb je prvoradý záujem klienta, a to aj s ohľadom na iných advokátov. Tak, ako bolo uvedené, je to mediálne známa vec, ale hlavne zásluhou iných advokátov. A., s. r. o. sa nijakým spôsobom nevyjadrovala k atakom iných advokátov a myslí si, že účastník súdneho konania (nie sťažovateľ) ako aj iné osoby zneužívali túto kauzu proti tejto kancelárii. Advokátska kancelária považuje takéto správanie týchto advokátov za neetické. V rámci záverečnej reči uviedol, že je presvedčený, že návrh je v plnom rozsahu nedôvodný, nemá oporu v advokátskych predpisoch a žiadal, aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v plnom rozsahu oslobodený.

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 27. októbra 2017, sp. zn. DS IX.-19/17:2464/2016 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie vo forme verejného napomenutia.

Disciplinárny senát vychádzal vo svojom rozhodnutí z nasledovného skutkového stavu:

Medzi spoločnosťou A., s. r. o. a mestom B. bola dňa 22. 12. 2010 uzavretá zmluva o poskytnutí právnych služieb, na základe ktorej A., s. r. o. poskytovala B. právne služby – vypracovanie právneho auditu mesta B.

Rozsudkom krajského súdu zo dňa 23. apríla 2014 bolo zrušené rozhodnutie mesta B. (žalovaného) zo dňa 17. apríla 2013, vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a zároveň mu bola uložená povinnosť sprístupniť C. Správu z právneho auditu vypracovanú v zmysle čl. I. ods. 3 a 4 zmluvy o poskytnutí právnych služieb uzatvorenú dňa 22. decembra 2010 medzi mestom B. a A., s. r. o.

V odvolaní spoločnosti A., s. r. o. zo dňa 5. júna 2014 proti tomuto rozsudku boli uvedené viaceré právne dôvody a skutkové tvrdenia, pre ktoré je uvedené rozhodnutie považované za nesprávne – odvolateľ poukazuje najmä na rozdiel medzi dokumentom a informáciou z hľadiska rozsahu sprístupňovaných informácií, procesné pochybenia prvoinštančného súdu (prekročenie rozsahu právomoci v rámci správneho súdnictva, nezastavenie konania pre nespôsobilý predmet súdneho prieskumu a neuskutočnenie výzvy podľa § 250j Občianskeho súdneho poriadku ako predpokladu pre vydanie tohto rozhodnutia) a zaoberal sa tiež otázkou autorskoprávnej povahy Správy z právneho auditu.

Z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 9. marca 2015 medzi mestom B. ako predávajúcim a A., s. r. o., v mene ktorej pri tomto právnom úkone konal DO, vyplýva, že touto zmluvou sa prevádzalo vlastnícke právo k Správe z právneho auditu za kúpnu cenu vo výške 1 euro s tým, že táto zmluva nadobudla účinnosť dňom nasledujúcim po dni, v ktorom bola, v súlade s § 47a ods. 1 OZ, zverejnená.

Podaním zo dňa 28. apríla 2015 spoločnosť A., s. r. o. predložila v odvolacom konaní vyjadrenie, v ktorom s poukazom na túto kúpnu zmluvu, uviedol, že „žalovaný nemá vo vlastníctve ani držbe originál, ani žiadnu kópiu diela Správa z právneho auditu.“

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydaného dňa 19. augusta 2015, bol rozsudok krajského súdu potvrdený. Odvolací súd vo vzťahu k predloženej kúpnej zmluve uvedenej konštatoval, že pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Pre širší kontext celej prejednáwanej veci disciplinárny senát uvádza, že z predložených podkladov vyplýva tiež, a to je potrebné uviesť, že C. sa od roku 2011 domáha zverejnenia Správy z právneho auditu, v nadväznosti na čo už došlo k viacerým rozhodnutiam na úrovni mesta B., resp. jeho primátora a súdneho prieskumu ich zákonnosti.

Disciplinárny senát tiež uvádza, že ďalší vývoj po rozhodnutí Najvyššieho súdu SR už neposudzoval, pretože bol pre posúdenie skutku uvedeného v návrhu irelevantný – pre úplnosť však senát uvádza, že uznesením krajského súdu zo dňa 6. septembra 2016, na ktoré sa odvolal DO bola odmietnutá žaloba Centra environmentálnych aktivít z dôvodu, že vo veci už bolo právoplatne rozhodnuté. V odôvodnení súd okrem iného uviedol, že „postup žalovaného – mesta B. po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku bol nesprávny, pretože vrátením veci prvostupňovému správne orgánu konal v rozpore s výrokom súdneho rozhodnutia, ktorý bol a je preň záväzný (§ 145 ods. 4 SSP). Nezákonosť jeho postupu spočívala aj v uzatvorení kúpnej zmluvy zo dňa 9. 3. 2015, ktorou vedome znemožnil splnenie svojej existujúcej zákonnej povinnosti, ku ktorej ho viazalo aj súdne rozhodnutie. Žalobca mal preto zvoliť cestu núteného výkonu rozhodnutia ako prostriedku, ktorým by sa domáhal splnenia svojho práva.“

Disciplinárny senát konštatoval, že považuje za minimálne veľmi neštandardné, aby akýkoľvek výstup právnej služby (audit, stanovisko, ale aj listina o právnom úkone či podanie na súd) boli po tom, ako sú poskytnuté klientovi, resp. potom ako je ich hmotný nosič odovzdaný

klientovi, prevádzané naspäť advokátovi a to bez ohľadu na to, či sa tak robí odplatne alebo bezodplatne – ide o postup, pri ktorom vzhľadom na to, že dochádza k splneniu objednej služby (ktorú v typickom prípade, vzhľadom na jej povahu, prijímateľ právnej služby po jej prijatí už fakticky nemôže vrátiť späť) absentuje akékoľvek logické vysvetlenie.

V posudzovanom prípade DO neuviedol žiadny presvedčivý argument, ktorým by takýto postup obhájl – naopak, je evidentné, že k tomuto úkonu došlo v období, kedy už bolo vynešené prvoinštančné rozhodnutie (rozhodnutie krajského súdu o povinnosti zverejniť Správu z právneho auditu) a zároveň tesne pred rozhodnutím odvolacieho súdu o odvolaní proti tomuto rozhodnutiu a teda v čase, kedy si DO musel byť veľmi dobre vedomý toho, že takýto úkon bude viesť k zmareniu vykonateľnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu, v prípade ak bude odvolacím súdom potvrdené. Je pritom nepochybné, že o uvedených rozhodnutiach, resp. o stave konaní mal vedomosť, pretože spoločnosť A., s. r. o. bola právnym zástupcom mesta B. v týchto súdnych konaniach.

Vzhľadom na zhodný záujem DO a jeho klienta je úplne irelevantné, či k „odkúpeniu“ inkriminovanej Správy o právnom audite došlo na základe žiadosti spoločnosti A., s. r. o. alebo žiadosti mesta B. – rozhodujúce je v tomto prípade, že došlo k uskutočneniu právneho úkonu, ktorým došlo k zmareniu súdom uloženou povinnosťou, pričom na tomto konaní sa podieľala spoločnosť A., s. r. o. priamo, ako účastník takéhoto právneho úkonu.

K námietke DO, že v prípade predmetnej správy ide o autorské dielo, je potrebné uviesť, že aj v prípade, že by tomu tak bolo (ide o právnu otázku, ktorá presahuje rámec disciplinárneho konania), by to nič na podstate DO vytýkaného konania nemenilo.

Žiada sa uviesť, že aj dohodnutie kúpnej ceny vo výške 1 eur nasvedčuje účelovému konaniu zo strany účastníkov tohto právneho úkonu. Disciplinárny senát tiež uvádza, že ako účelové ho na strane mesta B. označil aj samotný krajský súd.

Rovnako nemohla byť úspešná obrana ohľadne toho, že kúpnu zmluvu zo dňa 9. 3. 2015 doteraz nikto nenapadol – je potrebné uviesť, že absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí od začiatku bez ohľadu na to, či sa jej niekto dovoľá alebo nie. Rozhodujúcim je však to, že DO participoval na tomto úkone, a to bez ohľadu na to či bol zo súkromnoprávneho hľadiska platný.

Pre objektívne posúdenie veci musí disciplinárny senát uviesť, že DO, ako sám uviedol, nijakým spôsobom nepoškodil klienta – s týmto tvrdením možno súhlasiť, dokonca možno uviesť, že z určitého hľadiska ho možno vnímať ako konanie, ktorého primárnym účelom bola snaha prispieť k ochrane záujmov klienta. Platí však, že záujmy klienta a nadväzujúce pokyny klienta nesmie advokát ochraňovať, resp. prijímať bezhranične – advokát je povinný zdržať sa konania, či už z vlastnej iniciatívy alebo vyžadovaného klientom, ktoré svojou podstatou vedie k zneužitiu práva, obchádzaniu právnych noriem, či narúšaniu efektivity justičného systému a predovšetkým sa na takomto konaní nesmie priamo podieľať.

Disciplinárny senát opätovne zdôrazňuje, že DO žiadnym presvedčivým a prijateľným spôsobom neobhájl uzavretie predmetnej kúpnej zmluvy, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia s tým, že disciplinárna zodpovednosť bola vyvodená voči DO ako konateľovi spoločnosti A., s. r. o., ktorý v jej mene konal pri uskutočnení tohto právneho úkonu.

Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia vychádzal senát z toho, že vzhľadom na všetky okolnosti je primerané uloženie verejného napomenutia, pričom prihliadol najmä na verejný záujem, závažnosť disciplinárneho previnenia a nevyhnutnosť pre výkon spravodlivosti (§ 33 DP SAK).

Proti prvostupňovému rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ odvolaním doručeným SAK dňa 19. 12. 2017, a to proti výroku o uložení disciplinárneho opatrenia. Navrhovateľ poukázal na závažný následok konania DO a tiež aj na pomerne širokú medializáciu prípadu, ktorý

sa takto dostal do povedomia verejnosti. Nakoľko disciplinárne opatrenie je nedostatočné, navrhol zmeniť výrok o jeho uložení tak, že sa DO advokátov uloží disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. d) ZoA – pozastavenie výkonu advokácie na šesť mesiacov s podmieneným odkladom na dobu dvoch rokov.

Proti tomuto rozhodnutiu sa odvolal aj DO, a to odvolaním zo dňa 22. 12. 2017, ktoré bolo doručené SAK dňa 29. 12. 2017. DO vo svojom odvolaní dôvodil tým, že: a) skutok, z ktorého bol obvinený sa nestal, b) v rozhodnutí napadnutom odvolaním absentuje vyhodnotenie zásadných tvrdení obvineného, c) namietal nepreskúmateľnosť odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia a d) dôvodil aj tým, že na jeho konanie sa nevzťahujú advokátske predpisy, pretože pri uzavretí kúpnej zmluvy nekonal ako advokát.

Názor, že skutok sa nestal odôvodnil DO tým, že uzatvoril s mestom B. kúpnu zmluvu, v ktorej obe zmluvné strany vystupovali ako osoby súkromného práva, pričom v čase uzatvorenia tejto kúpnej zmluvy takýto úkon nezakazoval ani jednej zo zmluvných strán ani zákon alebo právoplatné rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo súdu vo veci samej alebo iné vykonateľné rozhodnutie (napr. predbežné opatrenia alebo neodkladné opatrenie). Pokiaľ ide o rozsudok krajského súdu v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 8. 2015, tak povinnosť z neho vyplývajúca vznikla mestu B. až neskôr, teda až po uzavretí predmetnej zmluvy. DO poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 481/2011 zo dňa 10. 11. 2011.

Názor, že v rozhodnutí napadnutom odvolaním absentuje vyhodnotenie zásadných tvrdení obvineného, po úvodnej citácii časti nedostatočne konkretizovaného rozhodnutia ústavného súdu I. ÚS 114/08 (nakoľko pod č. 114/08 boli vydané celkovo štyri rozhodnutia, a to I. ÚS 114/08, II. ÚS 114/08, III. ÚS 114/08 a IV. ÚS 114/08) odôvodnil DO tým, že prvostupňový disciplinárny senát sa v odôvodnení vôbec nevysporiadal s DO zdôvodnenými okolnosťami a dôvodu predaja, ktoré on v konaní uviedol, pričom prvostupňový disciplinárny senát, podľa názoru DO, iba skonštatoval, že DO neuviedol presvedčivý argument. Toto tvrdenie prvostupňového disciplinárneho senátu nemá podľa jeho názoru oporu v spise a je svojvoľné, a podľa názoru DO sa senát musí zaoberať ním uvedenými skutočnosťami, a to že: a) nositeľom práv know-how k Správe z právneho auditu bol a je A., s. r. o., b) A., s. r. o. má právo ochrany svojho majetku, c) C. sa zaujímalo o predmetné know-how, d) A., s. r. o. nesúhlasil so sprístupnením Správy zo správneho (správne zrejme právneho) auditu ako celku, e) A., s. r. o. chránil prioritne svoje majetkové práva, f) návrh na odkúpenie právneho auditu bol mestu B. doručený zo strany A., s. r. o. v čase, keď účastníci právneho úkonu nemali vedomosť o súdnom konaní, g) mesto B. dalo prednosť ochrane majetkových práv A., s. r. o. pred právom na informácie, h) proces rozhodovania obce, ako orgánu územnej samosprávy vo sfére verejného práva je celkom nezávislý od správania sa obce vo sfére súkromného práva, i) v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy neboli jej strany obmedzené vo výkone svojich práv žiadnymi súdnymi rozhodnutiami, j) je potrebné rešpektovať status kúpnej zmluvy, teda jej súlad so zákonom. O jej neplatnosti môže rozhodnúť len súd, pričom jej označovanie (napr. disciplinárnym senátom) za účelovú nerešpektuje prezumpciu jej platnosti a riadnej vôle zmluvných strán. V rámci toho ešte DO namietol, že disciplinárny senát v poukázal na neštandardnosť uzatvorenia kúpnej zmluvy. Toto ale neznamená podľa DO jej nezákonnosť, ale výnimočnosť. K bodu 38 odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia poukázal DO na to, že cena závisí od dohody strán, a to aj v prípade ceny 1 euro. Poukázal aj na bod 40 odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia, a to v súvislosti s tým, že primárnou snahou jeho (DO) konania bolo a je chrániť súkromnoprávny záujem A., s. r. o.

Pokiaľ ide o nedostatok právomoci SAK posudzovať jeho konanie, tak uviedol, že pri právnom úkone nekonal ako advokát pri výkone advokácie, ale ako bežná osoba súkrom-

ného práva v postavení konateľa obchodnej spoločnosti, preto sa na neho pôsobnosť SAK nevzťahuje.

Rozhodnutím I. odv. disc. senátu zo 7. júna 2018, sp. zn. II. ODS-20/17:2464/2016 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie bo výroku o disciplinárnom previnení ako vecne správne potvrdené a vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení zmenené tak, že DO advokátovi bolo uložené disciplinárne opatrenia – peňažná pokuta vo výške 1 000 eur.

Odvolačím disciplinárny senát, pokiaľ ide o odvoláciu argumentáciu DO, že konal ako konateľ obchodnej spoločnosti, nie ako advokát, dospel k záveru, že je nepochybné, že DO poskytoval právne služby a teda podlieha pôsobnosti SAK a právomoci jej orgánov. Opačný záver nemožno vyvodiť. ZoA umožňuje výkon advokácie aj prostredníctvom právnickej osoby, teda osoby odlišnej od fyzických osôb, ktoré sa v nej združili, ale kladie jasné podmienky výkonu prostredníctvom advokáta.

Odvolačím argument DO, že skutok, z ktorého je obvinený, sa nestal, vychádza z predpokladu, ako keby povinnosť mesta zverejniť informácie vznikla až právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Tomu tak ale nie je, povinnosť mesta B. zverejniť informácie existovala už pred právoplatnosťou súdneho rozhodnutia. Navyše v čase uzavretia kúpnej zmluvy už DO vedel o výsledku konania na krajskom súde, čo len zvyrazňuje to, že účelom uzavretia kúpnej zmluvy bolo zmaříť povinnosť poskytnúť informáciu.

K odvolacej argumentácii v časti B. odvolania DO je potrebné uviesť, že táto argumentácia je zavádzajúca. DO dôvodí napr. tým, že má právo na ochranu svojho majetku, že jeho ochranu aj vnímal ako prioritu, teda že konal legálne. Tu ale treba poukázať na to, že existovala všeobecná povinnosť mesta B. zverejňovať informácie a táto povinnosť tu existovala aj v čase, keď sa zmluva uzatvárala. Táto povinnosť sa konkretizovala na základe podanej žiadosti o zverejnenie informácie a existovala nezávisle na rozsudku krajského súdu v spojení s rozsudkom NS SR zo dňa 19. 8. 2015. Súdne rozhodnutie má v tomto prípade deklaratórnu povahu a povinnosť zverejniť informáciu nevznikla až jeho právoplatnosťou (nekonštituovala sa). Nikde nie je uvedené, že by právo na informáciu malo v takomto prípade vzniknúť až právoplatným súdnym rozhodnutím.

Argumentácia DO, že vstúpil do súkromnoprávneho vzťahu, právny úkon je platný a on chránil súkromnoprávny záujem A., s. r. o. odráža len jednostranný pohľad DO na túto vec. Obec, teda aj mesto, je podľa Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj ako „ústava“) základnou jednotkou územnej samosprávy (čl. 64, veta prvá ústavy). Poukaz na to, že mesto, ktorý DO uvádza v časti B. bod 8 bod 7 písm. h) sa správa inak vo sfére verejného práva a súkromného práva, je zavádzajúci a neodráža osobitné postavenie územnej samosprávy. To, že pri uzavretí kúpnej zmluvy, mesto B. nevystupovalo v tzv. vrchnostenskom postavení, ale ako osoba súkromného práva neznamena⁴, že by nepodliehalo zvýšeným reguláciám, napr. aj úprave povinnosti zverejňovať informácie. Absolutizovanie protikladu medzi verejným a súkromným právom v podmienkach výkonu územnej samosprávy navyše ani nie je možné.

DO dôvodí legálnosťou súkromnoprávneho vzťahu mesta B. a A., s. r. o. Ale účinky vyplývajúce z tohto súkromnoprávneho vzťahu sa dostali do kolízie s inými normami, ktoré prinášajú povinnosť zverejniť informácie, v tomto prípade konkrétne povinnosť zverejniť správu z právneho auditu. Verifikáciou toho, že takáto povinnosť existovala, sú aj spomenuté súdne rozhodnutia, ktoré ju deklarovali. Povinnosť zverejňovať informácie tu bola a DO si jej mal byť vedomý, ako účastník súkromnoprávneho vzťahu so základnou jednotkou územnej samosprávy. Bolo by zaiste nepatričné, ak by si toho DO vedomý nebol. Územná samospráva podlieha zvýšenej kontrole nielen vo vzťahu k štátnym orgánom (napr. NKÚ), ale aj vo vzťahu k verejnosti. Ak DO nadradil ochranu u súkromnoprávneho záujmu A., s. r. o. nad iné záujmy, tak to neznamena⁴, že s jeho postupom sa stotožní SAK. Nebolo úlohou prvostupňového

disciplinárneho senátu presvedčiť DO o nesprávnosti jeho argumentácie, je vecou DO, akú argumentáciu prezentuje a či ňou presvedčí disciplinárny senát, ktorý vyhodnocoval argumentáciu ako DO, tak aj navrhovateľa.

Pre úplnosť treba dodať, že prvostupňový disciplinárny senát správne skonštatoval, že otázka, či sa v danom prípade jednalo o autorské dielo, presahuje rámec disciplinárneho konania, a že by to nič na podstate DO vytýkanému konaniu nemenilo. Zároveň správne uviedol prvostupňový disciplinárny senát, prečo nemohla byť úspešná obrana DO spočívajúca v tom, že kúpnu zmluvu zo dňa 9. 3. 2015 doteraz nikto nenapadol. S názorom prvostupňového disciplinárneho senátu, že absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí od začiatku bez ohľadu na to, či sa jej niekto dovoľá alebo nie a že rozhodujúcim je to, že DO na danom úkone participoval.

Pokiaľ DO zastáva názor, že sa senát musí zaoberať ním tvrdenými skutočnosťami uvedenými v časti B. bodoch 1 až 10, tak odvolací disciplinárny senát uvádza, že prvostupňový disciplinárny senát nemal povinnosť vyjadrovať sa ku každej zo skutočností uvedených v bodoch 1 – 10. To by navyše nemalo ani význam. Áno, DO má právo na ochranu svojho majetku a je to právo podľa čl. 20 ústavy atď., to ale neznamená, že by tomuto jeho právu malo ustúpiť právo na informácie. Mimochodom z rozsudku krajského súdu vyplýva, že súd dospel k záveru, že predložený dokument (v rozsahu 4 strán, teda tá časť, čo bola do súdneho konania predložená) nemá atribúty autorského diela (čo ale, ako je už uvedené v predošlom texte tohto rozhodnutia, nie je pre disciplinárne konanie určujúca skutočnosť), súd ďalej konštatoval prechod od koncepcie diskretnosti verejnej správy k princípu publicity verejnej správy, čo značí asi toľko, že ak sa do kolízie dostane v prípade územnej samosprávy právo na súkromie a právo na informácie, v zásade bude uprednostnené právo na informácie. Úlohou prvostupňového disciplinárneho senátu nebolo polemizovať s DO a vyvracať názory a presvedčať DO, ale o prípadnej polemike medzi navrhovateľom a DO rozhodnúť. Prijať argumentáciu DO by značilo stotožniť sa s takým modelom, ktorý bude mariť právo na informácie a teda stotožniť sa s tým, čo sa v teórii označuje ako antiprávny deregulátor. Pre úplnosť je treba dodať, že z odôvodnenia prvostupňového disciplinárneho rozhodnutia (bod 34 a nasl.) je zrejmé, ako sa prvostupňový disciplinárny senát vysporiadal so súkromnoprávnym vzťahom DO a mesta B., v kontexte účinkov z neho vyplývajúcich.

Podľa názoru odvolacieho senátu sa prvostupňový disciplinárny senát komplexne vysporiadal so všetkými zásadnými otázkami, ktoré sa prejednávali v disciplinárnom konaní.

Pokiaľ ide o poukaz DO na rozhodnutia ústavného súdu, tak ani v jednom z prípadov neuvádza nič, čo by sa dalo konkrétne aplikovať na tento prípad. V jednom prípade (uznesenie sp. zn. IV. ÚS 481/2011) DO vytrhol z kontextu časť jeho odôvodnenia, ale neuvádza, v čom by nosná časť predmetného uznesenia mala podporiť jeho názor, že prvostupňové disciplinárne rozhodnutie je nepreskúmateľné. Mimochodom, ide o odmietajúce uznesenie, teda sťažovateľ na ústavnom súde bol neúspešný, a to sčasti z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti a sčasti z dôvodu oneskorenosti, čo vyplýva z odôvodnenia predmetného uznesenia, jeho výroková časť uvádza len odmietnutie. Aj pri druhom z DO uvádzaných rozhodnutí ústavného súdu (bez špecifikácie, či ide o senát a ak o senát, tak ktorý, alebo o plénum ústavného súdu) nie je uvedené, ako by jeho nosná časť bola aplikovateľná na tento prípad, pričom navyše ústavný súd rozhodoval o veci, v rámci ktorej základné konanie (teda konanie na všeobecnom súde) bolo civilným konaním podľa Občianskeho súdneho konania. Takto sa argumentácia DO rozhodnutiami ústavného súdu dostáva do roviny všeobecných účelových poučení bez zrejmej aplikovateľnosti na tento prípad.

To, že je súkromnoprávny vzťah legálnym ešte neznamená, že legálnym je aj vytvorenie mechanizmu mariaceho prístupu k ústavou garantovanému právu na informácie. To je nakoniec

zrejme aj z toho, že sám DO si bol v konečnom dôsledku vedomý toho, aké riziká by napokon jeho klientovi hrozili, a to v súvislosti s finančným postihom.

Odvolačný senát dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu je vo výroku o vine vecne správne, a preto ho v tomto výroku potvrdil.

Pokiaľ ide o odvolanie navrhovateľa proti výroku o uložení disciplinárneho opatrenia, tak odvolací disciplinárny senát si je síce vedomý, že prípad bol medializovaný, ale je toho názoru, že toto nemožno pričítať na farchu DO. Na medializáciu prípadu nemal DO žiadny vplyv. A medializácia nemôže mať bez ďalšieho vplyv na výšku sankcie, lebo potom by došlo aj k tomu, že „mediálne zdatný“ sťažovateľ by bol zvýhodnený oproti iným sťažovateľom. Z uvedeného dôvodu sa odvolací disciplinárny senát nestotožnil s odvolacím návrhom navrhovateľa na podmienené pozastavenie výkonu advokácie, ale priklonil sa k odvolaciemu návrhu na uloženie sankcie – peňažnej pokuty vo výške 1 000 eur a rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu vo výroku o uložení disciplinárneho opatrenia podľa § 59 ods. 2 ZoA v spojení s § 44 písm. c) zmenil tak, že DO uložil podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňažnú pokutu vo výške 1 000 eur.

86.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý zašle obchodnej spoločnosti, zapísanej ako partner verejného sektora v registri, e-mail, v ktorom uvedie, že daná spoločnosť nespĺňa podmienky zápisu v zmysle zákona č. 315/2016 Z. z. o registri partnerov verejného sektora a zároveň nepravdivo a zavádzajúcim spôsobom popíše sankcie, ktoré majú spoločnosti hroziť, s pripojením informácie, že jeho advokátska kancelária je oprávnená verifikovať údaje v registri, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 3, § 29b ods. 3 písm. a), c) ZoA, § 1 ods. 5 AP SAK.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 13. novembra 2018, sp. zn. II. ODS-14/18:1516/2017

Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 26. februára 2018, sp. zn. DS X.-70/2017:1516/2017

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 26. februára 2018, sp. zn. DS X.-70/2017:1516/2017 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu z 13. novembra 2018, sp. zn. II. ODS-14/18:1516/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3, § 29b ods. 3 písm. a), c) ZoA, § 1 ods. 5 AP SAK

tým, že

dňa 2. 5. 2017 zaslal spoločnosti A., s. r. o. e-mail, v ktorom uvádza, že spoločnosť A., s. r. o. ako partner RPVS nespĺňa podmienky v zmysle nového zákona č. 315/2016 Z. z. o registri partnerov verejného sektora (tzv. protischránkový zákon) a ak ich spoločnosť nesplní do 31. 6. 2017 bude mať za následok:

- výmaz z registra,
- pokuta až do výšky získaného hospodárskeho prospechu alebo až do výšky 1 000 000 eur pre spoločnosť,
- pokuta až do výšky 100 000 eur pre každého štatutára,
- zákaz obchodovať s verejným sektorom,
- hrozba aj trestnoprávneho postihu,

- vylúčenie štatutárov až na 3 roky z obchodných spoločností a odstúpenia od zmluvy alebo neplnenie zo strany verejného sektora

v zmysle zákona č. 315/2016 Z. z. sú ako Advokátska kancelária oprávnení verifikovať údaje spoločnosti v registri, vypracovať a overiť verifikačný dokument a ďalšie vyhlásenia o údajoch v ňom a tým splniť podmienky v zmysle zákona. Tieto údaje potom následne overovať min. 1-krát do roka, napriek tomu, že tvrdenia uvádzané v e-maili zo dňa 2. 5. 2017 sú v rozpore s § 22 ods. 2 a § 22 ods. 3 zákona č. 315/2016 Z. z., čím informoval o poskytovaní právnych služieb prostredníctvom reklamy, ktorá je v rozpore s predpismi komory, je nevecná, nepravdivá, zavádzajúca a spôsobilá ohroziť dôstojnosť advokátskeho stavu,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **480 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK podal dňa 23. 8. 2017 návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý návrh bol dňa 23. 8. 2017 pridelený na prerokovanie X. disciplinárnemu senátu SAK.

Po pridelení veci – návrhu na začatie disciplinárneho konania, bol DO vyzvaný na vyjadrenie sa k doručenému návrhu, čo tento aj rešpektoval a dňa 13. 9. 2017 bolo DK SAK doručené vyjadrenie DO zo dňa 31. 8. 2017. DO uviedol, že obsahom e-mailu okrem skutočností uvedených v návrhu bola aj príloha, ktorú spracovalo Ministerstvo spravodlivosti SR, kde je uvedené, že advokát je v zmysle zákona č. 315/2016 Z. z. oprávnený vystupovať ako oprávnená osoba pre partnerov verejného sektora, v tejto prílohe je uvedený aj link na príslušnú stránku MS SR, pričom on v e-maili neuviedol ani výšku odmeny ani konkrétnu ponuku služby. Uviedol ďalej, že išlo len o jednu informáciu zaslanú partnerovi verejného sektora s predchádzajúcim posudzovaním vhodnosti a primeranosti. Vo vyjadrení ďalej uviedol, že disciplinárne obvinenie považuje za nedôvodné, pretože nedošlo k naplneniu dôvodu pre uloženie disciplinárneho opatrenia a v celom disciplinárnom návrhu nie je uvedená žiadna konkrétna skutočnosť alebo konanie, ktoré reálne ohrozuje dôstojnosť advokátskeho stavu. Návrh podľa DO obsahuje len všeobecné tvrdenia a abstraktné výrazy bez konkrétnych následkov.

Rozhodnutím X. disciplinárneho senátu SAK z 26. 2. 2018, sp. zn. DS X.-70/2017:1516/2017 bol D advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA – peňažná pokuta vo výške 480 eur.

Disciplinárny senát mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 2. 5. 2017 bol zaslaný sťažovateľovi – spoločnosti A., s. r. o. e-mail s obsahom, ktorý je uvedený v návrhu na začatie konania vrátane prílohy. Nebolo spochybnené, že tento e-mail bol zaslaný z advokátskej kancelárie DO, čo tento ani nepoprel.

Nie je spochybnené, že v zmysle zákona č. 315/2016 Z. z. sú advokáti po splnení zákonných podmienok oprávnení poskytovať aj právne služby spojené s registráciou partnerov verejného obstarávania ako aj ďalšie činnosti v rozsahu zákona č. 315/2016 Z. z. Návrh RK ani neobsahuje žiadne porušenie povinností k tomuto oprávneniu.

Návrh na začatie disciplinárneho konania vychádzal však z toho, že zaslaný e-mail obsahoval upozornenie o nesplnení podmienok bez toho, že by vedel DO o tom, či a aké konkrétne kroky spoločnosť, ktorej bol e-mail zaslaný, vykonala, za účelom splnenia podmienok. Takýto postup mohol u adresáta vyvolať dojem, že disponuje informáciami, ktoré získal inak

ako zákonným spôsobom a zároveň mohol u adresáta vzbudiť dojem, že bez jeho pomoci môže dôjsť k sankciám, ktoré sú v e-maile uvedené. Okrem uvedenia nesprávneho dátumu na zosúladienie zapísaných údajov, za najzávažnejšie pochybenie považuje disciplinárny senát uvedenie sankcií, ktoré nie sú v súlade so zákonom č. 315/2016 Z. z., keď tento zákon má vo vzťahu k nezosúladieniu zapísaných údajov len jednu jedinú sankciu.

V zmysle zákona č. 315/2016 Z. z. a to konkrétne v prechodných ustanoveniach tohto zákona v zmysle ustanovenia § 22 pre fyzickú a právnickú osobu vyplýva nasledovná povinnosť: Partner verejného sektora je povinný zabezpečiť overenie identifikácie konečného užívateľa výhod podľa tohto zákona a podanie návrhu na zápis na účely zosúladienia zapísaných údajov s § 4 do 31. 7. 2017. Nesplnenie tejto povinnosti je dôvodom na výmaz partnera verejného sektora z registra. Toto je v zmysle zákona jediná sankcia za nezosúladienie údajov.

Sankcie, ktoré spomína DO v e-maile, sú sankciami v zmysle § 13 zákona č. 315/2016 Z. z., ide však o sankcie za nepravdivé alebo neúplné údaje, alebo o sankcie v zmysle § 19 tohto zákona, ktoré sa však vzťahujú k vylúčeniu oprávnenej osoby. Je teda zrejmé, že informácia, ktorá bola e-mailom adresátovi zaslaná, je naozaj nepravdivá, dokonca až zavádzajúca tak, ako to aj RK správne vyhodnotila.

Nie je zakázané, aby v zmysle § 29b ZoA advokát verejne informoval o poskytovaní právnych služieb prostredníctvom reklamy, avšak táto reklama podlieha okrem všeobecných požiadaviek na reklamu v zmysle zákona č. 147/2001 Z. z. v znení zákona č. 648/2007 Z. z., podľa ZoA nesmie byť v rozpore s predpismi komory, nevecná, nepravdivá, či zavádzajúca alebo spôsobilá ohroziť dôstojnosť advokátskeho stavu (§ 29b ods. 3 ZoA). Práve skutočnosť, že zaslaný e-mail obsahoval nepravdivé a zavádzajúce informácie, viedla disciplinárny senát k záveru, že došlo k porušeniu povinnosti advokáta. Je naozaj pravdivé tvrdenie RK, že takýto obsah e-mailu mohol vyvolať na strane adresáta nedôvodné obavy a tým pôsobiť ako nátlak na vyhľadanie právnej služby. Nie je pritom zaujímavé, či došlo aj k vyvolaniu nátlaku, obsah zaslaného e-mailu takúto možnosť vôbec nevylučuje. Disciplinárny senát potom jednoznačne skonštatoval, že pri koncipovaní a následnom zaslaní e-mailu došlo k naplneniu skutkovej podstaty disciplinárnych previnení tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Pri úvahách o disciplinárnom opatrení disciplinárny senát prihliadol na skutočnosť, že tento e-mail zasielal koncipient DO, avšak DO je plne zodpovedný za výkon práce svojho advokátskeho koncipienta, pretože zodpovedá za činnosť tohto koncipienta v celom rozsahu, keďže tento vykonáva pod jeho vedením a dohľadom právnu prax, a to v súlade so ZoA. Disciplinárny senát ďalej prihliadol na skutočnosť, že zaslaním takéhoto e-mailu nevznikla adresátovi žiadna priama škoda alebo majetková ujma, na skutočnosť, že DO doteraz nebol disciplinárne postihnutý. Preto potom disciplinárne opatrenie spočívajúce v peňažnej pokute vo výške 480 eur považuje za primerané.

Voči napadnutému rozhodnutiu podal DO odvolanie datované ku dňu 18. 4. 2018, ktoré bolo SAK doručené dňa 23. 4. 2018. DO napadol prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu, pričom žiadal zrušiť rozhodnutie X. disciplinárneho senátu a vrátiť vec na nové konanie. DO dôvodil v odvolaní tým, že napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne a zmätočné, pretože prvostupňový disciplinárny senát sa nevysporiadal s predloženými dôkazmi ani s tvrdením DO a zároveň rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. DO v odvolaní poukázal na to, koho považuje zákon č. 315/2016 Z. z. o registri partnerov verejného sektora za partnera verejného sektora, pričom z toho vyvodil, že označenie spoločnosti A., s. r. o. ako partnera verejného sektora bolo správne. Poukázal ďalej na to, aké sankcie ukladá zákon za nesplnenie povinností a zdôraznil, že v napadnutom rozhodnutí je uvedené „sankcie, ktoré spomína DO v e-maile sú sankciami, v zmysle u § 13 zákona č. 315/2016 Z. z., ide však o sankcie za nepravdivé alebo neúplné údaje, alebo o sankcie

v zmysle § 19 tohto zákona, ktoré sa však vzťahujú k vylúčeniu oprávnenej osoby.“ Podľa DO ide o nepochopenie zákona, uvedených súvislostí a nesprávne právne posúdenie zákona v jasne uvedenej informácii v e-maili. Ďalej DO dôvodil tým, že prvostupňový disciplinárny senát sa nevysporiadal s prílohou. DO ďalej uviedol, že svojho koncipienta riadne poučil a pokarhal za spísanie uvedeného e-mailu, ktorý je podľa jeho názoru nedobrou vizitkou a prezentáciou dlhodobej advokátskej praxe, v ktorej sa vždy snažil prezentovať kvalitným výkonom povolania, zachovávať vážnosť a dôstojnosť postavenia advokáta. DO má za to, že nedošlo k disciplinárnemu previneniu.

K odvolaniu DO sa vyjadrila navrhovateľka vyjadrením zo dňa 2. 5. 2018. V plnom rozsahu sa stotožnila s dôvodmi a východiskami napadnutého rozhodnutia. Poukázala na to, že zaslaný e-mail obsahoval upozornenia o nesplnení podmienok bez toho, aby vedel advokát o tom, či a aké konkrétne kroky spoločnosť, ktorej bol e-mail zaslaný, vykonala na účel splnenia podmienok. Takýto postup mohol u adresáta vyvolať dojem, že odosielateľ disponuje informáciami, ktoré získal inak ako zákonným spôsobom a zároveň mohol vzbudiť dojem, že bez jeho pomoci môže dôjsť k sankciám uvedeným v e-maile. Okrem nesprávneho dátumu na zosúladenie zapísaných údajov, boli uvedené sankcie, ktoré nie sú v súlade s predmetným zákonom. Navrhovateľka sa stotožnila aj s druhom disciplinárneho opatrenia – peňažnou pokutou a jej výškou.

II. odvolací disciplinárny senát po prejednaní odvolania napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

II. odvolací disciplinárny senát sa pri svojom rozhodovaní a pri svojich úvahách dôkladne zaoberal obsahom celého sťažostného spisu, ako aj obsahom celého disciplinárneho spisu, dôkaznou situáciou, aj obranou DO. Najmä sa zamerl na posudzovanie napadnutého rozhodnutia v kontexte odvolacích dôvodov uvádzaných DO.

Je preukázané, že informácie uvedené v e-mailovej správe boli nepravdivé a zavádzajúce. Skutočnosti uvedené v predmetnej správe nemožno interpretovať ako pravdivé a nezavádzajúce. A je nepochybné, že spôsob komunikácie medzi odosielateľom a adresátom vnímal ako nesprávny aj DO, čo koniec koncov vyplýva aj z podaného odvolania.

Prvostupňový disciplinárny senát riadne zistil skutkový stav a správne ho subsumoval pod právnu normu.

Potrebné je poukázať aj na to, že DO je členom stavovskej organizácie, ktorá prezentuje svoju predstavu o vystupovaní svojich členov pri výkone povolania, a to aj pokiaľ ide o spôsob a formu komunikácie. Napadnuté rozhodnutie tak vyjadruje aj nesúhlas s takou formou a obsahom správy, k akým v tomto prípade došlo. Skutočnosť, že DO následne svojho koncipienta pokarhal na veci nič nemení, svedčí však o správnom výchovnom postupe advokáta vo vzťahu ku koncipientovi.

Pokiaľ ide o druh disciplinárneho opatrenia – peňažnú pokutu a jej výšku, odvolací disciplinárny senát ju považuje za primeranú a podľa jeho názoru boli splnené podmienky pre uloženie peňažnej pokuty uvedené v § 32 ods. 4 DP SAK, s ohľadom na zákonné kritériá pre ukládanie druhu a výmery disciplinárneho opatrenia vyplývajúce z § 56 ods. 4 ZoA.

87.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako účastník konania vo vlastnej právnej veci uvedie v podaniach doručených súdu, na adresu advokáta protistrany neslušné, nevhodné a nekorektné výroky spojené s expresívnymi výrazovými prostriedkami, ktorými spochybňuje odbornosť

a profesionalitu tohto advokáta, obviňujúc ho z účelového zvyšovania nákladov sporu vo vlastný prospech, a zároveň sa nevhodným a nevecným spôsobom vyjadrí aj na adresu tretích osôb, vyvracajúc tvrdenia protistrany, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 29a ods. 1 ZoA, § 1 ods. 5, § 2 ods. 2, § 2 ods. 4, § 14 ods. 1, § 38 AP SAK.

Uloženie alebo neuloženie poriadkového opatrenia podľa § 102 CSP zo strany súdu advokátovi ako strane sporu za nevhodné výroky, v rámci jeho podaní, nemá na vznik disciplinárnej zodpovednosti advokáta nijaký vplyv. Uloženie poriadkového opatrenia strane sporu a uloženie disciplinárneho opatrenia advokátovi ako strane sporu sú úplne samostatnými a na sebe nezávislými právnymi inštitútmi a v prípade, ak je dotknutou osobou v jednom aj druhom prípade advokát, môžu existovať popri sebe.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 25. marca 2019, sp. zn. II. ODS-21/2018:2414/2017
Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 28. mája 2018, sp. zn. DS V.-25/18:2633/2017

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 28. mája 2018, sp. zn. DS V.-25/18:2633/2017 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 25. marca 2019, sp. zn. II. ODS-21/2018:2414/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 29a ods. 1 ZoA, § 1 ods. 5, § 2 ods. 2, § 2 ods. 4, § 14 ods. 1, § 38 AP SAK

tým, že

v prebiehajúcom konaní medzi žalobkyňou JUDr. A. B. proti žalovanému JUDr. B. B., vo veci o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (BSM) vedenej na okresnom súde:

1) na adresu právneho zástupcu žalobkyne JUDr. C. D., konajúceho v mene a na účet advokátskej kancelárie JUDr. C. D. s. r. o., v podaní zo dňa 18. 10. 2016, doručenom okresnému súdu dňa 18. 10. 2016, uviedol nasledovne:

a) na str. 8 podania zo dňa 18. 10. 2016: „Zhotoviteľovi žaloby na vyporiadanie BSM muselo byť jasné, že do žaloby uvádza na základe požiadavky navrhovateľky nezmysly, ktoré sa páčia jeho klientke a za tieto nezmysly, ktoré sa páčia jeho klientke si podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb nechá poriadne zaplatiť. Vzhľadom na objem majetku sa jedná o veľmi slušnú sumu za každý úkon právnej pomoci“ a ďalej „... bezdôvodne vyvolal súdny spor, o ktorom sa dá predpokladať, podľa koncipovanej žaloby, že ho bude v čo najväčšej miere JUDr. C. D. naťahovať, aby si nahnal čo najviac právnych úkonov, čím nesleduje pomôcť svojej klientke riešiť spor, ale dosiahnuť a vyťažiť zo sporu čo možno najvyššiu províziu vo svoj prospech, t. j. pre seba, nakoľko v osobe klientky sa jedná o doktorku práv súdiacu sa o nemalý majetok, čoho si je pán C. D. vedomý. To by si mala však samotná navrhovateľka uvedomiť a zamyslieť sa nad tým, či hodlá plniť vrecká p. C. D. za nezmysly, ktoré prezentoval.“

b) na str. 9 a 10 podania zo dňa 18. 10. 2016: „... Neverím tomu, že by pán JUDr. C. D. nepoznal spôsoby nadobúdania vlastníctva v súlade s právnou zásadou de lege lata, t. j. nadobúdanie vlastníctva v súlade s platným právom. Alebo keď to prenášali na PF UK, vtedy chýbal? ... Z uvedeného je zrejmé, že p. C. D. zavádza a navrhovateľka klame v úmysle okradnúť ma ako zlodejka o majetok. ... JUDr. C. D. klame a zavádza a uvádza nepravdy až do tej miery, že budí dojem na mňa, že jeho tvrdenia a postup sú neodborné a v drvivej väčšine zavádzajúce. Pán JUDr. C. D., viete, aké nezmysly píšete?“

- c) na str. 11 podania zo dňa 18. 10. 2016: „Dovoľujem si p. JUDr. C. D. poučiť, že vlastníctvo k nehnuteľnosti sa nenadobúda odvođením nezmyselných tvrdení od neúplnej kópie zdrahu nejakého neidentifikovateľného papiera o ktorom neviem, kde ste ho zobrali...“ a ďalej „... nakoľko ako profesionálni právnici sa bavme ako profesionáli o zákonom spôsobe nadobúdania nehnuteľností do vlastníctva. Odporúčam Vám z odbornej literatúry si doplniť niektoré informácie a vedomosti o spôsobe nadobúdania nehnuteľností do vlastníctva v súlade s právnou zásadou de lege lata, nakoľko uvedením nezmyslov vyčítaných z kópie bezcenného zdrahu papiera sa vlastníctvo podľa platného práva nedá nadobudnúť, o čom Vás poučujem, aby ste to do budúcnosti vedeli.“
- d) na str. 14 podania zo dňa 18. 10. 2016: „Ste profesionálny advokát a dúfam, že nie hochštapler. ... Svojimi insitnými tvrdeniami ma presvedčate, že postupujete v hrubom rozpore s etikou advokáta, v rozpore s morálkou, keď tvrdíte nepravdivé skutočnosti bez dôkazov, čo budí vo mne podozrenie, že Vám v predmetnej problematike chýbajú odborné znalosti na posúdenie a riešenie tohto sporu, ktorý ste umelo vyvolali a nepokúsili ste sa ani len o osobné jednanie, ktoré som ja iniciatívne navrhol. Budí to dojem, že máte záujem na čo najväčšom naťahovaní sporu a správate sa tak, že v popredí Vášho záujmu nie je riešenie sporu čo najkratšou, najpriateľnejšou a najmenej bolestivou cestou ho vyriešiť, ale v popredí Vášho záujmu je získať pri naťahovaní sporu čo najväčšiu províziu pre seba. K tomuto názoru som došiel na základe Vášho doteraz insitného postupu, nekvalifikovaných, nepravdivých tvrdení v žalobe o vysporiadanie BSM, ktoré si doslova vymýšľate a tvrdíte nezmysly bez dôkazov. ... Ešte raz Vás vyzývam o predloženie dôkazov potvrdzujúcich Vaše insitné a nezmyselné tvrdenia, ktorými ma chcete okradnúť. ... Ako môžete profesionálne ako advokát zastupovať navrhovateľku, keď nie ste znalý problému, ale iba doslova trepete tú istú pesničku, že majetok som nadobudol z majetku patriaceho do BSM. Vám nejde o riešenie sporu, ale len o ťahanie peňazí od svojej klientky, navrhovateľky JUDr. A. B., na čo ju aj touto cestou upozorňujem. Opakovane Vás vyzývam o predloženie dôkazov Vašich nezmyselných tvrdení aj Vašich ohováračských obvinení Voči mojej osobe, kde sa vyjadrujete a tvrdíte nepravdy o tom, že som agresívnej povahy. Som presvedčený, že ešte budete mať možnosť mi vysvetliť a ubezpečujem Vás, že Vám tú možnosť dám, ako ste to s tou agresivitou o mne mysleli. Opakujem a ubezpečujem Vás, že Vám k tomu ešte dám príležitosť. Príde čas.“
- e) na str. 16 podania zo dňa 18. 10. 2016: „Pán C. D., ja si to od Vás vyprosujem, začnite sa správať ako profesionál, nie ako demagóg, prosím Vás nerobte zo seba blba. ... Za čo Vás vlastne Vaša klientka JUDr. A. B. platí? Za tú demagógiu a nezmysly čo ste napísali v žalobnom návrhu, čo ste bez zohľadnenia a zistenia skutočného stavu veci prekopírovali počítačovou technikou asi z iného žalobného návrhu? A stupídne ma chcete p. C. D. okradnúť ako obyčajný zlodej? Vyprosujem si to od Vás.“
- f) na str. 16 podania zo dňa 18. 10. 2016: „Môžem prehlásiť, že za dobu 34 rokov mojej právnickej praxe som sa nestretol s tak stupídny, podradným, doslova odfláknutým a nekvalifikovaným žalobným návrhom, kde zhotoviteľ uvádza samé neoverené nezmysly, nedoložené dôkazmi a je absurdné a neprofesionálne, že môj návrh na osobné jednanie a stretnutie za účelom mimosúdneho vyriešenia sporu ste neakceptovali a bezdôvodne odmietli, pričom zo samotného návrhu cítil absenciu profesionality, keď sa zakaždým odvolávate bez dôkazov na nadobudnutie nehnuteľnosti počas manželstva a bezdôvodné tvrdenie, že som to nadobudol z majetku patriaceho

- do BSM. Badať Váš záujem o získanie vysokej provízie od mandantky vzhľadom na objem majetku, ktorý je predmetom sporu, nie čo najpriateľnejšie riešenie problému pre obidve sporné strany. Je dôvodné tvrdiť, že osobné jednanie, ktoré som Vám písomne navrhol ste odmietli z dôvodu, že v súdnom spore si doslova „naženie“ podstatne viac právnych úkonov a tým podstatne vyššiu províziu pre seba.“
- 2) v podaní zo dňa 7. 12. 2016, doručenom okresnému súdu dňa 7. 12. 2016, uviedol nasledovné:
- a) na str. 4 a 5 podania zo dňa 7. 12. 2016: „E. F., táto frigidná úchylačka, ktorá mala sex naposledy keď mala 38 rokov fyzického veku, nakoľko toto v ďalšom odmietala ako niečo hnusné, odporné, nemravné, nečisté..., táto frigidná jalovica s nehostinnou maternicou, ktorú bolo treba „pripúšťať“ 6 rokov, aby vôbec „zapadla“, začala po mne nepríčetne vykrikovať, že pred svadbou som hovoril, že chcem 2 deti, ktoré už mám, tak akým právom chcem „liezť“ na jej dcéru. To sa odohralo v roku 1986, keď som mal 27 rokov fyzického veku. Táto frigidná úchylačka nemala zábran pred ničím ani pred nikým.“
 - b) na str. 2 podania zo dňa 7. 12. 2016: „Navyše emigrantka G. H. toto by vo svojej nenažranosti a chamtivosti nikdy nepripustila. Potvrďuje to aj skutočnosť, že celé roky nás chodili proti našej vôli ako nenažrané rozdrapené emigrantské špiny každoročne vyžierať, každoročne celé roky si z nášho bytu robili utečenecký lágér „zadarmo“, tieto emigrantské špiny ponížovali a dehonestovali u nás úplne všetko, čo sa len dehonestovať dalo, pričom títo menejcenní gastarbajtri jedenkrát nepripustili, aby sme ich my alebo naše deti navštívili vo Š., kde žijú v meste K. v emigrantskom gete, v tzv. kozmopolitnej spoločnosti v časti O., v časti, kde by švéd ani nepáchol. ... V obidvoch sestrách sa jedná o nenažrané nány, ktoré by cent nedarovali, nieto ešte hodnotu za E. F. „zdedený družstevný byt.“
 - c) na str. 3 podania zo dňa 7. 12. 2016: „Taktiež je možné Vás nazvať chrapúňom, ktorý sa pokúša ma okradnúť.“
 - d) na str. 7 podania zo dňa 7. 12. 2016: „C. D., Vaše bezohľadné tvrdenie, že som sa z bytu na B...j ul. odsťahoval dobrovoľne budí na mňa dojem, že ste obyčajný duševný mrzák. ... Len duševný mrzák ako ste vy môže tvrdiť, že som sa z bytu odsťahoval dobrovoľne. ... Žiadam vážený súd, aby bol C. D. upozornený, aby ako profesionál a advokát s príslušnou právnickou atestáciou reagoval kvalifikovane, nakoľko jeho doterajší postup budí na mňa subjektívne dojem, že žalobný návrh aj repliku s obsahujúcimi žvástami nepísal profesionál, resp. advokát, ale duševný mrzák. ... V ďalšom sa o pozemkoch budem baviť iba so súdom, nakoľko s takým duševným mrzákom, ako je JUDr. C. D., sa baviť nemienim. Je evidentné, že provokuje ako duševný mrzák z dôvodov, aby sme si názory medzi sebou pinpongovali a on oberal navrhovateľku o peniaze za každý právny úkon.“
 - e) na str. 12 podania zo dňa 7. 12. 2016: „Pán C. D., tým som Vám dokázal, že Vy nie ste blbec, Vy sa kreténom iba robíte za účelom môjho okradnutia a ťahania peňazí a okradania svojej klientky. ... Začnite sa chovať ako profesionál, nie ako kus idiota trepaním ničím nepodložených nezmyslov, za ktoré si necháte dobre zaplatiť od klientky JUDr. A. B.“
 - f) na str. 14 podania zo dňa 7. 12. 2016: „Vy, JUDr. C. D., ako aj Vaša klientka JUDr. A. B. podľa akademických titulov doktor práv ste obidvaja vysokoškolsky vzdelaní ľudia v odbore právo. Nesprávate sa tak. Vami prezentované a vnucované nezmysly bez dôkazov sú iba bezcenné žvásty. Skôr Vaše správanie a Vami prezentované názory mi subjektívne pripomínajú dvojicu z komédie Blbý a Blbší,“

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Predseda RK SAK dňa 19. 1. 2018 podal návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre porušenie povinnosti advokáta podľa § 29a ods. 1 ZoA, § 1 ods. 5, § 2 ods. 2, § 2 ods. 4, § 14 ods. 1, § 38 AP SAK.

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 28. mája 2018, sp. zn. DS V.-25/18:2633/2017 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, za čo mu podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA bolo uložené disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie.¹⁰

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný na základe sťažnosti sťažovateľa JUDr. C. D., ku ktorej DO advokát uviedol, že:

- namieta príslušnosť RK SAK, nakoľko v predmetnej veci nikdy nevystupoval a ani v budúcnosti nebude vystupovať ako advokát, nikto ho v tejto veci nespĺnomocnil na právne zastupovanie, ani sa neprezentoval ako advokát. V predmetnej veci vystupuje ako občan JUDr. B. B., konajúci vo vlastnom mene, za seba a bez právneho zastúpenia;

- v súvislosti s týmto prípadom sa nikdy nepredstavil ako advokát a ani raz sa nepreukázal v tejto konkrétnej veci služobným preukazom advokáta. Uviedol, že ak by v tejto veci vystupoval ako advokát, použil by vo svojich písomných vyjadreniach inú rétoriku. Poukázal na to, že za viac ako pätnásť rokov jeho advokátskej praxe nikdy nebola voči nemu podaná jediná opodstatnená sťažnosť. Potvrdil, že v predmetnej veci používa sarkastický slohový štýl, k čomu ho donútil sťažovateľ JUDr. C. D. svojimi nezmyslami, nekorektnými, neodbornými vyjadreniami, písaním a tvrdením nepodložených nezmyslov, odmietnutím osobného jednanie tvárou v tvár na uzatvorenie dohody a umelým rozťahovaním a sústavným preukázateľne umelým a neopodstatneným rozširovaním sporu, čím nesleduje pomôcť riešiť spor svojej klientke čo najkratšou a najpriateľnejšou cestou, ale sleduje v hrubom rozpore s platnou právnou úpravou, etikou slušného advokáta a morálkou rozťahovaním a rozširovaním sporu získať čo najvyššiu pozíciu pre seba a tak si naplniť svoje vlastné vrecká;

- vo vyjadrení k sťažnosti advokát ďalej uviedol, že na všetkých svojich písomných vyjadreniach trvá a všetky tieto tvrdenia sú pravdivé a riadne a konkrétne odôvodnené;

- v ďalšej časti vyjadrenia sa vyjadril k prebiehajúcemu sporu a k dôvodom, prečo žalobkyňa zastúpená JUDr. C. D., zaraďuje niektoré položky do aktív BSM. K sťažnosti ďalej uviedol, že jeho predmetné vyjadrenia sú síce koncipované sarkasticky, ale pravdivo opísané skutočnosti a na všetkom trvá. Taktiež sa advokát obsiahlo vyjadril k osobe, matky žalobkyne;

- napokon sa advokát vyjadril ku skutku, ktorý sa mal stať po skončení pojednávania konaného na okresnom súde dňa 13. 6. 2017. Poprel, že by sa sťažovateľovi akýmkoľvek spôsobom vyhrážal fyzickým násilím alebo fyzickým napadnutím.

¹⁰ Týmto rozhodnutím bol DO advokát zároveň oslobodený spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v časti skutku po bodom 3. návrhu, spočívajúcom v tom, že DO po skončení pojednávania pred okresným súdom konaného dňa 13. 6. 2017 pred budovou súdu na adresu JUDr. C. D. uviedol nasledovné: „Čo čumiš ty bastardi!“ a ďalej „Skap ty sukin syn.“ a ďalej „Mal si skapať, keď ta mater kotila“ a napokon „keď chceš, môžeš dostať aj po papuli“, nakoľko v tejto časti nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Na výzvu DO reagoval písomným vyjadrením zo dňa 15. 2. 2018, ktoré bolo SAK doručené dňa 15. 2. 2018. DO vo svojom obsažnom vyjadrení okrem iného oznámil, že nevznáša námietku zaujatosti voči disciplinárnemu senátu, resp. niektorému z jeho členov. DO vo svojom vyjadrení dôrazne protestuje proti návrhu na začatie disciplinárneho konania proti jeho osobe a jednotlivé skutkové vety, tak ako sú v návrhu uvedené, považuje za nedôvodne, účelovo a jednoznačne cielene povytŕhané z kontextu a skutok, ktorý sa mu kladie za vinu žiadal prejednať v kontexte všetkých relevantných skutočností, ktoré vo svojom písomnom vyjadrení podrobne a vyčerpávajúco opísal. DO ďalej uviedol, že skutky, ktoré sa mu kladú za vinu, boli výsledkom a reakciou na konanie sťažovateľa v súdnom konaní, v ktorom disciplinárne obvinený vystupuje ako jedna zo strán sporu, nie ako advokát. DO súčasne žiadal, aby bolo jeho písomné vyjadrenie, v ktorom konkretizoval a špecifikoval skutky, ktoré podľa jeho názoru sťažovateľ porušil, považované za sťažnosť na advokáta JUDr. C. D.

Na pojednávaní disciplinárneho senátu DO advokát ďalej uviedol, že aj pred disciplinárnou komisiou trvá na tom, že JUDr. C. D. naňho pôsobí ako hanba spravodlivosti, osoba nespôsobilá pre výkon advokáta a tiež uviedol, aby si disciplinárna komisia so zástupcom RK SAK urobila svoj vlastný obraz o skutočnostiach, ktoré v stanovisku k návrhu na začatie disciplinárneho konania uviedol. DO taktiež vzniesol námietku proti postupu orgánov SAK, pretože vo svojom stanovisku k návrhu na začatie disciplinárneho konania podal podnet na prešetrenie dôvodného podozrenia z disciplinárneho previnenia JUDr. C. D., avšak orgány SAK sa tým vôbec nezaoberali a na podnet DO zo dňa 15. 2. 2018, ktorý je súčasťou jeho písomného stanoviska, nikto nereagoval, resp. dosiaľ nebol o vybavení tohto podnetu informovaný. Na otázku predsedu senátu, DO uviedol, že nevznáša námietku zaujatosti voči členom tohto disciplinárneho senátu, ani voči predsedovi disciplinárneho senátu, ani voči zástupcovi navrhovateľa a ani voči zapisovateľke.

DO ďalej uviedol, že je názoru, že disciplinárna komisia nemá morálne právo posudzovať jeho konanie vo vzťahu k bývalej svokre DO, ktorá sa mimoriadne hanlivo a vulgárne správala k jeho matke, s ktorou z týchto dôvodov musel navštíviť psychiatra. DO informoval disciplinárny senát SAK, že po dobu 36 rokov svojej právnickej praxe prešiel rôznymi funkciami, ktoré vymenoval, a počas posledných 16 rokov pôsobí ako advokát. Na svoju obranu DO uviedol, že za 36 rokov svojej právnickej praxe nebol ani raz disciplinárne riešený a ani inými orgánmi riešený za svoje prípadné protiprávne konanie, a to ani za dopravný priestupok. Vyjadril presvedčenie, že i keď jeho podania na súd sú sarkastické, sú nespochybniteľne a preukázateľne pravdivé. Ním použitý sarkastický slohový štýl v jeho vyjadreniach odôvodňoval tým, že tento zvolil ako formu kritiky nevhodného, z jeho pohľadu až protiprávneho konania JUDr. C. D.

Na otázku členky senátu, či za obsah písomných podaní bol DO, ako účastník konania o vysporiadanie BSM, zo strany súdu postihnutý poriadkovým opatrením, disciplinárne obvinený uviedol, že nie, pričom potvrdenie tejto skutočnosti v prípade potreby je možné podľa jeho názoru preveriť priamo dopytom na príslušnom súde. DO vo svojom vyjadrení uisťoval disciplinárny senát SAK, že takýto sarkastický štýl nikdy nepoužil ako advokát; túto formu zvolil výhradne ako občan JUDr. B. B. vo vlastnej veci, v dôsledku nevhodného správania sa a podaní JUDr. C. D.

Vo vzťahu ku skutkom, uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia disciplinárny senát SAK dospel k záveru, že niet najmenších pochybností o tom, že DO sa dopustil skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu v bode 1) a 2) návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 19. 1. 2018, aj s poukazom na tú skutočnosť, že DO skutky označené v bodoch 1) a 2) nespochybnil (z hľadiska obsahu a totožnosti), čím jeho konaním došlo k porušeniu povinností advokáta uložených mu v stavovských predpisoch advokácie a to konkrétne 18 ods. 2 ZoA, § 18 ods. 3 ZoA a § 29a ods. 1 ZoA.

Disciplinárny senát SAK sa stotožnil s vysloveným názorom zástupcu RK SAK, že i samotní advokáti by mali a musia prispievať k náhľadu verejnosti na advokátsky stav, podstatou ktorého je vážnosť a dôstojnosť advokátskeho postavenia a povolania, ktorú by mal advokát k verejnosti, či už laickej alebo odbornej požívať. Advokát nesmie prekročiť istú hranicu korektného správania pri voľbe formy svojho, či už verbálneho alebo písomného prejavu, a to aj mimo výkonu advokácie. V danom prípade sa disciplinárny senát SAK zhodol s názorom zástupcu navrhovateľa, že DO, v danom prípade, túto hranicu prekročil, čím nepochybne porušil vyššie citované ustanovenia advokátskych stavovských predpisov a tým jeho konanie naplnilo všetky znaky disciplinárneho previnenia.

Na druhej strane disciplinárny senát SAK v tomto prípade prihliadol na skutočnosť, že DO v predmetnom súdnom konaní vystupuje ako strana sporu, čo nepochybne zvyšuje jeho emocionálnu zainteresovanosť a tým aj možnú stratu potrebného nadhľadu a odosobneného prístupu. Disciplinárny senát SAK rovnako zohľadnil, že DO plne spolupracoval s orgánmi SAK v priebehu celého disciplinárneho konania a aj keď DO svoje konanie neofútoval, vzhľadom na priebeh záveru disciplinárneho pojednávania disciplinárny senát dospel k záveru, že je málo pravdepodobné, že by sa skutok opakoval, ktoré skutočnosti zväžil ako poľahčujúce okolnosti podľa § 30 ods. 1 písm. e) a f) DP SAK. Rovnako nebolo možné nezohľadniť, že DO nebolo doposiaľ uložené žiadne disciplinárne opatrenie.

Disciplinárny senát SAK vyjadruje presvedčenie že už samotné prejednanie disciplinárneho obvinenia a priebeh disciplinárneho pojednávania malo primeraný výchovný vplyv na osobu DO, čím aj v tejto časti bola naplnená preventívno-výchovná funkcia inštitútu disciplinárneho konania. Z týchto dôvodov, po starostlivom zvážení disciplinárny senát SAK, v rámci svojho rozhodovania, dospel k záveru, že v danom prípade bude postačovať pre naplnenie účelu nápravnej funkcie uloženie disciplinárneho opatrenia podľa 56 ods. 2 písm. a) ZoA.

Voči napadnutému rozhodnutiu podali odvolanie navrhovateľ aj DO.

Odvolanie navrhovateľa bolo podané čo do výroku, ktorým V. disciplinárny senát DO oslobodil spod návrhu za skutok uvedený pod bodom 3) a čo do výroku, ktorým disciplinárny senát uložil DO disciplinárne opatrenie, ktoré považoval navrhovateľ s ohľadom na okolnosti za neprimerané a neúčelné.

DO napadol prvostupňové rozhodnutie v celom rozsahu s tým, že namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia a to, že v konaní nebolo zohľadnené jeho vyjadrenie spracované celkovo na 19-tich stranách zo dňa 15. 2. 2018, jednotlivé skutky disciplinárneho obvinenia sú v rozhodnutí koncipované nejasne a sú v nich zahrnuté a vsunuté skutočnosti, ktoré nie sú protiprávne a sú nespochybniteľne pravdivé.

Rozhodnutím II. odv. disc. senátu SAK z 25. marca 2019, sp. zn. II. ODS-21/2018:2414/2017 bolo rozhodnutie prvostupňového senátu ako vecne správne potvrdené.

Odvolací senát sa stotožnil so záverom prvostupňového disciplinárneho senátu, že konanie DO, ktoré je predmetom skutkov pod bodmi 1) a 2) návrhu je disciplinárnym previnením, preto rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu, ktorým bol DO zo spáchania týchto skutkov uznaný za vinného, považuje odvolací senát za vecne správne.

V súvislosti s odlišným stanoviskom členky V. disciplinárneho senátu odvolací senát mal za to, že hoci vyjadrenia, ktoré sú predmetom skutkov uvedených v návrhu na začatie disciplinárneho konania pod bodmi 1) a 2) JUDr. B. B. urobil ako sporová strana – žalovaný – v občianskom súdnom konaní, je nesporné, že v čase urobenia uvedených vyjadrení bol advokátom.

S poukazom na § 29a ods. 1 ZoA, a s poukazom na obsah predmetných vyjadrení, ktoré sú bezpochyby expresívne, neslušné, nedôstojné a nevecné, mal odvolací senát za to, že konanie JUDr. B. B. disciplinárnym previnením nepochybne je. To, že konajúci sudca mohol vo vzťahu k JUDr. B. B. postupovať podľa § 102 CSP a teda uložiť mu poriadkové opatrenie je síce

pravdou, avšak uloženie alebo neuloženie poriadkového opatrenia zo strany súdu JUDr. B. B., ako v danom konaní žalovanému nemá na vznik disciplinárnej zodpovednosti JUDr. B. B., ako advokáta nijaký vplyv. Ak by mala byť akceptovaná uvedená argumentácia obsiahnutá v „hlase proti“ členky disciplinárneho senátu, znamenalo by to, že ak by súd uložil JUDr. B. B. ako žalovanému poriadkové opatrenie, orgány SAK by museli JUDr. B. B. ako DO advokáta oslobodiť, pretože skutok nie je disciplinárnym previnením. Rovnako – keďže podľa argumentácie členky disciplinárneho senátu obsiahnutej v „hlase proti“, s ktorou argumentáciou sa DO vo svojom odvolaní stotožnil, poriadkové opatrenie súdu je prvou možnosťou postihu strany sporu, a keďže v tomto konkrétnom prípade súd poriadkové opatrenie JUDr. B. B. ako strane sporu neuložil, JUDr. B. B. ako advokáta by ani nebolo možné zo strany orgánov SAK disciplinárne sťahovať, nie to ešte disciplinárne postihnúť. Uvedená argumentácia je podľa názoru odvolacieho senátu zjavne nesprávna. Uloženie poriadkového opatrenia strane sporu a uloženie disciplinárneho opatrenia advokátovi ako strane sporu sú úplne samostatnými a na sebe nezávislými právnymi inštitútmi a v prípade, ak je dotknutou osobou v jednom aj druhom prípade advokát, môžu existovať popri sebe. Pokiaľ ide o názor členky disciplinárneho senátu obsiahnutý v odôvodnení „hlasu proti“, že sťažovateľ mal v tomto prípade využiť pred podaním sťažnosti zmierovacie konanie pred orgánmi komory, ani táto argumentácia – ak by aj bola dôvodná – podľa názoru odvolacieho senátu nemá na správnosť prvostupňového rozhodnutia čo sa týka uznania viny DO zo spáchania skutkov uvedených v návrhu na začatie disciplinárneho konania pod bodmi 1) a 2) nijaký vplyv. RK SAK mala možnosť konanie sťažovateľa v uvedenom smere preskúmať a ak by zistila, že konanie sťažovateľa nie je v súlade s § 15 ods. 1 AP SAK, mohla z toho vyvodiť príslušné dôsledky. Ak by tak bola RK SAK urobila, jednalo by sa o osobitné konanie proti sťažovateľovi, ktoré by na disciplinárne konanie vedené voči JUDr. B. B. a na rozhodnutie v tomto disciplinárnom konaní nemalo žiadny vplyv.

Nad rámec uvedeného senát dodal, že:

- a) Súd pri ukladaní poriadkového opatrenia posudzuje vzniknutú situáciu z pohľadu súdu. Premieta do svojho rozhodovania (či uložiť alebo neuložiť poriadkové opatrenie) názor súdu a pri svojom rozhodovaní je viazaný prameňmi práva vymenovanými v čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Súd nie je viazaný Advokátskym poriadkom SAK. Príslušné orgány SAK pri svojom rozhodovaní aplikujú aj Advokátsky poriadok SAK.
- b) Je teda celkom prirodzené, že príslušné orgány SAK môžu dospieť k záveru, že sa advokát dopustil disciplinárneho previnenia, že sa nesprával dôstojne, nezachoval vážnosť atď., aj keď súd neuložil poriadkovú pokutu.
- c) Súd navyše ukladá poriadkovú pokutu v prípade hrubo urážlivého podania tomu, kto sťažuje postup (súdneho) konania. To znamená, že dôvodom uloženia poriadkovej pokuty je sťažovanie postupu súdneho konania o. i. (lebo zákonodarca použil demonštratívny výpočet) aj tým, že niekto urobí hrubo urážlivé podanie.
- d) Advokát sa však dopustí disciplinárneho previnenia aj bez toho, aby sťažoval postup v súdnom konaní, stačí, že skutok možno subsumovať pod príslušné ustanovenia zákona o advokácii a Advokátskeho poriadku SAK.
- e) Akceptovať názor prezentovaný v hlase proti by viedlo k absurdným situáciám, kedy by až po uložení poriadkového opatrenia súdom mohol byť advokát disciplinárne postihnutý,
- f) Čo by ale predpokladalo o. i. aj to, že súd a disciplinárne orgány SAK by mali mať pri danom rozhodovaní vlastne rovnakú právomoc, čo rozhodne nemajú. A zasa v prípade, ak by súd uložil poriadkové opatrenie – ak by platila konštrukcia prezentovaná v „hlase proti“ – tak by zasa zrejme nemohol byť DO postihnutý disciplinárnym opatrením, lebo by sa to priečilo zásade nie dvakrát o tom istom. Skutočnosť, že by už bolo predtým

uložené poriadkové opatrenie súdom, by disciplinárny senát mohol do istej miery zohľadniť, ale rozhodne to neznamená, že nemôže za takéto disciplinárne previnenie uložiť disciplinárne opatrenie.

- g) Práve preto, že súd a disciplinárne orgány SAK sú rôzne orgány s odlišnou pôsobnosťou (právmocou), tak aj na správanie advokáta aplikujú iný rozhodovací pohľad a realizujú iný procesný postup. Ako je už vyššie uvedené, pre tento prípad je určujúce najmä to, že súd neaplikuje AP SAK (a v uvedom rozsahu ani ZoA) a disciplinárne orgány SAK nevyžadujú pre naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia sťažovanie postupu súdneho konania.

Odvolačný senát po dôkladnom preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, vzťahujúceho sa k uloženému disciplinárnemu opatreniu a po dôkladnom preskúmaní odôvodnenia odvolania navrhovateľa, vzťahujúceho sa k disciplinárnemu opatreniu dospel k záveru, že s ohľadom na všetky okolnosti tejto konkrétnej veci je aj výrok prvostupňového rozhodnutia o uloženom disciplinárnem opatrení vecne správny. odvolací senát na jednej strane vyjadrenia DO použité v súdnom konaní [skutky pod bodmi 1) a 2) návrhu] považuje za maximálne neslušné, nekorektné, nedôstojné a nevhodné a tieto vyjadrenia zásadne odsudzuje. Odvolací senát je presvedčený, že advokát, či už pri výkone advokácie alebo mimo neho, hoci aj ako sporová strana v súdnom konaní, sa takýchto vyjadrení na adresu iného advokáta alebo akejkolvek inej osoby musí jednoducho zdržať. Na druhej strane, v tomto konkrétnom prípade odvolací senát po vypočutí DO na odvolacom disciplinárnem pojednávaní pri posudzovaní primeranosti alebo neprimeranosti, resp. účelnosti alebo neúčelnosti uloženého disciplinárneho opatrenia zohľadnil, že DO predmetné vyjadrenia použil ako sporová strana, žalovaný, teda ako osoba priamo vecne aj emocionálne zainteresovaná v danom súdnom konaní, že tieto vyjadrenia použil za situácie, kedy sú jeho vzťahy s bývalou manželkou (protistranou v danom spore) dlhodobo vyhrotené a zlé, a rovnako za situácie, kedy bolo v danom súdnom konaní spochybňované jeho vlastnícke právo nadobudnuté podľa jeho tvrdení od jeho matky, v dôsledku čoho DO zrejme ešte viac strácal potrebný nadhľad. Odvolací senát po vypočutí DO dospel k záveru, že DO sa v danom konaní nedokázal v potrebnom rozsahu odosobniť a že svoje konanie – čo sa týka predmetných neslušných a nedôstojných vyjadrení – emocionálne nezvládol. Odvolací senát napokon prihliadol aj na to, že DO na odvolacom disciplinárnem pojednávaní svoje konanie oľutoval, uviedol, že v súčasnej dobe by to formuloval inak a uznal, že sa takto vyjadrovať nemal. Zdôraznil, že ako advokát (v pozícii právneho zástupcu klienta) by sa takýmto spôsobom nikdy nevyjadril, ani tak nikdy neurobil. Odvolací senát s ohľadom na všetky uvedené skutočnosti, vrátane toho, že DO je advokátom od r. 2002, pričom dodnes nebol disciplinárne stíhaný ani disciplinárne postihnutý, dospel k záveru, že konanie, uvedené v bodoch 1) a 2) návrhu na začatie disciplinárneho konania, z ktorého bol DO prvostupňovým disciplinárnym senátom uznaný za vinného, bolo ojedinelým vybočením z inak štandardného a korektného správania sa DO, a že účel disciplinárneho konania splní aj najmiernejšie disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie.

88.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý napriek existencii dohody o čiastočnom vrátení neoprávnene prijatej platby, ktorú omylom bez právneho titulu zaslala protistrana jeho klienta na účet advokáta, neoprávnene prijatú platbu nevráti, a následne pri prešetrovaní sťažnosti na postup advokáta na výzvu predsedu RK SAK nereaguje a vyjadrenie k sťažnosti nezašle, dopúšťa

sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 18 ods. 2, 3, § 28 ods. 4 ZoA.

*Rozhodnutie III. odv. disc. senátu SAK zo 16. októbra 2018, sp. zn. III. ODS-16/2018:2268/2017
Rozhodnutie X. disc. senátu SAK z 26. februára 2018, sp. zn. DS. X.-80/2017:2268/2017*

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 26. februára 2018, sp. zn. DS. X.-80/2017:2268/2017 v spojení s rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu zo 16. októbra 2018, sp. zn. III. ODS-16/2018:2268/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2, 3, § 28 ods. 4 ZoA

tým, že

- 1) napriek existencii dohody zo dňa 7. 6. 2017 o čiastočnom vrátení neoprávnene prijatej platby, ktorú v mesiaci jún 2013 prijal na svoj bankový účet bez právneho dôvodu vo výške 4 800 eur, ktorú mu omylom dňa 27. 6. 2013 zaslal pán A. B. spolu s náhradou trov právneho zastúpenia priznanou klientovi advokáta v konaní vedenom na okresnom súde, A. B. túto nevydal,
- 2) na výzvu predsedu RK SAK zo 4. 9. 2017, ktorú prevzal 12. 9. 2017 obsahujúcu žiadosť o vyjadrenie k sťažnosti sťažovateľa A. B., túto nezaslal,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o advokácii disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **960 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola disciplinárne obvinenému advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal na základe podnetu sťažovateľa (doručeného na SAK dňa 18. 7. 2017) dňa 5. 12. 2017 návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátovi pre disciplinárne previnenie, na skutkovom základe, uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím X. disc. senátu SAK z 26. 2. 2018, sp. zn. DS. X.-80/2017:2268/2017 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom, za čo mu bola uložená peňažná pokuta vo výške 960 eur.

Z vykonaného dokazovania disciplinárny senát zistil nasledovný skutkový stav.

Ku skutku 1): Dňa 17. 6. 2013 uznesením okresného súdu v právnej veci o náhradu škody a iné, bol odporca v druhom rade A. B. (sťažovateľ) zaviazaný prvým výrokom uznesenia k náhrade trov právneho zastúpenia vo výške 3 618,23 eur navrhovateľom 1), 2) a 3), a to na účet ich právneho zástupcu, ktorým bol DO a tretím výrokom uznesenia k zaplateniu súdneho poplatku 4 800 eur.

Obe vyššie uvedené sumy uhradil sťažovateľ na účet DO v celkovej výške 8 418,23 eur. Úhradu oboch súm na účet DO sťažovateľ zistil na základe výzvy na justičnej pokladnici, ktorou je krajský súd (ďalej aj „justičná pokladnica“) na úhradu súdnej pohľadávky. Následne sťažovateľ poveril advokáta, aby realizoval úkony spojené s navrátením sumy 4 800 eur sťažovateľovi.

PZ sťažovateľa kontaktoval DO e-mailom dňa 7. 7. 2016 so žiadosťou o poukázanie predmetnej sumy na účet sťažovateľa, následne telefonicky dňa 11. 7. 2017, e-mailom dňa 15. 7. 2016, 26. 7. 2016, 8. 8. 2016 a 11. 10. 2016. Dňa 14. 10. 2016 došlo k stretnutiu DO a PZ sťažovateľa, na ktorom sa dohodli na ďalšom stretnutí na deň 18. 11. 2016, ktoré sa neuskutočnilo. K ďalšiemu stretnutiu došlo dňa 2. 12. 2016, na ktorom DO navrhol vrátenie časti vyššie

uvedenej sumy, pretože z tejto už mal odviesť daň. Ďalšie stretnutie sa malo uskutočniť dňa 13. 2. 2017, na ktoré sa DO nedostavil. Dňa 16. 2. 2017 došlo k ďalšiemu stretnutiu, na ktorom sa DO vyjadril, že je ochotný vrátiť sumu 3 200 eur a požiadal PZ sťažovateľa o vypracovanie dohody. S týmto návrhom PZ sťažovateľa súhlasil, preto následne PZ sťažovateľa zaslal dňa 21. 2. 2017 DO návrh dohody, ku ktorej sa napriek opakovaným urgenciám DO nevyjadril. K ďalšiemu stretnutiu došlo dňa 27. 3. 2017, na ktorej DO vyjadril nesúhlas so zaslanou dohodou a navrhol, že vypracuje vlastný návrh dohody.

Dňa 1. 4. 2017 bola sťažovateľovi doručená výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý PZ sťažovateľa odporučil uhradiť, k čomu aj došlo.

Dňa 3. 4. 2017 zamestnanec PZ sťažovateľa vyzdvihol návrh dohody v kancelárii DO. Dňa 6. 4. 2017 sa PZ sťažovateľa dostavil do kancelárie DO za účelom podpísania dohody, DO však prítomný nebol, a preto PZ sťažovateľa nechal dohodu na podpis v kancelárii DO. Dňa 12. 4. 2017 poveril PZ sťažovateľa svojho asistenta na vyzdvihnutie podpísanej dohody u DO, ktorú dohodu však tento nepodpísal a oznámil asistentovi PZ sťažovateľa, že si potrebuje ešte niektoré záležitosti vyjasniť. Dňa 19. 4. 2017 DO telefonicky kontaktoval PZ sťažovateľa s tým, že mu jeho obchodný partner neuhradil pohľadávku, k čomu by však malo dôjsť koncom mesiaca apríl 2017 a dovtedy pošle aj dlžnú sumu sťažovateľovi. To sa však nestalo. Dňa 9. 5. 2017 doručil DO PZ sťažovateľa SMS s textom „tento týždeň to vyriešim“. K úhrade dlžnej sumy nedošlo. Dňa 7. 6. 2017 DO telefonicky oznámil PZ sťažovateľa, že v daný deň posielala sumu 1 000 eur na účet sťažovateľa a vzhľadom na obmedzenie platby v rámci internet bankingu mu pošle každý deň 1 000 eur, tak že suma bude do 9. 6. 2017 v celom rozsahu vyplatená, k čomu však nedošlo.

Ku skutku 2): Výzva predsedu RK SAK zo dňa 4. 9. 2017 bola DO doručená dňa 12. 9. 2017, ktorá výzva obsahovala žiadosť o vyjadrenie sa k sťažnosti sťažovateľa. K tejto sa DO v lehote 7 dní nevyjadril.

K vyjadreniam DO disciplinárny senát konštatoval nasledovné: DO sa vyjadril dňa 9. 12. 2017, SAK doručené dňa 11. 12. 2017, kde uviedol, že predmetná vec nesúvisí s výkonom advokácie a dňa 11. 1. 2018, kde vo vzťahu ku skutku 2) uviedol, že k pochybeniu došlo na základe administratívnej chyby jeho pracovníčky a vzniknutá situácia ho mrzí. Vo vzťahu ku skutku 1) zotrval na svojom stanovisku, a síce, že predmetná vec nesúvisí s výkonom advokácie. Na pojednávaní zotrval vo vzťahu ku skutku 2) na svojom tvrdení, vo vzťahu ku skutku 1) v zásade uviedol, že mal záujem situáciu riešiť, no v istom čase to kolega advokát otočil spôsobom, že mu uvádzal možnosť podať podanie na Komoru vo vzťahu k tejto záležitosti. Považoval to za situáciu, pre ktorú začal byť nečinný, keďže bol konsternovaný z konania kolegu a dostal sa do nekomfortnej situácie.

Vo vzťahu ku skutku 1) sa disciplinárny senát vysporiadal s otázkou premlčania disciplinárneho previnenia tak, že ho vyhodnotil ako trváci delikt, ktorý bol dokonaný okamihom naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty, ku ktorému došlo najneskôr dňa 7. 7. 2016, keď PZ sťažovateľa kontaktoval DO so žiadosťou o vrátenie nesprávne vyplatennej sumy, a teda k tomuto okamihu mohol DO najneskôr nadobudnúť vedomosť o neoprávnene prijatej platbe. Vzhľadom k tomu, že prejednávaný skutok má povahu trvajúceho deliktu, ktorý pri použití analógie trestného práva je spáchaný až odstránením protiprávneho stavu, k čomu nedošlo, disciplinárny senát považoval objektívnu premlčaciu lehotu za zachovanú. K zachovaniu subjektívnej lehoty disciplinárny senát uvádza, že RK SAK sa o sťažnosti dozvedela dňa 18. 7. 2017 (dňom jej doručenia na SAK) a návrh bol podaný dňa 5. 12. 2017, teda v rámci 9-mesačnej subjektívnej lehoty.

Vo vzťahu ku skutku 2) považoval disciplinárny senát zachovanie objektívnej premlčacej lehoty za nepochybné, nakoľko ku spáchaniu disciplinárneho deliktu došlo márnym

uplynutím lehoty na vyjadrenie sa k výzve predsedu RK SAK, t. j. dňa 20. 9. 2017. Subjektívna premlčacia lehota 9 mesiacov začala plynúť najskôr dňa 20. 9. 2017, teda aj v tomto prípade bola zachovaná.

Vzhľadom na to, že bolo preukázané, že skutky uvedené v návrhu sa stali, že ich spáchal DO, disciplinárny senát tiež zisťoval, či skutky majú znaky disciplinárneho previnenia a dospel k záveru že DO vedel, že svojím konaním môže porušiť povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2, 3 § 28 ods. 4 ZoA a pre prípad, že také porušenie spôsobí, bol s tým uzrozmeneý. To znamená, že konanie DO možno hodnotiť ako zavinené konania s nepriamym úmyslom.

Pri druhu disciplinárneho opatrenia vychádzal disciplinárny senát z hodnotenia okolností prejednávaneého prípadu v zmysle § 56 ods. 4 ZoA. V neprospech DO nevyhodnotil disciplinárny senát žiadne skutočnosti. Disciplinárny senát vyhodnotil v prospech DO priznanie sa ku skutku 2) a jeho oľutovanie. Disciplinárny senát považoval za spravodlivé a primerané uložiť disciplinárne obvinenému podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňažnú pokutu vo výške vo výške 960 eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie dňa 9. 5. 2018 proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného v celom rozsahu. K bodu 1) uvádza, že jeho vzťah s pánom A. B. voči jeho osobe je jasne súkromnoprávneho charakteru. Medzi nimi nikdy nebola podpísaná žiadna dohoda ani mandátna zmluva, ktorá by upravovala vzťah súvisiaci s výkonom advokácie. Má za to, že predmetný spor nie je a ani nemôže byť predmetom disciplinárneho stíhania, v opačnom prípade by sa postup SAK mohol chápať ako precedenčné rozhodnutie, pričom SAK by bola povinná disciplinárne posudzovať všetky záväzky advokáta, ako súkromnoprávneho charakteru, tak aj obchodnoprávneho. Ako príklad uvádza neplatenie splátky úveru, dlhu. SAK neskúmala premlčanie tohto záväzkového vzťahu ani okolnosti, ktoré mu predchádzali. Tieto okolnosti sú úplne súladné s právnym poriadkom a Ústavou Slovenskej republiky. Pokiaľ má existovať občianskoprávny vzťah medzi sťažovateľom a advokátom a z neho vyplývajúce nároky, nie je v pôsobnosti disciplinárneho senátu takéto vzťahy posudzovať a rozhodovať o nich, keďže o takýchto prípadných nárokoch môže rozhodnúť jedine súd v rámci občianskeho súdneho konania. Vo vzťahu k bodu 2) uvádza, že v tomto prípade skutočne došlo k pochybeniu na jeho strane, avšak s prihliadnutím na mieru zavinenia namieta výšku uloženej pokuty, ktorú v tomto prípade považuje za neprimerane vysokú, vzhľadom na okolnosti prípadu a postup RK SAK pri posúdení závažnosti porušenia advokátskych predpisov a mieru osobnej zaujatosti pri podaní sťažnosti. Navrhuje, aby odvolací senát v súlade s § 44 písm. b) a c) DP SAK napadnuté rozhodnutie zmenil.

Rozhodnutím III. odv. disc. senátu zo 16. októbra 2018, sp. zn. III. ODS-16/2018:2268/2017 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Odvolací disciplinárny senát konštatoval, že prvostupňový disciplinárny senát v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s § 58 ods. 6 ZoA v spojení s § 21 ods. 3 DP SAK, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vyporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňoveého disciplinárneho senátu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia.

Disciplinárny senát v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaneého dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Odvolateľ v podanom písomnom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa disciplinárny senát nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia disciplinárneho senátu je

vecne správne, pričom v jednotlivých súvislostiach naň poukazuje aj odvolací disciplinárny senát.

Pokiaľ ide o námietky uvedené v odvolaní, odvolací disciplinárny senát k bodu 1. námietok uvádza, že sa nestotožňuje s tvrdením DO, že vzťah medzi ním a sťažovateľom je jasne súkromnoprávneho charakteru, pretože medzi nimi nebola podpísaná žiadna dohoda ani mandátna zmluva, ktorá by upravovala vzťah súvisiaci s výkonom advokácie. Ani navrhovateľka, ani disciplinárny senát nikdy netvrdili, že vzťah medzi ním a sťažovateľom je advokát – klient, je však nepopierateľné, že disciplinárneho previnenia sa dopustil pri výkone advokácie, kde DO zastupoval protistranu (sťažovateľa) a prijal plnenie priznaných trov právneho zastupovania a neoprávnenú platbu predstavujúcu súdny poplatok, v spore vedenom na okresnom súde. Etické pravidlá, disciplinárna a súdna prax rozšírili povinnosť „pri výkone advokácie“ aj na chovanie advokáta v bežnom občianskom živote. Základnou povinnosťou advokáta je svojim čestným a slušným chovaním prispievať k dôstojnosti a vážnosti advokátskeho stavu. Z vyjadrenia DO na pojednávaní dňa 26. 2. 2018 vyplynulo, že i keď mal za preukázané, že neoprávnenne prijal na svoj účet 4 800 eur tieto nielenže nevrátil, ale robil obštrukcie, aby k vráteniu neprišlo. Priam neuveriteľné je vyjadrenie DO k popisu prijímania platieb „bolo bežnou praxou, že platby, ktoré nevedeli priradiť alebo aj časti platieb riadne prijali ako príjem, odvedli z toho daň z pridanej hodnoty a riadne zdaniли daňou z príjmu“!? Nie menej uveriteľná je argumentácia, že si chcel preverovať prijatú platbu v banke „v ktorej už nemal účet“ – predsa je povinný viesť si účtovníctvo, takže túto otázku mohol mať u účtovníka preverenú nie v dlhšom čase ako za dve hodiny.

Vo vzťahu k bodu 2. DO priznal pochybenie z jeho strany, namieta však výšku uloženej pokuty s prihliadnutím na mieru zavinenia. Z dôvodov uvedených k bodu 1) odvolací disciplinárny senát nevzhladol žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť uložené disciplinárne opatrenie zmenené.

89.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení vo vzťahu k prednesu žalovaného uvedie, že tento prednes je len prejavom poruchy osobnosti žalovaného, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 3 ZoA, § 14 ods. 2 AP SAK.

Rozhodnutie IV. disc. senátu SAK z 21. marca 2018, sp. zn. DS IV.-24/2018:3219/2017

Rozhodnutím IV. disc. senátu SAK z 21. marca 2018, sp. zn. DS IV.-24/2018:3219/2017 bola DO advokátka

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinené závažným spôsobom porušila povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 3 ZoA, § 14 ods. 2 AP SAK

tým, že

ako právna zástupkyňa žalobkyne A. B. v konaní vedenom pred okresným súdom, vo vyjadrení žalobkyne zo dňa 14. 9. 2017 na adresu žalovaného C. D. uviedla: „prednes žalovaného je opäť len prejavom poruchy osobnosti žalovaného, so zníženou schopnosťou vnímania, neschopnosťou riadne a pravdivo interpretovať objektívne skutočnosti, ktorá bola konštatovaná nezávisle dvoma súdnymi znalcami, a to MUDr. E. F. a MUDr. G. H. v rámci znaleckého dokazovania v konaní o rozvod a ÚPP, ktoré medzi stranami prebiehalo v rokoch 2011 až 2014.“

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **100 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Navrhovateľ podal dňa 23. 1. 2018 na základe podnetu sťažovateľa (C. D.) návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátke pre skutok popísaný vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia z dôvodu porušenia povinností advokáta uvedených v § 18 ods. 3 zákona ZoA a § 14 ods. 2 AP SAK.

Disciplinárny senát prejednal vec na neverejnom zasadnutí dňa 21. 3. 2018, pričom vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi. Disciplinárny senát vykonal dokazovanie čítaním listín zo sťažnostného spisu č. I. 1 – 60 a čítaním listín z disciplinárneho spisu č. I. 1 – 8.

DO vo svojom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 8. 2. 2018 nepoprela spáchanie skutku, ktorý bol predmetom návrhu, priznala svoju vinu a zároveň oľutovala svoje konanie.

Na základe vyjadrenia DO mal disciplinárny senát za to, že sú splnené podmienky na skrátené disciplinárne konanie podľa § 16 ods. 1 DP SAK, keďže je nepochybné, že skutok uvedený v návrhu na začatie konania sa stal, DO jeho spáchanie nepopiera a skutok vykazuje znaky disciplinárneho previnenia.

V zmysle § 21 ods. 4 DP SAK, v prípade ak senát rozhodol v skrátenom disciplinárnom konaní podľa § 16 ods. 1 DP SAK, môže sa vyhotoviť zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje odôvodnenie. Keďže disciplinárny senát rozhodol v skrátenom disciplinárnom konaní, vyhotovil zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré obsahuje stručné odôvodnenie procesného postupu.

90.**ROZHODNUTIE**

Postup advokáta, ktorý ako právny zástupca žalovaného klienta vo vyjadrení k návrhu na začatie konania uvedie na adresu žalobcu výroky ohľadne športových aktivít žalobcu a charakteristiky zvonjšku žalobcu za účelom prezentovania majetkových pomerov žalobcu a spochybnenia dôvodnosti jeho oslobodenia od súdnych poplatkov, nie je disciplinárnym previnením advokáta, ak po použití zásady ultima ratio trestného práva v spojení s materiálnym korektívom, ktorá je v súlade s § 57 ods. 7 ZoA aplikovateľná aj v disciplinárnom konaní, tieto výroky nedosahujú takú intenzitu, aby bolo možné predmetný skutok posúdiť ako disciplinárne previnenie.

Aby mohlo byť konkrétne konanie posúdené ako disciplinárne previnenie, musí byť pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty, je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti konania disciplinárne obvineného advokáta má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke disciplinárneho konania (otázke viny a disciplinárneho opatrenia).

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 25. mája 2018, sp. zn. DS VIII.-18/2018:2921/2017

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 25. mája 2018, sp. zn. DS VIII.-18/2018:2921/2017 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 3 ZoA, § 14 ods. 2 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

ako právny zástupca žalovaného A. B. v konaní o náhradu škody vedenom pred okresným súdom vo vyjadrení k návrhu na začatie konania o náhradu škody 1 670,26 eur zo dňa 31. 7. 2017 na adresu žalobcu C. D. uviedol:

„... Dosiaľ si tento svoj záväzok nespľnil a bez ostychu sa domáha bezplatného právneho poradenstva spojeného s oslobodením od súdnych poplatkov. Disponuje zrejme nejakým zvláštnym darom, ktorým vie presvedčiť niekoho o svojej skutočne nezávideniahodnej situácii, na hranici totálnej chudoby. Realita je podľa všetkého zrejme iná, s podozrením, že táto osoba zneužíva sociálny systém. Finančné prostriedky zrejme má na nadštandardné výdavky. Ako športovec je registrovaný v klube A. a dlhodobo sa venuje pestovaniu tejto nákladnej telesnej kultúre, čo je na jeho disproporciách i zjavné. Zúčastňoval sa, síce nie príliš úspešne, ale predsa len, súťaží v kulturistike.

Dôkaz: výsledky kulturistických súťaží aktívneho športovca C. D. (príloha 2).

Navrhovateľ si svoje telo formuje a kultúrňuje v posilňovni v študentskom domove v tzv. B., čo je spolplatnená a nie lacná aktivita. Nie každý pracujúci občan si ju môže dovoliť. S jeho osobou dávame tiež do súvisu nákup produktov v zahraničí, ktoré sú na Slovensku nedostupné, považované i za doping a nepovolený stimulant zhodou okolností práve v tomto športovom odvetví, rastový hormón STH, ktorého cena len jedného balenia je cca 200 – 300 eur.

Skutočnosť, že sme navrhovateľa videli s odstupom času zmeneného, s vypadanými vlasmi a s defektmi na pokožke tváre, zjavnými na päť metrov, by mohla mať súvislosť s nepovolenou a finančne náročnou podporou ‚rozkvetu‘ tohto dlhodobo prevádzkovaného ‚koníčka‘...“

„... Domnievame sa, že je na mieste s ohľadom na všetky procesné práva a povinnosti, preskúmať uvedené tvrdenia a domnienky i s ohľadom na skutočnosť, že navrhovateľovi sú priznané práva nad rámec obligátnych povinností účastníka súdneho sporu. Pokiaľ má mať niekto na posilňovne, kulturistické predvádzanie a anabolické steroidy, mohli by mať na súdy a právnikov...“,

pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 22. 1. 2018 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. 1. 2018 proti DO advokátovi pre skutok uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

DO sa na základe výzvy predsedníčky RK SAK zo dňa 12. 10. 2017 k sťažnosti vyjadril vo vyjadrení zo dňa 24. 11. 2017, že ho prekvapuje, že sťažovateľ – večne a zrejme chorobný pisateľ, oznamovateľ, veľký kombinátor, podľa klienta udavač, klamár, vydierač si ho až teraz vzal na „paškál“; sťažnosť zjavne nepísal sťažovateľ, ale azda právnik, ak „tým utrpel“, ktorý prijal zastupovanie sťažovateľa, čo môže byť zrejme z textácie podania; ak je to tak, sám právnik prijal hru sťažovateľa, ktorý sa klientovi DO vyhráza, že mu bude znepriemňovať život ako to len pôjde; potom je to hanba, ak kolega advokát, za ktorého sa považuje, nechá vystupovať do výhrad v rámci našej profesie tretie osoby a nevie si to vykomunikovať s DO sám hoci aj na pôde SAK.

K návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. 1. 2018 sa DO písomne nevyjadril napriek tomu, že bol predsedom DK SAK listom zo dňa 22. 1. 2018, vyzvaný, aby sa najneskôr do 15 pracovných dní odo dňa prevzatia návrhu na začatie disciplinárneho konania vyjadril (č. I. 6 disciplinárneho spisu). Predmetná výzva predsedu DK SAK bola DO advokátovi doručená dňa 5. 2. 2018.

DO na pojednávaní dňa 25. 5. 2018 uviedol k osobe sťažovateľa, že je to človek, ktorý stratil súdnosť, keďže okrem predmetnej sťažnosti podáva rôzne podnety na ministerstvá, súdy a iné orgány. DO uviedol, že ako bývalý vrcholový športovec, ktorý rozumie cyklistike, už nejakú dobu aktívne advokáciu nevykonáva, ale poplatky uhrádza a v prípade sťažovateľa ide o neskončené staré spory. K osobe sťažovateľa DO ďalej uviedol, že tento opakovane navštevuje Centrum právnej pomoci v úmysle, aby neznášal trovy konania a v týchto konaniach uplatňuje zároveň návrhy na oslobodenie od súdnych poplatkov. K osobe sťažovateľa DO taktiež uviedol, že tento napriek ním tvrdeným skutočnostiam v súdnych konaniach, kde vystupuje ako strana, v skutočnosti je majetný, keďže sa venuje kulturistike, s čím sú nepochybne spojené nemalé výdavky spojené jednak s návštevou posilňovne ako aj s nákupom výživových doplnkov a zakázaných podporných látok. DO rovnako poukázal na to, že sťažovateľ má mať voči nemu dlh, ktorý vznikol v súvislosti s poskytovaním jeho právnych služieb. DO ďalej uviedol, že má za to, že SAK ako stavovská organizácia by mala chrániť jeho záujmy. DO na pojednávaní dňa 25. 5. 2018 krátkou cestou disciplinárnemu senátu predložil vytlačené dokumenty z webových stránok a e-mail odoslaný 1. 8. 2017 z adresy sťažovateľa, ktoré majú preukázať skutočnosť, že sťažovateľ nie je v hmotnej núdzi a teda že je povinný zaplatiť súdny poplatok za podanie žaloby v konaní vedenom na okresnom súde.

DO ďalej uviedol, že v prípade predmetného vyjadrenia zo dňa 31. 7. 2017 nejde o jeho vyjadrenie, ale o vyjadrenie jeho klienta – A. B. [žalovaného 1]). Na preukázanie tohto tvrdenia DO krátkou cestou predložil disciplinárnemu senátu vyjadrenie zo dňa 31. 7. 2017 (dupliku), na ktorom je uvedený rukou napísaný text: „Podľa dohovoru prosím podať vyjadrenie na súd“ a nečitateľný podpis. DO krátkou cestou predložil disciplinárnemu senátu rozsudok okresného súdu zo dňa 9. 3. 2017 a prvú stranu rozsudku krajského súdu a ďalšie súdne rozhodnutia.

Na pojednávaní dňa 25. 5. 2018 DO navrhol prerušiť disciplinárne konanie, a to až do právoplatného skončenia právnej veci vedenej na okresnom súde, ktorá vec sa aktuálne nachádza na krajskom súde, kde má byť rozhodnuté o odvolaní žalobcu.

DO zároveň na pojednávaní dňa 25. 5. 2018 navrhol ako dôkaz vykonať výsluch svedka A. B.

Disciplinárny senát uznesením na pojednávaní dňa 25. 5. 2018 rozhodol o tom, že nevykoná dôkaz navrhnutý DO. Návrh disciplinárne obvineného na prerušenie disciplinárneho konania disciplinárny senát zamietol, keďže nebol daný dôvod predpokladaný DP SAK na prerušenie konania (§ 15 DP SAK, výklad a contrario).

Zástupkyňa RK SAK v záverečnej reči prednesenej na pojednávaní dňa 25. 5. 2018 navrhla, aby disciplinárny senát uznal DO za vinného zo spáchania skutku tak, ako je opísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania a uložil mu disciplinárne opatrenie vo forme peňažnej pokuty vo výške 480 eur.

DO v rámci záverečnej reči prednesenej na pojednávaní dňa 25. 5. 2018 navrhol, aby ho disciplinárny senát spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodil.

Disciplinárny senát nevykonal podľa návrhu DO dôkaz výsluchom svedka A. B. z dôvodu, že vzhľadom na popis skutku v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. 1. 2018, vyjadrenie a výsluch DO, nepovažoval výsluch tohto svedka za potrebný. Výsluchom menovaného svedka by nedošlo k zisteniam, ktoré by boli relevantné pre posúdenie skutku ako aj okolností jeho spáchania v kontexte návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. 1. 2018.

Po vykonanom dokazovaní dospel disciplinárny senát k nasledovným záverom:

Bolo preukázané, že DO ako právny zástupca žalovaného A. B. v konaní o náhradu škody vedenom pred okresným súdom vo vyjadrení k návrhu na začatie konania o náhradu škody 1 670,26 eur zo dňa 31. 7. 2017 na adresu žalobcu C. D. uviedol skutočnosti tak, ako sú uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. 1. 2018.

Keďže bolo preukázané, že skutok tak, ako je opísaný v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. 1. 2018 sa stal, úlohou disciplinárneho senátu bolo posúdiť, či v danom prípade ide o disciplinárne previnenie DO podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Disciplinárny senát sa nestotožnil so závermi RK SAK, že pokiaľ ide výroky, ktoré DO uviedol vo svojom vyjadrení z 31. 7. 2017 na adresu sťažovateľa, má ísť vo všetkých výrokoch o nevecné, osobné, smerujúce k zníženiu dôstojnosti advokátskeho stavu a vyjadrenia sú bez akéhokoľvek súvisu s predmetom konania. Z obsahu a kontextu predmetného procesného podania je zrejmé, že DO ako právny zástupca žalovaného 1) v konaní pred všeobecným súdom sa vyjadroval ku konaniu sťažovateľa v súvislosti s uplatňovaním nie vecných procesných úkonov (prostriedky procesného útoku, procesnej obrany a pod.), ale smerujúce k získaniu oslobodenia od súdnych poplatkov, zabezpečeniu bezplatnej právnej pomoci a pod., čo veľakrát možno vnímať ako snahu o bezdôvodné zvýhodnenie jednej z procesných strán v spore, keď táto takto získava výhodu, pokiaľ ide o hradenie nákladov spojených s vedením súdneho sporu, osobitne ak táto osoba vystupuje ako žalobca a protistrana je nútená sa v konaní, ktoré začalo z iniciatívy žalobcu, brániť, čo so sebou prináša aj náklady (napr. odmena právneho zástupcu atď.). V predmetnom procesnom podaní DO ako právny zástupca žalovaného A. B. uvádza skutočnosti, ktoré majú mať relevanciu k majetkovým pomerom sťažovateľa vystupujúceho ako žalobca v označenom súdnom konaní na okresnom súde. Je potrebné uvedené vnímať aj v kontexte časti vyjadrenia tak, ako je uvedené aj v popise skutku v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. 1. 2018, cit.: „... Domnievame sa, že je na mieste s ohľadom na všetky procesné práva a povinnosti, preskúmať uvedené tvrdenia a domnienky“, kde DO ako právny zástupca žalovaného 1) žiada súd o to, aby uvedené skutočnosti preskúmal. Uvedený zámer potvrdil DO aj vo svojom ústnom prednese na pojednávaní dňa 25. 5. 2018. V súvislosti s uvedeným disciplinárny senát odkazuje na § 254 ods. 2 CSP. Pre postup súdu podľa § 254 ods. 2 CSP majú aj dodatočne uvádzané údaje o majetkových pomeroch strany sporu relevanciu. Je potrebné poukázať na to, že žalovaný je vylúčený z procesu rozhodovania súdu vo veci priznania oslobodenia od súdnych poplatkov (takéto rozhodnutie súdu sa mu nedoručuje), a preto môže namietať uvedené až dodatočne v ďalšom priebehu konania. Aj keď predmetné výroky DO nemusia priamo súvisieť s predmetom sporu (konania), sú nepochybne spojené s prejednaním právnej veci na súde a uplatňovaním práv v konaní pred súdom. Disciplinárny senát má za to, že väzbu k predmetu konania je potrebné vykladať extenzívne.

Disciplinárny senát považuje za potrebné pre úplnosť poukázať na to, že RK SAK v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. 1. 2018 pri poukázaní na absenciu vzťahu k predmetu veci vychádza len z jediného procesného podania (podanie zo dňa 31. 7. 2017) a označenia predmetu konania bez zabezpečenia súdneho spisu.

Uvedené výroky nie je možné považovať za výroky v zmysle § 14 ods. 2 AP SAK, a preto ani ich uvedenie DO nenapĺňa skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia podľa § 14 ods. 2 AP SAK a ani podľa § 18 ods. 3 ZoA.

Pokiaľ ide o výroky ohľadne aktivít sťažovateľa v posilňovni a charakteristiky zovňajšku sťažovateľa, ak by disciplinárny senát aj pripustil nevhodnosť týchto vyjadrení, kde môže absentovať ich vecnosť, disciplinárny senát dospel k záveru, že tieto nedosahujú takú intenzitu, aby bolo možné predmetný skutok posúdiť ako disciplinárne previnenie podľa § 14 ods. 2 AP SAK a § 18 ods. 3 ZoA. Disciplinárny senát dospel v tejto časti k záveru, že všetky okolnosti prípadu v súhrne nedosiahli takú intenzitu závažnosti, aby išlo o disciplinárne previnenie DO advokáta.

K obrane disciplinárne obvineného spočívajúcej v tom, že výroky obsiahnuté vo vyjadrení zo dňa 31. 7. 2017 nie sú jeho vyjadrením, ale ide o vyjadrenie klienta – A. B. [žalovaného 1)] disciplinárny senát poukazuje na to, že advokát je pri poskytovaní právnych služieb viazaný

príkazmi klienta v medziach všeobecne záväzných právnych predpisov (§ 2 ods. 2 ZoA), ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi advokát viazaný (§ 18 ods. 1, druhá veta ZoA). Aj v prípade, že klient trval na podaní predmetného vyjadrenia zo dňa 31. 7. 2017 s daným obsahom, advokát bol viazaný § 18 ods. 3 ZoA v spojení s § 14 ods. 2 AP SAK.

Vzhľadom na charakter disciplinárneho konania a poukazom na § 57 ods. 7 ZoA ide o konanie obdobné trestnému konaniu a z uvedeného dôvodu je potrebné na takéto konanie aplikovať aj zásady trestného práva a to vrátane zásady ultimum ratio trestného práva v spojení s materiálnym korektívom. Materiálny korektív je upravený v § 10 ods. 2 TZ.

Aby mohlo byť konkrétne konanie posúdené ako disciplinárne previnenie, musí byť pozitívny záver o tom, že závažnosť konania, ktoré inak z formálneho hľadiska napĺňa znaky skutkovej podstaty nejakého prečinu je vyššia ako nepatrná. Stupeň závažnosti konania DO advokáta má zásadný význam pre rozhodnutie o základnej otázke disciplinárneho konania (otázke viny a disciplinárneho opatrenia). Kritériá, pomocou ktorých sa určuje závažnosť disciplinárneho previnenia sa týkajú konania a následku (test objektívnej stránky) a miery zavinenia v prípade pohnútky (t. j. subjektívnej stránky), sú také rôzne a premenlivé, že pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti disciplinárneho previnenia, resp. konania vykazujúceho znaky disciplinárneho previnenia. Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných. Závažnosť niektorého protispoločenského konania býva spravidla deliacou čiarou medzi disciplinárnym previnením a iným konaním, ktoré nedosahuje intenzitu, aby mohlo byť považované za disciplinárne previnenie.

Disciplinárny senát v predmetnej veci uplatnil okrem iného aj materiálny korektív, ktorý predstavuje výnimku z formálneho chápania kategórie trestných činov (v danom prípade disciplinárnych previnení).

Z uvedených dôvodov disciplinárny senát DO spod návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. 1. 2018 oslobodil podľa § 21 ods. 2 písm. c) v spojení s § 25 písm. b) DP SAK, keďže skutok, uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 22. 1. 2018, nie je disciplinárnym previnením.

Na záver disciplinárny senát poukazuje na to, že v predmetnom prípade, pri uplatnení zásady ultima ratio, bol priestor na postup podľa § 4 ods. 4 písm. b) v spojení s § 4 ods. 7 DP SAK, a teda priestor na prípadné písomné upozornenie na chybu DO a jeho napomenutie za nesprávny postup.

91.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý v hlavičke listu zaslaného protistrane svoju osobu označí označením, pod ktorým nie je ako usadený euroadvokát oprávnený na území Slovenskej republiky poskytovať právne služby, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 18 ods. 2, 3, § 12 ods. 4, § 42 ZoA, § 2 ods. 2, § 2 ods. 4 AP SAK.

Rozhodnutie VIII. disc. senátu SAK z 23. mája 2019, sp. zn. DS VIII.-88/2018:2084/2018

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 23. mája 2019, sp. zn. DS VIII.-88/2018:2084/2018 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 2, 3, § 12 ods. 4, § 42 ZoA, § 2 ods. 2, § 2 ods. 4 AP SAK

tým, že

zaslal p. A. B., list „oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti“ zo dňa 21. 5. 2018 vystupujúc ako právny zástupca spol. A., a. s., v ktorom svoju osobu v hlavičke tohto listu označuje ako „„X.“ advokátska, pohľadávková a insolvenčná kancelária JUDr. C. D.“, hoci s takýmto označením nie je ako usadený euroadvokát oprávnený na území Slovenskej republiky poskytnúť právne služby.

Podľa § 56 ods. 6 ZoA disciplinárny senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **520 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Rozhodnutím VIII. disc. senátu SAK z 23. mája 2019, sp. zn. DS VIII.-88/2018:2084/2018 bol DO advokát

oslobodený

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 18 ods. 2, 3 ZoA, § 2 ods. 2, 4 AP SAK, ktorých sa mal dopustiť

tým, že

zaslal p. A. B. list „oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti“ zo dňa 21. 5. 2018, ktorého predmetom bola výzva na zaplatenie pohľadávky vo výške 510,82 eur s prísl., vystupujúc ako právny zástupca spol. A., a. s. na základe uzatvorenej mandátnej zmluvy zo dňa 15. 11. 2012, pričom však svoje oprávnenie zastupovať spoločnosť A., a. s. voči p. A. B. nepreukázal priložením plnej moci, ani priložením vyššie uvedenej mandátnej zmluvy zo dňa 15. 11. 2012 a ani žiadnym iným spôsobom, pretože

nebolo dokázané, že sa skutok stal.

Z odôvodnenia:

RK SAK dňa 17. 12. 2018 podala DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 17. 12. 2018 proti DO advokátovi pre skutky uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

DO vo svojej odpovedi na výzvu predsedníčky RK SAK uviedol, že označenie „X.“ advokátska, pohľadávková a insolvenčná kancelária“ používa ako vyjadrenie prepojenia so svojou českou advokátskou kanceláriou a toto označenie zmení v prípade, ak orgány SAK vyslovia názor, že takéto označovanie advokáta na jeho písomnostiach nie je v súlade s advokátskymi predpismi SR. Vo vzťahu k zastupovaniu A., a. s. DO uviedol, že riadna plná moc k jeho listu nebola priložená nedopatrením a že záujmom jeho klienta pri vymáhaní pohľadávok je predovšetkým zmierne vyriešenie predmetnej veci.

K návrhu RK SAK na začatie disciplinárneho konania zo dňa 17. 12. 2018 sa vyjadril DO vyjadrením zo dňa 24. 1. 2019 a to tak, že odkázal na svoje vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 25. 10. 2018.

Disciplinárny senát nariadil vo veci pojednávanie na termín 23. 5. 2019, na ktorom sa zúčastnila zástupkyňa RK SAK ako aj DO.

Na pojednávaní dňa 23. 5. 2019 zástupkyňa RK SAK predniesla návrh na začatie disciplinárneho konania.

DO na pojednávaní dňa 23. 5. 2019 nesúhlasil s prednesom zástupkyne RK SAK vo vzťahu ku skutku 2) návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 17. 12. 2018, pričom odkázal na svoje písomné vyjadrenie k sťažnosti, v ktorom uviedol, že je možné, že predmetné plnomocenstvo nebolo k výzve predložené nedopatrením, avšak uvedené nepotvrdil. DO na dokreslenie zastupovania klienta – A., a. s. poukázal na to, že ťažiskom jeho činnosti je mimosúdne vyriešenie zadaných právnych vecí, kde jeho advokátska kancelária mesačne

zasiela 200 – 300 výziev, ktoré sú spracovávané individuálne, a to s prihliadnutím na osobu dlžníka. Proces spracovania a následného zasielania výziev dlžníkom označeného klienta DO zabezpečuje stroj a on už nevie v tomto štádiu do tohto procesu zasiahnuť, a teda skontrolovať skutočný obsah obálky, ktorá bola odoslaná adresátovi. DO poukázal na to, že nemôže skontrolovať obsah z hľadiska komplexnosti, ale len z hľadiska obsahu. Z uvedeného dôvodu mal DO za to, že nie je možné záver o tom, že predmetná plná moc nebola obsahom výzvy zaslanej p. A. B., urobiť nesporným. DO poukázal na to, že zo strany RK SAK nebol predložený dôkaz o tom, že v predmetnej veci sa táto skutočnosť stala. Poukazuje na to, že nepreukázaná vina sa považuje za preukázanú nevinu a zásadu *in dubio pro reo* (v pochybnostiach v prospech obvineného). DO mal za to, že je veľmi málo pravdepodobné, že v predmetnej veci došlo k skutku tak, ako je uvedený v bode 2) návrhu na začatie disciplinárneho konania, pričom nie je možné vylúčiť, že p. A. B. mohla odovzdať neúplnú dokumentáciu, ktorá jej bola doručená DO. DO taktiež uviedol, že bolo zo strany A., a. s. potvrdené, že je skutočne právnym zástupcom A., a. s. v danej konkrétnej veci.

K skutku pod bodom 1) návrhu na začatie disciplinárneho konania DO odkázal na svoje vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 25. 10. 2018, doručené SAK dňa 31. 10. 2018, ktoré je v zmysle vyjadrenia DO zo dňa 24. 1. 2019, doručeného SAK dňa 25. 1. 2019 potrebné zároveň považovať za vyjadrenie DO k návrhu na začatie disciplinárneho konania. Nad rámec tohto písomného vyjadrenia DO na pojednávaní dňa 23. 5. 2019 uviedol, že pokiaľ ide o predmetné oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti doručené pani A. B., toto pokiaľ ide o označenie advokáta, je plne v súlade so zákonom o advokácii, keďže obsahuje tak označenie mena, priezviska a akademického titulu, ako aj označenie, že ide o usadeného euroadvokáta, označenie že ide o advokátsku kanceláriu a sídlo, pričom je možné, že tieto údaje nie sú uvedené v hlavičke listiny, ale túto je potrebné vnímať ako celok a má za to, že z obsahu jednoznačne vyplýva, že nie je v rozpore so zákonom o advokácii, konkrétne s ustanovením § 12 ods. 4 a § 42.

DO poukázal na to, že právny poriadok SR nezakazuje uvedenie dodatočného označenia, čiže nad rámec toho čo upravujú vyššie označené zákonné ustanovenia, ako je v predmetnom prípade označenie „X., advokátska, pohľadávková a insolvenčná kancelária“. Tento text jednak označuje miesto sídla advokátskej kancelárie v P. a jednak pokiaľ ide o ďalší text, ide o súčasť, resp. obsah advokátskej činnosti a mala by poukazovať na špecializáciu advokátskej kancelárie. Samotný predmetný doplnujúci text nepovažuje za nevkusný, a to z dôvodu, že tak na označení „X.“, ako aj advokát nie je možné vidieť nič nevkusné a zostávajúca časť textu označuje činnosti, ktoré sú obsahom poskytovania právnych služieb advokátskymi kancelárkami. Aj z tohto dôvodu považuje DO závery RK SAK o nevkusnosti predmetného označenia za subjektívne. DO uviedol, že v zmysle zásad právneho štátu, keďže platí, že čo nie je zakázané, je dovolené, nie je predmetné označenie, ktoré je iba doplnujúcim označením, v rozpore s právnym poriadkom SR.

Na otázku zástupkyne RK SAK, či DO vie preukázať z hľadiska hmotnosti zásielky adresovanej pani A. B., napr. z podacieho lístku, či hmotnosť tejto zásielky zodpovedala počtu listín – 2 formát A4, resp. porovnaním gramáže zásielok v iných prípadoch, kedy DO zasielal výzvy dlžníkom v rozsahu dvoch listov (A4), DO uviedol, že z dôvodu, že zásielky sú na pošte podané hromadne, nie je možné preukázať hmotnosť jednotlivých zásielok. DO dopĺňa, že má za to, že ak by v obálke bolo menej listín, stroj, ktorý vykonáva tzv. obáľkovanie, by proces zastavil.

Na ďalšiu otázku zástupkyne RK SAK, pod akým označením vykonáva advokátsku činnosť v ČR, DO uviedol, že pod označením JUDr. C. D., advokát, v písomnostiach uvádza aj v ČR doplnujúce označenie „X.“, keďže ide o rovnaké nastavenie hlavičkového papiera tak v ČR ako aj v SR. Na otázku zástupkyne RK SAK, či DO používa toto označenie aj na písomnostiach adresovaných súdom, orgánom verejnej správy a pod., DO uviedol, že vo vzťahu k všetkým

orgánom a subjektom s výnimkou žalôb „áno“ s tým, že v prípade žalôb v zásade nepoužíva hlavičkový papier, ale iba označenie právneho zastúpenia pri procesnej strane, ktorú zastupuje, kde uvádza iba meno, priezvisko, označenie usadený euroadvokát a sídlo a číslo registrácie SAK, ale nemôže vylúčiť, že sa mohlo stať, že aj žaloba bola podaná na takomto hlavičkovom papieri. Na ďalšiu otázku zástupkyne RK SAK, prečo DO v rámci komunikácie s orgánmi SAK v predmetnej disciplinárnej veci použil už nový hlavičkový papier, DO uviedol, že v kontexte s tým, že jeho označenie v rámci používaného hlavičkového papiera by malo byť vnímané orgánmi SAK ako problematické, sa snažil uvedené upraviť s tým, že samozrejme v zmysle záverov orgánov SAK do budúcnosti tieto upraviť v zmysle záväzného stanoviska, to znamená pokiaľ v rozhodnutí senátu bude konštatované, že jeho právny výklad dotknutých ustanovení ZoA je nesprávny. Na doplňujúcu otázku zástupkyne RK SAK, prečo DO už pri prvej komunikácii so SAK pred podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania použil odlišný hlavičkový papier, DO uvádza, že išlo zrejme o mechanickú záležitosť pri spracovaní predmetnej písomnosti v jeho kancelárii. DO doplnil, že išlo pravdepodobne o reakciu na obsah podania JUDr. C. D., ktoré mu bolo doručené SAK na vyjadrenie sa k sťažnosti.

Vo vzťahu k prvému skutku disciplinárny senát dospel po vykonanom dokazovaní k nasledovným záverom:

Je síce pravdou ako uvádza v rámci svojej obrany DO, že v samotnom označení sa uvádza aj označenie „advokátska kancelária“, avšak je v rozpore s ustanoveniami ZoA, ak označenie advokátskej kancelárie obsahuje aj ďalšie prívlastky ako „pohľadávková a insolvenčná“.

Na jednej strane je možné súhlasiť s DO, že vymáhanie pohľadávok, resp. zastupovanie klientov v konkurznych a reštrukturalizačných konaniach tvorí bežnú súčasť (obsah) výkonu advokácie, na strane druhej tvrdenie DO, že uvedené označenie v súvislosti s označením DO ako usadeného euroadvokáta právny poriadok SR nezakazuje a že vymedzuje len minimálne požiadavky na označenie advokáta, resp. advokátskej kancelárie.

Je potrebné poukázať na § 42 ZoA in fine, cit.: „pripojiť k profesijnému označeniu aj obchodné meno a právnu formu tejto právnickej osoby.“ Paragraf 42 ZoA teda vymedzuje, aké výslovne uvedené doplnky k profesijnému označeniu usadeného euroadvokáta môže usadený euroadvokát urobiť. Vyššie citovaný § 42 ZoA teda upravuje označenie usadeného euroadvokáta pri výkone advokácie v SR.

Štátom registrácie DO je Česká republika a v zmysle Prílohy č. 1 k ZoA – Profesionálne označenie, ktoré oprávňuje osobu poskytovať právne služby, je: „v Českej republike ... Advokát“.

Nie je teda možné v súvislosti s označením usadeného euroadvokáta na uvedené aplikovať DO označenú právnu zásadu, že čo nie je zakázané je dovolené a označenie DO musí byť v súlade s § 42 ZoA, a to vrátane doplnenia k profesijnému označeniu usadeného euroadvokáta.

Disciplinárny senát nehodnotil otázku vkusnosti predmetného označenia, avšak nad rámec uvedeného je potrebné poukázať na to, že nejde o nevkusné označenie.

Disciplinárny senát pre úplnosť uvádza, že pokiaľ v súvislosti s predmetným označením DO v dotknutej písomnosti „Oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti“ DO namietal rovnaké označenie pri výkone advokácie v štáte registrácie tzn. v Českej republike, platí, že DO vykonáva advokátsku činnosť v Českej republike pod označením: „C. D., JUDr., advokát“.

Disciplinárny senát prihládol na menej závažný charakter porušenej povinnosti, na spôsob konania DO a na mieru zavinenia.

Disciplinárny senát prihládol na to, že v dotknutej listine „Oznámenie o začatí výkonu mandátnej činnosti“ sa na viacerých miestach nachádza označenie DO ako advokáta, resp. usadeného euroadvokáta a to v úvode označenej listiny, cit.: „... Advokátskej kancelárii JUDr. C. D.“, v závere označenej listiny sa nachádza text: „(...) v z. JUDr. C. D., usadený euroadvokát“ a rovnako sa v závere označenej listiny nachádza odtlačok pečiatky s textom

„JUDr. C. D. usadený euroadvokát...“. Aj z uvedeného mal disciplinárny senát za preukázané, že zámerom konania DO nebolo určite akokoľvek zaviesť adresáta predmetnej písomnosti a to p. A. B. V tomto smere nie je možné súhlasiť so závermi RK SAK, že predmetné označenie DO môže, resp. malo cit.: „(...) zaviesť a navyše takéto označovanie advokátskej kancelárie inými prívlastkami je nedôstojné advokáta“.

DO uviedol, že s poukázaním na stanovisko SAK do budúcnosti sa určite vyhne takému označeniu advokáta, z vyjadrenia DO vyplýva, cit.: „V prípade, že použitie predmetnej formulácie v záhlaví dokumentov by bolo podľa názoru SAK v rozpore s právnymi predpismi, resp. vnútornými predpismi komory, okamžite pristúpim k odstráneniu vyššie uvedeného zo všetkých dokumentov používaných pri výkone povolania advokáta.“

Pri posudzovaní osoby DO disciplinárny senát prihliadol na postoj DO počas disciplinárneho konania ako aj na to, že DO nebolo doteraz uložené disciplinárne opatrenie.

Disciplinárny senát má za to, že vzhľadom na osobu DO možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred disciplinárnym senátom postačuje na jeho nápravu.

Disciplinárny senát teda mal za preukázané, že sú splnené podmienky pre upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia za disciplinárne previnenie pod bodom 1) návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 17. 12. 2018. Je potrebné taktiež poukázať na to, že v praxi u advokátov, ktorí sú zároveň správcami v zmysle zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých právnych predpisov v znení neskorších predpisov sa často vyskytuje označenie v ich podaniach tak „advokáta“, resp. „advokátskej kancelárie“ ako aj „správcu“.

Vo vzťahu k druhému skutku disciplinárny senát uzavrel, že z dôkazov predložených RK SAK nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru, že prílohou predmetnej výzvy nebola plná moc udelená spoločnosťou A., a. s. DO.

Disciplinárny senát má teda za to, že nebolo preukázané nad všetku pochybnosť, že skutok popísaný v bode 2) návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 17. 12. 2018 sa stal tak, ako je v označenom návrhu uvedený. Vyššie uvedené pochybnosti, ktoré vznikli v priebehu disciplinárneho konania neboli odstránené ani vykonaným dokazovaním a preto disciplinárny senát vo vzťahu k skutku 2) uplatnil zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného). Disciplinárny senát dospel vzhľadom na vyššie uvedené k záveru, že skutok pod bodom 2) návrhu na začatie disciplinárneho opatrenia zo dňa 17. 12. 2018 sa nestal.

Disciplinárne previnenia týkajúce sa advokátskych koncipientov

92.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý udelí splnomocnenie odbornému zamestnancovi, ktorým ho poveruje na zastupovanie jeho osoby na pojednávaní pred okresným súdom, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 65 ods. 2 ZoA.

Rozhodnutie I. odv. disc. senátu SAK z 26. februára 2019, sp. zn. I. ODS-28/2018:2248/2017

Rozhodnutie III. disc. senátu SAK z 24. októbra 2018, sp. zn. DS III.-43/2018:2248/2017

Rozhodnutím III. disc. senátu SAK z 24. októbra 2018, sp. zn. DS III.-43/2018:2248/2017 v spojení s rozhodnutím I. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 26. februára 2019, sp. zn. I. ODS-28/2018:2248/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 65 ods. 2 ZoA

tým, že

dňa 25. 1. 2017 udelil písomné splnomocnenie svojej pracovníčke JUDr. A. B., obsahom ktorého bolo splnomocnenie na zastupovanie advokáta na pojednávaní dňa 28. 2. 2017 o 9:00 hod., vo veci vedenej na okresnom súde.

Podľa § 56 ods. 6 zákona o advokácii senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Dňa 30. 4. 2018 podala predsedníčka RK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO, ktorý dňa 25. 1. 2017 mal udeliť písomné generálne splnomocnenie svojej pracovníčke JUDr. A. B., obsahom ktorého bolo okrem iného aj splnomocnenie na zastupovanie advokáta na pojednávaní dňa 28. 2. 2017, vo veci vedenej na okresnom súde.

K tomuto návrhu sa DO vyjadril dňa 29. 5. 2018, v ktorom potvrdil podpísanie takéhoto splnomocnenia, čo zdôvodnil svojou zdravotnou indispozíciou a zároveň prejavil ľútosť nad svojím pochybením.

DO sa potom písomne vyjadril k návrhu na začatie disciplinárneho konania svojím podaním zo dňa 23. 10. 2018, ktoré predložil disciplinárnemu senátu na pojednávaní. V rámci tohto vyjadrenia poukázal na fakt, že svojej pracovníčke udelil splnomocnenie na zastupovanie na pojednávanie 28. 2. 2017 na okresnom súde, kedy išlo o jediné pojednávanie, kde aj súd meritórne rozhodol v prospech jeho klienta. Na vysvetlenie svojho konania uviedol, že v čase podpisu bol dlhodobo PN, po operácii na závažnú chorobu a chemoterapeutická liečba v jeho prípade trvala už pätnásť mesiac, čo zrejme ovplyvnilo jeho pozornosť.

V ďalšom poukázal na výklad § 65 ods. 2 ZoA, ktorý má v prvom rade chrániť klienta pred neodborným zastupovaním. V tomto konkrétnom prípade však odbornosť zastupovania klienta pred súdom bola zachovaná, keďže toto bolo vykonané odborným pracovníkom s vykonanou advokátskou skúškou, i keď v pozícii zamestnanca. Poukázal len na formálny nedostatok v rámci posúdenia jeho skutku, keďže materiálne vo vzťahu k odbornosti sa vo veci nič nezmenilo, keď klienta zastupoval pracovník s vykonanou advokátskou skúškou. Poukázal na potrebu rozlíšenia situácie, keď zamestnanec je advokát s vykonanou advokátskou skúškou a prípadne len iná laická osoba. DO poukázal aj na fakt, že porušením jeho povinností nevznikol žiadny škodlivý následok. Podľa jeho názoru už tým, že súd nerozhodol o neprípustení odbornej pracovníčky do konania bolo treba vyvodiť, že ju akceptoval ako riadneho právneho zástupcu.

DO vyslovil právny názor, že ak materiálne nedošlo k zavinenému porušeniu povinností vo vzťahu k § 65 ods. 2 druhá veta za bodkočiarkou zákona, a to v súvislosti s konkrétnou protiprávnosťou na jednej strane a neexistujúcim následkom na druhej strane, prichádza do úvahy záver o oslobodení spod návrhu na začatie disciplinárneho konania vzhľadom na to, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

DO navrhol alternatívne pre prípad, že by sa disciplinárny senát nestotožnil s jeho právnou argumentáciou upustiť od uloženia disciplinárneho opatrenia vzhľadom na to, že v jeho prípade ide o menej závažný charakter porušenej povinnosti a to aj vo vzťahu k spôsobu konania alebo miere zavinenia, a preto samotné prerokovanie disciplinárneho previnenia považoval za postačujúce.

Rozhodnutím III. disc. senátu z 24. októbra 2018, sp. zn. DS III.-43/2018:2248/2017 bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia v súlade s podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 300 eur.

III. disciplinárny senát pred rozhodnutím vo veci nariadil pojednávanie na deň 24. 10. 2018, na ktorom sa zúčastnil zástupca navrhovateľa, ako aj DO.

DO opätovne priznal udelenie splnomocnenia svojej pracovníčke JUDr. A. B., čo zdôvodnil svojou zdravotnou indispozíciou – bol intenzívne liečený chemoterapiou pre závažné onkologické ochorenie s operáciou, kedy bol od septembra 2015 až do mája 2017 PN. V čase podpisu uvedenej plnej moci bol v 15. mesiaci tejto liečby. Zároveň uviedol, že svoje konanie ľutuje. Svoj zdravotný stav v inkriminovanej dobe preukázal ambulantnými správami zo dňa 4. 1. 2017, 25. 1. 2017 a 15. 2. 2017. V rámci svojho prejavu poukázal na fakt, že v tomto prípade sa jedná o jednoduché splnomocnenie a nie generálne.

Poukázal na skutočnosť, že jeho pracovníčka má advokátsku skúšku a je to advokátka s dobrovoľne pozastaveným výkonom činnosti, čím argumentoval, že samotné zastúpenie klienta pred súdom v tejto veci bolo vedené odborným spôsobom. Poukázal aj na procesnú stránku veci, kedy tým, že súd menovanú pripustil do konania, išlo vlastne o rozhodnutie, ktorým túto pracovníčku pripustil ako riadnu právnu zástupkyňu do konania. V tomto smere poukázal aj na judikatúru NS SR 6Cdo247/2010. Poukázal na skutočnosť, že samotný súd rozhodol v prospech jeho klienta, to znamená, že nedošlo k žiadnemu škodlivému následku na základe ním udeleného plnomocnenstva. Dal na zváženie senátu, či bola splnená podmienka protiprávnosti, ak odborný pracovník, síce v závislej práci z odborného hľadiska bol advokát a či k porušeniu predmetnej normy vôbec došlo.

Pokiaľ ide o samotné vypracovanie dôvodov rozhodnutia treba konštatovať, že prvostupňový disciplinárny senát vychádzal zo zisteného skutkového stavu v takom rozsahu, ako ho v konečnom dôsledku priznal aj sám DO. Disciplinárny senát sa stotožnil aj s výrokovou časťou návrhu na začatie disciplinárneho konania, keď konštatoval, že zo strany DO došlo

k podpísaniu generálneho splnomocnenia, na rozdiel od tvrdenia DO, podľa ktorého išlo o podpísanie splnomocnenia len na jedno pojednávanie. Podľa názoru disciplinárneho senátu, DO konkretizáciou poverenia odbornej zamestnankyne na zastupovanie na pojednávaní vo veci vedenej na okresnom súde túto poveril nad rámec generálneho splnomocnenia.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, disciplinárny senát sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentmi uvedenými v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Pokiaľ ide o uloženie disciplinárneho opatrenia, disciplinárny senát poukázal na fakt, že okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu povinnosti zo strany DO – jeho zdravotný stav a dlhotrvajúca PN by mohli byť vyhodnotené ako poľahčujúca okolnosť, ale vzhľadom na „postoj a argumentáciu DO“ vyhodnotil takúto okolnosť tak, že prejednanie tohto skutku nepostačuje k naplneniu účelu upustenia od uloženia disciplinárneho opatrenia. Za prirážajúcu okolnosť pri rozhodovaní o disciplinárnom opatrení považoval aj skutočnosť, že disciplinárne obvinený poveril zastupovaním jeho klientky na pojednávaní advokátku s pozastavením činnosti.

Disciplinárny senát konštatoval, že DO síce svoje konanie oľutoval, ale snažil sa ho ospravedlniť okolnosťami a výkladom rôznych právnych ustanovení.

Záverom disciplinárny senát uviedol, že neznalosť práva sa neospravedľuje ani v rozhodovacej praxi súdov, a preto disciplinárne obvinený nemôže očakávať, že by bolo spravodlivé, aby senát neznalosť stavovských predpisov ospravedlnil a spod návrhu ho oslobodil v celom rozsahu.

Disciplinárny senát potom pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol aj na vyjadrenie navrhovateľa, ktorý konštatoval, že DO síce nebol dosiaľ v disciplinárnom konaní uznávaný za vinného, avšak z jeho pohľadu svoj skutok neolutoval, ale naopak obhajoval sa výkladom rôznych právnych ustanovení.

Disciplinárny senát v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že v prospech DO vyhodnotil, že dosiaľ nebol disciplinárne stíhaný, ako aj tú skutočnosť, že DO pri výsluchu na disciplinárnom pojednávaní dňa 24. 10. 2018 uviedol, že sa stalo niečo, čo sa nemalo stať.

Proti tomuto rozhodnutiu podal DO odvolanie, ktoré bolo doručené SAK dňa 4. 12. 2018. V tomto odvolaní sa disciplinárne obvinený domáhal alternatívnym petitom zmeny napadnutého rozhodnutia a jeho oslobodenia podľa § 25 písm. b) DP SAK, keďže skutok nie je disciplinárnym previnením, alternatívne aby rozhodol podľa § 35 písm. c) DP SAK a upustil od uloženého disciplinárneho opatrenia podľa § 26 ods. 3 DP SAK. Svoje odvolanie zdôvodnil tak, že toto považuje za nezákonné. V prvom rade poukázal na nesprávne vyhodnotenie listinného dôkazu – plnomocenstva, ktoré bolo nesprávne vyhodnotené ako generálna plná moc, pričom šlo len o jednoduché splnomocnenie na určitý úkon. Argumentoval pritom § 92 ods. 1, 2 ako aj § 89 ods. 3 CSP, z ktorých vyplýva, že splnomocnenie na celé konanie – generálne splnomocnenie môže udeliť len klient, nikdy nie advokát. Advokát môže udeliť splnomocnenie, ale len podľa osobitného stavovského predpisu inému advokátovi.

Podľa názoru DO je preto vylúčené, aby v posudzovanej veci išlo o splnomocnenie generálne. Poukázal aj na obsah konkrétneho splnomocnenia zo dňa 25. 1. 2017, ktoré bolo urobené na všeobecnom tlačive, kde advokát splnomocňuje pracovníčku na zastupovanie na pojednávaní 28. 2. 2017. Poukázal na marginálnu poznámku č. 3 Civilného sporového poriadku – Komentár, Števček a kol., C. H. Beck 2016, strana 315: „ak z písomného splnomocnenia ... nevyplýva, že je obmedzené iba na určité úkony, ide o splnomocnenie bez obmedzenia.“ Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že ide o jednoduché splnomocnenie na určitý úkon.

Poukázal aj na skutočnosť, že v tomto prípade nejde o sťažnosť zo strany klienta, ale proti-strany v konkrétnom spore a poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR II. ÚS295/2017 zo dňa 9. 5. 2017 bod 22, z ktorého vyplýva, že treba skúmať, či určité konanie spadá pod ochranný účel predmetnej normy, či to spadá do tých rizík, pre ktoré bola právna norma

ustanovená. Podľa tejto teórie neuplatní sa v prípade disciplinárne obvineného disciplinárna zodpovednosť, ktorá by síce pri správaní v súlade s právom nevznikla, ale nebolo účelom porušenej normy chrániť konkrétny porušený právny vzťah. Ak teda za danej situácie formálne došlo k porušeniu normy, ale táto norma má chrániť klienta a nie tretiu osobu – protistranu a pritom zároveň porušenie normy nemalo negatívny následok pre klienta, dochádza podľa názoru disciplinárne obvineného k stavu, ktorý by nemal vyvolať zodpovednostný, alebo profesijný disciplinárny vzťah. Opätovne, ako vo svojom predchádzajúcom prednese a podaní poukázal aj na procesnú stránku veci, kedy v tomto prípade súd tým, že nerozhodol o neprípustení jeho pracovníčky, ako právnej zástupkyne klientky, s prihliadnutím na judikatúru NS SR číslo 6Cdo247/2010 treba rozumieť ako rozhodnutie o pripustení. Až prípadné rozhodnutie súdu o neprípustení pracovníčky do konania, mohla by pri zmarení pojednávania vzniknúť ujma klientke ako aj protistrane a v takomto prípade by v súvislosti s porušením normy malo ako následok spustenie deliktuálnej zodpovednosti disciplinárne obvineného, čo sa však nestalo.

DO napadol právny názor, že ak sa bráni v spojení s právnou argumentáciou, tak takáto skutočnosť napriek jeho priznaniu a oľutovaniu nepostačuje na uplatnenie účelu upustenia od disciplinárneho opatrenia. Podľa názoru DO, odborná právna argumentácia nemôže vylúčiť následky doznania a oľutovania, najmä vo vzťahu zvažovania uloženia alebo neuloženia disciplinárneho opatrenia. Opätovne poukázal na okolnosti, ktoré by mali zmierňovať subjektívnu stránku jeho porušenia právnej normy, a to ťaživý fyzický a psychický stav spojený s jeho dlhodobým, zlým zdravotným stavom a náročnou liečbou.

Fakt, že poveril svoju pracovníčku – advokátku s pozastaveným výkonom činnosti, nemôže byť priťažujúcou okolnosťou, ak hodnotiacim kritériom pri porušení normy je ochrana klienta a odbornosť. Obsahom dotknutej normy je podľa názoru disciplinárne obvineného zákaz zastupovania na pojednávaní pracovníkmi všeobecne a v konkrétnych súvislostiach musí ísť vždy o to, či porušením takéhoto zákazu došlo aj k porušeniu ochrany záujmov klienta a absencie odbornosti zastupujúcej osoby. Ak ochrana klienta bola zabezpečená a odbornosť bola poskytnutím na úrovni vedomostí advokáta v postavení odborného pracovníka – čo v skutočnosti aj tak bolo, tak vo vzťahu k účelu porušenej normy o priťažujúcu okolnosť nemohlo ísť.

DO opätovne poukázal na existujúcu poľahčujúcu okolnosť, ktorou bol v čase porušenia stavovského predpisu jeho závažný zdravotný stav a dlhodobá práceneschopnosť a ich vplyv na psychiku. K porušeniu stavovského predpisu preto došlo nie na základe neznalosti právnych predpisov, ale určitou formou nedbalosti determinovanou práve týmto stavom. Poukázal na skutočnosť, že v samotnom vyhotovení rozhodnutia a jeho dôvodoch sa disciplinárny senát nevysporiadal s jeho námietkou materiálneho korektívu podľa § 56 ods. 6 ZoA, kedy disciplinárny senát nezdôvodnil, ako sa s danou námietkou vysporiadal, a to najmä vo vzťahu k neuloženiu disciplinárneho opatrenia pri uznaní viny.

Záverom DO uviedol, že k jeho obrane a právnej argumentácii ohľadom uplatnenia materiálneho korektívu pristúpil disciplinárny senát veľmi zjednodušene a z dôvodu predmetného rozhodnutia nie je jasné ako a či vôbec sa s touto námietkou vysporiadal.

I. odvolací disciplinárny senát po preskúmaní odvolania napadnuté rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senát zmenil tak, že podľa § 56 ods. 6 ZoA upustil od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Odvolací disciplinárny senát vychádzal z toho, že vzhľadom na doznanie sa DO nebolo sporné, že predmetné splnomocnenie podpísal, a že došlo k porušeniu ustanovení zákona o advokácii tak, ako sú uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Z predmetného listinného dôkazu vyplýva, že disciplinárne obvinený použil na poverenie svojej pracovníčky JUDr. A. B. tlačovinu – 30 rokov starú tlač splnomocnenia, ktoré sa používalo do prijatia prvého zákona o súkromnej advokácii (... odmena za toto zastupovanie spolu s výdavkami

a náhradou za stratu času patrí krajskému (mestskému) združeniu advokátov v ...). Treba dať navrhovateľovi za pravdu, že text tejto tlačoviny treba považovať za generálnu plnú moc, pretože podpisom takéhoto textu je splnomocnený advokát oprávnený „obhajovať, resp. vo všetkých právnych veciach zastupovať...“. Vo veci však bolo potrebné zaujať právne stanovisko, ako text tohto generálneho splnomocnenia ovplyvní dodatok, ktorý dopísal disciplinárne obvinený rukou, a to: „najmä ho splnomocňujem na zastupovanie na pojednávaní 28. 2. 2017 o 9:30 hod. vo veci...“.

III. disciplinárny senát túto skutočnosť potom vyhodnotil tak, že ide o generálne splnomocnenie, nad rámec ktorého disciplinárne obvinený výslovne splnomocnil svoju odbornú zamestnankyňu i na zastupovanie na pojednávaní vo veci vedenej na okresnom súde na deň 28. 2. 2017.

Odhliadnuc od skutočnosti, že použitie tejto archaickej tlačoviny sa javí byť ako nanajvýš nevhodné, treba v tomto prípade správne použiť formálny aj logický výklad úkonu disciplinárne obvineného. Tento právny úkon nie je možné vyhodnotiť tak, že disciplinárne obvinený splnomocnil na všetky právne úkony svoju pracovníčku a nad to ešte na ďalší úkon, ktorým bolo zastúpenie pred súdom. Samotný text generálneho splnomocnenia totiž už subsumuje aj zastúpenie pred okresným súdom v takom rozsahu, v akom to uviedol disciplinárne obvinený dodatočne rukou. Ak by bol disciplinárne obvinený chcel, aby poverená pracovníčka zastupovala aj v rámci ďalších úkonov, treba si položiť otázku, načo by disciplinárne obvinený uvádzal ku generálnemu splnomocneniu dodatok oprávňujúci na zastupovanie na konkrétnom pojednávaní.

Za použitia logického výkladu vychádzajúc zo zrejmej úmyslu disciplinárne obvineného (jedno zastúpenie na konkrétnom pojednávaní, kde sa očakávalo už rozhodnutie) je potom splnomocnenie formulované DO v rozpore s poňatím splnomocnenia ako generálneho.

I. odvolací disciplinárny senát preto vyhodnotil tento právny úkon z hľadiska úmyslu disciplinárne obvineného, ako splnomocnenie pracovníčky DO nie vo forme generálneho splnomocnenia, ale len ako špeciálne splnomocnenie oprávňujúce zastupovať klienta pracovníčkou len na jednom úkone pred okresným súdom.

I. odvolací disciplinárny senát sa touto problematikou zaoberal najmä z hľadiska presnosti vymedzenia skutku, pretože podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu aj v prípade, ak by aj teoreticky šlo o generálne splnomocnenie, nešlo by o priťažujúcu okolnosť v zmysle § 30 DP SAK, keďže ani jedno z ustanovení uvedené v odseku 2. písm. a) až k) danému prípadu nezodpovedá. Disciplinárny senát teoreticky mohol zvažovať použitie § 27, § 28 alebo § 29 DP SAK vo vzťahu k plnomocnenstvu, ktoré vyhodnotil ako generálne, keďže tak však disciplinárny senát nespravil a odvolací disciplinárny senát vyhodnotil predmetný právny úkon ako špeciálne plnomocnenstvo ďalej sa už danou problematikou odvolací disciplinárny senát nezaoberal.

Odvolací disciplinárny senát nemal za jednoznačne preukázané, že DO svojím konaním naplnil aj § 30 ods. 2 písm. c) DP SAK, keď predmetné splnomocnenie mal podpísať z neznalosti zákonných povinností a stavovských predpisov. Už samotné znenie tohto ustanovenia je veľmi všeobecného charakteru, a preto jeho aplikácia musí byť jednoznačne preukázaná a dokázaná. Pri akomkoľvek porušení stavovských predpisov by pri formálnom použití tohto ustanovenia muselo byť konštatované, že okrem iného treba aplikovať aj túto priťažujúcu okolnosť, keďže v teoretickej rovine každý disciplinárne obvinený tým, že porušil stavovský predpis spravil by tak z jeho neznalosti. V tomto konkrétnom prípade však senát nemal pochybnosti o tom, že vzhľadom na zdravotný stav disciplinárne obvineného a zvolený spôsob liečby – chemoterapia mohlo byť jeho konanie ovplyvnené takouto skutočnosťou, čím bolo možné vylúčiť jednoznačnosť konštatovania, že disciplinárne obvinený konal na základe

neznalosti stavovských predpisov. I. odvolací disciplinárny senát pri takomto výklade predmetného ustanovenia nepriamo podporila aj skutočnosť – notorieta, že disciplinárne obvinený patrí k erudovaným právnikom a je aj predsedom 11. skúšobnej komisie SAK. V konečnom dôsledku erudovanosť DO vyplýva aj z jeho písomných podaní a právnej argumentácie.

S poukazom na vyššie uvedené preto disciplinárny senát vyhodnotil konanie disciplinárne obvineného ako konanie, ktoré bolo výrazne ovplyvnené jeho zdravotným stavom a spôsobom liečby.

Odvolací disciplinárny senát sa zaoberal aj právnym názorom, ktorý vyslovil III. disciplinárny senát, že za prirážajúcu okolnosť treba považovať aj skutočnosť, že zastupovaním svojej klientky DO poveril advokátku s pozastaveným výkonom činnosti. Ako už v predchádzajúcom prípade treba skonštatovať, že takéto konanie disciplinárne obvineného nie je možné subsumovať pod § 30 ods. 2 písm. a) až k). Predmetom dokazovania nebolo, na základe akých skutočností došlo k pozastaveniu výkonu činnosti advokáta u pracovníčky DO. DO len uviedol, že to bolo na základe jej osobných a ekonomických podmienok, touto skutočnosťou sa ďalej disciplinárny senát nezaoberal. Ak by sa však aj preukázalo, že poverená pracovníčka ako advokátka s pozastaveným výkonom činnosti má túto činnosť pozastavenú pre porušenie stavovských predpisov, správne by táto skutočnosť nemohla byť vyhodnotená ako prirážajúca okolnosť, ale zrejme by bolo potrebné, aby sa táto skutočnosť stala súčasťou skutkovej vety obvinenia, keďže by teoreticky mohlo ísť o obchádzanie stavovského predpisu. Takto však skutková veta formulovaná nebola a keďže v tomto smere nebolo vykonané žiadne dokazovanie, odvolací senát už potom toto konanie neskúmal ani z hľadiska § 27, 28 a 29 DP SAK.

Treba dať za pravdu DO, že disciplinárny senát sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s jeho obranou, pokiaľ ide o skutok disciplinárne obvineného a jeho námietky materiálneho korektívu. V tomto smere preto treba považovať dôvody rozhodnutia senátu za nepreskúmateľné. Z výrokovej časti napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že obrana disciplinárne obvineného nebola v tomto bode jeho obrany akceptovaná. Odvolací senát pri vyhodnocovaní obrany disciplinárne obvineného sa v tomto smere priklonil skôr k právnemu názoru navrhovateľa, že materiálny korektív, v takom rozsahu ako ho vykladá disciplinárne obvinený nie je možné na tento prípad aplikovať. Je nepochybné, že z § 65 ods. 2. zákona o advokácii vyplýva v prvom rade, že účelom tejto právnej normy je zabezpečenie ochrany klienta pred neodborným poskytovaním právnej pomoci. Odvolací senát však zastal názor, že toto nie je jediným účelom tejto právnej normy. Táto právna norma má vytvoriť prostredie, kedy v rámci súdneho sporu aj protistrana, ak ide o zastúpenie, má právo očakávať odborný prístup a právne predvídateľné konanie v zmysle CSP. Takéto očakávania má oprávnené aj súd. Je to jednak predvídateľnosť procesného postupu zo strany právnych zástupcov a požiadavka odbornosti zastúpenia vyplýva aj zo samotného CSP, ktorého základom je kontradiktórnosť konania, kedy už súd nie je povinný prihliadať na záujmy jednotlivých procesných strán, keďže túto povinnosť preberajú už právni zástupcovia.

Ustanovenie § 65 ods. 2 ZoA vytvára v rámci súdneho konania prostredie, kedy sa súd nemusí špeciálne zaoberať tým, či právny zástupca – zamestnanec je natoľko zdatným odborníkom, aby spravil výnimku a nerozhodol o jeho vylúčení z konania. Samotná skutočnosť či došlo, alebo nedošlo k vzniku ujmy klientovi, a že porušenie vyššie uvedenej právnej normy nemalo pre klienta negatívny následok z hľadiska deliktuálnej zodpovednosti disciplinárne obvineného nie je významná.

Z vyššie uvedených dôvodov sa preto odvolací senát s právnym názorom disciplinárne obvineného uvedeného v rámci jeho obrany ako aj odvolania nestotožnil.

Odvolací senát nezistil v prípade disciplinárne obvineného žiadne prirážajúce okolnosti tak, ako sú uvádzané v rozhodnutí III. disciplinárneho senátu. Ako je to už vyššie uvedené,

disciplinárnym senátom uvádzané pritažujúce okolnosti nie sú medzi pritažujúcimi okolnosťami vymenované.

Rovnako doznanie a účinnú ľútosť prejavenu disciplinárne obvineným neneguje samotná skutočnosť, že DO dal na zváženie disciplinárnemu senátu, či napriek formálnemu naplneniu porušenia § 65. ods. 2 ZoA nejde o prípad, kedy by toto konanie nebolo kvalifikované ako priestupok. V konečnom dôsledku sa disciplinárny senát odbornou argumentáciou DO nijako nevysporiadal, a len konštatoval, že nemôže akceptovať aplikáciu doznania a účinnej ľútosti pre „obhajobu výkladom rôznych právnych ustanovení“, ktoré nijakým spôsobom nešpecifikoval.

Odvolačný senát sa priklonil k obhajobe DO v tom smere, že tento svoj skutok doznal, oľutoval, že ku skutku došlo v súvislosti so závažnou chorobou disciplinárne obvineného, absolvovanou náročnou liečbou, čo doložil lekárskymi správami. Rovnako prihliadol odvolací senát aj na fakt, že DO napriek dlhoročnému aktívnemu pôsobeniu v advokácii nebol nikdy disciplinárne odsúdený a aktívne sa zúčastňuje na chode SAK tým, že vykonáva funkciu predsedu skúšobného senátu. Všetky tieto skutočnosti viedli odvolací senát k záveru, že samotné prejednanie skutku bez uloženia disciplinárneho opatrenia bude dostačovať na nápravu disciplinárne obvineného, preto aj keď uznal vinu, rozhodol sa disciplinárne opatrenie neuložiť.

93.

ROZHODNUTIE

Advokátsky koncipient, ktorý pri zastupovaní klienta opakovane kontaktuje priamo protistranu klienta, zastúpeného právnym zástupcom, s ponukou absolvovania mediácie, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené podľa § 64 ods. 3 ZoA, § 18 ods. 1 AP SAK.

Priama komunikácia advokátskeho koncipienta s protistranou klienta, zastúpenou právnym zástupcom, po skončení pojednávania, za účelom oznámenia, týkajúceho sa realizácie styku s mal. dieťaťom, za prítomnosti právneho zástupcu protistrany, nie je disciplinárnym previnením advokátskeho koncipienta, pretože takéto konanie s ohľadom na prítomnosť právneho zástupcu protistrany, ktorý mal možnosť do rozhovoru zasiahnuť a zaujať k nemu stanovisko, nespĺňa intenzitu a závažnosť disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutie II. odv. disc. senátu SAK z 25. marca 2019, sp. zn. II. ODS-30/2018:2777/2017

Rozhodnutie VI. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2018, sp. zn. DS VI.-6/2018:2777/2017

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2018, sp. zn. DS VI.-6/2018:2777/2017 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 25. marca 2019, sp. zn. II. ODS-30/2018:2777/2017 bola DO advokátska koncipientka

oslobodená

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností uložených v § 18 ods. 1 AP SAK, ktorých sa mala dopustiť

tým, že

po skončení súdnych pojednávanií na okresnom súde, dňa 15. 6. 2017 a dňa 20. 6. 2017 komunikovala priamo s protistranou klientky C. D., že sa jeho styk s maloletým dieťaťom v uvedené dni neuskutočnil, napriek tomu, že C. D. bol v predmetnej právnej veci zastúpený advokátom (v tom čase advokátska kancelária A. s. r. o.), pretože

skutok nie je disciplinárnym previnením.

Rozhodnutím VI. disc. senátu SAK zo 17. októbra 2018, sp. zn. DS VI.-6/2018:2777/2017 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 25. marca 2019, sp. zn. II. ODS-30/2018:2777/2017 bola DO advokátska koncipientka zároveň

uznaná za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti podľa § 64 ods. 3 ZoA, § 18 ods. 1 AP SAK

tým, že

vo veci zastupovania klientky A. B. v konaní vedenom na okresnom súde, o návrhu matky (A. B.) na nahradenie súhlasu otca s vystahovaním maloletého dieťaťa do cudziny a o návrhu otca (C. D.) na zmenu zverenia maloletého dieťaťa, dňa 29. 5. 2017 telefonicky a e-mailom kontaktovala protistranu klientky – C. D. s ponukou absolvovania mediácie medzi klientkou A. B. a C. D.

Podľa § 56 ods. 6 zákona o advokácii senát **upustil** od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátskej koncipientke uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

RK SAK podala dňa 16. januára 2018 DK SAK návrh na začatie disciplinárneho konania proti DO advokátskej koncipientke pre skutky, popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

SAK bola dňa 14. 9. 2017 doručená sťažnosť C. D., v ktorej sťažovateľ poukázal na správanie sa DO voči sťažovateľovi v súvislosti s konaním vedeným na okresnom súde o návrhu matky (A. B.) na nahradenie súhlasu otca s vystahovaním maloletého dieťaťa do cudziny a o návrhu otca/sťažovateľa (C. D.) na zmenu zverenia maloletého dieťaťa.

K sťažnosti sa písomne vyjadrila DO dňa 10. 10. 2017 a svoje vyjadrenie následne doplnila dňa 25. 1. 2018. DO vo svojom vyjadrení uviedla, že plnomocenstvo na zastupovanie udelila klientka A. B. advokátskej kancelárii B., s. r. o., kde v tom čase ako advokátsky koncipient pracovala DO, dňa 26. 5. 2017. V rovnaký deň DO kontaktovala sťažovateľa telefonicky a ponúkla mu možnosť stretnutia s mediátorkou, na čo on podľa vyjadrenia DO reagoval pozitívne. DO ďalej uviedla, že sťažovateľa informovala, že sa stretnutia môže zúčastniť aj so svojim právnym zástupcom. DO potvrdila, že ako vhodnú mediátorku odporučila sťažovateľovi pani E. F., ktorá je kolegyňou DO v občianskom združení, kde sama DO aktívne pôsobí ako mediátorka. Podľa DO k mediácii vôbec nedošlo, uskutočnilo sa iba informačné stretnutie za účasti klientky DO a sťažovateľa, z ktorého vyplynulo, že mediácia nie je možná. Ďalej sa DO vyjadruje k osobe sťažovateľa, k jeho povahovým vlastnostiam a hodnotí jeho postup v konaní. V závere vyjadrenia DO popisuje svoje pracovné skúsenosti a upozorňuje na skutočnosť, že voči nej nebolo vedené disciplinárne konanie a neprišla na ňu sťažnosť. V doplnení vyjadrenia DO napísala, že jej výkon praxe advokátskeho koncipienta prebieha v priestoroch B., s. r. o. DO podľa svojho vyjadrenia v komunikácii so sťažovateľom uviedla ako svoju kontaktnú adresu inú adresu omylom. DO ďalej potvrdila, že sťažovateľa kontaktovala opakovane, a to 2-krát telefonicky a textovou a emailovou správou ohľadom mediáčného stretnutia. V závere sa DO opätovne vyjadruje k osobným vlastnostiam sťažovateľa.

K sťažnosti sa dňa 12. 10. 2017 vyjadril aj vtedajší školiteľ DO, ktorý uviedol, že DO vykonáva svoju prax advokátskeho koncipienta v priestoroch advokátskej kancelárie na adrese jej sídla. Podľa jeho vedomostí uviedla DO inú adresu v komunikácii so sťažovateľom, omylom.

DO sa tiež vyjadrila k návrhu na začatie disciplinárneho konania, a to písomne, dňa 16. 2. 2018. DO poukazuje na svoje predchádzajúce vyjadrenia vo veci a ďalej uvádza, že dňa 29. 5. 2017 telefonicky kontaktovala sťažovateľa, avšak nie ako advokátska koncipientka,

konajúca v mene splnomocnenej advokátskej kancelárie, ale výlučne ako osoba pôsobiaca v občianskom združení a konajúca v mene tejto právnickej osoby. Ďalej uviedla, že konala na žiadosť svojej klientky bez predchádzajúceho informovania svojho školiteľa. DO sa na mediačnom stretnutí nezúčastnila a rovnako sa nezúčastnil nikto z advokátskej kancelárie B., s. r. o. DO na záver uviedla, že nevznáša námietku zaujatosti voči disciplinárnemu senátu, resp. voči niektorému z jeho členov.

Rozhodnutím VI. disciplinárneho senátu bolo vo veci rozhodnuté tak, že zo 17. októbra 2018, sp. zn. DS VI.-6/2018:2777/2017 v časti skutku, ktorého sa DO mala dopustiť tým, že vo veci zastupovania klientky A. B. v konaní vedenom na okresnom súde, o návrhu matky (A. B.) na nahradenie súhlasu otca s vysťahovaním maloletého dieťaťa do cudziny a o návrhu otca (C. D.) na zmenu zverenia maloletého dieťaťa, dňa 29. 5. 2017 telefonicky a e-mailom kontaktovala protistranu klientky – C. D. s ponukou absolvovania mediácie medzi klientkou A. B. a C. D. bola DO uznaná za vinnú z disciplinárneho previnenia s tým, že senát rozhodol o upustení od uloženia disciplinárneho previnenia. V časti skutku, ktorého sa DO mala dopustiť tým, že po skončení súdnych pojednávaní na okresnom súde, dňa 15. 6. 2017 a dňa 20. 6. 2017 komunikovala priamo s protistranou klientky – C. D., že sa jeho styk s maloletým dieťaťom v uvedené dni neuskutoční, napriek tomu, že C. D. bol v predmetnej právnej veci zastúpený advokátom (v tom čase advokátska kancelária A. s. r. o.), bola DO oslobodená spod návrhu na začatie disciplinárneho konania z dôvodu, že skutok nie je disciplinárnym previnením.

Z obsahu sťažostného spisu senát zistil, že dňa 26. 5. 2017 A. B. (klientka) udelila splnomocnenie advokátskej kancelárii B., s. r. o., kde v tom čase ako advokátsky koncipient pracovala DO na zastupovanie v konaní o návrhu matky (A. B.) o nahradenie súhlasu otca (sťažovateľa) s vysťahovaním maloletého do cudziny na okresnom súde. V rovnaký deň, t. j. 26. 5. 2017, kontaktovala DO priamo sťažovateľa, a to niekoľkokrát telefonicky a zaslala mu tiež email a dňa 31. 5. 2017 aj textovú správu. Obsahom tejto komunikácie DO a sťažovateľa bol návrh na riešenie sporu mediáciou. Sťažovateľ k sťažnosti pripojil fotokópiu emailovej správy zo dňa 29. 5. 2017 (čas odoslania 10:52 dopoludnia) a fotografiu obrazovky telefónu s textovou správou z 31. 5. 2017, čas odoslania 13:37.

Z textu emailovej správy, zaslanej DO sťažovateľovi vyplýva, že DO kontaktovala sťažovateľa priamo, pričom mu ponúkla možnosť riešenia sporu prostredníctvom mediácie. DO v texte správy súčasne uviedla informáciu, že v daný deň klientka udelila advokátskej kancelárii B., s. r. o., v ktorej DO pracuje ako advokátsky koncipient, splnomocnenie na zastupovanie. Súčasťou podpisu na konci správy je pri mene DO uvedené „advokátska kancelária B., s. r. o.“. Z textu správy ďalej vyplýva, že ide o reakciu k telefonátu uskutočneného v daný deň medzi DO a sťažovateľom. Z emailu ďalej vyplýva, že DO sa sťažovateľovi predstavila ako právna zástupkyňa A. B. a z tejto pozície komunikovala priamo so sťažovateľom. Sťažovateľovi ponúkla možnosť riešenia mediácie v mediačnom centre. DO v e-maile neuviedla, že ona sama v centre pôsobí tiež ako mediátorka. Na disciplinárnom pojednávaní na otázku RK SAK DO odpovedala, že dňa 29. 5. 2017 kontaktovala sťažovateľa na pokyn klientky po tom, ako klientku odprevadila na súd v daný deň na výsluch maloletého. Vo svojom vyjadrení zo dňa 16. 2. 2018 DO uviedla, že voči sťažovateľovi nevystupovala ako advokátsky koncipient, ale výlučne ako pracovníčka mediačného centra (ako mediátorka) a reprezentantka tohto centra. Z obsahu spisu to však nevyplýva, práve naopak, z listinných dôkazov ako aj z vlastných vyjadrení DO na disciplinárnom pojednávaní dňa 17. 10. 2018 vyplýva, že DO od začiatku vystupovala voči sťažovateľovi ako právna zástupkyňa matky (A. B.). V tejto súvislosti disciplinárny senát uvádza, že pokiaľ by bolo tvrdenie DO o tom, že sa voči sťažovateľovi prezentovala ako mediátorka, teda že mu neoznámila, že je právna zástupkyňa matky v súdnom konaní, pravdivé, išlo by o skutok, ktorý by bol rovnako závažný alebo závažnejší ako ten, pre

ktorý bola DO uznaná za vinnú. Keďže mediátor je povinný viesť strany sporu k zmierlivému riešeniu, samozrejme sa počas mediácie oboznamuje s dôvernými informáciami od oboch strán sporu a tiež prijíma pokyny od oboch strán sporu a je samozrejme, že záujmy strán sporu sú aspoň v časti navzájom v rozpore. Advokát je však podľa § 18 ods. 1 ZoA povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Podľa § 2 ods. 1 AP SAK je advokát ďalej povinný pri výkone svojho povolania na prospech klienta využívať svoje vedomosti a skúsenosti, skutkové a právne argumenty a možnosti dané právnym poriadkom. Advokát nesmie zastupovať záujmy oboch strán alebo – v tomto prípade – záujmy maloletého dieťaťa, ako sa mylne domnieva DO, pretože maloleté dieťa nebolo v danej veci jej klientom. Advokát je tiež podľa § 18 ods. 2 ZoA povinný konať čestne a neznižovať dôstojnosť advokátskeho stavu. Predstieranie zo strany advokáta, resp. DO pri jednaní so sťažovateľom, ako protistranou v spore, že DO je mediátorkou a úmyselné zamlčanie skutočnosti, že DO je v skutočnosti právnou zástupkyňou matky v konaní, by bolo hrubým porušením týchto povinností. Je irelevantné, že DO pri komunikácii so sťažovateľom dodržiavala profesijnú etiku platnú pre mediátorov, pretože vo veci vystupovala ako advokátska koncipientka a nie ako mediátorka.

DO ďalej na pojednávaní dňa 17. 10. 2018 uviedla, že o skutočnosti, že sťažovateľ je v súdnom konaní právne zastúpený sa dozvedela až keď dostala od klientky spis, niekedy pred posledným pojednávaním vo veci (pojednávania vo veci sa uskutočnili až v júni 2017). Toto vyjadrenie DO však vyvracia listinný dôkaz predložený sťažovateľom, a síce jeho reakcia na email DO zo dňa 29. 5. 2017, teda bezprostredne potom, ako DO prvá kontaktovala sťažovateľa. V texte emailu sa sťažovateľ výslovne pýta, či má byť na mediačnom stretnutí prítomná aj jeho právna zástupkyňa. Z dikcie emailu sťažovateľa je zrejmé, že sťažovateľ píše o svojej právnej zástupkyňi, ktorú už vtedy má, nie o hypotetickej možnosti nájsť si do budúcnosti právneho zástupcu na zastupovanie v predmetnom konaní.

Disciplinárny senát má za to, že vyjadrenie sťažovateľa v tejto veci je jednoznačné, avšak aj v prípade, ak by mala DO akékoľvek pochybnosti o tom, či je sťažovateľ právne zastúpený, mala možnosť sťažovateľa osloviť s otázkou, resp. s požiadavkou na oznámenie kontaktných údajov jeho právneho zástupcu. Disciplinárny senát poukazuje na to, že DO je povinná pri výkone svojej praxe advokátskeho koncipienta postupovať s odbornou starostlivosťou a mala si túto informáciu zistiť ihneď po tom, ako jej školiteľ prevzal právne zastúpenie klientky vo veci. Ďalej poukazuje na skutočnosť, že DO sťažovateľovi o 2 dni neskôr, dňa 31. 5. 2017 zaslala textovú správu priamo na mobil sťažovateľa, pričom v daný deň už vedela, alebo vedieť mala (vzhľadom na obsah emailu sťažovateľa z 29. 5. 2017), že sťažovateľ má právnu zástupkyňu. Bez ohľadu na existenciu emailovej informácie od sťažovateľa, DO sa nemala spoliehať na to, že ju klientka bude informovať o všetkých podstatných skutočnostiach vo veci, DO ako odborník a osoba, ktorej povinnosťou je hájiť záujmy klienta, ktorý je v práve laik, sa mala sama klientky na túto skutočnosť spýtať a v prípade, že by klientka nemala o právnom zastúpení sťažovateľa vedomosť, mala si túto informáciu vyžiadať od sťažovateľa. Ďalej disciplinárny senát poukazuje na to, že sama DO uviedla, že išlo o spor, ktorý sa už blížil k záveru, teda o spor, ktorý prebiehal dlhšiu dobu a bol pomerne náročný, preto bolo pravdepodobné, že sťažovateľ bude v konaní právne zastúpený rovnako, ako bola zastúpená klientka školiteľa DO.

Disciplinárny senát ďalej považuje za nevyhnutné poukázať na ďalšie porušenie povinnosti DO v predmetnej veci, a to jej návrh predložený sťažovateľovi, aby sa pokúsil s matkou riešiť spor mediáciou práve v mediačnom centre, kde DO pracuje ako mediátorka.

Z hľadiska vzniku pochybností o riadnom zastupovaní záujmov klientky, pretrvávajúcej dôvery medzi klientkou a DO podľa § 3 AP SAK a o dodržiavaní povinnosti mlčanlivosti o skutočnostiach, o ktorých sa DO dozvedela v súvislosti so zastupovaním klientky podľa § 9 ods. 1

AP SAK, nie je rozhodujúce, či DO ponúkla ako mediátorku svoju kolegyňu, ktorá je blízkou spolupracovníčkou DO, alebo by viedla mediáciu sama. Keďže však DO za tento skutok nebolo vznesené disciplinárne obvinenie, disciplinárny senát v súlade s § 21 ods. 1 DP o tomto skutku nerozhodoval. Tieto porušenia povinností však vníma ako prifažujúce okolnosti.

Disciplinárny senát vidí porušenie § 64 ods. 3 ZoA a § 18 ods. 1 APSAK v tom, že DO napriek tomu, že vedela alebo vedieť mala, že protistrana sporu (sťažovateľ), v ktorom pôsobila DO ako právna zástupkyňa matky (A. B.), má právneho zástupcu, kontaktovala priamo sťažovateľa, a to opakovane telefonicky, emailom a zaslala mu aj textovú správu.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel disciplinárny senát k záveru, že skutok tak, ako je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania prvá odražka sa stal a spáchala ho DO a tento skutok je disciplinárnym previnením podľa § 56 ods. 1 ZoA.

Vo vzťahu k druhému skutku, podľa ktorého mala DO sťažovateľa priamo osloviť bezprostredne po súdnych pojednávaníach v predmetnej veci v dňoch 15. 6. 2017 a 20. 6. 2017, má disciplinárny senát za to, že tento skutok nie je disciplinárnym previnením.

Ako vyplynulo zo samotnej sťažnosti sťažovateľa a aj z vyjadrenia advokátskej koncipientky, zamestnanej v advokátskej kancelárii a. s. r. o., bol sťažovateľ na chodbe súdu v prítomnosti svojej právnej zástupkyne (advokátskej koncipientky). Vyplýva to o. i. aj z toho, že koncipientka vedela detailne popísať priebeh rozhovoru. Senát má za to, že je prirodzené, že DO hovorila so sťažovateľom v prvej osobe, resp., že sa o ňom nerozprávala s jeho právnu zástupkyňou ako keby nebol prítomný. Pokiaľ mala právna zástupkyňa sťažovateľa pochybnosti o priebehu rozhovoru medzi sťažovateľom a DO alebo mala pocit, že rozhovor je neprimeraný alebo pre jej klienta (sťažovateľa) nezrozumiteľný či neprimerane zafažujúci, mohla sa sama vyjadriť, resp. do rozhovoru akokoľvek zasiahnuť, prípadne ho ukončiť.

Podľa názoru disciplinárneho senátu teda konanie DO spočívajúce v priamej komunikácii DO so sťažovateľom po skončení pojednávania, ktoré sa konali v dňoch 15. 6. 2017 a 20. 6. 2017 nespĺňa intenzitu a závažnosť disciplinárneho previnenia, a to najmä z toho dôvodu, že právna zástupkyňa sťažovateľa bola priamo prítomná pri rozhovore DO so sťažovateľom a mohla zreteľne počuť jeho obsah, vyjadriť sa k tvrdeniam DO a nejde teda o porušenie § 18 ods. 1 prvej vety APSAK.

Voči napadnutému rozhodnutiu podal dňa 10. 12. 2018 odvolanie navrhovateľ, pričom ho podal čo do výroku, ktorým disciplinárny senát upustil od potrestania DO advokátskej koncipientky. Navrhovateľ sa svojím odvolaním domáhal zmeny rozhodnutia VI. disciplinárneho senátu v napadnutej časti tak, že odvolací disciplinárny senát uloží DO advokátskej koncipientke podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 100 eur. Dôvody odvolania navrhovateľa možno zhrnúť do nasledovných bodov: 1) Upustenie od potrestania považuje navrhovateľ za neprimerané a neúčelné. 2) Disciplinárny senát od uloženia disciplinárneho opatrenia upustil napriek existencii iba prifažujúcej okolnosti. 3) DO neprejavila v priebehu celého disciplinárneho konania ani len náznak sebareflexie, čo nie je dobrým signálom pre jej budúci výkon povolania advokáta.

Rozhodnutím II. odv. disc. senátu z 25. marca 2019, sp. zn. II. ODS-30/2018:2777/2017 bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdené.

Pokiaľ ide o upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia, odvolací senát konštatoval, že VI. disciplinárny senát svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dospel k záveru, že v prípade DO je uložená sankcia (disciplinárny senát mal zrejme na mysli upustenie od uloženia disciplinárneho opatrenia) primeraná. Konštatoval, že z registra disciplinárnych opatrení DO bolo zistené, že DO nebola doposiaľ uznaná za vinnú z disciplinárneho previnenia. Disciplinárny senát napokon konštatoval, že zistil prifažujúcu okolnosť podľa § 30 ods. 2 písm. c) DP SAK, pričom nezistil existenciu poľahčujúcich okolností.

Odvolací senát po preskúmaní odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, vzťahujúceho sa k upusteniu od uloženia disciplinárneho opatrenia a po preskúmaní odôvodnenia odvolania navrhovateľa, vzťahujúceho sa k upusteniu od uloženia disciplinárneho opatrenia dospel k záveru, že s ohľadom na všetky okolnosti tejto konkrétnej veci je výrok prvostupňového rozhodnutia o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia vecne správny. Odvolací senát pri svojom rozhodovaní zohľadnil aj skutočnosť, že DO na odvolacom disciplinárnom pojednávaní svoje konanie olútovala, uviedla, že ju celá situácia veľmi mrzí, a že do budúcnosti si zoberie ponaučenie, že má byť veľmi opatrná v komunikácii. S ohľadom na všetky okolnosti tejto veci tak odvolací senát dospel k záveru, že v tomto disciplinárnom konaní boli naplnené podmienky vyžadované § 57 ods. 6 ZoA a z tohto dôvodu rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil.

94.

ROZHODNUTIE

Advokát, ktorý ako školiteľ advokátskeho koncipienta umožní koncipientovi, aby predložil rozhodcovskému súdu podanie vo veci klienta, v ktorom koncipient neoznačí ako právneho zástupcu advokáta – školiteľa ani k nemu nepripojí splnomocnenie klienta udelené advokátovi, ale podanie podá pod vlastným menom, keď navyše toto podanie obsahuje neúctivú vyhrážku podania trestného oznámenia na sudcu v prípade, že súd nerozhodne podľa predstavy autora podania, a následne pri prešetrovaní sťažnosti orgánmi SAK odmietne na výzvu RK SAK predložiť klientsky spis s poukazom na povinnosť mlčanlivosti advokáta, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 2 ods. 3, § 18 ods. 3, § 28 ods. 4 ZoA, § 38 AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 19. januára 2018, sp. zn. DS V.-65/2017:536/2017

Rozhodnutím V. disc. senátu SAK z 19. Januára 2018, sp. zn. DS V.-65/2017:536/2017 bol DO advokát

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 2 ods. 3, § 18 ods. 3, § 28 ods. 4 ZoA, § 38 AP SAK

tým, že

- 1.) v rozhodnom čase ako školiteľ advokátskej koncipientky Mgr. A. B. umožnil, aby v konaní vedenom pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie (ďalej „konajúci rozhodcovský súd“) Mgr. A. B. predložila dňa 23. 11. 2016 ako právna zástupkyňa spoločnosti A., s. r. o. označená identifikačnými údajmi „Mgr. A. B., adresa, mobil, email, číslo zápisu v SAK“ konajúcemu rozhodcovskému súdu písomné podanie datované dňom 21. 11. 2016, a to bez toho, aby bolo konajúcemu rozhodcovskému súdu predložené splnomocnenie na zastupovanie spoločnosti A., s. r. o. advokátom JUDr. C. D. (DO advokátom),
- 2.) v rozhodnom čase ako školiteľ advokátskej koncipientky Mgr. A. B. umožnil, aby Mgr. A. B. ako právna zástupkyňa spoločnosti A., s. r. o. v konaní vedenom pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie (ďalej „konajúci rozhodcovský súd“) predložila konajúcemu rozhodcovskému súdu dňa 23. 11. 2016 podanie zo dňa 21. 11. 2016, adresované konajúcemu rozhodcovskému súdu, označené ako „Vec: Nekompetentnosť rozhodcovského súdu k sp. zn. ...“, v ktorom podaní uviedla

nedôstojné vyjadrenie „V prípade akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré bude vami vydané bude protizákonné mimo zamietavého rozhodnutia. ... V prípade akéhokoľvek iného rozhodnutia podám na osobu, ktorá vydá iné rozhodnutie trestné oznámenie a podám aj sťažnosť na Vašu súkromnú spoločnosť sťažnosť na ministerstvo spravodlivosti s návrhom na pozastavenie Vašej súkromnej podnikateľskej činnosti so zneužívaním Vašej registrácie. S úctou Mgr. A. B.“,

- 3.) na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 17. 5. 2017 ktorú výzvu prevzal dňa 24. 5. 2017 neposkytol kompletnú spisovú dokumentáciu, týkajúcu sa zastupovania spoločnosti A., s. r. o. v konaní, vedenom pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie,

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Na základe vykonaného dokazovania bolo zistené:

Podstatou sťažnosti sťažovateľky bola skutočnosť, že Mgr. A. B. zaslala na Stály rozhodcovský súd SBA list zo dňa 21. 11. 2016, ktorý bol doručený dňa 23. 11. 2016 s označením VEC: Nekompetentnosť rozhodcovského súdu k sp. zn. ... pod svojím menom hoci nie je uvedená v zozname advokátov, teda nie je zrejmé či je oprávnená vykonávať advokáciu a v tomto liste uviedla, že: „v prípade akéhokoľvek iného rozhodnutia ako zamietavého, podá právny zástupca žalovaného na osobu, ktorá vydá iné rozhodnutie trestné oznámenie“ takúto vyhrážku považuje sťažovateľ za bezprecedentnú a absolútne neprofesionálnu.

Na výzvu predsedu RK SAK sa v zákonnej lehote vyjadril JUDr. C. D. vyjadrením zo dňa 31. 3. 2017 (č. l. 15), že advokátska kancelária bola poverená spoločnosťou A., s. r. o., zvlášť boli poverení na zastupovanie vo veci žaloby B., a. s. na Stálom rozhodcovskom súde SBA, klient si vyhradil právo sa vyjadrovať k veci a postupu a žiadal, aby oznámili jeho vyjadrenia. Výslovne si želal, aby vo veci konala koncipientka (Mgr. A. B.) a všetky jej úkony a vyjadrenia sú prejednávané na spoločnom zasadnutí advokátskej kancelárie.

Tiež uviedol, že navrhne klientovi ukončenie zastupovania v predmetnej veci, nakoľko kancelária po podaní sťažnosti nevie zaručiť objektívne rozhodnutie vo veci, keďže došlo k rozporu medzi sťažovateľkou – rozhodcom a advokátskou kanceláriou ako zástupcom účastníka konania. Tiež uviedol, že nemôže k veci iné uviesť vzhľadom na zachovanie mlčanlivosti a ochrany klienta.

Na výzvu predsedu RK SAK sa v zákonnej lehote vyjadrila Mgr. A. B. vyjadrením zo dňa 31. 3. 2017 (č. l. 14) kde uviedla, že klienta spoločnosť A., s. r. o. zastupuje na základe udelenej plnej moci advokátskej kancelárie JUDr. C. D., pričom klient zvlášť požiadal o jej osobné zastupovanie. Tiež uviedla, že táto plná moc bola zaslaná Stálemu rozhodcovskému súdu SBA, avšak kópia sa „u nich“ nenachádza a klient, ktorý si ponechal kópiu plnej moci je dlhodobo v zahraničí. Ďalej uviedla, že všetky úkony a zastupovanie vykonávala výlučne s vedomím svojho školiteľa JUDr. C. D. a obsah podania zo dňa 21. 11. 2016 bol prejavom klienta a bol s ním školiteľ oboznámený. Mgr. A. B. pripojila vyjadrenie klienta a oznámila, že predkladá „povolenu“ časť klientskeho spisu. Vzhľadom na zachovanie mlčanlivosti a ochrany klienta nemôže iné k veci uviesť.

Z pripojeného vyjadrenia klienta (č. l. 16) vyplýva, že splnomocnil advokátsku kanceláriu JUDr. C. D., zvlášť žiadal o zastupovanie koncipientkou Mgr. A. B. a požiadal, aby táto upozornila Stály rozhodcovský súd na protiprávne až trestné konanie rozhodcu, keďže bolo vo veci

vo viacerých prípadoch všeobecnými súdmi rozhodnuté. Považoval za spravodlivé upozornenie na možnosť podania aj trestného oznámenia, pričom nešlo o bezdôvodnú vyhrážku. Uviedol tiež, že: „v ostatnom nedávam súhlas svojím zástupcom na zverejnenie iných údajov.“

V zmysle vyššie uvedených vykonaných dôkazov disciplinárny senát sa zaoberal dôvodnosťou podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania čo do skutkov pod bodmi 1. až 3., ktoré sa kladú za vinu DO a dospel k záveru, že návrh na začatie disciplinárneho konania je dôvodný, skutkov sa dopustil DO, na základe čoho dospel senát k rozhodnutiu v zmysle § 21 ods. 1, písm. d) DP SAK a uznal DO za vinného.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1.) je nesporné, že DO advokát porušil § 2 ods. 3 ZoA, podľa ktorého advokátske povolanie je slobodné povolanie, ktoré možno vykonávať len podľa tohto zákona.

DO advokát bol uznaný za vinného práve z dôvodu, že umožnil svojej koncipientke Mgr. A. B. poskytovať právne služby spoločnosti A., s. r. o. v konaní pred Stálym rozhodcovským súdom SBA bez udelenia splnomocnenia samotnému advokátovi JUDr. C. D., navyše v písomnom podaní dňa 23. 11. 2016 na tento rozhodcovský súd neoznačila samotného advokáta, jeho advokátsku kanceláriu a ani sídlo jeho kancelárie, ale len seba ako osobu s uvedením svojho čísla koncipientskeho preukazu a adresou, ktorá nebola sídlom kancelárie advokáta JUDr. C. D.

V zmysle § 12 ods. 4, prvá veta ZoA pri poskytovaní právnych služieb je advokát povinný používať profesijné označenie advokát, advokátka alebo advokátska kancelária.

Dôkazmi svedčiacimi o tom, že išlo zo strany DO o zavinené konanie sú najmä vyjadrenia samotného DO a jeho koncipientky Mgr. A. B. zo dňa 31. 3. 2017 keď zhodne tvrdili, že advokátska kancelária JUDr. C. D. zastupovala klienta A., s. r. o. na základe splnomocnenia udeleného advokátskej kancelárii ako aj samotné ospravedlnenie neúčasti JUDr. C. D. zo dňa 17. 1. 2018 keď uviedol že počas trvania pracovného pomeru „Mgr. A. B. nebola v zamestnaní ani jeden deň.“

Treba uviesť, že pokiaľ aj JUDr. C. D. rozviazal pracovný pomer s advokátskou koncipientkou Mgr. A. B. dňa 1. 11. 2017, ako uviedol vo svojom ospravedlnení, v čase spisovania vyjadrenia zo dňa 31. 3. 2017 (č. l. 15) ako aj vyjadrenia Mgr. A. B. zo dňa 31. 3. 2017 (č. l. 14) táto bola v pracovnom pomere a koncipientkou DO, a teda disciplinárny senát tieto vyjadrenia posúdil ako vierohodné.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2.) DO advokát sa dopustil zavineného porušenia § 18 ods. 3 ZoA a § 38 APSAK tým spôsobom, že umožnil svojej koncipientke Mgr. A. B. použiť v písomnom podaní zo dňa 21. 11. 2016 voči rozhodcovskému súdu použiť výrazy: „V prípade akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré bude Vami vydané bude protizákonne mimo zamietavého rozhodnutia. ... V prípade akéhokoľvek iného rozhodnutia podám na osobu, ktorá vydá iné rozhodnutie trestné oznámenie a podám aj sťažnosť na Vašu súkromnú spoločnosť, sťažnosť na Ministerstvo spravodlivosti SR s návrhom na pozastavenie Vašej súkromnej podnikateľskej činnosti so zneužívaním Vašej registrácie. S úctou Mgr. A. B.“

Disciplinárny senát sa stotožňuje s názorom sťažovateľky a RK SAK, že takéto písomné vyjadrenie advokáta, resp. jeho advokátskeho koncipienta rozhodcovskému súdu je nedôstojné, neslušné, nekorektné, nátlakové a absolútne neprijateľné.

Z obsahu § 18 ods. 3 ZoA a § 38 APSAK vyplýva, že advokát je povinný pri výkone svojho povolania využívať svoje vedomosti a skúsenosti, skutkové a právne argumenty a možnosti dané právnym poriadkom (§ 2 ods. 1 APSAK).

Advokát nesmie prijať poverenie, ktoré by znižovalo dôstojnosť advokátskeho stavu a smie použiť len prostriedky, ktoré sú v súlade so všeobecne záväznými predpismi, dobrými mravmi a zásadami slušného správania sa (§ 2 ods. 4 APSAK).

Je zrejmé, že v tomto smere JUDr. C. D. písomným vyjadrením svojej advokátskej koncipientky zo dňa 21. 11. 2016 porušil vyššie citované ustanovenia, nakoľko takéto písomné podanie bolo nedôstojné advokátskeho stavu, a to z dôvodu, že nepreferovalo právnu argumentáciu a zákonom umožnené námietky, ale uchýlil sa k dehonestujúcemu a nátlakovému vyjadreniu bez právnej argumentácie.

Podľa názoru disciplinárneho senátu, advokát pri svojom vyjadrovaní sa v písomnom styku vo vzťahu k súdnym, verejným orgánom, resp. občanom, klientom a pod., je povinný prezentovať znalosť právnych predpisov a znalosť ich aplikácie v konkrétnych posudzovaných prípadoch a práve správna aplikácia zákonných prostriedkov je základným atribútom dôstojnosti advokáta ako takého.

V danom posudzovanom prípade je nepochybné, že rozhodcovský súd nevykonáva „súkromnú podnikateľskú činnosť,“ ale je zriadený v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a zákona č. 244/2002 Z. z., ktorý stanovuje jeho postavenie, činnosť, ale aj postup pri posudzovaní žalôb, vrátane námietok rozhodujúcich sudcov.

Pokiaľ podanie zo dňa 21. 11. 2016 bolo adresované rozhodcovskému súdu, konkrétne Stálemu rozhodcovskému súdu SBA je potrebné túto inštitúciu skutočne chápať ako súd a v žiadnom prípade nie je možné vynucovať si rozhodnutie vyhrážkou podania trestného oznámenia na sudcu v prípade, že súd nerozhodne podľa predstavy advokáta, resp. jeho klienta, to sa týka rozhodnutí aj vo vzťahu k iným štátnym a verejným orgánom ako to má na mysli § 38 AP SAK.

Akékoľvek nesprávne a nezákonné rozhodnutie súdu je možné napadnúť zákonnými riadnymi, resp. mimoriadnymi opravnými prostriedkami, ktoré musí advokát na ten ktorý konkrétny prípad aplikovať.

Mgr. A. B. ako koncipientka JUDr. C. D. si musela byť vedomá, že musí postupovať v súlade so zákonom a predpismi komory a pokynmi advokáta v zmysle § 40 ods. 5 AP SAK. Advokát má povinnosť poučiť svojho koncipienta aj v zmysle § 40 ods. 5 AP SAK. V danom prípade advokát umožnil svojej koncipientke napísať a podať podanie voči rozhodcovskému súdu, ktoré je nedôstojným podaním vo vzťahu k advokátskemu stavu, rovnako tak neslušným a nekorektným.

Disciplinárny senát uznal DO za vinného aj vo vzťahu ku skutku pod bodom 3.), na základe tej skutočnosti, že hoci DO advokát reagoval v lehote určenej predsedom RK SAK svojím vyjadrením zo dňa 31. 3. 2017 nepredložil však požadovanú spisovú dokumentáciu (napr. splnomocnenie, úradné záznamy, informáciu o klientovi) s odôvodnením, že iné nemôže uviesť vzhľadom na zachovanie mlčanlivosti a ochrany klienta.

DO advokát musí si byť vedomý, že v zmysle § 23 ods. 6 ZoA sa nemôže dovoľávať povinnosti zachovávať mlčanlivosť v disciplinárnom konaní podľa tohto zákona.

Povinnosť uvedená v § 28 ods. 4 ZoA je povinnosťou absolútnou, pretože umožňuje sťažnosť podanú na advokáta orgánom advokátskej komory prešetriť efektívne, objektívne a komplexne, ale to jedine za podmienky oboznámenia sa so všetkým dôkazmi týkajúcimi sa konkrétneho prípadu.

Na základe týchto dôvodov bol advokát JUDr. C. D. uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia, ako je opísané vyššie.

Pokiaľ ide o uložené disciplinárne opatrenie, disciplinárny senát postupoval v súlade s § 26 ods. 2 DP SAK a prihliadol na závažnosť konania DO, rozsah a povahu porušenej povinnosti, následok disciplinárneho previnenia a primeranosť a účelnosť opatrenia ako aj na okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, na osobu DO a prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti. Osobné a rodinné pomery DO neboli zistené z dôvodu jeho neúčasti na vytyčenom pojednávaní dňa 19. 1. 2018.

Konanie disciplinárne obvineného znižuje dôstojnosť advokácie tak ako je uvedené v § 27 ods. 1 DP SAK. zmysle § 28 písm. a) a d) DP SAK DO porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zákona ako aj povinnosti vyplývajúce z iných predpisov SAK. V zmysle § 29 písm. b) DP SAK následkom konania DO bolo zavádzajúce konanie vo vzťahu k súdu. Priťažujúcou okolnosťou v zmysle § 30 ods. 2 písm. c) DP SAK bola neznalosť zákonných povinností a stavovských predpisov DO. Poľahčujúcou okolnosťou, ak to tak možno chápať v zmysle § 30 ods. 1 písm. f) DP SAK je, že je málo pravdepodobné, že by sa skutok opakoval, nakoľko Mgr. A. B. už nie je koncipientkou obvineného advokáta od 1. 11. 2017 a zároveň senát má za to, že samotné konanie a rozhodnutie o disciplinárnom previnení je pre DO poučením.

Pokiaľ ide o uložené písomné napomenutie disciplinárny senát prihliadol na § 32 ods. 2 DP SAK, kedy samotný disciplinárny senát je povinný zväziť prednostne udelenie písomného napomenutia alebo verejného napomenutia ak disciplinárne previnenie nebolo motivované peňažným prospechom a nebolo opakované. V tomto smere disciplinárny senát poukazuje na to, že disciplinárne obvinený advokát nebol dosiaľ disciplinárne potrestaný počas svojej advokátskej praxe.

95.

ROZHODNUTIE

Advokátsky koncipient, ktorý predloží rozhodcovskému súdu podanie vo veci klienta advokáta – školiteľa, v ktorom koncipient neoznačí ako právneho zástupcu advokáta – školiteľa ani k nemu nepripojí splnomocnenie klienta udelené advokátovi, ale podanie podá pod vlastným menom, keď navyše toto podanie obsahuje neúctivú vyhrážku podania trestného oznámenia na sudcu v prípade, že súd nerozhodne podľa predstavy autora podania, a následne pri prešetrovaní sťažnosti orgánmi SAK neposkytne na výzvu RK SAK predložiť kompletnú spisovú dokumentáciu, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené v § 2 ods. 3, § 18 ods. 3, § 28 ods. 4 ZoA, § 38 AP SAK.

Rozhodnutie V. disc. senátu SAK z 18. apríla 2018, sp. zn. DS V.-75/2017:536/2017

Rozhodnutím V. disciplinárneho senátu SAK z 18. apríla 2018, sp. zn. DS V.-75/2017:536/2017 bol DO advokátska koncipientka **uznaná za vinnú** z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušila povinnosti podľa § 2 ods. 3, § 18 ods. 3, § 28 ods. 4 ZoA, § 38 AP SAK

tým, že

- 1.) v konaní vedenom pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie (ďalej „konajúci rozhodcovský súd“) predložila dňa 23. 11. 2016 ako právna zástupkyňa spoločnosti A., s. r. o. označená identifikačnými údajmi „Mgr. A. B., adresa, mobil, email, číslo zápisu v SAK“ konajúcemu rozhodcovskému súdu písomné podanie datované dňom 21. 11. 2016, a to bez toho, aby bolo konajúcemu rozhodcovskému súdu predložené plnomocenstvo na zastupovanie spoločnosti A., s. r. o. advokátom JUDr. C. D. ako školiteľom Mgr. A. B.,
- 2.) ako právna zástupkyňa spoločnosti A., s. r. o. v konaní vedenom pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie (ďalej „konajúci rozhodcovský súd“) predložila konajúcemu rozhodcovskému súdu dňa 23. 11. 2016 podanie zo dňa 21. 11. 2016, adresované konajúcemu rozhodcovskému súdu, označené ako

„Vec: Nekompetentnosť rozhodcovského súdu k sp. zn. ...“, v ktorom podaní uviedla nedôstojné vyjadrenie „V prípade akéhokoľvek rozhodnutia, ktoré bude vami vydané bude protizákonné mimo zamietavého rozhodnutia. ... V prípade akéhokoľvek iného rozhodnutia podám na osobu, ktorá vydá iné rozhodnutie trestné oznámenie a podám aj sťažnosť na Vašu súkromnú spoločnosť sťažnosť na ministerstvo spravodlivosti s návrhom na pozastavenie Vašej súkromnej podnikateľskej činnosti so zneužívaním Vašej registrácie. S úctou Mgr. A. B.“,

- 3.) na výzvu predsedu RK SAK zo dňa 17. marca 2017 ktorú výzvu prevzala dňa 28. marca 2017 neposkytla kompletnú spisovú dokumentáciu, týkajúcu sa zastupovania spoločnosti A., s. r. o. v konaní, vedenom pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie pod č. k. I/2016-51,

za čo jej bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA disciplinárne opatrenie – **písomné napomenutie**.

Podľa § 57 ods. 5 zákona o advokácii bola DO advokátskemu koncipientovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **480 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia:

Disciplinárny senát prejednal návrh na začatie disciplinárneho konania zo dňa 7. 6. 2017 pod sp. zn. 41/536/2017.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie výsluchom Mgr. A. B. na vytyčenom pojednávaní konanom dňa 18. 4. 2018, na ktorom sa menovaná plne priznala ku všetkým skutkom jej kladeným za vinu a uviedla, že ľutuje svoje konanie, teda prejavila účinnú ľútosť.

Disciplinárny senát sa oboznámil a prečítal listinné dôkazy z čl. 1 až 8, vyjadrenie Mgr. A. B. z 19. 7. 2017, listinnými dôkazmi z čl. 11 až 18, sťažnostným spisom č. 41/536/2017 a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Mgr. A. B. a zástupca RK SAK sa na pojednávaní konanom dňa 18. 4. 2018 vzdali práva podať opravný prostriedok – odvolanie priamo do zápisnice (str. 4 zápisnice).

V zmysle § 21 ods. 4, prvá veta DP SAK, ak sa po vyhlásení rozhodnutia navrhovateľ aj disciplinárne obvinený vzdali odvolania, alebo taký prejav urobili v lehote 5 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, alebo ak sa rozhodlo podľa § 16 ods. 1, môže sa vyhotoviť zjednodušené písomné rozhodnutie, ktoré neobsahuje odôvodnenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené senát uznal vinu DO podľa § 56 ods. 1 Zoa, § 21 ods. 2 písm. d) DP SAK, uložil jej disciplinárne opatrenie v zmysle § 56 ods. 2 písm. a) ZoA s prihliadnutím na § 30 ods. 1 písm. b) DP SAK a rozhodol rozhodnutím bez ďalšieho odôvodnenia.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA ak disciplinárny senát rozhodne, že DO sa dopustil disciplinárneho previnenia uloží mu povinnosť zaplatiť komore paušálne trovy konania vo výške minimálnej mesačnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom.

96.

ROZHODNUTIE

Udelenie písomného splnomocnenia advokátom advokátskemu koncipientovi, v ktorom advokát uvedie, že koncipienta splnomocňuje najmä, nie však výlučne na vykonanie konkrétneho úkonu, keď však z celkového obsahu splnomocnenia je zrejmé, že úmyslom advokáta bolo splnomocniť koncipienta na vykonanie jednotlivého konkrétneho úkonu,

nie je disciplinárnym previnením advokáta, pretože toto formálne štylistické pochybenie v splnomocnení nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia.

Rozhodnutie IX. disc. senátu SAK z 11. apríla 2019, sp. zn. DS IX.-89/2018:864/2018

Rozhodnutím IX. disc. senátu SAK z 11. apríla 2019, sp. zn. DS IX.-89/2018:864/2018 bol DO advokát **oslobodený**

spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za disciplinárne previnenie podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokáta uložených v § 16 ods. 1, 2, § 18 ods. 2, 3, § 64 ods. 2 ZoA, ktorých sa mal dopustiť **tým, že**

v právnej veci vedenej pred krajským súdom a pred okresným súdom, ako právny zástupca žalovaného A., na základe splnomocnenia od klienta zo dňa 16. 11. 2017:

- 1.) splnomocnením zo dňa 22. 11. 2017 substitučne splnomocnil Mgr. A. B., advokátskeho koncipienta na zastupovanie a vykonávanie procesných i hmotnoprávných úkonov v rozsahu zodpovedajúcom obsahu plnomocnenia udeleného advokátovi klientom, najmä na nahliadanie do spisov, prijímanie písomností, prijímanie prvopisov, druhopisov a odpisov písomností, najmä, no nie výlučne na nahliadnutie do súdneho spisu dňa 23. 11. 2017;
- 2.) splnomocnením zo dňa 23. 2. 2018 substitučne splnomocnil Mgr. A. B., advokátskeho koncipienta na zastupovanie a vykonávanie procesných i hmotnoprávných úkonov v rozsahu zodpovedajúcom obsahu splnomocnenia udeleného advokátovi klientom, najmä na nahliadanie do spisov, prijímanie písomností, prijímanie prvopisov, druhopisov a odpisov písomností, najmä, no nie výlučne na zastupovanie advokáta na pojednávaní dňa 7. 3. 2018 a
- 3.) splnomocnením zo dňa 16. 5. 2018 substitučne splnomocnil Mgr. A. B., advokátskeho koncipienta na zastupovanie a vykonávanie procesných i hmotnoprávných úkonov v rozsahu zodpovedajúcom obsahu splnomocnenia udeleného advokátovi klientom, najmä na nahliadanie do spisov, prijímanie písomností, prijímanie prvopisov, druhopisov a odpisov písomností, najmä, no nie výlučne na zastupovanie advokáta na pojednávaní dňa 18. 5. 2018,

pretože **skutky nie sú disciplinárnym previnením.**

Z odôvodnenia:

Disciplinárne konanie proti DO bolo začaté na základe návrhu predsedníčky RK SAK zo dňa 17. 12. 2018, doručeného SAK dňa 17. 12. 2018.

DO sa k návrhu navrhovateľa vyjadril podaním zo dňa 18. 1. 2019, ktoré bolo doručené SAK dňa 22. 1. 2019. DO vo svojom vyjadrení uviedol, že zotráva na tvrdeniach uvedených vo vyjadrení k sťažnosti zo dňa 4. 6. 2018, v ktorom nepoprel, že by substitučne nespomocnil svojho advokátskeho koncipienta Mgr. A. B., pričom uvádza, že podľa jeho názoru substitučné zastúpenie advokáta advokátskym koncipientom výslovne pripúšťa § 16 ZoA. DO ďalej uviedol, že v jeho písomných prednesoch sa nikde nenachádza tvrdenie, že advokátsky koncipient môže na základe jedného poverenia, respektíve substitučného splnomocnenia vykonávať všetky úkony v mene advokáta splnomocneného klientom. Zdôraznil, že advokátskemu koncipientovi boli udelené tri separátneplné moci, kde bol presne, nezameniteľne a nespochybniteľne špecifikovaný konkrétny jeden úkon, ktorý mal advokátsky koncipient vykonať. Každé písomné splnomocnenie bolo udelené v iný deň a to práve z dôvodu potreby vykonania jednotlivého úkonu, ktorého vykonanie v priebehu konania bolo nevyhnutné. DO vo vyjadrení požiadal senát, aby bol spod návrhu oslobodený, keďže, podľa jeho názoru, skutok nie je disciplinárnym previnením.

Na nariadenom pojednávaní vo veci DO dňa 11. 4. 2019 predsedníčka RK SAK predniesla návrh na začatie disciplinárneho konania v súlade s jeho písomným podaním zo dňa 17. 12. 2018. Poukázala na stranu 135 Komentára k Zákonu o advokácii, z ktorého vyplýva, že „pri tomto substitučnom zastúpení musí byť zrejmé, na aký úkon je advokátsky koncipient splnomocnený. Zastupovanie advokáta advokátskym koncipientom nemôže byť na ujmu klienta“. Podľa predsedníčky RK SAK došlo k disciplinárnemu previneniu advokáta.

DO uviedol, že mu bola doručená sťažnosť a potom aj návrh na začatie disciplinárneho konania. Myslí si, že sa vo svojich vyjadreniach dostatočne k celej veci písomne vyjadril. Na otázku predsedníčky RK SAK, aby sa DO vyjadril, čo myslel textom v splnomocnení „v rozsahu zodpovedajúcom obsahu plnomocenstva, udeleného advokátovi klientom, najmä na nahliadanie do spisov, prijímanie písomností, prijímanie prvopisov, druhopisov a odpisov písomností“ DO uviedol, že veľmi detailne túto skutočnosť rozobral vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 18. 1. 2019 a ďalej uviedol, že plné moci boli udelené na konkrétny právny úkon, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že koncipientovi boli udelené tri splnomocnenia, na každý konkrétny úkon. Ak by išlo o splnomocnenie udelené advokátovi, bolo by iba jedno.

Predsedníčka RK SAK na záver uviedla, že z vykonaného dokazovania vyplynul nesporný skutkový stav, ktorý je potrebné posúdiť z právneho hľadiska a z hľadiska intenzity porušenia povinností DO. Napriek obrane DO, RK SAK má za to, že citovaná časť splnomocnenia je v rozpore s § 16 ods. 2 ZoA, pretože v celom jeho kontexte nie je jednoznačne zrejmé, na aký úkon DO koncipienta splnomocnil, pretože ho splnomocnil „najmä, no nie výlučne na konkrétny úkon“, ale zároveň tým istým splnomocnením ho splnomocnil na citovaný obsah splnomocnenia, ktoré nemožno považovať za udelené na jeden úkon. Pridržiavajúc sa písomných a ústnych podaní preto navrhla, aby DO bol uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia tak, ako je uvedené v návrhu a vzhľadom na charakter porušenej povinnosti DO navrhla, aby mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA peňažná pokuta vo výške 100 eur.

DO nepoprel, že vystavil tri splnomocnenia svojmu koncipientovi. Je presvedčený, že z udelených splnomocnení jednoznačne vyplýva, že boli vždy udelené na konkrétne úkony. Absolútne nechápal, ako mohol porušiť § 18 ods. 2 a ods. 3 ZoA. Sťažnosť podal občiansky zástupca protistrany a nie jeho klient. Podľa jeho názoru neporušil žiadne ustanovenie ZoA, ani ostatných advokátskych predpisov a preto žiadal, aby bol spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v plnom rozsahu oslobodený.

Disciplinárny senát na základe vykonaného dokazovania dospel k nasledovným záverom:

Sťažnosť na DO podala protistrana klienta DO prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý v sťažnosti vyjadril svoj názor, že splnomocnenie udelené DO svojmu koncipientovi je neplatné. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 7MCdo 6/2013, ktorým zrušil rozsudok všeobecného súdu pre nesprávne udelené splnomocnenie.

Navrhovateľ si osvojil názor sťažovateľa a vo veci podal dňa 17. 12. 2018 návrh na začatie disciplinárneho konania.

DO vo svojom vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru substitučné zastúpenie advokáta advokátskym koncipientom výslovne pripúšťa § 16 ZoA. DO ďalej uviedol, že v jeho písomných prednesoch sa nikde nenachádza tvrdenie, že advokátsky koncipient môže na základe jedného poverenia, respektíve substitučného splnomocnenia vykonávať všetky úkony v mene advokáta splnomocneného klientom. Zdôraznil, že advokátskemu koncipientovi boli udelené tri separátne splnomocnenia, kde bol presne, nezameniteľne a nespochybniteľne špecifikovaný konkrétny jeden úkon, ktorý mal advokátsky koncipient vykonať. Každé písomné splnomocnenie bolo udelené v iný deň a to práve z dôvodu potreby vykonania jednotlivého úkonu, ktorého vykonanie v priebehu konania bolo nevyhnutné.

Podľa názoru senátu udelením splnomocnení svojmu koncipientovi sa DO nedopustil porušenia vyššie uvedených ustanovení ZoA.

Disciplinárny senát posudzoval všetky tri plné moci udelené koncipientovi v celom ich kontexte a zistil iba formálne porušenie zákona, ktoré však nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia.

Každé splnomocnenie bolo, podľa názoru senátu, udelené na jednotlivý úkon a to vždy v iný deň. Je pravdou, že v splnomocnení je uvedený text, že advokát splnomocňuje advokátkeho koncipienta „najmä, no nie výlučne na nahliadnutie do súdneho spisu dňa 23. 11. 2017“ a „najmä, no nie výlučne na zastupovanie advokáta na pojednávaní dňa 7. 3. 2018, resp. dňa 18. 5. 2018“. Senát má za to, že z výkladu uvedeného textu v kontexte s rozhodujúcimi skutkovými okolnosťami jasne vyplýva, na aký konkrétny úkon DO svojho koncipienta splnomocnil a je z neho zrejмый úmysel splnomocniteľa udeliť splnomocnenie na jednotlivý úkon, nie na celé konanie.

DO na pojednávaní uviedol, že si splnomocnenia pre koncipientov upravil tak, aby aj formálne zodpovedali ustanoveniam ZoA.

Senát je presvedčený, že aj príslušný súd posúdil, že ide o platné splnomocnenie, a preto aj účasť koncipienta na pojednávaní pripustil.

Pokiaľ ide o rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 7MCdo 6/2013, na ktoré sťažovateľ poukázal vo svojej sťažnosti senát uvádza, že na daný prípad sa uvedené rozhodnutie nedá použiť, lebo sa týka úplne inej právnej otázky vzťahujúcej sa k zastupovaniu účastníka konania na základe splnomocnenia udeleného ústne do zápisnice súdu fyzickej osobe.

Disciplinárny senát nemohol prehliadnuť námietku DO, že navrhovateľ nevysvetlil, v čom má spočívať porušenie § 18 ods. 2 a 3 ZoA. Disciplinárny senát preto vyjadruje kritický postoj k relatívne zaužívanej praxi navrhovateľa uvádzať v návrhoch na začatie disciplinárneho konania porušenie predmetných ustanovení ZoA. Podľa názoru disciplinárneho senátu nie sú žiaduce zovšeobecnené závery a je povinnosťou navrhovateľa v návrhu na začatie disciplinárneho konania resp. v jeho priebehu presvedčivo vysvetliť, ako konanie DO odporuje konkrétnemu ustanoveniu ZoA alebo vnútornému predpisu komory. V prejednávacom prípade musí disciplinárny senát akceptovať túto námietku DO, keďže z návrhu nebolo zrejmé, v čom má spočívať porušení uvedených ustanovení ZoA (ako mala byť znížená dôstojnosť advokátskeho stavu atď.).

Vzhľadom na uvedené hodnotil senát všetky dôkazy uvedené v disciplinárnom spise komplexne, vzal do úvahy všetky argumenty DO a dospel k záveru, že skutky uvedené v návrhu nie sú disciplinárnym previnením, a preto DO spod návrhu oslobodil. Disciplinárny senát je tiež nútený konštatovať, že úlohou RK SAK je v priebehu prešetrovania sťažností posúdiť zo všetkých hľadísk a v kontexte všetkých skutkových okolností, či došlo k porušeniu povinností advokáta, vrátane citlivého vyhodnotenia motívu podávania sťažnosti zo strany sťažovateľa, obzvlášť v prípade, ak je ním v konaní neúspešná protistrana alebo jej zástupca. Rozhodne disciplinárne konanie nesmie advokáta postihovať za drobné formálne pochybenia v podaniach či úkonoch advokáta, ktoré vo vzťahu ku klientovi nemajú za následok zníženú kvalitu poskytnutých právnych služieb.

II. časť
**Rozhodnutia súdov
v disciplinárnych veciach advokátov**

I. ROZHODNUTIE

S ohľadom na zásadu prezumpcie nevinu osoba podozrivá zo spáchania správneho disciplinárneho deliktu nie je povinná dokazovať svoju nevinu. Ak táto osoba zároveň k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé, pričom uznanie viny za správny delikt je možné vysloviť iba v tom prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine zaň.

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. januára 2019, sp. zn. 7Asan/7/2017

Z odôvodnenia:

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom z 21. decembra 2016, č. k. 6S/17/2016-56, podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca (DO advokát) domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej (SAK) z 15. júna 2015, sp. zn. III. ODS-7/15:2697/2013, ktorým žalovaná ako príslušný orgán postupom podľa § 59 ods. 2 ZoA s použitím § 35 písm. c) DP SAK rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu z 25. marca 2015, DS VI.-96/12:1391/2012 zmenil vo výroku o disciplinárnom opatrení tak, že na nezmenenom skutkovom základe uložil DO advokátovi podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 675,40 eur, ktorú bol povinný uhradiť do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Prvostupňovým rozhodnutím bol DO advokát uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že 1.) po prevzatí právneho zastupovania sťažovateľa T. H. dňa 14. septembra 2010 za účelom vymoženia jeho pohľadávky voči dlžníkovi I. W. vo výške 2 000 eur v presne nezistenom čase do konca februára 2012 prevzal od dlžníka 1 500 eur pre sťažovateľa, ktoré žalobca sťažovateľovi vydal až 5. apríla 2012 a vec s klientom – sťažovateľom písomne finančne nevysporiadal, 2.) neinformoval klienta pred vykonaním úkonu o hodnote úkonu právnej služby, čím porušil § 18 ods. 4 ZoA, § 11 ods. 2 a § 13 AP SAK. Zároveň bol oslobodený za skutok uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania a založený na tom, že tvrdil klientovi na jeho výzvu z 19. marca 2012 o vydanie finančných prostriedkov účelovo viazaných pre klienta, že ich stratil, čím mal porušiť 18 ods. 3 ZoA.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách § 18 ods. 4, § 56 ods. 1 a 4 ZoA, § 11 ods. 2 veta druhá, § 13 AP SAK, § 18 ods. 7 DP SAK ako aj ustanovení SSP a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, lebo rozhodnutie a postup žalovanej je v súlade so zákonom.

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že správnymi orgánmi zhromaždené dôkazy jednoznačne potvrdzujú skutkový stav, ktorý bol zistený v disciplinárnom konaní. Podstata disciplinárneho previnenia žalobcu spočívala v tom, že po prevzatí právneho zastupovania sťažovateľa T. H. dňa 14. septembra 2010 na účel vymoženia jeho pohľadávky voči dlžníkovi I. W. vo výške 2 000 eur v presne nezistenom čase od konca februára 2012 prevzal žalobca sumu 1 500 eur pre sťažovateľa a tieto sťažovateľovi vydal až 5. apríla 2012 a vec s klientom – sťažovateľom písomne finančne nevysporiadal. Doplneným dokazovaním tiež bolo zistené, že žalobca prevzal od dlžníka sumu 1 500 eur dňa 11. marca 2012 (príjmový doklad predložil žalobca do disciplinárneho spisu). V súvislosti s námietkou, že žalobca prijal sumu 1 500 eur v presne stanovenom termíne 11. marca 2012 a nie „v nezistenom čase“ tak ako to konštatoval správny orgán vo svojom rozhodnutí sa stotožnil s názorom správneho orgánu, podľa ktorého obžalovacia zásada podľa ktorej súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v žalobnom návrhu neznamená, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v žalobnom návrhu a skutkom uvedeným v rozsudku musí byť úplná zhoda. Od skutku je nutné odlišovať jeho popis, ktorý musí obsahovať tie skutkové okolnosti, ktoré sú právne významné z hľadiska

naplnenia jednotlivých znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu. Je nepochybné, že suma 1 500 eur bola dlžníkom sťažovateľa žalobcovi uhradená dňa 11. marca 2012. Žalobca sám uviedol, že prijaté peniaze na záver pracovného dňa nenašiel o čom informoval aj sťažovateľa, ktorému peniaze vyplatil až dňa 5. apríla 2012 na sťažovateľov pokyn jeho matke. Vo veci finančného vysporiadania tiež disciplinárny senát správne uzavrel, že uzavretie dohody o finančnom vysporiadaní nemožno považovať za riadne splnenie povinnosti podľa § 13 AP SAK. V samotnej dohode o finančnom vysporiadaní je len konštatovanie, že dlžník uhradil sťažovateľovi sumu 500 eur, zvyšok dlhu (1 500 eur) prevzal žalobca a dňa 5. apríla 2015 túto sumu vyplatil matke sťažovateľa, ktorá prijatie sumy potvrdila svojim podpisom.

Za finančné vysporiadanie je možné považovať len riadne písomné vyúčtovanie právneho zastúpenia, ktoré musí byť vykonané bezodkladne po skončení zastúpenia. K splneniu uvedenej povinnosti v tomto prípade nedošlo a túto skutočnosť nepriamo potvrdil aj žalobca. Napokon disciplinárny senát mal za preukázanú aj skutočnosť, že žalobca vopred neinformoval sťažovateľa – klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby o výške odmeny za jeden úkon právnej služby. V tomto prípade bolo dôkazné bremeno na žalobcovi, ktorý ho neuniesol a nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátil obvinenie za tento skutok v dôsledku čoho sa potvrdila sťažnosť sťažovateľa.

Námietku žalobcu, že mu disciplinárny senát neumožnil riadne sa brániť v disciplinárnom konaní, keď 15. decembra 2015 konal v jeho neprítomnosti, vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú. Uviedol, že z obsahu administratívneho spisu žalovanej vyplýva, že žalobca sa ani na jedno pojednávanie nedostavil. Disciplinárne pojednávanie vo veci žalobcu bolo až šesťkrát odročené, a to väčšinou z dôvodu ospravedlnenia sa žalobcu. Žalobcovi nebolo upreté právo zúčastniť sa na disciplinárnom konaní garantovanom DP SAK. Uzavrel, že žalovaná sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadala so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Dostatočne a v potrebnom rozsahu bol zistený skutkový stav a bol správne právne posúdený. Rozhodnutie bolo vydané v medziach logickej správnej úvahy; bolo tiež náležité a zrozumiteľne odôvodnené.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Namietal nesprávne právne posúdenie veci zo strany krajského súdu. Žalobca predložil písomné dôkazy, ktoré svedčia o nepravdivosti tvrdení sťažovateľa (exklient). Konkrétne išlo o Dohodu o finančnom vysporiadaní z 11. marca 2012, Splnomocnenie sťažovateľa udelené matke S. H. z 2. apríla 2012 a Dohodu o finančnom vysporiadaní medzi žalobcom a sťažovateľom s konštatovaním, že strany prehlasujú, že týmto finančným vysporiadaním nemajú navzájom voči protistrane žiadne iné záväzky ani pohľadávky, čo potvrdzujú svojimi podpismi. V ďalšej časti namietal tú skutočnosť, že žalovaná rozhodla o disciplinárnom previnení na zasadnutí dňa 15. decembra 2015 napriek tomu, že dňa 8. decembra 2015 žalobca požiadaval o odročenie disciplinárneho konania z dôvodu, že dňa 15. decembra 2015 bol predvolaný na pojednávanie okresného súdu s tým, že klient požiadavku žalobcu o odročenie súdneho pojednávania odmietol. Žalobca tiež namietal, že žalovaná vydala rozhodnutie dňa 15. júna 2015, pričom disciplinárne konanie sa uskutočnilo až 15. decembra 2015. Navrhol, aby Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie, alebo rozsudok zmenil a vyhovel v plnom rozsahu návrhu žalobcu.

Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadрила.

Najvyšší súd SR ako súd kasačný [§ 11 písm. g) SSP] preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné postupom podľa § 462 ods. 2 SSP zmeniť.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu a konania mu predchádzajúceho najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého

rozhodnutia a postupu žalovanej náležite nepostupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v prvej a druhej hlave tretej časti SSP, keď došiel k právnomu záveru o zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovanej, s ktorým sa najvyšší súd nemohol stotožniť.

V prvom rade najvyšší súd uvádza, že v predmetnej veci ide o správny delikt, konkrétne o správny disciplinárny delikt člena organizácie záujmovej a stavovskej samosprávy (advokátska komora). Preto jednou zo skutočností, na ktoré musí správny súd v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania prihliadať z úradnej povinnosti ex offio (teda bez ohľadu na to, či je to namietané v správnej žalobe) je, či v administratívnom konaní, vo veciach správneho trestania, boli dodržané základné zásady trestného konania podľa TP, ktoré je potrebné použiť aj na správne trestanie [§ 195 písm. c) SSP].

V tejto súvislosti je potrebné poukázať predovšetkým na § 2 ods. 4 TP upravujúci tzv. zásadu prezumpcie neviny vychádzajúcej z článku 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorej každý, proti komu sa vyvodzuje trestná (aj administratívna) zodpovednosť, sa považuje za nevinného, kým sa príslušným orgánom právoplatne nerozhodne o jeho vine. Zároveň platí, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina. Z tejto zásady ďalej vyplývajú dve základné pravidlá, 1) in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech osoby podozrivej zo spáchania správneho deliktu) a 2) orgán prejednávajúci správny delikt je povinný vinu osobe podozrivej zo spáchania správneho deliktu preukázať, a teda osoba podozrivá zo spáchania správneho deliktu nie je povinná dokazovať svoju nevinu. Ak táto osoba zároveň k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé, pričom uznanie viny za správny delikt je možné vysloviť iba v tom prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine zaň. Vzhľadom na uvedené, potom konštatovanie tak disciplinárneho ako aj odvolacieho disciplinárneho senátu, že žalobca ako DO neunesol dôkazné bremeno, keď ani na výzvu nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by vyvrátil obvinenie za skutok spočívajúci v tom, že klienta vopred neinformoval o výške odmeny za jeden úkon právnej služby, postráda akúkoľvek relevanciu. Rovnako tvrdenie, že týmto sa potvrdila sťažnosť sťažovateľa (exklienta) nie je správne, nakoľko z podanej sťažnosti z 5. apríla 2012 a ani z jej následného doplnenia z 23. augusta 2012 nevyplýva, že by žalobca klienta o výške odmeny nepoučil. Taktiež ani po zaslanej odpovedi sťažovateľa z 25. februára 2014 v znení cit.: „Povedal som JUDr. P., že I. W. mi je dlžný 2 000 eur a on si vypýtal odo mňa zálohu vo výške 780 eur čo sa zdá, že je vysoká čiastka /prikladám bločky/“ túto otázku nie je možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností ustáliť.

Ďalšou skutočnosťou, na ktorú správny súd v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania prihliada z úradnej povinnosti – ex offio je, skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy [§ 195 písm. e) SSP]. Ukladanie pokút za správne delikty, a teda i rozhodovanie o ich výške, sa realizuje vo sfére voľného správneho uváženia (diskrečné právo správneho orgánu). Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Riadne zdôvodnenie ukladanej sankcie v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol správny orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní sankcie presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky

sankcie prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritériá na určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnúť (v danom prípade § 26 ods. 2 DP SAK). Navyše, vzhľadom k tomu, že ide o výpočet taxatívny, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadiskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností.

V predmetnej veci III. odvolací disciplinárny senát SAK zmenil vo výroku o disciplinárnom opatrení prvostupňové rozhodnutie tak, že na nezmenenom skutkovom základe uložil žalobcovi podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 675,40 eur, avšak bližšie nešpecifikuje, aké skutočnosti viedli odvolací disciplinárny senát práve k uloženiu tohto druhu sankcie – peňažnej pokuty a vo výške dvojnásobku minimálnej mzdy (rok 2013 2x 337,70 eur). Len formálne konštatovanie, že odvolací disciplinárny senát rešpektujúc zásadu *reformatio in peius* (zákaz zmeny k horšiemu) zmenil prvostupňové rozhodnutie a uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 675,40 eur je bez bližšieho odôvodnenia nepostačujúce a z pohľadu správneho súdu nepreskúmateľné.

Rovnako najvyšší súd považuje za potrebné VI. disciplinárnemu senátu SAK vytknúť, že v priebehu disciplinárneho konania sa mu podarilo ustáliť čas, v ktorom žalobca prevzal od dlžníka peniaze (11. marec 2012), opätovne však vo výroku svojho rozhodnutia z 25. marca 2015 časové hľadisko spáchania disciplinárneho deliktu žalobcom vymedzil v pôvodne neurčitom znení cit.: „(...) v presne nezistenom čase do konca februára 2012 (...)“, teda v znení korešpondujúcim so znením uvedeným už v samotnom návrhu na začatie disciplinárneho konania z 10. októbra 2012. III. odvolací disciplinárny senát SAK túto skutočnosť akceptoval i napriek tomu, že v pôvodnom rozhodnutí zo 6. júna 2013, sp. zn. III. ODS-15/13:1391/2012 zrušil rozhodnutie VI. disciplinárneho senátu SAK zo 16. januára 2013, sp. zn. DS VI.-96/12:1391/2012 (okrem iného) aj z dôvodu, aby disciplinárny senát v konaní spoľahlivo zistil, kedy došlo k zaplateniu sumy 1 500 eur žalobcovi. V posudzovanom prípade teda nebol riadne formulovaný výrok prvostupňového rozhodnutia, a to z hľadiska požiadavky plynúcej z vyššie citovaného § 21 ods. 1 veta druhá DP SAK. Pokiaľ III. odvolací disciplinárny senát SAK pristúpil k zmene prvostupňového rozhodnutia iba v rozsahu čo do výšky uloženej pokuty, pričom časové hľadisko ponechal v pôvodnom znení, a to i napriek jeho ustáleniu, procesne pochybil. Len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že k takejto zmene bolo možné pristúpiť i napriek § 21 ods. 1 DP SAK, podľa ktorého senát môže rozhodnúť iba o skutku, ktorý je uvedený v návrhu, nakoľko pre zachovanie totožnosti skutku nemajú vplyv zmeny v jednotlivých okolnostiach, ktoré skutok individualizujú (čas, miesto, spôsob vykonania, a pod.), ak inak totožnosť konania zostala zachovaná. Pokiaľ sa teda v priebehu disciplinárneho konania podarilo ustáliť presný čas spáchania disciplinárneho deliktu, malo byť toto hľadisko aj v takto zistenom rozsahu vymedzené vo výroku rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu žalovanej najvyšší súd tiež zistil, že tu preskúmané rozhodnutie bolo prijaté dňa 15. decembra 2015 o čom svedčí zápisnica vyhotovená z odvolacieho disciplinárneho pojednávania III. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK z 15. decembra 2015, sp. zn. III. ODS-19/15:1391/2012. V písomnom vyhotovení rozhodnutia je však deň jeho vydania datovaný k 15. júnu 2015, čo už samo o sebe spôsobuje jeho zmätočnosť.

Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 462 ods. 2 v spojení s § 440 ods. 1 písm. f) SSP zmenil tak, že žalobou napadnuté rozhodnutie z 15. júna 2015, sp. zn. III. ODS-7/15:2697/2013 zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

II. ROZHODNUTIE

Pokiaľ ide o úkon, ktorým je vzdanie sa nároku, je potrebný výslovný súhlas klienta na jeho vykonanie. V takomto prípade všeobecné splnomocnenie na zastupovanie v predmetnej veci nie je postačujúce, pretože by advokát mohol konať svojvoľne, čo by bolo v rozpore s § 18 ods. 1 ZoA, keby konal v rozpore so záujmami klienta ako aj s povinnosťou konať podľa jeho pokynov.

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. augusta 2019, sp. zn. 6Asan/4/2018

Z odôvodnenia:

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca (DO advokát) domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného (SAK) sp. zn. III. ODS-39/15:136/2011 zo dňa 26. 4. 2016. Týmto rozhodnutím odvolací disciplinárny senát potvrdil rozhodnutie III. disciplinárneho senátu SAK zo dňa 17. 6. 2015 sp. zn. DS III.-63/11:136/2011 okrem iného vo výroku o uznaní žalobcu za vinného z disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že uzatvoril bez súhlasu klientky na pojednávaní dňa 17. 8. 2010 v konaní vedenom pred okresným súdom s protistranou súdny zmier, v ktorom súhlasil so znížením sťažovateľkou uplatneného nároku o 2 468,87 eur a súčasne ktorým sa vzdal za sťažovateľku príslušenstva uplatnenej pohľadávky – úroku z omeškania vo výške 8,5 % p. a. zo sumy 8 630,42 eur od 20. 2. 2008 do zaplatenia, čím porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1, § 18 ods. 2 ZoA. Týmto rozhodnutím bolo zároveň zmenené rozhodnutie III. disciplinárneho senátu SAK zo dňa 17. 6. 2015 sp. zn. DS III.-63/11:136/2011 vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení tak, že na nezmenenom skutkovom základe bolo žalobcovi podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 337,70 eur.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že ako vyplynulo zo zistení súdu, dôvodom zmeny v zložení prvostupňového III. disciplinárneho senátu (A. B., C. D. a E. F. v čase začatia konania) a súd konštatuje, že legitímnej, bolo to, že pôvodný člen senátu E. F. na konferencii advokátov dňa 14. 6. 2013 nebol pre ďalšie obdobie zvolený za člena disciplinárneho senátu. Preto listom zo dňa 24. 6. 2013 bol upovedomený žalobca, že v pokračujúcom konaní po zrušení pôvodného rozhodnutia III. disciplinárneho senátu došlo k zmene (E., E. a E.).

Krajský súd nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu o upretí práva na prístup k orgánu verejnej správy v podobe prejednávania veci žalovaným dňa 26. 4. 2016 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu napriek žiadosti o odročenie pojednávania doručenej žalovanému dňa 25. 4. 2016. V danej preskúmanej veci, keď disciplinárny senát pojednával vec v neprítomnosti žalobcu, bolo postupované v súlade s ustanovením DP SAK, ktorý pojednávanie bez účasti DO advokáta pripúšťa a nemožno vidieť v žiadosti o odročenie pojednávania taký dôvod hodný osobitného zreteľa (kolízia so študovaním vyšetrovacieho spisu), ktorý by mal privodiť odročenie pojednávania.

Správny súd ďalej uviedol, že zo zistení súdu tiež vyplynulo, že III. disciplinárnym senátom bolo vo veci určených 13 termínov prvostupňového konania, z toho v 8 prípadoch bolo pojednávanie odročené na žiadosť žalobcu, poväčšine pre kolíziu právneho zástupcu s inými pracovnými povinnosťami. S ohľadom aj na krátkosť času od doručenia žiadosti o odročenie pojednávania pred samotným ústnym pojednávaním (vo väčšine prípadoch), a súd má potom pochybnosť, či sa nejednalo o účelové a obštrukčné správanie sa žalobcu.

K námietke preklúzie práva disciplinárne sťahť žalobcu za údajné porušenie ZoA v spojitosti so zastupovaním klientky G. H. na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 17. 8. 2010 a k námietke, že pri absencii úpravy premlčania a preklúzie v ZoA sa má primerane

vo veci aplikovať zákon č. 372/1990 Z. z. o priestupkoch, pritom od „spáchania priestupku“ uplynulo viac ako dva roky, krajský súd uviedol, že s námietkou preklúzie disciplinárneho previnenia, podľa ktorej v deň vydania rozhodnutia dňa 26. 4. 2016 uplynula objektívna dvojročná premlčacia lehota v zmysle zákona o priestupkoch a skutok je prekludovaný, nesúhlasí. Nesúhlas s argumentáciou žalobcu a nemožnosť aplikácie zákona o priestupkoch logicky vylučuje už samotné znenie § 58 ods. 2 ZoA, podľa ktorého návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať do 9 mesiacov odo dňa (pred novelou zákona č. 339/2012 Z. z. do 6 mesiacov), keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do 2 rokov odo dňa, keď k disciplinárnemu previneniu došlo.

Pri argumentácii a názore žalobcu by o žiadnom návrhu predsedu RK SAK, ktorý by bol podľa § 58 ods. 2 ZoA podaný do 2 rokov odo dňa, keď ku skutku, ktorý je disciplinárnym previnením advokáta, došlo, by disciplinárny senát nemohol už rozhodnúť, keďže by ho musel považovať za prekludovaný. DP SAK v § 4 ods. 4 upravuje postup RK SAK v prípadoch, keď je disciplinárne previnenie premlčané, t. j. v prípadoch, keď uplynula 9 mesačná alebo 2 ročná lehota odo dňa, keď sa skutok stal. Teda ide o úpravu zhodnú ako upravuje § 58 ods. 2 ZoA.

V danom prípade nedošlo ani k porušeniu prezumpcie neviny, pretože ako krajský súd zistil, žalobca bol opakovane disciplinárne stíhaný a boli mu uložené disciplinárne opatrenia: 1× písomné napomenutie a 1× pokuta (iná než preskúmaná táto vec). Administratívnym spisom vo veci disciplinárneho previnenia žalobcu vedeného žalovaným mal krajský súd bezpečne preukázané, že žalobca v súvislosti s pojednávaním konaným dňa 17. 8. 2010 vo veci pred okresným súdom v zastúpení klientky G. H. porušil § 18 ods. 1 a 2 ZoA, keď pristúpil v jej mene k uzavretiu zmiernosti obsahom znižujúcim žalobou uplatnenú pohľadávku o sumu 2 468,87 eur a súčasne sa vzdal nároku na uplatnený úrok z omeškania vo výške 8,5 % p. a. zo sumy 8 630,42 eur od 20. 2. 2008 do zaplatenia, hoci k takémuto postupu nemal výslovný súhlas zastúpenej účastníčky konania. Správny súd súhlasil s tvrdením žalobcu do tej miery, že z udeleného plnomocenstva mu vyplýva právo konať v zastúpení účastníčky konania, avšak pokiaľ ide o vzdanie sa majetkových nárokov zastúpeného, môže tak urobiť len za výslovného pokynu zastúpeného. Týmto súhlasom žalobca v súvislosti so zmiernosťou uzatvoreným na pojednávaní dňa 17. 8. 2010 nedisponoval.

Krajský súd konštatoval, že vo veci dňa 17. 6. 2015 vydané rozhodnutie sp. zn. DS III.-63/11:136/2011 v rozsahu bodu III., ktoré je predmetom preskúmania, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA pre závažné porušenie § 18 ods. 1 a 2 ZoA, za čo mu bola uložená pokuta podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA, vychádzal III. disciplinárny senát zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a tento bol celkom postačujúci pre vyslovenie záveru o vine a peňažnej pokute. Zároveň podľa názoru krajského súdu všetky vo veci rozhodujúce skutočnosti boli v rozhodnutí III. disciplinárneho senátu dostatočne uvedené. Pokiaľ III. odvolací senát prvostupňové rozhodnutie v rozsahu uloženej peňažnej pokuty zmenil a túto znížil zo sumy 500 eur na sumu 337,70 eur, túto postačujúco zdôvodnil zásadou zákazu reformácie in peius. Pri výške uloženej pokuty nedošlo ani k vybočeniu z medzi správnej úvahy a nebola touto prekročená horná hranica pokuty (stonásobok minimálnej mzdy), pričom výška pokuty bola vo vzťahu ku všetkým kritériám (protiprávne konanie, následky, osoba disciplinárne stíhaného a pod.) dostatočne zdôvodnená. Preto ani s touto námietkou sa súd nemohol stotožniť.

Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v postavení sťažovateľa dňa 15. 1. 2018 kasačnú sťažnosť, v ktorej uviedol, že s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Bratislave ako aj s jeho závermi nesúhlasí, pretože súd týmto rozsudkom porušil sťažovateľovi právo na spravodlivý proces, pričom podľa jeho právneho názoru

tento rozsudok nemá oporu v zákone ani v doterajšej rozhodovacej praxi samotného kasačného súdu.

Namieta, že napadnutým rozsudkom boli porušené jeho práva na spravodlivý proces a najmä princíp rovnosti zbraní účastníkov konania. Má za to, že krajský súd sa nevysporiadal a opomenul viaceré výhrady sťažovateľa a taktiež sťažovateľom predložené dôkazy, na ktoré sťažovateľ opakovane poukazoval už v priebehu disciplinárneho konania a na ktoré poukazoval aj v samotnej žalobe. Zdôraznil, že argumentácia súdu v bodoch 52 – 55, ako aj v bode 59 rozsudku, neobstojí, nakoľko nekorešponduje s námietkami sťažovateľa uvedenými v žalobe. Sťažovateľ pripomína, že v žalobe nenamietal porušenie jeho práva na prístup k orgánu verejnej správy a porušenie jeho prezumpcie neviny v súvislosti s pojednávaním a rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu, sp. zn. III. ODS-39/15:136/2011, zo dňa 26. 4. 2016 tak ako to v odôvodnení uviedol súd, ale v súvislosti s týmto odvolacím disciplinárnym senátom potvrdeným rozhodnutím III. disciplinárneho senátu DS III.-63/11:136/2011 zo dňa 17. 6. 2015 a pojednávaním zo dňa 17. 6. 2015.

Má za to, že celkovo Krajský súd v Bratislave prevzal argumentáciu žalovanej a nevysporiadal sa s výhradami sťažovateľa uvedenými v žalobe. Súd sa podľa sťažovateľa vôbec nevysporiadal s tvrdeniami sťažovateľa, ktoré boli rovnako opomenuté v disciplinárnom konaní v tom, že súhlasom zastúpeného účastníka konania disponoval pred uzatvorením súdneho zmiernu na pojednávaní dňa 17. 8. 2010. Podľa jeho názoru zostali krajským súdom úplne opomenuté aj listinné dôkazy, ktorými boli tieto tvrdenia sťažovateľa podložené. Sťažovateľ opakovane poukazoval na skutočnosť, že v telefonickom rozhovore s jeho klientom mu bol udelený súhlas k uzatvoreniu predmetného súdneho zmiernu. Má za to, že žiadne zákonné ustanovenie nevyžaduje písomný súhlas zastúpeného právneho zástupcom na to, aby sa právny zástupca mohol vzdať majetkových nárokov v súdnom konaní.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že krajský súd sa nevysporiadal, podľa jeho názoru, s argumentáciou sťažovateľa ohľadom toho, že nie je zrejmé, na základe akých ustanovení došlo k zmene disciplinárneho senátu.

Súd teda v rozpore so žalobcovým právom na spravodlivý proces, na zdôvodnenie kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku použil úvahy, ktoré neboli ani len žalovanou namietané v rámci procesného útoku/obrany a ktoré podľa súdu mali spočívať v údajnom nepodloženom správaní sťažovateľa spočívajúcom v tom, že sa mal účelovo a obštrukčne vyhýbať disciplinárnemu konaniu, nakoľko termíny pojednávaní v disciplinárnom konaní kolidovali s jeho pracovnými povinnosťami. Sťažovateľ takéto úvahy súdu odmieta. Rovnako sa krajský súd v napadnutom rozsudku dostatočne, podľa názoru sťažovateľa, nevysporiadal s námietkou o preklúzii disciplinárneho previnenia, resp. odklonil sa od ustálenej praxe súdu, a preto vec nesprávne právne posúdil.

Sťažovateľ navrhuje, aby Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu č. k. 1S/180/2016-148 zo dňa 9. 11. 2011 zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného, a to rozhodnutie III. disciplinárneho senátu, sp. zn. DS III.-63/11:136/2011 zo dňa 17. 6. 2015 v spojení s rozhodnutím sp. zn. III. ODS-39/15:136/2011 zo dňa 26. 4. 2016 a vec mu vráti na ďalšie konanie a zaviazá žalovanú oslobodiť sťažovateľa spod návrhu na začatie disciplinárneho konania v celom rozsahu.

Najvyšší súd SR po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, preto sa s nimi najvyšší súd stotožnil v celom rozsahu.

Sťažovateľ ako jeden z dôvodov kasačnej sťažnosti uviedol nedostatočne zistený skutkový stav a s tým spojené nevykonanie ním navrhovaných dôkazov. Sťažovateľ sa svojimi námietkami a navrhovanými dôkazmi snažil preukázať, že disciplinárne previnenie, za ktoré je obvinený sa nestalo, nakoľko súhlas klienta na vzdanie sa úrokov z omeškania mu bol udelený.

Jedným z predložených dôkazov bol úradný záznam stretnutia s klientkou zo dňa 7. 8. 2010, v ktorom klientka požadovala vybavenie a doriešenie celého konania. Napriek možným vyjadreniam klientky na predmetnom stretnutí, z predmetného záznamu, podľa názoru krajského súdu, nevyplýva súhlas so vzdaním sa nároku na uplatnenie si úrokov z omeškania, a preto tento dôkaz nie je dostačujúci a zo strany sťažovateľa je interpretovaný skreslene.

Sťažovateľ sa ďalej odvolával na splnomocnenie, v ktorom mu jeho klientka udelila súhlas na vykonávanie všetkých úkonov týkajúcich sa stanoveného predmetu konania, pričom toto obsahovalo aj súhlas na vzdanie sa nárokov aj vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie.

Kasačný súd je názoru, že pokiaľ ide o úkon, ktorým je vzdanie sa nároku, je potrebný výslovný súhlas klienta na jeho vykonanie. V takomto prípade všeobecné plnomocnenstvo na zastupovanie v predmetnej veci nie je postačujúce, nakoľko by advokát mohol konať svojvoľne, čo by bolo v rozpore s § 18 ods. 1 ZoA, keby konal v rozpore so záujmami klienta ako aj s povinnosťou konať podľa jeho pokynov.

Sťažovateľ ďalej argumentoval skutočnosťou, že so svojou klientkou opakovane telefonoval, pričom na preukázanie svojich tvrdení predkladal dôkazy vo forme výpisu z hovorov. Zo žiadneho výpisu však nemožno odvodiť výslovný súhlas na vzdanie sa úrokov z omeškania. Takýto dôkaz len preukazuje skutočnosť, že sťažovateľ bol so svojou klientkou v telefonickom kontakte.

Vzhľadom na vyššie uvedené, sťažovateľ svojím konaním porušil povinnosť podľa § 18 ods. 1 ZoA v spojení s § 18 ods. 2 tohto zákona, pretože si sťažovateľ (ako advokát) nesplnil svoju povinnosť a nepostupoval s dostatočnou odbornou starostlivosťou. Táto povinnosť, okrem iného, zaťažuje advokáta dôkazným bremenom, v tomto konkrétnom prípade preukázaním výslovného súhlasu na vzdanie sa jeho klientky uplatňovať si úroky z omeškania. Všetky ostatné dôkazy, na ktoré sťažovateľ poukazuje, sú nepriame dôkazy, z ktorých v žiadnom prípade nemožno odvodiť súhlas jeho klienta realizovať jednotlivé úkony v konaní podľa vlastnej úvahy.

Kasačný súd súhlasí s názorom sťažovateľa, že z udeleného splnomocnenia mu vyplýva povinnosť konať v zastúpení jeho klientky, avšak pokiaľ ide o vzdanie sa majetkových nárokov, môže tak urobiť len na základe výslovného pokynu svojho klienta, pričom v tomto prípade takýmto súhlasom, podľa názoru kasačného súdu, sťažovateľ nedisponoval.

S námietkou nezákonného a nespravodlivého postupu súdu na základe uvedených argumentov sa preto kasačný súd nestotožnil.

Kasačný súd sa rovnako nestotožnil ani s námietkou nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia o udelení disciplinárneho opatrenia. Rozhodnutie správneho orgánu v tomto prípade obsahuje náležité odôvodnenie v súlade s § 58 ZoA.

Za rovnako nedôvodnú považuje kasačný súd aj námietku sťažovateľa, že vo veci rozhodoval III. disciplinovaný senát v nezákonnom zložení. Zmena členov III. disciplinárneho senátu bola sťažovateľovi riadne, z objektívnych dôvodov (nezvolenie jedného z členov senátu E. F. za člena disciplinárnej komisie) oznámená písomne, listom zo dňa 24. 6. 2013. Následne mu bolo oznámené, ktorému disciplinárnemu senátu bola jeho vec pridelená. V priebehu disciplinárneho konania boli dodržané procesné práva účastníka konania a účastník (sťažovateľ) bol riadne upovedomený o všetkých termínoch pojednávania, mal možnosť vyjadriť

sa ku všetkým okolnostiam, ktoré sa vo veci prejednávajú, mal možnosť predložiť písomné dôkazy.

Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd nesporne preukázané, že pôvodne konal III. disciplinárny senát v zložení E., E. a E. V tomto konaní konal a rozhodoval do 14. 6. 2013 a vyniesol aj svoje rozhodnutie zo dňa 7. 2. 2013. Toto rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím III. odvolacieho disciplinárneho senátu zo dňa 7. 6. 2013 a vec bola vrátená disciplinárnemu senátu na nové prerokovanie.

Vzhľadom na skutočnosť, že na konferencii advokátov dňa 14. 6. 2013 nebol zvolený za člena disciplinárneho senátu E., z objektívnych dôvodov tento nemohol byť členom disciplinárneho senátu aj naďalej. Sťažovateľova námietka, že tento senát naďalej konal a rozhodoval v nezákonnom zložení preto nie je dôvodná.

Z obsahu administratívneho spisu mal kasačný súd ďalej za preukázané, že rozhodnutie III. odvolacieho senátu zo dňa 7. 2. 2013, ktoré bolo vydané v pôvodnom zložení bolo zrušené odvolacím disciplinárnym senátom zo dňa 7. 6. 2013 z dôvodu, že bolo potrebné vypočuť DO advokáta a riaditeľa odboru vnútorných vecí advokácie slovenskej komory.

III. disciplinárny senát určil vo veci 7 termínov prvostupňového konania, vo všetkých prípadoch bolo pojednávanie odročené na žiadosť žalobcu, poväčšine pre kolíziu jeho právneho zástupcu s inými pracovnými povinnosťami. Pred disciplinárny senát sa teda nedostavili.

Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 17. 6. 2015, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie, ktoré je predmetom súdneho prieskumu, je zrejmé, že senát pracujúci v novom zložení postupoval v zmysle intencií odvolacieho senátu, vo veci vypočul ako svedka riaditeľa odboru vnútorných vecí SAK. Ďalej je z tejto zápisnice zrejmé, že bol na pojednávaní oboznámený celý obsah disciplinárneho spisu ako aj celý obsah sťažnostného spisu, v dôsledku čoho nemožno konštatovať porušenie § 277 ods. 5 TP.

K otázke preklúzie disciplinárneho previnenia kasačný súd uvádza, že s touto rovnako nie je možné sa stotožniť. Sťažovateľ, podľa názoru kasačného súdu, neuviedol žiadny presvedčivý dôvod, prečo by zákon o priestupkoch mal byť považovaný v tomto prípade za „lex generalis“, teda prečo by mala byť použitá lehota uvedená v § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch. Využitiu tejto lehoty do istej miery bráni aj jej vzťah s procesnoprávnou lehotou na podanie návrhu na začatie konania podľa § 58 ods. 2 ZoA, ktorá je 9 mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do 2 rokov odo dňa, keď disciplinárnemu previneniu došlo. Hmotnoprávna lehota podľa § 20 ods. 1 zákona o priestupkoch je dvojročná.

Krajský súd správne poznamenal v bode 58 svojho rozsudku, že disciplinárny senát by nemohol v takom prípade rozhodnúť o žiadnom návrhu podanom do 2 rokov odo dňa, keď ku skutku došlo. Dochádzalo by teda nielen k prelínaniu, ale v niektorých prípadoch aj k faktickej nezlučiteľnosti hmotnoprávnej lehoty podľa zákona o priestupkoch, analogicky aplikovanej v prípade disciplinárnych previnení advokátov a procesnoprávne lehoty na podanie návrhu na začatie konania podľa zákona o priestupkoch.

Použitie hmotnoprávnej lehoty zo zákona o priestupkoch by preto znamenalo použitie analógie iuris. Úlohou analógie vo verejnom práve je predovšetkým jej interpretačná funkcia.

Kasačný súd konštatuje, že skutočnosti, ktorými sťažovateľ spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu, boli totožné s námietkami, ktoré sťažovateľ namietal už v administratívnom konaní ako aj v konaní pred správnym súdom a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Keďže kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne relevantné zistenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, Najvyšší súd SR ju preto podľa § 461 SSP zamietol.

III. ROZHODNUTIE

Rozhodnutie o námietke zaujatosti voči členovi disciplinárneho senátu SAK nepodlieha súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva v Správnom súdnom poriadku, keďže nie je rozhodnutím správneho orgánu v zmysle Správneho súdneho poriadku. Toto rozhodnutie je procesným rozhodnutím vydaným podľa § 57 ods. 1 ZoA v spojení s § 9 ods. 3 DP SAK, ktorým sa rozhoduje o procesných právach a týka sa vedenia konania.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2017, sp. zn. 1S/106/2017

Z odôvodnenia:

Žalobca (DO advokát) sa žalobou doručенou Najvyššiemu súdu SR dňa 22. 3. 2017 a následne postúpenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 17. 5. 2017 domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného (SAK) sp. zn. III. ODS-23/16:1788/2016 zo dňa 14. 12. 2016.

V žalobe uviedol, že dňa 2. 11. 2016 rozhodol predseda odvolacej disciplinárnej komisie SAK pod sp. zn. II. ODS-2/13:1788/2010 tak, že o námietke zaujatosti voči predsedovi II. odvolacieho disciplinárneho senátu JUDr. A. B. a členovi senátu JUDr. C. D. sa podľa § 9 ods. 3 Disciplinárneho poriadku nerozhoduje, pretože ide o opakovanú námietku z rovnakých dôvodov a JUDr. A. B. nie je vylúčený z prerokovania a rozhodovania v disciplinárnej veci DO žalobcu ako advokáta. O sťažnosti žalobcu proti tomuto rozhodnutiu bolo rozhodnuté žalobou napadnutým rozhodnutím tak, že III. odvolací disciplinárny senát SAK podľa § 57 ods. 7 ZoA v spojení s § 193 ods. 1 písm. c) TP sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Podľa názoru žalobcu napadnuté rozhodnutie bolo vydané bez zistenia relevantných skutočností, nie je riadne a presvedčivo odôvodnené, čo má za následok porušenie práva žalobcu na spravodlivé konanie. Namietal, že z rozhodnutia nie je zrejmé, na základe akého zákonom upraveného postupu bolo rozhodovanie o sťažnosti proti rozhodnutiu predsedu odvolacej disciplinárnej komisie prikázané III. odvolaciemu disc. senátu s tým, že takýmto právnym predpisom neupraveným procesným postupom boli porušené práva žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca zároveň požiadal súd o priznanie odkladného účinku žalobe o preskúmanie zákonnosti vyššie citovaného rozhodnutia. Návrh o priznanie odkladného účinku správnej žalobe odôvodnil tým, že pokiaľ II. odvolací disc. senát bude rozhodovať v pôvodnom namietanom zložení, a to skôr ako bude rozhodnuté vo veci preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia v konaní sp. zn. III. ODS-23/16:1788/2016 reálne hrozí žalobcovi závažná ujma, ktorú je možné odvrátiť len odkladom vykonateľnosti rozhodnutia žalovaného, pretože v opačnom prípade pri predpoklade, že členovia II. odvolacieho disciplinárneho senátu rozhodnutie II. disciplinárneho senátu potvrdia, bude žalobca musieť zaplatiť pokutu 30 000 eur.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol konanie podľa § 99 písm. b) SSP zastaviť. Mal za to, že žalobca predmetnou žalobou žiada o preskúmanie rozhodnutia, ktoré je procesnej povahy a preto nie je samostatne spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Poukázal na právny názor uvedený v uznesení Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2S/8/2014 zo dňa 2. 10. 2014, ktorý zastavil konanie o preskúmaní rozhodnutia žalovaného sp. zn. I ODS 2-3/13:1788/2010 zo dňa 25. 10. 2013, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu proti rozhodnutiu predsedu odvolacej disciplinárnej komisie tak, že namietaní členovia senátu nie sú vylúčení z rozhodovania o disciplinárnom previnení žalobcu s tým, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Sžo/75/2014 zo dňa 22. 3. 2016 vyššie uvedené rozhodnutie Krajského súdu v Prešove potvrdil. V prípade, že by súd nepovažoval napadnuté rozhodnutie za rozhodnutie procesnej povahy, žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave skôr ako podrobil danú vec mechanizmom prieskumu, zisťoval, či v danom prípade je daná právomoc krajského súdu na konanie a rozhodovanie vo veci. Krajský súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné odmietnuť pre jej neprípustnosť, pretože smeruje proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy, ktoré nemohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu.

Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

Predmetom súdneho prieskumu v danom prípade je rozhodnutie žalovaného sp. zn. III. ODS-23/16:1788/2016 zo dňa 14. 12. 2016, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu proti rozhodnutiu predsedu odvolacej disc. komisie SAK pod sp. zn. II. ODS-2/13:1788/2010 o tom, že o námietke zaujatosti voči predsedovi II. odvolacieho disciplinárneho senátu JUDr. A. B. a členovi senátu JUDr. C. D. sa nerozhoduje a JUDr. A. B. nie je vylúčený z prerokovania a rozhodovania v disciplinárnej veci odvolacieho disciplinárneho senátu SAK DO advokáta – žalobcu.

V systéme správneho súdnictva je právo na prístup k súdnemu preskúmaniu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy na základe žaloby determinované princípom generálnej klauzuly s negatívnou enumeráciou, z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté, okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje (§ 7 SSP).

Podľa názoru súdu napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím procesného charakteru a predbežnej povahy. Súd má za to, že rozhodnutie o námietke zaujatosti nepodlieha súdnemu prieskumu v rámci úpravy správneho súdnictva v Správnom súdnom poriadku, keďže nie je rozhodnutím správneho orgánu v zmysle SSP. Napadnuté rozhodnutie je procesným rozhodnutím vydaným podľa § 57 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. v spojení s § 9 ods. 3 DP SAK, ktorým sa rozhoduje o procesných právach a týka sa vedenia konania.

Krajský súd v Bratislave v súlade s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí NS SR sp. zn. 5Sžo/75/2014 zo dňa 22. 3. 2016 dospel k záveru, že toto rozhodnutie je z dôvodu jeho procesného charakteru a predbežnej povahy vylúčené z prieskumu súdu, keďže žalobca napáda v podstate rozhodnutie žalovaného o nevyhlásení členov disciplinárneho senátu. V danom štádiu je podanie žaloby žalobcom predčasné, pretože v danom prípade je jeho povinnosťou počkať na rozhodnutie vo veci samej.

Na základe vyššie uvedených skutočností správny súd uzavrel, že neboli naplnené všetky podmienky na preskúmanie rozhodnutia v rámci správneho súdnictva a preto Krajský súd v Bratislave s poukazom na § 98 ods. 1 písm. g) SSP žalobu vrátane návrhu žalobcu o priznanie odkladného účinku žalobe o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia odmietol.

IV. ROZHODNUTIE

Disciplinárne previnenie, spočívajúce v zadržíavaní a nevrátení peňažných prostriedkov advokátom klientom je svojou charakteristikou obdobné trvácemu trestnému činu tak, ako je tento definovaný v § 122 ods. 12 TZ.

Rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 4. júla 2018, sp. zn. 1S/129/2016

Z odôvodnenia:

Žalobca (DO advokát) v lehote stanovenej zákonom podal na tunajší súd žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zrušil rozhodnutie III. disc. senátu SAK sp. zn. DS III.-73/10:1882/2010 zo dňa 17. 6. 2015 v spojení s rozhodnutím II. odvolacieho disciplinárneho senátu SAK sp. zn. II. ODS-34/15:1882/2010 zo dňa 17. 3. 2016. Týmito rozhodnutiami bol žalobca uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že zastupujúc svojich klientov – sťažovateľov pri poskytovaní právnych služieb vo veci kúpy nehnuteľnosti zadržoval sťažovateľmi poskytnutú sumu 100 000 GBP s odôvodnením, že odmena za jeho právne služby presahuje zálohu zloženú sťažovateľmi, čím sa dopustil disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v ustanovení § 18 ods. 1 až 3 ZoA, ako aj v § 11 ods. 2 a v § 11 ods. 3 AP SAK. Za to mu uložil podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 7 000 eur a súčasne ho zaviazal zaplatiť paušálne trovy konania vo výške 380 eur.

V žalobe DO opísal priebeh disciplinárneho konania od podania návrhu dňa 15. 11. 2010 voči žalobcovi predsedu RK SAK na začatie disciplinárneho konania, na základe sťažnosti sťažovateľov až po vydanie žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaným, ktorý potvrdil prvostupňové rozhodnutie s odôvodnením, že odvolanie DO (žalobcu) je nedôvodné.

Žalobca v žalobe uviedol, že predmetné disciplinárne konanie SAK vykazuje viacero nezákonných väd, a to: 1. Nejasná skutková veta v návrhu na začatie disciplinárneho konania (nie je zrejmé čoho sa žalobca mal dopustiť, ani akým konaním, či nekonaním, chyba opis skutku podľa § 199 ods. 3 TZ). 2. Nezákonnosť disciplinárneho konania z dôvodu viacerých väd konania (porušenie zásad res iudicata a ne bis in idem, disciplinárny senát v nezákonnom zložení, upretie práva žalobcu zúčastniť sa disciplinárneho konania, porušenie obžalovanej zásady – modifikácia skutku, porušenie zásady totožnosti skutku podľa návrhu, porušenie zásady prezumpcie neviny – nie je zrejmé, akým registrom disciplinárnych opatrení komisia disponovala, u podaných sťažnostiach sa neuvádza ich dôvodnosť, žalobcovi bolo v roku 2004 uložené verejné napomenutie, ktoré bolo v roku 2009 zahľadené). 3. Ničotnosť a nezákonnosť rozhodnutia (rozhodnutie Predsedníctva SAK neobsahuje dátum a miesto vyhlásenia rozhodnutia, odvolaním žalobcu a predsedu RK SAK boli napadnuté iba body 2. a 3. rozhodnutia III. DS zo dňa 5. 6. 2012 a rozhodovalo sa aj o bode 1.). 4. Nepreskúmateľnosť a absencia náležitého odôvodnenia rozhodnutia (odôvodnenie rozhodnutia žalovaného nie je presvedčivé s poukazom na § 168 ods. 1 TP). 5. Premlčanie disciplinárneho previnenia (v deň podania návrhu na začatie disciplinárneho konania dňa 15. 11. 2010 už dávno uplynula objektívna dvojročná premlčacia lehota podľa § 58 ods. 2 ZoA). 6. Nesprávne zistený skutkový stav.

Jednotlivé body žaloby žalobca podrobne odôvodnil.

Žalovaný na výzvu súdu podal písomné vyjadrenie k žalobe (rovnopis zaslaný žalobcovi) a predložil administratívny (disciplinárny) spis vzťahujúci sa na žalobcu a navrhol, aby súd po prejednaní veci žalobu žalobcu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol. Zároveň sa podrobne vyjadril k jednotlivým bodom žaloby žalobcu.

Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného uvedené v záhlaví tohto rozsudku na pojednávaní, pričom dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná a preto ju podľa § 190 SSP v spojení s § 491 ods. 1 SSP (prechodné ustanovenie) rozsudkom zamietol.

V preskúmvanej veci súd vychádzal zo zásady iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplývala z § 249 ods. 2 OSP (účinný v čase podania žaloby, t. j. do 30. 6. 2016) teda konkrétne tvrdenie žalobcu (osobitná náležitosť žaloby), že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva, vyplývajúce z právneho predpisu, ale i zo zákona č. 162/2015 Z. z.,

ktorý nahradil OSP. Žalobca ale musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva. Konanie správneho súdnictva však nie je pokračujúcim správnym konaním, súd nevykonáva dokazovanie (nenahrádza činnosť správneho orgánu pri zisťovaní skutkového stavu), pre súd je rozhodujúci stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia a posudzuje iba otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Základným cieľom, resp. poslaním konania v správnom súdnictve podľa piatej časti OSP (žaloba podaná do 30. 6. 2015) je preskúmať „zákonnosť“ rozhodnutí a postupov správnych orgánov. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Istú výnimku z tejto zásady tvorí § 250i ods. 2 OSP, podľa ktorého ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1). Tento základný cieľ sa nezmenil ani podľa SSP účinného od 1. 7. 2015.

V zmysle čl. 154c Ústavy SR je Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (publ. pod č. 209/1992 Zb., ďalej len „Dohovor“) súčasťou právneho poriadku SR a má prednosť pred zákonom, ak zabezpečuje väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Keďže podľa ustálenej judikatúry EŠLP administratívne trestanie má trestnoprávny charakter, pri absencii procesného predpisu, ktorý by upravoval zásady správneho trestania treba vychádzať z Ústavy Slovenskej republiky (čl. 50) a analogicky aj z TZ, avšak v administratívnom trestaní treba rešpektovať aj Doporučenie Rady Európy (91) z 13. februára 1991 (relative aux sanctions administratives), podľa ktorého pre ukladanie administratívnych sankcií platia analogicky zásady ukladania sankcií trestných s tým, že správny (administratívny) postih protiprávneho chovania možno uplatniť len v primeranej lehote. Podľa zásady č. 6 tohto odporúčania je nevyhnutné v rámci správneho konania vo veciach správnych sankcií poskytovať okrem záruk spravodlivého správneho konania v zmysle rezolúcie (77)31 aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní (napr. NS SR č. 8Sžo /183/2015). V tejto súvislosti súd považuje za potrebné uviesť, že správnym deliktom je protiprávne konanie, ktorého znaky sú stanovené zákonom. Trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb – podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Správne delikty sú súčasťou právnej kategórie „trestné obvinenie“ v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorá zahŕňa v prvom rade obvinenie z trestného činu a konanie o ňom. Rovnako pre trestnosť správnych deliktov musia platiť obdobné pravidlá a princípy ako pre trestnosť trestných činov. V tomto smere možno odkázať na Dohovor, ktorý podľa stabilnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva „trestným obvinením“ v zmysle čl. 6 ods. 1 rozumie aj konanie o sankciách ukladaných správnymi orgánmi za priestupok alebo iný správny delikt, vrátane disciplinárneho previnenia. V rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie právna teória rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, pri ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákona takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktoch a disciplinárnych deliktoch ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správny orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie). Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty

a z toho vyvedené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, pritom či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Kriminalizácia, či naopak dekriminalizácia určitého konania nachádza výraz v platnej právnej úprave a v ich zmenách, voľbe procesných nástrojov potrebných k odhaleniu a dokázaniu konkrétnych skutkov ako aj prísnosti postihu delikventa. (rozsudok NS SR č. 10Sžo/241/2015).

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že „pojmy trestné obvinenie“, pokiaľ ide o rozsah aplikovateľnosti čl. 6 ods. 1 dohovoru, treba vykladať autonómne od ich definovania vo vnútroštátnom právnom poriadku členských štátov dohovoru (napr. rozsudok Neumeister v. Rakúsko z júla 1976). Vychádzajúc z čl. 6 ods. 1 prvá veta dohovoru, ktorý upravuje „oprávnenosť akéhokoľvek trestného obvinenia“, potom je podľa názoru súdu nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v trestnom zákone a trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívnoprávna zodpovednosť. Hranice medzi trestnými deliktami, za ktoré ukladá trest súd a deliktami za ktoré ukladajú sankcie správne orgány, sú určené prejavom vôle zákonodarcu a nie sú odôvodnené prirodzenými právnymi princípmi.

Pri posúdení nevyhnutnosti konkretizácie skutku v rozhodnutí treba vychádzať z konkrétnej právnej úpravy. Z § 58 ods. 6 ZoA vyplýva, čo má obsahovať písomné vyhotovenie rozhodnutia o disciplinárnom previnení, a to výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní, vrátane výroku o povinnosti zaplatiť komore paušálne trovy konania. Uvedenie dátumu vydania rozhodnutia disciplinárnym senátom zákon neukladá. Žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného má dátum jeho vydania uvedený na poslednej strane rozhodnutia a prvostupňové rozhodnutie disciplinárneho senátu na prvej strane. Námietka žalobcu o nezákonnom rozhodnutí z tohto dôvodu je neopodstatnená.

Zákonná úprava je jednoznačná pokiaľ ide o konanie o trestných činoch, pretože podľa TP (§ 163 a nasl.) musí výrok rozsudku presne označovať trestný čin, ktorého sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, poprípade aj iných skutočností potrebných, aby skutok nemohol byť zamenený aj iným. U priestupkoch je obdobná právna úprava. Široká oblasť iných správnych deliktov však takéto jednoznačné vymedzenie výroku rozhodnutia nemá. Odkazuje sa len na Správny poriadok (§ 47 ods. 2). V preskúmvanej veci z § 57 ods. 7 ZoA vyplýva, že ak tento zákon alebo DP komory priamo neupravujú niektoré postupy v disciplinárnom konaní alebo postavenie, práva a povinnosti účastníkov konania, použijú sa primerane ustanovenia osobitného predpisu.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom námietka žalobcu, že ZoA a disciplinárny poriadok nemá odkaz na TZ a preto skutok, ktorý mu je kladený za disciplinárne previnenie nie je možné posudzovať podľa kritérií § 122 TZ o trvácom trestnom čine, nemá oporu v Dohovore a ustálenej judikatúre súdov. Námietku správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Žalobca v podanej žalobe namieta nezákonnosť rozhodnutia žalovaného – II. ODS SAK sp. zn. II. ODS-34/15:1882/2010 zo dňa 17. 3. 2016, ktorý potvrdil rozhodnutia III. DS SAK sp. zn. DS III.-73/10:1882/2010 zo dňa 17. 6. 2015. Žalobca nezákonnosť rozhodnutia odôvodnil široko špecifikovanými námietskami o porušení ZoA a AP SAK žalovaným. Námietky žalobcu sú však protirečivé a podľa názoru súdu žalobca závery súdnych rozhodnutí a rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní o zastavení trestného stíhania pre spreneveru vykladá účelovo vo svoj prospech. Z námietok žalobcu o nezákonnom rozhodnutí žalovaného možno vyvodíť záver, že medzi účastníkmi konania zostala sporná otázka výkladu § 18, § 57, § 58 ods. 2, § 59, § 68, § 74 ZoA a DP SAK (náležitosti návrh na začatie disciplinárneho konania,

modifikácia skutku, porušenie zásady *res iudicata* a *ne bis in idem*, náležitosti rozhodnutia, premlčanie disciplinárneho previnenia, nesprávne zistenému skutkovému stavu, nezákonné zloženie disciplinárneho senátu a pod.).

V danej veci nie je sporné a z administratívneho spisu vyplýva, že návrh na disciplinárne potrestanie žalobcu podal predseda RK SAK dňa 15. 11. 2010 na základe sťažnosti sťažovateľov o správaní sa žalobcu ako advokáta, ktorý prevzal od nich finančné prostriedky na presne určený účel, a to kúpu renesančného kaštieľa v P. X. Y., avšak ku kúpe predmetnej nehnuteľnosti v prospech sťažovateľov nedošlo a žalobca v rozpore s § 11 ods. 2, 3 AP SAK prevzaté finančné prostriedky od sťažovateľov (táto skutočnosť nebola sporná) zadržieval bez právneho dôvodu od roku 2005.

Žalobca sa bráni tým, že spoločnosť A., s. r. o. uspela vo výberovom konaní na odkúpenie majetku štátu (kaštieľa s príľahlými pozemkami v k. ú. obce P. X. Y.), ktorý ako jediný subjekt mohla tieto nadobudnúť do svojho vlastníctva od štátu, a že z prevzatej sumy 100 000 GBP použil podstatnú časť vo výške 4 300 100 Sk na kúpu nehnuteľností, o kúpu ktorých mali sťažovatelia záujem a ďalej, že zvyšok finančných prostriedkov cca 1 200 000 Sk, však nepostačovala ani na pokrytie dovtedy poskytnutých právnych služieb vyúčtovaných v zmysle vtedy platnej vyhlášky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Pri tejto argumentácii sa odvoláva na záver a odôvodnenie uznesenia GP SR sp. zn. IV/3 GPt 252/05-34 zo dňa 12. 4. 2007 o zastavení trestného stíhania (časť III. rozsudku).

V tejto súvislosti nemožno nepoznamenať, že z uznesenia GP SR sp. zn. IV/3 GPt 252/05-34 zo dňa 12. 4. 2007 tiež vyplýva, že: „Z obsahu zabezpečených dôkazov bez akýchkoľvek pochyb vyplýva záver, že skutok sa stal. ... Samotný záver o tom, že skutok sa stal, však neznamená, že takýto skutok je potrebné posúdiť ako trestný čin.“ Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva tvrdenie žalobcu, že žalobou napadnutým rozhodnutím žalovaného ide o porušenie zásady *res iudicata* (vec právoplatne rozhodnutá) a *ne bis in idem* (nie dvakrát o tom istom) a že za zistené disciplinárne previnenie nie je možné advokáta disciplinárne uznať vinným a potrestať ho podľa ZoA a DP SAK pri zhode skutkových zistení opísaných v uznesení o zastavení trestného stíhania obvineného (žalobca) pre trestný čin sprenevery, z dôvodu naplnenia hmotnoprávnych znakov komutatívne žalobcom.

Základné zásady trestného konania majú svoj základ v ústavnej úprave a vychádzajú z nej. Tvoria určitú jednotnú sústavu, v ktorej sú jednotlivé zásady navzájom skĺbené a rovnocenné, pričom spolu úzko súvisia a dopĺňajú sa. Jednou zo zásad trestného stíhania je i zásada len zo zákonných dôvodov. Táto zásada nadväzuje na hmotnoprávnu zásadu *nullum crimen sine lege* (žiadny trestný čin bez zákona), ktorá je upravená v čl. 49 ústavy a čl. 39 Listiny základných práv a slobôd. OČTK skutok obvineného posudzujú z hľadiska úmyslu. Zásada prezumpcie neviny vychádza z úpravy v čl. 50 ods. 2 Ústavy SR a v čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd. Zásada prezumpcie neviny je upravená aj v čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a znamená, že nedokázaná vina ma rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina. Zo zásady prezumpcie neviny vyplýva i pravidlo pri dokazovaní *in dubio pro reo* (v pochybnostiach v prospech obvineného), ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, keďže vo vzťahu k právnym otázkam platí pravidlo *iura novit curia* (súd pozná právo).

O takýto prípad v prejednávanej veci, podľa názoru súdu, nejde vzhľadom na zadovážené dôkazy v spise. Sťažnosť sťažovateľov bola doručená SAK dňa 25. 5. 2010, ktorú žalovaný zaevidoval pod č. 138/1882/10/2010 10. Pokiaľ ide o samotný návrh navrhovateľa, z I. časti tohto rozsudku vyplýva, že pôvodný návrh bol podaný predsedom RK SAK za tri disciplinárne previnenia žalobcu, o ktorom návrhu rozhodoval III. disciplinárny senát v zložení A. B., C. D., E. F. (§ 66, § 74, § 74a zákona). Na základe zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho

disciplinárneho senátu zo dňa 11. 12. 2012, predmetom disciplinárneho konania voči žalobcovi bol iba skutok opísaný v bode 2 pôvodného návrhu, modifikovaného navrhovateľom v odvolacom konaní a vec bola vrátená prvostupňovému orgánu – III. disciplinárnemu senátu na nové konanie a rozhodnutie.

Žalobca k tejto fáze disciplinárneho konania uviedol, že išlo o zmenu skutku, čo je neprípustné, lebo nejde o totožnosť skutku podľa pôvodného návrhu, odvolací senát rozhodoval aj o skutku, voči ktorému nebolo podané odvolanie a navrhovateľ svoj návrh v bodoch 1) a 3) nemohol vziať späť.

Týmto námietkam správny súd nemohol vyhovieť, pretože sú nedôvodné. K námietke modifikácie skutku 2) podľa návrhu je potrebné uviesť, že ide o nepatrnú úpravu skutku opísaného v návrhu tak, že navrhovateľ pôvodný skutok skrátil, čo zákon nevylučuje a nestratila sa podstata disciplinárneho obvinenia žalobcu, nakoľko konanie žalobcu, ako aj celý spôsobený následok je pritom aj po modifikácii skutku totožný, pričom vo vzťahu k zákonnosti modifikácie skutkovej vety je bez významu, že upravený spôsob spáchania disciplinárneho previnenia, t. j. zadržiavanie finančných prostriedkov sťažovateľov, je skutočnosťou odôvodňujúcou kvalifikáciu skutku podľa § 56 ods. 1 ZoA pre porušenie povinností advokátom uložené v § 18 ods. 1 až 3 ZoA, ako aj v § 11 ods. 2 a v § 11 ods. 3 AP SAK závažným spôsobom. Takýto názor žalovaného je plne legitímny a krajský súd si ho v celom rozsahu v tomto smere osvojuje. Za takéhoto stavu preto námietku žalobcu ohľadom zachovania identity skutku považuje za neopodstatnenú.

K námietke žalobcu k späťvzatiu návrhu pre skutok v bode 1) (zastavené DK), v bode 2) (oslobodený). V týchto bodoch podal odvolanie navrhovateľ. V bode 3) bol žalobca uznaný vinným a odvolanie podal žalobca ako DO. Podľa § 59 ods. 2 ZoA navrhovateľ môže podať odvolanie proti zastavujúcemu rozhodnutiu vo výroku a oslobodzujúcemu výroku. Odvolací disciplinárny senát teda rozhodoval o celom návrhu a za tejto situácie navrhovateľ mohol svoj návrh vziať späť v skutkoch v časti bodov 1) a 3) návrhu.

Neobstojí právne ani námietka žalobcu, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné. Pokiaľ ide o námietku nezákonného disciplinárneho senátu, po zrušení právneho rozhodnutia a predjednaní veci senátom v zložení E. F., E. J. a E. Y., je potrebné uviesť, že žalovaný postupoval v zmysle zákona (§ 74 ods. 2 ZoA), lebo pôvodný člen disciplinárneho senátu E. O. na konferencii advokátov konanej dňa 14. júna 2013 nebol zvolený pre ďalšie funkčné obdobie a bol nahradený novým členom E. Y. Súd nezistil porušenie § 68 ods. 2, § 74 ZoA, keďže nový člen bol zvolený riadne zákonným postupom. Námietka žalobcu o povinnosti rozhodovať v tej istej veci pôvodným senátom po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia je neopodstatnená a nemá oporu v zákone, lebo za tejto situácie pôvodný člen senátu zo zákona nemohol vo veci rozhodovať v pôvodnom senáte, a ak by zákonnou cestou nebolo možné nahradiť člena senátu, disciplinárny senát by nikdy nemohol vo veci rozhodnúť a vec ukončiť meritórnym rozhodnutím (podľa § 57 ods. 1 ZoA). Nové zloženie III. disciplinárneho senátu bolo žalobcovi oznámené listom predsedu disciplinárnej komisie zo dňa 25. júna 2013 po konferencii advokátov konanej dňa 14. júna 2013, ktorý následne rozhodol žalobou napadnutým rozhodnutím dňa 17. 6. 2015, v zmysle ktorého bol uznaný vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože závažným spôsobom porušil povinnosť advokáta uloženú v ustanovení § 18 ods. 1 až 3 ZoA, ako aj v § 11 ods. 2 a v § 11 ods. 3 AP SAK. Za to sa mu ukladá podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – peňažná pokuta vo výške 7 000 eur. Skutkový stav bol riadne zistený a skutok jasne formulovaný (§ 56 ZoA).

Z § 58 ods. 2 ZoA (účinný v čase podania návrhu) vyplýva, že návrh na disciplinárne konanie je možné podať v 6-mesačnej lehote od dozvedania sa disciplinárneho previnenia advokáta. Ide o subjektívnu lehotu a zákon ďalej udáva, že najneskôr do 2 rokov od kedy k porušeniu

povinnosti advokáta došlo. Nie je potom sporné, že ak návrh na disciplinárne konanie žalobcu bol podaný 15. 11. 2010, a sťažnosť žalovaný zaevidoval dňa 25. 5. 2010, návrh bol podaný v lehote stanovenej zákonom, pretože v danej veci správny súd je toho názoru, že disciplinárne previnenie žalobcu svojou charakteristikou je obdobné trvácemu trestnému činu, skutková podstata ktorého je definovaná v § 122 ods. 12 TZ. Podľa § 122 ods. 12 TZ, za trváci trestný čin sa považuje vyvolanie a udržiavanie alebo len udržiavanie protiprávneho stavu.

Podľa teórie trestného práva hmotného trváci trestný čin je taký čin, ktorým páchatel' vyvolá protiprávny stav a ten potom udržuje, alebo udržuje protiprávny stav bez toho, aby zákon vyžadoval, aby ho tiež vyvolal. Trváci trestný čin sa posudzuje ako jediné konanie, ktoré trvá tak dlho, pokiaľ je protiprávny stav udržiavaný. Jeho podstatným znakom je, že sa postihuje práve ono udržiavanie protiprávneho stavu (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č. k. 8 As 29/2007-121 z 31. mája 2007).

Nie je sporné, že žalobca finančné prostriedky sťažovateľov zadržoval i v období, keď sťažovatelia podali na súd žalobu na plnenia (vrátenie finančných prostriedkov poskytnutých žalobcovi na kúpu kaštieľa) v roku 2005 a až po schválení súdneho zmierného uznesením okresného súdu zo dňa 10. 4. 2014 (právoplatné 12. 5. 2014) začala plynúť objektívna 2-ročná lehota podľa § 58 ods. 6 ZoA na podanie návrhu, keďže stále pretrvával protiprávny stav a tento deň bol dňom, kedy k disciplinárnemu previneniu stále dochádzalo. Žalovaná postupovala správne, v súlade so zákonom, keďže návrh bol podaný 15. 11. 2010 a správny súd sa preto stotožnil so skutkovými a právnymi závermi, ktoré korešpondujú s ustálenou rozhodovacou činnosťou súdov a súladne so súdom správne vychádzal so záverov v rozsudku NS SR č. 5Sž/16/2012.

Žalobca sa v konaní bránil tým, že sťažovatelia neboli jeho klientmi, nebola spísaná dohoda o poskytovaní právnych služieb a že v súdnom konaní nebol sám zaviazaný zaplatiť žalovanú sumu a sťažovatelia vlastnícke právo k nehnuteľnosti mali nadobudnúť od spoločnosti A., s. r. o. a pod. Ide o námietky, ktoré nekorešpondujú s konaním žalobcu, nakoľko sám žalobca sa v žalobe vyjadruje, že náklady na prevod vlastníctva kaštieľa s príslušnými pozemkami presahovali sumu, ktorá zostala po vyplatení hodnoty kaštieľa na spoločnosť A., s. r. o. a vyúčtovanie poskytnutých právnych služieb bolo žalobcom predložené v občianskoprávnom konaní vedenom okresným súdom. Žalobca sa sám usvedčuje, že sťažovateľom považoval za klientov od počiatku a používal ich finančné prostriedky na zaobstaranie nehnuteľnosti a tento protiprávny stav udržiaval aj v priebehu súdneho konania a disciplinárneho konania (finančné prostriedky nevrátil a nehnuteľnosť nepreviedol do vlastníctva sťažovateľov). Tento stav pretrvával aj po začatí trestného stíhania.

Súd je toho názoru, že žalovaný správny orgán riadne odôvodnil svoje rozhodnutie v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci (v súlade s nálezom napr. Ústavného súdu SR I ÚS 241/07, I ÚS 342/2010 a pod.). Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu (článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru), ktoré vylučujú ľubovôľu pri rozhodovaní, lebo povinnosťou správneho orgánu je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť. Žalobou napadnuté rozhodnutie v dostatočnej miere uvádza dôvody, na ktorých sa výrok rozhodnutia zakladá. Súd dáva do pozornosti žalobcu rozhodnutie ESĽP prípad Garcia Ruiz c. Španielsko z 21. 1. 1999 a zdôrazňuje, že judikatúra ESĽP a ani Ústavný súd pritom nevyžadujú, aby na každý argument účastníka konania bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ale iba na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie danej veci rozhodujúci a vyžaduje sa špecifická odpoveď. Žalovaný v rozhodnutí vysvetlil podstatu disciplinárneho previnenia žalobcu a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade so zákonom.

Pokiaľ ide o uloženie sankcie žalovaný a prvostupňový orgán jej výšku odôvodnil v zmysle zákona a prvostupňový disciplinárny senát postupoval v súlade s § 56 ods. 2 písm. c) ZoA.

Sankcia plní funkciu nie len represívnu, ale i výchovnú do budúcnosť. Z vyššie uvedených dôvodov správny súd sa už nezaoberal ďalšími námietkami žalobcu, pretože nemôžu pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie. Takou je námietka, že III. disciplinárny senát pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti 17. 6. 2015 porušil jeho právo. Zo spisu vyplýva, že žalobca, resp. jeho zástupca sa ospravedlnil, ale uvedené dôvody nepreukázal objektívne, preto nebolo povinnosťou správneho orgánu prihliadať na ospravedlnenie.

Právne normy, a to nielen ústavné normy a normy obsiahnuté v zákonoch, ale aj normy obsiahnuté v právnych predpisoch nižšieho stupňa právnej sily, treba interpretovať a uplatňovať vo vzájomnej príčinnej súvislosti (napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. II. ÚS 31/97, PL. ÚS 13/97, PL. ÚS 15/98, II. ÚS 10/99, I. ÚS 53/01, PL. ÚS 12/01, m. m. PL. ÚS 9/04 a ďalšie).

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť SSP, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti OSP pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Z vyššie uvedených dôvodov je krajský súd toho názoru, že záver oboch správnych orgánov, ktorý urobili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami vyššie citovaných zákonov. Súd nezistil, že by žalobou napadnuté rozhodnutie trpelo takými vadami, ku ktorým by musel prihliadnuť. Nezistil ani dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych predpisov uvedených v rozhodnutí žalovaného, ktoré je predmetom súdneho prieskumu, v spojení s rozhodnutím disciplinárneho senátu prvého stupňa (obe rozhodnutia tvoria jeden celok). Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výroku rozsudku a žalobu ako nedôvodnú podľa § 491 v spojení s § 190 SSP zamietnuť.

V.

ROZHODNUTIE

Nemožno akceptovať názor, že zmluvná odmena advokáta nepatrí pod pojem „dozvedieť sa“ uvedený v § 23 ods. 1 ZoA, pretože aj keď ju advokát klientovi navrhuje, a teda ju vopred pozná, o jej realnej výške sa môže dozvedieť až po jej akceptovaní či modifikovaní zo strany klienta vrátane procesu rokovania medzi ním a klientom predchádzajúceho určeníu odmeny advokáta. O týchto skutočnostiach sa advokát môže dozvedieť až počas rokovania s klientom pri výkone advokácie, a preto sa aj na ne vzťahuje povinnosť mlčanlivosti podľa § 23 ods. 1 ZoA.

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 6. marca 2019, sp. zn. 2S/131/2017

Z odôvodnenia:

Žalobca (DO advokát) sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia žalovaného (SAK) č. k. I. ODS-19/16:3766/2015 zo dňa 4. 4. 2017 ako aj prvostupňového rozhodnutia č. k. DS II.-32/16:3766/2015 zo dňa 27. 6. 2016 a vrátenia veci orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie. Týmito rozhodnutiami bol žalobca uznaný za vinného z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, spočívajúceho v tom, že ako svedok na pojednávaní konanom dňa 15. 10. 2015 vypovedal v právnej veci navrhovateľa spoločnosti A. s r. o. proti odporcovi H. X. vedenej pred okresným súdom o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie pri poskytovaní právnych

služieb spoločnosti A. s r. o., napriek tomu, že nebol pozbavený mlčanlivosti zo strany svojho klienta, čím porušil povinnosti advokáta uložené mu v ustanovení § 23 ods. 1 ZoA, za čo mu podľa § 56 ods. 2 písm. a) ZoA bolo uložené disciplinárne opatrenie – písomné napomenutie.

Žalobca namietal, že v konaní vedenom na okresnom súde na základe záverov druhoinštančného súdu sa mali posudzovať zmluvné dokumenty žalobcu a spoločnosti A. s r. o. v tom kontexte, že obchodná spoločnosť napádala zinkasovanú advokátsku odmenu a celkovo platnosť medzi nimi uzatvorených zmlúv o advokátskej odmene.

Žalovaný pochybil, keď si pre svoje rozhodnutie nevyžiadal na posúdenie otázky „sporu“ medzi žalobcom a klientom príslušný súdny spis. Táto skutočnosť vedie k nedostatočne zistenému skutkovému stavu veci a nepreskúmateľnosti rozhodnutí oboch stupňov. V súdnom konaní na okresnom súde nastal stav oprávňujúci ho k obmedzenej výpovedi podľa § 23 ods. 5 ZoA., keďže procesným manévrom účastníkov konania a na základe rozhodnutia krajského súdu zo dňa 24. 2. 2014 vznikla potreba skúmania zmluvnej dokumentácie medzi ním a spoločnosťou A. s r. o. Ak by spoločnosť A. s r. o. iniciovala súdne konanie, hoci aj nie priamo voči žalobcovi, v rámci ktorého sa má na základe usmernenia odvolacieho posudzovať zmluvný vzťah medzi žalobcom a klientom, vznikol tým spor týkajúci sa zastupovania a dokumentov, ktoré boli medzi nimi podpísané. Tieto zmluvné dokumenty už prestali byť nesporné, keďže ich klient napadol. Zároveň sa tento spor stal predmetom konania v širšom slova zmysle a jeho svedecká výpoveď sa týkala len odmeny advokáta; túto skutočnosť však žalovaný vôbec neskúmal, keďže si nepripojil súdny spis. Podľa jeho názoru otázka dojednávania a uplatňovania odmeny advokáta voči klientovi nepatrí pod povinnosť mlčanlivosti podľa § 23 ods. 1 ZoA. Tento záver jednoznačne vyplýva zo slovného spojenia „dozvedieť sa“. Otázka odmeny však nie je žiadnou skutočnosťou, s ktorou by mal žalobcu klient alebo ktokoľvek iný oboznámiť alebo o ktorej by sa mal dozvedieť pri poskytovaní právnej pomoci. Odmenu navrhol žalobca v písomnom zmluvnom texte a klient s ňou súhlasil. Žalobca je spoluautorom týchto skutočností, nedozvedá sa o nich a od počiatku má o nich vedomosť. Upriamil pozornosť na gramatický význam zákonného ustanovenia.

Namietal, že by svojvoľne porušil povinnosť mlčanlivosti. Klient môže viesť s advokátom spor rôznymi spôsobmi, nielen priamou žalobou voči nemu. Ak klient spochybní odmenu a zmluvu o odmene, vzniká spor a advokát má právo primerane sa brániť aj obmedzeným a primeraným porušením mlčanlivosti. Odhliadnuc od uvedeného, svedeckú výpoveď zo dňa 15. 10. 2015 treba chápať aj ako súčasť jeho ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, ktoré je nadradené nad ZoA.

Pravdivou svedeckou výpoveďou podporil platnosť svojich zmluvných dokumentov, čo považuje za postup napĺňajúci formuláciu „domáhania sa svojich práv“ za situácie, keď nemal v prebiehajúcom súdnom konaní inú možnosť. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR sa mala jeho vec prejednať v jeho prítomnosti a mal mať právo vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom.

Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol žalobu zamietnuť. V podrobnostiach odkázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a zdôraznil, že druhostupňový správny orgán sa zaoberal všetkými výhradami žalobcu proti napadnutému prvostupňovému rozhodnutiu. Nepovažoval za dôvodnú argumentáciu žalobcu týkajúcu sa § 23 ods. 5 ZoA.

Pripustenie úvah o existencii práva advokáta subjektívne vyhodnocovať, v ktorých konaniach musí a v ktorých nemusí dodržať zákonnú povinnosť mlčanlivosti, by mohlo znamenať úplné spochybnenie zachovávaní povinnosti mlčanlivosti advokátom, žalovaný v napadnutom rozhodnutí riadne vyhodnotil. Neexistovala žiadna pochybnosť, že nešlo o spor medzi žalobcom a jeho klientom, v ktorom advokát nemá povinnosť zachovávať mlčanlivosť. Povinnosť advokáta zachovávať mlčanlivosť znamená jeho povinnosť v osobnom aj úradnom styku zachovávať pravidlá, ktoré zabezpečia ochranu všetkých informácií vzťahujúcich sa

na klienta, ktoré má z titulu výkonu advokácie. Postup, ktorý zvolil žalobca, bol závažným porušením zákonom uloženéj povinnosti.

Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný podľa § 10 a § 13 SSP rozhodol vo veci na pojednávaní dňa 6. 3. 2019 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil v prítomnosti právnych zástupcov žalobcu a žalovaného.

Krajský súd poukázal na to, že z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napríklad rozsudok vo veci Lauko proti Slovenskej republike z 2. 9. 1998, č. sťažnosti 26138/95; vo veci Öztürk proti SRN z 21. 2. 1984, číslo sťažnosti 8544/79; vo veci Čanády proti Slovenskej republike zo 16. 11. 2004, č. sťažnosti 53371/99, atď.) vyplýva, že priestupky a správne delikty sú vecami trestného charakteru. Pre posúdenie otázky, či sa na účely Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách (publikovaný pod č. 209/1992 Zb.) protiprávne konanie kvalifikuje ako trestné, sú dôležité nasledovné kritériá vyplývajúce z judikatúry ESLP a označované ako Englove kritériá: a) či text právnej normy definujúci protiprávne konanie patrí alebo nepatrí v právnom systéme príslušného štátu do trestného práva, b) či povaha protiprávneho konania, c) povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorej uloženie hrozí príslušnej osobe. Povaha protiprávneho konania a povaha a stupeň prísnosti sankcie, ktorej uloženie hrozí, sú alternatívne a nie kumulatívne: na to, aby sa článok 6 Dohovoru aplikoval z dôvodu slov „trestné obvinenie“ stačí, aby predmetné protiprávne konanie bolo vo svojej podstate „trestné“ z pohľadu Dohovoru alebo aby zodpovednej osobe mohla byť uložená sankcia, ktorá pre svoju povahu a stupeň prísnosti patrí vo všeobecnosti do „trestnej“ sféry. Na základe toho konanie o správnom delikte zahŕňa rozhodovanie o „trestnom obvinení“, a preto sa naň vzťahuje článok 6 Dohovoru.

Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti, vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktoch a disciplinárnych deliktoch ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť (výstižne to určuje zákon o priestupkoch). Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správny orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie).

Trestanie za správne delikty musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Je preto nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v trestnom zákone a trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívno-právna zodpovednosť, čo napokon vyplýva aj zo zásady č. 6 Odporúčania o správnych sankciách, podľa ktorej je nevyhnutné v rámci správneho konania vo veciach správnych sankcií poskytovať okrem záruk spravodlivého správneho konania v zmysle Rezolúcie (77)31 aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní.

Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti správnych súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu.

Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia

viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (čl. 152 ods. 4 ústavy). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvôle (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii.

V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad *e ratione legis* pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie čl. 2 ods. 2 ústavy nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona (napríklad uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 341/2007 zo dňa 1. 7. 2008).

Advokát je vo všeobecnosti povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie, za podmienky, že osobitný predpis na úseku predchádzania a odhaľovania legalizácie príjmov z trestnej činnosti a financovania terorizmu neustanovuje inak (§ 23 ods. 1 ZoA). Zákon č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov však v § 18 neustanovuje inak v identických veciach ako je vec žalobcu, a teda naďalej platí všeobecná povinnosť advokáta zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie.

Táto povinnosť však nemusí byť absolútna a advokát nie je povinný ju dodržať, ak ho klient alebo jeho právny nástupca písomne zbavil povinnosti mlčanlivosti (§ 23 ods. 2 ZoA). No aj táto výnimka má svoju výnimku spočívajúcu v tom, že ak pozbavenie mlčanlivosti je v neprospech klienta, advokát je mlčanlivosť povinný zachovať aj napriek písomnému zbaveniu mlčanlivosti oprávnenou osobou. Z obsahu administratívneho spisu jednoznačne vyplýva (a žalobca to nespochybnil), že klient žalobcu spoločnosť A. s r. o. výslovne uviedla, že žalobcu nezbavuje povinnosti mlčanlivosti. Z uvedeného dôvodu bol žalobca povinný zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedel v súvislosti s výkonom advokácie pri zastupovaní spoločnosti A. s r. o. podľa § 23 ods. 1 ZoA.

Správny súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že zmluvná odmena nepatrí pod pojem „dozvedieť sa“ uvedený v § 23 ods. 1 ZoA, pretože aj keď ju žalobca ako advokát klientovi navrhuje, a teda ju vopred pozná, o jej reálnej výške sa môže dozvedieť až po jej akceptovaní/neakceptovaní/modifikovaní zo strany klienta vrátane procesu rokovania medzi ním a klientom predchádzajúceho určeníu odmeny advokáta. O týchto skutočnostiach sa advokát môže dozvedieť až počas rokovania s klientom pri výkone advokácie, a preto sa aj na ne vzťahuje povinnosť mlčanlivosti podľa § 23 ods. 1 ZoA.

Ďalšími výnimkami z povinnosti zachovať mlčanlivosť sú (i) existencia sporu medzi advokátom a klientom alebo jeho právnym nástupcom podľa § 23 ods. 5 zákona č. 586/2009 Z. z. a (ii) zákonom uložená povinnosť prekazíť spáchanie trestného činu podľa § 23 ods. 9 ZoA. O druhý prípad v predmetnej právnej veci nejde, preto sa ním správny súd bližšie nezaoberal.

Medzi účastníkmi je sporný výklad povinnosti zachovať mlčanlivosť v súdnom spore, ktorého účastníkmi nie je priamo klient a advokát, ale klient a tretí subjekt, v ktorom advokát vystupoval v procesnom postavení svedka nezbaveného mlčanlivosti klientom. Primárne je však potrebné sa zaoberať výkladom pojmu „spor“ medzi advokátom a klientom, od ktorého

závisí posúdenie zákonnej výnimky z povinnosti advokáta dodržiavať mlčanlivosť podľa § 23 ods. 5 ZoA.

Sporom je vo všeobecnosti konflikt alebo protichodný názor minimálne dvoch subjektov. Z hľadiska právneho ide o konanie, v ktorom dve proti sebe stojace strany (účastníci konania), ktoré sa nezhodli v určitej otázke, majú protichodné názory podporované predkladanými dôkazmi, ide teda o bezprostredný rozpor medzi dvoma proti sebe stojacimi účastníkmi. Pôjde najmä o súdny spor, ktorý je predmetom konania napríklad pred civilným súdom alebo správny súdom (a v inštančnom postupe predtým pred správnym orgánom). Účastníkmi konania, resp. sporu, sú žalobca (aktívne legitimovaný subjekt, ktorému právny poriadok priznáva určité práva voči druhej strane sporu) a žalovaný (pasívne legitimovaný subjekt, ktorému právny poriadok priznáva určité povinnosti voči druhej strane sporu), ktorí stoja bezprostredne proti sebe.

V predmetnej veci je sporom konanie na okresnom súde a jeho účastníkmi sú spoločnosť A. s r. o. v procesnom postavení žalobcu a H. v procesnom postavení žalovaného; ide o pracovný spor medzi uvedenými subjektmi, pričom žalobca nie je účastníkom sporu, ani intervenientom, resp. podľa predchádzajúcej právnej úpravy vedľajším účastníkom. Žalobca v tomto spore vystupoval len v procesnom postavení svedka, preto nemožno spor vedený na okresnom súde považovať za spor medzi žalobcom a jeho klientom, ktorý má na mysli § 23 ods. 5 ZoA, ktorý by žalobcu oprávňoval nedodržať povinnosť mlčanlivosti. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani rozhodnutie krajského súdu zo dňa 24. 2. 2014, ktorým nariadil okresnému súde zaoberať sa zmluvnou dokumentáciou medzi spoločnosťou A. s r. o. a žalobcom ako advokátom. Ani v tejto procesnej situácii nie je vylúčené, aby žalobca v konaní na okresnom súde opätovne vypovedal ako svedok, no až po dodržaní zákonnej podmienky uvedenej v § 23 ods. 2 ZoA, teda po zbavení mlčanlivosti svojím klientom spoločnosťou A. s r. o., ku ktorému preukázateľne nedošlo. Ak žalobca za tejto procesnej situácie vypovedal ako svedok a uvádzal informácie nad rámec zmluvných dokumentov bez toho, žeby bol svojím klientom zbavený mlčanlivosti, nekonal v súlade s § 23 ods. 1 ZoA a mal vo veci zachovať mlčanlivosť.

Za spor medzi klientom a advokátom možno na účely § 23 ods. 5 ZoA považovať len spor (konflikt) existujúci bezprostredne medzi týmito dvoma subjektmi. Ak má advokát vypovedať ako svedok vo veci iných účastníkov konania a jedným z nich je jeho bývalý klient, a vznikne rozpor medzi tvrdením advokáta ako svedka a klienta ako účastníka konania, takisto nejde o spor medzi nimi, ale o rozdielne tvrdenia v rámci procesu dokazovania, ktoré možno overiť ďalšími dôkazmi v rámci dokazovania v civilnom sporovom konaní alebo v konaní pred správnym orgánom.

Na uvedenom závere by nič nezmenilo ani pripojenie spisu okresného súdu, pretože v administratívnom spise sa nachádza dostatok dôkazov a tvrdení žalobcu, ktoré sa mali nachádzať v spise okresného súdu a boli správnemu orgánu v čase konania známe práve z vyjadrenia žalobcu.

Správne orgány oboch stupňov správne dospeli k záveru, že žalobca sa dopustil disciplinárneho previnenia, keďže nedodrжал povinnosť mlčanlivosti, tak ako to vyžaduje § 23 ods. 1 ZoA, vzhľadom na nesplnenie podmienok na uplatnenie výnimky z povinnosti mlčanlivosti podľa § 23 ods. 5 ZoA.

Správny súd považuje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného v časti uloženej sankcie za zrozumiteľné a podrobné a súhlasí so znížením uloženého disciplinárneho opatrenia na najmiernejšiu formu – písomné napomenutie – keďže žalobca doteraz nebol disciplinárne postihnutý, svoje povinnosti advokáta plnil v súlade s advokátskymi predpismi a zásadami slušného správania sa; generálnu prevenciu vo vzťahu k iným advokátom je možné dosiahnuť aj bez toho, aby došlo k verejnému napomenutiu žalobcu. Okrem toho bol

postup žalobcu počas jeho výsluchu na okresnom súde ovplyvnený jeho právny názorom na § 23 ods. 5 ZoA, ktorý správne orgány oboch stupňov aj správny súd vyhodnotili inak ako žalobca. Žalovaný argumentačne vyhovel požiadavkám na odôvodnenie použitej správnej úvahy, ktorá zodpovedá zákonným limitom vyjadreným v § 56 ods. 4 ZoA, preto správny súd nemal dôvod ju meniť.

Sumarizujúc správny súd uvádza, že žalovaný riadne zistil skutkový stav vo veci a vec správne právne posúdil. Na základe uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov správny súd zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

Registre

Register rozhodnutí podľa ustanovení právnych predpisov

V [hranatých zátvorkách] je uvedené číslo rozhodnutia,
polotučne strana, na ktorej je publikované.

■ **Zákon č. 586/2003 o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov:**

§ 1 a ods. 4

I. ODS-22/17:1712/2016 [4] **30**

§ 2 ods. 3

I. ODS-13/18:2653/2016 [60] **215**
DS V.-65/2017:536/2017 [94] **344**
DS V.-75/2017:536/2017 [95] **348**

§ 9 ods. 1

I. ODS-10/18:1714/2017 [62] **226**
DS I.-5/2017:662-2017 [64] **235**
DS III.-13/2018:2332/2017 [66] **241**

§ 12 ods. 4

DS VIII.-88/2018:2084/2018 [91] **328**

§ 16 ods. 1

DS IX.-89/2018:864/2018 [96] **349**

§ 16 ods. 2

DS IX.-89/2018:864/2018 [96] **349**

§ 18 ods. 1

I. ODS-1/17:1953/2015 [1] **10**
I. ODS-26/2018:2680/2017 [2] **17**
I. ODS-16/2019:199/2018 [5] **37**
III. ODS-9/17:2959/2015 [12] **73**
III. ODS-26/17:1133/2016 [13] **78**
III. ODS-29/17:2824/2016 [14] **81**
III. ODS-19/18:2576/2017 [16] **92**
III. ODS-29/2018:3552/2017 [17] **95**
III. ODS-25/2018:2260/2017 [19] **105**
DS I.-11/2018:3027/2017 [26] **128**
DS II.-52/2017:471/2017 [28] **134**
DS II.-72/2017:1124/2017 [29] **135**
DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**
DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
DS IV.-54/2018:3382/2017 [38] **155**
DS V.-85/2018:1199/2018 [41] **162**

DS V.-25/2019:245/2018 [42] **165**
DS VI.-36/2018:2614/2017 [45] **173**
DS VII.-67/16:514/2016 [50] **186**
DS VII.-17/2018:2599/2017 [52] **194**
DS VII.-37/16:2191/2015 [53] **196**
DS VIII.-78/2017:1401/2017 [55] **202**
DS VIII.-38/2018:2862/2017 [56] **203**
DS IX.-49/2017:660/2017 [57] **205**
DS X.-20/2018:3026/2017 [58] **208**
I. ODS-1/2019:660/2018 [74] **260**
II. ODS-8/18:4159/2016 [77] **270**
DS I.-71/2017:4159/2016 [78] **273**
6Asan/4/2018 [II.] **358**

§ 18 ods. 2

II. ODS-14/17:1650/2016 [6] **40**
II. ODS-34/17:1732/2016 [9] **55**
II. ODS-5/18:2927/2015 [10] **59**
III. ODS-9/17:2959/2015 [12] **73**
III. ODS-26/17:1133/2016 [13] **78**
III. ODS-29/2018:3552/2017 [17] **95**
III. ODS-19/18:2576/2017 [16] **92**
III. ODS-31/2018:3507/2017 [20] **111**
DS I.-21/17:3389/2016 [23] **122**
DS I.-11/2018:3027/2017 [26] **128**
DS I.-61/2018:990/2018 [27] **132**
DS II.-72/2017:1124/2017 [29] **135**
DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**
DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
DS III.-3/2018:2593/2017 [35] **147**
DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**
DS IV.-54/2018:3382/2017 [38] **155**
DS V.-85/2018:1199/2018 [41] **162**
DS V.-25/2019:245/2018 [42] **165**
DS VI.-36/2018:2614/2017 [45] **173**
DS VII.-67/16:514/2016 [50] **186**
DS VII.-17/2018:2599/2017 [52] **194**
DS VII.-37/16:2191/2015 [53] **196**
DS VIII.-78/2017:1401/2017 [55] **202**
DS VIII.-38/2018:2862/2017 [56] **203**
DS IX.-49/2017:660/2017 [57] **205**
DS X.-20/2018:3026/2017 [58] **208**

II. ODS-11/2018:512/2016 [76] **267**
III. ODS-16/2018:2268/2017 [88] **319**
DS VIII.-88/2018:2084/2018 [91] **328**
DS IX.-89/2018:864/2018 [96] **349**
6Asan/4/2018 [II.] **358**

§ 18 ods. 3

II. ODS-14/17:1650/2016 [3] **21**
I. ODS-22/17:1712/2016 [4] **30**
II. ODS-25/17:2937/2015 [7] **45**
II. ODS-5/18:2927/2015 [10] **59**
III. ODS-9/17:2959/2015 [12] **73**
III. ODS-26/17:1133/2016 [13] **78**
III. ODS-19/18:2576/2017 [16] **92**
III. ODS-3/2019:3420/2017 [21] **113**
III. ODS-35/2017:1160/2017 [22] **118**
DS I.-21/17:3389/2016 [23] **122**
DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**
DS III.-53/2017:856/2017 [34] **144**
DS III.-3/2018:2593/2017 [35] **147**
DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**
DS VI.-26/2017:1765/2016 [44] **170**
DS VI.-16/2018:2579/2017 [46] **177**
DS VI.-86/2018:1264/2018 [48] **183**
DS VII.-87/2017:1402/2017 [51] **191**
I. ODS-13/18:2653/2016 [60] **215**
I. ODS-10/2019:1173/2018 [63] **230**
I. ODS-30/17:2400/2016 [73] **255**
I. ODS-32/17:1221/2016 [75] **262**
II. ODS-11/2018:512/2016 [76] **267**
DS I.-41/2018:302/2018 [79] **275**
DS VIII.-28/2018:2237/2017 [80] **279**
I. ODS-36/17:4103/2016 [81] **282**
I. ODS-4/18:3629/2016 [82] **289**
I. ODS-7/18:3985/2016 [83] **293**
I. ODS-9/18:2575/2015 [84] **297**
II. ODS-20/17:2464/2016 [85] **300**
II. ODS-14/18:1516/2017 [86] **308**
III. ODS-16/2018:2268/2017 [88] **319**
DS. IV.-24/2018:3219/2017 [89] **323**
DS VIII.-18/2018:2921/2017 [90] **324**
DS VIII.-88/2018:2084/2018 [91] **328**
DS V.-65/2017:536/2017 [94] **344**

DS V.-75/2017:536/2017 [95] **348**
 DS IX.-89/2018:864/2018 [96] **349**

§ 18 ods. 4

III. ODS-22/18:243/2016 [18] **98**
 DS III.-3/2018:2593/2017 [35] **147**

§ 21

III. ODS-3/2019:3420/2017 [21] **113**
 DS V.-25/15:1957/2014 [40] **159**
 DS VII.-87/2017:1402/2017 [51] **191**

§ 22 ods. 5

III. ODS-29/17:2824/2016 [14] **81**
 DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
 DS V.-85/2018:1199/2018 [41] **162**

§ 23 ods. 1

II. ODS-18/2018:2072/2017 [8] **49**
 II. ODS-5/2019:2950/2017 [11] **65**
 III. ODS-3/18:4039/2016 [15] **86**
 III. ODS-19/18:2576/2017 [16] **92**
 2S/131/2017 [V.] **371**

§ 24 ods. 3

II. ODS-14/17:1650/2016 [6] **40**

§ 28 ods. 4

II. ODS-25/17:2937/2015 [7] **45**
 III. ODS-26/17:1133/2016 [13] **78**
 DS I.-31/2017:2467/2016 [24] **124**
 DS I.-41/2017:161/2017 [25] **126**
 DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
 DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
 DS III.-23/17:3122/2016 [33] **143**
 DS III.-53/2017:856/2017 [34] **144**
 DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**
 DS IV.-74/2018:1375/2018 [39] **157**
 DS VI.-76/2018:801/2018 [47] **179**
 DS VI.-86/2018:1264/2018 [48] **183**
 DS VII.-17/17:1784/2016 [49] **184**
 DS VII.-67/16:514/2016 [50] **186**
 DS X.-20/2019:2564/2018 [59] **211**
 I. ODS-4/2019:1071/2018 [61] **222**
 DS II.-72/2018:891/2018 [65] **238**
 DS III.-63/2018:543/2018 [67] **243**
 DS. IV.-44/2017:3969/2016 [68] **245**
 DS. IV.-4/18:2003/2017 [69] **247**
 DS VII.-77/2018:1227/2018 [70] **249**
 DS IX.-29/2018:2952/2017 [71] **251**
 DS IX.-59/2018:652/2018 [72] **253**
 II. ODS-11/2018:512/2016 [76] **267**
 III. ODS-16/2018:2268/2017 [88] **319**
 DS V.-65/2017:536/2017 [94] **344**
 DS V.-75/2017:536/2017 [95] **348**

§ 29a
 DS I.-41/2018:302/2018 [79] **275**

II. ODS-21/2018:2414/2017 [87] **311**
29b
 II. ODS-14/18:1516/2017 [86] **308**

§ 42

DS VIII.-88/2018:2084/2018 [91] **328**
 § 57 ods. 1 1S/106/2017 [III.] **363**

§ 57 ods. 7

DS VIII.-18/2018:2921/2017 [90] **324**
 § 58 ods. 2 1S/129/2016 [IV.] **364**

§ 64 ods. 2

DS IX.-89/2018:864/2018 [96] **349**

§ 64 ods. 3

II. ODS-30/2018:2777/2017 [93] **339**

§ 65 ods. 2

I. ODS-28/2018:2248/2017 [92] **333**

■ Advokátsky poriadok

schválený konferenciou advokátov 10. júna 2017:

§ 1 ods. 5

I. ODS-15/2018:963/2017 [3] **21**
 DS VI.-26/2017/1765/2016 [44] **170**
 DS I.-41/2018:302/2018 [79] **275**
 II. ODS-14/18:1516/2017 [86] **308**
 II. ODS-21/2018:2414/2017 [87] **311**

§ 2 ods. 1

I. ODS-16/2019:199/2018 [5] **37**
 DS IV.-54/2018:3382/2017 [38] **155**
 DS VII.-67/16:514/2016 [50] **186**
 DS VII.-37/16:2191/2015 [53] **196**

§ 2 ods. 2

I. ODS-15/2018:963/2017 [3] **21**
 DS VI.-26/2017/1765/2016 [44] **170**
 I. ODS-30/17:2400/2016 [73] **255**
 I. ODS-1/2019:660/2018 [74] **260**
 II. ODS-32/17:1221/2016 [75] **262**
 II. ODS-11/2018:512/2016 [76] **267**
 DS VIII.-28/2018:2237/2017 [80] **279**
 II. ODS-21/2018:2414/2017 [87] **311**
 DS VIII.-88/2018:2084/2018 [91] **328**

§ 2 ods. 3

I. ODS-10/2019:1173/2018 [63] **230**

§ 2 ods. 4

I. ODS-30/17:2400/2016 [73] **255**
 II. ODS-8/18:4159/2016 [77] **270**
 I. ODS-36/17:4103/2016 [81] **282**
 II. ODS-20/17:2464/2016 [85] **300**
 II. ODS-21/2018:2414/2017 [87] **311**
 DS VIII.-88/2018:2084/2018 [91] **328**

§ 5 ods. 1

III. ODS-19/18:2576/2017 [16] **92**
 III. ODS-35/2017:1160/2017 [22] **118**
 DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
 DS IV.-54/2018:3382/2017 [38] **155**
 DS V.-25/2019:245/2018 [42] **165**
 DS VII.-37/16:2191/2015 [53] **196**
 DS VIII.-38/2018:2862/2017 [56] **203**

§ 5 ods. 2

III. ODS-29/2018:3552/2017 [17] **95**
 DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
 DS V.-25/2019:245/2018 [42] **165**
 DS IX.-49/2017:660/2017 [57] **205**
 DS VII.-67/16:514/2016 [50] **186**

§ 6 ods. 1 písm. a)

II. ODS-25/17:2937/2015 [7] **45**
 II. ODS-34/17:1732/2016 [9] **55**
 II. ODS-5/18:2927/2015 [10] **59**
 III. ODS-9/17:2959/2015 [12] **73**
 III. ODS-29/2018:3552/2017 [17] **95**
 III. ODS-25/2018:2260/2017 [19] **105**
 DS II.-72/2017:1124/2017 [29] **135**
 DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
 DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**
 DS III.-23/17:3122/2016 [33] **143**
 DS IV.-54/2018:3382/2017 [38] **155**
 DS IV.-74/2018:1375/2018 [39] **157**
 DS V.-25/2019:245/2018 [42] **165**
 DS VI.-36/2018:2614/2017 [45] **173**
 DS VII.-17/17:1784/2016 [49] **184**
 DS VII.-67/16:514/2016 [50] **186**
 DS VII.-17/2018:2599/2017 [52] **194**

§ 6 ods. 1 písm. c)

II. ODS-25/17:2937/2015 [7] **45**
 III. ODS-9/17:2959/2015 [12] **73**
 DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
 DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**
 DS VI.-66/2017:1420/2017 [43] **167**
 DS VI.-36/2018:2614/2017 [45] **173**
 DS VI.-86/2018:1264/2018 [48] **183**
 DS VII.-17/17:1784/2016 [49] **184**
 DS X.-20/2019:2564/2018 [59] **211**

§ 9 ods. 1

II. ODS-5/2019:2950/2017 [11] **65**

§ 9 ods. 3

II. ODS-5/2019:2950/2017 [11] **65**

§ 11 ods. 2

DS I.-31/2017:2467/2016 [24] **124**
 DS I.-41/2017:161/2017 [25] **126**

§ 11 ods. 3

DS I.-31/2017:2467/2016 [24] **124**

- DSI.-41/2017:161/2017 [25] **126**
DS IV.-74/2018:1375/2018 [39] **157**
- § 12**
DS VI.-16/2018:2579/2017 [46] **177**
- § 13**
I. ODS-1/17:1953/2015 [1] **10**
II. ODS-25/17:2937/2015 [7] **45**
II. ODS-5/18:2927/2015 [10] **59**
III. ODS-9/17: 2959/2015 [12] **73**
III. ODS-22/18:243/2016 [18] **98**
III. ODS-25/2018:2260/2017 [19] **105**
DS I.-61/2018:990/2018 [27] **132**
DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
DS III.-3/2018:2593/2017 [35] **147**
DS III.-23/2018:2332/2017 [36] **150**
DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**
DS IV.-74/2018:1375/2018 [39] **157**
DS VI.-66/2017:1420/2017 [43] **167**
DS VI.-76/2018:801/2018 [47] **179**
DS VII.-47/2018:2742/2017 [54] **200**
DS VIII.-78/2017:1401/2017 [55] **202**
DS X.-20/2019:2564/2018 [59] **211**
- § 14 ods. 1**
DS III.-53/2017:856/2017 [34] **144**
II. ODS-21/2018:2414/2017 [87] **311**
- § 14 ods. 2**
DS. IV.-24/2018:3219/2017 [89] **323**
DS VIII.-18/2018:2921/2017 [90] **324**
- § 18 ods. 1**
II. ODS-30/2018: 2777/2017 [93] **339**
- § 33 ods. 1**
III. ODS-3/18:4039/2016 [15] **86**
- § 38**
III. ODS-19/18:2576/2017 [16] **92**
I. ODS-4/2019:1071/2018 [61] **222**
I. ODS-30/17:2400/2016 [73] **255**
II. ODS-32/17:1221/2016 [75] **262**
II. ODS-11/2018:512/2016 [76] **267**
DS I.-41/2018:302/2018 [79] **275**
DS VIII.-28/2018:2237/2017 [80] **279**
II. ODS-21/2018:2414/2017 [87] **311**
DS V.-65/2017:536/2017 [94] **344**
DS V.-75/2017:536/2017 [95] **348**
- § 39**
DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**
DS VI.-76/2018:801/2018 [47] **179**
DS II.-72/2018:891/2018 [65] **238**
- § 49**
DS IV.-54/2018:3382/2017 [38] **155**
- **Uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 3/13/2009** zo dňa 7. 8. 2009
- čl. 2**
I. ODS-22/17:1712/2016 [4] **30**
- čl. 5**
I. ODS-22/17:1712/2016 [4] **30**
- čl. 11**
I. ODS-22/17:1712/2016 [4] **30**
- čl. 16**
I. ODS-22/17:1712/2016 [4] **30**
- **Uznesenie Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory č. 36/11/2013** zo dňa 4. 11. 2013
DS VIII.-28/2018:2237/2017 [80] **279**
- **Zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok**
§ 2 ods. 4
7Asan/7/2017 [I.] **354**
- **Zákon č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby**
§ 20 ods. 3
II. ODS-8/18: 4159/2016 [77] **270**

Vecný register

V [hranatých zátvorkách] je uvedené číslo rozhodnutia, **polotučne** strana, na ktorej je publikované.

■ autorizácia zmlúv o pre- vode nehnuteľností

I. ODS-22/17:1712/2016 [4] **30**

■ dohľad nad praxou koncipienta

DS V.-65/2017:536/2017 [94] **344**

DS V.-75/2017:536/2017 [95] **348**

■ dohoda o mlčanlivosti

I. ODS-36/17:4103/2016 [81] **282**

■ dohoda o odmene advokáta

III. ODS-22/18:243/2016 [18] **98**

DS I.-61/2018:990/2018 [27] **132**

DS III.-3/2018:2593/2017 [35] **147**

DS VI.-16/2018:2579/2017 [46] **177**

■ dohoda o vine a uložení disciplinárneho opatrenia

DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**

DS IV.-54/2018:3382/2017 [38] **155**

■ doručovanie písomností klientovi

II. ODS-25/17:2937/2015 [7] **45**

III. ODS-25/2018:2260/2017 [19] **105**

DS III.-23/17:3122/2016 [33] **143**

DS IV.-74/2018:1375/2018 [39] **157**

DS VI.-36/2018:2614/2017 [45] **173**

■ dôkazné bremeno

III. ODS-22/18:243/2016 [18] **98**

7Asan/7/2017 [I.] **354**

■ dôstojnosť advokátskeho stavu

I. ODS-22/17:1712/2016 [4] **30**

II. ODS-25/17:2937/2015 [7] **45**

II. ODS-5/18:2927/2015 [10] **59**

III. ODS-9/17:2959/2015 [12] **73**

III. ODS-26/17:1133/2016 [13] **78**

III. ODS-3/2019:3420/2017 [21] **113**

III. ODS-35/2017:1160/2017 [22] **118**

DS I.-21/17:3389/2016 [23] **122**

DS III.-53/2017:856/2017 [34] **144**

DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**

DS VI.-26/2017/1765/2016 [44] **170**

DS VI.-16/2018:2579/2017 [46] **177**

DS VII.-87/2017:1402/2017 [51] **191**

I. ODS-13/18:2653/2016 [60] **215**

I. ODS-10/2019:1173/2018 [63] **230**

I. ODS-30/17:2400/2016 [73] **255**

II. ODS-32/17:1221/2016 [75] **262**

II. ODS-11/2018:512/2016 [76] **267**

DS I.-41/2018:302/2018 [79] **275**

DS VIII.-28/2018:2237/2017 [80] **279**

I. ODS-36/17:4103/2016 [81] **282**

I. ODS-4/18:3629/2016 [82] **289**

I. ODS-7/18:3985/2016 [83] **293**

I. ODS-9/18:2575/2015 [84] **297**

II. ODS-20/17:2464/2016 [85] **300**

II. ODS-21/2018:2414/2017 [87] **311**

III. ODS-16/2018:2268/2017 [88] **319**

DS. IV.-24/2018:3219/2017 [89] **323**

DS VIII.-18/2018:2921/2017 [90] **324**

DS V.-65/2017:536/2017 [94] **344**

DS V.-75/2017:536/2017 [95] **348**

■ dôstojnosť a vážnosť úkonov a správania advokáta

DS VI.-26/2017/1765/2016 [44] **170**

I. ODS-30/17:2400/2016 [73] **255**

II. ODS-32/17:1221/2016 [75] **262**

DS I.-41/2018:302/2018 [79] **275**

DS VIII.-28/2018:2237/2017 [80] **279**

I. ODS-4/18:3629/2016 [82] **289**

II. ODS-20/17:2464/2016 [85] **300**

II. ODS-21/2018:2414/2017 [87] **311**

DS V.-65/2017:536/2017 [94] **344**

■ expresívne výrazy vo vy- jadreniach advokáta

II. ODS-32/17:1221/2016 [75] **262**

DS I.-41/2018:302/2018 [79] **275**

I. ODS-4/18:3629/2016 [82] **289**

I. ODS-7/18:3985/2016 [83] **293**

II. ODS-21/2018:2414/2017 [87] **311**

■ finančné vysporiadanie s klientom

I. ODS-1/17:1953/2015 [1] **10**

II. ODS-14/17:1650/2016 [6] **40**

II. ODS-25/17:2937/2015 [7] **45**

II. ODS-5/18:2927/2015 [10] **59**

III. ODS-9/17:2959/2015 [12] **73**

III. ODS-22/18:243/2016 [18] **98**

III. ODS-25/2018:2260/2017 [19] **105**

DS I.-61/2018:990/2018 [27] **132**

DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**

DS III.-3/2018:2593/2017 [35] **147**

DS III.-23/2018:2332/2017 [36] **150**

DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**

DS IV.-74/2018:1375/2018 [39] **157**

DS VI.-66/2017:1420/2017 [43] **167**

DS VI.-76/2018:801/2018 [47] **179**

DS VII.-47/2018:2742/2017 [54] **200**

DS VIII.-78/2017:1401/2017 [55] **202**

DS X.-20/2019:2564/2018 [59] **211**

■ konanie v rozpore so záuj- mami klienta

I. ODS-16/2019:199/2018 [5] **37**

III. ODS-26/17:1133/2016 [13] **78**

III. ODS-25/2018:2260/2017 [19] **105**

III. ODS-31/2018:3507/2017 [20] **111**

III. ODS-35/2017:1160/2017 [22] **118**

DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**

DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**

DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**

DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**

DS IV.-74/2018:1375/2018 [39] **157**

DS V.-85/2018:1199/2018 [41] **162**

DS VI.-36/2018:2614/2017 [45] **173**

DS VII.-67/16:514/2016 [50] **186**

■ konflikt záujmov

III. ODS-3/2019:3420/2017 [21] **113**

III. ODS-35/2017:1160/2017 [22] **118**

DS I.-21/17:3389/2016 [23] **122**

DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**

DS V.-25/15:1957/2014 [40] **159**

DS VII.-87/2017:1402/2017 [51] **191**

■ kontaktovanie klienta

DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**

DS VII.-67/16:514/2016 [50] **186**

■ mediácia

II. ODS-30/2018:2777/2017 [93] **339**

■ mlčanlivosť advokáta

II. ODS-18/2018:2072/2017 [8] **49**

II. ODS-5/2019:2950/2017 [11] **65**
 III. ODS-3/18:4039/2016 [15] **86**
 III. ODS-19/18:2576/2017 [16] **92**
 DS V.-65/2017:536/2017 [94] **344**
 2S/131/2017 [V.] **371**

■ **nahliadnutie do spisu**

DS VII.-37/16:2191/2015 [53] **196**

■ **námietka zaujatosti**

1S/106/2017 [III.] **363**

■ **návšteva klienta vo väzbe**

I. ODS-26/2018:2680/2017 [2] **17**
 III. ODS-26/17:1133/2016 [13] **78**
 III. ODS-29/2018:3552/2017 [17] **95**
 DS I.-11/2018:3027/2017 [26] **128**
 DS V.-25/2019:245/2018 [42] **165**
 DS VIII.-38/2018:2862/2017 [56] **203**
 DS X.-20/2018:3026/2017 [58] **208**

■ **nečinnosť advokáta**

I. ODS-16/2019:199/2018 [5] **37**
 II. ODS-25/17:2937/2015 [7] **45**
 III. ODS-9/17:2959/2015 [12] **73**
 III. ODS-31/2018:3507/2017 [20] **111**
 DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
 DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**
 DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
 DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**
 DS IV.-54/2018:3382/2017 [38] **155**

■ **neodkladné úkony advokáta pri ukončení zastupovania**

III. ODS-29/17:2824/2016 [14] **81**
 DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
 DS V.-85/2018:1199/2018 [41] **162**

■ **neoprávnené zvýhodnenie klienta informáciou o bývalom klientovi**

DS V.-25/15:1957/2014 [40] **159**
 DS VII.-87/2017:1402/2017 [51] **191**

■ **neprimeranosť disciplinárneho opatrenia**

I. ODS-22/17:1712/2016 [4] **30**
 III. ODS-31/2018:3507/2017 [20] **111**

■ **nereagovanie na výzvu súdu**

DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
 DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**

■ **objektívna lehota na podanie disciplinárneho návrhu**

III. ODS-16/2018:2268/2017 [88] **319**
 1S/129/2016 [IV.] **364**

■ **odborná starostlivosť**

I. ODS-16/2019:199/2018 [5] **37**
 II. ODS-34/17:1732/2016 [9] **55**

III. ODS-26/17:1133/2016 [13] **78**

III. ODS-25/2018:2260/2017 [19] **105**

III. ODS-31/2018:3507/2017 [20] **111**

DS I.-11/2018:3027/2017 [26] **128**

DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**

DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**

DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**

DS V.-85/2018:1199/2018 [41] **162**

DS VII.-37/16:2191/2015 [53] **196**

DS VIII.-78/2017:1401/2017 [55] **202**

DS VIII.-38/2018:2862/2017 [56] **203**

■ **odmietnutie pokynu klienta**

II. ODS-8/18:4159/2016 [77] **270**

■ **ochrana práv a záujmov klienta**

II. ODS-34/17:1732/2016 [9] **55**
 III. ODS-9/17:2959/2015 [12] **73**
 III. ODS-26/17:1133/2016 [13] **78**
 III. ODS-25/2018:2260/2017 [19] **105**
 III. ODS-31/2018:3507/2017 [20] **111**
 DS I.-11/2018:3027/2017 [26] **128**
 DS II.-72/2017:1124/2017 [29] **135**
 DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
 DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**
 DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
 DS IV.-54/2018:3382/2017 [38] **155**
 DS V.-85/2018:1199/2018 [41] **162**
 DS V.-25/2019:245/2018 [42] **165**
 DS VI.-36/2018:2614/2017 [45] **173**
 DS VII.-67/16:514/2016 [50] **186**
 DS VII.-17/2018:2599/2017 [52] **194**
 DS VII.-37/16:2191/2015 [53] **196**
 DS VIII.-78/2017:1401/2017 [55] **202**
 DS VIII.-38/2018:2862/2017 [56] **203**
 DS IX.-49/2017:660/2017 [57] **205**
 DS X.-20/2018:3026/2017 [58] **208**
 I. ODS-30/17:2400/2016 [73] **255**
 II. ODS-11/2018:512/2016 [76] **267**

■ **označenie advokáta**

DS VIII.-88/2018:2084/2018 [91] **328**

■ **poskytovanie právnych služieb mimo výkonu advokácie**

I. ODS-13/18:2653/2016 [60] **215**
 I. ODS-10/2019:1173/2018 [63] **230**

■ **porušenie daňových predpisov**

DS VI.-16/2018:2579/2017 [46] **177**

■ **postup podľa pokynov klienta**

I. ODS-26/2018:2680/2017 [2] **17**
 I. ODS-16/2019:199/2018 [5] **37**
 III. ODS-9/17:2959/2015 [12] **73**
 DS V.-25/2019:245/2018 [42] **165**
 DS VIII.-38/2018:2862/2017 [56] **203**
 II. ODS-8/18:4159/2016 [77] **270**

6Asan/4/2018 [II.] **358**

■ **postúpenie pohľadávky advokáta voči klientovi**

II. ODS-18/2018:2072/2017 [8] **49**
 III. ODS-3/18:4039/2016 [15] **86**

■ **poukázanie platby klientovi**

DS I.-31/2017:2467/2016 [24] **124**
 DS I.-41/2017:161/2017 [25] **126**
 DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**

■ **poverenie advokátskeho koncipienta/odborného zamestnanca**

I. ODS-15/2018:963/2017 [3] **21**
 I. ODS-7/18:3985/2016 [83] **293**
 I. ODS-28/2018:2248/2017 [92] **333**
 DS IX.-89/2018:864/2018 [96] **349**

■ **povinnosť advokáta informovať klienta (spotrebiteľa)**

o výške odmeny
 III. ODS-22/18:243/2016 [18] **98**

■ **povinnosť advokáta odpovedať klientovi na jeho žiadosť**

II. ODS-25/17:2937/2015 [7] **45**
 DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
 DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**
 DS VI.-66/2017:1420/2017 [43] **167**
 DS VI.-86/2018:1264/2018 [48] **183**
 DS VII.-17/17:1784/2016 [49] **184**
 DS VII.-67/16:514/2016 [50] **186**
 DS X.-20/2019:2564/2018 [59] **211**

■ **povinnosť advokáta vyjadriť sa na požiadanie komory**

II. ODS-25/17:2937/2015 [7] **45**
 II. ODS-5/18:2927/2015 [10] **59**
 III. ODS-26/17:1133/2016 [13] **78**
 DS I.-31/2017:2467/2016 [24] **124**
 DS I.-41/2017:161/2017 [25] **126**
 DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
 DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
 DS III.-23/17:3122/2016 [33] **143**
 DS III.-53/2017:856/2017 [34] **144**
 DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**
 DS IV.-74/2018:1375/2018 [39] **157**
 DS VI.-76/2018:801/2018 [47] **179**
 DS VI.-86/2018:1264/2018 [48] **183**
 DS VII.-17/17:1784/2016 [49] **184**
 DS VII.-67/16:514/2016 [50] **186**
 DS IX.-49/2017:660/2017 [57] **205**
 DS X.-20/2019:2564/2018 [59] **211**
 I. ODS-4/2019:1071/2018 [61] **222**
 DS II.-72/2018:891/2018 [65] **238**
 DS III.-63/2018:543/2018 [67] **243**
 DS IV.-4/18:2003/2017 [69] **247**

DS VII.-77/2018:1227/2018 [70] **249**
 DS IX.-29/2018:2952/2017 [71] **251**
 DS IX.-59/2018:652/2018 [72] **253**
 II. ODS-11/2018:512/2016 [76] **267**

■ povinnosť odmietnuť poskytnutie právnych služieb

III. ODS-3/2019:3420/2017 [21] **113**
 DS V.-25/15:1957/2014 [40] **159**
 DS VII.-87/2017:1402/2017 [51] **191**

■ povinnosť poučiť klienta

DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**
 DS IV.-54/2018:3382/2017 [38] **155**
 DS VII.-37/16:2191/2015 [53] **196**

■ povinnosť riadne a včas informovať klienta

II. ODS-25/17:2937/2015 [7] **45**
 II. ODS-34/17:1732/2016 [9] **55**
 III. ODS-9/17:2959/2015 [12] **73**
 DS II.-72/2017:1124/2017 [29] **135**
 DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
 DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**
 DS III.-23/17:3122/2016 [33] **143**
 DS IV.-74/2018:1375/2018 [39] **157**
 DS V.-25/2019:245/2018 [42] **165**
 DS VI.-36/2018:2614/2017 [45] **173**
 DS VII.-17/17:1784/2016 [49] **184**
 DS VII.-17/2018:2599/2017 [52] **194**

■ povinnosť rokovať s advokátom protistrany

II. ODS-30/2018:2777/2017 [93] **339**

■ pozastavenie výkonu advokácie

DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**
 I. ODS-10/18:1714/2017 [62] **226**
 DS I.-5/2017:662-2017 [64] **235**
 DS III.-13/2018:2332/2017 [66] **241**

■ preberanie zásielok v sídle advokáta

DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**
 DS VI.-76/2018:801/2018 [47] **179**
 I. ODS-4/2019:1071/2018 [61] **222**
 I. ODS-10/18:1714/2017 [62] **226**
 DS II.-72/2018:891/2018 [65] **238**

■ predloženie spisu klienta orgánom SAK

DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
 DS IV.-44/2017:3969/2016 [68] **245**
 DS IX.-29/2018:2952/2017 [71] **251**
 DS V.-65/2017:536/2017 [94] **344**

■ premlčanie disciplinárneho previnenia

III. ODS-16/2018:2268/2017 [88] **319**

■ prevzatie korešpondencie od klienta vo väzbe

I. ODS-1/2019:660/2018 [74] **260**
 II. ODS-8/18:4159/2016 [77] **270**

■ prevzatie zastupovania

I. ODS-15/2018:963/2017 [3] **21**

■ použitie prostriedkov na stanovený účel

DS I.-31/2017:2467/2016 [24] **124**
 DS I.-41/2017:161/2017 [25] **126**

■ reklama advokáta

II. ODS-14/18:1516/2017 [86] **308**

■ slušnosť a korektnosť voči súdom a úradom

III. ODS-19/18:2576/2017 [16] **92**
 I. ODS-30/17:2400/2016 [73] **255**
 II. ODS-32/17:1221/2016 [75] **262**
 II. ODS-11/2018:512/2016 [76] **267**
 DS I.-41/2018:302/2018 [79] **275**
 DS VIII.-28/2018:2237/2017 [80] **279**
 DS V.-65/2017:536/2017 [94] **344**
 DS V.-75/2017:536/2017 [95] **348**

■ späťvzatie návrhu na začatie konania

III. ODS-25/2018:2260/2017 [19] **105**
 DS II.-52/2017:471/2017 [28] **134**

■ spôsob komunikácie medzi advokátom a klientom

DS VI.-26/2017:1765/2016 [44] **170**

■ účasť na pojednávaní/procesnom úkone

III. ODS-29/17:2824/2016 [14] **81**
 DS II.-72/2017:1124/2017 [29] **135**
 II. ODS-11/2018:512/2016 [76] **267**

■ účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb

I. ODS-16/2019:199/2018 [5] **37**
 II. ODS-34/17:1732/2016 [9] **55**
 DS IX.-49/2017:660/2017 [57] **205**

■ ukončenie zastupovania

DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
 DS V.-85/2018:1199/2018 [41] **162**

■ uplynutie lehoty na podanie opravného prostriedku

III. ODS-31/2018:3507/2017 [20] **111**
 DS V.-85/2018:1199/2018 [41] **162**
 DS IX.-49/2017:660/2017 [57] **205**

■ urážka protistrany

I. ODS-4/18:3629/2016 [82] **289**

I. ODS-7/18:3985/2016 [83] **293**

I. ODS-9/18:2575/2015 [84] **297**

II. ODS-21/2018:2414/2017 [87] **311**
 DS VIII.-18/2018:2921/2017 [90] **324**

■ ustanovený právny zástupca/obhajca

DS I.-11/2018:3027/2017 [26] **128**
 DS II.-22/2019:1941/2018 [32] **142**
 DS V.-25/2019:245/2018 [42] **165**
 DS VII.-67/16:514/2016 [50] **186**
 DS VII.-17/2018:2599/2017 [52] **194**
 DS X.-20/2018:3026/2017 [58] **208**

■ vecnosť vyjadrenia advokáta

I. ODS-4/18:3629/2016 [82] **289**
 II. ODS-21/2018:2414/2017 [87] **311**
 DS IV.-24/2018:3219/2017 [89] **323**
 DS VIII.-18/2018:2921/2017 [90] **324**

■ vrátenie dokladov klientovi

DS II.-52/2018:3242/2017 [30] **137**
 DS VI.-76/2018:801/2018 [47] **179**
 DS VII.-47/2018:2742/2017 [54] **200**

■ vrátenie prevzatých peňazí klientovi

DS III.-73/2018:950/2018 [37] **153**

■ vrátenie neoprávnene prijatej platby

III. ODS-16/2018:2268/2017 [88] **319**

■ vyčiarknutie zo zoznamu advokátov

I. ODS-22/17:1712/2016 [4] **30**

■ vymáhanie pohľadávok advokátom

I. ODS-7/18:3985/2016 [83] **293**

■ zastupovanie v čase pozastavenia výkonu advokácie

I. ODS-10/18:1714/2017 [62] **226**
 DS III.-13/2018:2332/2017 [66] **241**

■ zmarenie možnosti využiť právny prostriedok

III. ODS-31/2018:3507/2017 [20] **111**
 DS II.-62/2018:469/2018 [31] **139**
 DS VI.-36/2018:2614/2017 [45] **173**

■ zmluvná pokuta v zmluve o poskytovaní právnych služieb

III. ODS-35/2017:1160/2017 [22] **118**

■ zovňajšok advokáta

DS VIII.-28/2018:2237/2017 [80] **279**

Register rozhodnutí podľa čísel rozhodnutí

V [hranatých zátvorkách] je uvedená strana,
na ktorej je rozhodnutie publikované.

I. Rozhodnutia disciplinárnych orgánov Slovenskej advokátskej komory

■ Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku klientovi

- 1 I. ODS-1/17:1953/2015 [10]
- 2 I. ODS-26/2018:2680/2017 [17]
- 3 I. ODS-15/2018:963/2017 [21]
- 4 I. ODS-22/17:1712/2016 [30]
- 5 I. ODS-16/2019:199/2018 [37]
- 6 II. ODS-14/17:1650/2016 [40]
- 7 II. ODS-25/17:2937/2015 [45]
- 8 II. ODS-18/2018:2072/2017 [49]
- 9 II. ODS-34/17:1732/2016 [55]
- 10 II. ODS-5/18:2927/2015 [59]
- 11 II. ODS-5/2019:2950/2017 [65]
- 12 III. ODS-9/17:2959/2015 [73]
- 13 III. ODS-26/17:1133/2016 [78]
- 14 III. ODS-29/17:2824/2016 [81]
- 15 III. ODS-3/18:4039/2016 [86]
- 16 III. ODS-19/18:2576/2017 [92]
- 17 III. ODS-29/2018:3552/2017 [95]
- 18 III. ODS-22/18:243/2016 [98]
- 19 III. ODS-25/2018:2260/2017 [105]
- 20 III. ODS-31/2018:3507/2017 [111]
- 21 III. ODS-3/2019:3420/2017 [113]
- 22 III. ODS-35/2017:1160/2017 [118]
- 23 DSI-21/17:3389/2016 [122]
- 24 DSI-31/2017:2467/2016 [124]
- 25 DSI-41/2017:161/2017 [126]
- 26 DSI-11/2018:3027/2017 [128]
- 27 DSI-61/2018:990/2018 [132]
- 28 DSII-52/2017:471/2017 [134]
- 29 DSII-72/2017:1124/2017 [135]
- 30 DSII-52/2018:3242/2017 [137]
- 31 DSII-62/2018:469/2018 [139]
- 32 DSII-22/2019:1941/2018 [142]
- 33 DSIII-23/17:3122/2016 [143]
- 34 DSIII-53/2017:856/2017 [144]
- 35 DSIII-3/2018:2593/2017 [147]
- 36 DSIII-23/2018:2332/2017 [150]
- 37 DSIII-73/2018:950/2018 [153]

- 38 DSIV-54/2018:3382/2017 [155]
- 39 DSIV-74/2018:1375/2018 [157]
- 40 DSV-25/15:1957/2014 [159]
- 41 DSV-85/2018:1199/2018 [162]
- 42 DSV-25/2019:245/2018 [165]
- 43 DSVI-66/2017:1420/2017 [167]
- 44 DSVI-26/2017/1765/2016 [170]
- 45 DSVI-36/2018:2614/2017 [173]
- 46 DSVI-16/2018:2579/2017 [177]
- 47 DSVI-76/2018:801/2018 [179]
- 48 DSVI-86/2018:1264/2018 [183]
- 49 DSVII-17/17:1784/2016 [184]
- 50 DSVII-67/16:514/2016 [186]
- 51 DSVII-87/2017:1402/2017 [191]
- 52 DSVII-17/2018:2599/2017 [194]
- 53 DSVII-37/16:2191/2015 [196]
- 54 DSVII-47/2018:2742/2017 [200]
- 55 DSVIII-78/2017:1401/2017 [202]
- 56 DSVIII-38/2018:2862/2017 [203]
- 57 DSIX-49/2017:660/2017 [205]
- 58 DSX-20/2018:3026/2017 [208]
- 59 DSX-20/2019:2564/2018 [211]

■ Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu ku Komore

- 60 I. ODS-13/18:2653/2016 [215]
- 61 I. ODS-4/2019:1071/2018 [222]
- 62 I. ODS-10/18:1714/2017 [226]
- 63 I. ODS-10/2019:1173/2018 [230]
- 64 DSI-5/2017:662-2017 [235]
- 65 DSII-72/2018:891/2018 [238]
- 66 DSIII-13/2018:2332/2017 [241]
- 67 DSIII-63/2018:543/2018 [243]
- 68 DSIV-44/2017:3969/2016 [245]
- 69 DSIV-4/18:2003/2017 [247]
- 70 DSVII-77/2018:1227/2018 [249]
- 71 DSIX-29/2018:2952/2017 [251]
- 72 DSIX-59/2018:652/2018 [253]

■ Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k súdom a úradom

- 73 I. ODS-30/17:2400/2016 [255]
- 74 I. ODS-1/2019:660/2018 [260]
- 75 II. ODS-32/17:1221/2016 [262]

- 76 II. ODS-11/2018:512/2016 [267]
- 77 II. ODS-8/18:4159/2016 [270]
- 78 DSI-71/2017:4159/2016 [273]
- 79 DSI-41/2018:302/2018 [275]
- 80 DSVIII-28/2018:2237/2017 [279]

■ Disciplinárne previnenia advokátov vo vzťahu k advokátom a protistrane

- 81 I. ODS-36/17:4103/2016 [282]
- 82 I. ODS-4/18:3629/2016 [289]
- 83 I. ODS-7/18:3985/2016 [293]
- 84 I. ODS-9/18:2575/2015 [297]
- 85 II. ODS-20/17:2464/2016 [300]
- 86 II. ODS-14/18:1516/2017 [308]
- 87 II. ODS-21/2018:2414/2017 [311]
- 88 III. ODS-16/2018:2268/2017 [319]
- 89 DSIV-24/2018:3219/2017 [323]
- 90 DSVIII-18/2018:2921/2017 [324]
- 91 DSVIII-88/2018:2084/2018 [328]

■ Disciplinárne previnenia týkajúce sa advokátskych koncipientov

- 92 I. ODS-28/2018:2248/2017 [333]
- 93 II. ODS-30/2018:2777/2017 [339]
- 94 DSV-65/2017:536/2017 [344]
- 95 DSV-75/2017:536/2017 [348]
- 96 DSIX-89/2018:864/2018 [349]

II. Rozhodnutia súdov v disciplinárnych veciach advokátov

- I. 7Asan/7/2017 [354]
- II. 6Asan/4/2018 [358]
- III. 1S/106/2017 [363]
- IV. 1S/129/2016 [364]
- V. 2S/131/2017 [371]

ISBN 978-80-99913-05-0

zbierka disciplinárnych rozhodnutí SAK

2018-19